

Specyfikacja techniczna w okresie przygotowawczym (część I)

Niniejszy dokument zawiera część I specyfikacji technicznej w okresie przygotowawczym. Należy go stosować w powiązaniu z częścią II specyfikacji technicznych.

Wiele uproszczeń i założeń technicznych zawartych w niniejszym dokumencie dokonano ze względów pragmatycznych i wyłącznie na potrzeby okresu przygotowawczego. Z tego względu specyfikacji technicznej nie należy postrzegać jako kompletnego wdrożenia regulacji Wypłatność II.

Specyfikacja techniczna została opracowana w celu odzwierciedlenia treści dyrektywy 138/2009/WE oraz wszelkich już uzgodnionych do niej zmian w ramach dyrektywy Omnibus II, a także w celu odzwierciedlenia treści dokumentów roboczych aktów delegowanych (poziomu drugiego) dostępnych w czasie sporządzania niniejszego dokumentu oraz, o ile było to zasadne i niezbędne w celu zapewnienia przejrzystości, dokumentu roboczego Wytycznych (poziomu trzeciego).

Spis treści

ROZDZIAŁ 1 – WYCENA	6
V.1. Aktywa i pozostałe zobowiązania.....	6
V.1.1. Podejście do wyceny	6
V.2. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe	82
V.2.1. Segmentacja	82
V.2.2. Najlepsze oszacowanie	88
V.2.2.1. Metodyka obliczania najlepszego oszacowania	88
V.2.2.2. Założenia przyjęte do obliczania najlepszego oszacowania.....	110
V.2.2.3. Kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych	115
V.2.3. Dyskontowanie	120
V.2.4. Wycena rezerw techniczno-ubezpieczeniowych łącznie	121
V.2.5. Margines ryzyka.....	125
V.2.6. Proporcjonalność.....	137
V.2.6.1. Możliwe uproszczenia w przypadku ubezpieczeń na życie	144
V.2.6.2. Możliwe uproszczenia w przypadku ubezpieczeń majątkowo-osobowych	148
V.2.6.3. Możliwe uproszczenia w przypadku kwot należnych z umów reasekuracji.....	153
V.2.6.4. Możliwe uproszczenia obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ciągu roku	159
ROZDZIAŁ 2 – KAPITAŁOWY WYMÓG WYPŁACALNOŚCI – FORMUŁA STANDARDOWA	162
SCR.1. Ogólna struktura kapitałowego wymogu wypłacalności	162
SCR.1.1. Uwagi ogólne.....	162
SCR.1.2. Struktura wyznaczania kapitałowego wymogu wypłacalności	167
SCR.2. Korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatku do pokrycia strat przez	169
SCR.2.1. Definicja przyszłych świadczeń uznaniowych	169
SCR.2.2. Obliczenia SCR brutto i netto.....	169
SCR.2.3. Obliczanie korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatku do pokrywania strat	170
SCR.3. SCR dla ryzyka operacyjnego.....	176
SCR.4. Kapitałowy wymóg wypłacalności, moduł ryzyka wartości niematerialnych i prawnych.....	179
SCR.5. Moduł SCR dla ryzyka rynkowego.....	180

SCR.5.1.	Wstęp	180
SCR.5.2.	Obliczenia oparte na metodzie scenariuszowej	184
SCR.5.3.	Zasada oparta na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko (look-through approach) ...	184
SCR.5.4.	Mkt_{int} ryzyko stopy procentowej.....	185
SCR.5.5.	Ryzyko cen akcji Mkt_{eq}	189
SCR.5.6.	Ryzyko cen nieruchomości Mkt_{prop}	195
SCR.5.7.	Ryzyko walutowe Mkt_{fx}	197
SCR.5.8.	Ryzyko spreadu kredytowego Mkt_{sp}	200
SCR.5.9.	Ryzyko koncentracji aktywów Mkt_{conc}	216
SCR.5.10.	Podjęcie do ryzyk związanych z obligacjami spółek celowych w posiadaniu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji	222
SCR.6.	Kapitałowy wymóg wypłacalności - moduł ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta	223
SCR.6.1.	Wstęp	223
SCR.6.2.	Obliczanie wymogu kapitałowego dla ekspozycji typu 1	227
SCR.6.3.	Strata z tytułu niewykonania zobowiązania w przypadku dla umów ograniczających ryzyko	238
SCR.6.4.	Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji typu 1 innych niż umowy ograniczania ryzyka	242
SCR.6.5.	Obliczanie wymogu kapitałowego dla ekspozycji typu 2	243
SCR.6.6.	Podjęcie do technik ograniczania ryzyka.....	244
SCR.6.7.	Uproszczenia dotyczące obliczania wielkości efektu ograniczania ryzyka i wartości zabezpieczenia skorygowanej o ryzyko odnośnie do umów ograniczania ryzyka	247
SCR.7.	Kapitałowy wymóg wypłacalności modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie	249
SCR.7.1.	Struktura modułu ryzyka ubezpieczeniowego.....	249
SCR.7.2.	Ryzyko śmiertelności $Life_{mort}$	251
SCR.7.3.	Ryzyko długowieczności $Life_{long}$	254
SCR.7.4.	Ryzyko niepełnosprawności - zachorowalności $Life_{dis}$	256
SCR.7.5.	Ryzyko związane z rezygnacjami z umów $Life_{lapse}$	259
SCR.7.6.	Ryzyko związane z wysokością ponoszonych kosztów $Life_{exp}$	264
SCR.7.7.	Ryzyko rewizji wysokości rent $Life_{rev}$	266
SCR.7.8.	Podmoduł ryzyka katastroficznego $Life_{CAT}$	266
SCR.8.	Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach zdrowotnych	269
SCR.8.1.	Struktura modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych	269

SCR.8.2. Podmoduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie	271
SCR.8.3. Podmoduł ryzyka dla umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym (nie mających charakteru ubezpieczeń na życie)	283
SCR.8.4. Systemy kompensacji ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych.....	291
SCR.8.5. Podmoduł ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych	291
SCR.9. Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych	298
SCR.9.1. SCR _{ni} moduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych	298
SCR.9.2. NL _{pr} Ryzyko składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych.....	300
SCR.9.3. NL _{Lapse} Lapse risk	308
SCR.9.4. Podmoduł ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń majątkowo-osobowych.....	308
SCR.10. Fundusze wyodrębnione	341
SCR.11. Ograniczenie ryzyka finansowego.....	351
SCR.11.1. Zakres.....	351
SCR.11.2. Warunki korzystania z technik ograniczania ryzyka finansowego	351
SCR.11.3. Ryzyko bazowe	353
SCR.11.4. Jakość kredytowa kontrahenta	355
SCR.11.5. Kredytowe instrumenty pochodne	355
SCR.11.6. Zabezpieczenie.....	356
SCR.11.7. Podział aktywów	357
SCR.12. Ograniczanie ryzyka ubezpieczeniowego	358
SCR.12.1. Zakres.....	358
SCR.12.2. Warunki korzystania z technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego.....	358
SCR.12.3. Ryzyko bazowe	361
SCR.12.4. Jakość kredytowa kontrahenta	362
SCR.13. Uproszczenia dla cedentów w związku z reasekuracją bierną u wewnętrznych zakładów reasekuracji (captive reinsurers).....	364
SCR.14. Traktowanie udziałów kapitałowych (w sprawozdaniu jednostkowym zakładu)	364
SCR.14.1. Wstęp	364
SCR.14.2. Cechy udziału kapitałowego	364
SCR.14.3. Wycena.....	368
SCR.14.4. Traktowanie udziałów kapitałowych, innych niż te w instytucjach finansowych i kredytowych do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności przy zastosowaniu formuły standardowej	368

SCR.14.5. Traktowanie udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych w obliczeniach środków własnych.....	369
SCR.14.6. Traktowanie udziałów kapitałowych w obliczeniach kapitałowego wymogu wypłacalności przy użyciu modelu wewnętrznego.....	370
ROZDZIAŁ 3 – Minimalny wymóg kapitałowy	371
MCR.1. Wstęp	371
MCR.2. Ogólne obliczenie MCR	371
MCR.3. Komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub z reasekuracji	373
MCR.4. Komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczenia na życie lub z reasekuracji	375
MCR.5. Komponent formuły liniowej dla zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w różnych działach ubezpieczeń.....	377
ROZDZIAŁ 4 - ŚRODKI WŁASNE.....	381
OF.1. Wstęp	381
OF.2. Klasyfikacja podstawowych środków własnych do poszczególnych kategorii oraz lista pozycji kapitałowych.....	382
OF.2.1. Środki własne kategorii 1.....	382
OF.2.2. Podstawowe środki własne kategorii 2	395
OF.2.3. Podstawowe środki własne kategorii 3	399
OF.2.4. Obciążenia i zachęty do wykupu	402
OF.2.5. Uzupełniające środki własne kategorii 2	403
OF.2.6. Uzupełniające środki własne kategorii 3	404
OF.3. Pozycje niezawarte w wykazie	405
OF.4. Środki przejściowe.....	405
OF.5. Dopuszczalność środków własnych.....	406
ROZDZIAŁ 5 – GRUPY	407
G.1. Wstęp	407
G.1.1. Obliczanie wypłacalności grupy: opis metod	407
G.1.2. Zakres.....	408
G.1.3. Założenia dotyczące traktowania powiązanych zakładów ubezpieczeń państw trzecich i grup państw trzecich	408
G.1.4. Dostępność środków własnych grupy.....	409
G.2. Metoda oparta na sprawozdaniach skonsolidowanych	409
G.2.1. Ustalanie danych skonsolidowanych do obliczenia wypłacalności grupy zgodnie z metodą 1	409

G.2.2.	Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe grupy.....	411
G.2.3.	Skonsolidowany wymóg kapitałowy SCR grupy	412
G.2.4.	Dodatkowe wskazówki dotyczące obliczania skonsolidowanego wymogu kapitałowego SCR grupy :	414
G.2.5.	Minimalny skonsolidowany SCR grupy	418
G.2.6.	Skonsolidowane środki własne grupy.....	419
G.2.7.	Metoda odliczeń i agregacji	422
G.2.8.	Zagregowany SCR grupy.....	423
G.2.9.	Zagregowane środki własne grupy	423

ROZDZIAŁ 1 – WYCENA

V.1. Aktywa i pozostałe zobowiązania

V.1.1. Podejście do wyceny

V.1. Główny cel wyceny określony w art. 75 dyrektywy 2009/138/WE wymaga ekonomicznego, spójnego z informacjami pochodzącymi z rynku podejścia do wyceny aktywów i zobowiązań. Zgodnie z wynikającym z dyrektywy Wypłacalność II podejściem opartym na ryzyku, wyceniając pozycje bilansowe na podstawie wartości ekonomicznej, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji muszą uwzględnić ryzyka wynikające z konkretnej pozycji bilansowej, z wykorzystaniem założeń, których użyliby uczestnicy rynku wyceniając dany składnik aktywów lub zobowiązań.

V.2. Zgodnie z tym podejściem zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wyceniają aktywa i zobowiązania w następujący sposób:

i. Aktywa wycenia się w kwocie, za jaką na warunkach rynkowych mogłyby one zostać wymienione pomiędzy zainteresowanymi i dobrze poinformowanymi stronami transakcji;

ii. Zobowiązania wycenia się w kwocie, za jaką na warunkach rynkowych mogłyby one zostać przeniesione lub rozliczone pomiędzy zainteresowanymi i dobrze poinformowanymi stronami transakcji.

Przy wycenie zobowiązań zgodnie z ppkt (ii) nie dokonuje się dostosowań w celu uwzględnienia własnej zdolności kredytowej zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

V.3. Poniższa specyfikacja techniczna może nie odzwierciedlać w pełni ostatecznych wersji aktów delegowanych Komisji Europejskiej do dyrektywy 2009/138/WE, ponieważ w chwili określania niniejszej specyfikacji technicznej projekty aktów delegowanych nadal podlegały zmianom. Celem poniższych wymogów nie jest uprzedzenie żadnych przyszłych decyzji, które mają zostać podjęte ani żadnych wymogów, które mają zostać określone przez Komisję Europejską.

V.4. Domyślnymi ramami odniesienia dla wyceny aktywów i zobowiązań, innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe powinny być, o ile nie określono inaczej, międzynarodowe standardy rachunkowości przyjęte przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002. Jeśli standardy te dopuszczają więcej niż jedną metodę wyceny, stosuje się tylko metody wyceny, które są zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE. W większości przypadków uznaje się, że wspomniane międzynarodowe standardy rachunkowości, zwane dalej „MSSF”, zapewniają wycenę zgodną z zasadami dyrektywy Wypłacalność II. Ponadto zasady rachunkowości MSSF, m.in. definicje aktywów i zobowiązań, jak również kryteria ujmowania i wyłączenia, są stosowane jako domyślne standardy rachunkowości, chyba że

stwierdzono inaczej. MSSF odnoszą się również do kilku podstawowych założeń, które są stosowane w równym stopniu:

- Założenie kontynuacji działalności.
- Poszczególne pozycje aktywów i zobowiązań wycenia się oddzielnie.
- Uwzględnianie zasady istotności - pozycje uznaje się za istotne, jeśli ich pominięcie lub zniekształcenie może, pojedynczo lub razem, wpłynąć na decyzje gospodarcze podejmowane przez użytkowników na podstawie bilansu sporządzonego zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II. Istotność uzależniona jest od wielkości i rodzaju pominięcia lub zniekształcenia w kontekście towarzyszących okoliczności. Czynnikiem rozstrzygającym może być wielkość lub rodzaj pozycji, lub kombinacja obu tych czynników.

V.5. MSSF nie zawsze wymagają wyceny ekonomicznej przewidzianej w art. 75 dyrektywy 2009/138/WE. W odniesieniu do tych przypadków podrozdział V.1.4. zawiera konkretne wytyczne dotyczące stosowania MSSF jako domyślnych standardów wyceny.

V.6. Na tej podstawie należy stosować następującą hierarchię nadrzędnych zasad wyceny aktywów i zobowiązań:

- i. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji muszą stosować ceny notowane na aktywnych rynkach dla takich samych lub podobnych aktywów lub zobowiązań.
- ii. W przypadku, gdy nie jest możliwe użycie cen notowanych na aktywnych rynkach dla takich samych aktywów lub zobowiązań, należy użyć cen notowanych na aktywnych rynkach dla podobnych aktywów i zobowiązań, skorygowanych w celu odzwierciedlenia istniejących różnic.
- iii. Jeśli nie są dostępne ceny notowane na aktywnych rynkach, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny stosować techniki wyceny według modelu (*mark-to-model*) stanowiące alternatywne metody wyceny, w których ceny są ustalone na podstawie porównania, ekstrapolacji lub obliczone w inny sposób w miarę możliwości na podstawie danych rynkowych.
- iv. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny w jak największym stopniu wykorzystywać odpowiednie obserwowalne dane wejściowe oraz dane rynkowe i polegać w jak najmniejszym stopniu na danych specyficznych dla danego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, minimalizując wykorzystanie nieobserwowalnych danych wejściowych.
- v. Przy wycenie zobowiązań w oparciu o wartość godziwą należy wyeliminować dostosowania dokonane w celu uwzględnienia własnej zdolności kredytowej zgodnie z wymogami MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej. Dodatkowo przy

wycenie *zobowiązań finansowych* po początkowym ujęciu należy wyeliminować dostosowania dokonane w celu uwzględnienia własnej zdolności kredytowej zgodnie z wymogami MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej oraz zgodnie z definicją zawartą w MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji.

V.1.2. Wytyczne dotyczące wyceny rynkowej oraz wyceny według modelu.

V.7. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny stosować wytyczne dotyczące ustalania wartości godziwej zawarte w MSSF 13. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą skorzystać m.in. z opisanych w MSSF 13 przykładowych cech nieaktywnych rynków.

V.1.3. Szczegółowe wymogi dotyczące ujmowania i wyceny w odniesieniu do wybranych pozycji bilansowych zgodnych z dyrektywą Wypłacalność II

V.8. Wartości niematerialne i prawne: Wartość firmy należy wycenić w wartości zero. Pozostałe wartości niematerialne mogą być ujmowane i wyceniane w wartości innej niż zero tylko wtedy, gdy mogą zostać sprzedane oddzielnie oraz jeśli występuje cena notowana na aktywnym rynku dla takich samych lub podobnych wartości niematerialnych.

V.9. Udziały kapitałowe: Udziały kapitałowe w zakładach podmiotach powiązanych wycenia się według cen notowanych na aktywnym rynku. Jeśli taka wycena nie jest możliwa należy zastosować następującą wycenę:

(1) Udziały kapitałowe w zakładach ubezpieczeń/reasekuracji

- Jednostki zależne wycenia się metodą praw własności. Poszczególne pozycje bilansu jednostki zależnej są ujmowane i wycenie zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II.
- Jednostki powiązane inne niż jednostki zależne wycenia się również metodą praw własności. Poszczególne pozycje bilansu jednostek innych niż jednostki zależne są ujmowane i wycenie zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II.,. Jeśli nie jest to możliwe, należy zastosować alternatywną metodę wyceny zgodnie z wymogami zawartymi w V.1.do V.7.

(2) Udziały kapitałowe w podmiotach innych niż zakłady ubezpieczeń/reasekuracji

Udziały kapitałowe w podmiotach innych niż zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wycenia się metodą praw własności, Poszczególne pozycje

bilansu ww. jednostek są ujmowane i wycenie zgodnie z dyrektywą Wyłączalność II.. Jeśli nie jest to możliwe, metodę praw własności należy zastosować w odniesieniu do bilansu jednostki powiązanej sporządzonego zgodnie z MSSF, po zastosowaniu dostosowania polegającego na odjęciu wartości firmy i pozostałych wartości niematerialnych. Jeśli nie jest to możliwe w przypadku jednostek powiązanych *innych niż jednostki zależne*, należy zastosować alternatywną metodę wyceny zgodnie z wymogami zawartymi w V.1. do V.7.

V.10. Zobowiązania warunkowe: Dla celów dyrektywy Wyłączalność II istotne zobowiązania warunkowe muszą być ujmowane w bilansie jako pozycja zobowiązań. Wyceny zobowiązań dokonuje się zgodnie z wymogami dotyczącymi wyceny zawartymi w MSR 37 Rezerwy, przy czym w przypadku zobowiązań warunkowych wyceny dokonuje się z wykorzystaniem podstawowej struktury terminowej stóp procentowych wolnych od ryzyka.

V.11. Odroczonego podatek dochodowy:

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji ujmują i wyceniają aktywa i rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego w odniesieniu do wszystkich aktywów i zobowiązań, które są ujmowane w bilansie do celów wyłączalności lub do celów podatkowych, zgodnie z MSSF.

Niezależnie od akapitu pierwszego zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wyceniają odroczonego podatek dochodowy, poza aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikającymi z przeniesienia na kolejny okres niewykorzystanych ulg podatkowych i przeniesienia na kolejny okres nierozliczonych strat podatkowych, na podstawie różnicy między wartościami przypisanymi do aktywów i zobowiązań ujętych i wycenionych zgodnie z art. 75-86 dyrektywy 2009/138/WE a wartościami przypisanymi do aktywów i zobowiązań zgodnie z ich ujęciem i wyceną dla celów podatkowych.

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą przypisać dodatnią wartość aktywom z tytułu odroczonego podatku dochodowego wyłącznie wówczas, gdy jest prawdopodobne, że będzie dostępny przyszły dochód do opodatkowania, od którego można odpisać składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, biorąc pod uwagę wymogi przepisów ustawowych i wykonawczych w zakresie ograniczeń czasowych dotyczących przeniesienia na kolejny okres nierozliczonych strat podatkowych lub przeniesienia na kolejny okres niewykorzystanych ulg podatkowych.

V.1.4. Spójność MSSF z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych	MSR 1 podaje ogólne wymagania dotyczące prezentacji sprawozdań finansowych, wytyczne dotyczące ich struktury i minimalne wymogi odnoszące się do ich zawartości.	Nie dotyczy	nie	MSR 1 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.
MSR 2 Zapasy	MSR 2 reguluje sposób księgowania zapasów. Zgodnie z MSR 2 zapasy wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia lub też według wartości netto możliwej do uzyskania, w zależności od tego, która z kwot jest niższa (MSR 2 par.9). Wartość netto możliwa do uzyskania to kwota, jaką jednostka zamierza zrealizować na sprzedaży zapasów	Wartość netto możliwa do uzyskania stanowi tzw. zgodną opcję. Dostosowanie może być potrzebne w przypadku, gdy szacowane koszty są istotne.	Tak	Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny stosować do zapasów wartość netto możliwą do uzyskania zgodnie z MSR 2, jeśli szacowane koszty przygotowania sprzedaży i szacunkowe koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku nie

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>dokonywanej w toku zwykłej działalności gospodarczej, podczas gdy wartość godziwa odzwierciedla kwotę, za jaką te same zapasy mogłyby zostać wymienione na rynku pomiędzy dobrze poinformowanymi nabywcami i sprzedawcami. Ponieważ wartość netto zapasów możliwa do uzyskania to wartość specyficzna dla danej jednostki, może ona nie być równa wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży (MSR 2 par.7).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wyplacalność II:</u> W wielu przypadkach szacowane koszty przygotowania sprzedaży i szacunkowe koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku nie są istotne. Oznacza to, że wartość netto możliwa do uzyskania jest</p>			są istotne.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	zgodna z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE, jeśli szacowane koszty przygotowania sprzedaży i szacunkowe koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku nie są istotne.			
MSR 7 Sprawozdanie z przepływów pieniężnych	MSR 7 zawiera wymóg ujawniania za pomocą sprawozdania z przepływów pieniężnych informacji na temat historycznych zmian w środkach pieniężnych i ekwiwalentach środków pieniężnych jednostki.	Nie dotyczy	nie	MSR 7 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.
MSR 8 Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów	MSR 8 określa kryteria wyboru i zmian zasad (polityki) rachunkowości, podaje odpowiednie ujęcie księgowe oraz zakres ujawnianych informacji dotyczących zmian zasad (polityki) rachunkowości, zmian wartości szacunkowych i korygowania błędów.	Nie dotyczy	nie	MSR 8 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
MSR 10 Zdarzenia następujące po zakończeniu okresu sprawozdawczego	MSR 10 określa, kiedy jednostka powinna skorygować sprawozdanie finansowe o skutki zdarzeń następujących po zakończeniu okresu sprawozdawczego, a także określa uzupełniające wymogi dotyczące ujawnień.	Nie dotyczy	nie	MSR 10 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.
MSR 11 Umowy o usługę budowlaną	MSR 11 opisuje zasady (politykę) rachunkowości dla przychodów i kosztów związanych z umowami o usługę budowlaną w sprawozdaniach finansowych wykonawców prac budowlanych.	Nie dotyczy	nie	Działalność niemająca znaczenia dla ubezpieczycieli.
MSR 12 Podatek dochodowy	MSR 12 określa podejście księgowe do podatku dochodowego. Zobowiązania lub należności z tytułu bieżącego podatku za okres bieżący i okresy poprzednie wycenia się w wysokości kwot wymagających	Zgodne zasady wyceny w odniesieniu do podatku bieżącego. Zgodne zasady wyceny w odniesieniu do podatku odroczonego obliczanego na podstawie różnic przejściowych między wartościami według dyrektywy	tak	

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>(według przewidywań)zapłaty na rzecz władz podatkowych lub podlegających zwrotowi od władz podatkowych z zastosowaniem stawek podatkowych, które obowiązywały prawnie lub obowiązywały faktycznie na koniec okresu sprawozdawczego (MSR 12 par.46).</p> <p>Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego i rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego wycenia się z zastosowaniem stawek podatkowych, które według przewidywań będą stosowane, gdy składnik aktywów zostanie zrealizowany lub rezerwa rozwiązana, przyjmując za podstawę stawki podatkowe, które obowiązywały prawnie lub obowiązywały faktycznie na koniec okresu sprawozdawczego</p>	Wypłacalność II a wartościami podatkowymi.		

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>(MSR 12 par. 47).</p> <p>Rezerwy (aktywa) z tytułu odroczonego podatku dochodowego odpowiadają kwotom podatku dochodowego podlegającego zapłacie (zwrotowi) w przyszłych okresach w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych (ujemnych różnic przejściowych, przeniesienia na kolejny okres nierozliczonych strat podatkowych i niewykorzystanych ulg podatkowych) (MSR 12 par.5).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wypłacalność II:</u> W odniesieniu do rezerwy (aktywów) z tytułu odroczonego podatku dochodowego dyrektywa Wypłacalność II ustanawia odmienną koncepcję różnic przejściowych, które stanowią podatek odroczone dla celów dyrektywy Wypłacalność II, poza</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	aktywami z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikającymi z przeniesienia na kolejny okres niewykorzystanych ulg podatkowych i przeniesienia na kolejny okres nierozliczonych strat podatkowych, obliczony na podstawie różnicy między wartościami przypisanymi do aktywów i zobowiązań ujętych i wycenionych zgodnie z art. 75-86 dyrektywy 2009/138/WE a wartościami przypisanymi do aktywów i zobowiązań zgodnie z ich ujęciem i wyceną dla celów podatkowych (zamiast różnicy między wartością bilansową składnika aktywów lub zobowiązania w sprawozdaniu z sytuacji finansowej a jego wartością podatkową).			
MSR 16 Rzeczowe aktywa trwałe	MSR 16 reguluje sposób księgowania rzeczowych aktywów trwałych.	Model oparty na wartości przeszacowanej stanowi tzw. zgodną opcję.	tak	Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji stosują model oparty

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>Po początkowym ujęciu jednostka dokonuje wyboru zasady (polityki) rachunkowości dotyczącej sposobu wyceny opartego albo na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia zgodnie z paragrafem 30, albo na wartości przeszacowanej zgodnie z paragrafem 31. Wybraną zasadę stosuje się wobec całej grupy rzeczowych aktywów trwałych (MSR 16 par. 29).</p> <p>Model ceny nabycia lub kosztu wytworzenia: Po początkowym ujęciu pozycji rzeczowych aktywów trwałych jako składnika aktywów, wykazuje się ją według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonego o umorzenie oraz o zakumulowane odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości narastająco (MSR 16 par.30)</p> <p>Model oparty na wartości</p>			<p>na wartości godziwej oraz model oparty na wartości przeszacowanej odpowiednio zgodnie z MSR 40 i MSR 16 przy wycenie nieruchomości, w tym inwestycyjnych rzeczowych aktywów trwałych. Nie stosuje się modelu wyceny w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia dopuszczalnego na podstawie MSR 40 lub MSR 16, zgodnie z którym nieruchomości inwestycyjne i rzeczowe aktywa trwałe wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o umorzenie oraz odpisy</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>przeszacowanej: Po początkowym ujęciu pozycji rzeczowych aktywów trwałych jako składnika aktywów, której wartość godziwą można wiarygodnie ustalić, pozycję taką wykazuje się w wartości przeszacowanej, stanowiącej jej wartość godziwą na dzień przeszacowania, pomniejszonej o kwotę późniejszego umorzenia i późniejszych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości narastająco. Przeszacowania przeprowadza się na tyle regularnie, aby wartość bilansowa nie różniła się w sposób istotny od wartości, która zostałaby ustalona przy zastosowaniu wartości godziwej na koniec okresu sprawozdawczego (MSR 16 par.31).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wyplacalność II:</u> Model oparty na wartości przeszacowanej stanowi opcję zgodną</p>			aktualizujące z tytułu utraty wartości.

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.</p>			
<p>MSR 17 Leasing</p>	<p>MSR 17 określa prawidłowe zasady rachunkowości obowiązujące leasingobiorców i leasingodawców i zakres ujawnianych informacji dotyczących leasingu.</p> <p>Leasing finansowy</p> <p><u>Leasingobiorcy:</u> Na dzień rozpoczęcia okresu leasingu leasingobiorcy ujmuje leasing finansowy w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako aktywa i zobowiązania w kwotach równych wartości godziwej przedmiotu leasingu ustalonej na dzień rozpoczęcia leasingu lub w kwotach równych wartości bieżącej minimalnych opłat leasingowych ustalonej na dzień rozpoczęcia leasingu, jeżeli jest ona niższa od</p>	<p>Zgodne zasady wyceny w odniesieniu do leasingów operacyjnych i leasingodawców uczestniczących w leasingach finansowych.</p> <p>Dostosowania niezbędne w przypadku leasingobiorców uczestniczących w leasingach finansowych.</p>	<p>tak</p>	<p>Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wyceniają aktywa i zobowiązania w ramach umowy leasingu zgodnie z MSR 17 stosowanym w następujący sposób: zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będące leasingobiorcami w ramach leasingu finansowego wyceniają aktywa i zobowiązania z tytułu leasingu w wartości godziwej. Przy późniejszej wycenie zobowiązań finansowych zakłady ubezpieczeń/reasekuracji</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>wartości godziwej. Przy obliczaniu wartości bieżącej minimalnych opłat leasingowych stopą dyskontową jest stopa procentowa leasingu, jeżeli możliwe jest jej ustalenie. W przeciwnym razie stosuje się krańcową stopę procentową leasingobiorcy. Wszelkie początkowe koszty bezpośrednie leasingobiorcy powiększają wartość leasingowanego składnika aktywów (MSR 17 par.20).</p> <p>Po początkowym ujęciu leasing finansowy powoduje naliczanie amortyzacji aktywów podlegających amortyzacji, a także kosztów finansowych w każdym z okresów obrotowych (MSR 17 par. 28).</p> <p>Minimalne opłaty leasingowe rozdziela się pomiędzy koszty finansowe i zmniejszenie niespłaconego salda zobowiązania. Koszty finansowe rozlicza się w taki</p>			<p>ji nie dokonują dostosowań w celu uwzględnienia własnej zdolności kredytowej.</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>sposób na poszczególne okresy objęte okresem leasingu, aby uzyskać stałą okresową stopę procentową w stosunku do niespłaconego salda zobowiązania (MSR 17 par.25).</p> <p><u>Leasingodawcy:</u> Leasingodawcy ujmują aktywa oddane w leasing finansowy w sprawozdaniu z sytuacji finansowej i prezentują je jako należności w kwocie równej inwestycji leasingowej netto (MSR 17 par36).</p> <p>W ramach leasingu finansowego następuje przekazanie przez leasingodawcę zasadniczo całego ryzyka i korzyści związanych z tytułem prawnym, w związku z czym należne opłaty leasingowe leasingodawca traktuje jako spłaty należności głównej i przychody finansowe, które są dla leasingodawcy zwrotem zainwestowanych środków i</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>wynagrodzeniem za usługi (MSR 17 par. 37).</p> <p>Leasing operacyjny</p> <p><u>Leasingobiorcy:</u> Opłaty leasingowe z tytułu leasingu operacyjnego ujmuje się jako koszty metodą liniową przez okres leasingu, chyba że zastosowanie innej systematycznej metody lepiej odzwierciedla sposób rozłożenia w czasie korzyści czerpanych przez użytkownika (MSR 17 par 33).</p> <p><u>Leasingodawcy:</u> Leasingodawcy prezentują w swoim sprawozdaniu z sytuacji finansowej aktywa oddane w leasing operacyjny zgodnie z charakterem tych aktywów (MSR 17 par 49).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wyplacalność II:</u> Leasingobiorcy uczestniczący w</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>leasingach finansowych muszą wycenić według wartości godziwej wszystkie aktywa będące przedmiotem leasingu.</p> <p>W przypadku leasingodawców uczestniczących w leasingach finansowych należność wyceniana w kwocie równej inwestycji netto w leasing z przyporządkowaniem przychodów rozłożonym w czasie w sposób odzwierciedlający stałą okresową stopę zwrotu na inwestycji leasingowej netto dokonanej przez leasingodawcę w ramach leasingu finansowego uznaje się za zgodną z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.</p> <p>Zasady wyceny leasingów operacyjnych uznaje się za zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE, mając na uwadze, że przedmioty objęte leasingiem w bilansie leasingodawcy są wyceniane zgodnie</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	z ogólnymi zasadami wyceny obowiązującymi w odniesieniu do tych aktywów i zobowiązań.			
MSR 18 Przychody	MSR 18 określa księgowe ujmowanie przychodów powstających w wyniku następujących transakcji i zdarzeń: a) sprzedaży dóbr; b) świadczenia usług; oraz c) użytkowania przez inne podmioty aktywów jednostki gospodarczej, przynoszących odsetki, tantiemy i dywidendy.	Nie dotyczy	nie	MSR 18 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych
MSR 19 (zmieniony w 2011 r.) Świadczenia pracownicze	MSR 19 reguluje rachunkowość oraz ujawnianie informacji na temat świadczeń pracowniczych, z wyjątkiem tych, do których odnoszą się postanowienia MSSF 2 Płatności w formie akcji. Krótkoterminowe świadczenia	Zgodne zasady wyceny w odniesieniu do świadczeń pracowniczych.	tak	

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>pracownicze</p> <p>Jeśli pracownik wykonywał pracę na rzecz jednostki gospodarczej w ciągu okresu obrotowego, jednostka ujmuje przewidywaną, niezdykontowaną wartość krótkoterminowych świadczeń, które zostaną wypłacone w zamian za tę pracę:</p> <p>(a) jako zobowiązanie (bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów), po potrąceniu wszelkich kwot już zapłaconych. Jeśli kwota już zapłacona przekracza niezdykontowaną wartość świadczeń, jednostka ujmuje tę nadwyżkę jako składnik aktywów (czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów), jeżeli takie opłacenie kosztów z góry doprowadzi, na przykład, do obniżenia przyszłych płatności lub ich refundacji; oraz</p> <p>b) jako koszty, chyba że inny standard</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>wymaga uwzględnienia tych świadczeń w koszcie wytworzenia składnika aktywów (zob. na przykład MSR 2 Zapasy i MSR 16 Rzeczowe aktywa trwałe) lub to dopuszcza (MSR 19 par. 11).</p> <p>Świadczenia po okresie zatrudnienia: programy określonych składek</p> <p>W wypadku gdy pracownik wykonywał pracę na rzecz jednostki gospodarczej w ciągu okresu, jednostka ujmuje składkę płatną do programu określonych składek w zamian za tę pracę:</p> <p>(a) jako zobowiązanie (bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów), po potrąceniu wszelkich składek już zapłaconych. Jeśli składka już zapłacona przekracza składkę należną za usługę przed końcem okresu</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p> sprawozdawczego, jednostka ujmuje tę nadwyżkę jako składnik aktywów (czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów), jeżeli takie opłacenie kosztów z góry doprowadzi, na przykład, do obniżenia przyszłych płatności lub ich refundacji; oraz</p> <p> b) jako koszty, chyba że inny standard wymaga uwzględnienia tych składek w koszcie wytworzenia składnika aktywów lub je dopuszcza (zob. na przykład MSR 2 i MSR 16) (MSR 19 par.51).</p> <p> Jeśli składki do programu określonych składek nie muszą być w całości rozliczone przed upływem dwunastu miesięcy od zakończenia rocznego okresu sprawozdawczego, w którym pracownicy wykonywali związaną z nimi pracę, należy je zdyskontować, stosując stopę dyskontową określoną w paragrafie 83 (MSR 19 par 52).</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>Patrz poniżej par 83 w sprawie stopy dyskontowej.</p> <p>Świadczenia po okresie zatrudnienia: programy określonych świadczeń</p> <p>Rozliczanie przez jednostkę programów określonych świadczeń obejmuje następujące czynności:</p> <p>1.1..1.ustalenie wysokości nadwyżki lub niedoboru. Obejmuje to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zastosowanie techniki aktuarialnej - metody prognozowanych uprawnień jednostkowych - do dokonania wiarygodnego oszacowania ostatecznego kosztu dla jednostki świadczeń, jakie pracownicy wypracowali w zamian za pracę w okresie bieżącym i w okresach 			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>ubiegłych (zob. MSR 19 par. 67-69). Wymaga to od jednostki ustalenia, jaka część świadczeń może być przyporządkowana bieżącemu okresowi, a jaka okresom ubiegłym (zob. MSR 19 par70-74), i dokonania oszacowania (przyjęcia założeń aktuarialnych) odnośnie zmiennych demograficznych (takich jak rotacja pracowników i umieralność) oraz zmiennych finansowych (takich jak przyszły wzrost wynagrodzeń i koszty leczenia), które wpłyną na koszty tych świadczeń (zob. MSR 19 par .75–98);</p> <ul style="list-style-type: none"> • zdyskontowanie świadczenia w celu ustalenia wartości bieżącej zobowiązania z tytułu określonych świadczeń i 			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>kosztów bieżącego zatrudnienia (zob. MSR 19 par. 67-69 oraz par. 83-86);</p> <ul style="list-style-type: none"> • odliczenie wartości godziwej aktywów programu (zob. MSR 19 par. 113–115) od wartości bieżącej zobowiązania z tytułu określonych świadczeń; <p>1.1..2. określenie kwoty zobowiązania (aktywów) netto z tytułu określonych świadczeń jako kwoty niedoboru lub nadwyżki określonej w punkcie (a), skorygowanej o ewentualny skutek ograniczenia aktywów z tytułu określonych świadczeń do pułapu aktywów (zob. MSR 19 par. 64).</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>Stopę stosowaną do dyskontowania zobowiązań z tytułu świadczeń po okresie zatrudnienia (zarówno realizowanych za pośrednictwem funduszu, jak i bez funduszu) ustala się na podstawie występujących na koniec okresu sprawozdawczego rynkowych stóp zwrotu z wysoko ocenianych obligacji przedsiębiorstw. W krajach, w których brak jest rozwiniętego rynku takich obligacji, stosuje się występujące na koniec okresu sprawozdawczego stopy zwrotu z obligacji skarbowych. Waluta i termin wykupu obligacji przedsiębiorstw i obligacji skarbowych powinny być zgodne z walutą i szacunkowym terminem realizacji zobowiązań z tytułu świadczeń po okresie zatrudnienia (MSR 19 par. 83).</p> <p>Inne długoterminowe świadczenia</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>pracownicze</p> <p>Ten standard wymaga stosowania uproszczonej (w porównaniu do świadczeń po okresie zatrudnienia) metody rozliczania innych długoterminowych świadczeń pracowniczych.</p> <p>Przy ujmowaniu i wycenie nadwyżki lub niedoboru w innym długoterminowym programie świadczeń pracowniczych, jednostka stosuje MSR 19 par. 56-98 i par 113-115. Jednostka stosuje MSR 19 par. 116-119 przy ujmowaniu i wycenie ewentualnego prawa do rekompensaty.</p> <p>W odniesieniu do innych długoterminowych świadczeń pracowniczych jednostka ujmuje w zysku lub stracie łączną sumę poniższych kwot, z wyjątkiem</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>sytuacji, gdy inny MSSF wymaga lub dopuszcza ich uwzględnienie w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia składnika aktywów:</p> <p>a.i.1. koszty zatrudnienia (zob. MSR 19 par. 66-112);</p> <p>a.i.2. odsetki netto od zobowiązania (aktywów) netto z tytułu określonych świadczeń (zob. MSR 19 par. 123-126); oraz</p> <p>a.i.3. ponowne wyceny zobowiązania (aktywów) netto z tytułu określonych świadczeń (zob. MSR 19 par. 127-130).</p> <p>Świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy</p> <p>Jednostka ujmuje zobowiązanie z tytułu świadczeń z tytułu rozwiązania stosunku pracy odpraw we wcześniejszej z następujących dat:</p> <p>a) gdy jednostka nie może już</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>wycofać oferty tych świadczeń; oraz</p> <p>b) gdy jednostka ujmuje koszty restrukturyzacji objętej zakresem MSR 37 i obejmującej wypłatę świadczeń z tytułu rozwiązania (MSR 19 par. 165).</p> <p>Jeśli świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy nie muszą być w całości rozliczone przed upływem dwunastu miesięcy od zakończenia rocznego okresu sprawozdawczego, zastosowanie mają wymogi dotyczące innych długoterminowych świadczeń pracowniczych (MSR 19 par 169).</p>			
<p>MSR 20 Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat</p>	<p>MSR 20 stosuje się przy wycenie oraz ujawnianiu informacji na temat dotacji rządowych oraz w związku z informowaniem o innych formach</p>	<p>Stosowanie wartości godziwej w przypadku pieniężnych dotacji rządowych jest zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE..</p>	<p>tak</p>	

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
pomocy rządowej	<p>pomocy rządowej.</p> <p>Dotacje rządowe ujmuje się w sposób systematyczny w rachunku wyników. Dotacje są ujmowane w poszczególnych okres, w których jednostka ujęła koszty, które mają być kompensowane tymi dotacjami (MSR 20 par. 12).</p> <p>Niepieniężne dotacje rządowe mogą przybierać formę przekazania niepieniężnego składnika aktywów, takiego jak grunt lub inne środki oddane jednostce gospodarczej do użytkowania. W takich przypadkach określa się zazwyczaj wartość godziwą niepieniężnego składnika aktywów i zarówno dotację, jak i składnik aktywów księguje się w ich wartości godziwej. Rozwiązaniem alternatywnym, niekiedy stosowanym, jest księgowanie zarówno składnika aktywów, jak i dotacji w wartościach</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>nominalnych. (MSR 20 par.23).</p> <p>Regulacje dyrektywy Wypłacalność II: W przypadku, gdy dotacje rządowe przybierają formę przekazania niepieniężnego składnika aktywów, składnik taki wycenia się w wartości godziwej.</p>			
<p>MSR 21 Skutki zmian kursów wymiany walut obcych</p>	<p>MSR 21 określa, w jaki sposób ujmować transakcje w walutach obcych i jednostki działające za granicą w sprawozdaniach finansowych jednostki oraz w jaki sposób przeliczać sprawozdania finansowe na walutę prezentacji.</p> <p>Różnice kursowe powstające z tytułu rozliczania pozycji pieniężnych lub z tytułu przeliczania pozycji pieniężnych po kursach innych niż te, po których zostały one przeliczone w momencie ich początkowego ujęcia w danym okresie lub w poprzednich</p>	<p>Przeliczenie na walutę sprawozdawczą jest zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.</p>	<p>tak</p>	

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p> sprawozdaniach finansowych, ujmuje się w wyniku finansowym okresu, w którym powstają, z wyjątkiem sytuacji omówionych w paragrafie 32 (MSR 21 par. 28).</p> <p> W sprawozdaniu finansowym obejmującym jednostkę działającą za granicą i jednostkę sporządzającą sprawozdanie finansowe (np. w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, w przypadku gdy jednostka działająca za granicą jest jednostką zależną), takie różnice kursowe początkowo ujmuje się w innych całkowitych dochodach, a w momencie zbycia inwestycji netto przenosi z kapitału własnego do zysków lub strat zgodnie z paragrafem 48 (MSR 21 par. 32).</p>			
MSR 23 Koszty finansowania	MSR 23 określa podejście księgowe do kosztów finansowania	Nie dotyczy	nie	MSR 23 nie określa metodyki wyceny

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
zewnątrznego	zewnętrznego. Jednostka aktywuje koszty finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów. Jednostka ujmuje inne koszty finansowania zewnętrznego jako koszt w okresie, w którym je poniosła (MSR 23 par8). Regulacje dyrektywy Wyplacalność II: Metoda oparta na wartości godziwej, która jest stosowana zgodnie z dyrektywą Wyplacalność II, uniemożliwia stosowanie MSR 23, który odnosi się do metody opartej na cenie nabycia.			mającej znaczenie dla pozycji bilansowych zgodnych z dyrektywą Wyplacalność II.
MSR 24 Ujawnianie	MSR 24 wymaga ujawniania informacji na temat podmiotów	Nie dotyczy	nie	MSR 24 nie określa metodyki wyceny dla

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
informacji na temat podmiotów powiązanych	powiązanych oraz transakcji jednostki sporządzającej sprawozdanie finansowe z podmiotami powiązanymi.			pozycji bilansowych.
MSR 26 Rachunkowość i sprawozdawczość programów świadczeń emerytalnych	MSR 26 stosuje się w odniesieniu do sprawozdań finansowych programów świadczeń emerytalnych, o ile sporządza się takie sprawozdania.	Nie dotyczy	nie	Poza zakresem.
MSR 27 Jednostkowe sprawozdania finansowe	MSR 27 ustanawia wymogi w zakresie rachunkowości i ujawniania informacji w przypadku inwestycji w <u>jednostkach zależnych</u> , <u>wspólnych przedsiębiorstwach</u> i <u>jednostkach stowarzyszonych</u> , w przypadku gdy jednostka sporządza <u>jednostkowe sprawozdania finansowe</u> .	Nie dotyczy	nie	Poza zakresem.

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
<p>MSR 28 Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach</p>	<p>MSR 28 określa zasady ujmowania inwestycji w <u>jednostkach stowarzyszonych</u> oraz ustanawia wymogi w przypadku stosowania <u>metody praw własności</u> w odniesieniu do ujmowania inwestycji w jednostkach stowarzyszonych i <u>wspólnych przedsięwzięciach</u>.</p> <p>Jednostki stowarzyszone rozliczane zgodnie z metodą praw własności.</p> <p>Metoda praw własności jest to taka metoda rozliczania, według której inwestycja jest początkowo ujmowana według ceny nabycia, a następnie po dniu nabycia jej wartość jest korygowana odpowiednio o zmianę udziału inwestora w aktywach netto jednostki, w której dokonano inwestycji. Zysk lub strata inwestora obejmuje jego udział w zysku lub stracie jednostki, w której dokonano</p>	<p>Odpowiednie zastosowanie metody praw własności</p>	<p>tak</p>	<p>Stosowanie ograniczone do metody praw własności.</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>inwestycji, zaś inne całkowite dochody inwestora obejmują jego udział w innych całkowitych dochodach jednostki, w której dokonano inwestycji. Udział inwestora w zysku lub stracie jednostki, w której dokonano inwestycji, ujmuje się w zysku lub stracie inwestora. Otrzymane wypłaty z zysku wypracowanego przez jednostkę, w której dokonano inwestycji, obniżają wartość bilansową inwestycji. Korekta wartości bilansowej może być także konieczna ze względu na zmiany proporcji udziału inwestora w jednostce, w której dokonano inwestycji, wynikające ze zmian w innych całkowitych dochodach tej jednostki. Zmiany te mogą także wynikać z przeszacowania rzeczowych aktywów trwałych i z tytułu różnic kursowych. Udział inwestora w tych zmianach ujmuje się w innych całkowitych dochodach</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>inwestora (zob. MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych (zaktualizowany w 2007 r.)). (MSR 28 par11).</p> <p>Sprawozdanie finansowe jednostki sporządza się stosując jednolite zasady (politykę) rachunkowości w odniesieniu do podobnych transakcji oraz innych zdarzeń występujących w zbliżonych okolicznościach (MSR 28 par 26). Jeżeli jednostka stowarzyszona lub wspólne przedsięwzięcie stosuje zasady rachunkowości odmienne od zasad przyjętych przez jednostkę dla podobnych transakcji lub zdarzeń występujących w zbliżonych okolicznościach, dokonuje się odpowiednich korekt dostosowujących zasady (politykę) rachunkowości jednostki stowarzyszonej lub wspólnego przedsięwzięcia do zasad (polityki) rachunkowości jednostki,</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>jeżeli sprawozdanie finansowe jednostki stowarzyszonej jest wykorzystywane przez jednostkę w związku ze stosowaniem metody praw własności (MSR 28 par. 36).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wypłacalność</u> II: Przy obliczaniu nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami w przypadku podmiotów powiązanych innych niż powiązane zakłady ubezpieczeń/reasekuracji, zakład ubezpieczeń/reasekuracji posiadający udziały kapitałowe wycenia aktywa i zobowiązania podmiotu powiązanego zgodnie z metodą praw własności określoną w międzynarodowych standardach rachunkowości przyjętych przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 w przypadku, gdy wycena zgodnie z art. 75-86 dyrektywy 2009/138/WE nie jest możliwa. W takim przypadku wartość firmy oraz pozostałe wartości</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	niematerialne i prawne, wyceniane w wartości zero zgodnie z Wyłączalność II, odejmuje się od wartości podmiotu powiązanego.			
MSR 29 Sprawozdawczość finansowa w warunkach hiperinflacji	MSR 29 stosuje się w odniesieniu do sprawozdań finansowych (włącznie ze skonsolidowanymi sprawozdaniami finansowymi) wszystkich jednostek, których walutą funkcjonalną jest waluta gospodarki ogarniętej hiperinflacją.	Nie dotyczy	nie	MSR 29 nie określa metodyki wyceny mającej znaczenie dla pozycji bilansowych zgodnych z dyrektywą Wyłączalność II.
MSR 32 Instrumenty finansowe: prezentacja	MSR 32 ustanawia zasady prezentacji instrumentów finansowych jako zobowiązań lub kapitału własnego oraz zasad kompensowania aktywów finansowych i zobowiązań finansowych. Stosuje się go do przeprowadzanej z punktu widzenia emitenta klasyfikacji instrumentów jako aktywów finansowych, zobowiązań finansowych i	Nie dotyczy	nie	MSR 32 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	instrumentów kapitałowych; a także do klasyfikacji powiązanych z nimi odsetek, dywidend, zysków i strat oraz identyfikacji okoliczności, w których aktywa finansowe i zobowiązania finansowe powinny być kompensowane.			
MSR 33 Zysk przypadający na jedną akcję	MSR 33 ustanawia zasady ustalania i prezentacji zysku przypadającego na akcję.	Nie dotyczy	nie	MSR 33 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.
MSR 34 Śródroczna sprawozdawczość finansowa	MSR 34 reguluje minimalną treść śródrocznego raportu finansowego oraz zasady ujmowania i wyceny odnoszące się do pełnego lub skróconego sprawozdania finansowego za okres śródroczny.	Nie dotyczy	nie	MSR 34 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.
MSR 36 Utrata wartości aktywów	MSR 36 reguluje procedury, które jednostka stosuje, aby zapewnić, że aktywa są wykazywane w wartości	Nie dotyczy	nie	MSR 36 nie określa metodyki wyceny mającej znaczenie dla

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>nieprzekraczającej ich wartości odzyskiwalnej. Składnik aktywów wykazuje się w wartości przewyższającej jego wartość odzyskiwalną, jeśli jego wartość bilansowa jest wyższa od wartości, jaką można uzyskać na drodze jego użytkowania lub sprzedaży. W takiej sytuacji uznaje się, że składnik aktywów utracił wartość i niniejszy standardu wymaga, aby jednostka ujęła odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości. Ponadto niniejszy standard określa, kiedy jednostka powinna odwrócić odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości, oraz wprowadza obowiązek ujawniania pewnych informacji.</p>			<p>pozycji bilansowych zgodnych z dyrektywą Wypłacalność II.</p>
<p>MSR 37 Rezerwy, zobowiązania warunkowe i</p>	<p>MSR 37 określa kryteria ujmowania i sposób wyceny rezerw, zobowiązań warunkowych lub aktywów warunkowych, a także określa</p>	<p>Zgodne zasady wyceny w odniesieniu do rezerw.</p>	<p>tak</p>	<p>Istotne zobowiązania warunkowe należy ujmować jako</p>

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
<p>aktywa warunkowe</p>	<p>informacje, które należy ujawnić.</p> <p>Rezerwy</p> <p>Rezerwa jest zobowiązaniem, którego kwota lub termin zapłaty są niepewne (MSR 37 par.10). Kwota, na którą tworzona jest rezerwa, stanowi najbardziej właściwy szacunek nakładów niezbędnych do wypełnienia obecnego obowiązku na koniec okresu sprawozdawczego (MSR 37 par.36).</p> <p>Najbardziej właściwym szacunkiem nakładów niezbędnych do wypełnienia obecnego obowiązku jest kwota, jaką – zgodnie z racjonalnymi przesłankami – jednostka zapłaciłaby w ramach wypełnienia obowiązku na koniec okresu sprawozdawczego lub w celu przeniesienia go na stronę trzecią na ten sam dzień. Często wypełnienie obowiązku lub jego przeniesienie na koniec okresu</p>			<p>zobowiązania.</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>sprawozdawczego jest niemożliwe lub nadmiernie kosztowne. Jednak szacunek kwoty, jaką – zgodnie z racjonalnymi przesłankami – jednostka zapłaciłaby w ramach wypełnienia obowiązku lub zapłaciłaby za przeniesienie tego obowiązku na stronę trzecią, stanowi najbardziej właściwy szacunek nakładów niezbędnych do wypełnienia obecnego obowiązku na koniec okresu sprawozdawczego (MSR 37 par. 37)</p> <p>Jeśli wycenia się pojedynczy obowiązek, wynik najbardziej prawdopodobny może stanowić najbardziej właściwy szacunek zobowiązania. Jednak również w takim przypadku jednostka analizuje inne możliwe wyniki. Jeśli inne możliwe wyniki są w większości wyższe lub w większości niższe od wyniku najbardziej prawdopodobnego, najbardziej</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>właściwy szacunek może stanowić wynik wyższy lub niższy. Jeśli na przykład jednostka musi usunąć poważną wadę dużego urządzenia wyprodukowanego dla odbiorcy, najbardziej prawdopodobnym pojedynczym wynikiem może być to, że naprawa powiedzie się za pierwszą próbą, osiągając koszt 1000, ale rezerwę tworzy się na kwotę wyższą, jeśli istnieje znacząca szansa na to, że kolejne próby będą konieczne (MSR 37 par 40).</p> <p>Do niepewności dotyczącej kwoty, na jaką należy utworzyć rezerwę, podchodzi się z wykorzystaniem różnych środków, w zależności od okoliczności. W przypadkach, w których wyceniana rezerwa odnosi się do zbioru wielu pozycji, przy szacunkowym określaniu kwoty obowiązku uwzględnia się wszystkie możliwe wyniki oraz odpowiadające</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>im prawdopodobieństwa. Nazwa tej statystycznej metody dokonywania szacunku brzmi "wartość oczekiwana". Przy takim stanie rzeczy rezerwa będzie różna w zależności od tego, czy prawdopodobieństwo wystąpienia straty w danej kwocie będzie równe 60 % czy 90 %. Jeśli istnieje ciągły rozkład możliwych wyników i każdy punkt w tym rozkładzie jest równie prawdopodobny, stosuje się środkowy punkt rozkładu (MSR 37 par 39).</p> <p>Zmierzając do określenia najbardziej właściwego szacunku rezerwy, uwzględnia się ryzyko i niepewność nieodłącznie towarzyszące wielu zdarzeniom i okolicznościom. (MSR 37 par. 42)</p> <p>Stopę dyskontową (lub stopy) ustala się przed opodatkowaniem, czyli odzwierciedla się bieżącą ocenę</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>rynkową dotyczącą wartości pieniądza w czasie oraz ryzyka właściwego dla zobowiązania. Stopy dyskontowej (stóp dyskontowych) nie obciąża ryzyko, o które skorygowano szacunki przyszłych przepływów pieniężnych (MSR 37 par. 47).</p> <p>Zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe</p> <p>Zobowiązanie warunkowe jest:</p> <p>a) możliwym obowiązkiem, który powstaje na skutek zdarzeń przeszłych, których istnienie zostanie potwierdzone dopiero w momencie wystąpienia lub niewystąpienia jednego lub większej ilości niepewnych przyszłych zdarzeń, które nie w pełni podlegają kontroli jednostki; lub</p> <p>b) obecnym obowiązkiem, który powstaje na skutek zdarzeń</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>przeszłych, ale nie jest ujmowany w sprawozdaniu finansowym, ponieważ:</p> <p>(i) nie jest prawdopodobne, aby konieczne było wydatkowanie środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne w celu wypełnienia obowiązku; lub</p> <p>(ii) kwoty obowiązku (zobowiązania) nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie (MSR 37 par. 10).</p> <p>Aktywa warunkowe są możliwym składnikiem aktywów, które powstają na skutek zdarzeń przeszłych oraz którego istnienie zostanie potwierdzone dopiero w momencie wystąpienia lub niewystąpienia jednego lub większej ilości niepewnych przyszłych zdarzeń, które nie w pełni podlegają kontroli jednostki.</p> <p>Regulacje dyrektywy Wyplacalność</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>II: Zasady wyceny dotyczące rezerw uznaje się za zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.</p> <p>Istotne zobowiązania warunkowe ujmuje się jako zobowiązania w bilansie sporządzanym zgodnie z dyrektywą Wypłacalność II i wycenia na podstawie oczekiwanej wartości bieżącej przyszłych przepływów pieniężnych wymaganych do uregulowania zobowiązania warunkowego w czasie trwania tego zobowiązania warunkowego, stosując podstawową strukturę terminową stóp procentowych wolnych od ryzyka.</p>			
MSR 38 Wartości niematerialne	MSR 38 określa sposób ujmowania wartości niematerialnych, które nie są szczegółowo omówione w innym standardzie. Niniejszy standard nakłada na jednostkę obowiązek ujęcia składnika wartości niematerialnych	Model oparty na wartości przeszacowanej stanowi opcję zgodną z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	tak	Wartość firmy wycenia się w wartości zero.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>wtedy i tylko wtedy, gdy zostaną spełnione określone kryteria. Standard określa sposób wyceny wartości bilansowej i wprowadza wymóg ujawnienia określonych informacji dotyczących wartości niematerialnych.</p> <p>Jednostka przyjmuje zasady (politykę) rachunkowości, dokonując wyboru pomiędzy modelem opartym na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia z paragrafu 74 a modelem opartym na wartości przeszacowanej z paragrafu 75. Jeśli składnik wartości niematerialnych został ujęty w księgach z wykorzystaniem modelu opartego na wartości przeszacowanej, wszystkie pozostałe pozycje należące do tej samej grupy aktywów również ujmuje się z wykorzystaniem tego samego modelu, chyba że brak jest aktywnego rynku na te aktywa (MSR 38 Par. 72).</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>Model oparty na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia: Po początkowym ujęciu składnik wartości niematerialnych wykazuje się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonym o umorzenie i łączną kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości (MSR 38 pkt 74)</p> <p>Model oparty na wartości przeszacowanej: Po początkowym ujęciu składnik wartości niematerialnych wykazuje się w wartości przeszacowanej odpowiadającej jego wartości godziwej na dzień przeszacowania, pomniejszonej o późniejsze umorzenie i łączną kwotę późniejszych odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości. Dla celów przeszacowania zgodnie z niniejszym standardem wartość godziwą ustala się poprzez odniesienie do aktywnego rynku. Przeszacowań dokonuje się na tyle</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>regularnie, aby wartość bilansowa nie różniła się istotnie od wartości, jaka zostałaby ustalona przy zastosowaniu wartości godziwej na koniec okresu sprawozdawczego (MSR 38 par 75).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wyłącalność II:</u> Model oparty na wartości przeszacowanej stanowi opcję zgodną z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE w odniesieniu do aktywów niematerialnych ujmowanych w bilansie sporządzanym według dyrektywy Wyłącalność II.</p> <p>Wartości niematerialne inne niż wartość firmy są ujmowane w bilansie sporządzanym zgodnie z dyrektywą Wyłącalność II w wartości innej niż zero tylko wówczas, jeżeli mogą zostać sprzedane oddzielnie, a zakład ubezpieczeń/reasekuracji jest w stanie wykazać, że istnieje wartość dla tych samych lub podobnych aktywów,</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>która pochodzi z cen notowanych na aktywnych rynkach. Stworzone na zamówienie oprogramowanie komputerowe dostosowane do potrzeb zakładu ubezpieczeń/reasekuracji oraz standardowe licencje na oprogramowanie, które nie mogą zostać sprzedane innemu użytkownikowi są wyceniane w wartości zero. Model oparty na wartości przeszacowanej stanowi tzw. zgodną opcję.</p>			
MSR 39 Instrumenty finansowe: Ujmowanie i wycena	<p>MSR 39 określa zasady ujmowania i wyceny aktywów finansowych i zobowiązań finansowych, a także niektórych umów kupna lub sprzedaży niefinansowych składników majątkowych. Na potrzeby wyceny składnika aktywów</p>	<p>Zasady ustalania wartości godziwej stosowane do aktywów finansowych są zgodne.</p> <p>W przypadku zobowiązań finansowych konieczne mogą być dostosowania, jeśli wartość godziwa według MSSF obejmuje zmiany we własnej zdolności kredytowej zakładu ubezpieczeń/reasekuracji w</p>	tak	<p>Ustalanie wartości godziwej ma zastosowanie. Nie będą występowały jednak późniejsze dostosowania dokonywane w celu uwzględnienia zmiany we własnej zdolności kredytowej</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>finansowych po początkowym ujęciu, niniejszy standard kwalifikuje aktywa finansowe do czterech następujących kategorii zdefiniowanych w paragrafie 9:</p> <p>a) aktywa finansowe wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy;</p> <p>b) inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności;</p> <p>c) pożyczek i należności; oraz</p> <p>d) aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.</p> <p>Kategorie te mają zastosowanie do wyceny oraz ujęcia zysków i strat zgodnie z niniejszym standardem. Jednostka może przyjąć inne określenia dla tych kategorii lub podział na inne kategorie w celu</p>	<p>kolejnych okresach.</p>		<p>zakładu ubezpieczeń/reasekuracji po początkowym ujęciu.</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>przedstawienia informacji w sprawozdaniu finansowym. Jednostka ujawnia w notach objaśniających informacje wymagane przez <u>MSSF 7</u> (MSR 39 par. 45).</p> <p>Po początkowym ujęciu, jednostka wycenia aktywa finansowe, w tym instrumenty pochodne będące aktywami, w wartości godziwej, nie dokonując pomniejszenia o koszty transakcji, jakie mogą być poniesione przy sprzedaży lub innym sposobie wyzbycia się aktywów. Wyjątek stanowią następujące aktywa finansowe:</p> <p>a) pożyczki i należności zdefiniowane w paragrafie 9, które wycenia się według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej;</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>b) inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności zdefiniowane w paragrafie 9, które wycenia się według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej; oraz</p> <p>c) inwestycje w instrumenty kapitałowe nieposiadające kwotowań cen rynkowych z aktywnego rynku, i których wartość godziwa nie może być wiarygodnie zmierzona, a także powiązane z nimi instrumenty pochodne, które muszą być rozliczone przez dostawę niekwotowanych instrumentów kapitałowych wycenianych według kosztu (zob. załącznik A paragrafy <u>OS80</u> i <u>OS81</u>).</p> <p>Aktywa finansowe wyznaczone jako pozycje zabezpieczane</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>podlegają wycenie zgodnie z zasadami rachunkowości zabezpieczeń, określonymi w paragrafach <u>89–102</u>. Wszystkie aktywa finansowe, z wyjątkiem wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, podlegają ocenie pod względem utraty wartości zgodnie z paragrafami <u>58–70</u> oraz załącznikiem A paragrafy <u>OS84–OS93</u> (MSR 39 par. 46).</p> <p>Po początkowym ujęciu jednostka wycenia wszystkie zobowiązania finansowe według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej, z wyjątkiem:</p> <p>a) zobowiązań finansowych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy.</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>Takie zobowiązania, w tym instrumenty pochodne będące zobowiązaniami, wycenia się w wartości godziwej, z wyjątkiem zobowiązania będącego instrumentem pochodnym powiązany z i rozliczany przez dostawę instrumentu kapitałowego niekwotowanego na aktywnym rynku, którego wartość godziwa nie może być wiarygodnie zmierzona, który wycenia się według kosztu.</p> <p>b) zobowiązań finansowych powstałych w wyniku przeniesienia składnika aktywów finansowych, których nie kwalifikuje się do wyłączenia z bilansu, lub powstałych w wyniku zastosowania podejścia wynikającego z utrzymania zaangażowania. Do wyceny takich zobowiązań finansowych stosuje się paragrafy <u>29</u> i <u>31</u>.</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>c) umów gwarancji finansowych zgodnie z definicją podaną w paragrafie 9. Po początkowym ujęciu wystawca takiej umowy wycenia ją (chyba że ma zastosowanie paragraf 47 a) lub b)) według wartości wyższej z:</p> <p>(i) wartości ustalonej zgodnie z MSR 37; oraz</p> <p>(ii) wartości początkowej (zob. paragraf 43) pomniejszonej, w odpowiednich przypadkach, o skumulowane odpisy amortyzacyjne ujęte zgodnie z MSR 18.</p> <p>d) zobowiązań do udzielenia pożyczki poniżej rynkowej stopy procentowej. Po początkowym ujęciu wystawca takiego zobowiązania wycenia je (chyba że ma zastosowanie paragraf 47 a)) według wyższej z:</p> <p>(i) wartości ustalonej zgodnie z MSR 37; oraz</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>(ii) wartości początkowej (zob. paragraf <u>43</u>) pomniejszonej, w odpowiednich przypadkach, o skumulowane odpisy amortyzacyjne ujęte zgodnie z <u>MSR 18</u>.</p> <p>Zobowiązania finansowe wyznaczone jako pozycje zabezpieczone podlegają wymogom rachunkowości zabezpieczeń określonym w paragrafach <u>89–102</u> (MSR 40 par 47).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy</u> <u>Wypłacalność II:</u> Zasady ustalania wartości godziwej uznaje się za zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE, z wyjątkiem kolejnych dostosowań w wycenie zobowiązań finansowych, dokonywanych po początkowym ujęciu w celu uwzględnienia</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	zmian we własnej zdolności kredytowej zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.			
MSR 40 Nieruchomości inwestycyjne	<p>MSR 40 określa podejście księgowe do nieruchomości inwestycyjnych oraz wymogi dotyczące ujawniania informacji na ich temat.</p> <p>Z wyjątkiem przypadków opisanych w paragrafach <u>32A</u> i <u>34</u>, jednostka wybiera jako zasadę rachunkowości jedną z metod wyceny: model wartości godziwej opisany w paragrafach <u>33–55</u> lub model oparty na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia opisany w paragrafie <u>56</u>, a następnie stosuje wybraną metodę wyceny do wszystkich swoich nieruchomości inwestycyjnych (MSR 40 par. 30).</p> <p>Model oparty na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia: Po początkowym ujęciu nieruchomości jednostka, która wybrała model oparty na cenie nabycia lub koszcie</p>	Model wartości godziwej stanowi tzw. zgodną opcję.	tak	

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>wytworzenia, wycenia wszystkie należące do niej nieruchomości inwestycyjne zgodnie z wymogami MSR 16 określonymi dla tego modelu, poza nieruchomościami spełniającymi kryteria zaklasyfikowania ich jako przeznaczonych do sprzedaży (...) zgodnie z MSSF 5 (MSR 40 par. 56) .</p> <p>Model wartości godziwej: Po początkowym ujęciu jednostka, która wybierze model wyceny w wartości godziwej, wycenia w wartości godziwej wszystkie nieruchomości inwestycyjne (...) (MSR 40.33).</p> <p>Kiedy prawo do użytkowania nieruchomości leasingobiorcy na mocy umowy leasingu operacyjnego zaklasyfikowane jest do nieruchomości inwestycyjnych zgodnie z paragrafem 6, nie ma zastosowania wybór, o którym mowa w paragrafie 30, i stosuje się model wartości godziwej (MSR 40 par. 34).</p>			

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p><u>Regulacje dyrektywy Wyplacalnosc II:</u> Model wartości godziwej stanowi opcję zgodną z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.</p>			
<p>MSR 41 Rolnictwo</p>	<p>MSR 41 określa sposób księgowania oraz zakres informacji ujawnianych na temat działalności rolniczej.</p> <p>Składniki aktywów biologicznych</p> <p>Składniki aktywów biologicznych wycenia się w momencie początkowego ujęcia oraz na koniec każdego okresu sprawozdawczego w wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży, z wyjątkiem sytuacji przedstawionej w paragrafie 30, kiedy wartości godziwej nie można wiarygodnie ustalić (MSR 41 par. 12).</p> <p>Produkty rolnicze zebrane/pozyskane</p> <p>Produkty rolnicze zebrane/pozyskane z aktywów biologicznych należących do</p>	<p>Wartość godziwa pomniejszona o koszty sprzedaży stanowi tzw. zgodną opcję w przypadku, gdy szacowane koszty sprzedaży nie są istotne.</p>	<p>Tak</p>	<p>Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji stosują MSR 41 w odniesieniu do składników aktywów biologicznych, jeśli szacowane koszty sprzedaży nie są istotne. Jeśli szacowane koszty sprzedaży są istotne, zakład ubezpieczeń/reasekuracji dokonuje dostosowania wartości poprzez włączenie tych kosztów.</p>

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>jednostki gospodarczej wycenia się w wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży, poniesione do dnia zbiorów/pozyskania produktów. Tak określona wartość godziwa stanie się kosztem ich wytworzenia, na potrzeby MSR 2 Zapasy lub innego mającego zastosowanie standardu (MSR 41 par. 13).</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wypłacalność II:</u> Wartość godziwa pomniejszona o koszty sprzedaży stanowi opcję zgodną z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE jeśli szacowane koszty sprzedaży nie są istotne.</p>			
MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy	MSSF 1 stosuje się przy pierwszym zastosowaniu MSSF przez jednostkę w rocznym sprawozdaniu finansowym.	Nie dotyczy	nie	Poza zakresem.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
MSSF 2 Płatności w formie akcji	<p>MSSF 2 określa podejście sprawozdawcze dla jednostki zawierającej transakcję płatności w formie akcji. Jednostka ujmuje dobra lub usługi otrzymane bądź nabyte w ramach transakcji płatności w formie akcji w momencie, gdy otrzymuje te dobra lub usługi.</p> <p>Jednocześnie jednostka ujmuje odpowiadający im wzrost w kapitale własnym, jeśli dobra lub usługi otrzymano w ramach transakcji płatności w formie akcji rozliczanej w instrumentach kapitałowych lub zobowiązanie, jeśli dobra lub usługi nabyto w ramach transakcji płatności w formie akcji rozliczanej w środkach pieniężnych (MSSF 2 par.7).</p> <p>Jeśli dobra lub usługi otrzymane lub nabyte w ramach transakcji płatności w formie akcji nie kwalifikują się do ujęcia jako aktywa, jednostka ujmuje je jako koszt (MSSF 2 par. 8).</p>	Zgodne zasady wyceny	tak	

MSSF	<p>Podsumowanie podejścia MSSF:</p> <p>Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE</p>	<p>W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami</p>	<p>Ma zastosowanie?</p>	<p>Inne uwagi</p>
	<p>Transakcje płatności w formie akcji rozliczane w instrumentach kapitałowych</p> <p>W przypadku transakcji płatności w formie akcji rozliczanych w instrumentach kapitałowych jednostka wycenia otrzymane dobra lub usługi i odpowiadający im wzrost w kapitale własnym, bezpośrednio, w wartości godziwej otrzymanych dóbr lub usług, chyba że niemożliwe jest wiarygodne oszacowanie ich wartości godziwej. Jeżeli jednostka nie może wiarygodnie oszacować wartości godziwej otrzymanych dóbr lub usług, określa ich wartość oraz odpowiadający im wzrost w kapitale własnym w sposób pośredni poprzez odniesienie do wartości godziwej przyznanych instrumentów kapitałowych (MSSF 2 par. 10).</p> <p>W celu wypełnienia wymogów paragrafu 10 w transakcjach z pracownikami i</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>innymi osobami świadczącymi podobne usługi jednostka wycenia wartość godziwą otrzymanych usług poprzez odniesienie do wartości godziwej przyznanych instrumentów kapitałowych. Wynika to z faktu, że zazwyczaj nie jest możliwe wiarygodne oszacowanie wartości godziwej otrzymanych usług, zob. paragraf 12. Wartość godziwą instrumentów kapitałowych określa się na dzień przyznania tych instrumentów (MSSF 2 par. 11).</p> <p>W celu zastosowania się do wymagań paragrafu 10 w przypadku transakcji ze stronami innymi niż pracownicy należy przyjąć możliwe do odrzucenia założenie, że można wiarygodnie oszacować wartość godziwą otrzymanych dóbr lub usług. Wartość godziwą dóbr lub usług ustala się na dzień, w którym jednostka otrzyma dobra lub kontrahent świadczy usługi. W rzadkich przypadkach, w których jednostka odrzuca wskazane założenie, ponieważ</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>niemożliwe jest wiarygodne oszacowanie wartości godziwej otrzymanych dóbr lub usług, jednostka wycenia otrzymane dobra lub usługi oraz odpowiadający im wzrost w kapitałach pośrednio – poprzez odniesienie do wartości godziwej przyznanych instrumentów kapitałowych, ustalonej na dzień, w którym jednostka otrzymuje dobra lub kontrahent świadczy usługi (MSSF 2 par.13).</p> <p>W przypadku, gdy możliwa do zidentyfikowania otrzymana zapłata jest niższa od wartości godziwej przyznanych instrumentów kapitałowych lub zaciągniętego zobowiązania, niemożliwe do zidentyfikowania dobra lub usługi wycenia się poprzez odniesienie do różnicy między wartością godziwą przyznanych instrumentów kapitałowych (lub zaciągniętego zobowiązania) a wartością godziwą dóbr lub usług otrzymanych w dacie przyznania (na podstawie MSSF 2</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>par. 13A).</p> <p>Transakcje płatności w formie akcji rozliczane w środkach pieniężnych</p> <p>W transakcjach płatności w formie akcji rozliczanych w środkach pieniężnych jednostka wycenia nabyte dobra lub usługi i zaciągnięte zobowiązanie w wartości godziwej zobowiązania. Do czasu, gdy zobowiązanie zostanie uregulowane, jednostka na koniec każdego okresu sprawozdawczego, a także na dzień rozliczenia wycenia zobowiązanie w wartości godziwej, a ewentualne zmiany wartości ujmuje w zysku lub stracie danego okresu (MSSF 2 par. 30).</p> <p>W niektórych przypadkach jednostka lub druga strona może dokonać wyboru, czy transakcja ma być rozliczana w środkach pieniężnych lub poprzez emisję instrumentów kapitałowych. Podejście księgowe zależy od tego, czy wybór ma</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	jednostka czy kontrahent. <u>Regulacje dyrektywy Wypłacalność II:</u> Zasady wyceny zgodne z MSSF 2 uznaje się za zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.			
MSSF 3 Połączenia jednostek gospodarczych	MSSF 3 określa zasady i wymogi dotyczące sposobu, w jaki sposób jednostka przejmująca: a) ujmuje i wycenia w swoich sprawozdaniach finansowych możliwe do zidentyfikowania nabyte aktywa, przejęte zobowiązania oraz wszelkie niekontrolujące udziały w jednostce przejmowanej; b) ujmuje i wycenia wartość firmy przejętą w ramach połączenia jednostek lub zysk z tytułu okazijnego nabycia oraz c) ustala, które informacje ujawnić, aby umożliwić użytkownikom sprawozdania finansowego ocenę charakteru i skutków finansowych	Nie dotyczy	nie	Poza zakresem.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>połączenia jednostek. MSSF 3 dotyczy połączeń jednostek gospodarczych. Późniejsza (w stosunku do nabycia) wycena przejętych aktywów i zobowiązań jest dokonywana zgodnie z MSSF mającym zastosowanie do tych pozycji w zależności od ich charakteru.</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wyłącalność II:</u> Wartość firmy jest wyceniana w wartości zero w bilansie sporządzanym zgodnie z dyrektywą Wyłącalność II. Wszystkie pozycje są wyceniane zgodnie z metodyką wyceny według dyrektywy Wyłącalność II.</p>			
MSSF 4 Umowy ubezpieczeniowe	MSSF 4 uszczegóławia sprawozdawczość finansową dotyczącą umów ubezpieczenia przez każdą jednostkę gospodarczą, która wystawia takie umowy (zwaną w tym MSSF ubezpieczycielem) do czasu, gdy Rada zakończy drugą fazę projektu dotyczącego umów ubezpieczenia.	Nie dotyczy	nie	Poza zakresem.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	Regulacje dyrektywy Wyplacalność II: Dyrektywa Wyplacalność II ustanawia szczegółowe zasady wyceny zobowiązań ubezpieczeniowych			
MSSF 5 Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana	<p>MSSF 5 określa podejście księgowe do aktywów przeznaczonych do sprzedaży oraz do prezentacji i ujawniania informacji dotyczącej działalności zaniechanej.</p> <p>Jednostka wycenia składnik aktywów trwałych (lub grupę do zbycia) zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży w kwocie niższej z jego wartości bilansowej i wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży (MSSF 5 par. 15).</p> <p>Jednostka wycenia składnik aktywów trwałych (lub grupę do zbycia) zaklasyfikowany jako przeznaczony do przekazania na rzecz właścicieli w wartości bilansowej lub wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do</p>	Zasady wyceny niezgodne.	nie	

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	<p>przekazania, zależnie od tego, która z tych wartości jest niższa (MSSF 5 par. 15).</p> <p>Bezpośrednio przed początkową klasyfikacją składnika aktywów (lub grupy do zbycia) jako przeznaczonego do sprzedaży, jednostka ustala wartość bilansową składnika aktywów (lub wszystkich aktywów i zobowiązań wchodzących w skład grupy) zgodnie z właściwym MSSF (MSSF 5 par.18).</p> <p>W momencie późniejszej korekty wyceny grupy do zbycia wartości bilansowe aktywów i zobowiązań, które nie wchodzą w zakres wymagań niniejszego standardu dotyczących wyceny, ale które wchodzą w skład grupy do zbycia zaklasyfikowanej jako przeznaczona do sprzedaży, są ponownie wyceniane zgodnie z właściwym MSSF przed ustaleniem wartości godziwej grupy do zbycia pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży (MSSF 5</p>			

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
	par.19). Regulacje dyrektywy Wypłacalność II: W dyrektywie Wypłacalność II nie ma rozróżnienia w oparciu o wykorzystanie aktywów. Aktywa trwale przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana są wyceniane zgodnie z odpowiednią metodyką wyceny dyrektywy Wypłacalność II.			
MSSF 6 Poszukiwanie i ocena zasobów mineralnych	MSSF 6 określa zasady sprawozdawczości finansowej związanej z poszukiwaniem i oceną zasobów mineralnych.	Nie dotyczy	nie	Działalność niemająca znaczenia dla ubezpieczycieli.
MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji	MSSF 7 określa obowiązki ujawniania informacji w zakresie instrumentów finansowych.	Nie dotyczy	nie	MSSF 7 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
MSSF 8 Segmenty operacyjne	MSSF 8 nakłada obowiązek ujawnienia informacji o segmentach operacyjnych jednostki, jej produktach i usługach, obszarach geograficznych, w których prowadzi ona działalność oraz o jej głównych klientach.	Nie dotyczy	nie	MSSF 8 nie określa metodyki wyceny dla pozycji bilansowych.
MSSF 9 Instrumenty finansowe	Nie dotyczy, gdyż nie został jeszcze przyjęty przez Komisję.	Nie dotyczy	nie	
MSSF 10 Skonsolidowane sprawozdania finansowe	MSSF 10 ustanawia zasady prezentacji i sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych w przypadku, gdy dana jednostka kontroluje jedną jednostkę lub większą ich liczbę.	Nie dotyczy	nie	Poza zakresem.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
MSSF 11 Wspólne ustalenia umowne	<p><u>MSSF 11 ustanawia zasady sprawozdawczości finansowej jednostek, które mają udziały we wspólnych ustaleniach umownych).</u> MSSF 11 definiuje pojęcie <i>współkontroli</i> i wprowadza wymóg, zgodnie z którym jednostka, która jest <i>stroną wspólnego ustalenia umownego</i>, określa rodzaj wspólnego ustalenia umownego, w który jest zaangażowana, oceniając swoje prawa i obowiązki, oraz rozlicza się z tych praw i obowiązków zgodnie z tym rodzajem wspólnego ustalenia umownego.</p> <p><u>Regulacje dyrektywy Wyplacalność II:</u> zob. MSR 28 w zakresie stosowania metody praw własności.</p>	Ma zastosowanie tylko w zakresie wymogu stosowania metody praw własności.	nie	Poza zakresem. Zob. MSR 28 w odniesieniu do metody praw własności.
MSSF 12 Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych	MSSF 12 nakłada na jednostkę wymóg ujawniania informacji, które pozwolą użytkownikom sprawozdania finansowego ocenić: charakter posiadanych udziałów w	Nie dotyczy	nie	MSSF 12 nie określa metodologii wyceny dla pozycji bilansowych.

MSSF	Podsumowanie podejścia MSSF: Zasady lub opcje wyceny zgodne z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE	W pełni zgodne/ zgodna opcja/ z dostosowaniami	Ma zastosowanie?	Inne uwagi
jednostkach	innych jednostkach i związane z tym ryzyko oraz oddziaływanie tych udziałów na jej sytuację finansową, wyniki finansowe i przepływy pieniężne.			
MSSF 13 Ustalanie wartości godziwej	MSSF 13 zawiera definicję wartości godziwej i wyznacza ramy ustalania wartości godziwej w jednym MSSF <u>Regulacje dyrektywy Wypłacalność II:</u> MSSF 13 jest zgodny z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE, poza wymogiem odzwierciedlenia skutków własnej zdolności kredytowej jednostki.		tak	

V.2. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Wstęp

- TP.1.1. Dyrektywa Wypłacalność II wymaga, aby zakłady ubezpieczeń/reasekuracji tworzyły rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe odpowiadające kwocie, którą zakłady ubezpieczeń/reasekuracji aktualnie musiałyby zapłacić, gdyby miały natychmiast przenieść swoje zobowiązania z tytułu ubezpieczeń/reasekuracji do innego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych winna równać się sumie najlepszego oszacowania (patrz podrozdział V.2.2) i marginesu ryzyka (patrz podrozdział V.2.5). Jednak w pewnych określonych przypadkach dotyczących odtwarzalności przepływów pieniężnych z zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych, najlepsze oszacowanie i margines ryzyka nie powinny być wyceniane osobno, lecz rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe powinny być obliczane łącznie (patrz podrozdział V.2.4).
- TP.1.2. Przy ustalaniu wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakłady ubezpieczeń/reasekuracji dokonują segmentacji swoich zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych na jednolite grupy ryzyka, przynajmniej według linii biznesowych. Podrozdział V.2.1 określa segmentację zobowiązań dla oceny ilościowej.
- TP.1.3. Najlepsze oszacowanie powinno być liczone brutto, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych. Kwoty te będą obliczane osobno. Sposób oszacowania kwot należnych jest określony w podrozdziale V.2.2.3.
- TP.1.4. Obliczanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych będzie uwzględniać wartość pieniądza w czasie poprzez wykorzystanie odpowiedniej struktury terminowej stóp procentowych wolnych od ryzyka.
- TP.1.5. Metody aktuarialne i metody statystyczne obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych mają być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Wytyczne dotyczące stosowania zasady proporcjonalności i specyfikację metod uproszczonych można znaleźć w podrozdziale V.2.6. Metody uproszczone obliczania marginesu ryzyka znajdują się w podrozdziale V.2.5.

V.2.1. Segmentacja

Zasady ogólne

- TP.1.6. Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji będą segmentowane przynajmniej według poszczególnych linii biznesowych (LoB), w celu obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.
- TP.1.7. Segmentacja zobowiązań z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji ma na celu umożliwienie osiągnięcia odpowiedniej wyceny wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Na przykład, w celu zapewnienia, że przyjęto odpowiednie założenia, ważne jest, aby założenia te bazowały na poziomie jednolitych grup ryzyka, w celu uniknięcia

znieszczeń mogących wynikać z łączenia odmiennych rodzajów działalności. Zatem działalność jest zwykle zarządzana w bardziej rozdrobnionych jednolitych grupach ryzyka, niż proponowane minimum segmentacji linii biznesowych, jeśli pozwala to na dokładniejszą wycenę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

- TP.1.8. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji w różnych państwach członkowskich czy nawet zakłady ubezpieczeń/reasekuracji w tym samym państwie członkowskim oferują produkty ubezpieczeniowe pokrywające różne zestawy ryzyk. Właściwe jest zatem, aby każdy zakład ubezpieczeń i reasekuracji zdefiniował jednolitą grupę ryzyka i poziom szczegółowości najbardziej odpowiedni dla swojej działalności i wymagany do wyznaczenia odpowiednich założeń w celu obliczenia najlepszego oszacowania.
- TP.1.9. Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji mają być alokowane do linii biznesowej najlepiej odzwierciedlającej charakter ryzyk dotyczących danych zobowiązań. W szczególności przy alokacjach należy przestrzegać zasady przewagi treści nad formą. Innymi słowy, segmentacja winna odzwierciedlać charakter ryzyk umowy (treść), a nie formę prawną umowy (formę).
- TP.1.10. Segmentacja linii biznesowych rozróżnia między zobowiązaniami z tytułu ubezpieczeń na życie i z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych. Rozróżnienie to nie pokrywa się z prawnym rozróżnieniem między działalnością w zakresie ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych, ani prawnym rozróżnieniem na umowy ubezpieczeń na życie i umowy ubezpieczeń majątkowo-osobowych. Natomiast rozróżnienie między zobowiązaniami z tytułu ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych winno opierać się na charakterze ryzyka:
- Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń dla działalności prowadzonej na podobnych zasadach technicznych, co ubezpieczenia na życie będą traktowane jako zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie, nawet jeśli z perspektywy prawnej są ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi.
 - Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń dla działalności, która nie jest prowadzona na podobnych zasadach technicznych, co ubezpieczenia na życie, będą traktowane jako zobowiązania majątkowo-osobowe, nawet jeśli z perspektywy prawnej są ubezpieczeniami na życie.
- TP.1.11. W szczególności świadczenia rentowe związane z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych (na przykład ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych) stanowią zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie.
- TP.1.12. Segmentacja winna być stosowana wobec obu komponentów rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka) Winna też być stosowana tam, gdzie rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są obliczane łącznie.

Segmentacja zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych

- TP.1.13. Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych będą segmentowane na następujące 12 linii biznesowych:

Ubezpieczenie pokrycia kosztów świadczeń medycznych

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu prewencyjnych lub leczniczych świadczeń medycznych lub świadczeń opieki, w tym świadczeń medycznych lub świadczeń opieki w wyniku choroby, wypadku, niepełnosprawności i zniedołężnienia, lub rekompensatę finansową za takie świadczenia bądź opiekę, o ile taka działalność ubezpieczeniowa nie opiera się na podobnych technikach, jak w przypadku ubezpieczeń na życie, poza zobowiązaniami traktowanymi jako ubezpieczenie pracownicze;

Ubezpieczenie na wypadek utraty dochodów

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu rekompensaty finansowej w następstwie choroby, wypadku, niepełnosprawności lub zniedołężnienia, o ile taka działalność ubezpieczeniowa nie opiera się na podobnych technikach, jak w przypadku ubezpieczeń na życie, poza zobowiązaniami traktowanymi jako koszty świadczeń medycznych bądź ubezpieczenie pracownicze;

Ubezpieczenie pracownicze

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych dotyczące wypadków przy pracy, urazów w skutek wypadków przy pracy i chorób zawodowych, o ile bazowa działalność ubezpieczeniowa nie opiera się na podobnych technikach, jak w przypadku ubezpieczeń na życie obejmujących:

- świadczenie prewencyjnych lub leczniczych świadczeń medycznych lub świadczeń opieki w związku z wypadkami przy pracy, urazami w wyniku wypadku przy pracy lub chorobami zawodowymi; lub
- rekompensatę finansową za takie świadczenia;
- lub rekompensatę finansową z tytułu wypadku przy pracy, urazu w wyniku wypadku przy pracy lub chorób zawodowych;

Ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu wszelkiego rodzaju odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania lądowych pojazdów mechanicznych (w tym odpowiedzialności przewoźnika);

Inne ubezpieczenie pojazdów

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu wszelkich uszkodzeń lub utraty pojazdów lądowych (w tym pojazdów szynowych);

Ubezpieczenie morskie, lotnicze i transportowe

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu wszelkich szkód dotyczących statków żeglugi śródlądowej na rzekach, kanałach, jeziorach i statków żeglugi morskiej, statków powietrznych, i wszelkich szkód na przedmiotach lub bagażu w transporcie, niezależnie od sposobu transportu. Ta linia biznesowa obejmuje także ubezpieczenie wszelkiej odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania statków powietrznych, jednostek pływających na morzach, jeziorach, rzekach i kanałach (łącznie z ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej przewoźnika).

Ubezpieczenie od ognia i pozostałych szkód rzeczowych

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu wszelkich uszkodzeń lub utraty mienia, poza dotyczącymi użytkowania pojazdów mechanicznych, lotniczymi, morskimi i transportowymi, spowodowanymi przez ogień, eksplozję, żywioły w tym

burzę, gradobicie lub mróz, energię jądrową, osunięcia ziemi i wszelkie inne zdarzenia takie jak kradzież.

Ubezpieczenie OC ogólnej

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu wszelkiego rodzaju odpowiedzialności cywilnej, poza zobowiązaniami z tytułu posiadania pojazdów mechanicznych oraz morskich, lotniczych i transportowych;

Ubezpieczenie kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu niewypłacalności, kredytu eksportowego, spłaty rat, kredytu hipotecznego, kredytu rolniczego oraz gwarancji bezpośrednich i pośrednich;

Ubezpieczenie ochrony prawnej

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu wydatków na pokrycie kosztów ochrony prawnej i postępowania sądowego;

Ubezpieczenie świadczenia pomocy (Assistance)

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu świadczenia pomocy na korzyść osób, które popadły w trudności w czasie podróży, podczas nieobecności w miejscu zamieszkania lub miejscu zwykłego pobytu;

Ubezpieczenie różnych ryzyk finansowych

Ta linia biznesowa obejmuje zobowiązania z tytułu ryzyk związanych z zatrudnieniem, niewystarczającym dochodem, złymi warunkami atmosferycznymi, utratą zysków, stałymi wydatkami ogólnymi, nieprzewidzianymi wydatkami handlowymi, utratą wartości rynkowej, utratą czynszu lub innego źródła dochodu, pośrednimi stratami handlowymi poza wymienionymi powyżej, innymi stratami finansowymi (niehandlowymi) oraz wszelkich innych ryzyk działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń majątkowo-osobowych nie objętych liniami biznesowymi wymienionymi powyżej.

- TP.1.14. Zobowiązania dotyczące proporcjonalnej reasekuracji czynnej winny być segmentowane na 12 linii biznesowych w ten sam sposób, w jaki segmentowane są ubezpieczenia majątkowo-osobowe - działalność bezpośrednia.
- TP.1.15. Zobowiązania dotyczące nieproporcjonalnej reasekuracji czynnej majątkowo-osobowej winny być segmentowane na 4 linie biznesowe w następujący sposób:
- Zdrowotne: reasekuracja nieproporcjonalna zobowiązań z tytułu zobowiązań ujętych w następujących liniach biznesowych: pokrycia kosztów świadczeń medycznych, na wypadek utraty dochodów i ubezpieczeń pracowniczych.
 - Mienia: reasekuracja nieproporcjonalna zobowiązań z tytułu zobowiązań ujętych w następujących liniach biznesowych:inne ubezpieczenie pojazdów, ogniowe i pozostałych szkód rzeczowych, kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej, ochrony prawnej, świadczenia pomocy, różnych ryzyk finansowych.
 - Osobowe: reasekuracja nieproporcjonalna zobowiązań z tytułu zobowiązań ujętych w następujących liniach:OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i OC ogólnej.
 - Morskie, lotnicze i transportowe: reasekuracja nieproporcjonalna zobowiązań z tytułu zobowiązań ubezpieczeniowych ujętych w linii biznesowej ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych

TP.1.16. Zobowiązania ubezpieczeniowe z tytułu ubezpieczeń na życie winny być segmentowane na 6 linii biznesowych.

Ubezpieczenie zdrowotne

Zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych, o ile taka działalność ubezpieczeniowa opiera się na podobnych technikach, jak w przypadku ubezpieczeń na życie, poza uwzględnionymi w następujących liniach biznesowych „Świadczenia rentowe związane z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych i powiązane ze zobowiązaniami z ubezpieczeń zdrowotnych”.

Ubezpieczenia na życie z udziałem w zyskach

Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń z udziałem w zyskach poza zobowiązaniami z tytułu świadczeń rentowych związanych z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych.

Ubezpieczenie na życie oparte o indeksy i z UFK

Zobowiązania ubezpieczeniowe ze świadczeniami opartymi o indeksy i z UFK, poza zobowiązaniami z tytułu świadczeń rentowych związanych z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych.

Pozostałe ubezpieczenia na życie

Zobowiązania inne niż zobowiązania ujęte we wszystkich pozostałych liniach biznesowych ubezpieczeń na życie.

Zobowiązania z tytułu świadczeń rentowych z umów ubezpieczeń majątkowo-osobowych i powiązane ze zobowiązaniami z ubezpieczeń zdrowotnych (świadczenia rentowe związane z umowami ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych).

Zobowiązania z tytułu świadczeń rentowych z umów ubezpieczeń majątkowo-osobowych i powiązane ze zobowiązaniami z ubezpieczeń innych niż zdrowotne (świadczenia rentowe związane z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych innymi niż ubezpieczenia zdrowotne o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych).

TP.1.17. Zobowiązania dotyczące reasekuracji czynnej w ubezpieczeniach na życie będą segmentowane na 2 linie biznesowe w następujący sposób:

Reasekuracja ubezpieczeń zdrowotnych

Zobowiązania reasekuracyjne dotyczące zobowiązań ujętych liniach biznesowych ubezpieczenia zdrowotnego i „Zobowiązania z tytułu świadczeń rentowych z umów ubezpieczeń majątkowo-osobowych i powiązane ze zobowiązaniami z ubezpieczeń zdrowotnych”.

Reasekuracja ubezpieczeń na życie

Zobowiązania reasekuracyjne dotyczące zobowiązań ujętych w liniach biznesowych „Ubezpieczenie na życie z udziałem w zyskach”, „Ubezpieczenie na życie oparte o indeksy i z UFK”, „Pozostałe ubezpieczenia na życie” i „Zobowiązania z tytułu

świadczeń rentowych z umów ubezpieczeń majątkowo-osobowych i powiązane ze zobowiązaniami z ubezpieczeń innych niż zdrowotne”.

TP.1.18. Mogą istnieć okoliczności, w których dla określonej linii biznesowej w segmencie „Ubezpieczenia na życie z udziałem w zyskach” (z udziałem w zyskach), zobowiązania ubezpieczeniowe nie mogą, od początku, być obliczane niezależnie od zobowiązań z reszty działalności. Na przykład, zakład ubezpieczeń/reasekuracji może mieć zasady dotyczące zarządzania, zgodnie z którymi współczynniki premii jednej linii biznesowej mogą być zredukowane w celu zrekompensowania gwarantowanych kosztów innej linii biznesowej i/lub współczynniki premii zależą od ogólnego stanu wypłacalności zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Jednak nawet w takim przypadku zakłady ubezpieczeń/reasekuracji przypisać rezerwę techniczno-ubezpieczeniową do każdej linii biznesowej w sposób, jaki jest możliwy do zrealizowania.

Zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych

TP.1.19. Ubezpieczenia zdrowotne obejmują przynajmniej jedno z poniższych:

- świadczenie prewencyjnych lub leczniczych świadczeń medycznych lub świadczeń opieki, w tym świadczeń medycznych lub świadczeń opieki w wyniku choroby, wypadku, niepełnosprawności i znieдоłężnienia, lub rekompensatę finansową za takie świadczenia bądź opiekę;
- rekompensatę finansową w wyniku choroby, wypadku, niepełnosprawności lub znieдоłężnienia.

TP.1.20. Pod względem charakteru technicznego można wyróżnić dwa typy ubezpieczeń zdrowotnych:

- Ubezpieczenia zdrowotne prowadzone w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie (zdrowotne o charakterze ubezpieczeń na życie, **SLT Health**); oraz
- ubezpieczenia zdrowotne nie prowadzone w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie (zdrowotne o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych, **Non-SLT Health**).

TP.1.21. Zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych prowadzonych w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie (zdrowotne o charakterze ubezpieczeń na życie) to zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych, dla których właściwe jest użycie technik ubezpieczeń na życie do obliczania najlepszego oszacowania. Zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych będą przypisane do linii biznesowych ubezpieczeń na życie, gdy takie zobowiązania są narażone na ryzyka biometryczne (śmiertelności, długowieczności lub niepełnosprawności/zachorowalności) i gdy ogólne techniki wykorzystywane do wyceny takich zobowiązań jednoznacznie uwzględniają zachowanie zmiennych bazowych dla tego ryzyka. Jeśli zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w ubezpieczeniach zdrowotnych są obliczane zgodnie z warunkami określonymi w artykule 206 dyrektywy 2009/138/WE, będą przypisane do linii biznesowych ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie.

- TP.1.22. Zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne które, chociaż są związane z ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi lub zdrowotnymi o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych, i pierwotnie zakwalifikowane do linii biznesowych ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych, w następstwie zaistnienia pewnego zdarzenia są prowadzone w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie będą przypisane do właściwych linii ubezpieczeń na życie, gdy tylko będą dostępne informacje wystarczające do oceny tych zobowiązań przy zastosowaniu technik ubezpieczeń na życie.
- TP.1.23. Definicja ubezpieczenia zdrowotnego stosowana w niniejszej Specyfikacji Technicznej może nie pokrywać się z krajowymi definicjami ubezpieczenia zdrowotnego mającymi zastosowanie dla celów udzielania zezwoleń lub dla celów księgowych. Załącznik C zawiera dalsze wytyczne odnośnie do definicji ubezpieczenia zdrowotnego.
- TP.1.24. Szczegółowość segmentacji zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych ma pozwalać na właściwe odzwierciedlenie charakteru ryzyk. Dla celów obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, segmentacja ma brać pod uwagę prawo ubezpieczonego do udziału w zyskach, opcje i gwarancje zawarte w umowach i stosowne czynniki ryzyka wynikające ze zobowiązań.

Rozdzielanie umów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych

- TP.1.25. Gdy umowa przewiduje zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne z tytułu ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych, należy ją rozdzielić na część ubezpieczeń na życie i część ubezpieczeń majątkowo-osobowych.
- TP.1.26. Gdy umowa obejmuje ryzyka w różnych liniach biznesowych zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych, umowę tę należy rozdzielić na odpowiednie linie biznesowe.
- TP.1.27. Umowę obejmującą ryzyka ubezpieczeń na życie należy zawsze rozdzielić na następujące linie biznesowe
- Ubezpieczenia zdrowotne o charakterze ubezpieczeń na życie
 - Ubezpieczenia na życie z udziałem w zyskach
 - Ubezpieczenie na życie oparte o indeksy i z UFK
 - Pozostałe ubezpieczenia na życie
- TP.1.28. Gdy umowa powoduje powstanie zobowiązań z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, należy ją rozdzielić na część zdrowotną i część niezdrowotną, jeśli jest to technicznie wykonalne i jeśli obie części umowy są materialnie istotne. Bez względu na powyższe, rozdzielanie nie jest wymagane, jeśli tylko jedno z ryzyk objętych umową jest materialnie istotne. W takim przypadku umowę należy przypisać zgodnie z jej głównym ryzykiem.

V.2.2. Najlepsze oszacowanie

V.2.2.1. Metodyka obliczania najlepszego oszacowania

Właściwa metodyka obliczania najlepszego oszacowania

- TP.2.1. Najlepsze oszacowanie odpowiada ważonej prawdopodobieństwem średniej przyszłych przepływów pieniężnych, przy uwzględnieniu wartości pieniądza w czasie.
- TP.2.2. Zatem obliczenie najlepszego oszacowania uwzględnia niepewność przyszłych przepływów pieniężnych. Obliczenie uwzględnia zmienność przepływów pieniężnych w celu zapewnienia, że najlepsze oszacowanie odzwierciedla wartość oczekiwaną rozkładu wartości przepływów pieniężnych. Niepewność przyszłych przepływów nie sugeruje, że dodatkowe marginesy ryzyka mają być uwzględnione w najlepszym oszacowaniu.
- TP.2.3. Najlepsze oszacowanie to średni wynik wszystkich możliwych scenariuszy, ważony zgodnie z ich prawdopodobieństwem. Choć w zasadzie powinny być rozpatrywane wszystkie możliwe scenariusze, może nie być konieczne, ani nawet możliwe, włączenie jawnie wszystkich możliwych scenariuszy do wyceny zobowiązań, ani też opracowanie jawnych rozkładów prawdopodobieństwa we wszystkich przypadkach, w zależności od typów ryzyk i istotności oczekiwanego wpływu finansowego rozpatrywanych scenariuszy. Ponadto, jest niekiedy możliwe niejawnie uwzględnienie wszystkich możliwych scenariuszy, na przykład w formule analitycznej (closed form) w ubezpieczeniach na życie, lub w technice trójkątów szkód (chain-ladder) w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych.
- TP.2.4. Właściwości przepływów pieniężnych, które mają, co do zasady i w stosownych przypadkach, być brane pod uwagę przy stosowaniu techniki wyceny, obejmują:
- a) Niepewność terminów, częstotliwości i dotkliwości zdarzeń szkodowych.
 - b) Niepewność kwot roszczeń, w tym niepewność dotycząca inflacji roszczeń i okresu potrzebnego na uregulowanie i wypłacenie roszczeń.
 - c) Niepewność kwoty kosztów. Niepewność oczekiwanych przyszłych zmian mających istotny wpływ na wpływy i wydatki pieniężne wymagane w celu uregulowania zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych podczas ich trwania (np. wartość indeksu/wartości rynkowe wykorzystywane do określania kwot roszczeń). W tym celu niepewność oczekiwanych przyszłych zmian ma uwzględniać zmiany demograficzne, prawne, medyczne, technologiczne, społeczne, środowiskowe i ekonomiczne, z uwzględnieniem inflacji.
 - d) Niepewność zachowań osób ubezpieczonych
 - e) „Zależność od ścieżki”, gdy przepływy pieniężne zależą nie tylko od okoliczności takich jak warunki ekonomiczne dotyczące terminów przepływów pieniężnych, ale także od tych okoliczności w poprzednich terminach.

Przepływ pieniężny niezależny od ścieżki można wycenić na przykład przy zastosowaniu założonej wartości rynku akcji w wybranym przyszłym momencie. Jednak wycena przepływów pieniężnych zależnych od ścieżki będzie wymagała dodatkowych założeń odnośnie ewolucji poziomu rynku akcji w czasie (ścieżka rynku akcji).
 - f) Współzależności między dwoma lub większą liczbą czynników niepewności.

Niektóre czynniki ryzyka mogą być w dużym stopniu bądź nawet całkowicie zależne od szeregu innych czynników ryzyka (współzależność). Na przykład

spadek rynku może wpłynąć na ostrożne podejście zakładu ubezpieczeń/reasekuracji do przyszłego podziału zysku, co z kolei ma wpływ na zachowania osób ubezpieczonych. Innym przykładem może być zmiana otoczenia prawnego lub początek recesji, co może zwiększyć częstotliwość bądź dotkliwość szkód z ubezpieczeń majątkowo-osobowych.

- TP.2.5. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą korzystać z technik aktuarialnych i statystycznych do obliczania najlepszego oszacowania odpowiednio odzwierciedlającego ryzyka mające wpływ na przepływy pieniężne. Może to obejmować metody symulacyjne, techniki deterministyczne i techniki analityczne. Przykłady tych technik można znaleźć w Załączniku B.
- TP.2.6. W przypadku niektórych zobowiązań z ubezpieczeń na życie, w szczególności przyszłych świadczeń uznaniowych dotyczących umów z udziałem w zysku lub innych umów zawierających opcje i gwarancje, symulacja może prowadzić do bardziej odpowiedniej i stabilnej wyceny najlepszego szacowania zobowiązań.
- TP.2.7. Do szacowania wartości najlepszego oszacowania zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych oraz zobowiązań z ubezpieczeń na życie nie wymagających technik symulacji, bardziej właściwe mogą być techniki deterministyczne i analityczne.

Projekcje przepływów pieniężnych

- TP.2.8. Najlepsze oszacowanie ma być liczone brutto, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych. Kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych mają być liczone osobno. W przypadku koasekuracji przepływy pieniężne każdego koasekuratora będą obliczane zgodnie z ich udziałem w oczekiwanych przepływach pieniężnych, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- TP.2.9. Projekcje przepływów pieniężnych powinny odzwierciedlać realistycznie oczekiwane przyszłe zmiany demograficzne, prawne, medyczne, technologiczne, społeczne i ekonomiczne w ciągu okresu trwania zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.
- TP.2.10. Właściwe założenia dotyczące przyszłej inflacji powinny być wbudowane w prognozy przepływów pieniężnych. Należy zapewnić zidentyfikowanie typu inflacji, na którą narażone są określone przepływy pieniężne (tzn. wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, inflacja wynagrodzeń).
- TP.2.11. Projekcje przepływów pieniężnych, w szczególności dla linii biznesowej ubezpieczeń zdrowotnych, powinny uwzględniać inflację roszczeń i wszelkie klauzule korekty składek. Można założyć, że efekty inflacji roszczeń i korekty składek wzajemnie się znoszą w prognozie przepływów pieniężnych, o ile takie podejście nie prowadzi do niedoszacowania najlepszego oszacowania ani ryzyka związanego z większymi przepływami pieniężnymi po inflacji roszczeń i korekcie składek.

Rozpoznawanie i wyłączenie z bilansu umów ubezpieczeń i reasekuracji dla celów wypłacalności

- TP.2.12. Obliczenie najlepszego oszacowania ma uwzględniać jedynie przyszłe przepływy pieniężne związane z rozpoznanymi zobowiązaniami w granicach umów. Przy

obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych nie uwzględnia się przyszłej działalności.

- TP.2.13. Zobowiązanie reasekuracyjne lub ubezpieczeniowe ma być wstępnie rozpoznane przez zakłady ubezpieczeń/reasekuracji we wcześniejszej z dwóch dat: dacie, w której zakład ubezpieczeń/reasekuracji zawiera umowę powodującą powstanie zobowiązania, lub dacie rozpoczęcia ochrony ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej.
- TP.2.14. Obowiązki umowy może być wyłączone wyłącznie wtedy, gdy zobowiązanie określone w umowie zostaje umorzone, wykonane, unieważnione lub wygasa.

Granica rozpoznanej umowy ubezpieczenia/reasekuracji

- TP.2.15. Definicja granicy umowy ma mieć zastosowanie w szczególności przy decydowaniu, czy opcje odnowienia umowy, rozszerzenia ochrony ubezpieczeniowej na inną osobę, przedłużenia okresu ochrony ubezpieczeniowej, zwiększenia ochrony ubezpieczeniowej bądź utworzenia dodatkowej ochrony ubezpieczeniowej oznaczają nową umowę, czy należą do rozpoznanej umowy. Jeśli opcja należy do rozpoznanej umowy, postanowienia jej dotyczące mają być uwzględnione.
- TP.2.16. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zapewnią, że zasady ustanowione w poniższych ustępach odnośnie do określania granicy umowy są stosowane spójnie wobec wszystkich umów ubezpieczeń i reasekuracji, w szczególności z upływem czasu.
- TP.2.17. Wszystkie zobowiązania dotyczące umowy, w tym zobowiązania dotyczące jednostronnych praw zakładu ubezpieczeń/reasekuracji do rozszerzenia zakresu umowy i zobowiązań dotyczących opłaconych składek, winny należeć do umowy, o ile nie stwierdzono inaczej w poniższych ustępach.
- TP.2.18. Wszelkie zobowiązania dotyczące ochrony ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, jaka może być świadczona przez zakład po dowolnej z poniższych dat, nie należą do umowy, chyba że zakład może przymusić ubezpieczającego do opłacenia składki z tytułu tych zobowiązań:
- a) przyszła data, w jakiej zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma prawo jednostronnie wypowiedzieć umowę;
 - b) przyszła data, w jakiej zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma prawo jednostronnie odrzucić składki należne na podstawie umowy; lub
 - c) przyszła data, w jakiej zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma prawo jednostronnie zmienić składki bądź świadczenia należne na podstawie umowy tak, aby składki w pełni odzwierciedlały ryzyka.

Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma prawo jednostronnie zmienić w przyszłej dacie składki lub świadczenia portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych tak, aby składki portfela w pełni odzwierciedlały ryzyka objęte przez portfel, prawo zakładu do jednostronnej zmiany składek bądź świadczeń dla tych zobowiązań podpada pod punkt c). Dla celów niniejszego ustępu „portfel zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych” oznacza zbiór zobowiązań, dla których zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmienić składki i świadczenia w podobnych okolicznościach i z podobnymi skutkami.

W ramach odstępstwa od drugiego akapitu niniejszego ustępu w przypadku zobowiązań z ubezpieczeń na życie, w których indywidualna ocena ryzyka zobowiązań dotyczących osoby ubezpieczonej w umowie jest prowadzona przy zawieraniu umowy a ocena nie może być powtórzona przed zmianą składek bądź świadczeń, zakład ubezpieczeń/reasekuracji oceni na poziomie umowy, czy składki w pełni odzwierciedlają ryzyko dla celów punktu c). Dla celów niniejszego ustępu, „indywidualna ocena ryzyka” oznacza dowolną indywidualną ocenę stosownych cech osoby ubezpieczonej umożliwiającą zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji zebranie wystarczających informacji do odpowiedniego zrozumienia ryzyk związanych z osobą ubezpieczoną. W przypadku umów obejmujących ryzyko śmiertelności bądź ryzyka zdrowotne o charakterze technik ubezpieczeń na życie, indywidualna ocena ryzyka może polegać na samoocenie przez osobę ubezpieczoną lub może obejmować badanie medyczne bądź kwestionariusz.

TP.2.19. Dla celów punktów (a) do (c) punktu TP.2.18, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą traktowały prawo do wypowiedzenia, odrzucenia składek, bądź zmiany składek lub świadczeń należnych na podstawie umowy jako jednostronne, jeśli osoba ubezpieczona ani żadna osoba trzecia nie może ograniczyć możliwości skorzystania z tego prawa. Dla celów niniejszego ustępu osoby trzecie nie obejmują organów nadzoru. W szczególności:

- (a) jeśli w celu wprowadzenia w życie zmiany składek i świadczeń zakład ubezpieczeń/reasekuracji musi uzyskać zewnętrzną ocenę zgodnie z prawem lub warunkami innej umowy poza umową ubezpieczeniową, istnienie takiego wymogu będzie ograniczało jednostronne uprawnienie zakładu ubezpieczeń/reasekuracji jedynie wówczas, gdy ocena taka daje osobie ubezpieczonej lub dowolnej osobie trzeciej prawo do ingerencji w wykorzystanie tego uprawnienia,
- (b) zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie będą traktowały ryzyka reputacyjnego ani presji konkurencji jako ograniczeń jednostronnego prawa,
- (c) zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uznają, że prawa krajowe ograniczają ich jednostronne uprawnienia tylko wtedy, gdy prawa te ograniczają, lub dają osobie ubezpieczonej lub dowolnej osobie trzeciej prawo do ograniczenia, możliwości korzystania z tego uprawnienia. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie będą uwzględniały jednostronnego prawa do zmiany składek bądź świadczeń należnych na podstawie umowy, jeśli składki bądź świadczenia należne zależą wyłącznie od decyzji osoby ubezpieczonej lub beneficjenta.

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą jednak ignorowały ograniczenia jednostronnego uprawnienia i ograniczenia zakresu zmian składek i świadczeń nie powodujące wyraźnych/zauważalnych skutków dla ekonomicznych aspektów umowy.

W niektórych krajach członkowskich zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą zmieniać składki i świadczenia jedynie wówczas, gdy inny organ składający się np. z przedstawicieli osób ubezpieczonych zgodzi się na to. Odnośnie do punktu (a) niniejszego ustępu w celu określenia, czy taki organ winien być uznawany za osobę trzecią, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji ocenią zakres jego zadań i zakres, w jakim taki organ jest włączony w strukturę zakładu i zarządzanie nim. Jeśli z oceny tej wynika, że organ stanowi część zarządu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, tego

rodzaju organ nie będzie uznawany za osobę trzecią a jego decyzje bądź opinie będą postrzegane jako podjęte przez zakład. Jeśli organ pełni funkcję nadzorczą niezależną od zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, będzie uznawany za osobę trzecią dla celów pierwszego akapitu niniejszego ustępu.

Niektóre zmiany składek czy świadczeń uzgodnione przy zawieraniu umowy mogą zależeć od czynników niezależnych o zakładu (np. inflacja, wzrost pensji). Taka zmiana nie będzie uznawana za zmianę warunków granicy umowy, o ile stosowana jest ta sama struktura składek, co uzgodniona przy zawieraniu polisy. Np. rezygnacje z takich polis mają być uznawane za zachowanie osoby ubezpieczonej zgodne z TP.2.128 do TP.2.134. Warunki polis ubezpieczeniowych często określają plan(y) płatności bądź świadczeń. Samo istnienie takiej umowy nie oznacza, że zmiana będzie stanowiła zmianę warunków granicy umowy.

TP.2.20. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma jednostronne prawo, o którym mowa w ustępie TP.2.18, dotyczące wyłącznie do części umowy, będą do tej części miały zastosowanie te same zasady, co określone w ustępie TP.2.18.

TP.2.21. Bez względu na ustępy TP.2.18 i TP.2.19, wszelkie zobowiązania nie dotyczące składek już opłaconych nie należą do umowy ubezpieczenia bądź reasekuracji, chyba że zakład może przymusić osobę ubezpieczoną do opłacenia przyszłej składki, jeśli umowa:

- a) nie przewiduje odszkodowania za określone niepewne zdarzenie mające niekorzystny wpływ na osobę ubezpieczoną;
- b) nie obejmuje gwarancji finansowej świadczeń.

Dla celów punktów a) i b, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą ignorowały ochronę zdarzeń i gwarancje nie powodujące wyraźnych/zauważalnych skutków dla ekonomicznych aspektów umowy.

TP.2.22. Przy określaniu, czy ochrona ubezpieczeniowa zdarzenia lub gwarancja finansowa nie powodują wyraźnych/zauważalnych skutków dla ekonomicznych aspektów umowy, o których mowa w ustępie TP.2.21, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą brały pod uwagę wszystkie potencjalne przyszłe przepływy pieniężne mogące wynikać z umowy.

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uznają ochronę określonego zdarzenia niepewnego niekorzystnie wpływającego na osobę ubezpieczoną za powodującą wyraźne/zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy, jeśli ochrona daje wyraźną/zauważalną korzyść finansową osobie ubezpieczonej.

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnią gwarancję finansową świadczeń jako powodującą wyraźne/zauważalne skutki dla ekonomicznych aspektów umowy tylko i wyłącznie, jeśli gwarancja finansowa jest powiązana z płatnością przyszłych składek i zapewnia wyraźną/zauważalną korzyść finansową osobie ubezpieczonej przynajmniej w jednym scenariuszu o znaczeniu ekonomicznym.

TP.2.23. Bez względu na ustępy TP.2.18 i TP.2.19, jeśli umowa ubezpieczenia lub reasekuracji może być rozdzielona na dwie części, przy czym jedna z nich spełnia wymogi punktów a) i b) ustępu TP.2.21, wszelkie zobowiązania nie dotyczące już opłaconych składek tej części nie należą do umowy, chyba że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może przymusić osobę ubezpieczoną do opłacenia przyszłych składek dla tej części.

TP.2.24. Jeśli opcja lub gwarancja obejmuje więcej niż jedną część umowy, zakład ubezpieczeń/reasekuracji ustali, czy jest możliwe rozdzielenie jej, czy też ma być przypisana do odpowiedniej części umowy. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zapewnią, że jeśli dokonają rozdzielania umów, wszystkie postanowienia dotyczące takich umów będą miały zastosowanie wobec różnych części rozdzielonej umowy odpowiednio do ich charakteru.

Zbiór zobowiązań przypisanych do części umowy może składać się ze zobowiązań różnych typów, w tym zobowiązań wyrażonych jako opcje lub gwarancje finansowe, które mogą mieć zastosowanie automatycznie bądź być wykorzystane według uznania osoby ubezpieczającej, ubezpieczonej lub dowolnej osoby trzeciej. Dla celów ustępu TP.2.23 zakłady ubezpieczeń/reasekuracji określą, czy możliwe jest rozdzielenie umowy:

- (a) poprzez ocenę, czy w dacie wyceny lub w przyszłym terminie dwie lub większa liczba części umowy jest możliwa do wyraźnej identyfikacji i jest w niej możliwe określenie, w sposób obiektywny, różnych zbiorów zobowiązań i składek możliwych do przypisania do każdej z części; i
- (b) poprzez ocenę, czy byłoby możliwe przekazanie informacji zobowiązań wynikających z każdej części osobno osobie ubezpieczającej lub ubezpieczonej.

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnią dwa zbiory zobowiązań jako możliwe do przekazania informacji osobno osobie ubezpieczającej lub ubezpieczonej, jeśli jeden ze zbiorów zobowiązań może zostać zrozumiany bez odniesienia się do drugiego zbioru zobowiązań. Zatem, przykładowo, przy porównywaniu produktu łączonego z „rozdzielonymi częściami produktu”, zakład ubezpieczeń/reasekuracji porówna realny produkt faktycznie sprzedawany z hipotetycznymi produktami, które mogłyby być sprzedawane, tzn. produktami o takich samym (zagregowanych) składkach, zobowiązaniach i kosztach. Ma być możliwe, przynajmniej teoretycznie, aby osoba ubezpieczona mogła opłacać składkę osobno za każdą rozdzieloną część umowy, jeśli to konieczne. To samo dotyczy też umów dodatkowych (riders).

TP.2.25. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uznają składki za w pełni odzwierciedlające ryzyka objęte portfelem zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych zgodnie z ustępem TP.2.18 (c) tylko jeśli brak jest scenariusza, w którym kwota świadczeń i ponoszonych kosztów w ramach portfela przekracza kwotę składek należnych w ramach portfela. Dla celów tej oceny, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zweryfikują, czy w momencie, w którym może nastąpić zmiana składek lub świadczeń nie wystąpią okoliczności, w których zakład ubezpieczeń/reasekuracji nie będzie miał prawa do zmiany składek lub świadczeń, tak, by oczekiwana obecna wartość składek przekroczyła oczekiwaną obecna wartość świadczeń i kosztów należnych w ramach portfela.

TP.2.26. Dla celów ustępów TP.2.18, TP.2.21 i TP.2.23, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą rozpoznawały swoją zdolność do przymuszenia osoby ubezpieczającej do opłacenia składki wyłącznie, jeśli płatność ze strony osoby ubezpieczającej jest prawnie wymagalna. Na przykład, posiadanie przez zakład ubezpieczeń kodu BIC (Bank Identifier Code) osoby ubezpieczającej nie będzie charakteryzowane jako sposób do przymuszenia przez ubezpieczyciela osoby

ubezpieczającej do zapłaty składek, w szczególności w przypadku umów o wyznaczonych przyszłych składkach.

TP.2.27. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą, jeśli szczegóły umowy lub pełny zakres zobowiązań objętych umową nie są dostępne zakładowi w momencie rozpoznania umowy, szacowały granicę umowy korzystając ze wszystkich dostępnych informacji w sposób spójny z zasadami określonymi w niniejszej specyfikacji technicznej.

Na przykład potrzeba ponownej oceny granicy umowy może powstać, gdy istnieją podmioty mogące podpisywać umowy w imieniu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji potrzebuje informacji odnośnie do umów ubezpieczeniowych zawartych przez podmiot mogący podpisywać umowy w imieniu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji w celu oceny umów wchodzących w granice umowy w danym momencie wyceny. Jeśli informacje te nie są dostępne, należy dokonać oszacowania.

Oszacowania zawartych umów mogą opierać się na doświadczeniach z przeszłości konkretnych podmiotów mogących podpisywać umowy w imieniu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji jeśli chodzi o prawdopodobną liczbę zawieranych umów i ich warunków i co za tym idzie granicy tych umów i prawdopodobnych odpowiadających im przepływów pieniężnych.

Zakład ubezpieczeń/reasekuracji zrewiduje tę szacunkową ocenę, gdy tylko będą dostępne bardziej szczegółowe informacje.

TP.2.28. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą stosować w przypadku swoich umów reasekuracji czynnej zasady określone powyżej, niezależnie od granic umów ubezpieczeń czy reasekuracji, z którymi są związane. Granica umowy reasekuracji może zatem różnić się na bilansie Wypłatalność II u reasekuratora w porównaniu z bilansem Wypłatalność II u cedenta.

Załącznik D zawiera szereg przykładów ilustrujących stosowanie definicji granicy umowy.

Horyzont czasowy

TP.2.29. Horyzont projekcji brany pod uwagę przy obliczaniu najlepszego oszacowania ma obejmować pełny okres trwania wszystkich wpływów i wypływów koniecznych do uregulowania zobowiązań dotyczących rozpoznanych umów ubezpieczenia i reasekuracji w dacie wyceny, chyba że dokładną wycenę można uzyskać w inny sposób.

TP.2.30. Określenie okresu trwania zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych będzie oparte na aktualnych i wiarygodnych informacjach i realistycznych założeniach co do tego, kiedy rozpoznane zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne zostaną wykonane, unieważnione lub wygasną.

Przepływy pieniężne brutto

TP.2.31. Projekcja przepływów pieniężnych wykorzystywana przy obliczaniu najlepszego oszacowania uwzględnia wszystkie wpływy i wypływy pieniężne konieczne do uregulowania zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w pełnym okresie ich trwania.

Wpływy pieniężne brutto

TP.2.32. W celu określenia najlepszego oszacowania będzie uwzględniona przynajmniej następująca lista wpływów pieniężnych:

- Przyszłe składki; i
- Należności z tytułu odzysków i regresów.

TP.2.33. Wpływy pieniężne nie będą uwzględniały zwrotu z inwestycji (takich jak zarobione odsetki, dywidendy, itd.)

TP.2.34. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji określą przepływy pieniężne z przyszłych składek zawierające się w granicy umowy w dacie wyceny i uwzględnią w obliczeniu najlepszego szacowania te przepływy pieniężne, których zapadalność przypadnie po dacie wyceny.

TP.2.35. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą traktowały składki należne do terminu wyceny jako należności w bilansie do momentu otrzymania środków pieniężnych.

Wpływy pieniężne brutto

TP.2.36. Wpływy pieniężne mogą być podzielone na świadczenia wobec osób ubezpieczonych lub beneficjentów, koszty, które będą poniesione w związku z obsługą zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych i inne pozycje przepływów pieniężnych, takie jak:

- Płatności pomiędzy zakładem ubezpieczeń/reasekuracji a pośrednikami z tytułu zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych
- Płatności pomiędzy zakładem ubezpieczeń/reasekuracji a firmami inwestycyjnymi z tytułu umów ze świadczeniami opartymi o indeksy i z UFK
- Płatności z tytułu odzysków i regresów w zakresie, w jakim nie kwalifikują się jako osobne aktywa bądź pasywa zgodnie ze specyfikacją określoną w rozdziale 1 – Wycena
- Płatności podatkowe nałożone, lub których nałożenie jest oczekiwane, na osoby ubezpieczone lub które są wymagane w celu rozliczenia zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych.

Świadczenia

TP.2.37. Przepływy związane ze świadczeniami obejmują przynajmniej:

- Wpłaty odszkodowań
- Świadczenia z tytułu zapadalności zobowiązań
- Świadczenia z tytułu śmierci
- Świadczenia z tytułu niepełnosprawności
- Świadczenia z tytułu wykupu
- Wpłaty świadczeń rentowych
- Premie w związku z udziałem w zyskach

Koszty

- TP.2.38. Przy określaniu najlepszego oszacowania zakład ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnia wszystkie przepływy pieniężne wynikające z kosztów, jakie będą poniesione w związku z obsługą wszystkich uznanych zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w pełnym okresie ich trwania. Obejmują one przynajmniej:
- Koszty administracyjne
 - Koszty zarządzania powiązaniem portfelem aktywów
 - Koszty likwidacji szkód
 - Koszty akwizycji
 - Koszty ogólne uwzględnione w kosztach powyżej
- TP.2.39. Koszty dotyczące umów reasekuracji i spółek celowych będą uwzględniane w obliczeniach najlepszego oszacowania brutto.
- TP.2.40. Koszty będą prognozowane przy założeniu, że zakład ubezpieczeń/reasekuracji będzie w przeszłości zawierał nowe umowy ubezpieczenia.
- TP.2.41. Koszty związane z wyceną rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zawierają zwykłe zarówno koszty alokowane jak i ogólne. Alokowane koszty to koszty możliwe do bezpośredniego przypisania do źródła kosztu poniesionego w związku z obsługą zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Koszty ogólne obejmują wszystkie pozostałe koszty, które zakład ponosi w związku z obsługą zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.
- TP.2.42. Koszty ogólne obejmują, na przykład wynagrodzenia zarządu, koszty audytu i stałe koszty bieżącej działalności, tzn. opłaty za media, czynsz za najem lokali, koszty IT. Te ogólne koszty obejmują także koszty związane z rozwojem nowych linii biznesowych ubezpieczeń i reasekuracji, reklamę produktów ubezpieczeniowych, poprawę procesów wewnętrznych, na przykład inwestycje w system konieczny do obsługi działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (np. zakup nowego systemu IT i rozwój nowego oprogramowania).
- TP.2.43. Koszty ogólne mają być alokowane w sposób realistyczny i obiektywny oraz na spójnej czasowo podstawie do części najlepszego oszacowania, której dotyczą.
- TP.2.44. Koszty administracyjne to koszty związane z administrowaniem polisami, w tym koszty związane z umowami reasekuracji i spółkami celowymi. Niektóre koszty administracyjne dotyczą bezpośrednio umów ubezpieczeniowych lub działalności związanej z umowami (np. koszty obsługi), takiej jak koszt informowania o konieczności dokonania płatności składki, koszt wysyłania regularnych informacji osobom ubezpieczonym i koszty obsługi zmian polis (np. konwersji i przywróceń). Pozostałe koszty administracyjne dotyczą bezpośrednio umów ubezpieczeniowych lub działalności związanej z umowami, ale wynikają z działalności obejmującej więcej niż jedną polisę, jak wynagrodzenia pracowników odpowiedzialnych za administrowanie polisami.
- TP.2.45. Koszty zarządzania powiązaniem portfelem aktywów nie są zwykle alokowane na poszczególne polisy, ale na portfel umów ubezpieczeniowych. Koszty te mogą obejmować koszty ewidencjonowania portfela inwestycyjnego, wynagrodzenia pracowników odpowiedzialnych za inwestycje, wynagrodzenia doradców zewnętrznych, koszty związane z prowadzeniem transakcji inwestycyjnych (tzn.

kupowaniem i sprzedawaniem papierów wartościowych) i w niektórych przypadkach także wynagrodzenia za usługi powiernictwa. Koszty zarządzania powiązaniem portfelem aktywów muszą opierać się na portfelu aktywów odpowiednim do pokrycia ich portfela zobowiązań. W przypadku, gdy przyszłe świadczenia uznaniowe zależą od aktywów utrzymywanych przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji, a w przypadku umów z UFK zakład zapewni, że przyszłe koszty zarządzania powiązaniem portfelem aktywów umożliwiają oczekiwane zmiany dotyczące ww. przyszłego portfela aktywów. W szczególności użyte będzie dynamiczne modelowanie kosztów, w celu odzwierciedlenia dynamicznej strategii aktywów.

- TP.2.46. Zwykle koszty działalności inwestycyjnej różnią się dla różnych grup aktywów. W celu zapewnienia, że koszty działalności inwestycyjnej właściwie odzwierciedlają cechy portfela, koszty działalności inwestycyjnej w odniesieniu do różnych aktywów będą oparte na obecnym i przewidywanym przyszłym podziale aktywów.
- TP.2.47. Koszty działalności inwestycyjnej są uznawane za wypływy pieniężne przy obliczaniu najlepszego oszacowania, ponieważ dyskontowanie jest prowadzone w oparciu o krzywą stóp procentowych nieuwzględniającą koszty działalności inwestycyjnej.
- TP.2.48. Koszty likwidacji szkód to koszty poniesione przy rozpatrywaniu i likwidacji roszczeń, w tym wynagrodzenia likwidatorów, koszty prawne i koszty wewnętrzne obsługi płatności roszczeń. Niektóre z tych kosztów można przypisać do indywidualnej szkody (np. wynagrodzenia likwidatorów i koszty prawne), inne wynikają z działalności obejmującej więcej niż jedną szkodę (np. wynagrodzenia pracowników działu likwidacji szkód).
- TP.2.49. Koszty akwizycji obejmują koszty możliwe do identyfikacji na poziomie indywidualnej umowy ubezpieczenia, które zostaną poniesione, ponieważ zakład podpisał tę konkretną umowę. Są to koszty prowizji, koszty sprzedaży, koszty oceny ryzyka i zainicjowania wystawionej umowy ubezpieczeniowej.
- TP.2.50. Zakłady będą wyceniały i uwzględniały opłaty za wbudowane opcje umowne w wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych tam, gdzie to możliwe. W przypadku umów ubezpieczenia na życie z opcjami umownymi jest raczej częste, że jedynie niewielka opłata z tytułu kosztu opcji umownych jest pobierana z góry, zaś reszta jest należna w dłuższym okresie czasu. Niekoniecznie musi to być całkowity czas do zapadalności i zazwyczaj niekoniecznie jest on z góry ustalony czy znany. Obciążenia z tytułu opcji umownych są uwzględniane przy wycenie najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i są wyodrębnione od obciążeń kosztami. Na przykład opłata za wykup umowy mogłaby być ewentualnie interpretowana jako opłata mająca zrekompensować przeciętne niezabrane opłaty, ale może też być interpretowana jako sposób przymuszenia osoby ubezpieczonej do kontynuowania umowy, i w związku z tym nie byłaby bezpośrednio powiązana z kosztem opcji umownych. Koszty związane z działalnością nie powiązaną z obsługą zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych nie są uwzględniane przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Takimi kosztami mogą być na przykład deficyty zakładowego systemu emerytalnego, koszty operacyjne spółek holdingowych związane z kosztami dotyczącymi podmiotów nie będących zakładami ubezpieczeń/reasekuracji. Zakład uwzględni swoją własną analizę kosztów i wszelkie stosowne dane ze źródeł zewnętrznych, takie jak średnie dane dla branży czy dane rynkowe. Zakłady będą oceniały dostępność danych rynkowych dotyczących kosztów

z uwzględnieniem reprezentatywności danych rynkowych dotyczących portfela i wiarygodności danych.

- TP.2.51. Jeśli stosowane są przeciętne (średnie) informacje rynkowe, należy wziąć pod uwagę reprezentatywność danych wykorzystywanych do tworzenia tych wartości przeciętnych. Na przykład, informacje rynkowe nie są uznawane za wystarczająco reprezentatywne, jeśli mają istotną dyspersję w reprezentatywności portfela, którego dane zostały wykorzystane do obliczenia takich informacji rynkowych. Ocena wiarygodności uwzględnia ilość danych dotyczących informacji rynkowych.
- TP.2.52. Założenia dotyczące przyszłych kosztów wynikających ze zobowiązań podjętych w dacie wyceny lub przed nią muszą być odpowiednie i uwzględniać rodzaj wchodzących w grę kosztów. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zapewnią, że założenia dotyczące kosztów umożliwiają dokonanie w przyszłości zmian w kosztach, i że uwzględnienie inflacji jest spójne z przyjętymi założeniami ekonomicznymi. Zakłada się zwykle, że przyszłe przepływy pieniężne kosztów wahają się względem przyjętych stóp ogólnego poziomu inflacji kosztów w sposób uzasadniony.
- TP.2.53. Do określenia założeń dotyczących kosztów, w tym dopuszczenie przyszłego wzrostu kosztów, będą wykorzystane stosowne informacje rynkowe. Uwzględniana jest korelacja między stopami inflacji a stopami procentowymi. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji musi zapewnić, że założenia inflacyjne są spójne z przyjętymi założeniami ekonomicznymi, co można osiągnąć, jeśli prawdopodobieństwo dla każdego scenariusza jest spójne z prawdopodobieństwem wynikającym z rynkowych stóp procentowych. Ponadto inflacja kosztów musi być spójna z rozpatrywanymi rodzajami kosztów (np. można oczekiwać różnych poziomów inflacji odnośnie stawek czynszu najmu powierzchni biurowej, wynagrodzeń różnego rodzaju pracowników, systemów IT, kosztów świadczeń medycznych, itd.).
- TP.2.54. Wszelkie założenia dotyczące oczekiwanej redukcji kosztów mają być realistyczne, obiektywne i oparte o możliwe do weryfikacji dane i informacje.
- TP.2.55. Przy ocenie przyszłych kosztów, zakład ubezpieczeń/reasekuracji uwzględni wszelkie koszty bezpośrednio związane z bieżącym administrowaniem zobowiązaniami dotyczącymi uznanych umów ubezpieczeń i reasekuracji, wraz z udziałem stosownych kosztów ogólnych. Udział kosztów ogólnych ma być oceniany w oparciu o założenie, że zakład w dalszym ciągu będzie zawierał nowe umowy. Koszty ogólne muszą być rozdzielone pomiędzy obecny i przyszły biznes w oparciu o najnowsze analizy działalności i określenie odpowiednich czynników kosztów i stosownych współczynników przypisywania kosztów. Prognozy przepływów pieniężnych mają obejmować, jako wpływy pieniężne, stałe koszty ogólne możliwe do przypisania do obecnego biznesu na datę wyliczeń najlepszego oszacowania.
- TP.2.56. W celu określenia, które koszty najlepiej odzwierciedlają cechy portfela zobowiązań i w celu zapewnienia, że rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są obliczane w sposób ostrożny, wiarygodny i obiektywny, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji rozpatrzą odpowiedniość zarówno kosztów rynkowych, jak i specyficznych dla zakładu. Jeśli dostatecznie wiarygodne koszty rynkowe nie są dostępne, uczestnicy wykorzystają informacje specyficzne dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji w celu określenia kosztów, jakie będą ponoszone przy obsłudze zobowiązań ubezpieczeniowych i

reasekuracyjnych przy założeniu, że informacje specyficzne dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji są ocenione jako odpowiednie.

TP.2.57. Koszty określone umowami między zakładem a osobami trzecimi będą uwzględniane w oparciu o warunki tych umów. W szczególności prowizje z umów ubezpieczeniowych będą uwzględniane na zasadach przewidzianych w umowach między zakładami ubezpieczeń/reasekuracji a sprzedawcami/pośrednikami, a koszty dotyczące reasekuracji będą uwzględniane w oparciu o umowy między zakładem ubezpieczeń/reasekuracji a reasekuratorami.

Płatności podatkowe

TP.2.58. Przy określaniu najlepszego oszacowania zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wezmą pod uwagę płatności podatkowe, które zostały nałożone na osoby ubezpieczone, ich nałożenie jest oczekiwane, lub są wymagane w celu rozliczenia zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych.

TP.2.59. W państwach członkowskich istnieją różne systemy podatkowe, co powoduje istnienie całego szeregu zasad podatkowych dotyczących umów ubezpieczeniowych. Przy określaniu oczekiwanych przepływów pieniężnych rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe mają uwzględniać płatności podatkowe nałożone na osoby ubezpieczone, lub których zapłacenie przez zakład byłoby wymagane w celu rozliczenia zobowiązań ubezpieczeniowych. Wszelkie pozostałe płatności podatkowe mają być uwzględnione w innych pozycjach bilansu.

TP.2.60. Następujące płatności podatkowe będą uwzględnione w najlepszym oszacowaniu: podatki od transakcji (takie jak podatki od składek, podatki od wartości dodanej / podatki od towarów i usług) oraz opłaty (takie jak opłaty na straż pożarną i na fundusz gwarancyjny) które wynikają bezpośrednio z uznanych umów ubezpieczeń lub reasekuracji, lub które można przypisać do umów na uzasadnionych i spójnych zasadach. Wkład już uwzględniony w założeniach kosztów spółek (tzn. opłaty wniesione przez spółki ubezpieczeniowe do branżowych systemów ochrony) nie będą uwzględniane.

TP.2.61. Płatności podatkowe w najlepszym oszacowaniu będą spójne z kwotami i terminami podlegających opodatkowaniu zysków i strat oczekiwanych w przyszłości. W przypadku, gdy zmiany w wymogach podatkowych są na zaawansowanym etapie wprowadzania w życie, nadchodzące zmiany powinny być odzwierciedlone.

Zobowiązania z ubezpieczeń na życie

TP.2.62. Prognoza przepływów pieniężnych wykorzystywana przy obliczaniu najlepszego oszacowania dla zobowiązań z ubezpieczeń na życie będzie przygotowana osobno dla każdej polisy. Jeśli osobne obliczenia dla każdej polisy stanowiłyby nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, może on dokonać prognozy grupując polisy, pod warunkiem, że grupowanie to spełnia następujące wymogi:

- 1) nie występują istotne różnice co do charakteru i złożoności ryzyk z polis należących do tej samej grupy;
- 2) grupowanie polis nie powoduje niewłaściwej interpretacji ryzyka z polis ani niewłaściwego przedstawienia kosztów;

3) grupowanie polis prawdopodobnie skutkuje takimi samymi rezultatami przy obliczaniu najlepszego oszacowania, co obliczenie w rozbiciu na polisy, w szczególności w odniesieniu do gwarancji finansowych i opcji umownych zawartych w polisach.

TP.2.63. W pewnych szczególnych okolicznościach, najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych może być ujemne (np. w przypadku niektórych indywidualnych umów). Jest to dopuszczalne, a zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie będą określały wartości najlepszego oszacowania dla tych indywidualnych umów jako zerowej.

TP.2.64. Nie będzie zakładane żadne jawne czy nie jawne dolne ograniczenie dot. wartości wykupu dla rynkowej wartości zobowiązań z umowy. Oznacza to, że jeśli suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka umowy jest niższa niż wartość wykupu umowy, nie ma potrzeby zwiększać wartości zobowiązań ubezpieczeniowych do wartości wykupu umowy.

Zobowiązania z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

TP.2.65. Wycena najlepszego oszacowania dla rezerw szkodowych i dla rezerwy składki ma być prowadzona osobno.

TP.2.66. Jeśli chodzi o najlepsze oszacowanie dla rezerwy składki, prognozy przepływów pieniężnych dotyczą zdarzeń szkodowych występujących po dacie wyceny i podczas pozostałego okresu obowiązywania (okresu ochrony) polis utrzymywanych przez zakład ubezpieczeń/reasekuracji (uznanych polis). Prognozy przepływów pieniężnych będą obejmowały wszystkie przyszłe wypłaty roszczeń i koszty likwidacji szkód wynikające z tych zdarzeń, przepływy pieniężne wynikające z bieżącego administrowania obowiązującymi polisami i oczekiwane przyszłe składki wynikające z uznanych polis przypadających w granicach umowy.

TP.2.67. Najlepsze oszacowanie rezerwy składki z uznanych umów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych ma być podawane jako oczekiwana obecna wartość przyszłych wpływów i wypływów pieniężnych, stanowiąc kombinację, między innymi:

- przepływów pieniężnych z przyszłych składek przypadających w granicach umowy;
- przepływów pieniężnych z przyszłych zdarzeń szkodowych;
- przepływów pieniężnych wynikających z alokowanych i niealokowanych kosztów likwidacji szkód;
- przepływów pieniężnych wynikających z bieżącego administrowania obowiązującymi polisami.

Nie jest konieczne osobne obliczanie wymienionych pozycji.

TP.2.68. Jeśli chodzi o rezerwę składki, wpływy pieniężne mogą przekraczać wypływy, prowadząc do ujemnego najlepszego oszacowania. Jest to akceptowalne, a zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie muszą zerować wartości najlepszego oszacowania. Wycena będzie uwzględniała wartość pieniądza w czasie, jeśli ryzyka w pozostałym okresie będą powodowały rozliczenie roszczeń w przyszłości.

TP.2.69. Ponadto wycena rezerwy składki będzie uwzględniała przyszłe zachowania osoby ubezpieczonej, takie jak prawdopodobieństwo rezygnacji z polisy w trakcie pozostałego okresu ubezpieczenia.

- TP.2.70. Jeśli chodzi o najlepsze oszacowanie rezerw szkodowych, prognozy przepływów pieniężnych dotyczą zdarzeń szkodowych, które wystąpiły przed lub w dacie wyceny – niezależnie od tego, czy roszczenia wynikające z tych zdarzeń zostały zgłoszone czy nie (tzn. wszystkie zaistniałe ale nie rozliczone szkody). Prognozy przepływów pieniężnych będą obejmowały wszystkie przyszłe płatności roszczeń i koszty likwidacji szkód wynikające z tych zdarzeń.
- TP.2.71. W przypadku ubezpieczeń majątkowo-osobowych i reasekuracji ubezpieczeń majątkowo-osobowych, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji przydzielą koszty do jednolitych grup ryzyka odpowiednio do segmentacji ich zobowiązań wykorzystywanych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Zakłady będą przydzielały koszty zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych i reasekuracji ubezpieczeń majątkowo-osobowych do rezerwy składki i do rezerw szkodowych.
- TP.2.72. Jeśli polisy ubezpieczeń majątkowo-osobowych powodują płatność świadczeń rentowych, należy przestrzegać podejścia przedstawionego w powyższym podrozdziale odnośnie przewagi treści nad formą. Zgodnie z nim, w przypadku rezerwy składki, ich wycena ma zawierać odpowiednie obliczenie zobowiązań rentowych, jeśli przewiduje się, że istotna ilość zaistniałych szkód spowoduje płatności świadczeń rentowych.

Zasada przewagi treści nad formą

- TP.2.73. Przy omawianiu technik wyceny dotyczących obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych częste jest odnoszenie się do rozróżnienia między wyceną opartą na technikach ubezpieczeń na życie a wyceną w oparciu o techniki ubezpieczeń majątkowo-osobowych. Rozróżnienie między technikami ubezpieczeń na życie a technikami ubezpieczeń majątkowo-osobowych odnosi się do charakteru zobowiązań (treści), która niekoniecznie musi odpowiadać formie prawnej (formie) umowy powodującej powstanie zobowiązania. Wybór między metodologią ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych ma opierać się na charakterze wycenianych zobowiązań i na określeniu ryzyk istotnie wpływających na prognozy przepływów pieniężnych. Stanowi to istotę zasady przewagi treści nad formą.
- TP.2.74. Tradycyjne techniki ubezpieczeń na życie obliczania najlepszego oszacowania można opisać jako techniki oparte na modelach zdyskontowanych przepływów pieniężnych, przeważnie stosowanych do niezgrupowanych polis, uwzględniające wprost czynniki ryzyka takie jak śmiertelność, dożycie i zmiany w stanie zdrowia osoby ubezpieczonej lub osób ubezpieczonych.
- TP.2.75. Z drugiej strony tradycyjne techniki aktuarialne ubezpieczeń majątkowo-osobowych obejmują szereg różnych podejść. Najczęściej spotykane z nich to na przykład:
- Metodologie oparte na prognozie trójkątów szkód, zwykle tworzone na zagregowanych danych;
 - Modele częstotliwości/dotkliwości, w których liczba szkód i dotkliwość szkody są oceniane osobno;
 - Metodologie oparte na szacunku oczekiwanego współczynnika szkodowości lub innych stosownych współczynników;
 - Kombinacje powyższych metodologii;

- TP.2.76. Występuje jedna kluczowa różnica między metodologiami aktuarialnymi ubezpieczeń na życie a majątkowo-osobowych: metodologie aktuarialne ubezpieczeń na życie uwzględniają w sposób jawny prawdopodobieństwa śmierci, dożycia, niepełnosprawności i/lub zachorowalności osób ubezpieczonych jako kluczowe parametry w modelu, podczas gdy metodologie aktuarialne ubezpieczeń majątkowo-osobowych tego nie uwzględniają.
- TP.2.77. Wybór między metodologią ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych ma opierać się na charakterze wycenianych zobowiązań i określeniu ryzyk istotnie wpływających na przepływy pieniężne.
- TP.2.78. W praktyce w większości przypadków forma będzie odpowiadała treści. Jednak w przypadku na przykład pewnych dodatkowych rodzajów ochrony zawartych w umowach ubezpieczeń na życie (np. wypadku) może być bardziej odpowiednie oszacowanie oparte o metody ubezpieczeń majątkowo-osobowych.
- TP.2.79. Poniżej przedstawiono dodatkowe wytyczne dotyczące traktowania świadczeń rentowych wynikających z ubezpieczeń majątkowo-osobowych. Zastosowanie zasady przewagi treści nad formą oznacza, że takie zobowiązania mają być wycenione z zastosowaniem metodologii zwykle stosowanych przy wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na życie. W szczególności zapewnione są wytyczne dotyczące:
- rozpoznawania i segmentacji zobowiązań ubezpieczeniowych dla celów obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (tzn. alokacji zobowiązań do poszczególnych linii biznesowych);
 - wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla takich świadczeń rentowych; i
 - możliwych metod wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla pozostałych zobowiązań majątkowo-osobowych
- TP.2.80. Podejście proponowane w niniejszej specyfikacji dla świadczeń rentowych ma być rozszerzone na inne rodzaje zobowiązań wynikających z ubezpieczeń majątkowo-osobowych i ubezpieczeń zdrowotnych, których charakter będzie uznany za podobny do zobowiązań z ubezpieczeń na życie (takich jak świadczenia pomocy w ubezpieczeniach na życie), biorąc pod uwagę zasadę wspomnianą w poprzednim ustępie.

Alokacje do poszczególnych linii biznesowych

- TP.2.81. Jeśli polisy ubezpieczeń majątkowo-osobowych i polisy ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych powodują płatność świadczeń rentowych, takie zobowiązania będą wyceniane przy zastosowaniu technik zwykle stosowanych do wyceniania zobowiązań z ubezpieczeń na życie. Zobowiązania takie będą przypisane do linii biznesowych dotyczących świadczeń rentowych wynikających z umów majątkowo-osobowych.

Wycena świadczeń rentowych wynikających z umów ubezpieczeń majątkowo-osobowych i ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych

- TP.2.82. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą wyceniały rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe związane z takimi świadczeniami rentowymi oddzielnie od rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dotyczących pozostałych zobowiązań majątkowo-osobowych i zdrowotnych. Będą przy tym stosowały odpowiednie techniki wyceny

ubezpieczeń na życie. Wycena będzie spójna z wyceną świadczeń rentowych z ubezpieczeń na życie o porównywalnych cechach technicznych.

Wycena pozostałych zobowiązań w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych i ubezpieczeniach zdrowotnych

- TP.2.83. Pozostałe zobowiązania dotyczące działalności zakładu w zakresie ubezpieczeń majątkowo-osobowych i zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych (podobnych w charakterze do zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych) muszą być wyceniane oddzielnie od stosownego bloku świadczeń rentowych.
- TP.2.84. Jeśli rezerwy szkodowe zgodnie z krajowymi zasadami rachunkowości są porównywane do rezerw szkodowych obliczanych w powyżej przedstawiony sposób, należy wziąć pod uwagę, że te drugie nie uwzględniają zobowiązań rentowych.
- TP.2.85. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą wykorzystać, jeśli jest to stosowne, jedno z następujących podejść do określania najlepszego oszacowania rezerw szkodowych dla pozostałych zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub zdrowotnych w danej linii biznesowej ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych, jeśli świadczenia rentowe są wyceniane oddzielnie.

Oddzielnie obliczanie zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

- TP.2.86. W podejściu tym trójkąt szkód, wykorzystywany jako podstawa dla określenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, nie będzie obejmował jakichkolwiek przepływów pieniężnych dotyczących świadczeń rentowych. Konieczne jest zapewnienie dodatkowego oszacowania kwoty świadczeń rentowych jeszcze nie zgłoszonych i świadczeń rentowych zgłoszonych, ale jeszcze nie przyznanych.

Przyznane świadczenia rentowe jako wartość obecna płatności rentowych w trójkącie szkód

- TP.2.87. Podejście to przewiduje także osobne obliczanie najlepszego oszacowania, jeśli występuje podział między aktualnie wypłacanymi świadczeniami rentowymi a pozostałymi zobowiązaniami.
- TP.2.88. W podejściu tym trójkąt szkód wykorzystywany jako podstawa dla określenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych pozostałych zobowiązań majątkowo-osobowych lub zdrowotnych w linii biznesowej nie obejmuje jakichkolwiek przepływów pieniężnych dotyczących świadczeń rentowych aktualnie wypłacanych. Oznacza to, że płatność roszczeń z tytułu świadczeń rentowych aktualnie wypłacanych jest wyłączona z trójkąta szkód.
- TP.2.89. Jednak płatności roszczeń przed annuityzacją¹ i płatności w momencie annuityzacji pozostają uwzględnione w trójkącie szkód. W momencie annuityzacji najlepsze oszacowanie świadczeń rentowych (obliczanych osobno, zgodnie z zasadami

¹ Termin „annuityzacja” oznacza moment, w którym zakład ubezpieczeń/reasekuracji staje się zobligowany do wypłacenia renty.

dotyczącymi ubezpieczeń na życie) jest wykazane jako płatność jednorazowa w trójkącie szkód, obliczana w momencie annuityzacji. Jeśli jest to zgodne z zasadą proporcjonalności, można stosować przybliżenia płatności jednorazowych.

TP.2.90. Jeśli analiza opiera się na trójkątach zaistniałych szkód, płatność jednorazowa będzie redukowała rezerwy na poszczególne szkody w dacie annuityzacji.

TP.2.91. W oparciu o trójkąty szkód skorygowane w sposób opisany powyżej, uczestnik może stosować odpowiednią metodę aktuarialną w celu obliczenia najlepszego oszacowania rezerw szkód w ramach portfela. Z uwagi na konstrukcję trójkąta szkód, to najlepsze oszacowanie nie będzie uwzględniało najlepszego oszacowania dotyczącego świadczeń rentowych aktualnie wypłacanych, które będą wyceniane oddzielnie przy zastosowaniu zasad ubezpieczeń na życie (tzn. nie będzie występowało „podwójne liczenie” dotyczące osobnej wyceny zobowiązań z ubezpieczeń na życie), ale obejmuje ono najlepsze oszacowanie dla świadczeń rentowych jeszcze nie zgłoszonych i zgłoszonych, ale jeszcze nie uzgodnionych świadczeń rentowych.

Ocena ekspercka

TP.2.92. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wybiorą założenia w oparciu o wiedzę ekspercką osób o stosownej wiedzy, doświadczeniu i zrozumieniu ryzyk nieodłącznie związanych z działalnością ubezpieczeniową i reasekuracyjną (ocena ekspercka). W pewnych okolicznościach ocena ekspercka może być konieczna podczas obliczania najlepszego oszacowania, między innymi:

- przy wyborze danych do wykorzystania, poprawianiu błędów w nich i decyzjach co do sposobu traktowania wartości odstających lub zdarzeń ekstremalnych,
- przy korygowaniu danych tak, aby odzwierciedlały obecne lub przyszłe warunki i korygowaniu zewnętrznych danych tak, aby uwzględniały cechy zakładu ubezpieczeń/reasekuracji lub cechy odpowiedniego portfela,
- przy wyborze okresu czasowego danych
- przy wyborze realistycznych założeń
- przy wyborze techniki wyceny lub wyborze najbardziej odpowiednich alternatyw istniejących w poszczególnych metodach
- przy odpowiednim uwzględnieniu w obliczeniach środowiska biznesowego, w którym zakłady prowadzą działalność.

Zobowiązania w różnych walutach

TP.2.93. Średnie przepływy pieniężne ważone prawdopodobieństwem mają uwzględniać wartość pieniądza w czasie. Wartość pieniądza w czasie przyszłych przepływów pieniężnych w różnych walutach jest obliczana przy zastosowaniu struktury terminowej wolnej od ryzyka dla odpowiedniej waluty. Zatem najlepsze oszacowanie ma być obliczane oddzielnie dla zobowiązań w różnych walutach.

Wycena opcji i gwarancji zawartych w umowach ubezpieczenia

TP.2.94. Przy obliczaniu najlepszego oszacowania zakłady ubezpieczeń/reasekuracji określają i uwzględniają:

1. wszelkie gwarancje finansowe i opcje umowne zawarte w ich polisach ubezpieczeń i reasekuracji;
2. wszelkie czynniki, które mogą wpływać na prawdopodobieństwo, że osoby ubezpieczone skorzystają z opcji umownych lub wartości gwarancji.

Definicja opcji umownych i gwarancji finansowych

TP.2.95. Opcja umowna jest zdefiniowana jako prawo do zmiany świadczeń², z którego może skorzystać jej posiadacz (zwykle osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona), na z góry określonych warunkach. Zatem aby uruchomić opcję, konieczna jest celowa decyzja jej posiadacza.

TP.2.96. Niektóre (lista nie wyczerpuje wszystkich przypadków) przykłady opcji umownych z góry określonych w umowie i nie wymagających zgody stron na wznowienie czy modyfikację umowy obejmują:

- Opcja wartości wykupu, gdzie osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona ma prawo do całkowitego lub częściowego wykupu polisy i otrzymania z góry określonej kwoty płatności jednorazowej;
- Opcja zamiany polisy na polisę bezskładkową, gdzie osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona ma prawo do zaprzestania opłacania składek i zamiany polisy na polisę z w pełni opłaconą składką;
- Opcja przekształcenia świadczenia rentowego, jeśli osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona ma prawo do przekształcenia jednorazowego świadczenia w przypadku dożycia w świadczenie rentowe z określoną z góry minimalną stopą konwersji;
- Opcja przekształcenia polisy, gdzie osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona ma prawo przekształcić polisę z jednego typu na inny na z góry określonych warunkach;
- Opcja rozszerzonej ochrony, gdzie osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona ma prawo rozszerzyć okres ochrony w momencie wygaśnięcia pierwotnej umowy bez przedstawiania dodatkowych wyników badań zdrowotnych.

TP.2.97. Gwarancja finansowa występuje, jeśli istnieje możliwość przeniesienia strat na zakład ubezpieczeń/reasekuracji lub otrzymania dodatkowych świadczeń³ w wyniku zmiany czynników finansowych (samodzielnej lub w powiązaniu ze czynnikami niefinansowymi) (np. zwrotu z inwestycji bazowego portfela aktywów, realizacji wskaźników, itd.). W przypadku gwarancji, uruchomienie jest zwykle automatyczne (mechanizm byłby określony w warunkach polisy), a zatem nie zależy od decyzji osoby ubezpieczającej / ubezpieczonej / beneficjenta. Pod względem finansowym gwarancja jest powiązana z wyceną opcji.

² Interpretowane jako obejmujące także potencjalną redukcję poziomu składek naliczanych w przyszłości.

³ Interpretowana jako obejmująca także potencjalną redukcję poziomu składek naliczanych w przyszłości.

TP.2.98. Poniższa niepełna lista przedstawia przykłady popularnych gwarancji finansowych zawartych w umowach ubezpieczeń na życie:

- Gwarancja zainwestowanego kapitału;
- Gwarantowana minimalna stopa zwrotu z inwestycji;
- Udział w zyskach.

TP.2.99. Istnieją też gwarancje niefinansowe, w przypadku których zapewnione świadczenia zależałyby od zmian zmiennych niefinansowych, na przykład składek za przywrócenie ochrony przy reasekuracji, korekt przyszłych składek w wyniku korzystnej historii ubezpieczeniowej (np. gwarantowana zniżka za bezszkodowość). Jeśli gwarancje te są istotne, obliczenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych będzie także uwzględniało ich wartość.

Wymogi wyceny

TP.2.100. Dla każdego rodzaju opcji umownej od ubezpieczycieli wymagane jest określenie czynników ryzyka mających potencjalny negatywny wpływ (bezpośredni lub pośredni) na współczynniki częstotliwości korzystania z opcji, z uwzględnieniem wystarczająco dużego zakresu scenariuszy, w tym niekorzystnych.

TP.2.101. Najlepsze oszacowanie opcji umownych i gwarancji finansowych musi odzwierciedlać niepewność przepływów pieniężnych, z uwzględnieniem prawdopodobieństwa i dotkliwości rezultatów szeregu scenariuszy łączących stosowne czynniki ryzyka.

TP.2.102. Najlepsze oszacowanie opcji umownych i gwarancji finansowych ma odzwierciedlać zarówno wartość wewnętrzną jak i wartość czasową opcji i gwarancji.

TP.2.103. Najlepsze oszacowanie opcji umownych i gwarancji finansowych może być obliczone przy wykorzystaniu więcej niż jednej z poniższych metodologii:

- podejście stochastyczne wykorzystujące na przykład rynkowy model aktywów (zarówno w formie wzorów analitycznych, jak i symulacji stochastycznych);
- serię prognoz deterministycznych o przypisanych prawdopodobieństwach; i
- wartość deterministyczną opartą na oczekiwanych przepływach pieniężnych w przypadkach, gdy daje to wycenę rynkową rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w tym kosztu opcji i gwarancji.

TP.2.104. Dla celów wyceny najlepszego oszacowania opcji umownych i gwarancji finansowych, metoda symulacji stochastycznej będzie obejmowała odpowiedni model rynkowy prognoz cen aktywów i stóp zwrotu (takich jak ceny akcji, stałe stopy procentowe i stopy zwrotu z nieruchomości), wraz z dynamicznym modelem obejmującym odpowiednią wartość zobowiązań (w tym stochastyczny charakter wszelkich stosownych niefinansowych czynników ryzyka) i wpływ wszelkich możliwych do przewidzenia działań zarządu.

TP.2.105. Dla celów metody deterministycznej ma być określony zakres scenariuszy lub wyników odpowiednich zarówno do wyceny opcji bądź gwarancji jak i kombinacji bazowych aktywów, wraz z powiązaniem prawdopodobieństw wystąpienia zdarzenia. Te prawdopodobieństwa wystąpienia mają być wazone w kierunku niekorzystnych scenariuszy, w celu odzwierciedlenia rynkowej wyceny ryzyka. Serie

deterministycznych projekcji mają być wystarczającą liczną, aby odzwierciedlać szeroki zakres możliwych rezultatów (i, w szczególności, mają obejmować bardzo niekorzystne, ale możliwe scenariusze) i uwzględniać prawdopodobieństwo każdego rezultatu (co może, w praktyce, wymagać zastosowania własnej oceny). Koszty zostaną niedoszacowane, jeśli rozpatrywane będą jedynie względnie łagodne lub ograniczone scenariusze.

- TP.2.106. Jeśli wycena najlepszego oszacowania opcji umownych i gwarancji finansowych nie jest dokonywana polisa po polisie, rozpatrywana segmentacja ma nie zakłócać obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych poprzez, na przykład, tworzenie grup obejmujących polisy „in the money” i polisy „out of the money”.
- TP.2.107. Jeśli chodzi o opcje umowne, założenia co do zachowania osoby ubezpieczającej lub ubezpieczonej mają być odpowiednio poparte dowodami statystycznymi i empirycznymi, w zakresie w jakim zostaną uznane za reprezentatywne dla przyszłych oczekiwanych zachowań. Jednak przy ocenianiu doświadczeń dot. zachowania osoby ubezpieczającej lub ubezpieczonej trzeba w oparciu o ocenę ekspercką zwrócić odpowiednią uwagę na fakt, że jeśli opcja jest „out of the money” lub w niewielkim stopniu „in the money”, zachowanie osób ubezpieczających lub ubezpieczonych nie będzie uznawane za wiarygodny wskaźnik prawdopodobnego zachowania osoby ubezpieczającej lub ubezpieczonej w momencie, gdy opcje są w istotny sposób „in the money”.
- TP.2.108. Trzeba odpowiednio uwzględnić także większą przyszłą świadomość opcji zawartych w polisach oraz możliwe reakcje osób ubezpieczających lub ubezpieczonych na zmianę sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń i reasekuracji. Ogólnie rzecz biorąc nie należy zakładać, że zachowanie osób ubezpieczających lub ubezpieczonych będzie niezależne od rynków finansowych, podejścia firmy do klientów czy ogólnodostępnych informacji, chyba że można zaobserwować odpowiednie dowody potwierdzające to założenie.
- TP.2.109. Jeśli jest to istotne, gwarancje niefinansowe mają być traktowane jak gwarancje finansowe.

Wycena przyszłych świadczeń uznaniowych

- TP.2.110. Przy obliczaniu najlepszego oszacowania zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wezmą pod uwagę oczekiwane przyszłe świadczenia uznaniowe, niezależnie od tego, czy ich wypłaty są gwarantowane umownie. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie będą uwzględniały wypłat dotyczących nadwyżek środków mających cechy podstawowych środków własnych kategorii 1. Nadwyżki środków to zgromadzone zyski, które nie zostały udostępnione do podziału pomiędzy osoby ubezpieczone i beneficjentów. (por. art. 91 dyrektywy Wypłacalność II).
- TP.2.111. Jeśli zakłady ubezpieczeń/reasekuracji obliczają najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, wartość przyszłych świadczeń uznaniowych ma być obliczana oddzielnie.
- TP.2.112. Przyszłe świadczenia uznaniowe to świadczenia z umów ubezpieczenia lub reasekuracji o przynajmniej jednej z następujących cech:

- świadczenia są prawnie lub umownie zależne od jednego z następujących rezultatów:
 - wyników dla określonej puli umów lub określonego rodzaju umów lub pojedynczej umowy;
 - zrealizowanych lub niezrealizowanych zwrotów z inwestycji dla określonej puli aktywów utrzymywanych przez zakład ubezpieczeń/reasekuracji;
 - zysku lub straty zakładu ubezpieczeń/reasekuracji lub funduszu będącego emitentem umowy stanowiącej podstawę dla świadczeń;
- świadczenia oparte są na deklaracji zakładu ubezpieczeń/reasekuracji a czas bądź kwota świadczeń pozostaje do jego uznania.

TP.2.113. Świadczenia oparte o indeksy i z UFK nie będą uznawane za świadczenia uznaniowe.

TP.2.114. Rozdysponowanie przyszłych świadczeń uznaniowych należy do działań zarządu i założenia go dotyczące będą obiektywne, realistyczne i sprawdzalne. W założenia dotyczące rozdysponowania przyszłych świadczeń uznaniowych mają uwzględniać stosowne i istotne cechy mechanizmu ich przypisania do konta.

TP.2.115. Wybrane przykłady cech mechanizmów dystrybucji świadczeń uznaniowych są następujące. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wezmą pod uwagę to, czy są one stosowne i istotne dla wyceny przyszłych świadczeń uznaniowych i uwzględnią je odpowiednio, stosując zasadę proporcjonalności.

- Co stanowi jednolitą grupę osób ubezpieczonych i jakie są kluczowe czynniki grupowania?
- W jaki sposób zysk jest dzielony pomiędzy właścicieli zakładów ubezpieczeń/reasekuracji i osoby ubezpieczone oraz między różnego rodzaju osoby ubezpieczone?
- W jaki sposób deficyt jest dzielony pomiędzy właścicieli zakładów ubezpieczeń/reasekuracji i osoby ubezpieczone oraz między różnego rodzaju osoby ubezpieczone?
- W jaki sposób na mechanizm świadczeń uznaniowych wpłynie wysoki zysk lub strata?
- W jaki sposób na osoby ubezpieczone wpłyną zyski i straty z pozostałej działalności?
- Jaki jest docelowy poziom zwrotu z inwestycji określony przez właścicieli firmy dla ich zainwestowanego kapitału?
- Jakież są kluczowe czynniki wpływające na poziom świadczeń uznaniowych?
- Jaki jest oczekiwany poziom (w tym biorąc pod uwagę podział nadwyżki kapitału, niezrealizowanych zysków, itd.) świadczeń uznaniowych?
- W jaki sposób świadczenia uznaniowe są udostępniane osobom ubezpieczonym i jakie są kluczowe czynniki mające wpływ na, na przykład, podział pomiędzy świadczeniami uznaniowymi podczas trwania polisy a świadczeniami w momencie

zakończenia jej okresu, warunkowość, zmiany w praktykach dotyczących wygładzania, poziom uznaniowości w zakładzie ubezpieczeń, itd.

- W jaki sposób doświadczenia z bieżącego roku i lat poprzednich wpływają na poziom świadczeń uznaniowych?
- Kiedy wypłacalność zakładu ubezpieczeń/reasekuracji staje się tak słaba, że ogłoszenie przyznania świadczeń uznaniowych będzie uznane przez zakład za zagrażające interesom akcjonariuszy i/lub osób ubezpieczonych?
- Jakie istnieją inne ograniczenia dotyczące określania poziomu świadczeń uznaniowych?
- Jaką strategię inwestycyjną ma zakład ubezpieczeń/reasekuracji?
- Jaka struktura aktywów wpływająca na zwrot z inwestycji?
- Jaki jest mechanizm wygładzania, jeśli jest wykorzystywany, i jaka jest jego współzależność z wysokimi zyskami lub stratami?
- Jakiego innego rodzaju ograniczenia występują przy wygładzaniu dodatkowych świadczeń?
- W jakich okolicznościach można oczekiwać istotnych zmian w mechanizmie finansowania świadczeń uznaniowych?
- W jakim zakresie mechanizm kredytowania świadczeń uznaniowych jest wrażliwy na działania osób ubezpieczonych?

TP.2.116. Jeśli przyszłe świadczenia uznaniowe zależą od aktywów utrzymywanych przez zakład ubezpieczeń i reasekuracji, obliczanie najlepszego oszacowania ma się opierać na aktywach bieżących utrzymywanych przez zakład ubezpieczeń/reasekuracji. Przyszłe zmiany alokacji aktywów mają być uwzględniane odpowiednio do wymogów odnośnie przyszłych działań zarządu.

TP.2.117. Założenia odnośnie przyszłych zwrotów z tych aktywów, wycenionych zgodnie z podrozdziałem V.1 mają być spójne z odpowiednią strukturą terminową stóp procentowych wolnych od ryzyka, w tym, jeśli dotyczy, korektą dopasowującą lub korektą z tytułu zmienności. Przy stosowaniu do wyceny metody „risk neutral”, zestaw założeń dotyczących zwrotu z przyszłych inwestycji dla wyceny świadczeń uznaniowych ma być zgodny z zasadą, że mają nie przekraczać poziomu określonego przez stopy forward wyprowadzone z odpowiednich stóp procentowych wolnych od ryzyka.

V.2.2.2. Założenia przyjęte do obliczania najlepszego oszacowania

Założenia spójne z informacjami z rynków finansowych

TP.2.118. Założenia spójne z informacjami o rynkach finansowych lub pochodzącymi z nich obejmują (lista niewyczerpująca):

- odpowiednią strukturą terminową stóp procentowych wolnych od ryzyka,
- kursy wymiany walut,
- rynkowe stopy inflacji (wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych lub inflację sektorową) i

- pliki scenariuszy ekonomicznych (ESF).

TP.2.119. Jeśli zakłady ubezpieczeń wyprowadzają założenia dotyczące przyszłych parametrów lub scenariuszy rynku finansowego, będą w stanie wykazać, że wybór założeń jest właściwy i spójny z zasadami wyceny określonymi w podrozdziale V.1;

TP.2.120. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji korzysta z modelu do tworzenia prognoz przyszłych parametrów rynkowych (rynkowy model aktywów, np. plik scenariuszy ekonomicznych), model ma spełniać następujące wymogi:

- generuje ceny aktywów spójne z głębokimi, płynnymi i przejrzystymi rynkami finansowymi⁴;
- zakłada brak możliwości arbitrażu;
- kalibracja parametrów i scenariuszy jest spójna z odpowiednią strukturą terminową stóp procentowych wolnych od ryzyka stosowaną do obliczania najlepszego oszacowania, o którym mowa w podrozdziale V.2.2.

TP.2.121. Następujące zasady mają być uwzględnione przy określaniu odpowiedniej kalibracji rynkowego modelu aktywów:

- Model aktywów ma być skalibrowany tak, aby odzwierciedlał charakter i terminy wymagalności zobowiązań, w szczególności zobowiązań powodujących istotne koszty opcji i gwarancji.
- Model aktywów ma być skalibrowany według bieżącej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka wykorzystywanej do dyskontowania przepływów pieniężnych.
- Model aktywów ma być skalibrowany według właściwie skalibrowanej miary zmienności.

TP.2.122. Co do zasady proces kalibracji ma wykorzystywać ceny rynkowe wyłącznie z rynków finansowych, które są głębokie, płynne i przejrzyste. Jeśli obliczenie parametru nie jest możliwe na podstawie cen z rynków głębokich, płynnych i przejrzystych, można uwzględnić inne ceny rynkowe. W takim przypadku trzeba zwrócić szczególną uwagę na wszelkie zniekształcenia cen rynkowych. Korekty tych zniekształceń mają być dokonane w sposób przemyślany, obiektywny i wiarygodny.

TP.2.123. Rynek finansowy jest głęboki, płynny i przejrzysty, jeśli spełnia wymogi określone w podrozdziale TP.4.4 niniejszej specyfikacji odnośnie do okoliczności, w których rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe mają być liczone łącznie.

TP.2.124. Kalibracja wyżej wymienionych modeli aktywów może także opierać się na adekwatnej analizie aktuarialnej i statystycznej zmiennych ekonomicznych, o ile dają one wyniki rynkowe. Na przykład:

⁴ Definicję „głębokiego, płynnego i przejrzystego” zawiera rozdział V.2.4 dotyczący rezerw techniczno-ubezpieczeniowych liczonych łącznie

- a) Aby zapewnić informacje dotyczące odpowiednich zależności między różnymi zwrotami z aktywów.
- b) W celu określenia prawdopodobieństwa przejścia między stopniami jakości kredytowej a niewykonaniem zobowiązania z obligacji korporacyjnych.
- c) W celu określenia zmienności cen nieruchomości. Ponieważ nie ma praktycznie rynku instrumentów pochodnych rynku nieruchomości, trudno jest wyprowadzić zmienność implikowaną. Zatem często można skorzystać ze zmienności indeksu nieruchomości zamiast zmienności implikowanej.

Założenia spójne z powszechnie dostępnymi danymi dotyczącymi ryzyk technicznych ubezpieczeń i reasekuracji

TP.2.125. Powszechnie dostępne dane oznaczają kombinację:

- Danych wewnętrznych
- Danych zewnętrznych, takich jak dane branżowe lub rynkowe.

TP.2.126. Dane wewnętrzne oznaczają wszystkie dane dostępne ze źródeł wewnętrznych. Danymi wewnętrznymi mogą być:

- Dane specyficzne dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji:
- Dane specyficzne dla portfela:

TP.2.127. Wszelkie stosowne dostępne dane, zarówno zewnętrzne, jak i wewnętrzne, mają być uwzględnione w celu uzyskania założeń najlepiej odpowiadających cechom portfela ubezpieczeń. W razie korzystania z danych zewnętrznych mają być uwzględnione tylko te dane, do których można oczekiwać, że zakład będzie miał dostęp.

Zakres uwzględnienia danych wewnętrznych ma się opierać o:

- Dostępność, jakość i stosowność danych zewnętrznych,
- Ilości i jakości danych wewnętrznych.

TP.2.128. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z danych pochodzących ze źródeł zewnętrznych, o ile spełnione są następujące wymagania:

- a) Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji są w stanie wykazać, że wykorzystanie danych ze źródła zewnętrznego jest bardziej właściwe, niż wykorzystanie danych dostępnych wyłącznie z wewnętrznych zasobów;
- b) Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji znają pochodzenie danych i założenia bądź metodologie wykorzystywane do przetwarzania tych danych;
- c) Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji określają wszelkie trendy w danych ze źródła zewnętrznego oraz wahania, w czasie i w ramach danych, założeń bądź metodologii wykorzystania danych;
- d) Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji są w stanie wykazać, że założenia i metodologie, o których mowa w punkcie b) i c) odpowiednio odzwierciedlają cechy portfela zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych tych zakładów.

Zachowania osób ubezpieczających i ubezpieczonych

- TP.2.129. Od zakładów ubezpieczeń/reasekuracji wymagane jest uwzględnianie zachowań osób ubezpieczających i ubezpieczonych.
- TP.2.130. Wszelkie założenie przyjęte przez zakłady ubezpieczeń/reasekuracji odnośnie prawdopodobieństwa, że osoby ubezpieczające lub ubezpieczone skorzystają z opcji umownych, w tym rezygnacji i wykupu, mają być realistyczne i oparte na aktualnych i wiarygodnych informacjach. Założenia mają uwzględniać, w sposób jawny bądź niejawnym, wpływ, jaki przyszłe zmiany w warunkach finansowych i niefinansowych mogą mieć na zrealizowanie tych opcji.
- TP.2.131. Założenie dotyczące prawdopodobieństwa, że osoby ubezpieczające lub ubezpieczone skorzystają z opcji umownych ma się opierać na analizie przeszłych zachowań osób ubezpieczających i ubezpieczonych i prospektywnej ocenie oczekiwanego zachowania osób ubezpieczających i ubezpieczonych. Analiza ma uwzględniać co następuje:
- (a) na ile korzystne było i będzie przez osobę ubezpieczającą lub ubezpieczoną skorzystanie z opcji w przeszłych okolicznościach (czy opcja jest out of the money, czy w niewielkim stopniu in the money bądź in the money),
 - (b) wpływ przeszłych i przyszłych warunków ekonomicznych,
 - (c) wpływ przeszłych i przyszłych działań zarządu,
 - (d) wszelkie inne okoliczności, które prawdopodobnie mogą wpłynąć na decyzję o ewentualnym skorzystaniu z opcji.
- TP.2.132. Nie należy zakładać, że prawdopodobieństwo, że osoby ubezpieczające lub ubezpieczone skorzystają z opcji umownych, w tym prawa do rezygnacji, jest niezależne od elementów wymienionych w punktach a) do d) poprzedniego ppkt., chyba że można zaobserwować dowody empiryczne na poparcie takiego założenia, lub wpływ nie jest istotny.
- TP.2.133. Ogólnie rzecz biorąc nie należy zakładać, że zachowanie osób ubezpieczających lub ubezpieczonych będzie niezależne od rynków finansowych, podejścia zakładu ubezpieczeń/reasekuracji do klientów czy ogólnodostępnych informacji, chyba że istnieją empiryczne dowody potwierdzające to założenie.
- TP.2.134. Opcja wykupu przez osobę ubezpieczającą lub ubezpieczoną często zależy od rynków finansowych i informacji specyficznych dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, w szczególności od sytuacji finansowej zakładu.
- TP.2.135. Opcja rezygnacji przez osobę ubezpieczającą lub ubezpieczoną a także w pewnych przypadkach opcja wykupu zależą głównie od zmian w sytuacji osoby ubezpieczającej lub ubezpieczonej, np. zdolności do opłacania dalszych składek, zatrudnienia, rozvodu, itd.

Przyszłe działania zarządu

- TP.2.136. Metody i techniki szacowania przyszłych przepływów pieniężnych, i co za tym idzie oceny rezerw na zobowiązania ubezpieczeniowe, mają uwzględniać potencjalne przyszłe działania zarządu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.
- TP.2.137. Na przykład, należy uwzględnić co następuje:
- zmiany w alokacji aktywów, np. zarządzanie zyskami/stratami dla różnych grup aktywów w celu uzyskania docelowych stóp zwrotu; zarządzanie saldem gotówkowym i współczynnikiem EBR (equity backing ratio) w celu zachowania określonej docelowej kombinacji aktywów w okresie prognozy; zarządzanie płynnością zgodnie ze strategią kombinacji i czasu trwania aktywów; działania w celu zachowania stabilnej alokacji aktywów portfela pod względem czasu trwania i rodzaju produktów, działania w celu dynamicznego zrównoważenia portfela aktywów zgodnie z zmianami dotyczącymi zobowiązań i warunków rynkowych;
 - zmiany w stopach zysków lub zmiany w produktach, na przykład w przypadku polis z udziałem w zyskach w celu ograniczenia (mitygowania) ryzyk rynkowych;
 - zmiany w obciążeniu kosztami, na przykład dotyczące kosztów gwarancji, lub dotyczące większych obciążeń działalności z UFK lub opartej o indeksy;
- TP.2.138. Założenia odnośnie przyszłych działań zarządu wykorzystywane przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych mają być określone w obiektywny sposób.
- TP.2.139. Założone przyszłe działań zarządu mają być realistyczne i spójne z aktualnymi praktykami biznesowymi zakładu ubezpieczeń/reasekuracji i strategią biznesową, w tym z wykorzystaniem technik ograniczania ryzyka. Jeśli są wystarczające dowody, że zakład ubezpieczeń/reasekuracji zmieni swoje praktyki lub strategię, zakładane przyszłe działania zarządu są spójne ze zmianami praktyk lub strategii.
- TP.2.140. Zakładane przyszłe działań zarządu mają być wzajemnie spójne.
- TP.2.141. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie będą zakładać, że będą podjęte przyszłe działania w zakresie zarządzania niezgodne z ich zobowiązaniami wobec osób ubezpieczonych i beneficjentów, lub z przepisów prawa mającymi zastosowanie wobec zakładów ubezpieczeń/reasekuracji.
- TP.2.142. Zakładane przyszłe działania zarządu mają uwzględniać wszelkie publicznie dostępne sygnały ze strony zakładu ubezpieczeń/reasekuracji co do działań, jakie spodziewa się podjąć, lub nie podejmować, w rozpatrywanych okolicznościach.
- TP.2.143. Założenia dotyczące przyszłych działań zarządu mają uwzględniać czas potrzebny na wprowadzenie w życie działań zarządu i wszelkie ich koszty.
- TP.2.144. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą w stanie zweryfikować, że założenia dotyczące przyszłych działań zarządu są realistyczne, poprzez:
- (a) porównanie zakładanych przyszłych działań zarządu z działaniami zarządu podejmowanymi w przeszłości przez zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
 - (b) porównanie przyszłych działań zarządu rozpatrywanych w bieżących i przeszłych obliczeniach najlepszego oszacowania;

- (c) ocenę wpływu zmian założeń co do przyszłych działań zarządu na wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

V.2.2.3. Kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych

Kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych

- TP.2.145. Najlepsze oszacowanie ma być liczone brutto, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych. Kwoty te będą obliczane osobno.
- TP.2.146. Obliczenie przez zakłady ubezpieczeń / reasekuracji kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych ma być zgodne z tymi samymi zasadami i metodologią, co przedstawione w tym rozdziale do obliczania pozostałych części rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.
- TP.2.147. Nie ma jednak potrzeby obliczania marginesu ryzyka dla kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, ponieważ należy wykonać pojedynczą kalkulację marginesu ryzyka, a nie dwie osobne kalkulacje (tzn. jedną dla marginesu ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i drugą dla marginesu ryzyka kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych). Jeśli zakłady obliczają margines ryzyka przy użyciu modelu wewnętrznego, mogą dokonać jednego obliczenia netto, lub dwu osobnych obliczeń.
- TP.2.148. Przy obliczaniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnią różnicę czasu między odzyskaniem należności a bezpośrednimi płatnościami.
- Jeśli dla pewnych rodzajów reasekuracji i spółek celowych czas odzyskania należności i czas bezpośrednich płatności zakładu znacząco się różnią, będzie to uwzględniane przy prognozie przepływów pieniężnych. Jeśli czas bezpośrednich płatności jest wystarczająco podobny do czasu odzyskania należności, zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma możliwość skorzystania z czasu bezpośrednich płatności.
- TP.2.149. Kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych będą obliczane spójnie z granicami umów ubezpieczeń i reasekuracji, których dotyczą kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- TP.2.150. Kwoty należne od spółek celowych, kwoty należne z umów reasekuracji finansowej⁵ i kwoty należne z innych umów reasekuracji mają być obliczane oddzielnie. Kwoty należne od spółek celowych nie będą przekraczały łącznej maksymalnej ekspozycji na ryzyko tej spółki celowej dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.
- TP.2.151. Dla celów obliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, przepływy pieniężne mają obejmować tylko płatności dotyczące rekompensaty zdarzeń ubezpieczeniowych i nieuregulowanych roszczeń ubezpieczeniowych. Płatności dotyczące pozostałych zdarzeń lub uregulowanych

⁵ o której mowa w artykule 210 dyrektywy Wyłącalność II (dyrektywa 2009/138/WE)

roszczeń ubezpieczeniowych nie będą księgowane jako kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych. Jeśli dokonano depozytu na poczet wspomnianych przepływów pieniężnych, kwoty należne mają być odpowiednio skorygowane w celu uniknięcia podwójnego wliczania aktywów i zobowiązań dotyczących depozytu.

- TP.2.152. Należności i zobowiązania dotyczące uregulowanych roszczeń osób ubezpieczonych lub beneficjentów mają nie być ujęte w kwotach należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- TP.2.153. Najlepsze oszacowanie kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych dla zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych ma być obliczane oddzielnie dla rezerwy składki i rezerw szkodowych:
- (a) przepływy pieniężne dotyczące rezerw szkodowych mają obejmować płatności rekompensat dotyczących roszczeń uwzględnionych w rezerwach szkodowych brutto ryzyk cesji zakładu ubezpieczeń i reasekuracji;
 - (b) przepływy pieniężne dotyczące rezerwy składki mają obejmować wszystkie pozostałe płatności.
- TP.2.154. Jeśli płatności od spółek celowych na rzecz zakładu reasekuracji nie zależą bezpośrednio od roszczeń wobec zakładu ubezpieczeń/reasekuracji dokonującego cesji (na przykład jeśli płatności są dokonywane zgodnie z pewnymi zewnętrznymi wskaźnikami, takimi jak współczynnik ryzyka trzęsienia ziemi lub współczynnik umieralności dla ogółu populacji), kwoty należne od tych spółek celowych na rzecz przyszłych roszczeń mają być uwzględniane jedynie w zakresie, w jakim można zweryfikować w ostrożny, wiarygodny i obiektywny sposób, że strukturalne niedopasowanie między roszczeniami a kwotami należnymi (ryzyko bazowe) nie jest istotne i jeśli bazowe ryzyka są odpowiednio odzwierciedlone w obliczeniach kapitałowego wymogu wypłacalności.
- TP.2.155. Rekompensata za przeszłe i przyszłe roszczenia osób ubezpieczonych ma być uwzględniona jedynie w zakresie, w jakim można zweryfikować ją w sposób przemyślany, wiarygodny i obiektywny.
- TP.2.156. Koszty, jakie zakład ubezpieczeń/reasekuracji ponosi w związku z zarządzaniem i administracją umów reasekuracji i spółek celowych będą uwzględnione w najlepszym oszacowaniu, obliczone brutto, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych. Jednak w ramach kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych nie będą tworzone żadne odpisy na koszty dotyczące procesów wewnętrznych.

Korekta z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

Definicja korekty

- TP.2.157. Wynik obliczeń z poprzedniego rozdziału ma być skorygowany o oczekiwane straty wynikające z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Dostosowanie to jest obliczane oddzielnie i opiera się na ocenie prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, w wyniku niewypłacalności lub sporu, oraz średniej stracie z tego wynikającej (strata z tytułu niewykonania zobowiązania). W tym celu zmiana przepływów pieniężnych nie będzie uwzględniała wpływu żadnych technik ograniczania ryzyka dotyczących ryzyka kredytowego kontrahenta, poza technikami

ograniczania ryzyka opartymi na posiadaniu zabezpieczenia. Nieuwzględnione techniki ograniczania ryzyka będą rozpoznawane osobno, bez zwiększania kwoty należnej z umów reasekuracji i od spółek celowych.

TP.2.158. Korekta będzie obliczana jako oczekiwana obecna wartość zmiany przepływów pieniężnych kwot należnych od tego kontrahenta, wynikająca z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w określonym momencie.

TP.2.159. Obliczenie to będzie uwzględniało możliwe zdarzenia niewykonania zobowiązania w ciągu całego okresu obowiązywania praw wynikających z umowy reasekuracji lub spółki celowej i zależność od czasu prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania.

TP.2.160. Dla przykładu, niech kwoty należne z umów reasekuracji i od spółek celowych wobec kontrahenta odpowiadają deterministycznym płatnościom C_1 , C_2 , C_3 odpowiednio w pierwszym, drugim i trzecim roku. Niech P_{Dt} będzie prawdopodobieństwem, że kontrahent nie wykona zobowiązania w ciągu roku t . Ponadto, zakładamy, że kontrahent będzie w stanie dokonać tylko 40% dalszych płatności w razie niewykonania zobowiązania (tzn. stopa odzysku wynosi 40%). Dla uproszczenia przykład ten nie bierze pod uwagę wartości pieniądza w czasie. (Jednak jej uwzględnienie nie zmieniłoby podstawowego wniosku z tego przykładu). Wówczas straty z tytułu niewykonania zobowiązania przedstawiają się następująco:

Niewykonanie zobowiązań w ciągu roku	Strata z tytułu niewykonania zobowiązania
1	$-60\% \cdot (C_1 + C_2 + C_3)$
2	$-60\% \cdot (C_2 + C_3)$
3	$-60\% \cdot C_3$

Na przykład w drugim roku wartość należności wynosi $C_2 + C_3$. Jeśli kontrahent nie wywiąże się ze zobowiązań w drugim roku, wartość należności zmienia się z $C_2 + C_3$ na $40\% \cdot (C_2 + C_3)$. Ponieważ 60% odzyskanych należności zostaje utraconych, strata w razie niewykonania zobowiązania wynosi $-60\% \cdot (C_2 + C_3)$.

TP.2.161. Korekta z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w tym przykładzie stanowi następującą sumę:

$$Adj_{CD} = -0.6 \cdot (PD_1 \cdot (C_1 + C_2 + C_3) + PD_2 \cdot (C_2 + C_3) + PD_3 \cdot C_3)$$

TP.2.162. Obliczenie to będzie prowadzone osobno dla każdego kontrahenta i każdej linii biznesowej, a w przypadku ubezpieczeń majątkowo-osobowych dla rezerwy składki i dla rezerw szkodowych.

Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD)

TP.2.163. Określenie korekty z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta będzie brało pod uwagę zdarzenia niewykonania zobowiązania podczas całego okresu projekcji należności.

TP.2.164. W szczególności, jeśli okres projekcji należności jest dłuższy niż rok, to nie wystarczy pomnożyć oczekiwanej straty w przypadku natychmiastowego niewykonania zobowiązania przez kontrahenta przez prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w najbliższym roku w celu określenia korekty. W powyższym przykładzie podejście takie prowadziłyby do korekty wynoszącej

$$-0.6 \cdot PD_1 \cdot (C_1 + C_2 + C_3)$$

TP.2.165. Podejście takie nie jest właściwe, ponieważ ignoruje ryzyko tego, że kontrahent może – po przetrwaniu pierwszego roku – nie wykonać zobowiązania w późniejszym terminie.

TP.2.166. Ocena prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i strata z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta będą oparte na aktualnych i wiarygodnych informacjach. Wśród możliwych źródeł informacji są: spready kredytowe, stopnie jakości kredytowej, wyroki, informacje dotyczące oceny wypłacalności przez organ nadzoru i sprawozdawczość finansowa kontrahenta. Stosowane metody mają gwarantować spójność rynkową. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji nie będzie polegał na informacjach od osób trzecich bez oceny, że informacje te są aktualne i wiarygodne.

TP.2.167. W szczególności ocena prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania ma być oparta na metodach gwarantujących spójność rynkową szacunków prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD)

TP.2.168. Do kryteriów oceny wiarygodności informacji mogą należeć np. neutralność, ostrożność i kompletność we wszystkich istotnych aspektach

TP.2.169. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji może uwzględnić w tym celu metody ogólnie przyjęte i stosowane na rynkach finansowych (bazując na rynkach CDSów), pod warunkiem, że informacje finansowe wykorzystywane przy obliczeniach są wystarczająco wiarygodne i stosowne dla celów korekty kwot należnych z umów reasekuracji.

TP.2.170. W przypadku kwot należnych od spółek celowych, prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przez spółkę celową ma być obliczane zgodnie ze średnimi stopniami jakości kredytowej aktywów utrzymywanych przez spółki celowe, chyba że istnieją wiarygodne podstawy dla alternatywnego obliczenia. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji nie ma wiarygodnego źródła danych dla oszacowania prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (tzn. brak jest stopnia jakości kredytowej) będą miały zastosowanie następujące zasady:

- Spółka celowa posiadająca zezwolenie w ramach przepisów UE: prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania ma być obliczane zgodnie ze średnim ratingiem aktywów i instrumentów pochodnych utrzymywanych przez spółkę celową w charakterze gwarancji należności.
- Pozostałe spółki celowe uznawane w CP36 za ekwiwalentne wobec spółek, które otrzymały zezwolenie: Takie samo traktowanie, jak w przypadku powyżej.
- Pozostałe spółki celowe: Mają być traktowane jako nie mające ratingu.

- TP.2.171. Jeśli to możliwe w wiarygodny, obiektywny i ostrożny sposób, szacunki prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dla określonego momentu mają być wykorzystywane do obliczania korekty. W takim przypadku ocena ma uwzględniać ewentualną zależność czasową prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania. Jeśli szacunki obliczane według stałego punktu odniesienia nie są możliwe do obliczenia w sposób obiektywny i ostrożny, lub ich zastosowanie nie będzie proporcjonalne, można wykorzystać szacunki prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania biorąc pod uwagę cały cykl.
- TP.2.172. Typowym założeniem odnośnie prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania jest, że nie jest ono stałe w czasie. Pod tym względem możliwe jest rozróżnienie między szacunkami obliczanymi według stałego punktu odniesienia, mającymi określać aktualne prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania i szacunkami biorąc pod uwagę cały cykl, mającymi określać długoterminową średnią prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania.
- TP.2.173. W wielu przypadkach mogą być dostępne wyłącznie szacunki dla cyklu. Na przykład stopnie jakości kredytowej agencji ratingowych są zwykle oparte na ocenach dla cyklu. Ponadto zaawansowane analizy zależności czasowej prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania mogą być w większości przypadków niezgodne z zasadą proporcjonalności. Zatem szacunki dla cyklu mogą być wykorzystane, jeśli szacunki obliczane według stałego punktu odniesienia nie są możliwe do obliczenia w sposób obiektywny i ostrożny, lub ich zastosowanie nie będzie zgodne z zasadą proporcjonalności. Jeśli stosowane są szacunki dla cyklu, można zwykle przyjąć, że prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania nie zmienia się podczas okresu wymagalności należności.
- TP.2.174. Ocena prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania ma uwzględniać fakt, że skumulowane prawdopodobieństwo zwiększa się wraz z horyzontem czasowym oceny.
- TP.2.175. Na przykład prawdopodobieństwo, że kontrahent nie wykona zobowiązań w ciągu kolejnych dwu lat jest wyższe, niż prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w ciągu kolejnego roku.
- TP.2.176. Często znany jest tylko szacunek prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD) na kolejny rok. Na przykład jeśli oczekuje się, że prawdopodobieństwo to będzie stałe w czasie, to prawdopodobieństwo PD_t , że kontrahent nie wykona zobowiązań w ciągu roku t można wyliczyć z
- $$PD_t = PD \cdot (1 - PD)^{t-1}.$$
- TP.2.177. Nie wyklucza to wykorzystania uproszczeń, jeśli ich wpływ nie jest istotny dla danego aspektu (patrz poniżej).

Stopa odzysku należności (RR)

- TP.2.178. Stopa odzysku należności to udział zobowiązań, które kontrahent będzie w dalszym ciągu zdolny spełnić w razie swojego bankructwa.
- TP.2.179. Jeśli brak jest wiarygodnych szacunków stopy odzysku należności dla kontrahenta, nie można przyjmować stopy wyższej niż 50%.

TP.2.180. Stopień własnej oceny, jaki można dopuścić przy szacowaniu stopy odzysku należności ma być ograniczony, zwłaszcza gdy ze względu na małą liczbę przypadków niewykonania zobowiązań jest dostępnych niewiele danych empirycznych, i co za tym idzie, szacunki stóp odzysku należności prawdopodobnie nie są wiarygodne.

TP.2.181. Średnia strata wynikająca z niewykonania zobowiązań przez kontrahenta ma uwzględniać szacunek ryzyka kredytowego wszelkich instrumentów ograniczających ryzyko, jakich kontrahent dostarczył zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji, cedującemu ryzyka na kontrahenta.

TP.2.182. Jednak zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mają uwzględnić korektę o oczekiwane straty z tytułu niezadziałania tych instrumentów ograniczających ryzyko, tzn. ryzyko kredytowe instrumentów oraz pozostałe ryzyka związane z nimi mają także być uwzględnione. Korekta ta może zostać pominięta, jeśli wpływ ten nie jest istotny. W celu oceny istotności konieczne jest uwzględnienie stosownych cech, takich jak okres obowiązywania instrumentu ograniczającego ryzyko.

Uproszczenie korekty z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

TP.2.183. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą obliczać korektę oczekiwanych strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, o którym mowa w artykule 81 dyrektywy 2009/138/WE dla określonego kontrahenta i jednolitej grupy ryzyka, jako:

$$Adj_{CD} = - \max \left(0.5 \cdot \frac{PD}{1 - PD} \cdot Dur_{mod} \cdot BE_{rec}; 0 \right)$$

gdzie:

- a) PD oznacza prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania dla danego kontrahenta w ciągu kolejnych 12 miesięcy;
- b) Dur_{mod} oznacza zmodyfikowaną durację kwot należnych z umów reasekuracji z danym kontrahentem w odniesieniu do tej jednolitej grupy ryzyka;
- c) BE_{rec} oznacza kwoty należne z umów reasekuracji od danego kontrahenta w odniesieniu do tej jednolitej grupy ryzyka.

V.2.3. Dyskontowanie

Szczegóły podstawowych i odpowiednich struktur terminowych stóp procentowych wolnych od ryzyka, jakie mają być wykorzystywane przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i wymogów kapitałowych są przedstawione w Specyfikacji technicznej, część II.

V.2.4. Wycena rezerw techniczno-ubezpieczeniowych łącznie

Ogólne podejście

- TP.4.1. Jeśli przyszłe przepływy pieniężne powiązane ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi można wiarygodnie odwzorować (replikować) korzystając z instrumentów finansowych, dla których obserwowalna jest wiarygodna wartość rynkowa, wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych powiązanych z tymi przyszłymi przepływami pieniężnymi będzie określana na podstawie ceny rynkowej tych instrumentów finansowych. W takim przypadku osobne obliczenia najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka nie będą wymagane.
- TP.4.2. Dla celów określenia okoliczności, w których niektóre lub wszystkie przyszłe przepływy pieniężne powiązane ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi można wiarygodnie odwzorować korzystając z instrumentów finansowych, dla których obserwowalna jest wiarygodna wartość rynkowa, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji oceniają, czy wszystkie kryteria określone w obu poniższych ustępach są spełnione. W takim przypadku wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych związanych z tymi przyszłymi przepływami pieniężnymi ma być równa cenie rynkowej instrumentów finansowych wykorzystywanych przy odwzorowaniu.
- TP.4.3. Przepływy pieniężne z tytułu instrumentów finansowych mają odwzorowywać niepewność co do kwot i czasów przepływów pieniężnych związanych ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi, w odniesieniu do ryzyk przepływów pieniężnych związanych ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi we wszystkich możliwych scenariuszach (tzn. przepływy pieniężne z tytułu instrumentów finansowych muszą zapewniać nie tylko taką samą oczekiwaną kwotę co przepływy pieniężne wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych, ale także tę samą zmienność). W szczególności następujące przepływy pieniężne powiązane ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi nie są możliwe do wiarygodnego odwzorowania.
- (a) przepływy pieniężne związane ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi/reasekuracyjnymi zależne od prawdopodobieństwa, że osoby ubezpieczające lub ubezpieczone skorzystają z opcji umownych, w tym rezygnacji i wykupu.
 - (b) przepływy pieniężne związane ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi/reasekuracyjnymi zależne od poziomu, trendu, lub zmienności współczynników śmiertelności, niepełnosprawności, choroby i zachorowalności;
 - (c) wszystkie wydatki, jakie zostaną poniesione w związku z obsługą zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.
- TP.4.4. W celu użycia przy odwzorowywaniu, instrumenty finansowe mają być notowane na rynkach aktywnych, zdefiniowanych w rachunkowości międzynarodowej przyjętej przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) 1606/2002, spełniających także wszystkie poniższe kryteria:

- (a) duża liczba aktywów może być przedmiotem transakcji bez istotnego wpływu na cenę instrumentów finansowych wykorzystywanych przy odtwarzaniu (głębokie),
- (b) aktywa można łatwo nabyć i zbyć bez powodowania istotnych zmian ceny (płynne),
- (c) aktualne informacje handlowe i cenowe są zwykle łatwo dostępne publicznie, w szczególności dla zakładów ubezpieczeń/reasekuracji (przejrzyste).

TP.4.5. Jeśli w ramach tej samej umowy występuje szereg przyszłych przepływów pieniężnych spełniających wszystkie z powyższych warunków, w celu obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych łącznie i pozostałych przyszłych przepływów pieniężnych nie spełniających niektórych z tych warunków, oba zestawy przepływów pieniężnych mają być rozdzielone.

Dla pierwszego z tych zestawów przepływów pieniężnych, który spełnia warunki, nie będzie konieczne osobne obliczenie najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka. Jednak osobne obliczenie będzie wymagane dla drugiego zestawu przepływów pieniężnych, gdzie wymagane warunki nie są spełnione.

Jeśli proponowane rozdzielanie nie jest wykonalne, na przykład jeśli występuje istotna wzajemna zależność między dwoma zestawami przepływów pieniężnych, osobne obliczenia najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka będą wymagane dla całości umowy.

Konkretne zastosowania

TP.4.6. Głównym przypadkiem, w którym zobowiązania ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne mogą być wiarygodnie odwzorowane przy użyciu instrumentów finansowych dla których jest obserwowalna wiarygodna wartość rynkowa jest przypadek, gdy przepływy pieniężne świadczeń ze zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zgodnie z klauzulami umownymi, obejmują dostarczenie portfela instrumentów finansowych, dla którego jest obserwowalna wiarygodna wartość rynkowa, lub opierają się tylko na wartości rynkowej portfela w momencie, w którym świadczenie jest wypłacane.

TP.4.7. Oprócz tego może występować bardzo ograniczona liczba innych przypadków, w których przepływy pieniężne ze zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych mogą być wiarygodnie odwzorowane. Przykładem takiego przypadku może być sytuacja, gdy występuje ustalone świadczenie a osoba ubezpieczająca lub ubezpieczona nie może zrezygnować z umowy.

TP.4.8. Z kolei zakłady ubezpieczeń/reasekuracji nie będą uznawały przyszłych przepływów pieniężnych powiązanych ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi lub reasekuracyjnymi za wiarygodnie odwzorowane, jeśli.

- (a) Jedna lub kilka cech przyszłych przepływów pieniężnych, między innymi ich oczekiwana wartość, ich zmienność lub inne cechy, zależą od ryzyka, których szczegółowy wzorzec dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji nie może być odnaleziony w instrumentach aktywnie notowanych na rynkach finansowych;

- (b) Aktualne informacje handlowe i cenowe nie są dostępne publicznie z uwagi na fakt, że jedna lub kilka cech przyszłych przepływów pieniężnych zależy, w dowolnym zakresie, od zmian czynników specyficznych dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, takich jak koszty lub prowizje;
- (c) lub jedna lub więcej cech przyszłych przepływów pieniężnych zależy od zmian czynników zewnętrznych wobec zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, dla których brak jest instrumentów finansowych dla których obserwowalne są wiarygodne wartości rynkowe.

Przykłady

Przykład	Czy wymagania z art. 77 ust. 4 akapit 2 Dyrektywy zostały spełnione?	Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe będą obliczane:
Zakład ubezpieczeń wypłaci wartość rynkową portfela akcji lub dostarczy portfel akcji (odpowiadający indeksowi lub nie) w dacie płatności.	Tak, ale tylko pod jednym warunkiem: obserwowalna jest wiarygodna wartość rynkowa dla każdego składnika aktywów w portfelu. Jednak występują na przykład określone przepływy pieniężne z tytułu kosztów związanych z tą umową, które będą wyłączone, ponieważ zależą od zmian wielkości wewnętrznych dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.	łącznie (jeśli warunek jest spełniony). Ma to zastosowanie również gdy umowa przewiduje wypłatę wartości rynkowej jednostek w najwcześniejszej z dat: zapadalności, zgonu, lub wykupu. Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka (jeśli warunek nie jest spełniony, i dla przepływów pieniężnych kosztów)
Umowy terminowego ubezpieczenia na życie i umowy z udziałem w zyskach.	Nie: W takich przypadkach oczekiwana wartość, zmienność i pozostałe cechy przyszłych przepływów pieniężnych związanych ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi zależą od zmian parametrów biometrycznych oraz od zachowań osób ubezpieczonych.	Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka

Umowa wyłącznie z UFK (bez jakichkolwiek dodatkowych gwarancji) ⁶	<u>TAK:</u> jeśli chodzi o liczbę gwarantowanych jednostek, i <u>Nie:</u> przepływy pieniężne kosztów związane z faktem, że umowa będzie zarządzana do jej końca.	Przy obliczaniu rezerwy techniczno-ubezpieczeniowej te dwa aspekty umowy muszą być rozdzielone: Jako całość; Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka (wyłącznie dla kosztów) ⁷
Zakład ubezpieczeń wypłaci wartość rynkową pozagiełdowego instrumentu pochodnego lub portfela w dacie płatności.	<u>Nie:</u> Z definicji nie jest możliwe znalezienie wiarygodnej wartości rynkowej pozagiełdowego instrumentu pochodnego.	Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka.

Jeśli chodzi o metodę odwzorowania następujące przykłady przedstawiają wybrane przypadki i odpowiednie podejście:

Zakład ubezpieczeń inwestuje w aktywa odwzorowując (replikując) przyszłe przepływy pieniężne zapewnione przez osobę trzecią (np. bank inwestycyjny).	<u>Nie:</u> Przypadek ten wprowadza ryzyka kontrahenta i koncentracji dotyczące emitenta aktywa służącego odwzotowywaniu (replikacji).	Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka
--	--	---

⁶ Zgodnie z glosariuszem CEA-Groupe Consultatif Solvency II, umowa z UFK to „umowa zgodnie z którą świadczenia są określane w oparciu o wartość godziwą jednostek funduszy wzajemnego. Świadczenie odzwierciedla wartość godziwą określonej liczby jednostek, która jest albo określona umownie jako stała liczba, albo wyprowadzona z innych zdarzeń przewidzianych umową, np. płatności składek w związku z określoną dodatkową liczbą jednostek w oparciu o wartość godziwą jednostek w momencie płatności składki.”

⁷ Roczne obciążenie kosztami jest ogólnie ustalone jako procent wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w określonej dacie. Kwota gwarantowana osobie ubezpieczonej to wartość rynkowa pewnej liczby jednostek zredukowana o obciążenie kosztami.

Obciążenie jest ogólnie rzecz biorąc na takim poziomie, że pokrywa więcej niż poniesione koszty, w związku z tym uwzględnia przyszłe zyski. Najlepsze oszacowanie takiego zobowiązania byłoby ujemne. Jednak w sytuacji stresu wartość rynkowa jednostki może spaść tak nisko, że obciążenie kosztami nie jest już wystarczające do pokrycia poniesionych kosztów. W związku z tym muszą być obliczone wymóg kapitałowy i margines ryzyka.

Zakład ubezpieczeń podpisuje umowę z reasekuratorem w celu odwzorowania (replikacji) przyszłych przepływów pieniężnych.	Nie: umowa reasekuracji nie jest instrumentem finansowym.	Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka
Zakład ubezpieczeń inwestuje w aktywa odwzorowujące (replikujące) przyszłe przepływy pieniężne zgodnie z dynamiczną strategią hedgingową.	Nie: wykorzystanie dynamicznej strategii hedgingowej oznacza, że przepływy pieniężne z instrumentów finansowych nie zawsze dają tę samą oczekiwaną kwotę, co przepływy pieniężne wynikające ze zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, czy taki sam wzorzec zmienności.	Najlepsze oszacowanie + margines ryzyka

V.2.5. Margines ryzyka

TP.5.1. Rozdział niniejszy omawia następujące aspekty obliczania marginesu ryzyka:

- Definicję marginesu ryzyka i ogólnej metodologii jego obliczania
- Stopę kosztu kapitału do zastosowania przy obliczaniu marginesu ryzyka
- Poziom szczegółowości przy obliczaniu marginesu ryzyka
- Uproszczenia, jakie mogą być stosowane przy obliczeniu marginesu ryzyka

Definicja marginesu ryzyka i ogólna metodologia jego obliczania

TP.5.2. Zwykle rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obejmują najlepsze oszacowanie i margines ryzyka (wycenę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych łącznie przedstawiono w podrozdziale V.2.4). Margines ryzyka to część rezerw techniczno-ubezpieczeniowych służąca zapewnieniu, że wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odpowiada kwocie, jakiej zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zażądałyby za przejęcie zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych i wywiązanie się z nich.

TP.5.3. Margines ryzyka oblicza się przez określenie kosztu pozyskania kwoty dopuszczonych środków własnych odpowiadającej kapitałowemu wymogowi wypłacalności koniecznemu do pokrycia zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w całym okresie ich trwania. Stopa stosowana do określenia kosztu pozyskania tej kwoty dopuszczonych środków własnych jest określana jako stopa kosztu kapitału.

TP.5.4. Obliczanie marginesu ryzyka opiera się na następującym scenariuszu przeniesienia zobowiązań:

- cały portfel zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji obliczającego margines ryzyka (pierwotny zakład) zostaje przejęty przez inny zakład ubezpieczeń/reasekuracji (zakład odniesienia);

- przeniesienie zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych obejmuje wszelkie umowy reasekuracji i ustalenia ze spółkami celowymi odnośnie tych zobowiązań;
- zakład odniesienia nie posiada żadnych zobowiązań ubezpieczeniowych ani reasekuracyjnych ani żadnych środków własnych przed dokonaniem przeniesienia;
- po przeniesieniu zakład odniesienia pozyskuje dopuszczone środki własne w wysokości kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) koniecznego do pokrycia zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w całym okresie ich trwania;
- po przeniesieniu zakład odniesienia posiada aktywa na pokrycie swojego SCR i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez uwzględnienia kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- aktywa należy uznać za wybrane w taki sposób, aby minimalizowały SCR dla ryzyka rynkowego, na jakie narażony jest zakład;
- SCR zakładu odniesienia uwzględnia
 - ryzyko ubezpieczeniowe dotyczące przenoszonych działalności;
 - jeśli jest istotne, ryzyko rynkowe, o którym mowa powyżej, poza ryzykiem stopy procentowej;
 - ryzyko kredytowe dotyczące umów reasekuracji, umów ze spółkami celowymi, pośrednikami, osobami ubezpieczonymi i wszelkich innych istotnych ekspozycji blisko związanych ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi;
 - ryzyko operacyjne;
- zdolność rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat w zakładzie odniesienia odpowiada, dla każdego ryzyka, zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat w zakładzie pierwotnym;
- nie występuje zdolność podatków odroczonej do pokrycia strat dla zakładu odniesienia;
- bez uszczerbku dla scenariusza przeniesienia, zakład odniesienia podejmie przyszłe działania zarządu spójne z zakładanymi przyszłymi działaniami zarządu zakładu pierwotnego.

TP.5.5. SCR konieczny do pokrycia zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w całym okresie ich trwania równy jest SCR zakładu odniesienia w scenariuszu określonym powyżej.

TP.5.6. Obliczenie marginesu ryzyka będzie oparte na założeniu, że zakład odniesienia w momencie $t = 0$ (w którym dochodzi do przeniesienia) dokapitalizuje się do wymaganego poziomu dopuszczonych środków własnych, tzn.

$$EOF_{RU}(0) = SCR_{RU}(0),$$

gdzie

$EOF_{RU}(0)$ = kwota dopuszczonych środków własnych zgromadzonych przez zakład odniesienia w momencie $t = 0$ (w którym dochodzi do przeniesienia); i

$SCR_{RU}(0)$ = SCR w momencie $t = 0$, obliczony przez zakład odniesienia.

Koszt zapewnienia tej kwoty dopuszczonych środków własnych równa się stopie kosztu kapitału razy ta kwota.

TP.5.7. Ocena, o której mowa w poprzednim ustępie ma zastosowanie wobec dopuszczonych środków własnych do zapewnienia przez zakład odniesienia we wszystkich latach przyszłych.

TP.5.8. Zakłada się, że przeniesienie zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych będzie natychmiastowe. Zatem metodę obliczania całkowitego marginesu ryzyka ($CoCM$) można ogólnie wyrazić w następujący sposób:

$$CoCM = CoC \cdot \sum_{t \geq 0} EOF_{RU}(t) / (1+r_{t+1})^{t+1} = CoC \cdot \sum_{t \geq 0} SCR_{RU}(t) / (1+r_{t+1})^{t+1},$$

gdzie

$CoCM$ = margines ryzyka,

$SCR_{RU}(t)$ = SCR dla roku t obliczony dla zakładu odniesienia,

r_t = podstawowa stopa wolna od ryzyka dla zapadalności t ; i

CoC = stopa kosztu kapitału.

TP.5.9. Uzasadnienie czynników dyskontowania wykorzystanych w powyżej formule znajduje się w Załączniku E.

TP.5.10. Ogólne zasady obliczania marginesu ryzyka, o których mowa powyżej mają zastosowanie wobec wszystkich zakładów ubezpieczeń/reasekuracji, niezależne od tego, czy obliczanie SCR (pierwotnego) zakładu opiera się na formule standardowej czy na modelu wewnętrznym.

TP.5.11. Zakłady obliczające SCR jedynie przy pomocy formuły standardowej będą obliczać margines ryzyka w oparciu o SCR wyliczany przy użyciu formuły standardowej.

TP.5.12. Zakłady obliczające SCR zarówno przy pomocy modelu wewnętrznego, jak i formuły standardowej będą obliczały margines ryzyka w oparciu o SCR z modelu wewnętrznego.

TP.5.13. Jeśli zakłady obliczają swój SCR korzystając z formuły standardowej, wszystkie kapitałowe wymogi wypłacalności wykorzystywane przy obliczaniu marginesu ryzyka (tzn. wszystkie $SCR_{RU}(t)$ dla $t \geq 0$) mają być co do zasady obliczane następująco:

$$SCR_{RU}(t) = BSCR_{RU}(t) + SCR_{RU,op}(t) + Adj_{RU}(t),$$

gdzie

$BSCR_{RU}(t)$ = podstawowy SCR dla roku t obliczony dla zakładu odniesienia,

$SCR_{RU,op}(t)$ = częściowy SCR dotyczący ryzyka operacyjnego dla roku t obliczony dla zakładu odniesienia; i

$Adj_{RU}(t)$ = dostosowane o zdolność rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat dla roku t obliczone dla zakładu odniesienia.

- TP.5.14. Należy zapewnić, że założenia przyjęte odnośnie do zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat, jakie należy przyjąć przy obliczaniu SCR są spójne z założeniami dokonanymi dla całego portfela pierwotnego zakładu.
- TP.5.15. Podstawowe kapitałowe wymogi wypłacalności ($BSCR_{RU}(t)$ dla wszystkich $t \geq 0$) będą obliczane przy zastosowaniu stosownych modułów i podmodułów SCR.
- TP.5.16. Odnośnie do ryzyka rynkowego, jedynie istotne ryzyko rynkowe inne niż ryzyko stopy procentowej ma być uwzględniane w marginesie ryzyka. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą stosowały przy ocenie ryzyka rynkowego podejście możliwe do zrealizowania. Jego uwzględnienie jest wymagane tylko wtedy, gdy jest ono istotne. W przypadku zobowiązań z ubezpieczeń pozostałych osobowych i majątkowych i krótkoterminowych oraz średnioterminowych zobowiązań z ubezpieczeń na życie, ryzyko rynkowe można uznać za zerowe. Ocena, czy ryzyko rynkowe jest istotne będzie uwzględniała to, że zwykle jego wartość spada wraz z czasem istnienia portfela.
- TP.5.17. Odnośnie do ubezpieczeń pozostałych osobowych i majątkowych, margines ryzyka będzie powiązany z sumarycznym najlepszym oszacowaniem. Nie będzie dokonywany podział marginesu ryzyka między rezerwę składki a rezerwy szkodowe.

Stopa kosztu kapitału

- TP.5.18. Stopa kosztu kapitału to roczna stopa stosowana w każdym okresie wobec wymogu kapitałowego. Ponieważ zakłada się, że aktywa pokrywające wymóg kapitałowy same są utrzymywane w rynkowych papierach wartościowych, stopa ta nie uwzględnia całkowitego zwrotu, a jedynie spread ponad stopę procentową wolną od ryzyka.
- TP.5.19. Stopa kosztu kapitału została skalibrowana w sposób spójny z założeniami przyjętymi dla zakładu odniesienia. W praktyce oznacza to, że stopa kosztu kapitału ma być spójna z kapitalizacją zakładu odniesienia odpowiadającą SCR. Stopa kosztu kapitału nie jest zależna od faktycznej wypłacalności zakładu pierwotnego.
- TP.5.20. Margines ryzyka ma gwarantować, że przy wszystkich scenariuszach są dostępne rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wystarczające do dokonania przeniesienia. Zatem stopa kosztu kapitału ma być długoterminową stopą średnią, odzwierciedlającą zarówno okresy stabilności, jak i stresu.
- TP.5.21. Stopa kosztu kapitału, jaką należy zastosować, wynosi **6%**.

Poziom szczegółowości przy obliczaniu marginesu ryzyka

- TP.5.22. Margines ryzyka ma być obliczany dla poszczególnych linii biznesowych. Bezpośredni sposób określania marginesu dla poszczególnych linii biznesowych wygląda następująco: Najpierw margines ryzyka jest obliczany dla całości działalności zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, pozwalając na dywersyfikację pomiędzy liniami biznesowymi. W drugim kroku margines jest alokowany do linii biznesowych.

TP.5.23. Margines ryzyka dla całego portfela zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych będzie wynosił:

$$RM = CoC \cdot \sum_{t \geq 0} \frac{SCR(t)}{(1 + r(t+1))^{t+1}}$$

gdzie:

- a) CoC (koszt kapitału) oznacza stopę kosztu kapitału;
- b) suma obejmuje wszystkie liczby całkowite, w tym zero;
- c) SCR(t) oznacza kapitałowy wymóg wypłacalności (SCR) zakładu odniesienia po t latach;
- d) r(t+1) oznacza podstawową stopę procentową wolną od ryzyka dla zapadalności t+1 lat.

TP.5.24. Podstawowa stopa procentowa wolna od ryzyka r(t+1) zostanie wybrana zgodnie z walutą wykorzystywaną w sprawozdaniach finansowych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

TP.5.25. Jeśli zakłady ubezpieczeń/reasekuracji obliczają swój kapitałowy wymóg wypłacalności korzystając z zatwierzonego modelu wewnętrznego i stwierdzą, że model ten jest odpowiedni do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności dla każdego punktu czasu w ciągu całego okresu trwania zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakład będzie korzystał z modelu wewnętrznego przy obliczaniu wartości SCR(t) zakładu odniesienia.

TP.5.26. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji alokują margines ryzyka dla całego portfela zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych do stosownych linii biznesowych. Alokacja będzie adekwatnie odzwierciedlać udział linii biznesowych w kapitałowym wymogu wypłacalności (SCR) zakładu odniesienia w ciągu całego okresu trwania całości portfela zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

TP.5.27. Margines ryzyka dla indywidualnych linii biznesowych ma uwzględniać dywersyfikację pomiędzy liniami biznesowymi. Co za tym idzie suma marginesów ryzyka dla poszczególnych linii biznesowych ma się równać marginesowi ryzyka dla całej działalności.

TP.5.28. Udział linii biznesowej można przeanalizować poprzez obliczenie kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) przy założeniu, że zakład nie ma innych linii biznesowych. Jeśli względna wielkość kapitałowych wymogów wypłacalności dla poszczególnych linii biznesowych nie zmienia się istotnie w całym okresie trwania linii biznesowej, zakłady mogą stosować następujące uproszczone podejście do alokacji:

$$COCM_{lob} = \frac{SCR_{RU,lob}(0)}{\sum_{lob} SCR_{RU,lob}(0)} \cdot COCM$$

gdzie

$COCM_{lob}$ = margines ryzyka zaalokowany do linii biznesowej

$SCR_{RU,lob}(0)$ = SCR zakładu odniesienia dla linii biznesowej w t=0

$COCM =$ margines ryzyka dla całej działalności

Jeśli linia biznesowa zawiera zobowiązania, dla których rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są obliczane łącznie, formuła będzie przypisywała zerowy margines ryzyka do tej linii biznesowej (ponieważ $SCR_{RU,lob}(0)$ tej linii biznesowej będzie wynosiło zero).

Uproszczenia, jakie mogą być stosowane przy obliczeniach marginesu ryzyka całej działalności

- TP.5.29. Jeśli pełna prognoza przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności (SCR) jest konieczna w celu uchwycenia profilu ryzyka zakładu, od zakładu będzie oczekiwane przeprowadzenie tych obliczeń.
- TP.5.30. Zakłady powinny rozważyć, czy jest właściwe zastosowanie uproszczonej techniki wyceny wobec marginesu ryzyka. Jako integralną część tej oceny zakłady uwzględnią, jakie uproszczone metody będą najbardziej odpowiednie dla biznesu. Wybrana metoda ma być współmierna do charakteru, skali i złożoności ryzyk rozpatrywanej działalności.
- TP.5.31. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji zdecyduje się na skorzystanie z metody uproszczonej, należy rozpatrzyć, czy metoda może być wykorzystana do prognoz całości kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR), czy dla stosownych (pod)modułów ryzyka mają być stworzone osobne prognozy. W tym kontekście zakład weźmie także pod uwagę to, czy powinien przeprowadzić uproszczone prognozy przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności (SCR) dla każdego kolejnego roku, czy też jest możliwe obliczenie wszystkich przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności w jednym kroku.

Hierarchia uproszczeń

- TP.5.32. W oparciu o ogólne zasady i kryteria, o których mowa powyżej, następująca hierarchia będzie stosowana jako podstawa podejmowania decyzji dotyczących wyboru (nieuproszczonych i uproszczonych) metod prognozowania przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności:
1. Wykonanie pełnego obliczenia wszystkich przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności bez korzystania z uproszczeń.
 2. Obliczenie przybliżonej wartości poszczególnych ryzyk lub podryzyk w ramach niektórych lub wszystkich modułów i podmodułów, do wykorzystania przy obliczaniu przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności.
 3. Obliczenie przybliżonej wartości całości kapitałowego wymogu wypłacalności dla każdego przyszłego roku, np. poprzez wykorzystanie podejścia proporcjonalnego.
 4. Oszacowanie wartości wszystkich przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności „jednocześnie”, np. korzystając z przybliżenia opartego na podejściu opartym na czasie trwania.
 5. Obliczenie przybliżonej wartości marginesu ryzyka, poprzez obliczenie go jako określonego procentu najlepszego oszacowania.

- TP.5.33. W hierarchii tej obliczenia stają się prostsze przy każdym kolejnym podpunkcie.
- TP.5.34. Przy wyborze metody obliczania nie jest wymagane, aby złożoność obliczeń wykroczyła ponad to, co konieczne w celu uchwycenia istotnych cech profilu ryzyka zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.
- TP.5.35. Rozróżnienie między poziomami hierarchii zarysowanej powyżej nie zawsze jest jasne. Jest tak na przykład w przypadku rozróżnienia między uproszczeniami na poziomie 2 i poziomie 3. Przykładem może być metoda proporcjonalna (oparta na opracowaniu najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych) stosowana wobec indywidualnego modułu lub podmodułu stosownego dla obliczania przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności dla zakładu odniesienia. Takie uproszczenia można postrzegać jako należące do poziomu 2 lub do poziomu 3.

Szczegółowe uproszczenia

- TP.5.36. Uproszczenia, o których mowa w tym podrozdziale, są opisane w kontekście formuły standardowej. Przy stosowaniu uproszczeń w przypadkach, w których kapitałowy wymóg wypłacalności jest obliczany z użyciem modelu wewnętrznego, po zastosowaniu ogólnego podejścia proponowanego w tym dokumencie ma następować odpowiednia ocena poszczególnych przypadków.
- TP.5.37. Jeśli chodzi o uproszczenia umożliwiające oszacowanie wszystkich przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności „jednocześnie” (podejście czasu trwania, poziom 4 w hierarchii), będzie naturalnym łączenie obliczeń podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności i kapitałowego wymogu wypłacalności dla ryzyka operacyjnego.
- TP.5.38. Odpowiednio, w celu uproszczenia dokonywanych prognoz jeśli stosowany jest poziom 3 hierarchii, praktycznym rozwiązaniem może być dopuszczenie prognoz przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności w jednym kroku, zamiast tworzenia osobnych prognoz odpowiednio dla podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności, wymogu kapitałowego dla ryzyka operacyjnego i zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat.
- TP.5.39. Uproszczenia dopuszczone przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności mają przenosić się na obliczenia marginesu ryzyka.

Uproszczenia dla poszczególnych modułów i podmodułów (poziom 2 hierarchii)

- TP.5.40. Bardziej zaawansowanym podejściem do uproszczeń byłoby skupienie się na poszczególnych modułach lub podmodułach w celu obliczenia przybliżonych wartości poszczególnych ryzyk i/lub podryzyk objętych przez odpowiednie moduły.
- TP.5.41. W praktyce wymagałoby to, aby zakłady ubezpieczeń/reasekuracji bliżej przyglądały się ryzykom i podryzykom odpowiednim dla następujących modułów:
- ryzyka ubezpieczeniowego (odpowiednio ubezpieczeń na życie, zdrowotnych i majątkowo-osobowych),
 - ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta odnośnie do reasekuracji biernej i spółek celowych, oraz

- ryzyka rynkowego,

w celu zbadania, w jakim zakresie obliczenia mogą zostać uproszczone lub przybliżone.

TP.5.42. W kolejnych ustępach przedstawione są niektóre propozycje takich uproszczeń, a ich główne aspekty są pokrótce objaśnione.

Ryzyko ubezpieczeń na życie

TP.5.43. Uproszczenia dopuszczone przy obliczeniach SCR odnośnie do ryzyka śmiertelności, ryzyka długowieczności, ryzyka niepełnosprawności, ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów, ryzyka rewizji wysokości rent i ryzyka katastroficznego mogą być zastosowane do obliczeń kosztu kapitału.

Ryzyko ubezpieczeń zdrowotnych

TP.5.44. Uproszczenia stosowane w module ubezpieczeń na życie można ogólnie zastosować także w podmodule ryzyka ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, tzn. w przypadku zobowiązań z ubezpieczeń zdrowotnych prowadzonych w oparciu o podstawę podobną do podstawy ubezpieczeń na życie. Trzeba jednak dokonać pewnych dostosowań dotyczących ryzyka rewizji wysokości rent (należy uwzględnić ryzyko inflacji), podczas gdy nie są proponowane uproszczenia dla ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych.

TP.5.45. Jeśli chodzi o podmoduł ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych, będą wykorzystane uproszczenia wprowadzone dla ryzyka w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych (jeśli jakiegokolwiek uproszczenia będą miały zastosowanie).

Ryzyko ubezpieczeń majątkowo-osobowych

TP.5.46. W kontekście uproszczeń indywidualnych modułów i podmodułów, nie widać oczywistego sposobu uproszczenia formuły (jako takiej) stosowanej do obliczania wymogów kapitałowych dla ryzyka składki i rezerw.

TP.5.47. Jednak obliczenie przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności dla ryzyka składki i rezerw będzie nieco uproszczone z uwagi na fakt, że odnowienia i przyszła działalność nie są uwzględniane:

- Jeśli wolumen składki w roku t jest niski w porównaniu z wolumenem rezerw, wówczas wolumen składki dla roku t można określić jako 0. Przykładem może być działalność nie obejmująca umów wieloletnich, dla której wolumen składki można określić jako zero dla wszystkich przyszłych lat t , gdzie $t \geq 1$.
- Jeśli wolumen składki wynosi zero, obciążenie kapitałowe dla ubezpieczeń majątkowo-osobowych można określić w przybliżeniu formułą:

$$3 \cdot \sigma_{(res,mod)} \cdot PCO_{Net}(t),$$

gdzie $\sigma_{(res,mod)}$ odpowiada zagregowanemu odchyleniu standardowemu dla ryzyka rezerw a $PCO_{Net}(t)$ najlepszemu oszacowaniu rezerwy szkodowej na udziale własnym (tj. pomniejszonej o udział reasekuratorów w szkodach) w roku t .

TP.5.48. Ponadto wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego ma być uwzględniony tylko odnośnie do umów ubezpieczenia obowiązujących w $t = 0$.

Ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

TP.5.49. Ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta odnośnie do reasekuracji biernej można obliczyć bezpośrednio z definicji każdego segmentu i każdego roku. Jeśli ekspozycja na niewykonanie zobowiązań przez reasekuratorów nie zmienia się znacząco w kolejnych latach, wymóg kapitałowy można określić w przybliżeniu poprzez zastosowanie udziału reasekuratorów w najlepszym oszacowaniu do poziomu wymogu kapitałowego obserwowanego w roku 0.

TP.5.50. Zgodnie z formułą standardową, ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla reasekuracji biernej jest oceniane dla całego portfela, nie zaś osobno dla segmentów. Jeśli ryzyko niewykonania zobowiązania w danym segmencie zostaje uznane za podobne do całkowitego ryzyka, lub jeśli ryzyko niewykonania w segmencie ma pomijalne znaczenie, to wymóg kapitałowy można określić stosując udział reasekuratora w najlepszym oszacowaniu wobec poziomu łącznego wymogu kapitałowego dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez reasekuratorów w roku 0.

Uproszczenia dla całkowitego kapitałowego wymogu wypłacalności w każdym kolejnym roku (poziom 3 hierarchii)

TP.5.51. Uproszczenia zaklasyfikowane jako należące do poziomu 3 struktury hierarchicznej zarysowane w niniejszej specyfikacji są oparte na założeniu, że przyszłe kapitałowe wymogi wypłacalności są proporcjonalne do najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla stosownego roku – gdzie współczynnik proporcjonalności stanowi iloraz bieżącego kapitałowego wymogu wypłacalności i bieżącego najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (obliczonych dla zakładu odniesienia).

TP.5.52. Zgodnie z (reprezentatywnym przykładem) metody proporcjonalnej, SCR dla roku t zakładu odniesienia zostaje ustalony w następujący sposób:

$$SCR_{RU}(t) = SCR_{RU}(0) \cdot BE_{Net}(t) / BE_{Net}(0) \quad t = 1, 2, 3, \dots$$

gdzie

$SCR_{RU}(0)$ = SCR obliczony w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych

$BE_{Net}(0)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym zgodnie z oceną w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji; i

$BE_{Net}(t)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym zgodnie z oceną w momencie t dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

TP.5.53. Uproszczenie to uwzględnia wzorzec zapadalności i projekcję zobowiązań na udziale własnym. Jednak założenia, na podstawie których profil ryzyka powiązany ze zobowiązaniami jest traktowany jako niezmienny w latach, są zasadniczo następujące:

- skład podryzyk ryzyka ubezpieczeniowego jest taki sam (wszystkie ryzyka ubezpieczeniowe),
- średnia jakość kredytowa reasekuratorów i spółek celowych jest taka sama (ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta),
- ryzyko rynkowe w odniesieniu do najlepszego oszacowania na udziale własnym jest takie samo (ryzyko rynkowe),
- udział reasekuratorów i spółek celowych w zobowiązaniach jest taki sam (ryzyko operacyjne),
- zdolność rezerw techniczno-ubezpieczeniowe do pokrycia strat w odniesieniu do najlepszego oszacowania netto jest taka sama (dostosowanie).

TP.5.54. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji, który zamierza skorzystać z tego uproszczenia rozpatrzy, w jakim zakresie założenia, o których mowa powyżej, są spełnione. Jeśli niektóre lub wszystkie z tych założeń nie są spełnione, zakład przeprowadzi ocenę jakościową tego, na ile istotne jest odchylenie od założeń. Jeśli wpływ odchylenia nie jest istotny w porównaniu z marginesem ryzyka jako całością, to można skorzystać z uproszczenia. W przeciwnym razie wskazane jest, aby zakład ubezpieczeń/reasekuracji skorzystał z bardziej zaawansowanej metody obliczeń.

TP.5.55. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji może także być w stanie zastosować uproszczenie z przedziałami lat. Na przykład jeśli działalność można podzielić na podlinie o różnych zapadalnościach, to cały okres projekcji zobowiązań można podzielić na okresy następujących po sobie lat, gdzie można zastosować proporcjonalną metodę obliczania.

TP.5.56. Przy wykorzystaniu uproszczenia opisanego w poprzednich ustępach należy zwrócić uwagę na sposób, w jaki zostało obliczone najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym. W tym kontekście należy zauważyć, że nawet jeśli zastosowane techniki brutto-do-netto mogą prowadzić do uzyskania rozsądnych wyników dotyczących najlepszego oszacowania na udziale własnym ($BE_{Net}(t)$) w porównaniu do najlepszego oszacowania brutto ($BE_{Gross}(t)$) w momencie $t = 0$, niekoniecznie oznacza to, że wszystkie przyszłe najlepsze oszacowania na udziale własnym będą równie wiarygodne. W takich przypadkach metoda uproszczona zarysowana powyżej może być obciążona błędem.

TP.5.57. Odnośnie do ryzyka operacyjnego należy zauważyć, że wymóg kapitałowy dla tego ryzyka w momencie $t = 0$ jest zasadniczo funkcją najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto i składek zarobionych brutto, oraz kosztów rocznych (tylko dla działalności z UFK). W związku z tym zakłady ubezpieczeń/reasekuracji oceniają, w jakim zakresie uproszczenie oparte na metodzie proporcjonalnej przy założeniu, że kapitałowe wymogi wypłacalności dla ryzyka operacyjnego będą zmieniać się równomiernie z najlepszym oszacowaniem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym, mogą wprowadzać błąd do obliczeń marginesu ryzyka.

TP.5.58. Podobna uwaga dotyczy opartych na scenariuszach korekt dot. zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat, które mają być uwzględnione przy prognozowaniu przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności, ponieważ prawdopodobnie będzie trudne opracowanie wiarygodnych scenariuszy do

zastosowania wobec tych prognoz. Może zatem być w praktyce trudne znalezienie innych możliwych do zastosowania rozwiązań, niż pozwolenie także temu komponentowi na rozwój zgodny z najlepszym oszacowaniem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji dokona ocen potencjalnego błędu obciążenia spowodowanego tym uproszczeniem.

TP.5.59. Uproszczenie podobne do zarysowanego w poprzednich ustępach można także zastosować na bardziej szczegółowym poziomie, tzn. dla indywidualnych modułów i/lub podmodułów. Jednak należy zauważyć, że liczba obliczeń, jakie należy wykonać, będzie proporcjonalna do liczby modułów i/lub podmodułów, których dotyczy to uproszczenie. Ponadto zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnią, czy bardziej szczegółowe obliczenia wskazane powyżej będą prowadziły do dokładniejszego oszacowania przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności służących do zastosowania przy obliczaniu marginesu ryzyka.

Szacowanie wszystkich przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności „jednocześnie” (poziom 4 hierarchii)

TP.5.60. Reprezentatywnym przykładem uproszczenia należącego do poziomu 4 struktury hierarchicznej jest zastosowanie zmodyfikowanej duracji zobowiązań do obliczenia obecnych i wszystkich przyszłych kapitałowych wymogów wypłacalności w jednym kroku:

$$CoCM = (CoC/(1+r_t)) \cdot Dur_{mod}(0) \cdot SCR_{RU}(0),$$

gdzie

$SCR_{RU}(0)$ = SCR obliczony w dla $t=0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji;

$Dur_{mod}(0)$ = zmodyfikowana duracja zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu odniesienia na udziale własnym w momencie $t=0$; i

CoC = stopa kosztu kapitału.

TP.5.61. Uproszczenie to uwzględnia wzorzec zapadalności i projekcję zobowiązań na udziale własnym. Jednak opiera się ono na następujących uproszczonych założeniach:

- skład i proporcje ryzyk i podryzyk nie zmieniają się w kolejnych latach (podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności),
- średnia jakość kredytowa reasekuratorów i spółek celowych pozostaje taka sama (ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta),
- zmodyfikowana duracja jest taka sama dla zobowiązań na udziale własnym i brutto (ryzyko operacyjne, ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta),
- ryzyko rynkowe w odniesieniu do najlepszego oszacowania na udziale własnym pozostaje takie samo kolejnych latach (ryzyko rynkowe),
- zdolność rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat w odniesieniu do najlepszego oszacowania na udziale własnym pozostaje taka sama w kolejnych latach (dostosowanie),

TP.5.62. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji, który zamierza skorzystać z tego uproszczenia rozpatrzy, w jakim zakresie założenia, o których mowa powyżej, są spełnione. Jeśli niektóre lub wszystkie z tych założeń nie są spełnione, zakład przeprowadzi ocenę jakościową istotności odchylenia od założeń. Jeśli wpływ odchylenia nie jest istotny w porównaniu z marginesem ryzyka na całym portfelu zobowiązań, to można skorzystać z uproszczenia. W przeciwnym razie zakład ubezpieczeń/reasekuracji albo odpowiednio dostosuje formułę, albo wskazane jest, aby skorzystać z bardziej zaawansowanej metody obliczeń.

TP.5.63. Gdy $SCR_{RU}(0)$ obejmuje istotne podryzika, które nie będą występowały przez cały okres trwania portfela, na przykład ryzyko składki w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych dla umów niewygasłych lub ryzyko rynkowe, obliczenie można często ulepszyć, poprzez

- wyłączenie tych podryzyk z $SCR_{RU}(0)$ dla powyższego obliczenia;
- osobne obliczanie udziału tych podryzyk w marginesie ryzyka; i
- agregowanie wyników (jeśli to możliwe z uwzględnieniem efektu dywersyfikacji).

Uproszczona metoda oparta na stałym procencie najlepszego oszacowania (poziom 5 hierarchii)

TP.5.64. Zgodnie z tym uproszczeniem margines ryzyka ($CoCM$) będzie obliczany jako procent najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym (w $t = 0$), czyli

$$CoCM = \alpha_{lob} \cdot BE_{Net}(0),$$

gdzie

$BE_{Net}(0)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym zgodnie z oceną w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu; i

α_{lob} = stały parametr ustalony dla danej linii biznesowej.

TP.5.65. Podejmując decyzję odnośnie do parametru z powyższej formuły zakład weźmie pod uwagę, że parametr ten prawdopodobnie zwiększy się, jeśli zmodyfikowana duracja zobowiązań ubezpieczeniowych – lub jakaś inna miara projekcji tych zobowiązań – ulegnie zwiększeniu.

TP.5.66. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnią należycie bardzo uproszczony charakter tego podejścia, które winno być wykorzystywane jedynie gdy zostało wykazane, że nie można zastosować żadnego z bardziej zaawansowanych podejść do marginesu ryzyka z powyższej hierarchii.

TP.5.67. Jeśli zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wybiorą tą metodę przy obliczaniu marginesu ryzyka, będą musiały udokumentować uzasadnienie parametrów wykorzystanych dla każdej linii biznesowej. Takie uzasadnienie będzie uwzględniać wszelkie specyficzne cechy ocenianych portfeli. Zakłady nie będą korzystały z tej metody, jeśli występują ujemne wartości najlepszego oszacowania.

Uprozczone obliczanie marginesu ryzyka w trakcie roku

TP.5.68. Margines ryzyka w danym momencie kolejnego roku (tzn. $CoCMlob(t)$) można obliczyć następująco:

$$CoCM(t) = CoCM(0) \cdot BE_{Net}(t) / BE_{Net}(0), \quad 0 < t < 1$$

gdzie

$CoCM(0)$ = margines ryzyka obliczony w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji;

$BE_{Net}(0)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym zgodnie z oceną w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji; i

$BE_{Net}(t)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym zgodnie z oceną w momencie t dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

V.2.6. Proporcjonalność

Wstęp

TP.6.1. Ten podrozdział ma na celu zapewnienie oceny podejścia do zasady proporcjonalności w kontekście wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w celu zagwarantowania, że zastosowane metody aktuarialne i statystyczne są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka.

Wymogi dla zastosowania zasady proporcjonalności

Wybór metodologii wyceny

TP.6.2. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wykorzystają metody obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych.

TP.6.3. Przy określaniu, czy metoda obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest proporcjonalna, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji dokonają oceny obejmującej:

a. ocenę charakteru, skali i złożoności ryzyk leżących u podstaw ich zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych;

b. ocenę jakościową lub ilościową błędów wyników metody wynikającego z jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy:

i. założeniami metody w odniesieniu do ryzyk;

ii. wynikami oceny, o których mowa w punkcie a).

TP.6.4. Ocena, o której mowa w punkcie a) w ustępie TP.6.3 powyżej będzie obejmowała wszystkie ryzyka mające wpływ na kwotę, czas lub wartość wpływów i wypływów pieniężnych koniecznych do uregulowania zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych przez cały okres ich trwania. Dla celów obliczania marginesu ryzyka ocena będzie obejmowała wszystkie ryzyka, o których

mowa w TP.5.4.. Ocena ma ograniczać się do ryzyk stosownych dla części obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, do której metoda ta jest stosowana.

TP.6.5. Metoda nie będzie uznana za proporcjonalną do charakteru, skali i złożoności ryzyk, jeśli błąd, o którym mowa w punkcie b) ustępu TP.6.3 powyżej jest istotny, chyba że:

- a. nie jest dostępna żadna inna metoda obarczona mniejszym błędem, a nie jest prawdopodobne, aby stosowana metoda spowodowała niedoszacowanie kwoty rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; lub
- b. metoda prowadzi do kwoty rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji wyższej, niż kwota która wynikałaby z zastosowania metody proporcjonalnej; i metoda ta nie prowadzi do niedoszacowania ryzyka nieodłącznie związanego ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi, do których jest stosowana.

TP.6.6. Błąd, o którym mowa w punkcie b) ustępu TP.6.3 powyżej będzie uznany za istotny, jeśli prowadzi do błędnego przedstawienia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub ich komponentów, które mogłyby mieć wpływ na podejmowanie decyzji lub ocenę przez użytkownika informacji dotyczących wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

TP.6.7. Zasada proporcjonalności wymaga, aby zakład ubezpieczeń/reasekuracji mógł wybrać i zastosować metodę wyceny, która jest:

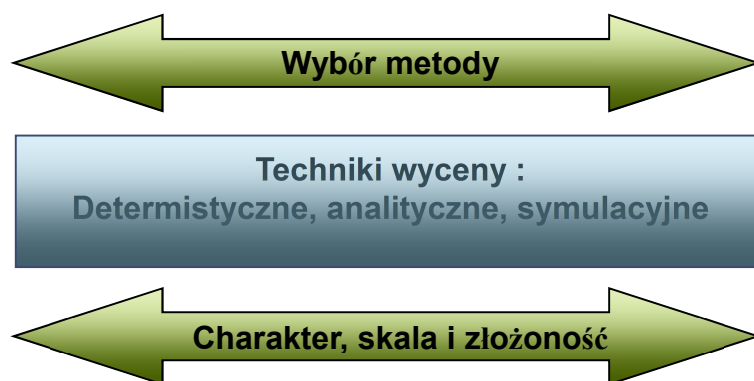
- odpowiednia do osiągnięcia celu dokonania wyceny rynkowej zgodnie z zasadami dyrektywy Wyplacalność II (zgodna z zasadami wyceny dyrektywy Wyplacalność II); ale
- nie bardziej zaawansowana, niż to konieczne w celu osiągnięcia tego celu (proporcjonalna to charakteru, skali i złożoności ryzyk).

TP.6.8. Nie oznacza to jednak, że zastosowanie zasady proporcjonalności ogranicza się do zakładów małych i średnich, ani że wielkość zakładu stanowi jedyny stosowny czynnik przy rozpatrywaniu tej zasady. To indywidualny profil ryzyka ma być główną wytyczną przy ocenie potrzeby zastosowania zasady proporcjonalności.

Rola metod uproszczonych w wycenie

TP.6.9. Zasada proporcjonalności ma zastosowanie ogólnie rzecz biorąc przy wyborze metodologii wyceny, pozwalając zakładom ubezpieczeń/reasekuracji na elastyczność wyboru techniki proporcjonalnej do charakteru, skali i złożoności ryzyka:

Ocena proporcjonalności przy wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

Ocena proporcjonalności – proces trzyetapowy

TP.6.10. Ocena taka powinna obejmować następujące trzy etapy:

Etap 1: Ocena charakteru, skali i złożoności ryzyka;

Etap 2: Sprawdzenie, czy metodologia wyceny jest proporcjonalna do ryzyk ocenionych na etapie 1, pod względem stopnia błędu modelu wynikającego z jego zastosowania;

Etap 3: Backtesting i walidacja ocen przeprowadzonych na etapach 1 i 2.

Etap 1: Ocena charakteru, skali i złożoności ryzyk

TP.6.11. Na tym etapie zakłady ubezpieczeń/reasekuracji oceniają charakter, skalę i złożoność ryzyk wynikających z posiadanych zobowiązań. Ma to na celu zapewnienie podstawy do sprawdzenia odpowiedniości określonych metod wyceny użytych na etapie drugim i ma zapewnić wskazówki do identyfikacji, w których obszarach prawdopodobnie odpowiednie będą metody uproszczone.

Jakie ryzyka?

TP.6.12. Zakres ryzyk, jakie mają być objęte analizą będzie zależeć od celu i kontekstu oceny. Dla celów obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ocena obejmie wszystkie ryzyka mające istotny wpływ (bezpośredni lub pośredni) na kwotę lub czas przepływów pieniężnych koniecznych do uregulowania zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych wynikających z umów ubezpieczeniowych w wycenianym portfelu. O ile obejmie to zwykle wszystkie ubezpieczone ryzyka, może objąć także inne, takie jak inflacja.

Charakter i złożoność

TP.6.13. Charakter i złożoność ryzyk są ze sobą ściśle powiązane, więc dla celów oceny proporcjonalności, najlepiej scharakteryzować je wspólnie. Faktycznie złożoność można postrzegać jako integralną część charakteru ryzyk, stanowiącego szerszą koncepcję.⁸

TP.6.14. Pod względem matematycznym, charakter ryzyka dla umowy ubezpieczeniowej można opisać poprzez rozkład prawdopodobieństwa przyszłych przepływów pieniężnych wynikających z umów. Obejmuje to następujące cechy:

- stopień jednolitości ryzyk;
- zróżnicowanie różnych podryzyk lub składowych ryzyk;
- sposób, w jaki te podryzyka są wzajemnie powiązane;
- poziom pewności, tzn. zakres, w jakim można przewidzieć przyszłe przepływy pieniężne;⁹

⁸ Tzn. to, czy ryzyko jest złożone czy nie można postrzegać jako właściwość ryzyka stanowiącą część jego charakteru.

⁹ Należy zauważyć, że dotyczy to tylko losowości (zmienności) przyszłych przepływów pieniężnych. Niepewność dotycząca pomiaru ryzyka (błąd modelu i błąd parametru) nie stanowi nieodłącznej właściwości ryzyka, ale zależy od zastosowanej metodologii wyceny i będzie uwzględniona na etapie 2 procesu oceny proporcjonalności.

- charakter występowania lub krystalizacji ryzyka pod względem częstotliwości i dotkliwości;
- rozkład płatności odszkodowań w czasie;
- zakres potencjalnych strat osób ubezpieczonych, zwłaszcza w ogonie rozkładu szkód.
- rodzaj działalności, z której wynikają ryzyka, tzn. bezpośrednia działalność ubezpieczeniowa lub reasekuracja.
- stopień zależności pomiędzy różnymi typami ryzyka, biorąc pod uwagę również ogon rozkładu ryzyka; i
- zastosowane instrumenty ograniczające ryzyko, jeśli występują, i ich wpływ na profil ryzyka.

TP.6.15. Pierwsze trzy podpunkty poprzedniego ustępu dotyczą w szczególności złożoności ryzyk wynikających z umów, co ogólnie można opisać jako złożoność rozumianą jako „splenicie” w taki sposób, że trudno jest je rozdzielić i złożoność rozumianą jako złożenie z szeregu różnych podryzyk lub cech.

TP.6.16. Na przykład, w ramach ubezpieczeń majątkowo-osobowych działalność ubezpieczeniowa w zakresie ubezpieczeń na czas podróży ma zwykle względnie stabilne i wąskie zakresy oczekiwanych przyszłych odszkodowań, zatem będzie zazwyczaj raczej przewidywalna. Natomiast działalność w zakresie ubezpieczeń kredytów będzie miała "gruby ogon" tzn. będzie występowało ryzyko występowania okazjonalnie dużych strat (wartości oddalonych), prowadzących do wyższego stopnia złożoności i niepewności ryzyk. Innym przykładem w ramach ubezpieczeń majątkowo-osobowych są ubezpieczenia/reasekuracja katastrof, obejmujące straty w wyniku huraganów, w przypadku których występuje bardzo istotna niepewność co do oczekiwanych szkód, tzn. tego, ile huraganów wystąpi, jak poważne będą i czy będą silne w obszarach ubezpieczonych.

TP.6.17. W przypadku ubezpieczeń na życie na charakter i złożoność ryzyk miałyby wpływ na przykład opcje i gwarancje finansowe zawarte w umowach (takie jak opcje wykupu lub inne opcje możliwe do wykorzystania), szczególnie te z cechami udziału w zyskach.

TP.6.18. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą także starały się określić czynniki wskazujące na obecność bardziej złożonych i/lub mniej przewidywalnych ryzyk. Byłoby tak na przykład, gdy:

- przepływy pieniężne są w dużym stopniu zależne od ścieżki; lub
- występują istotne nieliniowe wzajemne zależności między szeregiem czynników niepewności; lub
- na przepływy pieniężne mają istotny wpływ potencjalne przyszłe działania w zakresie zarządzania; lub
- ryzyka mają istotny asymetryczny wpływ na wartość przepływów pieniężnych, w szczególności jeśli umowy obejmują istotne opcje i gwarancje umowne; lub
- na wartość opcji i gwarancji ma wpływ zachowanie osób ubezpieczonych zakładane w modelu; lub

- zakłady ubezpieczeń/reasekuracji korzystają ze złożonego instrumentu ograniczającego ryzyko, na przykład złożonej struktury reasekuracji nieproporcjonalnej; lub
- w umowach są połączone różnorodne rodzaje ochrony o różnym charakterze; lub
- warunki umów są złożone (np. pod względem fransyz, udziałów kapitałowych, lub kryteriów wyłączeń).

TP.6.19. Stopień złożoności i/lub niepewności ryzyk związany jest z poziomem złożoności obliczeń i/lub poziomem wiedzy eksperckiej koniecznym do przeprowadzenia wyceny. Ogólnie rzecz biorąc, czym bardziej złożone ryzyka, tym trudniej będzie modelować i przewidzieć przyszłe przepływy pieniężne konieczne do rozliczenia zobowiązań wynikających z portfela ubezpieczeń. Na przykład jeśli straty wynikają z interakcji dużej liczby różnych czynników, można oczekiwać także wzrostu stopnia złożoności modelowania.

Skala

TP.6.20. Przypisywanie skali wprowadza rozróżnienie między ryzykami „małymi” i „dużymi”. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z pomiaru skali w celu identyfikacji, gdzie prawdopodobnie odpowiednie byłoby zastosowanie metod uproszczonych, o ile jest to także współmierne do charakteru i złożoności ryzyk.

TP.6.21. Na przykład, jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji ocenia, że wpływ ryzyka inflacji na ogólny profil ryzyka portfela jest mały, może uznać, że jawne uwzględnienie scenariuszy inflacji za niekonieczne. Kryterium skali można także wykorzystać na przykład gdy portfel, który ma być mierzony, jest posegmentowany na różne pod-portfele. W takim przypadku można uwzględnić względną skalę poszczególnych pod-portfeli w odniesieniu do całego portfela.

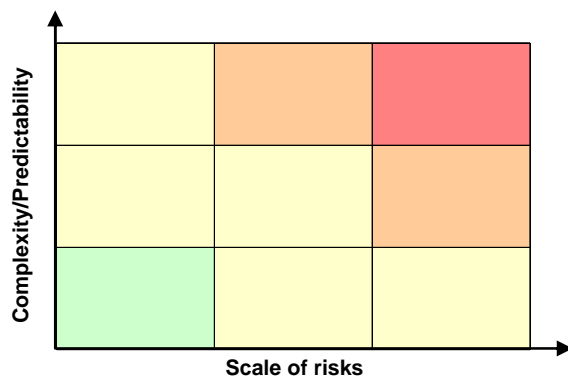
TP.6.22. Ponadto pomiar skali można także wykorzystać do wprowadzenia rozróżnienia między ryzykami istotnymi i nieistotnymi. Wprowadzenie w tym kontekście istotności zapewniałoby pewien próg specyficzny dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji czy też punkt odcięcia, poniżej którego uznawanoby za uzasadnione wykorzystanie uproszczeń w przypadku pewnych ryzyk.

TP.6.23. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wykorzystują interpretację skali najbardziej odpowiednią do specyficznych okoliczności i do profilu ryzyka ich portfela. Jednakże ocena skali ma prowadzić do obiektywnej i wiarygodnej oceny. Aby zmierzyć skalę ryzyk, poza wprowadzeniem bezwzględnej kwantyfikacji ryzyk, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą musiały także określić benchmark lub wolumen odniesienia prowadzący do oceny względnej, a nie absolutnej. W ten sposób ryzyka można uznać za „małe” lub „duże” zależnie od przyjętego punktu odniesienia (benchmarku). Taki punkt odniesienia można zdefiniować na przykład w odniesieniu do miary wielkości, takiej jak składki lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, służącej jako przybliżenie dla ekspozycji na ryzyko.

Połączenie trzech wskaźników i ocena ogólna

TP.6.24. Trzy wskaźniki – charakter, skala i złożoność – są silnie wzajemnie powiązane i przy ocenie ryzyk należy się skupić na połączeniu wszystkich tych trzech czynników. Najlepiej, gdy ta ogólna ocena proporcjonalności jest bardziej jakościowa niż ilościowa; nie można jej sprowadzać do opartej o prostą formułę agregacji izolowanych ocen każdego ze wskaźników.

TP.6.25. Pod względem charakteru i złożoności, ocena ma zmierzać do określenia głównych cech i charakterystyk ryzyk i prowadzić do ocenienia stopnia ich złożoności i przewidywalności. W połączeniu z kryterium „skali”, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z tego rodzaju oceny jako „filtra” przy decydowaniu, czy zastosowanie metod uproszczonych będzie właściwe. W tym celu pomocne może być ogólne skategoryzowanie ryzyk zgodnie z dwoma wymiarami „skali” i „złożoności/przewidywalności”:

TP.6.26. Ocena charakteru, skali i złożoności może zatem dostarczyć użytecznej podstawy dla drugiego etapu procesu proporcjonalności, na którym zapada decyzja, czy określona metoda wyceny jest proporcjonalna do ryzyka.

Etap 2: Ocena błędu modelu

TP.6.27. W przypadku najlepszego oszacowania oznacza to, że dana technika wyceny jest uznawana za proporcjonalną, jeśli oczekuje się, że wynikowy szacunek nie będzie istotnie odbiegał od „prawdziwego” najlepszego oszacowania określanego poprzez średnią z rozkład ryzyka, tzn. jeśli błąd modelu powodowany pomiarem jest nieistotny. Bardziej ogólnie, dana technika wyceny dla rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest uznawana za proporcjonalną, jeśli oczekuje się, że wynikowy szacunek nie będzie istotnie odbiegał od aktualnej wartości przeniesienia.

TP.6.28. Jeśli podczas procesu wyceny szereg metod wyceny okazuje się proporcjonalnych, od zakładów ubezpieczeń/reasekuracji oczekiwane będzie wybranie i zastosowanie metody najbardziej odpowiedniej w odniesieniu do ryzyka.

Istotność w kontekście wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

TP.6.29. W celu sprecyzowania znaczenia istotności zakłady zastosują definicję istotności stosowaną w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR)¹⁰:

“Informacja jest istotna, jeśli jej pominięcie lub błędne sformułowanie może zmienić lub wpłynąć na decyzje ekonomiczne użytkowników wynikające z posłużenia się tą informacją. Istotność uzależniona jest od wielkości i rodzaju pominięcia lub zniekształcenia, ocenianych w kontekście towarzyszących okoliczności. Zatem

¹⁰Istotność jest zdefiniowana w glosariuszu “Framework for the Preparation and Presentation of Financial Statements” (Ramy przygotowana i prezentacji sprawozdań finansowych) Międzynarodowej Rady Standardów Rachunkowości (International Accounting Standards Board)

istotność zapewnia próg, bądź też punkt odcięcia, nie stanowi zaś głównej cechy jakościowej, którą muszą mieć informacje, aby były użyteczne.”

- TP.6.30. Przy określaniu podejścia do istotności, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą uwzględniały docelową funkcję i użytkowników. W przypadku wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych – i bardziej ogólnie w przypadku oceny jakościowej lub ilościowej ryzyka dla celów wypłacalności – ma to obejmować organ nadzoru. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą dostosować swoją ocenę istotności do określonej sytuacji prowadzenia oceny ilościowej, która wymaga zwykle niższego stopnia dokładności niż sprawozdawczość finansowa i nadzorcza.
- TP.6.31. Przy zapewnieniu najbardziej odpowiedniego poziomu szczegółowości przy ocenie istotności, dla celów obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, należy wziąć pod uwagę:
- Występowanie różnych poziomów, na których można prowadzić ocenę, tzn. jednolitych grup ryzyka, indywidualnych linii biznesowych lub całości działalności ubezpieczyciela.
 - Ryzyko potencjalnie nieistotne jeśli chodzi o działalność ubezpieczyciela jako całość może mieć istotny wpływ na mniejszy segment.
 - Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe nie będą analizowane w izolacji; przy ocenie mają być uwzględnione wszelkie wpływy na środki własne zakładów ubezpieczeń/reasekuracji i co za tym idzie na bilans oraz kapitałowy wymóg wypłacalności.

Ocena niepewności wyceny

- TP.6.32. Z uwagi na niepewność przyszłych zdarzeń, wszelkie modelowanie przyszłych przepływów pieniężnych (w sposób jawny lub nie jawny zawarte w metodologii wyceny) będzie z konieczności niedoskonałe i będzie prowadzić do pewnego stopnia braku precyzji pomiaru (lub też błędu pomiaru). Niezależnie od tego, jakie metody będą zastosowane do wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, ważne jest, aby ocena ich odpowiedniości obejmowała ocenę błędu obliczeń. Jeśli do wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są wykorzystywane podejścia uproszczone, może to potencjalnie wprowadzać dodatkową niepewność, ponieważ są one ogólnie oparte na pewnego rodzaju upraszczających założeniach odnośnie modelowanych ryzyk (np. niezależność niektórych ryzyk, proporcjonalność między różnymi czynnikami ryzyka, pomijanie przyszłych zmian, itd.)
- TP.6.33. Od zakładów ubezpieczeń/reasekuracji nie jest wymagane określanie dokładnej wielkości błędu, co w praktyce byłoby trudne. Zatem od zakładów ubezpieczeń/reasekuracji nie jest wymagane ponowne obliczanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych przy zastosowaniu bardziej złożonej metody w celu wykazania, że różnica między wynikiem wybranej metody a wynikiem bardziej złożonej metody jest nieistotna. Zamiast tego wystarczające jest, jeśli występuje rozsądny stopień pewności, że błąd wynikający z zastosowania wybranej metody (i co za tym idzie różnica między wynikami) jest nieistotny.
- TP.6.34. Taka ocena błędu może być zrealizowana poprzez ocenę ekspercką lub poprzez bardziej złożone podejścia, takie jak:

- Analizę wrażliwości w ramach zastosowanego modelu: oznacza to zmienianie parametrów i/lub danych i obserwowanie zakresu, w którym może się mieścić najlepsze oszacowanie.
- Porównanie z wynikami innych metod: zastosowanie różnych metod daje wgląd w potencjalne błędy modelu. Metody te niekoniecznie muszą być bardziej złożone.
- Statystyka opisowa: w niektórych przypadkach zastosowany model pozwala na wyprowadzenie danych opisowych odnośnie błędu szacowania.¹¹ Informacje takie mogą pomóc w jakościowym opisie źródeł niepewności.
- Back-testing: porównanie wyników szacowania z danymi historycznymi może pomóc w określeniu systematycznych odchyłeń spowodowanych niedoskonałościami modelu.
- Scenariusz oceny ilościowej jako benchmark.

Podejście w przypadkach, gdy błąd spodziewany jest być istotnym

TP.6.35. Jeśli oczekuje się, że zamierzone zastosowanie techniki wyceny będzie prowadzić do istotnego stopnia błędu, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji stosują, o ile to wykonalne, bardziej odpowiednią metodę wyceny z pośród dostępnych alternatyw.

TP.6.36. Jeśli zakłady nie mogą uniknąć zastosowania metody wyceny prowadzącej do istotnego błędu, zakład udokumentuje to i rozważy konsekwencje jeśli chodzi o wiarygodność wyceny i ogólną wypłacalność zakładu.

TP.6.37. W szczególności zakłady oceniają, czy istotny poziom błędu jest odpowiednio uwzględniony przy określaniu kapitałowego wymogu wypłacalności i ustalaniu marginesu ryzyka w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych.

TP.6.38. Jeśli wykorzystanie techniki wyceny powoduje istotne zwiększenie poziomu niepewności związanej z najlepszym oszacowaniem zobowiązań, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wykażą ostrożność przy ocenach koniecznych do ustalenia założeń i parametrów dla wyceny najlepszego oszacowania. Jednak to zastosowanie ostrożności nie ma prowadzić do celowego przeszacowania najlepszego oszacowania. W celu uniknięcia podwójnego liczenia ryzyk, wycena najlepszego oszacowania ma być wolna od błędu obciążenia i nie zawierać jakiegokolwiek dodatkowego marginesu ostrożności.

V.2.6.1. Możliwe uproszczenia w przypadku ubezpieczeń na życie

Biometryczne czynniki ryzyka

TP.6.39. Biometryczne czynniki ryzyka to ryzyka ubezpieczeniowe obejmujące wszelkie ryzyka dotyczące warunków życia ludzi, np.:

¹¹Oczywiście nie obejmowałyby to niepewności wynikającej z niewłaściwego określenia samego modelu.

- współczynnik umieralności/długowieczności,
- współczynnik zachorowalności,
- współczynnik niepełnosprawności.

TP.6.40. Lista możliwych uproszczeń przy obliczaniu biometrycznych czynników ryzyka, nie uwzględniająca wszystkich dopuszczalnych i możliwych do wykorzystania w połączeniu uproszczeń, obejmuje:

- zlekceważenie oczekiwanych przyszłych zmian biometrycznych czynników ryzyka¹²;
- założenie, że biometryczne czynniki ryzyka nie są zależne od jakichkolwiek innych zmiennych (tzn. umieralność nie jest zależna od przyszłych zmian statusu zachorowalności osoby ubezpieczonej);
- wykorzystanie danych kohortowych lub okresowych do analizy biometrycznych czynników ryzyka;
- zastosowanie aktualnie stosowanych tabel skorygowanych o odpowiednią funkcję mnożnikową. Konstrukcja wiarygodnych tablic umieralności, zachorowalności / niepełnosprawności i modelowanie trendów może opierać się na aktualnych (standardowych dla branży lub innych) tablicach będących w użyciu, skorygowanych o odpowiednią funkcję mnożnikową. Ogólnobranżowe i inne publicznie dostępne dane i prognozy mają dostarczać użytecznych benchmarków dla odpowiednich funkcji mnożnikowych.

Opcja wykupu

TP.6.41. Poza racjonalnymi i nieracjonalnymi zachowaniami osób ubezpieczających, ubezpieczonych, doświadczenia związane z obserwowanie trendów wykupów wskazują, że racjonalne powody zmian wskaźników wykupu to:

- jakość doradztwa przy sprzedaży i to, czy mogą występować misselling przy sprzedaży, prowadzące do nadmiernych wcześniejszych wykupów;
- cykl gospodarczy mający wpływ na zdolność osób ubezpieczonych do opłacania dalszych składek;
- okoliczności osobiste osób ubezpieczonych i to, czy są w stanie opłacać składki.

TP.6.42. Niepełna lista możliwych uproszczeń modelowania wskaźników wykupu, których kombinację można zastosować, obejmuje:

- założenie, że wykupy mają miejsce niezależnie od czynników finansowych/gospodarczych;
- założenie, że wykupy mają miejsce niezależnie od czynników biometrycznych;
- założenie niezależności od działań w zakresie zarządzania;

¹² Na przykład uproszczenie to może być stosowane wobec umów krótkoterminowych.

- założenie, że wykupy mają miejsce niezależnie od informacji specyficznych dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji;
- wykorzystanie tablicy wskaźników wykupu zróżnicowanych według czynników takich jak wiek, czas od zawarcia polisy, rodzaj produktu,...;
- modelowanie wykupu jako procesu hazardowego (hazard proces) o intensywności niestałej lub stałej.

TP.6.43. Niektóre z tych uproszczeń przekształcają proces hazardowyw funkcję deterministyczną, co oznacza brak zależności między czasem wykupu a oceną czynników gospodarczych, co w oczywisty sposób nie jest realistycznym założeniem, ponieważ zachowanie osób ubezpieczonych nie jest statyczne i można oczekiwać, że będzie się zmieniało pod wpływem zmian otoczenia gospodarczego.

TP.6.44. Inne możliwe modele wykupu¹³ gdzie wskaźnik wykupu SR_t dla polisy w momencie t zależy także od zmiennych ekonomicznych obejmują:

- Model Lemaya $SR_t = a \cdot \alpha + b \cdot \frac{FV_t}{GV_t}$
- Model arcus tangens $SR_t = a + b \cdot \arctan(m\Delta_t - n)$
- Model paraboliczny $SR_t = a + b \cdot \Delta_t \cdot |\Delta_t|$
- Model wykładniczy $SR_t = a + b \cdot e^{\frac{m \cdot CR_t}{MR_t}}$

gdzie a , b , m , n to współczynniki, α oznacza podstawową (potencjalną zależną od czasu) stopę bazową rezygnacji, FV oznacza wartość funduszu/rachunku polisy, GV oznacza gwarantowaną wartość polisy, Δ oznacza rynkową stopę odniesienia pomniejszoną o opłatę za wykup, CR oznacza stopę oprocentowania a MR oznacza rynkową stopę odniesienia.

TP.6.45. Ocena modelu wykupu ma odbywać się na bieżąco i uwzględniać zmiany w modelowaniu wykupów.

TP.6.46. Nawet po wyborze modelu wielkim wyzwaniem pozostaje oszacowanie parametrów. Zachowanie osób ubezpieczonych może zmieniać się z biegiem czasu i aktualnie obserwowany wzorzec wykupów może być słabą prognozą przyszłych zachowań.

TP.6.47. Przy umowach z udziałem w zyskach opcja wykupu i minimalne gwarancje są wyraźnie zależne. Ponadto działania w zakresie zarządzania będą także miały istotny wpływ na opcje wykupu, co może nie być łatwe do uchwycenia w zamkniętej formule.

Opcje i gwarancje finansowe

Gwarancje inwestycyjne

¹³ Modele podające wskaźniki wykupu powyżej 100% nie są odpowiednie.

TP.6.48. Niepełna lista możliwych uproszczeń przy obliczaniu wartości gwarancji inwestycyjnych obejmuje:

- założenie niezależności od ścieżki w odniesieniu do działań w zakresie zarządzania, składek płatnych regularnie, kosztów (np. kosztów zarządzania, itd.);
- wykorzystanie reprezentatywnych założeń deterministycznych odnośnie możliwych rezultatów przy określaniu wartości wewnętrznej dodatkowych świadczeń;
- założenie scenariuszy deterministycznych odnośnie przyszłych składek (jeśli dotyczy), współczynników umieralności, kosztów, wskaźników wykupu, itd.;
- zastosowanie opartego na formule uproszczonego podejścia dla wartości czasowych, jeśli nie są uznane za istotne.

Pozostałe opcje i gwarancje

TP.6.49. Możliwe uproszczenia w przypadku pozostałych opcji i gwarancji to:

- ignorowanie opcji i gwarancji, które nie są istotne;
- grupowanie, na przykład, gwarantowanego obciążenia kosztami i/lub gwarantowanego obciążenia umieralnością z gwarancją inwestycyjną i przybliżone obliczanie ich jako jednej gwarancji inwestycyjnej;
- wykorzystanie procesu przedstawionego w poprzednim ustępie w razie braku innych podejść do wyceny, jeśli jest to stosowne.

Podział przyszłych świadczeń uznaniowych

TP.6.50. Możliwe uproszczenia określania przyszłych premii mogą obejmować, jeśli jest to stosowne:

- założenie, że warunki ekonomiczne będą zmieniały się według pewnego odpowiednio ocenionego wzorca, niekonieczne stochastycznego;
- założenie, że kombinacja linii biznesowych portfela zakładu będzie odpowiadała pewnemu odpowiednio ocenionemu wzorcowi, niekonieczne stochastycznemu.

TP.6.51. Zakłady mogą korzystać ze wszystkich lub niektórych uproszczeń zaproponowanych w poprzednim ustępie przy określaniu kwot przyszłych premii uznaniowych, lub przybliżonej kwoty dostępnych dodatkowych świadczeń do rozdziału pomiędzy osoby ubezpieczone jako różnica (lub odpowiedni odsetek różnicy) między wartością aktywów aktualnie utrzymywanych w celu zabezpieczenia zobowiązań ubezpieczeniowych z tych umów a rezerwami techniczno-ubezpieczeniowymi dla tych umów, bez uwzględniania przyszłych premii uznaniowych.

TP.6.52. Możliwe uproszczenie podziału dodatkowych świadczeń pomiędzy poszczególne linie biznesowe (do każdej polisy) może zakładać stałą stopę rozdziału dodatkowych świadczeń.

Koszty i pozostałe obciążenia

A) Koszty

TP.6.53. Możliwe uproszczenie kosztów to wykorzystanie założenia opartego na prostych modelach, z wykorzystaniem informacji z aktualnych i przeszłych obciążeń

kosztami, do prognozowania przyszłych obciążeń kosztami, z uwzględnieniem inflacji.

B) Pozostałe obciążenia

TP.6.54. Możliwe uproszczenia w przypadku pozostałych obciążeń polega na założeniu, że:

- pozostałe obciążenia stanowią stały odsetek dodatkowych świadczeń; lub
- stałe obciążenie (wartość względna) funduszu polis.

Pozostałe kwestie

TP.6.55. Pamiętając o szerokim zakresie założeń i cech uwzględnianych przy obliczaniu najlepszego oszacowania dla ubezpieczeń na życie, istnieją też inne obszary nie wspomniane poprzednio, w których może być możliwe wykorzystanie metod spełniających wymogi określone w tych specyfikacjach odnośnie zastosowania uproszczeń.

TP.6.56. Na przykład, inne możliwe uproszczenia polegają na założeniu, że:

- okres prognozy wynosi jeden rok, i że
- przepływy pieniężne do/od osób ubezpieczonych występują albo na koniec roku, albo w połowie roku.

TP.6.57. Inną możliwością uproszczenia dotyczącego opłacania składek, która obejmuje także rezygnacje i przejęcia opłacania składek (np. przejęcie opłacania składek w przypadku niepełnosprawności osoby ubezpieczonej), jest założenie, że przyszłe składki są opłacane niezależnie od rynków finansowych i informacji specyficznych dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Jeśli rezygnacji i przejęć opłacania składek nie można potraktować jako niezależnych od rynków finansowych czy też parametrów specyficznych dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, rezygnacje mają być wyceniane przy pomocy technik podobnych do technik w przypadku opcji wykupu lub gwarancji inwestycyjnych.

TP.6.58. Jako kolejny przykład, możliwe uproszczenia dotyczące prognoz wartości funduszu/rachunku (co jest ważne dla wyceny opcji i gwarancji finansowych) to:

- grupowanie aktywów o podobnych cechach/zastosowanie reprezentatywnych aktywów lub indeksów;
- założenie braku zależności między aktywami, na przykład między stopą zwrotu z akcji a stopą procentową.

V.2.6.2. Możliwe uproszczenia w przypadku ubezpieczeń majątkowo-osobowych

TP.6.59. Uproszczenia proponowane w tych specyfikacjach będą obowiązywały jedynie w powyższym kontekście, przy określeniu zasady proporcjonalności dotyczącej rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Rezerwa na szkody zgłoszone i niewypłacone. Pierwsze uproszczenie

TP.6.60. Opis. Uproszczenie to ma zastosowanie przy obliczaniu najlepszego oszacowania zgłoszonych szkód poprzez uwzględnienie liczby zgłoszonych szkód i średniego ich kosztu. Zatem jest to uproszczenie mające zastosowanie, gdy nie powoduje istotnego błędu modelu przy szacowaniu częstotliwości i dotkliwości szkód, oraz ich

kombinacji. Uproszczenie to może być wykorzystane do obliczania całości rezerwy na szkody zgłoszone i rezerwy na szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone, poprzez dodanie do N_i szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych, obliczonych jako N_i .

TP.6.61. Obliczenie. Obliczenie wykorzystuje poniższą formułę:

$$\sum_i (N_i \cdot A_i - P_i)$$

gdzie:

N_i = liczba zgłoszonych szkód, zaistniałych w roku i

A_i = średni koszt szkód zamkniętych w roku i

P_i = wypłaty szkód zaistniałych w roku i

N_i i P_i są znane, podczas gdy A_i określa się korzystając ze średniego kosztu szkód zamkniętych w roku i , niezależnie od roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda, mnożąc tę kwotę przez współczynnik uwzględniający przyszłą inflację i dyskontowanie.

TP.6.62. Kryteria stosowania. Dodatkowo wobec ogólnych wymogów określonych w niniejszych specyfikacjach, metoda powyższa jest dopuszczalnym uproszczeniem, jeśli wielkość szkód zaistniałych w ciągu roku cechuje małą zmienność, lub jeśli liczba szkód zaistniałych w roku jest wystarczająco duża, aby średni koszt był reprezentatywny.

TP.6.63. Zaistnienie tych dwu warunków jest mało prawdopodobne w przypadku szkód o średnim i długim terminie rozliczenia od zgłoszenia szkody.

TP.6.64. Należy zauważyć, że metoda ta nie wydaje się właściwa w sytuacjach, w których dostępnych jest jedynie kilka lat obserwacji lub występowania (na przykład mniej niż 4). W takich przypadkach jest prawdopodobne, że szkody wciąż otwarte są bardziej złożone, i cechuje je wyższa średnia oczekiwanej ostatecznej straty. Zwłaszcza w przypadku działalności reasekuracyjnej uproszczenie to nie ma zastosowania, ponieważ konieczne dane nie są dostępne.

Rezerwa na szkody zgłoszone i niewypłacone. Drugie uproszczenie

TP.6.65. W okolicznościach, w których (np. z powodu charakteru lub wielkości portfela) brak danych do wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest nieunikniony w przypadku zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, ubezpieczyciele mogą być zmuszeni do korzystania z odpowiednich przybliżeń, w tym z podejścia przypadek po przypadku. W takich przypadkach mogą być wymagane dalsze oparte na własnej ocenie dostosowania danych w celu umożliwienia wyceny przy zastosowaniu takich przybliżeń zgodnie z zasadą proporcjonalności.

TP.6.66. Opis. Metoda ta polega na prostym zsumowaniu szacunków dla każdej zgłoszonej szkody w dacie odniesienia wyceny. Dopuszczenie metody uproszczonej w oparciu o „podejście z rozbiem na poszczególne przypadki” należy ocenić starannie, zgodnie z cechami portfela szkód i wewnętrzną strukturą i możliwościami zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

TP.6.67. Zakres. Oprócz ogólnych wymogów określonych w niniejszej specyfikacji, zakład ubezpieczeń/reasekuracji opracuje pisemną dokumentację dotyczącą:

- procedur mających zastosowanie przy ocenie początkowej wyceny szkody, gdy niewiele wiadomo na temat jej cech. Wycena musi opierać się na doświadczeniu odnośnie średniego kosztu szkód o podobnych cechach;
- metody uwzględniającej inflację, dyskontowanie i koszty bezpośrednie;
- częstotliwości przeglądu wycen, co najmniej kwartalnej;
- procedury uwzględniania zmiany w czynnikach zarówno specyficznych dla danego podmiotu, prawnych, społecznych jak i dotyczących otoczenia gospodarczego;
- wymogów uznania szkody za zamkniętą.

TP.6.68. Obliczenie. Metoda ta ma rozpoczynać się od oszacowania każdej indywidualnej rezerwy na pojedynczą szkodę w oparciu o aktualne i wiarygodne informacje i realistyczne założenia. Ponadto:

- szacunek ten ma uwzględniać przyszłą inflację zgodnie z wiarygodną prognozą wzorców czasowych płatności;
- przyszłe stopy inflacji mają być rynkowe i odpowiednie dla każdej linii biznesowej oraz portfela zakładu ubezpieczeń/reasekuracji;
- indywidualne wyceny mają być aktualizowane w miarę wzrostu ilości dostępnych informacji;
- ponadto jeśli back-testing wykazuje systematyczne błędy obciążenia w wycenie, należy je zrekompensować przy pomocy odpowiedniej korekty, odpowiednio do doświadczeń zdobytych przy rozliczaniu szkód w poprzednich latach wraz z oczekiwanymi przyszłymi odchyleniami;
- zakłady ubezpieczeń/reasekuracji dopełnią wycenę wynikającą z tej metody rezerwą na szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone (IBNR) i niealokowane koszty likwidacji szkód (ULAE).

TP.6.69. Kryteria stosowania. Oprócz ogólnych wymogów określonych w niniejszej specyfikacji, metoda ta stanowi dopuszczalne uproszczenie w przypadku małych portfeli, dla których zakład ubezpieczeń/reasekuracji posiada wystarczające informacje, ale liczba szkód jest zbyt mała, aby sprawdzić regularność rozkładów.

TP.6.70. Metoda ta jest też dopuszczalna, choć jako przybliżenie, w przypadku a) szkód o dużej dotkliwości i małej częstotliwości, i b) nowej firmy ubezpieczeniowej/reasekuracyjnej lub nowej linii biznesowej, chociaż wyłącznie tymczasowo, do momentu zdobycia informacji wystarczających do zastosowania metod standardowych. Jednak jeśli spodziewany jest stały brak informacji (np. w przypadku ryzyk „w ogonie”, o bardzo powolnym procesie zbierania informacji o szkodach), zakład ubezpieczeń/reasekuracji będzie musiał uzupełnić dostępne dane w celu znalezienia stosownych informacji zewnętrznych umożliwiających zrozumienie ryzyk i rozległe wykorzystania odpowiednich opinii i ocen eksperckich. Dokumentacja stanowi też kluczowy aspekt w tej kwestii (patrz niniejsze specyfikacja w kwestii jakości danych).

Rezerwa na szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone. Pierwsze uproszczenie

TP.6.71. Opis. Uproszczenie to ma zastosowanie przy obliczaniu najlepszego oszacowania szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych (IBNR) poprzez oszacowanie liczby i wartości szkód, których zgłoszenia należałoby oczekiwać w kolejnym roku.

TP.6.72. Obliczenie. Ostateczny szacunek tej rezerwy techniczno-ubebezpieczeniowej jest wyprowadzany z następującego wyrażenia, gdzie wyłącznie w celach ilustracyjnych

rozpatrywany jest trzyletni okres obserwacji (bezpośrednia adaptacja tej formuły dla dłuższych serii natychmiastowa):

$$IBNR_{reserve\ year\ t} = N_t \cdot C_t$$

gdzie:

C_t = średnia wartość szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych, po uwzględnieniu inflacji i dyskontowania. Wartość ta ma opierać się na historycznej średniej wartości szkód zgłoszonych w stosownym roku kalendarzowym, w którym miała miejsce szkoda. Ponieważ część ogólnej wartości szkód wynika z rezerw, należy zastosować korektę ewentualnego błędu.

Oraz

$$N_t = \frac{R_t}{R_{t-1} + R_{t-2} + R_{t-3}} \cdot \left(\frac{N_{t-1}}{p_1} + \frac{N_{t-2}}{p_2} + N_{t-3} \right)$$

Ponadto, w tych wyrażeniach:

N_{t-i} = liczba szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych na koniec roku t-i, niezależnie od roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda (w celu oceny liczby szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych należy uwzględnić wszystkie informacje znane zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji do końca roku t).

p_1 = udział szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych na koniec roku t-3 zgłoszonych podczas roku t-2

p_2 = udział szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych na koniec roku t-3 zgłoszonych w latach t-2 i t-1

R_t = szkody zgłoszone w roku t, niezależnie od roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda.

R_{t-i} = szkody zgłoszone w roku t-i, niezależnie od roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda.

TP.6.73. Metoda ta ma opierać się na odpowiedniej liczbie lat, z których dostępne są wiarygodne dane, tak, by osiągnąć wiarygodne i stabilne obliczenie. Im więcej lat doświadczenia jest dostępnych, tym lepsza jakość uzyskanej wartości średniej.

Oczywiście metoda ta ma zastosowanie jedynie wtedy, gdy rezerwa na szkody zaistniałe i zgłoszone została wyceniona bez uwzględnienia szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych, na przykład została oceniona przy wykorzystaniu wyżej wymienionych uproszczeń. Załącznik F przedstawia liczbowy przykład zastosowania tej metody.

Rezerwa na szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone. Drugie uproszczenie

TP.6.74. Opis. Uproszczenie to ma zastosowanie jedynie, gdy nie jest możliwe wiarygodne zastosowanie pierwszego uproszczenia. W uproszczeniu tym najlepsze oszacowanie szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych (IBNR) jest szacowane jako odsetek rezerwy na szkody zgłoszone i niewypłacone.

TP.6.75. Obliczenie. Uproszczenie to opiera się na następującej formule:

$$Provision\ IBNR_{LOB} = factor_{LOB_U} * PCO_reported_{LOB},$$

gdzie:

$PCO_reported_{LOB}$ = rezerwa na szkody zgłoszone i niewypłacone

$factor_{LOB_U}$ = współczynnik specyficzny dla każdej linii biznesowej i zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

TP.6.76. Kryteria stosowania. Oprócz ogólnych wymogów określonych w celu wykorzystania uproszczeń, metoda ta może być stosowana jedynie, gdy nie jest możliwe wiarygodne zastosowanie pierwszego przybliżenia z uwagi na niewystarczającą liczbę lat doświadczenia. Oczywiście metoda ta ma zastosowanie jedynie wtedy, gdy rezerwa na szkody zaistniałe i zgłoszone została wyceniona bez uwzględnienia szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych, na przykład została oceniona przy wykorzystaniu wyżej wymienionych uproszczeń.

Uproszczenie w przypadku kosztów likwidacji szkód

TP.6.77. Opis. Uproszczenie to szacuje rezerwę na koszty likwidacji szkód jako odsetek rezerwy szkodowej.

TP.6.78. Obliczenie. Uproszczenie to opiera się na następującej formule, stosowanej do każdej linii biznesowej:

$$Provision\ for\ ULAE = R * [IBNR + a * PCO_reported]$$

gdzie:

R = Średnia R_i (np. z ostatnich dwu obliczeń), i

R_i = Koszty / (szkody brutto + regresy).

$IBNR$ = rezerwa na szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone

$PCO_reported$ = rezerwa na szkody zgłoszone i niewypłacone

a = Odsetek rezerw szkodowych

TP.6.79. Kryteria stosowania. Oprócz ogólnych wymogów określonych w niniejszej specyfikacji, metoda ta stanowi dopuszczalne uproszczenie, gdy można w sposób uzasadniony oczekiwać, że koszty będą proporcjonalne do całości rezerw, proporcja ta jest stabilna w czasie a koszty rozłożone są jednolicie przez cały okres trwania portfela szkód.

Uproszczenie w przypadku rezerwy składki

TP.6.80. Uproszczenie służące wyprowadzeniu najlepszego oszacowania rezerwy składki opiera się na szacunku współczynnika szkodowości dla rozpatrywanej linii biznesowej. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

- szacunek współczynnika szkodowości (CR) dla linii biznesowej podczas okresu projekcji dla rezerwy składki;
- obecna wartość przyszłych składek na zobowiązania (w zakresie, w jakim przyszłe składki przypadają w granicach umowy);
- miara wielkości niezarobionych składek; dotyczy działalności rozpoczętej w dacie wyceny i stanowi składki za tę rozpoczętą działalność minus składki już zarobione z tytułu tych umów (określone na zasadzie pro rata temporis).

Najlepsze oszacowanie jest wyprowadzane z danych wejściowych w następujący sposób:

$$BE = CR * VM + (CR-1) * PVFP + AER * PVFP$$

gdzie:

- BE = najlepsze oszacowanie rezerwy składki
- CR = oszacowanie współczynnika szkodowości dla linii biznesowych z uwzględnieniem kosztów akwizycji, tzn. $CR = (\text{szkody} + \text{koszty powiązane ze szkodami}) / (\text{składki zarobione z uwzględnieniem kosztów akwizycji})$
- VM = miara wielkości składki niezarobionej. Dotyczy to działalności rozpoczętej w dacie wyceny i stanowi składki za tę rozpoczętą działalność minus składka już zarobiona z tytułu tych umów. Miara ta ma być obliczana z uwzględnieniem kosztów akwizycji
- PVFP = obecna wartość przyszłych składek (dyskontowane z zastosowaniem struktury terminowej stóp procentowych wolnych od ryzyka) z uwzględnieniem prowizji
- AER = Szacunek współczynnika kosztów akwizycji dla linii biznesowej

Współczynnik szkodowości dla roku szkodowego (= roku wystąpienia) jest zdefiniowany jako stosunek kosztów i zaistniałych szkód w danej linii biznesowej lub jednolitej grupie ryzyka do składek zarobionych. Składki zarobione mają nie uwzględniać korekty o rok poprzedni. Koszty w modelu dotyczą kosztów dających się przypisać do składek zarobionych inne niż koszty wypłaty odszkodowań. Zaistniałe szkody nie będą uwzględniały wyniku projekcji, tzn. mają stanowić całość strat, jakie wystąpiły w roku y z wypłaconych odszkodowań (w tym kosztów wypłat odszkodowań) podczas roku i rezerw zawiązanych pod koniec roku.

Zamiast tego, jeśli jest to łatwiejsze w realizacji, współczynnik szkodowości dla roku szkodowego może być uznany za sumę wskaźnika kosztów i wskaźnika szkodowości. Wskaźnik kosztów to stosunek kosztów (poza kosztami wypłat odszkodowań) do składek przypisanych, a koszty to te możliwe do przypisania do wartości składki przypisanej. Wskaźnik szkodowości dla roku szkodowego w danej linii biznesowej lub jednolitej grupie ryzyka ma być określany jako stosunek ostatecznej straty z zaistniałych szkód do wartości składki zarobionej.

V.2.6.3. Możliwe uproszczenia w przypadku kwot należnych z umów reasekuracji

Reasekuracja ubezpieczeń na życie

TP.6.81. W przypadku obliczeń ważonych prawdopodobieństwem średnich przepływów pieniężnych kwot należnych lub płatności netto na rzecz osób ubezpieczonych można stosować te same uproszczenia, co w przypadku obliczania najlepszego oszacowania polis ubezpieczeń na życie.

TP.6.82. Wynik obliczeń ma być skorygowany tak, by uwzględniał oczekiwane straty wynikające z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.

Reasekuracja ubezpieczeń majątkowo-osobowych

- TP.6.83. Jeśli chodzi o zasadę proporcjonalności, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą uzyskać możliwość korzystania z metod wyprowadzania najlepszego oszacowania netto z najlepszego oszacowania brutto bez jawnej prognozy przepływów pieniężnych bazowych dla kwoty należnej z umów reasekuracji.
- TP.6.84. Rozpatrywane podejścia stanowią techniki brutto-do-netto, tzn. zakłada się, że szacunek rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto (zgodnie z zasadami wyceny Wypłacalność II) jest już dostępny. Przy stosowaniu tych technik wartość kwot należnych z umów reasekuracji zostaje wyprowadzona w kolejnym kroku jako nadwyżka szacunku brutto nad szacunkiem netto.
- TP.6.85. Wreszcie należy zauważyć, że jeśli ten podrozdział dotyczy kwestii kwot należnych (i odpowiadających im wycen netto), ogranicza się to do kwot należnych z umów reasekuracji i nie uwzględnia kwot należnych od SPV.
- TP.6.86. Z praktycznego punktu widzenia zrozumiałe jest, że Wypłacalność II nie wyklucza metod obliczania – w tym uproszczeń – przy których rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe bez uwzględnienia reasekuracji są szacowane w pierwszym kroku, zaś szacunek kwot należnych z umów reasekuracji jest ustalony jako reszta (tzn. jako różnica między szacowanymi rezerwami techniczno-ubezpieczeniowymi odpowiednio z uwzględnieniem i bez uwzględnienia reasekuracji). Odpowiednio, podejście to zostało wybrane w poniższym omówieniu technik brutto-do-netto, jakie mogą być stosowane w kontekście ubezpieczeń majątkowo-osobowych.

Techniki brutto do netto

- TP.6.87. Szczegółową analizę technik brutto-do-netto można znaleźć w *Report on Proxies* opracowanym przez CEIOPS/Groupe Consultatif Coordination Group¹⁴, podobnie jak technik brutto-do-netto testowane (w oparciu o zalecenia zawarte w tym raporcie) w ćwiczeniu QIS4. Opis technik brutto-do-netto został uwzględniony wyłącznie w celach informacyjnych.

Analiza

- TP.6.88. Podrozdział niniejszy zawiera ogólne kryteria, jakich mają przestrzegać zakłady ubezpieczeń/reasekuracji przy stosowaniu technik brutto-do-netto w celu zagwarantowania zgodności z ramami Wypłacalność II.

Zgodność obliczeń brutto-do-netto z Wypłacalność II

- TP.6.89. Techniczne metody „brutto-do-netto” rozpatrywana w tym podrozdziale mają na celu obliczanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych netto w sposób bezpośredni, poprzez przekształcenie najlepszych oszacowań rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto na najlepsze oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym. Wartość kwot należnych z reasekuracji jest następnie podawana jako nadwyżka wyceny brutto nad wyceną na udziale własnym:

Kwoty należne z umów reasekuracji = rezerwy brutto – rezerwy netto

- TP.6.90. Zastosowanie technik wyceny brutto-do-netto - i szerzej wszelkich metod wyprowadzania najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na

¹⁴ CEIOPS/Groupe Consultatif Coordination Group: "Report on Proxies", lipiec 2008 r., http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/consultations/consultationpapers/Final%20Report%20on%20Proxies.pdf

udziale własnym – można włączyć w Ramy Wypłacalności II poprzez zastosowanie następującego trzyetapowego podejścia:

- **Etap 1:** Wyprowadzenie najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez uwzględnienia reasekuracji.
- **Etap 2:** Określenie kwot należnych z umów reasekuracji jako różnicy pomiędzy wartościami najlepszego oszacowania odpowiednio z uwzględnieniem i bez uwzględnienia reasekuracji.
- **Etap 3:** Ocenę, czy ta wycena kwot należnych z umów reasekuracji jest zgodna z Wypłacalnością II.

Etap 1: Wyprowadzenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na udziale własnym

TP.6.91. Punktem wyjścia tego etapu jest wycena rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto. Dla zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto można ogólnie podzielić na następujące składniki według jednolitych grup ryzyka lub (przynajmniej) linii biznesowych.

PP_{Gross} = najlepsze oszacowanie rezerwy składki brutto;

PCO_{Gross} = najlepsze oszacowanie rezerw szkodowych brutto; i

RM = margines ryzyka.

TP.6.92. Z tej wyceny najlepszego oszacowania, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe bez uwzględnienia reasekuracji w ramach danych jednolitych grup ryzyka lub linii biznesowych można wyprowadzić poprzez zastosowanie technik brutto-do-netto wobec elementów najlepszego oszacowania, o którym mowa powyżej.¹⁵

TP.6.93. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe bez uwzględnienia reasekuracji w danej jednolitej grupie ryzyka lub linii biznesowej wykazywałyby zatem te same elementy co rezerwy brutto, tzn.:

PP_{Net} = najlepsze oszacowanie rezerwy składki na udziale własnym;

PCO_{Net} = najlepsze oszacowanie rezerw szkodowych na udziale własnym;
i

RM = margines ryzyka.

Etap 2: Określenie kwot należnych z umów reasekuracji jako różnicy pomiędzy wycenami odpowiednio brutto i na udziale własnym

¹⁵Zamiast tego najlepsze oszacowanie na udziale własnym można także wyprowadzić bezpośrednio, np. na podstawie trójkątów danych o roszczeniach na udziale własnym.

TP.6.94. W oparciu o wyniki etapu 1, kwoty należne z umów reasekuracji (RR) dla jednolitych grup ryzyka (lub linii biznesowych) można obliczyć następująco (korzystając z zapisu wprowadzonego powyżej):

$$RR = (PP_{Gross} - PP_{Net}) + (PCO_{Gross} - PCO_{Net})$$

TP.6.95. Należy zauważyć, że implicite obliczenie to zakłada, że wartość kwot należnych z umów reasekuracji nie wymaga rozłożenia na elementy najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka. Ponadto trzeba ocenić, czy wartość kwot należnych z umów reasekuracji (RR) obliczona powyżej wymaga korekty o (oczekiwane) przypadki niewywiązania się ze zobowiązań przez kontrahenta.

Etap 3: Ocena zgodności kwot należnych z umów reasekuracji z Wypłatalnością II

TP.6.96. W tym etapie będzie trzeba ocenić, czy określenie kwot należnych z umów reasekuracji w etapie 2 jest zgodne z dyrektywą Wypłatalność II.

TP.6.97. W szczególności wymagało to będzie analizy, czy kwestie, o których mowa w drugim i trzecim ustępie artykułu 81 dyrektywy ramowej Wypłatalność II, tzn. różnica czasowa między bezpośrednimi płatnościami a odzyskaniem należności i oczekiwanymi stratami wynikającymi z ryzyka kontrahenta zostały wzięte pod uwagę.

TP.6.98. W celu zapewnienia spójności z konieczną korektą dotyczącą oczekiwanej straty wynikającej z przypadków niewykonania zobowiązań przez kontrahenta, będzie ogólnie rzecz biorąc konieczne włączenie analogicznej korekty do określania elementów wyceny bez uwzględnienia reasekuracji w etapie 1. Taka korekta będzie musiała być dokonywana osobno i nie będzie objęta żadną z technik brutto-do-netto omawianą w tym podrozdziale.

Zakres technik brutto-do-netto

TP.6.99. Od zakładów ubezpieczeń majątkowo-osobowych oczekiwane będzie wykorzystanie metod brutto-do-netto w sposób elastyczny, poprzez zastosowanie ich albo do rezerw składki, albo rezerw szkodowych, albo do podzbioru linii biznesowych lub lat, w których miały miejsce szkody (ubezpieczeniowych), z uwzględnieniem np. złożoności ich programów reasekuracji, dostępności stosownych danych, znaczenia (istotności) rozpatrywanych pod-portfeli lub według innych stosownych kryteriów.

TP.6.100. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji będzie zazwyczaj korzystał z uproszczonej techniki brutto-do-netto, na przykład jeśli:

- zakład nie oszacował bezpośrednio najlepszego oszacowania;
- zakład korzystał z podejścia z rozbiem na poszczególne przypadki przy szacowaniu najlepszego oszacowania brutto;
- zakład nie jest w stanie zapewnić właściwości, kompletności i dokładności danych;
- uległ zmianie bazowy program reasekuracji.

Stopień szczegółowości i stosowne zasady/kryteria

TP.6.101. Wydaje się nieprawdopodobne, aby uproszczona technika brutto-do-netto zastosowana wobec całego portfela zakładu ubezpieczeń majątkowo-osobowych

zapewniała wiarygodne i dość dokładne przybliżenia najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez uwzględnienia reasekuracji.¹⁶ Odpowiednio, zakłady ubezpieczeń majątkowo-osobowych winny, ogólnie rzecz biorąc, przeprowadzić obliczenia brutto-do-netto na odpowiednio szczegółowym poziomie. W celu osiągnięcia tego poziomu szczegółowości odpowiednim punktem wyjścia byłoby:

- rozróżnienie między jednolitymi grupami ryzyka lub, przynajmniej, liniami biznesowymi;
- rozróżnienie między rezerwami składki a rezerwami szkodowymi (dla danej jednolitej grupy ryzyka lub linii biznesowej); oraz
- w odniesieniu do rezerw szkodowych, odpowiednio rozróżnienie między latami kalendarzowymi, w których miały miejsce szkody, które nie są ostatecznie obliczone, oraz - jeśli niezbędne dane są dostępne i mają odpowiednią jakość - dalsze rozróżnienie pomiędzy rezerwami szkodowymi na szkody zgłoszone, lecz nierozliczone i szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone.

TP.6.102. Dalszym udoskonaleniem, jakie może być zastosowane przy określaniu technik brutto-do-netto byłoby uwzględnienie rodzaju ochrony reasekuracyjnej a zwłaszcza stosownych (tzn. najważniejszych) cech tej ochrony.

TP.6.103. Przy stosowaniu takich udoskonaleń należy wziąć pod uwagę następujące kwestie ogólne:

- ile zwiększanie szczegółowości technik brutto-do-netto będzie ogólnie prowadziło do bardziej czułego na ryzyko pomiaru, będzie też zwiększało ich złożoność, potencjalnie prowadząc do dodatkowych kosztów wdrożenia dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Zatem, zgodnie z zasadą proporcjonalności, bardziej szczegółowe podejście ma być wybierane tylko jeśli jest to konieczne ze względu na charakter, skalę i złożoność ryzyk bazowych (a w szczególności ze względu na odpowiedni program reasekuracji).
- W przypadku pewnych rodzajów ochrony ubezpieczeniowej (np. w przypadkach, gdy ochrona rozciąga się na szereg linii biznesowych, tak że trudno jest alokować wpływ ograniczania ryzyka reasekuracyjnego do poszczególnych linii biznesowych czy nawet jednolitych grup ryzyka, lub jeśli ochrona dotyczy tylko pewnych zagrożeń LOB), zwiększanie szczegółowości technik brutto-do-netto opisane poniżej nie wystarczy do wyprowadzenia odpowiedniego określenia rezerw bez uwzględnienia reasekuracji. W takich przypadkach wymagane byłyby indywidualne podejścia dostosowane do specyficznej rozpatrywanej ochrony reasekuracyjnej.
- Jako alternatywę wobec obliczeń brutto-do-netto można rozważyć wykorzystanie bezpośredniego obliczania rezerw netto w oparciu o dane o trójkątach szkód netto. Jednak należy zauważyć, że taka technika wymagałaby ogólnie rzecz biorąc dostosowań bazowego trójkąta danych w celu uwzględnienia zmian w programie

¹⁶Możliwym wyjątkiem może być ubezpieczyciel jednej linii, nie zmieniający swojego programu reasekuracji z biegiem czasu.

reasekuracji w czasie, a zatem byłaby raczej zasobochłonna. Ponadto zastosowanie takich technik „bezpośrednich” może nie dać lepszej jakości wyceny, niż zastosowanie bardziej szczegółowych technik brutto-do-netto omawianych poniżej.

Rozróżnienie między rezerwami składki a rezerwami szkodowymi.

TP.6.104. Zarówno dla rezerw składki jak i rezerw szkodowych zakłada się na początku, że metody brutto-do-netto mają dotyczyć poszczególnych linii biznesowych.

Rezerwy składki

TP.6.105. Jeśli chodzi o rezerwy składki, relacją między rezerwami brutto ($PP_{Gross,k}$), rezerwami netto ($PP_{Net,k}$) a “czynnikiem” brutto-do-netto ($GN_k(c_k)$) – dla linii biznesowej (lub jednolitej grupy ryzyka) nr k – można przedstawić w nieco uproszczony sposób jako:¹⁷

$$PP_{Net,k} = GN_k(c_k) \times PP_{Gross,k}$$

gdzie c_k to parametr-wektor odpowiadający stosownym cechom programu reasekuracji obejmującego szkody potencjalnie objęte ubezpieczeniem (CBNI) dotyczące linii biznesowej nr. k w dacie bilansu.

TP.6.106. Dla linii biznesowych, w których składki, odszkodowania i rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dotyczą roku ubezpieczeniowego (a nie roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda), rozróżnienie pomiędzy rezerwami składki a rezerwami szkodowymi nie jest wyraźne. W takich przypadkach rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dotyczące ostatniego roku ubezpieczeniowego obejmują zarówno rezerwy składki jak i rezerwy szkodowe¹⁸, a rozróżnienie między technikami brutto-do-netto dla tych dwu rodzajów rezerw techniczno-ubezpieczeniowych nie ma sensu.

Rezerwy szkodowe

TP.6.107. Odnośnie rezerw szkodowych, osobne techniki brutto-do-netto mają być określone dla każdego roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda nie obliczone ostatecznie (dla danej linii biznesowej (lub jednolitej grupy ryzyka)). Odpowiednio, relacja między rezerwami brutto ($PCO_{Gross,k,i}$), rezerwami netto ($PCO_{Net,k,i}$) a “czynnikiem” brutto-do-netto ($GN_{k,i}(c_{k,i})$) dla linii biznesowej (lub jednolitej grupy ryzyka) nr k i roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda nr i, można przedstawić w nieco uproszczony sposób jako:

$$PCO_{Net,k,i} = GN_{k,i}(c_{k,i}) \times PCO_{Gross,k,i}$$

gdzie $c_{k,i}$ to parametr-wektor odpowiadający stosownym cechom programu reasekuracji dla tej kombinacji linii biznesowej i roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda.

TP.6.108. Uzasadnieniem dla wprowadzania osobnych technik dla poszczególnych lat zmian lub grupy lat zmian może być to, że szkody zgłoszone i rozliczone na wczesnym etapie (po zakończeniu stosownego roku kalendarzowego, w którym miała miejsce szkoda ogólnie mają rozkład szkód różny od rozkładu szkód

¹⁷Celem uproszczenia zakłada się, że rozpatrywane techniki brutto-do-netto można przedstawić poprzez mnożnik stosowany wobec rezerw brutto.

¹⁸Jeśli rozpatrywana linia biznesu zawiera umowy wieloletnie, będzie tak dla szeregu ostatnich lat ubezpieczenia.

zgłoszonych i/lub rozliczonych na późniejszym etapie. Odpowiednio wpływ danego programu reasekuracji (tzn. stosunek oczekiwanych wypłat odszkodowań netto do oczekiwanych szkód brutto) będzie różny zależnie od lat lub grup lat zmian.

- TP.6.109. Uzasadnieniem wprowadzenia osobnych technik dla szkód zgłoszonych, lecz nierozliczonych i szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych może być to, że zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą ogólnie miały więcej informacji odnośnie szkód zgłoszonych, lecz nierozliczonych i odpowiednio winny być w stanie określić technikę brutto-do-netto do zastosowania wobec najlepszego oszacowania brutto rezerw szkód zaistniałych, lecz nie zgłoszonych w bardziej dokładny sposób. Z drugiej strony technika brutto-do-netto do zastosowania wobec najlepszego oszacowania brutto dla rezerw na szkody zaistniałe, lecz nie zgłoszone będzie wówczas prawdopodobnie określona w mniej dokładny sposób, zwłaszcza jeśli bardziej zaawansowane techniki nie są dostępne.
- TP.6.110. Wreszcie uzasadnieniem dokonywania podziału na "duże" szkody i "małe" szkody może być to, że niepewności dotyczące oczekiwanych kwot szkód netto dla szkód sklasyfikowanych jako „duże” może w niektórych (ważnych) przypadkach być małe lub nawet pomijalne w porównaniu z niepewnościami dotyczącymi odpowiednich kwot szkód brutto. Jednak to założenie zależy (przynajmniej częściowo) od ustalenia progów rozdzielania „dużych” i „małych” szkód dla poszczególnych linii biznesowych.

V.2.6.4. Możliwe uproszczenia obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ciągu roku

- TP.6.111. MCR należy obliczać kwartalnie. Wymaga to kwartalnego obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w celu wyprowadzenia wartości dla obliczeń MCR i wyprowadzenia OF.
- TP.6.112. Obliczenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych pomiędzy datami sprawozdań rocznych może powodować problemy natury praktycznej. Na przykład podstawy danych zakładu mogą nie być dostateczne w tym celu. Innym przykładem są obliczenia tak zasobochłonne, że - w porównaniu z częściowym ponownym obliczeniem – ich pełne powtórzenie podczas roku może nie być proporcjonalne do dodatkowych informacji, które takie obliczenie zapewnia. W takich przypadkach może być właściwe aktualizowanie kluczowych zmiennych obliczeń (np. stóp procentowych), podczas gdy inne zmienne o małym wpływie na wyniki można oszacować.
- TP.6.113. Przy stosowaniu zasady proporcjonalności zakłady ubezpieczeń/reasekuracji winny zapewnić, że funkcja aktuarialna uwzględnia szczególne wyzwania obliczeń kwartalnych rezerwy techniczno-ubezpieczeniowej. W tym kontekście i po zastosowaniu procesu oceny proporcjonalności określonego powyżej, zakład ubezpieczeń/reasekuracji zdecyduje co do zastosowania metod uproszczonych przy obliczaniu marginesu ryzyka podczas roku.

Uproszczone obliczanie marginesu ryzyka w trakcie roku

- TP.5.69. Może być właściwe oparcie uproszczonych obliczeń marginesu ryzyka prowadzonych w ciągu roku na marginesie ryzyka obliczonym na początku roku. Ponieważ nie prowadzi się żadnych pełnych obliczeń kapitałowego wymogu

wypłacalności podczas roku, możliwe uproszczenia mogą polegać na ustaleniu marginesu ryzyka w dowolnym momencie (t) podczas kolejnego roku (tzn. $CoCMlob(t)$) w oparciu o założenie, że stosunek marginesu ryzyka do najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (na udziale własnym) pozostanie stały podczas roku. Margines ryzyka w danym momencie kolejnego roku (tzn. $CoCMlob(t)$) można obliczyć następująco:

gdzie

$CoCM(0)$ = margines ryzyka obliczony w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji;

$BE_{Net}(0)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez uwzględnienia reasekuracji zgodnie z oceną w momencie $t = 0$ dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji; i

$BE_{Net}(t)$ = najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez uwzględnienia reasekuracji zgodnie z oceną w momencie t dla portfela zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

TP.6.114. Może być właściwe zastosowanie tej formuły w przypadkach, gdy spodziewany jest spadek najlepszych oszacowań dla działalności, tzn. w przypadkach ujemnych najlepszych oszacowań, lub najlepszych oszacowań zbliżonych do zera. Ponadto mogą występować sytuacje, np. run-off zakładów ubezpieczeń/reasekuracji, które mogą wymagać specyficznych analiz.

TP.6.115. Inną sytuacją, gdy podejście to może nie być właściwe, jest ta, gdy spodziewane jest zdecydowane zwiększenie działalności zakładu w krótkim okresie, prowadząc zarówno do niższego najlepszego oszacowania (z uwagi na rezerwę na zysk w momencie zawarcia umowy zysk) jak i dłuższy czas trwania zobowiązań: w takim przypadku w rzeczywistości uproszczenie to prowadzi do niższego marginesu ryzyka, podczas gdy zwiększony margines ryzyka byłby oczekiwany z uwagi na zwiększony czas trwania zobowiązań.

TP.6.116. Ponadto założenie stabilności w czasie relacji kapitałowego wymogu wypłacalności do najlepszego oszacowania może nie być spełnione, jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji komutował umowę reasekuracji lub jeśli zakup bazy klientów (book of business) powoduje zmianę w podziale proporcjonalnym.

TP.6.117. Odpowiednio, w przypadkach, gdy powyższe uproszczenia nie są właściwe, może być lepszym przybliżeniem pozostawienie niezmiennego marginesu ryzyka podczas roku (tzn. $CoCM(t) = CoCM(0)$).

TP.6.118. Połączenie tych dwu podejść opisanych powyżej jest także możliwe, np. poprzez ustalenie marginesu ryzyka na początku roku jako dolne ograniczenie marginesu ryzyka do zastosowania podczas roku, tzn.:

$$CoCM(t) = \max\{(CoCM(0)/BE_{Net}(0)) \cdot BE_{Net}(t); CoCM(0)\}.$$

TP.6.119. W niektórych okolicznościach może być nieuniknione zastosowanie przez zakład metody wyceny prowadzącej do zwiększonego poziomu niepewności szacunku w ramach wyceny. Może tak być np. jeśli dostępne są jedynie niewystarczające przeszłe doświadczenia do wyprowadzenia lub potwierdzenia założeń lub w przypadku portfeli szkód o dużej dotkliwości i niskiej częstotliwości.

Obliczanie najlepszego oszacowania kwartalnych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach majątkowo-osobowych

TP.6.120. Przy kwartalnym obliczeniu najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą przeprowadzać obliczenie roll-forward z uwzględnieniem przepływów pieniężnych, jakie miały miejsce podczas kwartału i nowych zobowiązań powstałych podczas kwartału. Zakład zaktualizuje założenia metody obliczeniowej roll-forward gdy analiza porównawcza faktycznych i oczekiwanych wartości wskazuje, że zaszły istotne zmiany podczas kwartału.

Obliczanie najlepszego oszacowania kwartalnych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ubezpieczeniach na życie

TP.6.121. Przy kwartalnym obliczeniu najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ubezpieczeniach na życie w przypadku umów opartych o indeksy, z UFK, z udziałem w zyskach, lub umów z gwarancjami finansowymi, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji ocenią wrażliwość najlepszego oszacowania na stosowne parametry finansowe. Udokumentują wybór zestawu parametrów finansowych i ich bieżącą adekwatność do ich portfela aktywów, oraz stosowność i dokładność metody wykorzystanej do analizy wrażliwości.

ROZDZIAŁ 2 – KAPITAŁOWY WYMÓG WYPŁACALNOŚCI – FORMUŁA STANDARDOWA

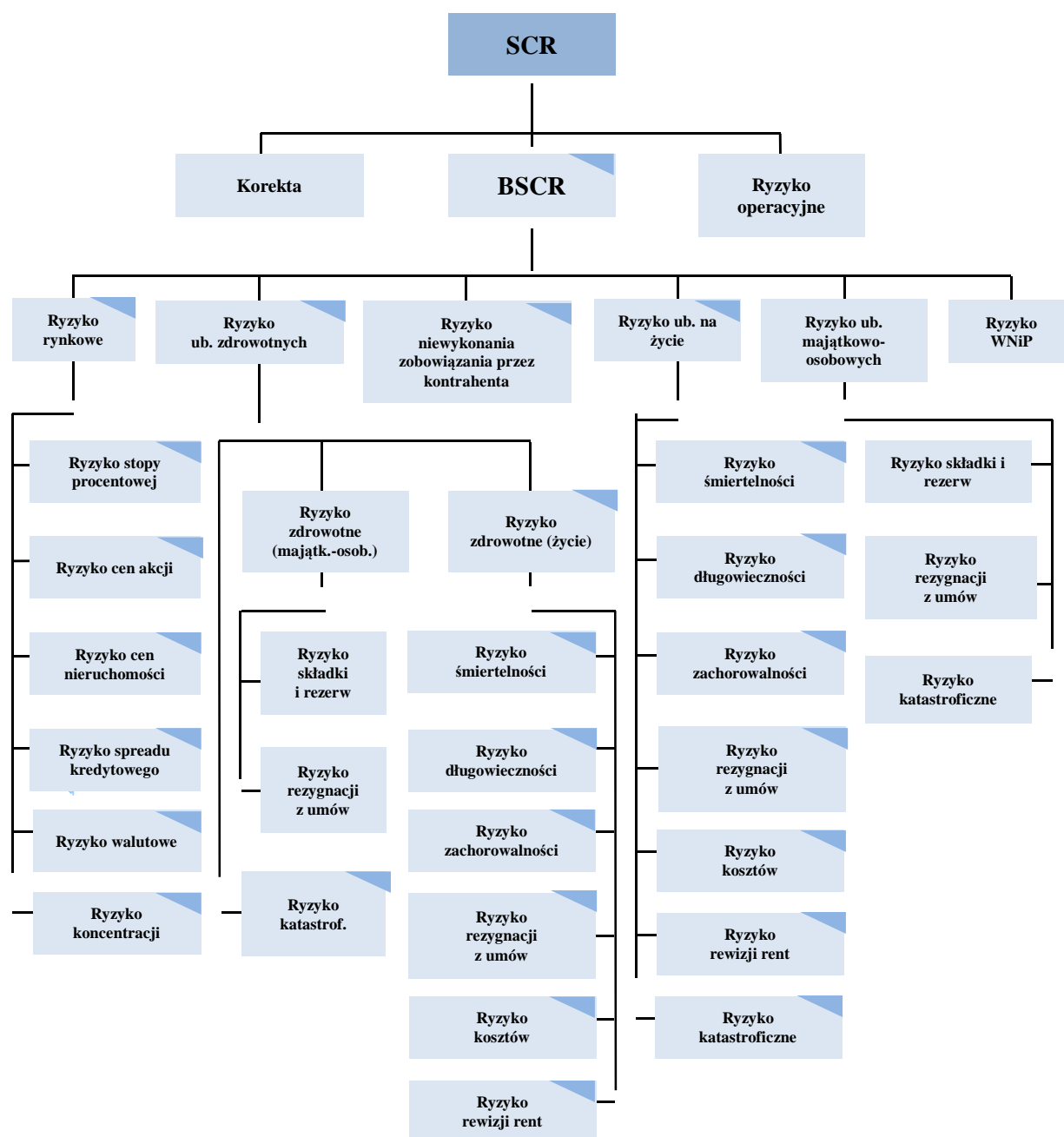
SCR.1. Ogólna struktura kapitałowego wymogu wypłacalności

SCR.1.1. Uwagi ogólne

Zarys

SCR.1.1. Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) zgodnie z formułą standardową dzieli się na następujące moduły:

Rysunek 1. Struktura modułowa kapitałowego wymogu wypłacalności

- oznacza że dany (pod)moduł uwzględnia korektę z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i podatków odroczonej do pokrywania strat

SCR.1.2. Dla każdego modułu i podmodułu specyfikacja techniczna dzieli się na następujące części:

- Opis: definiuje zakres modułu i podaje definicję odpowiednich rodzajów ryzyka;
- Dane wejściowe: zestawienie wymogów dot. danych wejściowych;
- Dane wynikowe: opisuje dane wynikowe wygenerowane przez dany moduł;
- Obliczenia: określa, w jaki sposób dane wejściowe generują wynik;
- Uproszczenie: określa, przy spełnieniu jakich warunków, można zastosować uproszczenia w obliczeniach. (Niniejsza część jest uwzględniana jedynie, gdy dla danego modułu, podmodułu etc. ryzyka przewidywane są uproszczenia.)

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w obliczeniach wymogu SCR za pomocą standardowej formuły

SCR.1.3. Dla celów obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) za pomocą standardowej formuły, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe powinny być wyceniane zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale dotyczącym wyceny. W celu uniknięcia w obliczeniach cyklicznych odwołań, wszelkie odniesienia do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ramach obliczeń poszczególnych modułów SCR rozumiane są jako nieuwzględniające marginesu ryzyka.

Zakres modułów ryzyka ubezpieczeniowego

SCR.1.4. Standardowa formuła SCR obejmuje trzy moduły dla ryzyka ubezpieczeniowego: moduł ubezpieczeń na życie, zdrowotnych i majątkowo-osobowych. Zakres modułów jest określony następująco:

- Moduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie obejmuje ryzyko zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach na życie innych niż zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w ubezpieczeniach zdrowotnych.
- Moduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych obejmuje ryzyko zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych.
- Moduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych obejmuje ryzyko zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych innych niż zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w ubezpieczeniach zdrowotnych.

Definicja zobowiązań w ubezpieczeniach na życie, zdrowotnych i majątkowo-osobowych określona została w podrozdziale V.2.1 dotyczącym segmentacji. W szczególności, zobowiązania rentowe związane z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych są uwzględniane albo w zakresie modułu ubezpieczeń zdrowotnych albo w zakresie modułu ubezpieczeń na życie.

Obliczenia oparte na scenariuszu

SCR.1.5. Dla szeregu podmodułów obliczanie wymogu kapitałowego oparte jest na metodzie scenariuszowej: Wymóg kapitałowy jest określony jako wpływ określonego scenariusza na poziom podstawowych środków własnych (*BOF*).

SCR.1.6. Poziom podstawowych środków własnych (*BOF*) jest określony jako różnica między aktywami a zobowiązaniami. Zobowiązania nie obejmują zobowiązań podporządkowanych¹⁹. Zmiana *BOF* wynikająca ze scenariusza jest określana jako ΔBOF . ΔBOF jest definiowana jako **dodatnia**, jeśli ze scenariusza wynika **strata** *BOF*.

SCR.1.7. Scenariusz powinien być interpretowany w następujący sposób:

- Ponowne obliczenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w celu określenia zmiany *BOF* ma uwzględniać wszelkie stosowne niekorzystne zmiany w zachowaniu osób ubezpieczonych odnośnie do opcji, które są możliwe do wykorzystania w tym scenariuszu.
- Jeśli techniki ograniczania ryzyka spełniają wymogi określone w podrozdziałach SCR.11, SCR.12 i SCR.13, ich wpływ ograniczający ryzyko należy uwzględnić w analizie danego scenariusza.
- Jeśli scenariusz spowodował wzrost *BOF*, co oznacza, iż nie odzwierciedla ryzyka dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, wówczas nie może to prowadzić do "ujemnego wymogu kapitałowego". W takiej sytuacji odpowiedni wymóg kapitałowy jest wyznaczany z dolnym ograniczeniem wynoszącym zero.

SCR.1.8. Przyszłe działania w zakresie zarządzania mają być uwzględnione w obliczeniach scenariusza w następujący sposób:

- Jeżeli szok w rozpatrywanym scenariuszu jest natychmiastowy, wówczas nie można zakładać podjęcia żadnych działań zarządu podczas wystąpienia szoku.
- Jednak może być konieczna ponowna kalkulacja wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych po stresie I wówczas założenia dotyczące przyszłych działań zarządu mogą być uwzględnione w kalkulacjach. Podejście do ponownego obliczania najlepszego oszacowania, w celu oceny wpływu zajścia szoku powinno być spójne z podejściem przyjętym przy początkowej wycenie najlepszego oszacowania.

¹⁹*BOF* = aktywa – zobowiązania, przy czym zobowiązania podporządkowane są wyłączone ze zobowiązań. (Por. art. 101 ust. 3 dyrektywy Wyplacalność II, w którym określono, że SCR odpowiada wartości narażonej na ryzyko podstawowych środków własnych. (*BOF*))

- Wszelkie założenia dotyczące przyszłych działań zarządu dla celów oceny formuły standardowej SCR powinny być obiektywne, realistyczne i sprawdzalne. Wytyczne odnośnie do tych wymogów można znaleźć w podrozdziale V.2.2.

Kalibracja

SCR.1.9. SCR odpowiada wartości narażonej na ryzyko (VaR) zmiany podstawowych środków własnych (BOF) zakładu ubezpieczeń/reasekuracji na poziomie ufności 99,5% w okresie jednego roku. Parametry i założenia wykorzystane przy obliczaniu SCR odzwierciedlają ww. cel kalibracji.

SCR.1.10. W celu zapewnienia, że poszczególne moduły standardowej formuły są skalibrowane w sposób spójny, założenia kalibracji (wymienione w powyższym punkcie) mają zastosowanie wobec każdego indywidualnego modułu ryzyka.

SCR.1.11. Przy agregacji indywidualnych modułów ryzyka w celu otrzymania ostatecznego wymogu SCR, stosuje się liniową korelację. Określenie współczynników zależności ma na celu odzwierciedlenie potencjalnych zależności w ogonie rozkładów, oraz stabilności wszelkich założeń dotyczących zależności w warunkach realizacji szoku.

Podejście do nowej działalności w formule standardowej

SCR.1.12. W formule standardowej nowa działalność w zakresie ubezpieczeń majątkowo-osobowych i ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych jest uwzględniana podmodule ryzyka składki i rezerw (w ryzyku składki). Miara ryzyka składki opiera się na oczekiwanych składkach zarobionych i przypisanych w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy. Ryzyko składki i rezerw uwzględniają zatem nieoczekiwane straty wynikające z tej działalności. Jednakże formuła standardowa nie uwzględnia oczekiwanego zysku lub straty z tej działalności.

SCR.1.13. W przypadku ryzyka ubezpieczeń na życie, ryzyka ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, ryzyka rezygnacji z umów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych i ryzyku rezygnacji z umów w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych obliczanie poszczególnych modułów ryzyka ubezpieczeniowego przy pomocy standardowej formuły opiera się metodzie scenariuszowej. Scenariusze odpowiadają natychmiastowej realizacji szoku w dniu, na który wykonywana jest wyceny, a wymogi kapitałowe odpowiadają natychmiastowej stracie podstawowych środków własnych (BOF) wynikającej z realizacji szoku. Scenariusze nie uwzględniają zmian zachodzących w aktywach i zobowiązaniach w ciągu 12 miesięcy po zrealizowaniu się scenariusza. Zatem wymogi kapitałowe nie uwzględniają oczekiwanego zysku lub straty z działalności przypisanej w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

SCR.1.14. W przypadku działalności przypisanej, szoki mają zastosowanie jedynie wobec działalności określonych w artykule 2 dyrektywy 2009/138/WE. Szoki nie obejmują działalności objętych dyrektywą w sprawie instytucji pracowniczych programów emerytalnych (IORP). Jednak zobowiązania dotyczące świadczeń pracowniczych oraz aktywa na ich pokrycie podlegają

szokom ryzyka rynkowego oraz ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, podobnie jak w przypadku jakichkolwiek aktywów czy „pozostałych zobowiązań” zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Szoki dla ryzyka ubezpieczeniowego nie mają zastosowania, ponieważ świadczenia pracownicze nie stanowią zobowiązań ubezpieczeniowych w rozumieniu art. 105 dyrektywy 2009/138/WE.

Proporcjonalność i uproszczenia

SCR.1.15. Zasada proporcjonalności ma na celu wspieranie spójnego stosowania wobec wszystkich zakładów ubezpieczeń/reasekuracji wymogów wypłacalności opartych na zasadach.

SCR.1.16. W zasadzie, Wypłacalność II zapewnia szereg metod obliczania SCR, umożliwiających zakładom ubezpieczeń/reasekuracji wybór metody proporcjonalnej do charakteru, skali i złożoności mierzonych ryzyk:

- pełny model wewnętrzny
- standardową formułę i częściowy model wewnętrzny
- standardową formułę z parametrami specyficznymi zakładu ubezpieczeń/reasekuracji (nieuwzględniane przy ocenie jakościowej)
- standardową formułę
- uproszczenia.

SCR.1.17. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą stosować standardowej formule SCR szereg uproszczeń, o ile uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk nieodłącznie związanych z działalnością.

SCR.1.18. Przy ocenie, czy uproszczenie można uznać za proporcjonalne do ponoszonego ryzyka, zakład ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnia następujące etapy:

Etap 1: Ocena charakteru, skali i złożoności

SCR.1.19. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji powinien ocenić charakter, skalę i złożoność ponoszonego ryzyka. Stanowi to podstawę do sprawdzenia stosowności określonych uproszczeń przeprowadzanych na kolejnym etapie.

Etap 2: Ocena błędu modelu

SCR.1.20. Na tym etapie zakład ubezpieczeń/reasekuracji ocenia, czy dane uproszczenie można uznać za proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk analizowanych w pierwszym etapie.

SCR.1.21. Jeśli zastosowano uproszczenie do obliczania SCR, może to wprowadzać dodatkową niepewność estymacji (lub błąd modelu). Czym większa niepewność estymacji, tym trudniej będzie zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji polegać na estymacji i zapewnić, że jest on zgodny z założeniami standardowej formuły SCR.

SCR.1.22. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji powinien ocenić błąd modelu wynikający z wykorzystania danego uproszczenia, uwzględniając charakter, skalę i złożoność ponoszonego ryzyka. Błąd powinien być zidentyfikowany poprzez ocenę (ilościową i jakościową) rozbieżności pomiędzy charakterem, skalą i złożonością ryzyka a założeniami leżącymi u podstaw danego uproszczenia. Uproszczenia nie należy traktować jako proporcjonalnego, jeśli błąd jest istotny, chyba że uproszczone obliczenie prowadzi do kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) przekraczającego kapitałowy wymóg wypłacalności wynikający ze standardowego obliczenia. Błąd należy uznać za istotny, jeśli prowadzi do błędnej wartości kapitałowego wymogu wypłacalności, mogącej wpłynąć na podejmowanie decyzji przez podmioty trzecie.

SCR.1.23. Od zakładów ubezpieczeń/reasekuracji nie jest wymagane ilościowe kwantyfikowanie stopnia błędu modelu, ani ponowne obliczanie wartości wymogu kapitałowego przy zastosowaniu bardziej dokładnej metody, w celu wykazania, że różnica między wynikiem wybranej metody a wynikiem uzyskanym przy zastosowaniu bardziej dokładnej metody jest nieistotna. Zamiast tego wystarczające jest, jeśli istnieje rozsądne zapewnienie, że błąd modelu zawarty w uproszczeniu jest nieistotny.

SCR.1.2. Struktura wyznaczania kapitałowego wymogu wypłacalności

Obliczanie całkowitego kapitałowego wymogu wypłacalności

Opis

SCR.1.24. Kapitałowy wymóg wypłacalności to wynik końcowy obliczeń dokonanych wg standardowej formuły.

Dane wejściowe

SCR.1.25. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

$BSCR$	=	Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności (Basic Solvency Capital Requirement)
SCR_{op}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka operacyjnego
Adj	=	Korekta przez tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatku do pokrywania strat.

Dane wynikowe

SCR.1.26.

SCR	=	Całkowity kapitałowy wymóg wypłacalności obliczany za pomocą standardowej formuły
-------	---	---

Obliczenia

SCR.1.27. Kapitałowy wymóg wypłacalności zdefiniowany jest następująco:

$$SCR = BSCR + Adj + SCR_{Op}$$

Opis

SCR.1.28. Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności (BSCR) to kapitałowy wymóg wypłacalności (SCR) przed wszelkimi korektami, łączący wymogi kapitałowe dla sześciu głównych kategorii ryzyka.

Dane wejściowe

SCR.1.29. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

SCR_{mkt} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka rynkowego

SCR_{def} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

SCR_{life} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie

SCR_{nl} Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych

SCR_{health} Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych

$SCR_{intangibles}$ Wymóg kapitałowy dla ryzyka wartości niematerialnych i prawnych

Dane wynikowe

SCR.1.30.

$BSCR$ = Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności (Basic Solvency Capital Requirement)

Obliczenia

SCR.1.31. Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności zdefiniowany jest następująco:

$$BSCR = \sqrt{\sum_{ij} Corr_{ij} \times SCR_i \times SCR_j} + SCR_{intangibles}$$

gdzie

$Corr_{i,j}$ = parametry macierzy zależności *Corr*

SCR_i, SCR_j = Wymogi kapitałowe dla poszczególnych rodzajów ryzyka zgodnie z wierszami i kolumnami macierzy zależności *Corr*.

$SCR_{intangibles}$ = wymóg kapitałowy dla ryzyka wartości niematerialnych i prawnych obliczony zgodnie z SCR.4

SCR.1.32. Parametr $Corr_{i,j}$ oznacza element określony w wierszu *i* i w kolumnie *j* następującej macierzy zależności *Corr*:

i \ j	Rynkowe	Niewykonanie zobowiązań	Na życie	Zdrowotne	Majątkowo-osobowe
Rynkowe	1				
Niewykonanie zobowiązań	0.25	1			
Na życie	0.25	0.25	1		
Zdrowotne	0.25	0.25	0.25	1	
Majątkowo-osobowe	0.25	0.5	0	0	1

SCR.2. Korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatku do pokrycia strat przez

SCR.2.1. Definicja przyszłych świadczeń uznaniowych

SCR.2.1. Definicja przyszłych świadczeń uznaniowych zawarta jest w podrozdziale V.2.2

SCR.2.2. Obliczenia SCR brutto i netto

SCR.2.2. Kapitałowy wymóg wypłacalności (SCR) dla każdego rodzaju ryzyka powinien być obliczany w wartościach brutto i netto.

SCR.2.3. Obliczenia brutto są wykorzystywane do wyznaczenia podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności (BSCR) i przy obliczaniu korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat. Przy obliczaniu korekty, wynik brutto jest brany pod uwagę w celu uniemożliwienia podwójnego liczenia efektu

ograniczania ryzyka w podejściu modułowym. Ponadto, jest to dodatkowe źródło informacji o profilu ryzyka zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. Obliczenia brutto nie odzwierciedlają wszystkich aspektów ekonomicznych ponieważ pomijają efekt ograniczania ryzyka przez przyszłe świadczenia uznaniowe.

SCR.2.4. Podczas obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności brutto zakłady ubezpieczeń/reasekuracji biorą pod uwagę następujące wymogi:

- wartość przepływów pieniężnych dotyczących przyszłych świadczeń uznaniowych pozostaje niezmienną przy danym scenariuszu,
- jeśli dany scenariusz ma wpływ na strukturę terminową stopy procentowej wolnej od ryzyka (zwłaszcza na szok dla poziomu stopy procentowej), wówczas jedynie przepływy pieniężne dotyczące gwarantowanych świadczeń powinny być ponownie dyskontowane (wg nowej stopy po szoku). Przepływy pieniężne dotyczące przyszłych świadczeń uznaniowych powinny być dyskontowane przy użyciu struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka.

SCR.2.3. Obliczanie korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatki do pokrywania strat

SCR.2.5. Obliczanie korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatki do pokrywania strat ma zapewnić, że nie zaistnieje podwójne liczenie efektu ograniczania ryzyka przez przyszłe świadczenia uznaniowe lub podatki odroczone.

SCR.2.6. Przyszłe świadczenia uznaniowe są zwykle związane z umowami ubezpieczeń na życie i zdrowotnymi o charakterze ubezpieczeń na życie. Zatem korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat powinna uwzględniać efekt ograniczania ryzyka przez przyszłe świadczenia uznaniowe w odniesieniu do ryzyka w ubezpieczeniach na życie, ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych, ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych, ryzyka rynkowego i ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Korekta nie musi być stosowana wobec ryzyk w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych i ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych. Ponieważ straty wynikające z nieodpowiednich lub nieskutecznych procesów wewnętrznych, błędów ludzkich, zawodnych systemów lub ze zdarzeń zewnętrznych mogą nie być skutecznie pokrywane przez przyszłe świadczenia uznaniowe, korekty nie należy stosować wobec ryzyka operacyjnego.

SCR.2.7. Do obliczania korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatki do pokrywania strat należy zastosować podejście modułowe .

SCR.2.8. Korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatku do pokrywania strat podzielona jest na dwie części:

$$Adj = Adj_{TP} + Adj_{DT}$$

gdzie

Adj_{TP} = oznacza korektę z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

Adj_{DT} = oznacza korektę z tytułu zdolności odroczonej podatku do pokrywania strat

SCR.2.9. Wartość korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonej podatku do pokrywania strat powinna być wyrażona w wartości ujemnej lub zerowej..

Korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

SCR.2.10. Kapitałowy wymóg wypłacalności dla każdego rodzaju ryzyka obliczany jest w wartościach brutto (bez uwzględnienia zdolności rezerw do pokrywania strat) i netto (z uwzględnieniem zdolności rezerw do pokrywania strat).

SCR.2.11. Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności (*BSCR*) obliczany jest poprzez zagregowanie wymogów kapitałowych brutto przy zastosowaniu odpowiednich macierzy zależności.

SCR.2.12. Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności netto (*nBSCR*) obliczany jest poprzez zagregowanie wymogów kapitałowych netto przy zastosowaniu odpowiednich macierzy zależności.

SCR.2.13. Korekta podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat ma być wyznaczana poprzez porównanie wartości *BSCR* z *nBSCR*. Bezwzględna wartość nie powinna przekraczać całkowitej wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka w odniesieniu do przyszłych świadczeń uznaniowych:

$$Adj_{TP} = -\max(\min(BSCR - nBSCR; FDB); 0)$$

Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności netto obliczany jest zgodnie z rozdziałem SCR.2.2., ale z następującymi zmianami:

- a) gdy obliczanie modułu lub podmodułu podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności opiera się na podejściu scenariuszowym, wówczas scenariusz może zmienić wartość przyszłych świadczeń uznaniowych ujętych w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych;
- b) obliczenia oparte na scenariuszu w: module ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie, podmodule ryzyka ubezpieczeniowego w

ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, podmodule ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych, module ryzyka rynkowego i module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta oraz obliczenia oparte na scenariuszu określonym w punktach c) i d) uwzględniają wpływ zrealizowania się scenariusza na przyszłe świadczenia uznaniowe uwzględnione w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych; W ww. obliczeniach należy uwzględnić założenia dotyczące przyszłych działań zarządu zgodnie z odpowiednimi rozdziałami dotyczącymi wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych TP.2.109-TP.2.116 i TP.2.135-TP.2.143.

- c) zamiast wymogu kapitałowego dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w odniesieniu do ekspozycji typu 1, obliczenie opiera się na wymogu kapitałowym równym stracie podstawowych środków własnych, jaka wynikłaby z natychmiastowej straty, wynikającej ze zdarzenia niewykonania zobowiązania w odniesieniu do ekspozycji typu 1, , równej kwocie wymogu kapitałowego dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla ekspozycji typu 1.
- d) jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji stosuje uproszczenia przy obliczeniu danego wymogu kapitałowego, wówczas obliczenia opierają się na wymogu kapitałowym równym stracie podstawowych środków własnych, jaka wynikłaby z natychmiastowej straty kwoty kapitału i przyjmuje się założenie, że natychmiastowa strata wynika z ryzyka pokrytego przez wymóg kapitałowy.

Dla celów punktu b) zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględniają wszelkie prawne, regulacyjne bądź umowne ograniczenia dotyczące wypłat przyszłych świadczeń uznaniowych.

SCR.2.14. Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności brutto w ramach (pod-) modułu może opierać się także na podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności netto. W tym celu zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wykonują następujące kroki:

- i. Wyznaczenie bilansu Wypłacalności II po zajściu odpowiedniego szoku dla danego (pod-) modułu.
- ii. Określenie różnicy między wartością najlepszego oszacowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dotyczącą jedynie wartości przyszłych świadczeń uznaniowych z bilansu przed zajściem szoku na podstawie którego wyznaczano wysokość środków własnych a odpowiednimi wartościami przyszłych świadczeń uznaniowych z bilansu po zajściu szoku.
- iii. Dodanie tej różnicy do podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności netto.

Korekta z tytułu zdolności odroczonej podatków do pokrywania strat

SCR.2.15. Korekta z tytułu zdolności odroczonej podatków do pokrywania strat jest równa zmianie wartości odroczonej podatków, która wynikałaby z nagłej straty równej następującej kwocie:

$$SCR_{shock} = BSCR + Adj_{TP} + SCR_{Op}$$

gdzie $BSCR$ to podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności, Adj_{TP} to korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat, a SCR_{Op} oznacza wymóg kapitałowy dla ryzyka operacyjnego.

- SCR.2.16. Wartość odroczonego podatku obliczana jest zgodnie z wymogami zawartymi w rozdziale dotyczącym wyceny. Jeśli strata w wysokości SCR_{shock} powodowałaby wzrost aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, wówczas zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględnią wielkość straty i jej wpływ na obecną i przyszłą sytuację finansową zakładu przy ocenie, czy prawdopodobne jest, że dostępny będzie przyszły zysk podlegający opodatkowaniu w związku z którym możliwe jest wykorzystanie aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego zgodnie z rozdziałem dotyczącym wyceny.
- SCR.2.17. Dla celów ww. obliczeń, spadek rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego lub wzrost aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego powoduje ujemną korektę z tytułu zdolności odroczonego podatku do pokrywania strat.
- SCR.2.18. Jeśli obliczenia korekty powodują dodatnią zmianę odroczonego podatku, wówczas korekta wynosi zero.
- SCR.2.19. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji obliczają korektę zgodnie z zasadami wyceny określonymi w rozdziale dotyczącym wyceny. Zasady te wymagają obliczenia korekty poprzez zestresowanie bilansu Wypłacalności II i określenie wpływu zajścia szoku na wielkość kwoty podatku. Następnie korekta z tytułu odroczonego podatku jest obliczana na podstawie tymczasowych różnic pomiędzy wartościami Wypłacalności II po zajściu szoku, a odpowiednimi wartościami dla celów podatkowych. Zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale dotyczącym wyceny, odroczone podatki mają być rozpoznawane w relacji do wszystkich aktywów i zobowiązań uznawanych dla celów wypłacalności. Pozycje nieuznane dla celów Wypłacalności wyceniane są w wartości zero.
- SCR.2.20. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji nie sporządza bilansu Wypłacalności II po zajściu szoku, wówczas zakład może użyć metody opartej na przeciętnej stawce opodatkowania. Metodę można uznać za odpowiednią, jeśli zakład wykaże, że metoda nie powoduje istotnego błędu w wartości korekty.
- SCR.2.21. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zapewniają, że obliczenie korekty jest wykonywane na poziomie szczegółowości odzwierciedlającym wszystkie istotne przepisy odpowiednich systemów podatkowych.
- SCR.2.22. Jeśli jest konieczne przypisanie straty SCR_{shock} do jej przyczyny w celu obliczenia korekty, wówczas zakłady przypisują stratę do ryzyk pokrytych przez podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności i wymóg kapitałowy dla ryzyka operacyjnego. Przypisanie powinno być spójne z udziałem modułów i podmodułów standardowej formuły w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności. Poziom szczegółowości przypisania straty powinien być na tyle odpowiedni, aby uwzględnił wszystkie istotne przepisy obowiązującego systemu podatkowego.

Korekta z tytułu zdolności odroczonego podatku do pokrywania strat - rozpoznawanie

- SCR.2.23. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji rozpoznają i wyceniają podatki odroczone w odniesieniu do wszystkich aktywów i zobowiązań, w tym rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, które są rozpoznawane dla celów wypłacalności lub podatkowych zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002.
- SCR.2.24. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wycenią podatki odroczone, inne niż aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikające z przeniesienia na kolejny okres niewykorzystanych ulg podatkowych i strat podatkowych, na podstawie różnicy między wartościami aktywów i zobowiązań wycenionych zgodnie z artykułem 75 dyrektywy 2009/138/WE, a w przypadku rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zgodnie z artykułami od 76 do 85 oraz wartościami aktywów i zobowiązań wycenionych dla celów podatkowych.
- SCR.2.25. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji przypisują tylko dodatnią wartość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, gdy jest prawdopodobne, że będą dostępne przyszłe zyski podlegające opodatkowaniu, z tytułu których można wykorzystać aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, z uwzględnieniem wszelkich prawnych lub regulacyjnych wymogów dotyczących ograniczeń czasowych przeniesienia na kolejny okres niewykorzystanych strat podatkowych lub przeniesienia na kolejny okres niewykorzystanych ulg podatkowych. Przy ocenie, czy zakład ubezpieczeń/reasekuracji posiada wystarczające zyski podlegające opodatkowaniu do pokrycia wszelkich aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego netto, zakład ocenia wpływ (krajowego) systemu podatkowego na wycenę i rozpoznawanie tymczasowych różnic.
- SCR.2.26. Zakłady rozpoznają nominalne aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego z uwzględnieniem ich tymczasowego charakteru. Rozpoznawanie stosuje się do takiego stopnia, w jakim rozliczenie jest dopuszczalne zgodnie ze stosownym systemem podatkowym, co może obejmować rozliczanie z przeszłymi zobowiązaniami podatkowymi lub aktualnymi bądź przyszłymi zobowiązaniami podatkowych.
- SCR.2.27. Jeśli stosowane jest podejście oparte na przeciętnej stawce opodatkowania, wówczas zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zapewniają, że rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie Wypłacalności II przed zajściem szoku nie są wykorzystywane podwójnie do celów rozpoznania. Mogą one być wykorzystywane do rozpoznania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie przed zajściem szoku, albo dodatkowych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności, ale nie obu. Zatem rozpoznanie nominalnych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego nie może być pokryte przez zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego, które pokrywają już aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie sporządzanym dla celów wyceny.
- SCR.2.28. Ograniczenia te mają być dorozumiane, jeśli jest sporządzany bilans po szoku. Rozpoznawanie aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie Wypłacalności II po zajściu szoku powinno być zgodne z zasadami określonymi w

rozdziale dot. wyceny aktywów i zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe.

- SCR.2.29. Należy zastosować odpowiednie techniki do oceny tymczasowego charakteru aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego i cezurę czasowej występowania przyszłych dochodów podlegających opodatkowaniu. Ocena przeprowadzana jest zgodnie z rozdziałem dotyczącym wyceny aktywów i zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe. Prognozy powinny uwzględniać perspektywy zakładu ubezpieczeń/reasekuracji po zrealizowaniu się natychmiastowej straty.
- SCR.2.30. Jeśli stosowane jest podejście oparte na średniej stawce opodatkowania, wówczas zakłady ubezpieczeń/reasekuracji zapewniają, że nominalne aktywa podatkowe wynikające z natychmiastowej straty nie mogą być pokrywane przez przyszłe zyski podlegające opodatkowaniu, które już zostały wykorzystane do rozpoznania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego dla celów wyceny.
- SCR.2.31. W celu uniknięcia podwójnego liczenia, przyszłe zyski dla celów rozpoznania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie Wyłączalności II powinny być odjęte od przewidywanych przyszłych zysków po szoku. Tylko pozostała kwota może być rozpoznana w celu wykazania dopuszczalności nominalnych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego.
- SCR.2.32. Jeśli zakład zawarł umowę dotyczącą przeniesienia zysku lub straty na inny zakład ubezpieczeń/reasekuracji lub jest związany innymi ustaleniami w ramach istniejącego ustawodawstwa podatkowego w państwie członkowskim, obliczenie przez zakład korekty z tytułu zdolności podatków odroczonech do pokrywania strat ma uwzględniać te umowy lub ustalenia. Jeśli wynika to ustaleń i jest prawdopodobne, że strata będzie przeniesiona na osobę trzecią („zakład otrzymujący przeniesienie”) po tym, jak zakład ubezpieczeń/reasekuracji („zakład dokonujący przeniesienia”) poniesie natychmiastową stratę, stosowna korekta z tytułu podatku odroczonego nie będzie rozpoznana przez zakład dokonujący przeniesienia, poza przypadkiem, gdy zostaną otrzymane płatności lub inne świadczenie w zamian za przeniesienie nominalnych strat podatkowych. Płatności lub świadczenia należne mają być rozpoznawane jedynie w zakresie, w jakim korekta z tytułu odroczonego podatku jest rozpoznawana zgodnie z SCR.2.28 w przypadku nie przeniesienia straty. Płatności lub świadczenia należne są rozpoznawane tylko, jeśli postanowienia prawne lub wynikające z umowy są zgodne z prawem i możliwe do egzekucji przez dokonujący przeniesienia zakład ubezpieczeń/reasekuracji odnośnie do tych płatności. Jeśli wartość płatności lub świadczeń należnych zależy od wartości kapitałowego wymogu wypłacalności lub sytuacji podatkowej przyjmującego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, wówczas wycena płatności świadczeń należnych opiera się na wiarygodnym szacunku wartości oczekiwanej w zamian za przenoszoną stratę. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji dokonujący przeniesienia weryfikuje zdolność zakładu przyjmującego przeniesienie do regulowania zobowiązań w warunkach zajścia szoku, zwłaszcza wynikającego z obliczeń SCR. Wszelkie podatki należne z tytułu przeniesienia płatności lub świadczeń przez zakład dokonujący przeniesienia są odzwierciedlone w kwocie nominalnych podatków odroczonech.

SCR.3. SCR dla ryzyka operacyjnego

Opis

SCR.3.1. Ryzyko operacyjne to ryzyko wynikające z niewłaściwych lub błędnych procesów wewnętrznych, działań ludzkich lub systemów, lub wynikające ze zdarzeń zewnętrznych. Ryzyko operacyjne powinno obejmować ryzyka prawne, natomiast nie powinno obejmować ryzyk wynikających z decyzji strategicznych, oraz ryzyka reputacji. Moduł ryzyka operacyjnego został zaprojektowany tak, aby uwzględniać rodzaje ryzyka operacyjnego w zakresie, w jakim nie zostały one uwzględnione w pozostałych modułach ryzyka.

SCR.3.2. W celu uniknięcia cyklicznych odwołań odniesienie do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ma być rozumiane jako odniesienie do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka, i bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i podmiotów specjalnego przeznaczenia (SPV).

Dane wejściowe

SCR.3.3. Dane wejściowe dla tego modułu to:

$pEarn_{life}$ = oznacza składki zarobione w ostatnich 12 miesiącach wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń na życie, bez odliczania składek z tytułu umów reasekuracji;

$pEarn_{life-ul}$ = oznacza składki zarobione w ostatnich 12 miesiącach wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń na życie, gdzie ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, bez odliczania składek z tytułu umów reasekuracji;

$pEarn_{non-life}$ = oznacza składki zarobione w ostatnich 12 miesiącach wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych, bez odliczania składek z tytułu umów reasekuracji;

$Earn_{life}$ = oznacza składki zarobione w 12 miesiącach poprzedzających okres ostatnich 12 miesięcy wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń na życie, bez odliczania składek z tytułu umów reasekuracji;

$Earn_{life-ul}$ = oznacza składki zarobione w 12 miesiącach poprzedzających okres ostatnich 12 miesięcy wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń na życie, gdzie ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, bez odliczania składek z tytułu umów reasekuracji;

- $Earn_{nl}$ = oznacza składki zarobione w 12 miesiącach poprzedzających okres ostatnich 12 miesięcy wynikające z zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych, bez odliczania składek z tytułu umów reasekuracji;
- TP_{life} = Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowych nie uwzględniają marginesu ryzyka i nie są pomniejszane o kwoty należne z tytułu umów reasekuracji i od spółek celowych;
- $TP_{life-ul}$ = Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie, gdzie ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowych nie uwzględniają marginesu ryzyka i nie są pomniejszane o kwoty należne z tytułu umów reasekuracji i od spółek celowych;
- TP_{nl} = Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych bez zobowiązań o charakterze zobowiązań z ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem świadczeń rentowych, wynikających z umów majątkowo-osobowych Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowych nie uwzględniają marginesu ryzyka i nie są pomniejszane o kwoty należne z tytułu umów reasekuracji i od spółek celowych
- Exp_{ul} = Kwota kosztów poniesionych podczas ostatnich 12 miesięcy z tytułu umów z ubezpieczeń na życie, w których ryzyko inwestycyjne (lokaty) ponosi ubezpieczający, z wyłączeniem kosztów akwizycji.
- $BSCR$ = Podstawowy kapitałowy wymóg wypłacalności

SCR.3.4. We wszystkich wymienionych powyżej danych wejściowych, zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych są określone w ten sam sposób, jak dla celów segmentacji (opisanej w podrozdziale V.2).

Dane wynikowe

SCR.3.5.

SCR_{Op} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka operacyjnego

Kalkulacja

SCR.3.6. Wymóg kapitałowy dla ryzyka operacyjnego jest określony następująco:

$$SCR_{Op} = \min(0.3 \cdot BSCR; Op) + 0.25 \cdot Exp_{ul}$$

gdzie

Op = Bazowy wymóg kapitałowy dla ryzyka operacyjnego dla całej działalności zakładu, poza ubezpieczeniami na życie, gdzie ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający,

jest określone następująco:

$$Op = \max (Op_{premiums} ; Op_{provisions})$$

gdzie

$$\begin{aligned} Op_{premiums} = & 0.04 \cdot (Earn_{life} - Earn_{life-ul}) + 0.03 \cdot Earn_{nonlife} \\ & + 0.04 \cdot \max(0, Earn_{life} - Earn_{life-ul} - 1.2 \cdot (pEarn_{life} - pEarn_{life-ul})) \\ & + 0.03 \cdot \max(0, Earn_{nonlife} - 1.2 \cdot pEarn_{nonlife}) \end{aligned}$$

oraz:

$$Op_{provisions} = 0.0045 \cdot \max(0, TP_{life} - TP_{life-ul}) + 0.03 \cdot \max(0, TP_{non-life})$$

SCR.4. Kapitałowy wymóg wypłacalności, moduł ryzyka wartości niematerialnych i prawnych

Opis

SCR.4.1. Jeśli wartości niematerialne i prawne są rozpoznawane zgodnie ze specyfikacją określoną w podrozdziale V.1 (patrz tabela w podrozdziale V.1.4), wówczas ryzyka nieodłącznie związane z tymi pozycjami powinny być uwzględnione przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności.

SCR.4.2. Wartości niematerialne i prawne są narażone na dwa rodzaje ryzyka:

- Ryzyko rynkowe, jak w przypadku innych pozycji bilansowych, wynikające ze spadku cen na aktywnym rynku oraz z nieoczekiwanej utraty płynności danego aktywnego rynku, co może powodować dodatkowy wpływ na wysokość cen, a nawet utrudnić przeprowadzanie jakichkolwiek transakcji.
- Ryzyko wewnętrzne, nieodłącznie związane ze specyficznym charakterem tych elementów (np. związane z błędami lub niekorzystnymi odchyleniami w procesie finalizacji wartości niematerialnych i prawnych, lub wszelkie inne cechy powodujące, że przyszłe świadczenia z wartości niematerialnych i prawnych nie są już dłużej lub ich kwota jest obniżona; ryzyko związane z komercjalizacji wartości niematerialnych i prawnych, wynikające z pogorszenia się wizerunku publicznego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji).

Dane wejściowe

SCR.4.3. Dane wejściowe dla tego modułu to:

IA = wartość wartości niematerialnych i prawnych obliczona zgodnie z podrozdziałem V.1

Dane wynikowe

SCR.4.4. Dane wynikowe tego modułu to wymóg kapitałowy dla wartości niematerialnych i prawnych, oznaczany jako $SCR_{intangible}$

Obliczenie

$$SCR_{intangible} = 0.8 \cdot IA$$

SCR.5. Moduł SCR dla ryzyka rynkowego

SCR.5.1. Wstęp

Opis

SCR.5.1. Ryzyko rynkowe wynika z poziomu lub zmienności rynkowych cen instrumentów finansowych. Ekspozycja na ryzyko rynkowe jest mierzona wpływem zmian poziomu zmiennych finansowych takich jak np. ceny akcji, stopy procentowe, ceny nieruchomości i kursy walut.

SCR.5.2. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji obliczają osobno wymóg kapitałowy dla ryzyka rynkowego:

Jeśli zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych są rozpoznawane, wówczas są uwzględniane przy obliczaniu wymogu kapitałowego dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i dla odpowiednich podmodułów ryzyka rynkowego. W tym celu zakłady ubezpieczeń/reasekuracji uwzględniają charakter świadczeń i w stosownych przypadkach charakter wszystkich rozwiązań wynikających z umowy z instytucją pracowniczych programów emerytalnych, o której mowa w dyrektywie 2003/41/WE lub zapisy wynikające z umowy zawartej z innym zakładem ubezpieczeń/reasekuracji oferującym takie świadczenia

Jeśli zarządzanie aktywami pokrywającymi zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych zostało zlecone na zewnątrz (outsourcing), wówczas zakład działający jako jednostka sponsorująca uwzględni je przy obliczaniu wymogów kapitałowych dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i dla odpowiednich podmodułów ryzyka rynkowego, o ile odpowiada za jakiegokolwiek straty wartości tych aktywów.

Dla celów wyznaczania wymogu kapitałowego dla transakcji typu repo/reverse repo i sellbuyback/buysellback, papiery wartościowe, które będą przenoszone należy rozpoznać zgodnie z bilansem Wyłączalność II, uwzględniając także warunki umowne i ryzyka wynikające z umowy.

Jeśli pożyczony składnik aktywów pozostaje w bilansie, a otrzymany składnik aktywów nie jest rozpoznawany na bilansie, wówczas do pożyczonego składnika aktywów mają zastosowanie odpowiednie podmoduły ryzyka rynkowego. Dodatkowo ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta (ekspozycja typu 1) powinno być wyznaczone wobec pożyczonego składnika aktywów, z uwzględnieniem efektu ograniczenia ryzyka wynikającego z otrzymanego składnika aktywów, jeśli ww. aktywo jest uznawane za zabezpieczenie.

Jeśli pożyczony składnik aktywów nie pozostaje na bilansie, a otrzymany składnik aktywów jest rozpoznawany na bilansie, wówczas odpowiednie podmoduły ryzyka rynkowego mają zastosowanie wobec otrzymanego składnika aktywów. Dodatkowo, jeśli zgodnie z warunkami transakcji, w przypadku niewypłacalności pożyczkobiorcy, wystąpi ryzyko, że pożyczony składnik aktywów nie zostanie zwrócony pożyczkodawcy pod koniec obowiązywania transakcji, chociaż otrzymany składnik aktywów został zwrócony pożyczkobiorcy, wówczas należy obliczyć wymóg

kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, w oparciu o początkową wartość pożyczonego składnika aktywów.

Jeśli zarówno pożyczony składnik aktywów jak i otrzymany składnik aktywów są rozpoznawane na bilansie, wówczas do obu stosuje się odpowiednie podmoduły ryzyka rynkowego. Dodatkowo, wyznacza się ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta wobec pożyczonego składnika aktywów, z uwzględnieniem efektu ograniczania ryzyka wynikającego z otrzymanego składnika aktywów, jeśli ww. aktywo jest uznawane za zabezpieczenie.

Jeśli w wyniku transakcji powstanie zobowiązanie na bilansie, zakład ubezpieczeń/reasekuracji uwzględni to zobowiązanie przy obliczaniu obciążenia kapitałowego ryzyka stopy procentowej.

Sprzedający w transakcji repo, który zobowiązał się na wykup zabezpieczenia w przyszłości, powinien uwzględnić wszelkie ryzyka związane z zabezpieczeniem, nawet jeśli nie posiada go obecnie.

Kupujący w transakcji repo powinien uwzględnić ryzyko koncentracji aktywów, stopy procentowej, spreadu kredytowego czy kontrahenta związane z papierami wartościowymi utrzymanymi za zabezpieczenie, uwzględniając ryzyko kredytowe sprzedającego w transakcji repo.

Dane wejściowe

SCR.5.3. Wymagane są następujące informacje wejściowe:²⁰:

Mkt_{int}^{Up}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej przy zejściu górnego szoku
Mkt_{int}^{Down}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej przy zejściu dolnego szoku
Mkt_{int}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej
Mkt_{eq}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji
Mkt_{prop}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen nieruchomości
Mkt_{sp}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego
Mkt_{conc}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów
Mkt_{fx}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka walutowego

²⁰ Jeśli dla wszystkich podryzyk pierwsze siedem wymogów kapitałowych *Mkt* nie jest uwzględnionych jako potencjalna zdolność do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

$nMkt_{int}^{Up}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej przy zejściu górnego szoku, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{int}^{Down}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej przy zejściu dolnego szoku z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{int}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{prop}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen nieruchomości, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{sp}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{conc}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{fx}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka walutowego, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat
$nMkt_{eq}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

Dane wynikowe

SCR.5.4. Moduł ryzyka rynkowego dostarcza następujących informacji wynikowych:

SCR_{mkt} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka rynkowego

$nSCR_{mkt}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka rynkowego, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat e

Kalkulacja

SCR.5.5. Poszczególne rodzaje ryzyka rynkowego są agregowane za pomocą macierzy zależności w następujący sposób:

$$SCR_{mkt} = \sqrt{\sum_{r,c} CorrMkt_{r,c} \cdot Mkt_r \cdot Mkt_c}$$

gdzie

$CorrMkt$ = poszczególne elementy macierzy zależności $CorrMkt$

Mkt_r, Mkt_c = Wymogi kapitałowe dla poszczególnych rodzajów ryzyka rynkowego przy zajściu szoków dla stopy procentowej zgodnie z wierszami i kolumnami macierzy zależności $CorrMkt$

Macierz zależności $CorrMkt$ jest zdefiniowana jako:

CorrMkt	Stóp procentowych	Cen akcji	Cen nieruchomości	Spreadu	Walutowe	Koncentracji
Stóp procentowych	1					
Cen akcji	A	1				
Cen nieruchomości	A	0.75	1			
Spreadu	A	0.75	0.5	1		
Walutowe	0.25	0.25	0.25	0.25	1	
Koncentracji	0	0	0	0	0	1

SCR.5.6. Współczynnik A jest równy 0, jeśli wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej określony w paragrafie SCR 5.27 (poniżej), stanowi wymóg kapitałowy dla ryzyka wzrostu struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat. W pozostałych przypadkach współczynnik A wynosi 0,5.

SCR.5.7. Wymóg kapitałowy dla $nSCR_{mkt}$ jest określany następująco:

$$nSCR_{mkt} = \sqrt{\sum_{r,c} CorrMkt_{r,c} \cdot nMkt_r \cdot nMkt_c}$$

SCR.5.2. Obliczenia oparte na metodzie scenariuszowej

SCR.5.8. Obliczenia wymogów kapitałowych w module ryzyka rynkowego opierają się na metodzie scenariuszowej. Ogólne wytyczne odnośnie do interpretacji tych scenariuszy można znaleźć w podrozdziale SCR.1.1.

SCR.5.3. Zasada oparta na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko (look-through approach)

SCR.5.9. W celu właściwej oceny ryzyka rynkowego leżącego u podstaw ekspozycji wobec przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania i pozostałych inwestycji w formie funduszy, konieczne będzie określenie ich istoty ekonomicznej. "Przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania" oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCTIS), o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE, lub alternatywny fundusz inwestycyjny (alternative investment fund - AFI), o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE. Jeśli tylko jest to możliwe, należy zastosować zasadę look-through w celu oceny ryzyka leżącego u podstaw aktywów wchodzących w skład portfela inwestycyjnego. Ryzyka związane z ekspozycją na każdy z ww. elementów aktywów powinno być uwzględnione w odpowiednim podmodule wymogu SCR.

SCR.5.10. Zasadę look-through należy zastosować także wobec innych pośrednich ekspozycji narażonych na ryzyko ubezpieczeniowe (np. w przypadku inwestycji w obligacje katastroficzne), pośrednich ekspozycji narażonych na ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i pośrednich ekspozycji narażonych na ryzyko rynkowe. Bez względu na ww. wymogi, zasadę look-through nie należy stosować wobec inwestycji w powiązane podmioty w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE. Wymóg kapitałowy jest ograniczony z góry wartością kapitału z inwestycji w przypadkach, gdy wielkość poniesionej straty jest prawnie ograniczona.

SCR.5.11. Jeśli jest wymagane przeprowadzenie kilku iteracji zasady look-through (np. jeśli fundusz inwestycyjny inwestuje w inne fundusze inwestycyjne), wówczas liczba iteracji powinna być wystarczająca, aby zapewnić, że wszystkie istotne ryzyka rynkowe zostały uwzględnione.

SCR.5.12. Powyższe zalecenia powinny być stosowane zarówno wobec pasywnie, jak i aktywnie zarządzanych funduszy, np. funduszy rynku pieniężnego.

SCR.5.13. Jeśli zasada look-through nie może być zastosowana do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, kapitałowy wymóg wypłacalności wyznacza się na podstawie modelowej alokacji aktywów wchodzących w skład portfela przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub funduszu, o ile taka modelowa alokacja jest dostępna na poziomie szczegółowości wymaganym do obliczenia

kapitałowego wymogu wypłacalności, a aktywa wchodzące w skład portfela są zarządzane ściśle z tą modelową alokacją. W tym celu można wykorzystać metodę grupowania danych, o ile jest ona stosowana w sposób ostrożny i ma zastosowanie do nie więcej niż 20% całkowitej wartości aktywów zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.5.14. Jeśli ww. podejście nie jest możliwe do zastosowania i w przypadku zbiorowych inwestycji, wobec których zasada look-through nie mogła być zastosowana, stosuje się szok dla akcji typu 2 w ryzyku cen akcji. W takich przypadkach zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny wykazać organom nadzoru, dlaczego zastosowanie zasady look-through nie było możliwe.

SCR.5.15. W przypadku, gdy zewnętrzne firmy zarządzające aktywami opóźniają publikację portfela funduszu, zakłady ubezpieczeń, na które powyższa sytuacja ma wpływ powinny zapewnić, że są w stanie zdobyć informacje konieczne do określenia charakteru wszystkich aktywów wchodzących w skład danego portfela, co jest zgodne z wymogami, aby monitorować stan ich wypłacalności.

SCR.5.16. Jeśli zarządzanie aktywami pokrywającymi zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych zostało zlecone na zewnątrz, zakład działający jako jednostka sponsorująca powinna uwzględnić je przy obliczaniu wymogów kapitałowych dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i dla odpowiednich podmodułów ryzyka rynkowego, o ile partycypuje w stratach ponoszonych na tych aktywach.

SCR.5.4.Mkt_{int} ryzyko stopy procentowej

Opis

SCR.5.17. Ryzyko stopy procentowej stosuje się do wszystkich aktywów i zobowiązań, wrażliwych na zmiany struktury terminowej stóp procentowych lub zmienność stopy procentowej, zarówno wycenianych techniką wyceny według modelu (*mark-to-model*) jak i wyceny według rynku (*mark-to-market*).

SCR.5.18. Wpływ wzrostów i spadków struktury terminowej stóp procentowych na wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych powinien być obliczany przy założeniu, że szoki dla stopy procentowej mają zastosowanie jedynie wobec podstawowych stóp wolnych od ryzyka, bez dokonywania zmian wartości jakichkolwiek korekt krzywej, takich jak korekta dopasowująca lub korekta z tytułu zmienności.

Wpływ wzrostów i spadków struktury terminowej stóp procentowych na wartość aktywów powinien być obliczany przy założeniu, że szoki dla stopy procentowej mają zastosowanie jedynie wobec podstawowych stóp wolnych od ryzyka; wszelkie spready przekraczające stopę wolną od ryzyka mają pozostać niezmienione przy przeprowadzaniu scenariusza. Powyższe może wymagać zastosowania wyceny

mark-to-model, która jest spójna z wyceną mark-to-market, natomiast zmiany w strukturze terminowej stóp procentowych mogą być uwzględniane w wycenie mark-to-model.

Bezpośrednie inwestycje w nieruchomości, inwestycje w akcje i inwestycje w podmioty powiązane w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE nie powinny być uznawane za wrażliwe na zmiany stóp procentowych.

SCR.5.19. Aktywa wrażliwe na zmiany stopy procentowej będą obejmowały inwestycje o stałej kwocie dochodu, instrumenty finansujące (na przykład kapitał pożyczkowy), pożyczki pod zastaw polisy, instrumenty pochodne na stopę procentową.

SCR.5.20. Należy uwzględnić fakt, że obligacje z opcją wykupu i inne rodzaje instrumentów stopy procentowej mogą nie zostać wykupione przez emitenta w razie gdy spready rozszerzą się lub stopy procentowe wzrosną. Może to mieć wpływ na czas trwania tego składnika aktywów.

Zdyskontowana wartość przyszłych przepływów pieniężnych, w szczególności w wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, będzie wrażliwa na zmiany stopy wykorzystywanej do dyskontowania tych przepływów pieniężnych.

Dane wejściowe

SCR.5.21. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

BOF = Wartość aktywów netto tj. pomniejszonych o zobowiązania

Dane wynikowe

SCR.5.22. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

Mkt_{int}^{Up} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej po górnym szoku

Mkt_{int}^{Down} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej po dolnym szoku

Mkt_{int} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej

$nMkt_{int}^{Up}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej po górnym szoku, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

$nMkt_{int}^{Down}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej po dolnym szoku, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

$nMkt_{int}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

Kalkulacja

SCR.5.23. Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej jest określany jako wynik dwóch uprzednio określonych scenariuszy:

$$Mkt_{int}^{Up} = \Delta BOF /_{up}$$

$$Mkt_{int}^{Down} = \Delta BOF /_{down}$$

gdzie $\Delta BOF /_{up}$ i $\Delta BOF /_{down}$ to zmiany wartości aktywów netto w wyniku ponownej wyceny wszystkich pozycji wrażliwych na zmianę stóp procentowych przy wykorzystaniu zmienionych struktur terminowych stopy procentowej (przy zajściu natychmiastowego górnego i dolnego szoku).

SCR.5.24. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji jest narażony na zmiany stopy procentowej w więcej niż jednej walucie, wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej powinien być obliczany w oparciu o najwyższą: z sumy po wszystkich walutach wymogu kapitałowego dla ryzyka stopy procentowej w warunkach górnego szoku i sumy po wszystkich walutach wymogu kapitałowego dla ryzyka stopy procentowej w warunkach dolnego szoku. Suma po wszystkich walutach powinna być wyznaczana niezależnie od wzrostu lub spadku podstawowych środków własnych (BOF) dla tej czy innej waluty.

SCR.5.25. Zmienione struktury terminowe powstają poprzez pomnożenie aktualnej krzywej stopy procentowej przez $(1+s^{up})$ i $(1+s^{down})$, gdzie zarówno stres górny $s^{up}(t)$, jak i stres dolny $s^{down}(t)$ dla poszczególnych okresów zapadalności t są określone jako:

Okres zapadalności t (lat)	względna zmiana $s^{up}(t)$	względna zmiana $s^{down}(t)$
1 lub mniej	70%	-75%
2	70%	-65%
3	64%	-56%
4	59%	-50%
5	55%	-46%
6	52%	-42%
7	49%	-39%
8	47%	-36%
9	44%	-33%
10	42%	-31%
11	39%	-30%
12	37%	-29%

13	35%	-28%
14	34%	-28%
15	33%	-27%
16	31%	-28%
17	30%	-28%
18	29%	-28%
19	27%	-29%
20	26%	-29%
90 lub więcej	20%	-20%

Na przykład 15-letnia stopa procentowa $R_1(15)$ z uwzględnieniem górnego szoku w scenariuszu jest określona jako:

$$R_1(15) = R_0(15) \cdot (1 + 0.33)$$

gdzie $R_0(15)$ to 15-letnia stopa procentowa w oparciu o aktualną strukturę terminową.

Dla wszystkich stóp procentowych i dla wszystkich okresów zapadalności przeprowadza się odpowiednie górne oraz dolne szoki. Dla zapadalności nieokreślonych powyżej, wartość szoku powinna być interpolowana liniowo. Należy zwrócić uwagę, że dla zapadalności powyżej 90 lat powinien być użyty szok +20% / -20%. Dla zapadalności poniżej 1 roku względna zmiana w warunkach szoku s^{up} wynosi +70% i -75% w warunkach szoku s^{down} .

SCR.5.26. Niezależnie od powyższego, bezwzględny wzrost stóp procentowych w scenariuszu szoku górnego dla każdego okresu zapadalności ma wynosić przynajmniej jeden punkt procentowy. Jeśli dla danego okresu zapadalności początkowa (wejściowa) wartość stopy procentowej jest ujemna, wówczas zakład ubezpieczeń/reasekuracji powinien wyznaczyć wzrost lub spadek stopy procentowej jako iloczyn szoku s^{up} lub s^{down} i bezwzględnej początkowej (wejściowej) wartości stopy procentowej.

W przypadku ujemnych początkowych (wejściowych) stóp procentowych, 15-letnia stopa procentowa dla szoku górnego jest określana jako:

$$R_1(15) = R_0(15) + |R_0(15)| \cdot 0.33$$

a dla szoku dolnego:

$$R_1(15) = R_0(15) - |R_0(15)| \cdot 0.27$$

SCR.5.27. Wpływ zajścia szoku dla stóp procentowych na wartość udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i kredytowych powinien być uwzględniany jedynie dla wartości udziałów kapitałowych, które nie są odliczane od środków własnych. Część odliczona ze środków własnych powinna być uznawana jedynie w zakresie, w jakim zrealizowanie się scenariusza wpłynie na wzrost podstawowych środków własnych.

SCR.5.28. Udziały w zobowiązaniach podporządkowanych podmiotów zależnych są traktowane jako instrumenty finansowe z uwzględnieniem warunków wynikających z umowy i z zastosowaniem odpowiednich szoków ryzyka rynkowego (tzn. stopy procentowej, spreadu, waluty, koncentracji i innych stosownych podmodułów ryzyka).

SCR.5.29. Jeśli występują aktywa wykazujące zarówno cechy instrumentów o stałej kwocie dochodu, jak i akcji, obie te cechy będą uwzględnione przy określaniu, który podmoduł ryzyka standardowej formuły należy zastosować. Określenie, który z podmodułów ryzyka standardowej formuły ma zastosowanie powinno uwzględniać formę ekonomiczną składnika aktywów. Jeśli składnik aktywów można potraktować jako element składający się z odrębnych komponentów, wówczas właściwym jest zastosowanie odpowiednich szoków wobec każdego z tych komponentów osobno. W przeciwnym przypadku określenie, które z podmodułów ryzyka standardowej formuły mają zastosowanie powinno opierać się na analizie, które z cech, instrumentów o stałej kwocie dochodu lub akcji, dominują w sensie ekonomicznym.

SCR.5.30. Scenariusze dotyczące stóp procentowych powinny być obliczane przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.5.31. Dodatkowo, scenariusz powinien być przeprowadzony przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmienić i że zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą zmienić swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok.

SCR.5.32. Wymóg kapitałowy dla ryzyka stopy procentowej opiera się na szoku powodującym najwyższy wymóg kapitałowych z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat :

Jeśli $nMk_{int}^{Up} > nMk_{int}^{Down}$ to $nMk_{int} = \max(0, nMk_{int}^{Up})$ i $Mk_{int} = \max(0, Mk_{int}^{Up})$.

Jeśli $nMk_{int}^{Up} \leq nMk_{int}^{Down}$ to $nMk_{int} = \max(0, nMk_{int}^{Down})$ i $Mk_{int} = \max(0, Mk_{int}^{Down})$.

SCR.5.5. Ryzyko cen akcji Mkt_{eq}

Opis

SCR.5.33. Ryzyko cen akcji wynika z poziomu lub zmienności cen rynkowych akcji. Ekspozycja na ryzyko cen akcji odnosi się do wszystkich aktywów i zobowiązań, których wartość jest wrażliwa na zmiany cen akcji.

SCR.5.34. Przy obliczaniu wymogu kapitałowego mechanizmy zabezpieczające i mechanizmy transferu ryzyka powinny być uwzględnione zgodnie z zasadami podrozdziału SCR.11. Jednakże, co do ogólnej zasady, instrumenty zabezpieczające powinny być uwzględniane jako instrumenty zapewniające średni poziom ochrony

w ciągu kolejnego roku, chyba że stanowią one część programu odnawiania zabezpieczeń (rolling hedging program) spełniającego wymogi określone w podrozdziale SCR.11.5. Na przykład, jeśli opcja na akcje niebędąca częścią takiego programu odnawiania zabezpieczeń (rolling hedging program) zapewnia ochronę na kolejne sześć miesięcy, wówczas jako uproszczenie zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny założyć, że opcja pokrywa jedynie połowę aktualnej ekspozycji. Jeśli zakłady ubezpieczeń/reasekuracji posiadają krótką pozycję w opcji (włączając opcje sprzedaży), wówczas powinna być ona bilansowana jedynie z długą pozycją w opcji dla celów wyznaczenia ryzyka cen akcji, jedynie jeśli krótka pozycja spełnia wymogi techniki ograniczania ryzyka dla celów obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności przy pomocy standardowej formuły.

SCR.5.35. Wszelkie pozostałe krótkie ekspozycje nie powinny być brane pod uwagę przy wyznaczaniu szoku w podmodule ryzyka cen akcji formuły standardowej. Jeżeli krótka ekspozycja stanowi wartość rezydualną, wówczas po zastosowaniu szoku dolnego nie powinna ona zwiększyć swojej wartości .

SCR.5.36. Wpływ szoków ryzyka cen akcji na wartość udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i kredytowych powinien być uwzględniany jedynie dla wartości udziałów kapitałowych, które nie są odliczane od środków własnych.

SCR.5.37. Jeśli występują aktywa wykazujące zarówno cechy instrumentów o stałej kwocie dochodu, jak i akcji, obie te cechy będą uwzględnione przy określaniu, który podmoduł ryzyka standardowej formuły należy zastosować. Określenie, który z podmodułów ryzyka standardowej formuły ma zastosowanie powinno uwzględniać formę ekonomiczną składnika aktywów. Jeśli składnik aktywów można potraktować jako element składający się z odrębnych komponentów, wówczas właściwym jest zastosowanie odpowiednich szoków wobec każdego z tych komponentów osobno. W przeciwnym przypadku określenie, które z podmodułów ryzyka standardowej formuły mają zastosowanie powinno opierać się na analizie, które z cech, instrumentów o stałej kwocie dochodu lub akcji, dominują w sensie ekonomicznym.

Dane wejściowe

SCR.5.38. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

$$BOF = \text{Wartość aktywów netto}$$

Dane wynikowe

SCR.5.39. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$$Mkt_{eq} = \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji}$$

$$nMkt_{eq} = \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat}$$

Kalkulacja

SCR.5.40. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny obliczać wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji osobno:

- a) dla aktywów i zobowiązań o których mowa w punkcie i) ustępu 1 artykułu 304 dyrektywy 2009/138/WE,
- b) dla pozostałych aktywów i zobowiązań.

Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji powinien być obliczany jako suma wymogów kapitałowych odpowiadających punktom a) i b).

Dla celów Oceny Ilościowej, punkt a) został określony poniżej²¹.

SCR.5.41. Przy obliczaniu wymogu kapitałowego dla ryzyka cen akcji uwzględnia się następujący podział:

- **Akcje typu 1** to akcje notowane na rynkach regulowanych w krajach będących członkami EOG lub OECD. Jednostki lub udziały alternatywnych funduszy inwestycyjnych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności jako europejskie długoterminowe fundusze inwestycyjne zgodnie z projektem rozporządzenia COM 2013/462, lub jednostki lub udziały przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zakwalifikowanych jako europejskie fundusze na rzecz przedsiębiorczości społecznej zgodnie z art. 3 lit. b) rozporządzenia 345/2013 i jednostki lub udziały przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zakwalifikowanych jako *venture capital*, o których mowa w art. 3 lit. b) rozporządzenia 345/2013, oraz certyfikaty i udziały zamkniętych alternatywnych funduszy inwestycyjnych niestosujących dźwigni finansowej, gdy te alternatywne fundusze inwestycyjne mają siedzibę w Unii Europejskiej, lub jeśli są wprowadzane do obrotu w Unii zgodnie z artykułami 35 lub 40 dyrektywy 2011/61/UE, powinny być uznawane za akcje typu 1.
- **Akcje typu 2** obejmują akcje notowane na giełdach w krajach niebędących członkami EOG bądź OECD, akcje nienotowane, fundusze hedgingowe, towary i pozostałe alternatywne inwestycje. Obejmują także wszystkie inwestycje poza inwestycjami objętymi podmodułem ryzyka stopy procentowej, podmodułem ryzyka cen nieruchomości, lub

²¹ Patrz „Szczegółowe odniesienie do aktywów i zobowiązań, o których mowa w art. 304 ust. 1 pkt dyrektywy 2009/138/WE (podejście do ryzyka cen akcji oparte o czas trwania)”

podmodułem ryzyka spreadu kredytowego, w tym aktywa i bezpośrednie ekspozycje tam, gdzie metoda oparta na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko nie jest możliwa.

SCR.5.42. Obliczenie jest przeprowadzane następująco:

W pierwszym kroku dla każdej kategorii i wymóg kapitałowy jest określany jako realizacja uprzednio określonego scenariusza dla kategorii i w sposób następujący:

$$Mkt_{eq,i} = \max(BOE_{equit}, shock_i; 0)$$

gdzie

$equity\ shock_i$ = spadek wartości akcji w kategorii i pod wpływem zajścia scenariusza

$Mkt_{eq,i}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji w odniesieniu do kategorii i ,

SCR.5.43. Scenariusze szoku cen akcji dla poszczególnych kategorii są określone następująco:

	Typ 1	Typ 2
szok cen akcji _i	46.5%	56.5%

Należy zauważyć, że powyższe szoki uwzględniają symetryczne dostosowanie zgodnie z artykułem 106 dyrektywy 2009/138/WE w wysokości +7,5%. Poziomy bazowe szoków to 39% dla ekspozycji typu 1 i 49% dla ekspozycji typu 2. Zastosowane symetryczne dostosowanie opiera się na wzorze:

$$SA = \frac{1}{2} \cdot \left(\frac{CI - AI}{AI} - 8\% \right)$$

gdzie:

- CI oznacza aktualny poziom indeksu cen akcji;
- AI oznacza średnią ważoną dziennych poziomów indeksu cen akcji w ciągu ostatnich 36 miesięcy z zastosowaniem tych samych wag dla wszystkich dziennych poziomów, w odniesieniu do których był określany indeks cen akcji.

Symetryczne dostosowanie zostało obliczone na poziomie +7,5% w oparciu o aktualny poziom indeksu cen akcji na dzień 31/12/2013, jako średnia z wybranych dochodowych i cenowych indeksów cen akcji.

SCR.5.44. Dla celów Oceny Ilościowej zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z środka przejściowego dla akcji typu 1 niepodlegających podejściu opartemu na duracji, opisanemu w SCR.5.53. Przy stosowaniu środka przejściowego należy założyć, że zakład jest w zerowym roku okresu przejściowego, w związku z czym zastosowanie ma szok cen akcji w wysokości 22%.

SCR.5.45. Przy obliczaniu wymogu kapitałowego dla ryzyka cen akcji, $Mkt_{eq,i}$ jest określany jako wpływ natychmiastowego spadku wartości akcji należących do kategorii i w wyniku zajścia szoku *equity shock* _{i} na wartość aktywów netto - z uwzględnieniem wszystkich indywidualnych bezpośrednich i pośrednich ekspozycji zakładu wobec cen akcji.

SCR.5.46. W celu określenia wymogu kapitałowego dla ryzyka cen akcji, wszystkie akcje i ekspozycje o charakterze akcji powinny być uwzględnione, w tym private equity oraz niektóre typy inwestycji alternatywnych.

SCR.5.47. Udziały kapitałowe, zdefiniowane w podrozdziale SCR.14.2, uwzględnia się w podmodule ryzyka cen akcji w następujący sposób:

- Dla strategicznych udziałów kapitałowych określonych w podrozdziale SCR.14.2.4 szok cen akcji wynosi 22%, zarówno dla akcji notowanych na rynkach regulowanych w krajach będących członkami EOG lub OECD (akcje typu 1) jak i nie (akcje typu 2). Niższa kalibracja szoku dla ryzyka cen akcji w przypadku strategicznych inwestycji w podmiotach powiązanych ma odzwierciedlać prawdopodobną redukcję zmienności ich wartości wynikającą ze strategicznego charakteru i wpływu wywieranego przez podmiot posiadający udziały kapitałowe na te podmioty powiązane.
- Wpływ szoku dla ryzyka cen akcji na wartość udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i kredytowych powinien być uwzględniany jedynie dla wartości udziałów kapitałowych, które nie są odliczane od środków własnych.
- Wobec wszystkich pozostałych udziałów kapitałowych ma zastosowanie szok dla ryzyka cen akcji określony w SCR.5.47.

SCR.5.48. Inwestycje alternatywne są traktowane jako akcje typu 2 i powinny pokrywać, np. fundusze hedgingowe, instrumenty pochodne, fundusze interwencyjne (managed futures), inwestycje w spółki celowe SPV itd., których nie można uwzględnić w ryzyku spreadu kredytowego czy klasycznym ryzyku cen akcji, czy to bezpośrednio czy w sytuacji, gdy nie było możliwe zastosowanie metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko (look-through).

SCR.5.49. Ekspozycja na ryzyko wobec funduszy wspólnego inwestowania (mutual fund) powinna być uwzględniona przy zastosowaniu metody „look-through” w sposób określony dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w podrozdziale SCR.5.4.

SCR.5.50. W drugim kroku wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji jest wyznaczany poprzez powiązanie wymogów kapitałowych dla indywidualnych kategorii przy zastosowaniu macierzy zależności w następujący sposób:

$$MKT_{eq} = \sqrt{\sum_{rxc} CorrIndex^{rxc} \cdot Mkt_r \cdot Mkt_c}$$

gdzie

$CorrIndex^{rxc}$ = Pozycje macierzy zależności $CorrIndex$
 Mkt_r, Mkt_c = Wymogi kapitałowe dla ryzyka cen akcji według indywidualnych kategorii zgodnie z wierszami i kolumnami macierzy zależności $CorrIndex$

i gdzie macierz zależności $CorrIndex$ jest zdefiniowana jako:

<i>CorrIndex</i>	<i>Typ 1</i>	<i>Typ 2</i>
<i>Typ 1</i>	1	
<i>Typ 2</i>	0.75	1

SCR.5.51. Scenariusze dotyczące ryzyka cen akcji powinny być obliczane przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.5.52. Dodatkowo, scenariusz powinien być przeprowadzony przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmienić i że zakłady ubezpieczeń/reasekuracji będą w stanie zmienić swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczeniowych w odpowiedzi na testowany szok. Wynikowy wymóg kapitałowy to $nMkt_{eq}$.

Szczegółowe odniesienie do aktywów i zobowiązań, o których mowa w punkcie i) ustępu 1 artykułu 304 dyrektywy 2009/138/WE (podejście do ryzyka cen akcji oparte o czas trwania)

SCR.5.53. Dla zakładów ubezpieczeń na życie oferujących:

- działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych zgodnie z artykułem 4 dyrektywy 2003/41/WE, lub

- b) świadczenia emerytalne wypłacane po osiągnięciu lub oczekiwanym osiągnięciu wieku emerytalnego, gdzie składki wpłacane na te świadczenia podlegają odliczeniu od podatku przysługującego osobom ubezpieczonym zgodnie z krajowymi przepisami państwa członkowskiego, które udzieliło zezwolenia temu zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji;

i gdzie

- i) wszystkie aktywa i zobowiązania odpowiadające danej linii biznesowej są wyodrębnione, zarządzane i zorganizowane oddzielnie od pozostałych rodzajów działalności zakładów ubezpieczeń/reasekuracji, bez żadnej możliwości przeniesienia, i
- ii) działalności zakładu ubezpieczeń/reasekuracji dotyczące punktów a) i b) w odniesieniu do których stosowane jest podejście, o których mowa w niniejszym ustępie, są realizowane jedynie w państwie członkowskim, w którym zakład otrzymał zezwolenie, i
- iii) średnia duracja zobowiązań odpowiadających tej działalności w posiadaniu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji przekracza średnio 12 lat,

wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji $Mkt_{eq,I, LEV}$ wynosi 22% dla aktywów i zobowiązań odpowiadających tym rodzajom działalności²² dla akcji typu 1. *Duracja* przyszłego przepływu pieniężnego należy obliczać z wykorzystaniem tej samej krzywej stopy procentowej co przy wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Średni czas trwania wspomniany w art. 304 ust. 1 lit b) iii) dyrektywy 2009/138/WE należy rozumieć jako zagregowany czas trwania przepływów pieniężnych zobowiązań. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z *duracji* zamiast *zmodyfikowanej duracji*, jeśli różnica nie jest istotna.

Ponieważ podejście do ryzyka cen akcji oparte na duracji podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organ nadzoru po wejściu w życie systemu Wypłacalność II, zdolność zakładów ubezpieczeń/reasekuracji do wykorzystania tego podejścia dla celów Badania Ilościowego nie wyklucza jakichkolwiek przyszłych decyzji krajowych organów nadzorczych w kwestii zatwierdzania takiego podejścia.

SCR.5.6.Ryzyko cen nieruchomości Mkt_{prop}

Opis

SCR.5.54. Ryzyko cen nieruchomości wynika z wrażliwości aktywów, zobowiązań i instrumentów finansowych na poziom lub zmienność cen rynkowych nieruchomości.

²² Dla celów badania ilościowego zakłada się, że państwa członkowskie zezwalają na to szczegółowe podejście i że zakłady ubezpieczeń/reasekuracji otrzymują zezwolenie organu nadzorującego (patrz art. 304 dyrektywy ramowej Wypłacalność II (dyrektywa 2009/138/WE).

SCR.5.55. Następujące inwestycje należy traktować jako nieruchomości, a ich ryzyka rozpoznawane odpowiednio w podmodule ryzyka cen nieruchomości:

- prawa do ziemi, budynków i nieruchomości;
- inwestycje w nieruchomości na własny użytek zakładu ubezpieczeń.

SCR.5.56. Natomiast następujące inwestycje należy traktować jako dotyczące akcji, a ich ryzyka rozpoznawać odpowiednio w podmodule ryzyka cen akcji:

- inwestycję w spółkę zaangażowaną w zarządzanie nieruchomościami, zarządzanie obiektami (facility) lub administrację nieruchomościami, lub
- inwestycję w spółkę zaangażowaną w opracowanie projektów zarządzania nieruchomościami lub podobną działalność, lub
- inwestycję w spółkę, która zaciągnęła pożyczki od instytucji z poza grupy ubezpieczeniowych w celu zapewnienia dźwigni finansowej dla swoich inwestycji w nieruchomości.

SCR.5.57. Jeśli spółka służy jako struktura holdingowa dla aktywów nieruchomościowych i nie jest uznawana za zakład powiązany w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2) dyrektywy 2009/138/WE, będzie podlegać zasadzie look-through.

SCR.5.58. Zakłady zbiorowego inwestowania w nieruchomości nie uznawane za zakłady powiązane w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2) dyrektywy 2009/138/WE, będą traktowane jak pozostałe zakłady zbiorowego inwestowania i podlegać zasadzie look-through.

Dane wejściowe

SCR.5.59. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

BOF = Wartość aktywów netto (tj. pomniejszonych o zobowiązania)

Dane wynikowe

SCR.5.60. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

Mkt_{prop} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen nieruchomości²³

$nMkt_{prop}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen nieruchomości, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat

Kalkulacja

SCR.5.61. Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen nieruchomości jest określany jako wynik scenariusza:

²³ Bez uwzględnienia potencjalnej zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe.

$$Mkt_{prop} = \max(\Delta BOF | \text{property Shock}; 0)$$

- SCR.5.62. Szok dla cen nieruchomości to bezpośredni wpływ na wartość netto aktywów i zobowiązań oczekiwanej w razie natychmiastowego spadku o 25% wartości inwestycji w nieruchomości, z uwzględnieniem wszystkich indywidualnych bezpośrednich i pośrednich ekspozycji uczestnika na ryzyko cen nieruchomości. Szok dla cen nieruchomości uwzględnia specyficzną politykę inwestycyjną, w tym np. umowy zabezpieczenia (hedging), dźwignia (gearing), itd.
- SCR.5.63. Scenariusz dotyczący cen nieruchomości ma być obliczany przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.
- SCR.5.64. Dodatkowo rezultat scenariuszy ma być określany przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji mogą zmienić swoje założenia dotyczące przyszłych współczynników premii w odpowiedzi na testowany szok. Wynikowy wymóg kapitałowy to $nMkt_{prop}$.

SCR.5.7. Ryzyko walutowe Mkt_{fx}

Opis

- SCR.5.65. Ryzyko walutowe wynika ze zmian poziomu lub zmienności kursów walut.
- SCR.5.66. Zakłady mogą być narażone na ryzyko walutowe wynikające z różnych źródeł, w tym portfeli inwestycyjnych, oraz aktywów, zobowiązań i inwestycji w zakłady powiązane. Struktura podmodułu ryzyka walutowego ma na celu uwzględnienie ryzyka walutowego dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji wynikającego ze wszystkich możliwych źródeł.
- SCR.5.67. *Lokalna waluta* to waluta, w której zakład ubezpieczeń/reasekuracji przygotowuje swoje sprawozdania finansowe. Wszystkie pozostałe waluty są określane jako *waluty obce*. Waluta obca jest *stosowna* dla obliczeń scenariusza, jeśli kwota podstawowych środków własnych zależy od kursu wymiany waluty obcej i lokalnej.
- SCR.5.68. Należy zauważyć, że dla każdej stosownej waluty obcej C, pozycja walutowa ma obejmować wszelkie inwestycje w zagraniczne instrumenty, w przypadku których ryzyko walutowe nie jest zabezpieczone (hedged). Jest tak, ponieważ szoki w przypadku ryzyk stopy procentowej, akcji, spreadów i cen nieruchomości nie są przeznaczone do uwzględniania ryzyka walutowego.
- SCR.5.69. Inwestycje w akcje typu 1 i akcje typu 2, o których mowa w SCR.5.45 notowane na giełdach działających w innych walutach mają być przyjęte jako wrażliwe na walutę swojego głównego notowania. Akcje typu 2 nie notowane na giełdzie mają być przyjęte jako wrażliwe na walutę kraju, w którym emitent

prowadzi główną działalność. Nieruchomości będą uznane za wrażliwe na walutę kraju, w którym się znajdują.

Dane wejściowe

SCR.5.70. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

BOF = Wartość aktywów netto (tj. pomniejszonych o zobowiązania)

Dane wynikowe

SCR.5.71. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

Mkt_{fx} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka walutowego

$nMkt_{fx}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka walutowego, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat

Kalkulacja

SCR.5.72. Wymóg kapitałowy dla ryzyka walutowego jest określany jako wynik dwu określonych scenariuszy:

$$Mkt_{fx,C}^{Up} = \max(\Delta BOF_{fx} | fx_{upward} \text{wa} \cdot shock_i; 0)$$

$$Mkt_{fx,C}^{Down} = \max(\Delta BOF_{fx} | fx_{downward} \text{wa} \cdot shock_i; 0)$$

SCR.5.73. Scenariusz *szoku fxupward* polega na natychmiastowym wzroście o 25% wartości waluty C wobec waluty lokalnej. Scenariusz *szoku fxdownward* polega na natychmiastowym spadku o 25% wartości waluty C wobec waluty lokalnej.

SCR.5.74. Wszystkie indywidualne pozycje walutowe zakładu i jego polityka inwestycyjna (np. umowy zabezpieczenia, dźwignia (gearing), itd.) powinny być uwzględnione. Dodatkowo rezultat scenariuszy ma być określany przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych współczynników premii w odpowiedzi na testowany szok. Wynikowe wymogi kapitałowe to $nMkt_{fx,C}^{Up}$ i $nMkt_{fx,C}^{Down}$.

SCR.5.75. Wpływ nagłej zmiany kursów walut na wartość udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i kredytowych ma być uwzględniany jedynie dla wartości udziałów kapitałowych, które nie są odliczane od środków własnych.

Specjalne odniesienie do walut o stałym kursie wobec euro

SCR.5.76. Wielkość nagłych zmian w przypadku pewnych walut innych niż euro, ale o powiązanim kursie względem niego uwzględnia czynnik redukcji i przedstawia się następująco:

- Korona duńska (DKK) wobec EUR = $\pm 2,39\%$
- Lew bułgarski (BGN) wobec EUR = $\pm 1,04\%$
- Lit litewski (LTL) wobec EUR = $\pm 0,26\%$
- Frank zachodnioafrykański (XOF) wobec EUR = $\pm 0,11\%$
- Frank środkowoafrykański (CFA) wobec EUR = $\pm 0,11\%$
- Frank komoryjski (KMF) wobec EUR = $\pm 0,96\%$

Zredukowane czynniki szoku mają także zastosowanie pomiędzy dwoma walutami o powiązanim kursie do euro (przechodniość czynników szoku). W takim przypadku zredukowane czynniki szoku dla każdej pary walut o powiązanim kursie wobec euro będą wynosiły:

- (a) 2,66%, jeśli waluty lokalna i obca to DKK i LTL;
- (b) 3,45%, jeśli waluty lokalna i obca to DKK i BGN;
- (c) 2,5%, jeśli waluty lokalna i obca to DKK i XOF;
- (d) 2,5%, jeśli waluty lokalna i obca to DKK i XAF;
- (e) 3,37%, jeśli waluty lokalna i obca to DKK i KMF;
- (f) 1,3%, jeśli waluty lokalna i obca to LTL i BGN;
- (g) 0,38%, jeśli waluty lokalna i obca to LTL i XOF;
- (h) 0,38%, jeśli waluty lokalna i obca to LTL i XAF;
- (i) 1,22%, jeśli waluty lokalna i obca to LTL i KMF;
- (j) 1,15%, jeśli waluty lokalna i obca to BGN i XOF;
- (k) 1,15%, jeśli waluty lokalna i obca to BGN i XAF;
- (l) 2%, jeśli waluty lokalna i obca to BGN i KMF;
- (m) 0,22%, jeśli waluty lokalna i obca to XOF i XAF;
- (n) 1,07%, jeśli waluty lokalna i obca to XOF i KMF;
- (o) 1,07%, jeśli waluty lokalna i obca to XAF i KMF.

SCR.5.77. Scenariusze dotyczące walut mają być obliczane przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.5.78. Dla każdej waluty wymóg kapitałowy $nMkt_{fx,C}$ ma być określany jako maksimum wartości $nMkt_{fx,C}^{Up}$ i $nMkt_{fx,C}^{Down}$. Łączny wymóg kapitałowy $nMkt_{fx}$ będzie stanowił sumę dla wszystkich walut $nMkt_{fx,C}$.

SCR.5.79. Dla każdej waluty, $Mkt_{fx,C}$ ma wynosić $Mkt_{fx,C}^{Up}$, jeśli $nMkt_{fx,C} = nMkt_{fx,C}^{up}$ w przeciwnym razie zaś $Mkt_{fx,C}^{Down}$. Łączny wymóg kapitałowy Mkt_{fx} będzie stanowił sumę dla wszystkich walut $Mkt_{fx,C}$.

SCR.5.80. Jeśli zakłady reasekuracji przenoszą ryzyko ubezpieczeniowe korzystając z umów reasekuracji lub spółek celowych, co powoduje istotne ryzyko bazowe wynikające z niedopasowania waluty pomiędzy ryzykiem ubezpieczeniowym a techniką ograniczania ryzyka, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą także uwzględnić technikę ograniczania ryzyka przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności, o ile technika ograniczania ryzyka spełnia wymogi określone w rozdziale SCR.11 a obliczenie jest prowadzone zgodnie z następującymi warunkami:

(1) ryzyko walutowe wynikające z techniki ograniczania ryzyka powinno być uwzględnione w stosownym module, podmodule lub scenariuszu ubezpieczeniowym standardowej formuły na najbardziej szczegółowym poziomie poprzez dodanie do wymogu kapitałowego obliczonego zgodnie ze stosownym modulem, podmodulem lub scenariuszem 25% różnicy pomiędzy:

a) hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla stosownego modułu, podmodułu lub scenariusza ryzyka ubezpieczeniowego, który wynikałby z jednoczesnego wystąpienia stresu określonego w SCR.5.72;

b) wymogiem kapitałowym dla stosownego modułu, podmodułu lub scenariusza ryzyka ubezpieczeniowego.

(2) Jeśli technika ograniczania ryzyka obejmuje więcej niż jeden moduł, podmoduł lub scenariusz, obliczenie określone w ustępie 1) ma być prowadzone dla każdego z tych modułów, podmodułów i scenariuszy. Wymóg kapitałowy wynikający z tych obliczeń ma nie przekraczać 25% wydajności nieproporcjonalnej umowy reasekuracji lub spółki celowej.

SCR.5.8. Ryzyko spreadu kredytowego Mkt_{sp}

Opis

SCR.5.81. Ryzyko spreadu kredytowego wynika z wrażliwości wartości aktywów, zobowiązań i instrumentów finansowych na zmiany poziomu lub zmienności spreadów kredytowych wobec struktury terminowej stóp procentowych wolnych od ryzyka.

SCR.5.82. Ryzyko spreadu kredytowego dotyczy w szczególności następujących klas obligacji:

- Obligacji korporacyjnych
- Podporządkowanych inwestycji dłużnych zależnych od warunków umownych
- Instrumentów inwestycyjnych o cechach akcji i obligacji
- Obligacji zabezpieczonych
- Pożyczek innych niż pożyczki detaliczne zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej
- Pozycji sekurytyzacyjnej
- Kredytowych instrumentów pochodnych innych niż służące celom zabezpieczenia

Należy uwzględnić fakt, że obligacje z opcją wykupu i inne instrumenty na stopę procentową mogą nie zostać wykupione przez emitenta w razie gdy spready wzrosną lub stopy procentowe wzrosną. Może to mieć wpływ na czas trwania tego składnika aktywów.

Sprzedający w transakcji repo, po wyrażeniu zgody na odkup zabezpieczenia w przyszłej dacie, powinien uwzględnić wszelkie ryzyka związane z zabezpieczeniem, nawet jeśli nie posiada go obecnie.

Kupujący w transakcji repo powinien uwzględnić wszelkie ryzyka koncentracji, stopy procentowej, spreadu kredytowego czy kontrahenta związane z pozycjami wymienianymi za zabezpieczenie, uwzględniając ryzyko kredytowe sprzedającego w transakcji repo.

Udziały w zobowiązaniach podporządkowanych zakładów powiązanych są traktowane jako instrumenty finansowe z uwzględnieniem warunków umownych i z zastosowaniem szoków rynkowych (tzn. stopy procentowej, spreadu, waluty, koncentracji i innych stosownych podmodułów ryzyka).

Jeśli występują aktywa wykazujące zarówno cechy instrumentu dłużnego, jak i instrumentu kapitałowego, obie te cechy będą uwzględnione przy określaniu, który podmoduł ryzyka formuły standardowej należy zastosować.

Określenie, który z podmodułów ryzyka formuły standardowej ma zastosowanie mają uwzględniać formę ekonomiczną składnika aktywów. Jeśli składnik aktywów można traktować jako połączenie odrębnych komponentów, może być właściwe zastosowanie stosownych stresów wobec każdego z tych komponentów osobno. Jeśli nie jest możliwe traktowanie składnika aktywów jako połączenie osobnych komponentów, to określanie, które z podmodułów ryzyka standardowej formuły mają zastosowanie powinno opierać się na tym, które z cech, instrumentu dłużnego lub instrumentu kapitałowego, dominują w sensie ekonomicznym.

SCR.5.83. Ponadto moduł ryzyka spreadu kredytowego dotyczy wszystkich typów papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami oraz transz strukturyzowanych produktów kredytowych, takich jak zabezpieczone zobowiązania kredytowe. Ta

klasa papierów wartościowych obejmuje transakcje systemowe, gdzie ryzyko kredytowe związane z ekspozycją lub pulą ekspozycji jest podzielone na transze o następujących cechach:

- płatności w ramach transakcji lub systemu zależą od wyników ekspozycji lub puli ekspozycji; oraz
- podporządkowanie transz przesądza o rozkładzie strat podczas bieżącego czasu trwania transakcji lub systemu.

SCR.5.84. Podmoduł ryzyka spreadu kredytowego będzie ponadto pokrywał w szczególności kredytowe instrumenty pochodne, na przykład (między innymi) swapy ryzyka kredytowego (CDS), swapy całkowitego dochodu i obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym nie stanowiące części uznanej polityki ograniczania ryzyka.

Nabywca ochrony w ramach umowy swapu całkowitego dochodu uzna tę umowę za technikę ograniczania ryzyka zgodnie z SCR.11. do SCR.12. Noga stała umowy (fixed leg) będzie podlegała ryzyku spreadu kredytowego i ryzyku stopy procentowej.

Sprzedawca ochrony w ramach umowy swapu całkowitego dochodu uwzględni wszelkie ryzyka rynkowe i kontrahenta związane z pozycjami bazowymi dla transakcji swap.

SCR.5.85. W odniesieniu do kredytowych instrumentów pochodnych jedynie ryzyko kredytowe przenoszone przez instrument pochodny jest uwzględnione w podmodule ryzyka spreadu kredytowego.

SCR.5.86. Instrumenty wrażliwe na zmiany spreadów kredytowych mogą także powodować inne ryzyka, które byłyby stosownie uwzględniane w odpowiednich modułach. Na przykład ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta związane z kontrahentem w ramach transakcji ograniczającej ryzyko ma być zawarte w module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, a nie w podmodule ryzyka spreadu kredytowego.

SCR.5.87. Podmoduł ryzyka spreadu kredytowego obejmuje także ryzyko kredytowe pozostałych instrumentów z dużym ryzykiem kredytowym, w tym w szczególności:

- udziały kapitałowe
- dłużnych papierów wartościowych emitowanych przez, i pożyczek wobec, zakładów powiązanych i zakładów z którymi zakład ubezpieczeń jest powiązany poprzez długoterminowe inwestycje w udziały
- dłużne papiery wartościowe i inne papiery wartościowe o stałym dochodzie
- udziały w pulach inwestycji
- depozyty w instytucjach kredytowych inne niż środki pieniężne w banku, o których mowa w art. 6 poz. F dyrektywy 91/674/EWG. Środki pieniężne w banku są uwzględniane w module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.

SCR.5.88. Konstrukcja podmodułu oznacza, że ryzyko spreadu kredytowego programów hedgingowych może w dalszym ciągu być uwzględnione przy obliczaniu wymogu kapitałowego dla tego typu ryzyka. Umożliwia to zakładom ubezpieczeń/reasekuracji uzyskanie odpowiedniego uznawania i uwzględniania ich instrumentów zabezpieczających – pod warunkiem odpowiedniego traktowania ryzyk nieodłączonych dla ich programów hedgingowych.

Dane wejściowe

SCR.5.89. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

MV_i	=	wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe i
$rating_i$	=	zewnątrzny stopień jakości kredytowej ekspozycji na ryzyko kredytowe i
$duration_i$	=	duracja ekspozycji na ryzyko kredytowe i

SCR.5.90. W przypadkach, gdy dostępnych jest szereg stopni jakości kredytowej dla danej ekspozycji, należy zastosować drugi z kolei najlepszy stopień jakości kredytowej.

Dane wynikowe

SCR.5.91. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

Mkt_{sp}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego
$nMkt_{sp}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrycia strat

Kalkulacja

SCR.5.92. Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego jest określany następująco:

$$Mkt_{sp} = Mkt_{sp}^{bonds} + Mkt_{sp}^{securitisation} + Mkt_{sp}^{cd}$$

gdzie:

Mkt_{sp}^{bonds} = wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej spełniających kryteria określone w SCR.6.42

$Mkt_{sp}^{securitisation}$ = wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego zbywalnych papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych opartych na sekurytyzacji oferowanych w ramach sekurytyzacji w rozumieniu punktu (61) art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Mkt_{sp}^{cd} = wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego dla kredytowych instrumentów pochodnych

Ryzyko spreadu kredytowego dla obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej

SCR.5.93. Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej jest określony jako wynik uprzednio określonego scenariusza:

$$Mkt_{sp}^{bonds} = \max(\Delta BOF, spread_{shock\ on\ bonds}, 0)$$

SCR.5.94. Szok dla ryzyka spreadu kredytowego dla obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej to bezpośredni efekt wpływający na wartość netto oczekiwanego składnika aktywów i zobowiązań w razie natychmiastowego spadku wartości obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości niemieszkalnej z powodu wzrostu ich spreadów kredytowych:

$$\sum_i MV_i \cdot F^{up}(rating_i; duration_i)$$

gdzie:

$F^{up}(rating_i; duration_i)$ = funkcja stopnia jakości kredytowej ekspozycji na ryzyko kredytowe i czasu trwania jest skalibrowana tak, by dawać szok spójny z VaR 99,5% po wzroście spreadów kredytowych. Czynnikiem ryzyka spreadu kredytowego $F^{up}(rating_i; duration_i)$ jest ograniczone do maksymalnego poziomu 100%.

SCR.5.95. W celu określenia wymogu kapitałowego ryzyka spreadu kredytowego dla obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej należy korzystać z następujących współczynników F^{up} :

Współczynniki ryzyka spreadu kredytowego dla obligacji

<i>stopień jakości kredytowej</i>	0	1	2	3	4	5	6
<i>duration_i (lat)</i>							
do 5	0,9%. <i>duration_i</i>	1,1%. <i>duration_i</i>	1,4%. <i>duration_i</i>	2,5%. <i>duration_i</i>	4,5%. <i>duration_i</i>	7,5%. <i>duration_i</i>	7,5%. <i>duration_i</i>
Powyżej 5 do 10	4.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 5)	5.5% + 0.6% . (<i>duration_i -</i> 5)	7.0% + 0.7% . (<i>duration_i -</i> 5)	12.5% + 1.5% . (<i>duration_i -</i> 5)	22.5% + 2.5% . (<i>duration_i -</i> 5)	37.5% + 4.2% . (<i>duration_i -</i> 5)	37.5% + 4.2% . (<i>duration_i -</i> 5)
Powyżej 10 do 15	7.2% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 10)	8.4% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 10)	10.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 10)	20.0% + 1.0 % . (<i>duration_i -</i> 10)	35.% + 1.8 % . (<i>duration_i -</i> 10)	58.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 10)	58.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 10)
Powyżej 15 do 20	9.7% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 15)	10.9% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 15)	13.0% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 15)	25.0% + 1.0 % . (<i>duration_i -</i> 15)	44.0% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 15)	61.0% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 15)	61.0% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 15)
Powyżej 20	12.2% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)	13.4% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)	15.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)	30.0% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)	46.6% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)	63.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)	63.5% + 0.5 % . (<i>duration_i -</i> 20)

W przypadku ekspozycji nie mających ratingu należy korzystać z następujących współczynników F^{up} ryzyka spreadu kredytowego dla obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej:

<i>duration_i (w latach)</i>	F^{up}
do 5	3,0% . <i>duration_i</i>
Powyżej 5, do 10	15.%+1.7% . (<i>duration_i -5</i>)

Powyżej 10, do 20	$23.5\% + 1.2\% \cdot (duration_i - 10)$
Powyżej 20	$\text{Min}(35,5\% + 0,5\% \cdot (duration_i - 20); 1)$

SCR.5.96. Zabezpieczone obligacje i pożyczki, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa przez wyznaczoną ECAI i gdy zabezpieczenia tych obligacji i pożyczek spełniają kryteria określone w rozdziale SCR.11 dotyczącym technik ograniczania ryzyka, będą miały przypisany czynnik ryzyka $stress_i$ w następujący sposób:

a) jeśli 50% natychmiastowej straty powoduje wartość obligacji lub pożyczki niższą niż skorygowana o ryzyko wartość zabezpieczenia, $stress_i$ ma równać się różnicy między wartością obligacji a skorygowaną o ryzyko wartością zabezpieczenia.

b) jeśli 50% natychmiastowej straty powoduje wartość obligacji lub pożyczki wyższą niż skorygowana o ryzyko wartość zabezpieczenia, $stress_i$ ma być określony zgodnie z SCR.5.93.

Skorygowana o ryzyko wartość zabezpieczeń ma być obliczana zgodnie z rozdziałem SCR.6.54-SCR.6.59.

SCR.5.97. Na przykład w przypadku obligacji o stopniu jakości kredytowej 0 i o czasie trwania 5 lat utrata wartości wynosząca 4,5% byłaby założona przy scenariuszu wzrostu spreadów.

SCR.5.98. Te czynniki nagłej zmiany funkcji F^{up} będą pomnożone przez zmodyfikowany czas trwania obligacji. W przypadku obligacji ze zmienną stopą procentową zmodyfikowany czas trwania wykorzystany do obliczenia ma odpowiadać obligacji ze stałodochoodowych z płatnościami kuponów równymi stopie procentowej forward. Jeśli zmodyfikowany czas trwania wynosi mniej niż 1 rok, należy go traktować jak 1 rok.

SCR.5.99. W przypadku ekspozycji dla obligacji wyemitowanych przez zakłady ubezpieczeń/reasekuracji które nie spełniają swoich minimalnych wymogów kapitałowych (MCR), mają zastosowanie następujące czynniki szoku:

$duration_i$ (w latach)	czynnik ryzyka FUP_i
do 5	$7,5\% \cdot duration_i$
Powyżej 5 do 10	$37.5\% + 4.2\% \cdot (duration_i - 5)$
Powyżej 10 do 15	$58.5\% + 0.5\% \cdot (duration_i - 10)$
Powyżej 15 do 20	$61.0\% + 0.5\% \cdot (duration_i - 15)$
Powyżej 20	$\text{Min}(63,5\% + 0,5\% \cdot (duration_i -$

	20);1)
--	--------

Specjalne odniesienie do obligacji pokrytych (zabezpieczonych)

SCR.5.100. W celu zapewnienia uwzględnienia obligacji pokrytych w podmodule ryzyka spreadu kredytowego odpowiednio do ich specyficznych cech ryzyka, czynnik ryzyka F^{up} ma być zastosowany zgodnie z poniższą tabelą, po spełnieniu następujących wymogów:

- składnik aktywów ma stopień jakości kredytowej wynoszący 0 lub 1
- pokryta obligacja spełnia wymogi określone w art. 22 ust. 4 dyrektywy w sprawie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) 85/611/EWG

Stopień jakości kredytowej $duration_i$ (w latach)	0	1
do 5	$0,7\% \cdot duration_i$	$0,9\% \cdot duration_i$
Powyżej 5 lat	$\text{Min}(3,5\% + 0,5\% \cdot (duration_i - 5); 1)$	$\text{Min}(4,50\% + 0,5\% \cdot (duration_i - 5); 1)$

Specjalne odniesienie do ekspozycji wobec rządów centralnych, banków centralnych, wielostronnych banków rozwoju i organizacji międzynarodowych

SCR.5.101. Czynnik ryzyka wynoszący 0% ma być zastosowany dla celów tego podmodułu wobec ekspozycji wobec rządów centralnych państw członkowskich UE i banków centralnych denominowanych i finansowanych w dowolnej walucie krajowej państwa członkowskiego UE, lub instrumentów emitowanych przez wielostronne banki rozwoju wymienione w Załączniku P, części 1, numer 4 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (2006/48/WE) lub ekspozycji wobec organizacji międzynarodowych wymienionych w Załączniku P, część 1, numer 5 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (2006/48/WE) lub ekspozycji wobec Europejskiego Banku Centralnego lub ekspozycji w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowanych przez Europejski Bank Centralny lub Europejski Fundusz Inwestycyjny. Zerowe obciążenie ryzykiem, o którym mowa w niniejszym ustępie ma zastosowanie jedynie wobec ekspozycji dłużnych wobec wymienionych organizacji i nie rozciąga się na inwestycje w podmioty należące do jednej z wymienionych organizacji.

SCR.5.102. Dla celów podmodułu ryzyka spreadu kredytowego ekspozycje wobec rządów regionalnych i władz lokalnych utworzonych w jurysdykcji państwa członkowskiego są traktowane jako ekspozycje wobec rządu centralnego, do których ma zastosowanie zerowy wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego, pod warunkiem, że nie występuje różnica ryzyka między takimi ekspozycjami wynikająca ze specyficznych uprawnień do pobierania podatków tych ostatnich i istnieją specyficzne ustalenia instytucjonalne powodujące redukcję ryzyka niewywiązania ze zobowiązań. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji oceniają, w jakim zakresie rząd regionalny lub władze lokalne spełniają te kryteria.

SCR.5.103. W celu określenia wymogu kapitałowego ryzyka spreadu kredytowego dla ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych denominowanych i finansowanych w walucie krajowej innych niż wymienione w SCR.5.100 należy korzystać z następujących współczynników F^{up} :

<i>stopień jakości kredytowej</i>	0	1	2	3	4	5	6
<i>duration_i</i> <i>(w latach)</i>							
do 5	0%	0%	1,1%. <i>duration_i</i>	1,4%. <i>duration_i</i>	2,5%. <i>duration_i</i>	4,5%. <i>duration_i</i>	4,5%. <i>duration_i</i>
Powyżej 5, do 10	0%	0%	5.5% + 0.6%. (<i>duration_i</i> -5)	7.0% + 0.7%. (<i>duration_i</i> -5)	12.5%+ 1.5%. (<i>duration_i</i> -5)	22.5% + 2.5%. (<i>duration_i</i> -5)	22.5% + 2.5%. (<i>duration_i</i> -5)
Powyżej 10, do 15	0%	0%	8.4% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -10)	10.5% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -10)	20.0% + 1 % . (<i>duration_i</i> -10)	35.0% + 1.80 % . (<i>duration_i</i> -10)	35.0% + 1.80 % . (<i>duration_i</i> -10)
Powyżej 15, do 20	0%	0%	10.9% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -15)	13% + 0.0 % . (<i>duration_i</i> -15)	25.0% + 1.0 % . (<i>duration_i</i> -15)	44.0% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -15)	44.0% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -15)
Powyżej 20	0%	0%	13.4% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -20)	15.5% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -20)	30.0% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -20)	46.5% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -20)	46.5% + 0.5 % . (<i>duration_i</i> -20)

SCR.5.104. W celu umożliwienia analizy wpływu tych postanowień, zakłady ujawnią swoje ekspozycje wobec rządu i banków centralnych.

Ryzyko spreadu kredytowego dla pozycji sekurytyzacji

SCR.5.105. Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego pozycji sekurytyzacji²⁴ jest określany jako wynik uprzednio określonego scenariusza:

$$Mkt_{sp}^{securitisation} = \max(\Delta BOF_{i, direc} \text{ spread shock on securitisation positions}; 0)$$

SCR.5.106. Bezpośrednia nagła zmiana spreadu kredytowego dla pozycji sekurytyzacji to natychmiastowy wpływ na aktywa netto oczekiwany w razie następującego natychmiastowego spadku wartości pozycji sekurytyzacji z powodu wzrostu ich spreadów kredytowych:

$$\sum_i MV_i \cdot F^{up}(rating_i; duration_i)$$

gdzie:

$F^{up}(rating_i, duration_i)$ = funkcja stopnia jakości kredytowej i czasu trwania skalibrowana tak, by dostarczyć nagłej zmiany spójnej z VaR 99,5% po wzroście spreadów kredytowych, gdzie współczynnik $F^{up}(rating_i; czas\ trwania_i)$ jest ograniczone do maksymalnego poziomu 100%.

SCR.5.107. W celu określenia zagregowanego wymogu kapitałowego ryzyka spreadu kredytowego dla pozycji sekurytyzacji należy dokonać następującego podziału na pozycje sekurytyzacji typu 1, typu 2 i pozycje resekurytyzacji:

Sekurytyzacja typu 1 obejmuje ekspozycje na sekurytyzacje spełniające następujące kryteria:

- ekspozycji został przypisany stopień jakości kredytowej wynoszący 3 lub lepszy;
- sekurytyzacja jest notowana na regulowanym rynku kraju będącego członkiem EOG lub OECD;

²⁴ Gdy obowiązuje Wyplacalność II, jeśli jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca strukturyzowany produkt kredytowy wydany po 1 stycznia 2011 r. lub gdy bazy ekspozycje dodawane lub odejmowane po 31 grudnia 2014 r. nie są zgodne z 5% For the purposes of ASSESSMENT, such specific treatment should not be applied. Undertakings are however required to fill the relevant questions in the questionnaire.

- c) po dostarczeniu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i, jeśli dotyczy, zawiadomienia o zajęciu obciążonej nieruchomości, transza nie jest podporządkowana innym transzom tej samej transakcji lub systemu sekurytyzacji odnośnie otrzymywania płatności kapitału i odsetek;
- d) bazowe aktywa zostały nabyte przez SSPE w sposób wykonalny wobec jakiegokolwiek strony trzeciej i są poza zasięgiem sprzedającego (jednostki inicjującej lub sponsorującej) a jego wierzycieli w razie niewypłacalności sprzedającego;
- e) nie ma znaczących zwrotów środków (clawback) w jurysdykcji sprzedającego (jednostki inicjującej lub sponsorującej); obejmuje to między innymi przepisy w ramach których sprzedaż bazowych aktywów może być unieważniona przez likwidatora sprzedającego (jednostki inicjującej lub sponsorującej) wyłącznie na podstawie tego, że była zawarta w ramach pewnego okresu przed ogłoszeniem niewypłacalności sprzedającego lub postanowień w ramach których SSPE może zapobiec takiemu unieważnieniu jedynie jeśli może udowodnić, że nie była świadoma niewypłacalności sprzedającego w momencie sprzedaży;
- f) sekurytyzacja obejmuje postanowienia służące zapewnieniu, że niewywiązanie się ze zobowiązań przez serwisera nie powoduje wygaśnięcia obsługi i postanowienia służące zapewnieniu zastąpienia pochodnych kontrahentów i dostawców płynności, jeśli dotyczy;
- g) wszystkie aktywa bazowe dla sekurytyzacji należą do wyłącznie jednej z następujących kategorii:
 - i) pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej lub w pełni gwarantowane pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, o których mowa w punkcie e) ustępu 1 art. 129 rozporządzenia 575/2013;
 - ii) pożyczki dla małych i średnich przedsiębiorstw;
 - iii) pożyczki i leasing samochodowe na finansowanie pojazdów mechanicznych lub przyczep, o których mowa w punktach 11 i 13 art. 3 dyrektywy 2007/46/WE, ciągników rolniczych lub leśnych, o których mowa w dyrektywie 2003/37/WE, motocykli lub mechanicznych pojazdów trójkołowych, o których mowa w punktach b) i c) art. 1 ust. 2 dyrektywy 2002/24/WE lub pojazdów gaśnicowych, o których mowa w punkcie c) art. 2 ust. 2 dyrektywy 2007/46/WE. Takie pożyczki lub leasingi mogą obejmować dodatkowe produkty ubezpieczeniowe i dotyczące obsługi lub dodatkowe części pojazdów i w przypadku leasingów wartość rezydualną wyleasingowanych pojazdów.;
 - iv) leasingowana nieruchomość;
 - v) pożyczki konsumpcyjne;
 - vi) należności z kart kredytowych.

Pula bazowych aktywów może obejmować jedynie instrumenty pochodne, jeśli są one wykorzystywane do hedgingu ryzyka walutowego i ryzyka stopy procentowej.

(h) pula bazowych aktywów nie obejmuje pożyczek udzielonych dłużnikom o niekorzystnej historii kredytowej; jeśli dłużnik o niekorzystnej historii kredytowej jest pożyczkobiorcą (lub, jeśli dotyczy, gwarantem), który:

i) ogłosił upadłość, ustalił z wierzycielami zwolnienie z płatności lub zmianę harmonogramu spłaty zadłużenia lub sąd przyznał jego wierzycielom prawo do egzekucji należności lub miał istotne szkody w wyniku niedotrzymania płatności w ciągu trzech lat przed datą zainicjowania umowy; lub

ii) znajduje się w oficjalnym spisie osób z niekorzystną historią kredytową; lub

iii) posiada ocenę kredytową ECAI lub posiada ocenę zdolności kredytowej wskazujące na znaczne ryzyko, że ustalone umownie płatności nie będą realizowane, w porównaniu z przeciętnym dłużnikiem dla tego typu pożyczek w stosownej jurysdykcji.

i) pula aktywów bazowych nie obejmuje pożyczek z niewykonanymi zobowiązaniami w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 (rozporządzenia dotyczącego pożyczki hipotecznej) w momencie emisji sekurytyzacji lub włączonych do puli aktywów bazowych w dowolnym momencie po emisji.

j) poza sekurytyzacjami dla których bazowe aktywa to należności z kart kredytowych, przynajmniej jedna płatność została dokonana przez dłużnika odnośnie pożyczek lub leasingu;

k) w przypadku sekurytyzacji, gdzie bazowe aktywa to zabezpieczenia hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, pula bazowych pożyczek zabezpieczonych hipoteką na nieruchomości mieszkalnej nie obejmuje żadnych pożyczek, które były oferowane i ubezpieczone pod warunkiem, że osoby ubiegające się o pożyczkę lub, jeśli dotyczy, pośrednicy, zostali poinformowani, że przedstawione informacje mogą nie być weryfikowane przez pożyczkodawcę;

l) w przypadku sekurytyzacji zabezpieczonej pożyczką zabezpieczoną hipoteką na nieruchomości mieszkalnej ocena wiarygodności kredytowej pożyczkobiorcy spełnia wymogi określone w [art. 18 MCD] lub równoważne wymogi w krajach nie będących członkami Unii;

m) w przypadku sekurytyzacji zabezpieczonej pożyczki konsumpcyjnej ocena wiarygodności kredytowej pożyczkobiorcy spełnia wymogi określone w art. 18 dyrektywy 2008/48/WE (MCD) lub równoważne wymogi w krajach nie będących członkami Unii;

n) jeśli emitent, jednostka inicjująca, lub jednostka sponsorująca sekurytyzację ma siedzibę w Unii, ujawnia informacje zgodnie z art. 8b rozporządzenia 1060/2009 w sprawie jakości kredytów i wyników aktywów bazowych, struktury transakcji, przepływów pieniężnych i wszelkich zabezpieczeń pokrywających ekspozycję oraz informacji koniecznych dla inwestorów do prowadzenia wszechstronnych i opartych na odpowiednich informacjach testów stresu; jeśli emitent, jednostka inicjująca i jednostka sponsorująca mają siedzibę poza Unią, wyczerpujące dane o poziomie pożyczek zgodnie ze standardami ogólnie przyjętymi przez uczestników rynku są udostępniane aktualnym i potencjalnym inwestorom i organom regulacyjnym w momencie emisji a następnie w regularnych odstępach czasu.

SCR.5.108. **Sekurytyzacja typu 2** obejmuje wszystkie sekurytyzacje, które nie kwalifikują się jako sekurytyzacja typu 1 i nie są pozycjami resekurytyzacji.

SCR.5.109. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z wartości przejściowych dla sekurytyzacji wyemitowanych przed wejściem w życie dyrektywy Wypłacalność II, gdzie zakłada się, że pozycje sekurytyzacji spełniające kryteria z lit. a), c), d) i g) można uznać za sekurytyzacje typu 1.

SCR.5.110. Dla sekurytyzacji typu 1 należy korzystać z następujących współczynników:

Czynniki ryzyka spreadu kredytowego F^{up} dla pozycji sekurytyzacji typu 1 (bezpośredni szok spreadu kredytowego)

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3
Czynnik ryzyka F^{up}_i	2,1%. czasu trwania _i	4,2%. czasu trwania _i	7,4%. czasu trwania _i	8,5%. czasu trwania _i

Dla sekurytyzacji typu 2 należy korzystać z następujących współczynników, jeśli zmodyfikowany czas trwania ma nie być krótszy niż 1 rok:

Czynniki ryzyka spreadu kredytowego F^{up} dla pozycji sekurytyzacji typu 2 (bezpośredni szok spreadu kredytowego)

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6
Czynnik ryzyka F^{up}_i	12,5%. czasu trwania _i	13,4%. czasu trwania _i	16,6%. czasu trwania _i	19,7%. czasu trwania _i	82%. czasu trwania _i	100%. czasu trwania _i	100%. czasu trwania _i

Dla resekurytyzacji należy korzystać z następujących współczynników F^{up} :

Czynniki ryzyka spreadu kredytowego dla sekurytyzacji stanowiących resekurytyzacje ekspozycji (bezpośredni szok spreadu kredytowego)

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6
Czynnik ryzyka F^{up}_i	33,0%. czasu trwania _i	40,0%. czasu trwania _i	51,0%. czasu trwania _i	91,0%. czasu trwania _i	100,0%. czasu trwania _i	100,0%. czasu trwania _i	100,0%. czasu trwania _i

SCR.5.111. Pozycjom sekurytyzacji typu 2 i pozycjom resekurytyzacji, dla których stopień jakości kredytowej nie jest dostępny, będzie przypisany czynnik ryzyka F^{up} wynoszący 100%.

Ryzyko spreadu kredytowego kredytowych instrumentów pochodnych

SCR.5.112. W przypadku kredytowych instrumentów pochodnych stosowane jest podejście oparte na scenariuszu. Kredytowe instrumenty pochodne obejmują swapy ryzyka kredytowego (CDS), swapy przychodu całkowitego (TRS) i obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym (CLN), jeśli:

- zakład ubezpieczeń/reasekuracji nie posiada bazowego instrumentu lub innej ekspozycji dla których ryzyko bazowe pomiędzy tą ekspozycją a instrumentem bazowym jest nieistotne we wszystkich możliwych scenariuszach; lub
- kredytowy instrument pochodny nie stanowi części polityki ograniczania ryzyka zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

Kredytowe instrumenty pochodne stanowiące część polityki ograniczania ryzyka zakładu ubezpieczeń/reasekuracji nie będą podlegały wymogowi kapitałowemu dla ryzyka spreadu kredytowego, o ile zakład ubezpieczeń/reasekuracji posiada instrumenty bazowe dla kredytowych instrumentów pochodnych albo innych ekspozycji odnośnie których ryzyko bazowe pomiędzy tą ekspozycją a instrumentami bazowymi kredytowych instrumentów pochodnych nie jest istotne w żadnych okolicznościach.

SCR.5.113. Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego jest określany jako wynik dwu uprzednio określonych scenariuszy:

$$Mkt_{sp,upward}^{cd} = \max(\Delta BOE_{upward}, \text{spread shock on credit derivatives}; 0)$$

$$Mkt_{sp,downward}^{cd} = \max(\Delta BOE_{downward}, \text{spread shock on credit derivatives}; 0)$$

SCR.5.114. Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego dla kredytowych instrumentów pochodnych jest równy stracie podstawowych środków własnych, jaka wynikłaby z natychmiastowego absolutnego wzrostu spreadów kredytowych instrumentów bazowych dla kredytowych instrumentów pochodnych lub z natychmiastowego względnego spadku spreadów instrumentów bazowych dla kredytowych instrumentów pochodnych zgodnie z następującymi rzędami wielkości:

Współczynniki ryzyka spreadu kredytowego dla kredytowych instrumentów pochodnych

Stopień jakości kredytowej	Wzrost spreadów (bezwzględne)	Spadek spreadów (względny)
0	+130 pb	-75%
1	+150 pb	-75%
2	+260 pb	-75%
3	+450 pb	-75%
4	+840 pb	-75%
5	+1620 pb	-75%
6	+1620 pb	-75%
Bez ratingu	+500 pb	-75%

SCR.5.115. Wymóg kapitałowy dla ryzyka spreadu kredytowego dla kredytowych instrumentów pochodnych wyprowadzany z typu szoku powodującego najwyższych wymóg kapitałowy z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe:

$$\text{Jeśli } nMkt_{sp,upward}^{cd} > nMkt_{sp,downward}^{cd} \text{ to } Mkt_{sp}^{cd} = Mkt_{sp,upward}^{cd} \text{ i } nMkt_{sp}^{cd} = nMkt_{sp,upward}^{cd} .$$

$$\text{Jeśli } nMkt_{sp,upward}^{cd} \leq nMkt_{sp,downward}^{cd} \text{ to } Mkt_{sp}^{cd} = Mkt_{sp,downward}^{cd} \text{ i } nMkt_{sp}^{cd} = nMkt_{sp,downward}^{cd} .$$

Zastosowanie scenariuszy ryzyka spreadu kredytowego do portfeli korekty dopasowania

SCR.5.116. Jeśli zakłady ubezpieczeń stosują korektę dopasowania, zrealizują obliczenie oparte na scenariuszu dla ryzyka spreadu kredytowego w następujący sposób:

- a. Aktywa w przypisanym portfelu będą podlegały natychmiastowemu spadkowi wartości w przypadku ryzyka spreadu kredytowego zgodnie z czynnikiem ryzyka spreadu kredytowego określonymi w SCR.5.86., SCR. 5.91, SCR.5.92., SCR.5.93., SCR.5.94. i SCR.5.99
- b. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe portfela zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych, do którego stosowana jest korekta dopasowania, mają być ponownie obliczone w celu uwzględnienia wpływu na kwotę korekty dopasowania natychmiastowego spadku wartości przypisanego portfela aktywów w przypadku ryzyka spreadu kredytowego. W szczególności podstawowy spread dla przypisanego portfela aktywów zwiększy się o bezwzględną kwotę równą iloczynowi czynników ryzyka spreadu kredytowego określonych w SCR.5.86., SCR. 5.91, SCR.5.92., SCR.5.93., SCR.5.94. i SCR.5.99 , po pomnożeniu przez zmodyfikowany czas trwania stosownego składnika aktywów, i następujące czynniki redukcji:

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6
Czynnik redukcji	45%	50%	60%	75%	100%	100%	100%

Ponieważ podejście do korekty dopasowania oparte na czasie trwania podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organ nadzoru po wejściu w życie systemu Wypłacalność II, zdolność zakładów ubezpieczeń/reasekuracji do wykorzystania korekty łączenia dla celów Badania Ilościowego nie wyklucza jakichkolwiek przyszłych decyzji krajowych organów nadzoru w kwestii zatwierdzania takiego podejścia.

Uprozczone obliczenia ryzyka spreadu kredytowego dla obligacji i pożyczek innych niż pożyczki zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej

SCR.5.117. Można wykorzystać następujące uproszczenia, pod warunkiem, że:

SCR.5.118.

- a. Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
- b. Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka spreadu kredytowego stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.5.119. Uproszczenie jest określone jako:

$$SCR_{bonds} = MV^{bonds} \cdot \left(\sum_i \%MV_i^{bonds} \cdot stress_i + \%MV_{norating}^{bonds} \cdot \min(dur_{norating} \cdot 0.03; 1) \right) + \Delta Liab_{ul}$$

gdzie:

MV^{bonds}	=	Łączna wartość rynkowa portfela obligacji i pożyczek
$\%MV_i^{bonds}$	=	Część portfela obligacji i pożyczek o stopniu jakości kredytowej i
$\%MV_{norating}^{bonds}$	=	Część portfela obligacji i pożyczek dla których nie jest dostępny stopień jakości kredytowej
$stress_i$	=	Zdefiniowany jako iloczyn średniego czasu trwania i czynników szoku spreadu kredytowego określonych w poniższej tabeli
$dur_{no\ rating}$	=	Średni czas trwania portfela obligacji i pożyczek dla których nie jest dostępny stopień jakości kredytowej, ważony wartością rynkową obligacji

i gdzie $\Delta Liab_{ul}$ to ogólny wpływ na stronę zobowiązań dla polis, w przypadku których osoby ubezpieczone ponoszą ryzyko inwestycyjne, zawierających opcje i gwarancje scenariusza z uwzględnieniem stresu przy minimalnej wartości 0 (konwencja zapisu: znak plus oznacza straty). Scenariusz z uwzględnieniem stresu jest zdefiniowany jako spadek wartości aktywów o

$$MV^{bonds} \cdot \left(\sum_i \%MV_i^{bonds} \cdot stress_i + \%MV_{norating}^{bonds} \cdot \min(dur_{norating} \cdot 0.03 ; 1) \right)$$

gdzie czynniki szoku spreadu kredytowego są zdefiniowane jako:

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6
Obciążenie kapitałowe	0.9%	1.1%	1.4%	2.5%	4.5%	7.5%	7.5%

SCR.5.9.Ryzyko koncentracji aktywów Mkt_{conc}

Opis

SCR.5.120. Zakres podmodułu ryzyka koncentracji aktywów rozciąga się na aktywa uwzględniane w podmodułach ryzyka cen akcji, ryzyka spreadu kredytowego i ryzyka cen nieruchomości i nie obejmuje aktywów objętych przez moduł ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w celu uniknięcia pokrywania się obu elementów standardowego obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności.

SCR.5.121. Na przykład ryzyka wynikające z koncentracji środków pieniężnych w banku są ujęte w module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, podczas

gdy ryzyka wynikające z koncentracji w innych aktywach banku mają być odzwierciedlone w podmodule ryzyka koncentracji aktywów.

SCR.5.122. Odpowiednia ocena ryzyka koncentracji aktywów wymaga uwzględnienia zarówno bezpośrednich jak i pośrednich ekspozycji wynikających z inwestycji wchodzących w zakres tego podmodułu.

SCR.5.123. W celu uproszczenia i zachowania spójności definicja ryzyka koncentracji aktywów dla instrumentów finansowych jest ograniczona do ryzyka dotyczącego kumulacji ekspozycji dotyczących tego samego kontrahenta. Nie obejmuje innych typów koncentracji (np. obszaru geograficznego, sektora przemysłu, itd.).

SCR.5.124. Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów ma być obliczany osobno na podstawie ekspozycji jednopodmiotowych. W tym celu ekspozycja wobec zakładów ubezpieczeń/reasekuracji należąca do tej samej grupy, co określona w art. 212 dyrektywy 2009/138/WE lub to tego samego konglomeratu finansowego, o których mowa w art. 2 ust. 14 dyrektywy 2002/87/WE ma być traktowana jako ekspozycja jednopodmiotowa.

Dane wejściowe

SCR.5.125. Ekspozycje na ryzyko w aktywach wymaga zgrupowania odpowiednio do kontrahenta.

E_i = Ekspozycja netto w przypadku niewykonania zobowiązania kontrahenta I uwzględniona w obliczeniu podstawy modułu ryzyka koncentracji aktywów

$Assets_{xl}$ = Łączna kwota aktywów uznawana za podstawę obliczenia tego podmodułu.

$rating_i$ = Zewnętrzny stopień jakości kredytowej kontrahenta i

SCR.5.126. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji posiada więcej niż jedną ekspozycję wobec kontrahenta, to E_i stanowi zagregowaną wartość tych ekspozycji w razie niewykonania zobowiązania tego kontrahenta i jest traktowana jako ekspozycja jednopodmiotowa. Zagregowana ekspozycja w przypadku niewykonania zobowiązania dla wszystkich ekspozycji jednopodmiotowych rozpatrywanych dla modułu ryzyka koncentracji aktywów powinna być zredukowana o wielkość ekspozycji w razie niewykonania zobowiązania wobec kontrahentów należących do tej ekspozycji jednopodmiotowej i dla których czynnik ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów wynosi 0%.

$rating_i$ ma stanowić średnią ważoną stopnia jakości kredytowej dla tej ekspozycji jednopodmiotowej, określoną jako liczba całkowita najbliższa średniej stopni jakości kredytowej indywidualnych ekspozycji dla tego kontrahenta, ważona ekspozycją netto w przypadku niewykonania zobowiązania odnośnie tej ekspozycji wobec tego kontrahenta.

SCR.5.127. Ekspozycja w przypadku niewykonania zobowiązania indywidualnego kontrahenta i ma obejmować aktywa objęte przez podmoduł ryzyka koncentracji, w tym instrumenty hybrydowe, np. dług podrzędny (junior debt), transe antresolowe (mezzanine) CDO.

SCR.5.128. Ekspozycje poprzez fundusze inwestycyjne lub podmioty, których działalność to głównie posiadanie inwestycji zakładu ubezpieczeń/reasekuracji i zarządzanie nią wymagają podejścia look-through. To samo dotyczy transz CDO i podobnych inwestycji zawartych w „produktach strukturyzowanych”. Moduł ryzyka koncentracji aktywów nie ma być stosowany na poziomie funduszu inwestycyjnego, ale na poziomie każdego podkontrahenta, po zagregowaniu ekspozycji wobec każdego podkontrahenta na poziomie portfela. Jeśli bazowe ekspozycje jednopodmiotowe funduszu inwestycyjnego nie są możliwe do określenia, ryzyko koncentracji ma być stosowane na poziomie funduszu inwestycyjnego.

Dane wynikowe

SCR.5.129. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$$Mkt_{conc} = \text{Całkowity wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów}$$

Kalkulacja

SCR.5.130. Obliczenie odbywa się w trzech krokach: a) względna nadwyżka ekspozycji dla poszczególnych ekspozycji jednopodmiotowych, b) wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów dla poszczególnych ekspozycji jednopodmiotowych, c) agregacja dla wszystkich ekspozycji jednopodmiotowych.

SCR.5.131. Względna nadwyżka ekspozycji dla poszczególnych ekspozycji jednopodmiotowych jest obliczana następująco:

$$XS_i = \max\left(0, \frac{E_i}{Assets_{xl}} - CT\right)$$

gdzie próg względnej nadwyżki ekspozycji CT, zależny od stopnia jakości kredytowej jednopodmiotowej i, jest określany następująco:

stopień jakości kredytowej	Próg względnego nadmiaru ekspozycji (CT)
0	3%
1	3%
2	3%
3	1.5%
4	1.5%
5	1.5%
6 lub bez ratingu	1.5%

gdzie $Assets_{xl}$ to łączna kwota aktywów uwzględnionych w podmodule ryzyka koncentracji. $Assets_{xl}$ nie obejmują:

1. aktywów dla umów ubezpieczenia na życie, gdzie ryzyko inwestycyjne ponosi ubezpieczający.
2. ekspozycji zakładu ubezpieczeń/reasekuracji wobec kontrahenta, należących do tej samej grupy, co zakład ubezpieczeń/reasekuracji, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:
 - i) kontrahent to zakład ubezpieczeń/reasekuracji, ubezpieczeniowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub przedsiębiorstwo usług pomocniczych podlegające wymogom ostrożnościowym;
 - ii) kontrahent jest w pełni skonsolidowany w tym samym zakresie konsolidacji co zakład ubezpieczeń/reasekuracji;
 - iii) kontrahent podlega takim samym procedurom oceny ryzyka, pomiaru i kontroli co zakład ubezpieczeń/reasekuracji;
 - iv) kontrahent ma siedzibę w Unii Europejskiej;
 - v) nie ma żadnych bieżących lub przewidywanych przeszkód praktycznych lub prawnych, które uniemożliwiłyby szybki transfer środków własnych albo spłatę zobowiązań wobec zakładu ubezpieczeń/reasekuracji przez kontrahenta;
3. wartości udziałów kapitałowych, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych, które są odliczane od środków własnych;
4. aktywów uwzględnionych w module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.
5. aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego
6. wartości niematerialnych i prawnych

SCR.5.132. Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów dla ekspozycji jednopodmiotowej i $Conc_i$ będzie równy stracie podstawowych środków własnych, jaka wynikłaby z natychmiastowego względnego spadku wartości aktywów odpowiadającym ekspozycji jednopodmiotowej i równej:

$$XS_i \cdot g_i$$

gdzie parametr g_i , zależy od stopnia jakości kredytowej kontrahenta i jest określany następująco:

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6	Bez ratingu
Czynnik ryzyka g_i	12 %	12 %	21 %	27 %	73 %	73 %	73 %	73%

SCR.5.133. W przypadku kontrahentów bez stopnia jakości kredytowej spełniających następujące wymogi,

- a. będących zakładami ubezpieczeń/reasekuracji,
- b. spełniających swoje MCR,

- c. Współczynniki wypłacalności są określone zgodnie z wymogami określonymi w niniejszych specyfikacjach (współczynniki Wypłacalności II)
- d. współczynniki wypłacalności są określane zgodnie z rozpatrywanym scenariuszem.

parametr g_i , zależnie od współczynnika wypłacalności, jest określany następująco

Współczynnik wypłacalności	196% lub więcej	175%	122%	100%	95% lub mniej
Czynnik ryzyka g_i	12 %	21 %	27 %	64,5 %	73 %

SCR.5.134. Jeśli dopuszczona kwota środków własnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności wypada pomiędzy wartościami dopuszczonych kwot określonych powyżej, wartość czynnika ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów ma być liniowo interpolowane z dopuszczonej kwoty (współczynnik wypłacalności) i wartości czynnika ryzyka określonych w powyższej tabeli.

SCR.5.135. Dla pozostałych ekspozycji jednopodmiotowych, parametr g_i jest równy 73%.

SCR.5.136. Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji jest określany przy założeniu braku zależności między wymogami dla każdego kontrahenta I, i wynosi:

$$Mkt_{conc} = \sqrt{\sum_i (Conc_i^2)}$$

SCR.5.137. Ten podmoduł (podobnie jak cały moduł ryzyka rynkowego) znajduje się w zakresie zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania straty.

Specjalne odniesienie do obligacji pokrytych (zabezpieczonych)

SCR.5.138. W celu zapewnienia uwzględniania obligacji pokrytych w podmodule ryzyka koncentracji aktywów odpowiednio do ich specyficznych cech ryzyka, próg nadmiernej ekspozycji CT wynosi 15%, jeśli spełnione są następujące wymogi:

- składnik aktywów ma stopień jakości kredytowej wynoszący 0 lub 1 lub lepszy
- pokryta obligacja spełnia wymogi określone w art. 22 ust. 4 dyrektywy UCITS 85/611/EWG

Ekspozycje w formie pokrytych obligacji mają być uznawane za ekspozycje jednopodmiotowe, niezależnie od pozostałych ekspozycji netto w przypadku niewykonania zobowiązania tych samych kontrahentów. Pozostałe ekspozycje netto w przypadku niewykonania zobowiązania tych samych kontrahentów co kontrahenci ekspozycji w formie pokrytych obligacji mają być uznawane za osobnych jednopodmiotowych kontrahentów.

Specjalne traktowanie instytucji kredytowych i instytucji finansowych nie mających ratingu

SCR.5.139. Ekspozycje jednopodmiotowe dla których ocena kredytowa przez wyznaczoną ECAI nie jest dostępna, będące instytucjami kredytowymi i instytucjami finansowymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 i ust. 5 dyrektywy 2006/48/WE i

spełniających wymogi dyrektywy 2006/48/WE będą miały przypisany czynnik ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów wynoszący 64,5%.

Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji nieruchomości

SCR.5.140. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji określą ekspozycje dla pojedynczej nieruchomości wyższe niż 10% „łącznych aktywów” (próg koncentracji) uwzględnionych w tym podmodule zgodnie z powyższymi ustępami (podrozdział *opis*).

SCR.5.141. W tym celu zakład ubezpieczeń/reasekuracji uwzględni zarówno nieruchomości bezpośrednio posiadane jak i te posiadane pośrednio (tzn. nieruchomości funduszy) oraz zarówno własność jak i wszelkie inne ekspozycje nieruchomościowe (hipoteki lub wszelkie inne prawa ustawowe dotyczące nieruchomości).

SCR.5.142. Nieruchomości zlokalizowane w tym samym budynku lub wystarczająco blisko siebie będą uznane za jedną nieruchomość.

SCR.5.143. Wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji dla poszczególnych nieruchomości i jest obliczany jako wynik scenariusza:

$$Conc_i = \Delta BOF / concentration\ shock$$

Ekspozycjom dla pojedynczej nieruchomości będzie przypisany czynnik ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów wynoszący 12%.

Specjalne odniesienie do ekspozycji wobec rządów centralnych, banków centralnych, wielostronnych banków rozwoju i organizacji międzynarodowych

SCR.5.144. Czynnik ryzyka wynoszący 0% ma być zastosowany dla celów tego modułu wobec ekspozycji wobec rządów centralnych państw członkowskich UE i banków centralnych denominowanych i finansowanych w dowolnej walucie krajowej państwa członkowskiego UE, lub ekspozycji wobec wielostronnego banku rozwoju wymienionego w Załączniku P, części 1, cyfra 4 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (2006/48/WE) lub ekspozycji wobec organizacji międzynarodowych wymienionych w Załączniku P, część 1, cyfra 5 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (2006/48/WE) lub ekspozycji wobec Europejskiego Banku Centralnego lub ekspozycji w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowanych przez Europejski Bank Centralny lub Europejski Fundusz Inwestycyjny. Zerowe obciążenie ryzykiem, o którym mowa w niniejszym ustępie ma zastosowanie jedynie wobec ekspozycji dłużnych wobec wymienionych organizacji i nie rozciąga się na inwestycje w podmioty należące do jednej z wymienionych organizacji.

SCR.5.145. Dla celów podmodułu ryzyka koncentracji aktywów ekspozycje wobec rządów regionalnych i władz lokalnych ustanowionych w jurysdykcji państwa członkowskiego są traktowane jako ekspozycje wobec rządu centralnego, do których ma zastosowanie zerowy wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji aktywów, pod warunkiem, że nie występuje różnica ryzyka między takimi ekspozycjami wynikająca ze specyficznych uprawnień do pobierania podatków tych ostatnich i istnieją specyficzne ustalenia instytucjonalne powodujące redukcję ryzyka

niewywiązania ze zobowiązań. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji ocenia, w jakim zakresie rząd regionalny lub władze lokalne spełniają te kryteria.

SCR.5.146. W celu określenia wymogu kapitałowego ryzyka koncentracji dla ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych denominowanych i finansowanych w walucie krajowej innych niż wymienione w SCR5.145 należy korzystać z następujących czynników ryzyka g_i :

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6	Bez ratingu
Czynnik ryzyka g_i	0 %	0 %	12%	21%	27%	73 %	73 %	73%

Specjalne odniesienie do ekspozycji wobec depozytów bankowych

SCR.5.147. Depozyty bankowe rozpatrywane w podmodule ryzyka koncentracji²⁵ mają mieć przypisany czynnik ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów wynoszącego 0% w zakresie, w jakim ich pełna wartość jest objęta przez wspólnotowy rządowy System Gwarancji Depozytów, gwarancja ma zastosowanie bez żadnych ograniczeń wobec zakładu ubezpieczeń/reasekuracji i pod warunkiem, że nie występuje podwójne liczenie takich gwarancji przy obliczaniu SCR.

SCR.5.10. Podejście do ryzyk związanych z obligacjami spółek celowych w posiadaniu zakładu ubezpieczeń/reasekuracji

SCR.5.148. Obligacje spółek celowych (SPV) należy traktować następująco:

- 1) Obligacje spółek celowych posiadające głównie cechy obligacji o stałym oprocentowaniu, z zezwoleniem, jeśli spółka celowa jest zdefiniowana jak w punkcie (26) art. 13 dyrektywy 2009/138/WE²⁶ i spełnia wymogi określone w art. 211 dyrektywy 2009/138/WE oraz posiada stopień jakości kredytowej wynoszący 3 lub lepszy: Ich ryzyka należy uwzględnić w podmodułach „ryzyka spreadu kredytowego”, „ryzyka stopy procentowej” i ryzyka koncentracji aktywów zgodnie z ich stopniem jakości kredytowej.
- 2) Pozostałe obligacje spółek celowych, w tym mające istotne cechy akcji (tzn. obligacje transzy akcji - equity tranche notes): Ich ryzyka należy uwzględnić w podmodule „ryzyka cen akcji”. W tym celu obligacje spółek celowych mają być uznawane za akcje nienotowane na giełdzie, chyba że są aktywnie notowane na rynku finansowym.

²⁵ Ryzyka wynikające z koncentracji środków pieniężnych w bankach są ujęte w module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, a zatem nie podlegają podmodułowi ryzyka spreadu kredytowego.

²⁶ „spółki celowe” oznaczają wszelkie zakłady ubezpieczeń/reasekuracji, mające osobowość prawną bądź nie, inne niż istniejący zakład ubezpieczeń/reasekuracji, przyjmujące ryzyka od zakładów ubezpieczeń/reasekuracji i w pełni finansujące swoje ekspozycje na takie ryzyka poprzez przychody z emisję dłużnych papierów wartościowych lub inny mechanizm finansowania, przy czym prawo do zwrotu należności przynależne dostawcom finansowania w ramach takiej emisji papierów dłużnych lub mechanizmu finansowania jest podporządkowane zobowiązaniom reasekuracyjnym zakładu ubezpieczeń/reasekuracji

SCR.6. Kapitałowy wymóg wypłacalności - moduł ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

SCR.6.1. Wstęp

Opis

SCR.6.1. Moduł ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta ma odzwierciedlać możliwe straty wynikające z nieoczekiwanego niewykonania zobowiązań przez kontrahentów i dłużników zakładów ubezpieczeń/reasekuracji w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy. Zakres modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta obejmuje umowy ograniczania ryzyka, takie jak umowy reasekuracji, sekurytyzacji i instrumenty pochodne, a także należności od pośredników oraz wszelkie pozostałe ekspozycje kredytowe nieobjęte podmodułem ryzyka spreadu kredytowego.

SCR.6.2. Jeśli rozpoznaje się zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych, wówczas powinny być one uwzględnione przy obliczaniu wymogów kapitałowych dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i dla odpowiednich podmodułów ryzyka rynkowego. W tym celu zakłady ubezpieczeń/reasekuracji biorą pod uwagę charakter świadczeń pracowniczych, a jeśli to uzasadnione także zapisy wynikające z zasad tworzenia i działania pracowniczych programów emerytalnych, o których mowa w dyrektywie 2003/41/WE lub zapisy wynikające z umowy zawartej z innym zakładem ubezpieczeń/reasekuracji oferującym takie świadczenia

SCR.6.3. Jeśli zarządzanie aktywami pokrywającymi zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych jest wykonywane w ramach outsourcingu, wówczas zakład działający jako jednostka sponsorująca uwzględnia ww. aktywa przy obliczaniu wymogów kapitałowych dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i dla odpowiednich podmodułów ryzyka rynkowego, o ile odpowiada za jakiegokolwiek straty w wartościach tych aktywów.

SCR.6.4. Dla każdego kontrahenta, ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta uwzględnia całkowitą ekspozycję zakładu ubezpieczeń/reasekuracji na ryzyko niewykonania zobowiązania przez danego kontrahenta, niezależnie od formy prawnej zobowiązań wobec zakładu ubezpieczeń/reasekuracji wynikających z umowy.

SCR.6.5. W module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta rozróżnia się dwa rodzaje ekspozycji, określanych jako ekspozycje typu 1 i typu 2.

SCR.6.6. Klasa ekspozycji typu 1 obejmuje ekspozycje, które nie mogą być zdywersyfikowane i gdy jest prawdopodobne, że kontrahent posiada rating. Ekspozycje typu 1 obejmują ekspozycje z tytułu:

- a) Umów ograniczania ryzyka, w tym umów reasekuracji, sekurytyzacji w zakresie ubezpieczeń i instrumentów pochodnych;
- b) Środków pieniężnych na rachunkach bankowych;
- c) należności depozytowych od cedentów, gdzie liczba ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów nie przekracza 15;

- d) Zobowiązań wobec zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, do których opłacenia wezwano, które jednak pozostają nieopłacone, jeśli liczba ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów nie przekracza 15, nieopłacony kapitał zakładowy, do którego opłacenia wezwano, akcje uprzywilejowane, nieopłacone prawnie wiążące zobowiązania, do których opłacenia wezwano w odniesieniu do zobowiązań podporządkowanych, nieopłacony kapitał założycielski, wkłady członków lub równoważna pozycja podstawowych środków własnych w przypadku towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i towarzystw reasekuracji wzajemnej oraz innych towarzystw opartych na zasadzie wzajemności, do których opłacenia wezwano, nieopłacone gwarancje, akredytywy, roszczenia, jakie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i inne towarzystwa oparte na zasadzie wzajemności mogą rościć wobec swoich członków jako wezwanie do wniesienia dodatkowych udziałów, do których opłacenia wezwano;
- e) Prawnie wiążące zobowiązania, jakie zakład ubezpieczeń/reasekuracji złożył lub ustalił, a które mogą powodować obowiązek zapłaty w zależności od zdolności kredytowej lub niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, w tym gwarancje, akredytywy, listy gwarancyjne (*letters of comfort*) dostarczone przez zakład ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.6.7. Dla celów wyznaczania wymogu kapitałowego dla transakcji typu repo/reverse repo i sellbuyback/buysellback, papiery wartościowe, które będą przenoszone należy rozpoznać zgodnie z bilansem Wypłacalność II, uwzględniając także warunki umowne i ryzyka wynikające z umowy.

Jeśli pożyczony składnik aktywów pozostaje w bilansie, a otrzymany składnik aktywów nie jest rozpoznawany na bilansie, wówczas do pożyczonego składnika aktywów mają zastosowanie odpowiednie podmoduły ryzyka rynkowego. Dodatkowo ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta (ekspozycja typu 1) powinno być wyznaczone wobec pożyczonego składnika aktywów, z uwzględnieniem efektu ograniczenia ryzyka wynikającego z otrzymanego składnika aktywów, jeśli ww. aktywo jest uznawane za zabezpieczenie.

Jeśli pożyczony składnik aktywów nie pozostaje na bilansie, a otrzymany składnik aktywów jest rozpoznawany na bilansie, wówczas odpowiednie podmoduły ryzyka rynkowego mają zastosowanie wobec otrzymanego składnika aktywów. Dodatkowo, jeśli zgodnie z warunkami transakcji, w przypadku niewypłacalności pożyczkobiorcy, wystąpi ryzyko, że pożyczony składnik aktywów nie zostanie zwrócony pożyczkodawcy pod koniec obowiązywania transakcji, chociaż otrzymany składnik aktywów został zwrócony pożyczkobiorcy, wówczas należy obliczyć wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, w oparciu o początkową wartość pożyczonego składnika aktywów.

Jeśli zarówno pożyczony składnik aktywów jak i otrzymany składnik aktywów są rozpoznawane na bilansie, wówczas do obu stosuje się odpowiednie podmoduły ryzyka rynkowego. Dodatkowo, wyznacza się ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta wobec pożyczonego składnika aktywów, z uwzględnieniem efektu ograniczania ryzyka wynikającego z otrzymanego składnika aktywów, jeśli ww. aktywo jest uznawane za zabezpieczenie.

Jeśli w wyniku transakcji powstanie zobowiązanie na bilansie, zakład ubezpieczeń/reasekuracji uwzględni to zobowiązanie przy obliczaniu obciążenia kapitałowego ryzyka stopy procentowej.

SCR.6.8. W celu określenia liczby niezależnych kontrahentów, kontrahenci należący do tej samej grupy, zdefiniowanej w art. 212 dyrektywy Wypłacalność II lub do tego samego konglomeratu finansowego, zdefiniowanego w art. 2 ust. 14 dyrektywy dot. konglomeratów finansowych (2002/87/WE) nie są traktowani jako niezależni kontrahenci.

SCR.6.9. Klasa ekspozycji typu 2 obejmuje ekspozycje, które są zazwyczaj dywersyfikowane i gdy jest prawdopodobne, że kontrahent nie posiada rating. Klasa ekspozycji typu 2 obejmuje wszystkie ekspozycje nieuwzględnione w module ryzyka spreadu kredytowego, będące w zakresie modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i nienależące do ekspozycji typu 1, w szczególności:

- a) Należności od pośredników;
- b) Należności od ubezpieczonych lub ubezpieczających;
- c) Pożyczki zabezpieczone hipotecznie;
- d) należności depozytowe od cedentów, gdy liczba ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów nie przekracza 15;
- e) Nieopłacone zobowiązania otrzymane przez zakład ubezpieczeń/reasekuracji, do których opłacenia wezwano, zgodnie z punktem SCR.6.4 d), jeśli liczba ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów przekracza 15.

SCR.6.10. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą, wedle własnego uznania, uznać wszystkie ekspozycje o których mowa w podpunktach d) i e) punktu SCR.6.6 za ekspozycje typu 1, niezależnie od liczby ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów.

SCR.6.11. Jeśli akredytywa, gwarancja lub równoważna technika ograniczania ryzyka została zastosowana w celu pełnego zabezpieczenia ekspozycji i gdy taka technika ograniczania ryzyka spełnia wymagania wyrażone w rozdziale SCR11.2, wówczas dostawca takiej akredytywy, gwarancji lub równoważnej techniki ograniczania ryzyka może być uznany za kontrahenta zabezpieczanej ekspozycji w celu dokonania oceny liczby ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów.

SCR.6.12. Następujące ryzyka kredytowe nie są objęte modułem ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta:

- (a) ryzyko kredytowe przeniesione przez kredytowy instrument pochodny;
- (b) ryzyko kredytowe przy emisji wierzytelności przez spółki celowe, zdefiniowane lub nie w art. 13 ust. 26 dyrektywy 2009/138/WE;
- (c) ryzyko ubezpieczeniowe i reasekuracyjne kredytów i gwarancji

(d) ryzyko kredytowe pożyczek zabezpieczonych hipotecznie, niespełniających wymogów pożyczek zabezpieczonych hipotecznie (zob. art. 105 ust. 6 dyrektywy 2009/138/WE39).

SCR.6.13. Gwarancje inwestycyjne umów ubezpieczeniowych zapewnione ubezpieczającym przez stronę trzecią, w przypadku których zakład ubezpieczeń/reasekuracji ponosiłby odpowiedzialność za niewykonanie zobowiązań przez osobę trzecią, powinny być traktowane jako instrumenty pochodne w module ryzyka niewykonania zobowiązań przez kontrahenta.

Dane wejściowe

SCR.6.14. Informacje wejściowe odnośnie do ekspozycji typu 1:

- Recoverables_i* = Najlepsze oszacowanie kwot należnych z umów reasekuracji (lub SPV) *i*, oraz odpowiadających im należności
- MarketValue_i* = Wartość rynkowa instrumentu pochodnego *i* zgodnie z artykułem 75 dyrektywy 2009/138/WE
- Collateral_i* = Skorygowana o ryzyko wartość zabezpieczenia w odniesieniu do umowy reasekuracji (lub SPV) *i* lub w odniesieniu do instrumentu pochodnego *i*
- Guarantee_i* = Wartość nominalna gwarancji, akredytywy, listu gwarancyjnego lub podobnego zobowiązania *i*
- MVGuarantee_i* = Wartość gwarancji, akredytywy, listu gwarancyjnego lub podobnego zobowiązania *i* zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE
- SCR^{hyp}* = (Hipotetyczny) wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego lub rynkowego, przy założeniu, że wpływ ograniczania ryzyka przez umowę reasekuracji, SPV lub instrument pochodny dla danego kontrahenta nie jest uwzględniony w obliczeniach. Wartości te są wyznaczone jedynie dla celów modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta
- SCR^{without}* = Wymogi kapitałowe dla ryzyka ubezpieczeniowego lub ryzyka rynkowego bez jakichkolwiek zmian. Są to wymogi, o których mowa w rozdziale dotyczącym ryzyk ubezpieczeniowych i ryzyka rynkowego.
- Rating_i* = Stopień jakości kredytowej kontrahenta w odniesieniu do reasekuracji, SPV, instrumentu pochodnego, gwarancji, akredytywy, listu gwarancyjnego lub podobnego zobowiązania *i*

Solvency ratio_i Współczynnik pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) dopuszczalnymi środkami własnymi

Dane wynikowe

SCR.6.15. Moduł dostarcza następujących informacji wynikowych:

SCR_{def} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

$nSCR_{def}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

Obliczenie

SCR.6.16. Wymogi kapitałowe dla ekspozycji typu 1 i typu 2 obliczane są osobno i uwzględnia się następujący efekt dywersyfikacji przy agregowaniu wymogów:

$$SCR_{def} = \sqrt{SCR_{def,1}^2 + 1.5 \cdot SCR_{def,1} \cdot SCR_{def,2} + SCR_{def,2}^2},$$

gdzie

SCR_{def} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta

$SCR_{def,1}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla ekspozycji typu 1

$SCR_{def,2}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla ekspozycji typu 2

SCR.6.17. Dodatkowo zakłady ubezpieczeń/reasekuracji wyznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat $nSCR_{def}$ jako stratę aktywów netto wynikającą z niewykonania zobowiązań przez kontrahenta w kwocie SCR_{def} . Scenariusz powinien być przeprowadzony przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmienić i że zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą zmienić swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok.

SCR.6.2.Obliczanie wymogu kapitałowego dla ekspozycji typu 1

SCR.6.18. Główne dane wejściowe modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dot. oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) dla danej ekspozycji i prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD) przez

kontrahenta. Uwzględniając PD i LGD kontrahentów w portfelu ekspozycji typu 1, wymóg kapitałowy dla ekspozycji typu 1 obliczany jest następująco:

$$SCR_{def,1} = \begin{cases} 3 \cdot \sqrt{V}, & \text{if } \sqrt{V} \leq 7\% \cdot \sum_i LGD_i \\ 5 \cdot \sqrt{V}, & \text{if } 7\% \cdot \sum_i LGD_i < \sqrt{V} \leq 20\% \sum_i LGD_i, \\ \sum_i LGD_i, & \text{if } 20\% \sum_i LGD_i \leq \sqrt{V} \end{cases}$$

gdzie suma liczona jest po wszystkich niezależnych kontrahentach o typie ekspozycji 1

LGD_i = Strata z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta i dla ekspozycji typu 1

V = Wariancja rozkładu strat dla ekspozycji typu 1

\sqrt{V} = Odchylenie standardowe rozkładu strat dla ekspozycji typu 1

SCR.6.19. Wariancja rozkładu strat dla ekspozycji typu 1 będzie równa sumie V_{inter} i V_{intra} .

SCR.6.20. V_{inter} wynosi:

$$V_{inter} = \sum_{(j,k)} \frac{PD_k \cdot (1 - PD_k) \cdot PD_j \cdot (1 - PD_j)}{1.25 \cdot (PD_k + PD_j) - PD_k \cdot PD_j} \cdot TLGD_j \cdot TLGD_k$$

gdzie:

- suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje (j,k) dla różnych prawdopodobieństw niewykonania zobowiązania dla ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta;
- $TLGD_j$ i $TLGD_k$ oznaczają sumę strat z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji typu 1 przez kontrahentów posiadających prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania równe odpowiednio PD_j i PD_k .

SCR.6.21. V_{intra} wynosi:

$$V_{intra} = \sum_j \frac{1.5 \cdot PD_j \cdot (1 - PD_j)}{2.5 - PD_j} \cdot \sum_{PD_i} LGD_i^2$$

gdzie:

- pierwsza suma obejmuje wszystkie możliwe prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dla ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta
- druga suma obejmuje wszystkie ekspozycje wobec wszystkich pojedynczych kontrahentów, którzy posiadają prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania wynoszące PD_j .
- LGD_i oznacza stratę z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta i .

SCR.6.22. PD_i oznacza prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania związane z ekspozycją kredytową i , dla której dostępna jest ocena kredytowa przeprowadzona przez wyznaczoną ECAI. Wartości PD_i określone są następująco:

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6
Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania PD_i	0,002 %	0,01 %	0,05%	0,24%	1,20%	4,2 %	4,2 %

SCR.6.23. W przypadkach, gdy dla danego kontrahenta dostępnych jest więcej niż jeden stopień jakości kredytowej, wówczas należy zastosować drugi z kolei najwyższy stopień jakości kredytowej.

Kontrahenci bez stopni jakości kredytowej

SCR.6.24. W przypadku kontrahentów nieposiadających stopni jakości kredytowej, a którzy spełniają następujące wymogi,

- są zakładami ubezpieczeń/reasekuracji,
- spełniają wymóg MCR,
- współczynniki wypłacalności są wyznaczone zgodnie z wymogami określonymi w niniejszej specyfikacji,
- współczynniki wypłacalności są określane zgodnie z rozpatrywanym scenariuszem,

prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD), zależnie od współczynnika wypłacalności, jest określane następująco

Współczynnik wypłacalności	196% lub więcej	175%	150%	125%	122%	100%	95%	75% lub mniej
PD_i	0,01%	0,05%	0,1%	0,2%	0,24%	0,5%	1,2%	4,2 %

SCR.6.25. Jeśli współczynnik wypłacalności przyjmuje wartość między współczynnikami wypłacalności określonymi powyżej, wówczas wartość prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania powinna być liniowo interpolowana na podstawie najbliższych współczynników wypłacalności i prawdopodobieństw niewykonania zobowiązania określonych w tabeli powyżej. Dla współczynników wypłacalności niższych niż 75% prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania wynosi 4,2%, Dla współczynników wypłacalności wyższych niż 196% prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania wynosi 0,01%

- SCR.6.26. W przypadku kontrahentów będących zakładami ubezpieczeń/reasekuracji, którzy nie posiadają ratingu i nie spełniają wymogu MCR, prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania będzie wynosi 4,2%,
- SCR.6.27. Prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania dla banków, nieposiadających ratingu , a które spełniają wymogi dyrektywy (2006/48/WE) wynosi 0,5 %,
- SCR.6.28. W przypadku wszystkich pozostałych kontrahentów nieposiadających ratingu, prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania wynosi 4,2%,

Kontrahenci należący do tej samej grupy

- SCR.6.29. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji posiada więcej niż kilku zależnych kontrahentów (na przykład należących do jednej grupy), konieczne jest przypisanie prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania do całego zbioru zależnych kontrahentów, Całościowe prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania będzie równe średniemu prawdopodobieństwu niewykonania zobowiązania kontrahentów ważonemu odpowiednimi stratami z tytułu niewykonania zobowiązania,

Banki

- SCR.6.30. W przypadku kontrahentów będących instytucjami kredytowymi i instytucjami finansowymi w rozumieniu art, 4 ust, 1 i ust, 5 dyrektywy 2006/48/WE, nieposiadających ratingu i spełniających wymogi dyrektywy 2006/48/WE prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania wynosi 0,5%,

Wymogi dotyczące puli

- SCR.6.31. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą traktować ekspozycje wobec poszczególnych członków puli jako ekspozycje wobec pojedynczych kontrahentów, niezależnie od tego, czy zakład ubezpieczeń/reasekuracji dokonujący cesji swojego ryzyka do puli jest/nie jest jego członkiem.,

„Umowa puli to porozumienie między kilkoma zakładami ubezpieczeń/reasekuracji, czyli „członkami puli”, w ramach której członkowie puli zgadzają się dzielić w określonym stosunku podobnie zdefiniowane ryzyka ubezpieczeniowe ponoszone przez każdego z członków puli . Członkowie puli są łącznie lub osobno odpowiedzialni za ryzyka ubezpieczeniowe przeniesione za pomocą umowy puli, Dla celów definicji puli:

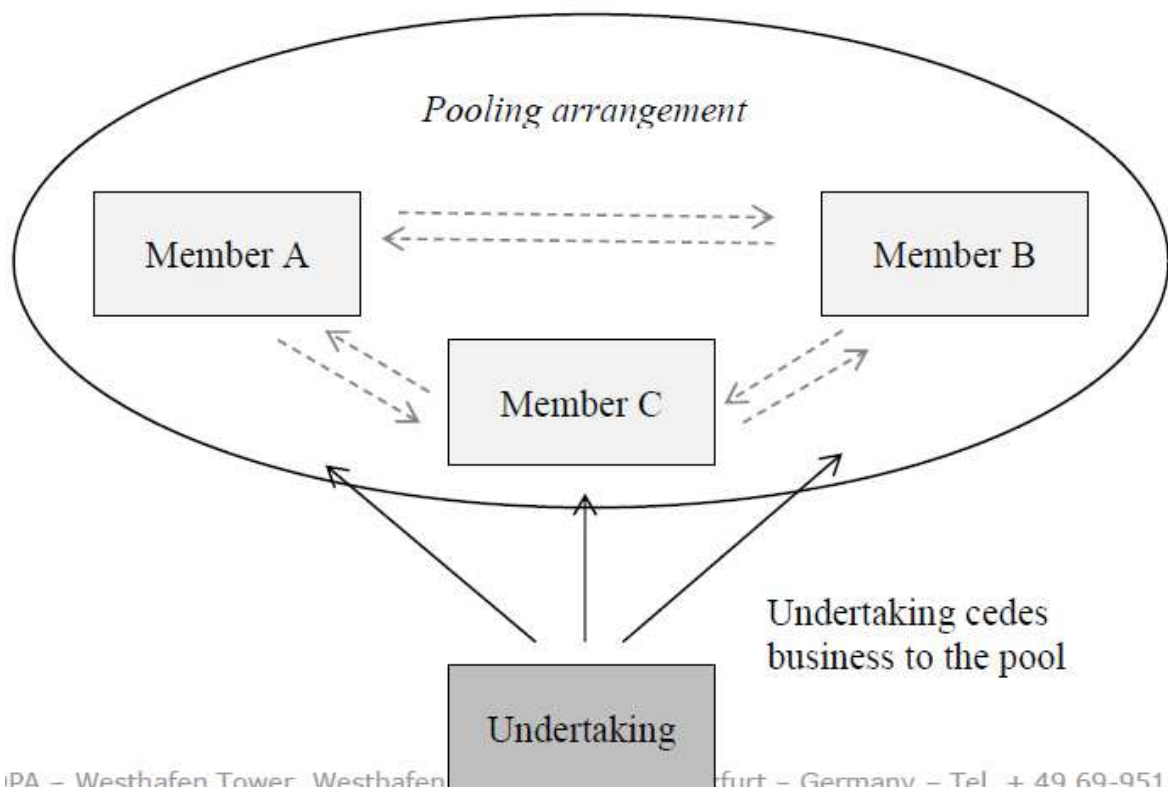
- strony ubezpieczone przez członków puli same nie są członkami puli;
- umowa obejmująca strony ubezpieczone jako członków umowy nie jest umową puli.,

Jeśli skład członków puli zmienia się w zakresie tej samej umowy w zależności od warunków umowy, wówczas umowa powinna być rozdzielona, a dla każdego elementu puli powinny być obliczona strata z tytułu niewykonania zobowiązania,

Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą traktować ekspozycje należące do różnych członków umowy puli jako ekspozycję wobec pojedynczego kontrahenta, jeśli prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania puli jest średnią z prawdopodobieństw niewykonania zobowiązania dla każdej ekspozycji wobec kontrahentów należących do puli, ważoną stratą z tytułu niewykonania zobowiązania odnośnie do tych ekspozycji. W tym celu strata z tytułu niewykonania zobowiązania ma być obliczana zgodnie z przedstawionymi uproszczeniami.

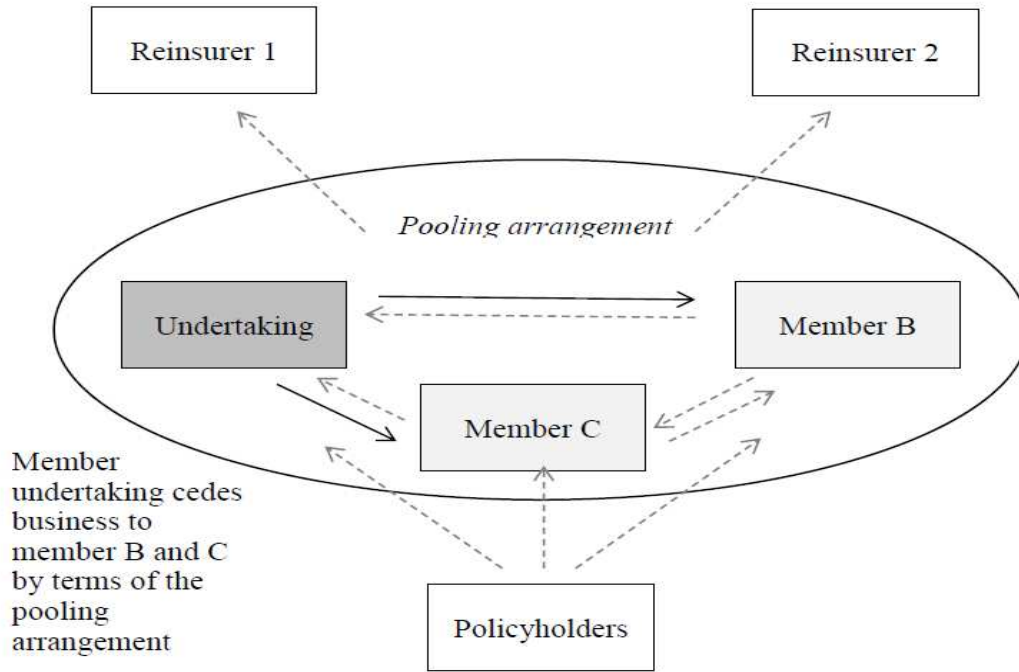
To, czy zakład ubezpieczeń/reasekuracji obliczający swój wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta jest stroną puli czy nie, określa, jakie ekspozycje będą uwzględniane przy stosowaniu danej umowy puli,

Ekspozycja wobec puli **typu A**: Ekspozycja zakładu ubezpieczeń/reasekuracji jest cedowana na pulę lub członków umowy puli jako część umowy zakładu z pulą., Sam zakład ubezpieczeń/reasekuracji nie jest częścią puli.

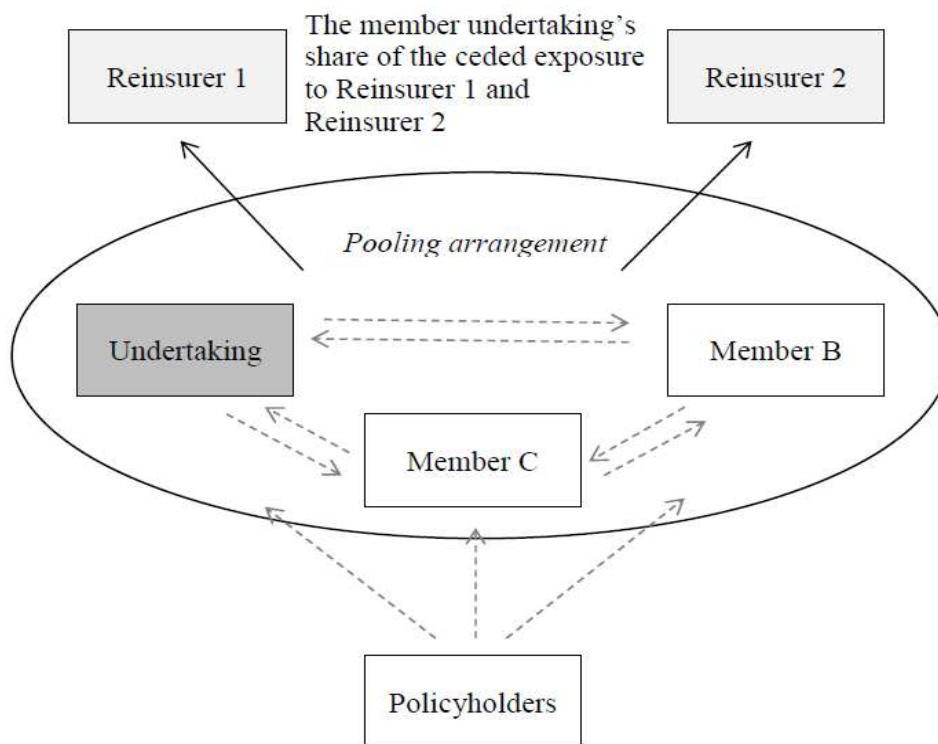

IPA – Westhafen Tower, Westhafenplatz 1 - 60327 Frankfurt – Germany – Tel. + 49 69-951119

Ekspozycja dla puli **typu B**: Ekspozycja zakładu ubezpieczeń/reasekuracji jest cedowana na pulę lub członków umowy puli jako część umowy zakładu z pulą., Sam zakład ubezpieczeń/reasekuracji jest częścią puli,

Ekspozycja dla puli **typu C**: Ekspozycja zakładu ubezpieczeń/reasekuracji wobec kontrahenta, który nie jest członkiem puli wynikająca z dzielenia ryzyka, która spełnia kryteria umowy puli, Sam zakład ubezpieczeń/reasekuracji jest częścią puli,

Prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dla ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta wyznaczone jest zgodnie z SCR,6,19,-SCR,6,25, (zapisy dla ekspozycji typu 1)., Strata z tytułu niewykonania zobowiązania obliczana jest oddzielnie dla ekspozycji wynikających/niewynikających z umowy puli., Strata z tytułu niewykonania zobowiązania równa się sumie straty z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji wynikających z umowy puli i ekspozycji niewynikających z umowy puli, Strata z tytułu niewykonania zobowiązania obliczana jest w zależności od typu puli:

1. **Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji dla puli typu A:**

- i. W przypadku ekspozycji dla puli typu A, którą zakład ubezpieczeń/reasekuracji uznaje za oddzielną ekspozycję wobec pojedynczego kontrahenta, strata z tytułu niewykonania zobowiązania członka puli jest równa stracie z tytułu niewykonania zobowiązania wyznaczonej zgodnie z SCR,6,30, Jeśli z umowy puli wynika wspólna odpowiedzialność, wówczas strata z tytułu niewykonania zobowiązania powinna być pomnożona przez współczynnik podziału ryzyka Q ,
- ii. Dla każdej umowy puli występuje tylko jeden czynnik Q , obliczany jako:

$$Q = e^{-\alpha(\min(SR_{pool}, 196\%) - 1)}, \alpha = 0.15$$

Gdzie każdego członka puli, dla której obowiązują przepisy dyrektywy 2009/138/WE oznaczamy literą i , a każdego innego członka puli literą j :

$$SR_{pool} = (1 - P) \times \frac{\sum_i (\text{eligible own funds})_i}{\sum_i [(\text{eligible own funds})_i / SR_i]} + \sum_j P_j \times SR_j$$

gdzie

$P = \sum_j P_j$, P_j oznacza udział w ryzyku członka puli j zgodnie z zapisami umowy puli, a SR_i i SR_j oznacza współczynnik wypłacalności członków puli i i j ,

- iii. Przy obliczaniu czynnika Q zakład ubezpieczeń/reasekuracji wykorzystuje najnowsze dostępne informacje,
- iv. SR_i and SR_j dla członków puli, dla których obowiązują przepisy dyrektywy 2009/138/WE i dla których istnieje ocena kredytowa nadana przez wyznaczoną ECAI wyznaczone są następująco:

Stopień jakości kredytowej	0	1	2	3	4	5	6
SR_i i SR_j	196%	196%	175%	122%	95%	75%	75%

- v. SR_i dla członków puli, których nie obowiązują przepisy dyrektywy 2009/138/WE i dla których nie istnieje ocena kredytowa nadana przez wyznaczoną ECAI równa się ostatniemu dostępnemu współczynnikowi wypłacalności,
- vi. Jeśli dwóch lub więcej członków puli należy do tej samej grupy, wówczas powinni być traktowani jako ekspozycja wobec pojedynczego kontrahenta, W szczególności, jeśli wszyscy członkowie puli należą do tej samej grupy j , wówczas powinni być traktowani jako ekspozycja wobec pojedynczego kontrahenta, bez stosowania czynnika Q ,
- vii. Jeśli zakład ubezpieczeń/reasekuracji ceduje ryzyko do puli za pośrednictwem centralnego podmiotu (central undertaking), wówczas centralny podmiot będzie uznany za część puli, wraz jego udziałem ryzyka,

5. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji dla puli typu B:

Jeśli z umowy puli wynika wspólna odpowiedzialność, wówczas strata dla podmiotu (U) z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta będącego członkiem puli (CM) wynosi:

$$LGD_{CM} = \max(((1 - RR_{CM}) \times (\frac{P_U}{1 - P_{CM}} \times BE_{CM,Pool}^{Net,Internal} + \Delta RM_{U,Pool}^{CM}) - F.Collateral); 0)$$

Gdzie:

- a, P_U oznacza udział podmiotu w ponoszeniu ryzyka zgodnie z umową puli,
- b, P_{CM} oznacza udział kontrahenta będącego członkiem puli w ponoszeniu ryzyka zgodnie z umową puli,
- c, RR_{CM} dla danego kontrahenta będącego członkiem puli wynosi:
 - i, 10% jeśli 60% lub więcej aktywów tego kontrahenta będącego członkiem puli podlega umowie zabezpieczenia,
 - ii, 50% w przeciwnym przypadku,
- d, $BE_{CM,Pool}^{Net,Internal}$ oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań cedowanych na kontrahenta będącego członkiem puli (CM) odnośnie do ekspozycji poprzez umowę puli na udziale własnym tj. z uwzględnieniem reasekuracji od kontrahentów zewnętrznych wobec puli,
- e, $\Delta RM_{U,Pool}^{CM}$ oznacza udział kontrahenta będącego członkiem puli (CM) w efekcie ograniczania ryzyka przez umowę puli na ryzyko ubezpieczeniowe podmiotu (U),
- f, $Collateral_i$ wartość zabezpieczenia oznacza skorygowaną o ryzyko w odniesieniu do kontrahenta będącego członkiem puli,
- g, F oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do puli,

Jeśli każdy z członków puli jest odpowiedzialny tylko do wysokości swojego udziału w zobowiązaniu zabezpieczanym umową puli, wówczas strata dla podmiotu (U) z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta będącego członkiem puli (CM) wynosi:

$$LGD_{CM} = \max(((1 - RR_{CM}) \times (P_{CM} \times BE_{UtoPool}^{Net,Internal} + \Delta RM_{U,Pool}^{CM}) - F.Collateral); 0)$$

Gdzie:

- a, P_{CM} oznacza udział kontrahenta będącego członkiem puli w ponoszeniu ryzyka zgodnie z umową puli,
- b, RR_{CM} dla danego kontrahenta będącego członkiem puli wynosi:
 - i, 10% jeśli 60% lub więcej aktywów tego kontrahenta będącego członkiem puli podlega umowie zabezpieczenia,
 - ii, 50% w przeciwnym przypadku,
- c, $BE_{UtoPool}^{Net,Internal}$ oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań cedowanych na pulę przez podmiot U, na udziale własnym tj. po odliczeniu reasekuracji od kontrahentów zewnętrznych wobec puli,
- d, $\Delta RM_{U,Pool}^{CM}$ oznacza udział kontrahenta będącego członkiem puli (CM) w efekcie ograniczania ryzyka przez umowę puli na ryzyko ubezpieczeniowe podmiotu (U),
- e, $Collateral_i$ oznacza wartość zabezpieczenia skorygowaną o ryzyko w odniesieniu do kontrahenta będącego członkiem puli,
- f, F oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do puli.,

6, Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji dla puli typu C:

Strata podmiotu (U) z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta zewnętrznego wobec puli (CE) wynosi:

$$LGD_{CE} = \max(((1 - RR_{CE}) \times (P_U \times BE_{Pool}^{CE} + \Delta RM_{U,Pool}^{CE}) - F.Collateral_i); 0)$$

Gdzie:

- a, P_U oznacza udział zakładu ubezpieczeń/reasekuracji w ponoszeniu ryzyka zgodnie z umową puli,
- b, RR_{CE} dla danego zewnętrznego kontrahenta wynosi:
 - i, 10% jeśli 60% lub więcej aktywów tego zewnętrznego kontrahenta podlega umowie zabezpieczenia,
 - ii, 50% w przeciwnym przypadku,
- c, BE_{Pool}^{CE} oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań cedowanych na zewnętrznego kontrahenta (CE) przez pulę jako całość,
- d, $\Delta RM_{U,Pool}^{CE}$ oznacza udział kontrahenta zewnętrznego (CE) w efekcie ograniczania ryzyka przez umowę puli na ryzyko ubezpieczeniowe podmiotu (U),
- e, $Collateral_i$ oznacza wartość zabezpieczenia skorygowaną o ryzyko w odniesieniu do kontrahenta zewnętrznego wobec puli,
- f, F oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do puli,

Uproszczenia dotyczące straty z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji dla puli typu B i C

1. Najlepsze oszacowanie ekspozycji wobec kontrahenta będącego członkiem puli:

W przypadku, gdy $BE_{CM,Pool}^{Net,Internal}$ w ustępie 5 nie jest znane bezpośrednio, wówczas można je przybliżyć następująco:

$$BE_{CM,Pool}^{Net,Internal} = \frac{P_{CM}}{P_U} \times BE_{U,Pool}^{Net,Internal}$$

Gdzie:

$BE_{U,Pool}^{Net,Internal}$ oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań podmiotu (U) wobec puli jako całości (na udziale własnym), tj. po odliczeniu reasekuracji ze strony kontrahentów zewnętrznych wobec puli,

2. Najlepsze oszacowanie ekspozycji wobec kontrahenta zewnętrznego:

w przypadku, gdy BE_{Pool}^{CE} w ustępie 6 nie jest znane bezpośrednio, wówczas można je przybliżyć następująco:

$$BE_{Pool}^{CE} = \frac{1}{P_U} \times BE_{U,Pool}^{CE}$$

Gdzie:

$BE_{U,Pool}^{CE}$ oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań cedowanych na kontrahenta zewnętrznego (CE) przez pulę w odniesieniu do ryzyk cedowanych na pulę przez podmiot (U),

3. Ekspozycja ograniczania ryzyka wobec kontrahenta zewnętrznego:

Jeśli zewnętrzni kontrahenci ograniczają ryzyko ponoszone przez pulę, w stosunku równym udziałowi ich najlepszego oszacowania w puli zgodnie z ustępem 6, wówczas można skorzystać z następującego przybliżenia:

$$\Delta RM_{U,Pool}^{CE} = \left(BE_{Pool}^{CE} / \sum_{CE} BE_{Pool}^{CE} \right) \times \Delta RM_{U,Pool}^{All_CEs}$$

Gdzie:

- a. BE_{Pool}^{CE} oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań cedowanych przez pulę na zewnętrznego kontrahenta (CE),

- b. $\Delta RM_{Pool}^{All_CEs}$ oznacza udział wszystkich kontrahentów zewnętrznych (CE) w efekcie ograniczania ryzyka przez umowę puli na ryzyko ubezpieczeniowe podmiotu (U),

4. Grupowanie ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów

Dla celów Oceny Ilościowej strata z tytułu niewykonania zobowiązania może być obliczana dla grupy ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów, W takim przypadku grupie ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów przypisuje się prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania równe najwyższemu prawdopodobieństwu niewykonania zobowiązania wobec pojedynczego kontrahenta w grupie, Dla każdej z ekspozycji dla puli typu A, typu B i typu C grupowanie wykonuje się osobno.,

SCR.6.3.Strata z tytułu niewykonania zobowiązania w przypadku dla umów ograniczających ryzyko

SCR.6.32. LGD dla ekspozycji zdefiniowana jest jako strata podstawowych środków własnych, jaką ubezpieczyciel poniósłby w razie niewykonania zobowiązania przez kontrahenta,

SCR.6.33. W przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, zazwyczaj część ekspozycji może być odzyskana., W celu umożliwienia potencjalnego odzyskania należności od kontrahenta, strata z tytułu niewykonania zobowiązania jest korygowana o czynnik $(1 - RR)$, gdzie RR oznacza stopę odzysku danego kontrahenta, Stopa odzysku może być różna w odniesieniu do reasekuracji, sekurytyzacji, czy instrumentów pochodnych,

SCR.6.34. W przypadku **umowy reasekuracji lub sekurytyzacji** i , strata z tytułu niewykonania zobowiązania LGD_i obliczana jest jako:

$$LGD_i = \max(0; 50\%(\text{Recoverables}_i + 50\% RM_{re,i}) - F \cdot \text{Collateral}_i),$$

gdzie

Recoverables_i = Najlepsze oszacowanie kwot należnych z umów reasekuracji (lub SPV) i i odpowiadające im należności

$RM_{re,i}$ = wielkość efektu ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego w stosunku do umowy reasekuracji lub sekurytyzacji

Collateral_i = wartość zabezpieczenia skorygowana o ryzyko w odniesieniu do umowy reasekuracji lub SPV

F = Czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do umowy reasekuracji lub sekurytyzacji w przypadku jakichkolwiek zdarzeń kredytowych dotyczących kontrahenta i ,

SCR.6.35. Najlepsze oszacowanie *kwot należnych* $_i$ może być zrekompensowane (netowane) zobowiązaniami wobec tego samego podmiotu w zakresie, w jakim mogą

zostać rozliczone w razie niewykonania zobowiązania przez ten podmiot. Jednak, jeżeli reasekurator zamroził kwotę przeznaczoną na spełnienie swoich zobowiązań (zarówno bilansowych jak i pozabilansowych, z uwzględnieniem zobowiązań) stanowiącą więcej niż 60% aktywów na bilansie reasekuratora, wówczas strata z tytułu niewykonania zobowiązania LGD_i obliczana jest następująco:

SCR.6.36.

$$LGD_i = \max(0; 90\%(\text{Recoverables}_i + 50\% RM_{re,i}) - F \cdot \text{Collateral}_i)$$

gdzie

Recoverables_i = Najlepsze oszacowanie kwot należnych z umów reasekuracji lub SPV i odpowiadające im należności

$RM_{re,i}$ = wielkość efektu ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego w stosunku do umowy reasekuracji lub SPV i

Collateral_i = wartość zabezpieczenia skorygowana o ryzyko w odniesieniu do umowy reasekuracji lub SPV i ,

F = Czynniki uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do umowy reasekuracji lub sekurytyzacji w przypadku jakichkolwiek zdarzeń kredytowych dotyczących kontrahenta i .

SCR.6.37. W przypadku **instrumentu pochodnego** i strata z tytułu niewykonania zobowiązania LGD_i obliczana jest jako:

$$LGD_i = \max(0; 90\%(\text{MarketValue}_i + RM_{fin,i}) - F \cdot \text{Collateral}_i)$$

gdzie

MarketValue_i = Wartość instrumentu pochodnego i wyznaczona zgodnie z artykułem 75 dyrektywy 2009/138/WE,

$RM_{fin,i}$ = wielkość efektu ograniczania ryzyka rynkowego w stosunku do instrumentu pochodnego i

Collateral_i = wartość zabezpieczenia skorygowana o ryzyko w odniesieniu do instrumentu pochodnego i ,

Najlepsze oszacowanie Recoverables_i może być zrekompensowane (netowane) ze zobowiązaniami wobec tego samego podmiotu w zakresie, w jakim mogą być one rozliczone w razie niewykonania zobowiązania przez dany podmiot .

F = Czynniki uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do umowy reasekuracji lub sekurytyzacji w przypadku jakichkolwiek zdarzeń kredytowych dotyczących kontrahenta i .

SCR.6.38. W przypadku pożyczki zabezpieczonej hipotecznie i strata z tytułu niewykonania zobowiązania LGD_i obliczana jest jako:

$$LGD_i = \max(0; Loan_i - Mortgage_i)$$

gdzie

$Loan_i$ = Wartość pożyczki zabezpieczonej hipotecznie i wyznaczona zgodnie z artykułem 75 dyrektywy 2009/138/WE,

$Mortgage_i$ = wartość hipoteki skorygowana o ryzyko w odniesieniu do pożyczki zabezpieczonej hipotecznie i ,

Wartość hipoteki skorygowana o ryzyko

SCR.6.39. Wartość hipoteki skorygowana o ryzyko, o której mowa w SCR,6,38 jest równa różnicy pomiędzy wartością nieruchomości mieszkalnej stanowiącej zabezpieczenie hipoteczne, wycenioną zgodnie z SCR.6.36 a korektą z tytułu ryzyka rynkowego, o której mowa w SCR.6.41.

SCR.6.40. Wartość nieruchomości mieszkalnej stanowiącej zabezpieczenie hipoteczne stanowi wartość rynkową odpowiednio zmniejszoną, w celu odzwierciedlenia wyników monitorowania wymaganego zgodnie z warunkami wymienionymi poniżej i w celu uwzględnienia wszelkich uprzednich roszczeń wobec nieruchomości. a) zakład ubezpieczeń/reasekuracji monitoruje wartość nieruchomości z regularną częstotliwością, przynajmniej raz na trzy lata. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji przeprowadza częstszy monitoring, jeśli warunki rynkowe podlegają istotnym zmianom; b) wycena nieruchomości podlega przeglądowi, jeśli informacje dostępne zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji wskazują, że wartość nieruchomości mogła się istotnie zmniejszyć względem ogólnych cen rynkowych, ww. przegląd jest zewnętrzny i niezależny oraz przeprowadzony przez rzeczoznawcę posiadającego konieczne kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie, i który jest niezależny od procesu podejmowania decyzji o udzielenie kredytu. Dla celów a) i b) zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z metod statystycznych w celu monitorowania wartości nieruchomości i identyfikacji nieruchomości wymagających ponownej wyceny. Zewnętrzna, niezależna wycena nieruchomości odpowiada wartości rynkowej obliczonej zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE lub jest od niej niższa.

SCR.6.41. Korekta o ryzyko rynkowe, o której mowa w punkcie SCR.6.39, stanowi różnicę między następującymi wymogami kapitałowymi:

(a.i.1.a) hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla ryzyka rynkowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, który miałby zastosowanie, gdyby nieruchomość mieszkalna stanowiąca zabezpieczenie hipoteczne nie została uwzględniona w obliczeniach; a

(a.i.1.b) hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla ryzyka rynkowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, który miałby zastosowanie, gdyby nieruchomość mieszkalna stanowiąca zabezpieczenie hipoteczne została uwzględniona w obliczeniach.

SCR.6.42. Dla celów punktu SCR.6.40 ryzyko walutowe nieruchomości mieszkalnej stanowiącej zabezpieczenie hipoteczne jest obliczane przez porównanie waluty nieruchomości mieszkalnej stanowiącej zabezpieczenie hipoteczne z walutą odpowiadającą tej pożyczce.

Obliczanie wielkości efektu ograniczania ryzyka

SCR.6.43. Wielkości efektu ograniczania ryzyka $RM_{re,i}$ i $RM_{fin,i}$ są zdefiniowane jako różnica pomiędzy następującymi dwoma wymogami kapitałowymi:

- (Hipotetyczny) wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego i ryzyka rynkowego, przy założeniu, że efekt ograniczania ryzyka z umowy reasekuracji, SPV lub instrumentu pochodnego w przypadku danego kontrahenta nie jest uwzględniony w obliczeniach (SCR^{hyp}). Wartości te są wyznaczone jedynie dla celów modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.
- Wymogi kapitałowe dla ryzyka ubezpieczeniowego i ryzyka rynkowego bez jakichkolwiek zmian ($SCR^{without}$). Są to wymogi, o których mowa w rozdziale dotyczącym ryzyka ubezpieczeniowego i ryzyka rynkowego.

SCR.6.44. Hipotetyczny wymóg kapitałowy w odniesieniu do kontrahenta (i) jest wyznaczany poprzez ponowne obliczenie modułów, na które mają wpływ umowy ograniczania ryzyka. W przypadku reasekuracji w ubezpieczeniach na życie i w przypadku instrumentów pochodnych:

Scenariusz powinien być ponownie przeprowadzony przy założeniu, że umowa z kontrahentem (i) ograniczająca ryzyko nie zapewni żadnych rekompensat za straty wynikające z tego scenariusza.

SCR.6.45. W szczególności, jeśli w obliczeniach danego modułu SCR nie uwzględnia się efektu ograniczania ryzyka wynikającego z danej umowy z kontrahentem (i), wówczas oba wymogi kapitałowe są zbieżne i $RM_{re,i}$ i $RM_{fin,i}$ wynoszą zero.

SCR.6.46. Jeśli instrument ograniczania ryzyka powoduje przeniesienie zarówno ryzyka ubezpieczeniowego, jak i ryzyka rynkowego, efekt ograniczania ryzyka jest wyznaczany poprzez agregację wielkości efektu ograniczania ryzyka w odniesieniu do ryzyka ubezpieczeniowego i wielkości efektu ograniczania ryzyka w odniesieniu do ryzyka rynkowego.

SCR.6.47. W przypadku reasekuracji w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych stosuje się następującą me $SCR_{nl}^{hyp} - SCR_{nl}^{without}$ reasekuracji wpływają jedynie na jedną linię biznesu, to różnica przybliżana jest jako:

$$\sqrt{\left(NL_{cat}^{hyp} - NL_{cat}^{without} \right)^2 + \left(3\sigma_{(prem,lob)} \cdot \left(P_{lob}^{hyp} - P_{lob}^{without} \right) \right)^2 + \left(3\sigma_{(res,lob)} \cdot recoverables \right)^2} \\ \sqrt{+ 9\sigma_{(prem,lob)} \cdot \left(P_{lob}^{hyp} - P_{lob}^{without} \right) \cdot \sigma_{(res,lob)} \cdot recoverables}$$

gdzie

$\left(NL_{cat}^{hyp} - NL_{cat}^{without} \right)$ = Udział kontrahenta w stratach katastroficznych (CAT)

$\left(P_{lob}^{hyp} - P_{lob}^{without} \right)$ = Składka reasekuracyjna kontrahenta w danej linii biznesu

kwoty należne = Kwoty należne z umów reasekuracji w odniesieniu do kontrahenta w dotkniętej linii biznesu

$\sigma_{(prem,lob)}$ = Odchylenie standardowe dla ryzyka składki w dotkniętej linii biznesu, wykorzystywane w podmodule ryzyka składki i rezerw

$\sigma_{(res,lob)}$ = Odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw w dotkniętej linii biznesu, wykorzystywane w podmodule ryzyka składki i rezerw

SCR.6.48. Jeśli umowy reasekuracji z kontrahentem wpływają na więcej niż jedną linię biznesu, wówczas warunki określone powyżej dla każdej linii biznesu można zsumować w celu wyznaczenia przybliżenia dla $SCR_{nl}^{hyp} - SCR_{nl}^{without}$.
Jeśli instrument ograniczania ryzyka powoduje przeniesienie zarówno ryzyka ubezpieczeniowego, jak i ryzyka rynkowego, wówczas wielkość efektu ograniczania ryzyka jest wyznaczana poprzez agregację (przy założeniu współczynnika zależności wynoszącego 0,25) efektu ograniczania ryzyka w odniesieniu do ryzyka ubezpieczeniowego i efektu ograniczania ryzyka w odniesieniu do ryzyka rynkowego.

SCR.6.4.Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji typu 1 innych niż umowy ograniczania ryzyka

SCR.6.49. W przypadku środków pieniężnych na rachunkach bankowych, należności depozytowych od cedentów, nieopłaconego kapitału, do którego opłacenia wezwano, należności od pośredników, należności od osób ubezpieczonych lub ubezpieczających, wartość straty z tytułu niewykonania zobowiązania powinna odpowiadać wartości odpowiedniego składnika aktywów wyznaczonego zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.

SCR.6.50. W przypadku gwarancji, akredytywy, listu gwarancyjnego i innych zobowiązań zależnych od zdolności kredytowej kontrahenta, wartość straty z tytułu niewykonania

zobowiązania jest wyznaczana jako różnica pomiędzy ich nominalną wartością a wartością wyznaczoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.

SCR.6.51. Jeśli w odniesieniu do danego kontrahenta istnieje więcej niż jeden typ ekspozycji, wówczas strata z tytułu niewykonania zobowiązania dla tego kontrahenta jest sumą strat z tytułu niewykonania zobowiązania dla pojedynczych ekspozycji.

SCR.6.5. Obliczanie wymogu kapitałowego dla ekspozycji typu 2

SCR.6.52. Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla ekspozycji typu 2 jest określany jako rezultat następującego scenariusza:

$$SCR_{def,2} = \Delta BOF / \text{szok niewykonania zobowiązania przez kontrahenta typu 2}$$

SCR.6.53. Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla ekspozycji typu 2 równy jest stracie podstawowych środków własnych, jaka wynikłaby z natychmiastowego spadku wartości ekspozycji typu 2, o następującą kwotę:

$$0.9 \cdot LGD_{receivable s > 3 months} + 0.15 \cdot \sum_i LGD_i$$

gdzie

- (a) $LG D_{receivable s > 3 months}$ oznacza całkowitą stratę z tytułu niewykonania zobowiązania dla wszystkich należności od pośredników, wymagalnych od ponad trzech miesięcy
- (b) suma wyznaczana jest po wszystkich ekspozycjach typu 2 innych niż należności od pośredników, wymagalnych od ponad trzech miesięcy;
- (c) $LG D_i$ oznacza stratę z tytułu niewykonania zobowiązania dla ekspozycji typu 2 i .

Dodatkowe informacje o pożyczkach zabezpieczonych hipotecznie traktowanych jako ekspozycje typu 2

SCR.6.54. Pożyczki zabezpieczone hipotecznie są uznawane za ekspozycje typu 2 w ramach ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, o ile spełnione zostały następujące warunki:

- (1) Ekspozycja jest albo wobec osoby fizycznej lub osób fizycznych, albo wobec małego lub średniego przedsiębiorstwa.
- (2) Ekspozycja stanowi jedną z wielu ekspozycji o zbliżonych cechach charakterystycznych, które powodują znaczne zmniejszenie ryzyka związanego z takim kredytowaniem.
- (3) Łączna kwota należna wobec zakładu ubezpieczeń/ reasekuracji oraz, jeżeli dotyczy, wobec wszystkich powiązanych zakładów w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) oraz art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, wraz z wszystkimi ekspozycjami, których dotyczy niewykonanie zobowiązania przez kontrahenta lub inną stronę powiązaną, nie może przekroczyć, zgodnie z wiedzą zakładu ubezpieczeń lub zakładu

reasekuracji, kwoty 1 000 000 euro. Zakład ubezpieczeń/reasekuracji podejmuje uzasadnione działania w celu uzyskania takiej wiedzy.

- (4) Nieruchomość mieszkalna jest lub ma być zamieszkiwana lub wynajmowana przez właściciela.
- (5) Wartość nieruchomości nie zależy w istotny sposób od jakości kredytowej kredytobiorcy.
- (6) Ryzyko kredytobiorcy nie zależy w istotny sposób od wyników nieruchomości bazowej, ale od bazowej zdolności kredytobiorcy do spłaty kredytu z innych źródeł, a w rezultacie spłata kredytu nie jest w istotny sposób uzależniona od jakichkolwiek przepływów pieniężnych generowanych przez nieruchomość bazową stanowiącą zabezpieczenie. Dla takich innych źródeł zakład ubezpieczeń/reasekuracji ustala maksymalny stosunek kredytu do dochodów w ramach swojej polityki kredytowej i gromadzi należyte dowody stosownych dochodów przy udzielaniu kredytu.
- (7) Konieczne jest spełnienie następujących wymogów prawnych:
 - a) hipoteka lub obciążenie podlegają egzekucji we wszystkich jurysdykcjach właściwych w momencie zawarcia umowy pożyczki i są właściwie i terminowo wypełniane;
 - b) spełnione zostały wszelkie wymogi prawne celem ustanowienia zabezpieczenia;
 - c) umowa o ochronie i proces prawny leżący u jej podstaw umożliwiają zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji zrealizowanie wartości ochrony w uzasadnionych ramach czasowych.

SCR.6.6.Podejście do technik ograniczania ryzyka

SCR.6.55. Moduł ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta uwzględnia techniki ograniczania ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, takich jak: zabezpieczenia lub rekompensowanie (nettowanie) należności zobowiązaniami.

Zabezpieczenia

„Umowa o zabezpieczenie” oznacza umowę, zgodnie z którą:

- a) udzielający zabezpieczenia przenosi w pełni własność zabezpieczenia na przyjmującego zabezpieczenie w celu zagwarantowania lub ubezpieczenia w inny sposób danego zobowiązania; lub
- b) udzielający zabezpieczenia dostarcza zabezpieczenie w formie gwarancji na rzecz przyjmującego zabezpieczenie, przy czym udzielający zabezpieczenia lub powiernik zachowuje własność prawną zabezpieczenia po ustanowieniu prawa gwarancji;

SCR.6.56. Jeśli zabezpieczenie spełnia dwa poniższe wymogi:

- a. Prawny mechanizm, zgodnie z którym zabezpieczenie jest zastawione lub przeniesione, zapewnia, że zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma prawo do likwidacji lub przejęcia własności prawnej zabezpieczenia w wymaganym czasie, w razie wystąpienia jakiegokolwiek przypadku niewykonania zobowiązania przez danego kontrahenta („wymóg dotyczący kontrahenta”);
- b. Jeśli dotyczy, istnieje prawny mechanizm, zgodnie z którym zabezpieczenie jest oddane w zastaw lub przeniesione, które zapewnia, że zakład ubezpieczeń/reasekuracji ma prawo do likwidacji lub przejęcia własności zabezpieczenia natychmiast, w razie wystąpienia jakiegokolwiek przypadku niewykonania zobowiązania przez powiernika będącego osobą trzecią przechowującego zabezpieczenie („wymóg dotyczący powiernika”),

wówczas strata z tytułu niewykonania zobowiązania (w przypadku ekspozycji typu 1) lub wartość ekspozycji (w przypadku ekspozycji typu 2) mogą być obniżone o wartość zabezpieczenia skorygowaną o ryzyko.

Wartość zabezpieczenia skorygowana o ryzyko obliczana jest następująco, jeśli zarówno wymóg dotyczący kontrahenta, jak i wymóg dotyczący powiernika są spełnione, lub jeśli cała wartość zabezpieczenia skorygowana o ryzyko zostaje przeniesiona na zakład ubezpieczeń :

$$Collateral = MarketValue_{Collateral} - MktRisk_{Collateral},$$

gdzie

$MarketValue_{Collateral}$ = Wartość rynkowa aktywów posiadanych w charakterze zabezpieczenia

$MktRisk_{Collateral}$ = Korekta o ryzyko rynkowe.

SCR.6.57. Jeśli zabezpieczenie jest w posiadaniu lub przechowywane jako depozyt u powiernika będącego osobą trzecią i zabezpieczenie spełnia jedynie wymóg dotyczący kontrahenta, wówczas wartość zabezpieczenia skorygowana o ryzyko jest obliczana następująco:

$$Collateral = 0.9 \cdot (MarketValue_{Collateral} - MktRisk_{Collateral}),$$

gdzie

$MarketValue_{Collateral}$ = Wartość rynkowa aktywów posiadanych w charakterze zabezpieczenia

$MktRisk_{Collateral}$ = Korekta o ryzyko rynkowe.

SCR.6.58. Korekta o ryzyko rynkowe stanowi różnicę pomiędzy następującymi wymogami kapitałowymi:

- a. hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla ryzyka rynkowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, który miałby zastosowanie, gdyby aktywa o charakterze zabezpieczenia nie zostały uwzględnione w obliczeniach; a

b. hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla ryzyka rynkowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, który miałby zastosowanie, gdyby aktywa o charakterze zabezpieczenia zostały uwzględnione w obliczeniach.

SCR.6.59. Jeśli zabezpieczenie nie spełnia „wymogu dotyczącego kontrahenta”, wówczas nie może być jako element ograniczania ryzyka.

SCR.6.60. W celu obliczenia korekty o ryzyko rynkowe, obniżenie wartości rynkowej zabezpieczenia dla podmodułu ryzyka cen akcji, cen nieruchomości, spreadu kredytowego i ryzyka walutowego, jest wyznaczane agregowane zgodnie z macierzą zależności dla modułu ryzyka rynkowego.

SCR.6.61. W celu obliczenia podmodułu ryzyka walutowego, waluta zabezpieczenia jest porównywana z walutą danej ekspozycji kredytowej. Jeśli aktywa posiadane w charakterze zabezpieczenia są depozytami bankowymi podlegającymi ryzyku spreadu kredytowego, wówczas korekta jest powiększana o wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w odniesieniu do depozytów.

Oznaczone aktywa (Segregated assets)

SCR.6.62. Jeśli, i w zakresie w jakim, zobowiązania kontrahenta są pokryte ściśle segregowanymi aktywami w ramach umów spełniających wymogi określone w rozdziale SCR.11 dotyczącym finansowych technik ograniczania ryzyka, wówczas segregowane aktywa powinny być traktowane jak zabezpieczenie przy obliczaniu modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.

Akredytywy

SCR.6.63. Jeżeli akredytywa została zastosowana w celu zabezpieczenia ekspozycji kredytowej i gdy taka technika ograniczania ryzyka spełnia wymogi zawarte w rozdziale SCR.11 dotyczącym technik ograniczania ryzyka, wówczas kontrahent ekspozycji kredytowej może zostać zastąpiony przez dostawcę akredytywy przy obliczaniu modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Zastąpienie to wpływa na prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania, które jest uwzględniane w obliczeniu oraz ocenie, czy dany kontrahent jest niezależny od pozostałych kontrahentów.

SCR.6.64. Akredytywa nie jest uwzględniana przy obliczaniu modułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, jeśli jest sklasyfikowana jako uzupełniające środki własne.

Nettowanie

SCR.6.65. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania (w przypadku ekspozycji typu 1) lub wartość ekspozycji (w przypadku ekspozycji typu 2) może być rekompensowana (nettowana) ze zobowiązaniami wobec tego samego podmiotu w zakresie, w jakim mogą być one rozliczone w razie niewywiązania się ze zobowiązania tego podmiotu. Wymóg określony w rozdziale SCR.11 i SCR.12 powinien być spełniony w odniesieniu do rekompensowania (nettowania), jeśli jest ono uwzględniane przy obliczeniach. W szczególności, jeśli sytuacja prawna w odniesieniu do rekompensowania (nettowania) jest niejasna, wówczas rekompensowanie nie powinno być brane pod uwagę. Nie jest dopuszczalne rekompensowanie (nettowanie), jeśli oczekuje się, iż zobowiązania zostaną zrealizowane przed rozliczeniem ekspozycji kredytowej.

SCR.6.7. Uproszczenia dotyczące obliczania wielkości efektu ograniczania ryzyka i wartości zabezpieczenia skorygowanej o ryzyko odnośnie do umów ograniczania ryzyka

Uproszczenia obliczania straty z tytułu niewykonania zobowiązania dla umów ograniczających ryzyko (ekspozycja typu 1)

SCR.6.66. Zakłady ubezpieczeń/reasekuracji mogą korzystać z uproszczenia dla obliczeń wielkości efektu ograniczania ryzyka dla ryzyka ubezpieczeniowego i rynkowego w przypadku umów reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentów pochodnych. Uproszczenia mogą zostać wykorzystane jedynie, gdy spełnione są następujące warunki:

- nic nie wskazuje, aby zastosowanie uproszczenia prowadziło do istotnych błędów w szacowaniu efektu ograniczania ryzyka.
- wynik zaawansowanego obliczenia nie jest łatwo dostępny.

W tym przypadku uproszczenie może być obliczane jako różnica pomiędzy następującymi wymogami kapitałowymi:

- a) sumą hipotetycznego wymogu kapitałowego dla podmodułów ryzyka ubezpieczeniowego i ryzyka rynkowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji objętych instrumentem ograniczania ryzyka, przy założeniu braku umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego;
- b) sumą wymogu kapitałowego dla podmodułów ryzyka ubezpieczeniowego i rynkowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji objętych instrumentem ograniczania ryzyka.

SCR.6.67. Uproszczenie dla obliczania wielkości efektu ograniczenia ryzyka **dla umów reasekuracji lub sekurytyzacji**

(1) Wielkość efektu ograniczenia ryzyka dla ryzyka ubezpieczeniowego w przypadku umów reasekuracji lub sekurytyzacji *i* można obliczyć w następujący sposób:

$$RM_{re,all} \cdot \frac{Recoverables_i}{Recoverables_{all}}$$

gdzie

- a) $RM_{re,all}$ oznacza wielkość efektu ograniczenia ryzyka ubezpieczeniowego w umowach reasekuracji lub sekurytyzacji dla wszystkich kontrahentów obliczonego zgodnie z ustępem 2,
 - b) $Recoverables_i$ oznaczają najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umów reasekuracji lub sekurytyzacji *i* odpowiadających im należności dla kontrahenta *i* a $Recoverables_{all}$ oznaczają najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umów reasekuracji *i* sekurytyzacji *i* odpowiadających im należności dla wszystkich kontrahentów.
- (2) Wielkość efektu ograniczenia ryzyka dla ryzyka ubezpieczeniowego w umowach reasekuracji *i* sekurytyzacji dla wszystkich kontrahentów, o których mowa w ustępie 1 lit. a), stanowi różnicę między następującymi wymogami kapitałowymi:

- a) hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla ryzyka ubezpieczeniowego zakładu ubezpieczeń/reasekuracji przy założeniu braku umowy reasekuracji i sekurytyzacji;
- b) wymogiem kapitałowym dla ryzyka ubezpieczeniowego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

SCR.6.68. Wielkość efektu ograniczenia ryzyka dla ryzyka ubezpieczeniowego j w przypadku umów reasekuracji proporcjonalnej dla kontrahenta i można obliczyć następująco:

$$\frac{\text{Re cov erables}_i}{\text{BE} - \text{Re cov erables}_{all}} \cdot \text{SCR}_j$$

gdzie

- a) BE oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań brutto,
- b) Recoverables_i oznaczają najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umów reasekuracji i odpowiadających im należności dla kontrahenta i
- c) $\text{Recoverables}_{all}$ oznaczają najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umów reasekuracji i odpowiadających im należności dla wszystkich kontrahentów
- d) SCR_j oznacza wymogi kapitałowe dla ryzyka ubezpieczeniowego j zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.6.69. Uproszczenie może zostać zastosowane dla wartości zabezpieczenia skorygowanej o ryzyko w celu uwzględnienia skutków ekonomicznych zabezpieczenia. Jeśli jest to proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk nieodłącznie związanych z umowami o zabezpieczenie, które spełniają zarówno wymogi dotyczące kontrahenta jak i powiernika, wówczas można zastosować następujące uproszczenie:

$$\text{Collateral} = 0.85 \cdot \text{MarketValue}_{\text{Collateral}}$$

Jeśli zabezpieczenie jest w posiadaniu lub przetrzymywane jako depozyt u powiernika będącego osobą trzecią i zabezpieczenie spełnia jedynie wymóg dotyczący kontrahenta, wówczas można zastosować następujące uproszczenie:

$$\text{Collateral} = 0.75 \cdot \text{MarketValue}_{\text{Collateral}}$$

SCR.7. Kapitałowy wymóg wypłacalności modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie

SCR.7.1. Struktura modułu ryzyka ubezpieczeniowego

SCR.7.1. Moduł ten obejmuje ryzyko wynikające z działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń na życie, związane zarówno z inherentnymi zagrożeniami jak i procesami odbywającymi się przy prowadzeniu działalności.

SCR.7.2. Zakres ryzyka w ubezpieczeniach na życie obejmuje wszystkie zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, o których mowa w podrozdziale V.2.1 dotyczącym segmentacji, z wyjątkiem zobowiązań z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie. W szczególności, świadczenia rentowe związane z umowami ubezpieczeń majątkowo-osobowych są objęte niniejszym modułem, chyba że umowa została zaklasyfikowana jako ubezpieczenie zdrowotne.

SCR.7.3. Obliczenia wymogów kapitałowych w module ryzyka w ubezpieczeniach na życie opierają się na określonych scenariuszach. Ogólne wytyczne odnośnie interpretacji tych scenariuszy można znaleźć w podrozdziale SCR.1.1.

Opis

SCR.7.4. Moduł ryzyka w ubezpieczeniach na życie obejmuje siedem podmodułów dotyczących ryzyka śmiertelności, ryzyka długowieczności, ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności, ryzyka związanego z rezygnacją z umów, ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów, ryzyka rewizji wysokości rent i ryzyka katastroficznego.

Dane wejściowe

SCR.7.5. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

$Life_{rev}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent
$Life_{mort}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności
$Life_{long}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności
$Life_{dis}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności
$Life_{lapse}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów
$Life_{exp}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów
$Life_{CAT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego
$nLife_{mort}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)

$nLife_{long}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)
$nLife_{dis}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)
$nLife_{lapse}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)
$nLife_{exp}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)
$nLife_{CAT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)

Dane wynikowe

SCR.7.6. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

SCR_{Life}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach na życie
$nSCR_{Life}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (netto)

Obliczenie

SCR.7.7. Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach na życie otrzymuje się poprzez połączenie wymogów kapitałowych dla indywidualnych podryzyk w ubezpieczeniach na życie przy zastosowaniu macierzy zależności w następujący sposób:

$$SCR_{life} = \sqrt{\sum_{r,c} CorrLife_{r,c} \cdot Life_r \cdot Life_c}$$

gdzie

$CorrLife_{r,c}$	=	Elementy macierzy zależności $CorrLife$
$Life_r, Life_c$	=	Wymogi kapitałowe dla indywidualnych ryzyk w ubezpieczeniach na życie zgodnie z wierszami i kolumnami macierzy zależności $CorrLife$,

a macierz zależności $CorrLife$ jest zdefiniowana jako:

	Śmiertelności	Długowieczności	Niepełno sprawności	Rezygnacji	Kosztów	Rewizji	Katastroficzne
Śmiertelności	1						
Długowieczności	-0,25	1					
Niepełno sprawności	0,25	0	1				
Rezygnacji	0	0,25	0	1			
Kosztów	0,25	0,25	0,5	0,5	1		
Rewizji	0	0,25	0	0	0,5	1	
Katastroficzne	0,25	0	0,25	0,25	0,25	0	1

SCR.7.8. Wymóg kapitałowy netto dla ryzyka w ubezpieczeniach na życie jest określany następująco:

$$nSCR_{life} = \sqrt{\sum_{rxc} CorrLife_{r,c} \cdot nLife_r \cdot nLife_c}$$

gdzie $nLife_{rev}$ jest zdefiniowane jako równe $Life_{rev}$

SCR.7.2. Ryzyko śmiertelności $Life_{mort}$

Opis

Ryzyko śmiertelności to ryzyko straty lub niekorzystnych zmian wartości zobowiązań ubezpieczeniowych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności współczynników umieralności, gdzie **wzrost** współczynnika umieralności prowadzi do wzrostu wartości zobowiązań ubezpieczeniowych.

SCR.7.10. Wzrost współczynników umieralności ma zastosowanie jedynie wobec tych polis ubezpieczeniowych, dla których wzrost współczynników umieralności prowadzi do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka, z uwzględnieniem, że:

1. wiele polis ubezpieczeniowych dotyczących tej samej osoby ubezpieczonej może być traktowanych tak, jakby stanowiły jedną polisę;
2. jeżeli wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bazują na grupach polis, zidentyfikowanie umów, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, może opierać się na tych grupach polis, zamiast na pojedynczych polisach, o ile prowadzi to do uzyskania w przybliżeniu takich samych wyników.

W odniesieniu do polis reasekuracyjnych zidentyfikowanie polis, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, ma zastosowanie wyłącznie do bazowych polis ubezpieczeniowych i odbywa się zgodnie z punktem SCR.7.10.

SCR.7.11. Wymóg kapitałowy ma być równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń/reasekuracji, jaka wynikłaby z nagłego i trwałego wzrostu współczynników umieralności wykorzystywanych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.12. Jeśli zobowiązania ubezpieczeniowe/reasekuracyjne obejmują wypłatę świadczenia zarówno w przypadku śmierci jak i dożycia, a świadczenia w przypadku śmierci i dożycia zależą od życia tej samej osoby, zobowiązania te nie wymagają rozdzielenia. Dla takich umów scenariusz śmiertelności może być stosowany w pełni, uwzględniając efekt kompensacji wynikający z „naturalnego” zabezpieczenia pomiędzy komponentem świadczeń na wypadek śmierci a komponentem świadczeń w przypadku dożycia (należy zauważyć, że dolne ograniczenie wynoszące zero ma zastosowanie na poziomie umowy, jeśli wynik netto scenariusza jest istotnie korzystny dla ubezpieczyciela/reasekuratora).

Dane wejściowe

SCR.7.13. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.14. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Life_{mort}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności

$nLife_{mort}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie

SCR.7.15. Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności jest określany jako wynik scenariusza śmiertelności zdefiniowanego jako:

$$Life_{mort} = (\Delta BOF | mortshock)$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)

$mortshock$ =

Nagły i trwały wzrost o 15% współczynników umieralności wykorzystywanych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Wzrost współczynników umieralności ma być zastosowany wobec wszelkich współczynników umieralności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, niezależnie od okresu, do którego się odnosi. Współczynniki umieralności z

uwzględnieniem szoku nie powinny przekraczać wartości 1.

SCR.7.16. Scenariusz śmiertelności ma być obliczany przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.17. Dodatkowo należy przeprowadzić scenariusz przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok. W wyniku tego scenariusza otrzymuje się wielkość wymogu $nLife_{mort}$.

Uproszczenie

SCR.7.18. Uproszczenie może być używane jedynie gdy spełnione są następujące warunki:

- Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
- Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka śmiertelności stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.7.19. Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności zgodnie z uproszczonym obliczeniem oblicza się w następujący sposób:

$$SCR_{mortality} = 0,15 \cdot CAR \cdot q \cdot \sum_{k=1}^n \left(\frac{1-q}{1+i_k} \right)^{k-0,5}$$

gdzie, w przypadku polis ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych o dodatniej sumie na ryzyku;

- *CAR* oznacza całkowitą dodatnią sumę na ryzyku, czyli sumę po wszystkich umowach, wartości wyższej z: wartości zero i i różnicy pomiędzy następującymi kwotami:
 - i) sumą:
 - kwoty, jaką zakład ubezpieczeń/reasekuracji wypłaciłby obecnie w razie śmierci osoby ubezpieczonej zgodnie z umową po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych oraz
 - oczekiwanej obecnej wartości kwot nie uwzględnionych w poprzednim tirecie, które zakład ubezpieczeń/reasekuracji wypłaciłby w przyszłości w razie nagłej śmierci osób ubezpieczonych zgodnie z umową po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych;
 - ii) najlepszym oszacowaniem odpowiadających zobowiązań po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- *q* to oczekiwany średni współczynnik umieralności w ciągu kolejnego roku (ważony sumą ubezpieczenia) portfela zakładu ubezpieczeń/reasekuracji,

- n oznacza zmodyfikowany czas trwania w latach (durację) płatności należnych w momencie śmierci, uwzględnionych w wyznaczeniu najlepszego oszacowania
- oznacza uroczoną stopę spot dla zapadalności k odpowiedniej struktury terminowej bazowej stopy procentowej wolnej od ryzyka

SCR.7.3.Ryzyko długowieczności $Life_{long}$

Opis

SCR.7.20. Ryzyko długowieczności wiąże się z ryzykiem straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności współczynników umieralności, przy czym **spadek** współczynnika umieralności prowadzi do wzrostu wartości zobowiązań ubezpieczeniowych.

Spadek współczynników umieralności ma zastosowanie jedynie wobec tych polis ubezpieczeniowych, dla których spadek współczynników umieralności prowadzi do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka, z uwzględnieniem, że:

- a) wiele polis ubezpieczeniowych dotyczących tej samej osoby ubezpieczonej może być traktowanych tak, jakby stanowiły jedną polisę;
- b) jeżeli wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bazują na grupach polis, zidentyfikowanie umów, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, może opierać się na tych grupach polis, zamiast na pojedynczych polisach, o ile prowadzi to do uzyskania w przybliżeniu takich samych wyników.

W odniesieniu do zobowiązań reasekuracyjnych zidentyfikowanie polis, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze spadkiem współczynników umieralności, ma zastosowanie wyłącznie do bazowych polis ubezpieczeniowych i odbywa się zgodnie z punktem SCR.7.20.

SCR.7.21. Wymóg kapitałowy ma być równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń/reasekuracji, jaka wynikłaby z nagłego i trwałego spadku współczynników umieralności wykorzystywanych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.22. Jeśli zobowiązania ubezpieczeniowe/reasekuracyjne obejmują wypłatę świadczenia zarówno w przypadku śmierci jak i przeżycia, a świadczenia w przypadku śmierci i przeżycia zależą od życia tej samej osoby/osób, zobowiązania te nie wymagają rozdzielenia. Dla takich umów scenariusz długowieczności może być stosowany w pełni, uwzględniając efekt kompensacji wynikający z „naturalnego” zabezpieczenia pomiędzy komponentem świadczeń na wypadek śmierci a komponentem świadczeń w przypadku przeżycia (należy zauważyć, że dolne ograniczenie wynoszące zero ma zastosowanie na poziomie umowy, jeśli wynik netto scenariusza jest korzystny dla ubezpieczyciela/reasekuratora).

Dane wejściowe

SCR.7.23. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.24. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Life_{long}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności
$nLife_{long}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie

SCR.7.25. Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności jest określany jako wynik scenariusza długowieczności zdefiniowanego jako:

$$Life_{long} = (\Delta BOF | longevityshock)$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)

$longevityshock$ = Nagły i trwały spadek o 20% współczynników umieralności wykorzystywanych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Spadek współczynników umieralności ma być zastosowany wobec wszelkich współczynników umieralności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, niezależnie od okresu, do którego się odnosi.

SCR.7.26. Scenariusz długowieczności ma być obliczany przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.27. Dodatkowo scenariusza należy przeprowadzić przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok. W wyniku tego scenariusza otrzymuje się wielkość wymogu $nLife_{long}$.

Uproszczenie

SCR.7.28. Uproszczenie może być używane jedynie gdy spełnione są następujące warunki:

- Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
- Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka długowieczności stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.7.29. Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności zgodnie z uproszczonym obliczeniem można przyjąć jako:

$$SCR_{longevity} = 0,2 \cdot q \cdot n \cdot 1,1^{\frac{n-1}{2}} \cdot BE_{longevity}$$

gdzie, w odniesieniu odnośnie do polis zależnych od ryzyka długowieczności;

- BE_{long} jest najlepszym oszacowaniem dla umów podlegających ryzyku długowieczności,
- q oznacza oczekiwany średni współczynnik umieralności w ciągu kolejnego roku (ważony sumą ubezpieczenia) portfela zakładu ubezpieczeń/reasekuracji,
- oznacza zmodyfikowany czas trwania (durację) w latach, płatności wobec beneficjentów uwzględnionych w wyznaczeniu najlepszego oszacowania

SCR.7.4.Ryzyko niepełnosprawności - zachorowalności $Life_{dis}$

Opis

SCR.7.30. Ryzyko niepełnosprawności - zachorowalności to ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności współczynników niepełnosprawności i zachorowalności.

SCR.7.31. Ma zastosowanie wobec zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych w zależności od definicji niepełnosprawności i zachorowalności. Jednak można oczekiwać, że większość zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych do których ma zastosowanie ryzyko niepełnosprawności – zachorowalności będzie objętych modulem ubezpieczeń zdrowotnych, a nie modulem ubezpieczeń na życie. Ten podmoduł ryzyka w ubezpieczeniach na życie będzie zatem prawdopodobnie dotyczył jedynie przypadków, w których nie jest właściwe rozdzielanie umów.

SCR.7.32. Zobowiązania ubezpieczeniowe/reasekuracyjne mogą być skonstruowane tak, że zdiagnozowanie choroby lub niezdolność osoby ubezpieczonej do prowadzenia działalności zawodowej w wyniku choroby lub niepełnosprawności, powoduje stałe płatności. Płatności te mogą trwać przez pewien określony okres lub do wyzdrowienia bądź śmierci osoby ubezpieczonej. W ostatnim przypadku zakład ubezpieczeń/reasekuracji jest narażony także na ryzyko, że osoby ubezpieczone będą otrzymywały płatności przez czas dłuższy, niż oczekiwano, tzn. że współczynniki wygasania odszkodowań są niższe niż oczekiwane (ryzyko dłuższego okresu wyzdrowienia). W przypadku okresu oczekiwania na wypłacenie świadczenia, należy to ocenić dla każdej polisy z osobna. Jeśli okres oczekiwania już upłynął, uwzględnić należy pełną wartość szoku niepełnosprawności – zachorowalności. Jeśli okres oczekiwania wciąż trwa, to szok wymagałby zmniejszenia proporcjonalnie do pozostałej części okresu oczekiwania.

Dane wejściowe

SCR.7.33. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.34. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Life_{dis}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności-zachorowalności
$nLife_{dis}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności, z uwzględnieniem zdolność do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie

SCR.7.35. Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności jest określany jako wynik scenariusza niepełnosprawności zdefiniowanego jako:

$$Life_{dis} = (\Delta BOF | disshock)$$

gdzie

ΔBOF	=	Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
$Disshock$	=	Połączenie następujących nagłych zmian mających zastosowanie wobec każdej polisy, gdzie płatność świadczeń (płatność jednorazowa lub szereg płatności) zależy od ryzyka niepełnosprawności: <ul style="list-style-type: none">• Wzrost o 35% współczynników niepełnosprawności i zachorowalności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odzwierciedlający niepełnosprawność i zachorowalność w ciągu następnych 12 miesięcy;• Wzrost o 25% współczynników niepełnosprawności i zachorowalności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odzwierciedlający niepełnosprawność i zachorowalność po upływie następnych 12 miesięcy;• spadek o 20% współczynników wyzdrowienia dla niepełnosprawności/zachorowalności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla kolejnych 12 miesięcy i dla wszystkich kolejnych lat.

SCR.7.36. Wzrost współczynników powstawania niepełnosprawności-zachorowalności ma być stosowany wobec wszelkich współczynników niepełnosprawności i zachorowalności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, niezależnie od okresu, do którego się odnoszą. Współczynniki niepełnosprawności-zachorowalności z uwzględnieniem szoku nie powinny przekraczać wartości 1,

- SCR.7.37. Spadek współczynników wyzdrowień dla niepełnosprawności-zachorowalności ma być stosowany wobec wszelkich współczynników niepełnosprawności/zachorowalności wykorzystywanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, niezależnie od okresu, do którego się odnoszą, Spadek wskaźników wyzdrowień nie jest stosowany wobec wskaźników wyzdrowień o wartości 1, ponieważ odzwierciedla to jedynie fakt, że płatności świadczenia kończą się po ustalonym umownie okresie.
- SCR.7.38. Jeśli współczynniki przejścia pomiędzy szeregiem stanów zdrowia są wykorzystywane do obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny uwzględnić wszystkie współczynniki przejścia z jednego stanu do bardziej poważnego stanu jako wskaźniki niepełnosprawności i zachorowalności i odpowiednio zastosować zwiększenie współczynników, niezależnie od aktualnego stanu zdrowia osoby ubezpieczonej dla której obliczana jest rezerwa techniczno-ubezpieczeniowa.
- SCR.7.39. Scenariusz niepełnosprawności-zachorowalności ma być przeprowadzany przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,
- SCR.7.40. Dodatkowo scenariusza należy przeprowadzić przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok. W wyniku tego scenariusza otrzymuje się wielkość wymogu $nLife_{dis}$.

Uproszczenie

- SCR.7.41. Uproszczenia mogą być używane jedynie gdy spełnione są następujące warunki:
- Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
 - Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka niepełnosprawności-zachorowalności stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.
- SCR.7.42. Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności-zachorowalności zgodnie z uproszczonym obliczeniem to:

$$SCR_{disability - morbidity} = \begin{cases} 0.35 \cdot CAR_1 \cdot d_1 \\ + 0.25 \cdot 1.1^{(n-3)/2} \cdot (n-1) \cdot CAR_2 \cdot d_2 \\ + 0.2 \cdot 1.1^{(n-1)/2} \cdot t \cdot n \cdot BE_{dis}, \end{cases}$$

gdzie

- CAR_1 oznacza całkowitą sumę na ryzyku, czyli sumę po wszystkich umowach, wartości, wyższej z wartości zero i i różnicy pomiędzy następującymi kwotami::
 - (i) sumą:
 - kwoty, jaką zakład ubezpieczeń/reasekuracji wypłaciłby obecnie w razie śmierci lub niepełnosprawności osoby ubezpieczonej zgodnie z umową po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.

- oczekiwanej obecnej wartości kwot nie uwzględnionych w poprzednim tirecie, które zakład ubezpieczeń/reasekuracji wypłaciłby w przyszłości w razie nagłej śmierci lub niepełnosprawności osób ubezpieczonych zgodnie z umową po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych;
- (ii) najlepszym oszacowaniem odpowiednich zobowiązań po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- (a) CAR_2 oznacza łączną sumę na ryzyku, o której mowa w lit. (a) po upływie 12 miesięcy;
- (b) d_1 oznacza oczekiwany średni współczynnik niepełnosprawności-zachorowalności podczas kolejnych 12 miesięcy odpowiednio ważony sumą ubezpieczenia;
- (c) d_2 oznacza oczekiwany średni współczynnik niepełnosprawności-zachorowalności podczas kolejnych 12 miesięcy po upływie 12 miesięcy ważony sumą ubezpieczenia;
- (d) n oznacza zmodyfikowany czas trwania płatności w przypadku niepełnosprawności-zachorowalności uwzględniony w obliczeniu najlepszego oszacowania;
- (e) oznacza oczekiwane współczynniki wygasania odszkodowań podczas w kolejnych 12 miesiącach;
- (f) oznacza najlepsze oszacowanie zobowiązań podlegające ryzyku niepełnosprawności-zachorowalności

SCR.7.5.Ryzyko związane z rezygnacjami z umów $Life_{lapse}$

Opis

SCR.7.43. Ryzyko związane z rezygnacjami z umów to ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany zobowiązań w wyniku zmiany oczekiwanych współczynników wykorzystania przez ubezpieczającego lub ubezpieczonego opcji. Stosowne opcje to wszystkie prawne lub zawarte w umowie prawa ubezpieczających lub ubezpieczonych do całkowitego lub częściowego wypowiedzenia, wykupu, zmniejszenia, ograniczenia lub zawieszenia ochrony ubezpieczeniowej lub możliwości rezygnacji z polisy ubezpieczeniowej. Jeśli ubezpieczający lub ubezpieczony mają prawo pełnego lub częściowego ustanowienia, odnowienia, zwiększenia, rozszerzenia lub wznowienia ochrony ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, zmiana współczynnika wykorzystania opcji będzie stosowana wobec współczynnika dla sytuacji, gdy prawo to nie zostaje wykorzystane. W

odniesieniu do umów reasekuracji stosowne opcje ubezpieczającego lub ubezpieczonego będą obejmowały:

- (a) prawa ubezpieczających lub ubezpieczonych umowami reasekuracji;
- (b) prawa ubezpieczających lub ubezpieczonych umowami ubezpieczeniowymi bazowymi dla umów reasekuracji;
- (c) jeśli umowy reasekuracji obejmują umowy ubezpieczenia lub reasekuracji, jakie mają być zawarte w przyszłości, prawo potencjalnych ubezpieczających lub ubezpieczonych do niezawierania tych umów ubezpieczenia lub reasekuracji.

SCR.7.44. W dalszej części termin „rezygnacja” jest używany na oznaczenie wszystkich opcji ubezpieczającego lub ubezpieczonego, Dla celów wyznaczenia straty podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń/reasekuracji w warunkach szoków dla rezygnacji z umów, zakład ubezpieczeń/reasekuracji powinien oprócz obliczenie na rodzaju braku kontynuacji o najbardziej negatywnym wpływie na podstawowe środki własne zakładu ubezpieczeń/reasekuracji dla poszczególnych polis.

Dane wejściowe

SCR.7.45. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.46. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Life_{lapse}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów

$nLife_{lapse}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie

SCR.7.47. Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów należy obliczyć następująco, w oparciu o to, który ze scenariuszy: wzrostu rezygnacji, spadku rezygnacji, czy ryzyka masowej rezygnacji z umów powoduje najwyższy wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów:

Jeśli $\max(nLapse_{down}; nLapse_{up}; nLapse_{mass}) = nLapse_{down}$,

to $Lapse = Lapse_{down}$ i $nLapse = nLapse_{down}$;

w przeciwnym razie, jeśli $\max(nLapse_{down}; nLapse_{up}; nLapse_{mass}) = nLapse_{up}$

to $Lapse = Lapse_{up}$ i $nLapse = nLapse_{up}$;

w przeciwnym razie, $Lapse = Lapse_{mass}$ i $nLapse = nLapse_{mass}$.

gdzie

$Life_{lapse}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów

$Lapse_{down}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego spadku współczynników rezygnacji

$Lapse_{up}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego wzrostu współczynników rezygnacji

$Lapse_{mass}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka masowej rezygnacji z umów

- $nLife_{lapse}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
- $nLapse_{down}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego spadku współczynników rezygnacji, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat rezerw techniczno-ubezpieczeniowych
- $nLapse_{up}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego wzrostu współczynników rezygnacji, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat rezerw techniczno-ubezpieczeniowych
- $nLapse_{mass}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z masowymi rezygnacjami z umów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

SCR.7.48. Wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego spadku współczynników rezygnacji będzie obliczany następująco:

$$Lapse_{down} = \Delta BOF | lapseshock_{down},$$

gdzie

- ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
- $lapseshock_{down}$ = Nagły i trwały spadek o 50% w założonych współczynnikach wykorzystania opcji dla odpowiednich opcji we wszystkich przyszłych latach. Spadek ten nie powinien przekraczać jednak 20 punktów procentowych Spadek współczynników wykorzystania opcji ma zastosowanie jedynie wobec tych opcji, dla których wykorzystanie opcji prowadziłoby do spadku rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka.

SCR.7.49. Wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego wzrostu współczynników rezygnacji będzie obliczany następująco:

$$Lapse_{up} = \Delta BOF | lapseshock_{up},$$

gdzie

- ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
- $lapseshock_{up}$ = Nagły i trwały wzrost o 50% w założonych współczynnikach wykorzystania opcji dla odpowiednich opcji we wszystkich przyszłych latach. Jednak zwiększone współczynniki wykorzystania opcji po zastosowaniu nagłego i trwałego wzrostu o 50%, nie powinny przekroczyć 100%. Wzrost współczynników wykorzystania opcji ma zastosowanie jedynie wobec tych opcji, dla których wykorzystanie opcji prowadziłoby do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka.

SCR.7.50. W związku z tym współczynnik wykorzystania opcji po zastosowaniu szoku należy ograniczyć następująco:

$$R_{up}(R) = \min(150\% \cdot R; 100\%) \quad \text{oraz}$$

$$R_{down}(R) = \max(50\% \cdot R; R - 20\%) ,$$

gdzie

R_{up} = współczynnik wykorzystania opcji z zastosowaniem szoku $lapseshock_{up}$

R_{down} = współczynnik wykorzystania opcji z zastosowaniem szoku $lapseshock_{down}$

R = współczynnik wykorzystania opcji przed zastosowaniem szoku

SCR.7.51. Wymóg kapitałowy dla ryzyka masowej rezygnacji $Lapse_{mass}$ będzie obliczany następująco:

$$Lapse_{mass} = \Delta BOF | lapseshock_{mass} ,$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)

$lapseshock_{mass}$ = Połączenie następujących nagłych zmian:

- brak kontynuacji 70% umów ubezpieczeniowych objętych art. 2 ust. 3 lit. b) pkt. (iii) i (iv) dyrektywy 2009/138/WE, których przerwanie spowodowałoby wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka, jeżeli ubezpieczający:
 - nie jest osobą fizyczną, a zerwanie polisy nie podlega zatwierdzeniu przez świadczeniobiorców funduszu emerytalnego lub
 - jest osobą fizyczną działającą na rzecz świadczeniobiorców zgodnie z tymi polisami, jednak z pominięciem polis, co do których występuje pokrewieństwo między taką osobą fizyczną a świadczeniobiorcami oraz umów zawartych w celu prywatnego planowania majątkowego lub do celów spadkowych w przypadku, gdy liczba beneficjentów polisy nie przekracza 20 osób;
- brak kontynuacji 40% umów ubezpieczeniowych innych niż umowy ubezpieczeniowe wchodzące w zakres podpunktu a, dla których brak kontynuacji spowodowałby wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka.

- jeśli umowy reasekuracji obejmują przyszłe umowy ubezpieczenia lub reasekuracji, jakie będą zawarte w przyszłości, spadek o 40% liczby tych przyszłych umów ubezpieczenia lub reasekuracji wykorzystywany do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.52. „brak kontynuacji polisy” oznacza wykup polisy, rezygnację bez zwrotu wartości, zamianę na umowę z w pełni opłaconą składką, skorzystanie z zapisów umowy dających automatyczne prawo ubezpieczającemu do częściowego zachowania wartości polisy (non-forfeiture provisions), skorzystanie z innych opcji braku kontynuacji umowy lub nieskorzystanie z możliwości przedłużenia polisy;

SCR.7.53. Scenariusze dotyczące rezygnacji z umów mają być obliczane przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.54. Dodatkowo scenariusza należy przeprowadzić przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok. W wyniku tego scenariusza otrzymuje się wielkość wymogu $nLife_{lapse}$.

SCR.7.55. Bez względu na wymóg wykorzystania wyższego z wymogów kapitałowych jak opisano w ustępie SCR7,47, jeśli wyższy z tych wymogów kapitałowych i wyższy z odpowiednich wymogów kapitałowych obliczonych zgodnie z rozdziałem SCR.2 dotyczącym zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe i odroczone podatki nie opierają się na tym samym scenariuszu, wymogiem kapitałowym dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów będzie wymóg kapitałowy, o którym mowa w ustępie SCR 7.47, dla którego bazowy scenariusz powoduje najwyższy stosowny wymóg kapitałowy obliczony zgodnie z rozdziałem SCR.2 dotyczącym korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i odroczonego podatku do pokrywania strat.

Uproszczenia

Formuła czynnikowa dla wpływu scenariusza

SCR.7.56. Uproszczonego obliczenia $Lapse_{down}$ i $Lapse_{up}$ można dokonać, jeśli spełnione są następujące warunki:

- Uproszczone obliczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka.
- Obliczenie wpływu scenariusza określone powyżej stanowiłoby nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.7.57. Uproszczone obliczenia są określone jako:

$$Lapse_{down} = 50\% \cdot l_{down} \cdot n_{down} \cdot S_{down}$$

oraz

$$Lapse_{up} = 50\% \cdot l_{up} \cdot n_{up} \cdot S_{up} ,$$

gdzie

- $l_{down}; l_{up}$ = oszacowanie średniego współczynnika rezygnacji z polis z ujemną/dodatnią różnicą pomiędzy wartością wykupu a wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (surrender strain), z uwzględnieniem minimalnego współczynnika rezygnacji wynoszącego 40% w przypadku ujemnej różnicy pomiędzy wartością wykupu a wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (surrender strain) i minimum 67% w przypadku dodatniej różnicy pomiędzy wartością wykupu a wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (surrender strain)
- $n_{down}; n_{up}$ = średni okres (w latach), ważony różnicami pomiędzy wartością wykupu a wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (surrender strains), w którym polisa o ujemnej/dodatniej różnicy pomiędzy wartością wykupu a wartością rezerw ulega wygaszeniu
- $S_{down}; S_{up}$ = suma ujemnych, odpowiednio dodatnich, różnic pomiędzy wartością wykupu a wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (surrender strains)

SCR.7.6. Ryzyko związane z wysokością ponoszonych kosztów $Life_{exp}$

Opis

SCR.7.58. Ryzyko związane z wysokością ponoszonych kosztów wynika ze zmian w kosztach ponoszonych w związku z obsługą umów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

Dane wejściowe

SCR.7.59. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.60. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

- $Life_{exp}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów
- $nLife_{exp}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie

SCR.7.61. Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów jest określany następująco:

$$Life_{exp} = \Delta BOF | expshock$$

gdzie:

- ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
- $expshock$ = Połączenie następujących nagłych i trwałych zmian:
- wzrost o 10% kwoty kosztów uwzględnionych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;

- wzrost o 1 punkt procentowy stopy inflacji kosztów (w procentach) wykorzystanej przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.62. Płatność dotycząca kosztu nie powinna być uwzględniona w scenariuszu, jeśli jego kwota jest już ustalona w momencie wyceny (na przykład ustalone płatności rezerw akwizycyjnych), W przypadku polis o zmiennym obciążeniu kosztami analiza tego scenariusza ma uwzględniać realistyczne działania w zakresie zarządzania w odniesieniu do tych obciążeń.

SCR.7.63. W odniesieniu do zobowiązań reasekuracyjnych, zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny stosować te zmiany do swoich kosztów własnych i, jeśli stosowne, do kosztów cedentów.

SCR.7.64. Scenariusz dotyczący kosztów ma być obliczany przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.65. Dodatkowo scenariusza należy przeprowadzić przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok. W wyniku tego scenariusza otrzymuje się wielkość wymogu $nLife_{exp}$.

Uproszczenie

SCR.7.66. Uproszczenia mają być używane jedynie gdy spełnione są następujące warunki:

- Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
- Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka związane z wysokością ponoszonych kosztów stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.7.67. Uproszczony wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów wynosi:

$$Life_{exp} = \left(\frac{n}{10} + \frac{(1+i+0.01)^n - 1}{i+0.01} - \frac{(1+i)^n - 1}{i} \right) \cdot EI$$

gdzie

- a) EI oznacza kwotę kosztów poniesionych przy obsłudze zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych w ubezpieczeniach na życie innych niż zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w ubezpieczeniach zdrowotnych podczas ostatniego roku;
- b) n oznacza zmodyfikowany czas trwania w latach (durację) przepływów pieniężnych uwzględnionych w najlepszym oszacowaniu tych zobowiązań;
- c) i oznacza ważoną średnią stopę inflacji uwzględnioną przy obliczaniu najlepszego oszacowania tych zobowiązań, ważoną obecną wartością kosztów uwzględnionych przy obliczeniu najlepszego oszacowania obsługi istniejących zobowiązań w ubezpieczeniach na życie.

SCR.7.7. Ryzyko rewizji wysokości rent $Life_{rev}$

Opis

- SCR.7.68. Ryzyko rewizji wysokości rent to ryzyko straty, lub niekorzystnych zmian, wartości zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności współczynników rewizji zastosowanych wobec świadczeń rentowych w związku ze zmianami otoczenia prawnego lub stanu zdrowia osób ubezpieczonych.
- SCR.7.69. Ten moduł ryzyka ma być stosowany jedynie wobec świadczeń rentowych, w przypadku których świadczenia należne zgodnie z bazowymi polisami ubezpieczeniowymi może wzrosnąć w wyniku zmian otoczenia prawnego lub stanu zdrowia osób ubezpieczonych.
- SCR.7.70. Obejmuje to świadczenia rentowe wynikające ze szkód majątkowo-osobowych (poza świadczeniami rentowymi wynikającymi ze zobowiązań w ubezpieczeniach zdrowotnych ujętych w module ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie) gdzie kwota świadczeń rentowych może być zrewidowana podczas kolejnego roku z przyczyn wymienionych powyżej.

Dane wejściowe

SCR.7.71. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.72. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$$Life_{rev} = \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent}$$

Obliczenie

SCR.7.73. Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent jest określany następująco:

$$Life_{rev} = \Delta BOF | revshock$$

gdzie

ΔBOF = zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)

$revshock$ = nagły i trwały wzrost o 3% rocznej kwoty należnej tytułem świadczeń rentowych narażonej na ryzyko rewizji wysokości rent. Wpływ ten powinien być oceniony z uwzględnieniem pozostałego okresu wygaszania świadczeń rentowych.

SCR.7.8. Podmoduł ryzyka katastroficznego $Life_{CAT}$

Opis

SCR.7.74. Podmoduł ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach na życie ogranicza się do zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych zależnych od umieralności, tzn. w przypadku których wzrost umieralności prowadzi do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z uwzględnieniem, że:

1. wiele polis ubezpieczeniowych dotyczących tej samej osoby ubezpieczonej może być traktowanych tak, jakby stanowiły jedną polisę;
2. jeżeli wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bazują na grupach polis, o których mowa w podrozdziale TP.2.54, zidentyfikowanie umów, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, może opierać się na takich grupach polis, zamiast na pojedynczych polisach, o ile prowadzi to do uzyskania w przybliżeniu takich samych wyników;

W odniesieniu do polis reasekuracyjnych zidentyfikowanie polis, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, ma zastosowanie wyłącznie do bazowych polis ubezpieczeniowych i odbywa się zgodnie z punktem SCR.7.74.

SCR.7.75. Ryzyko katastroficzne wynika z ekstremalnych lub nieregularnych zdarzeń, których wpływ nie jest odpowiednio uchwycony w pozostałych podmodułach ryzyka w ubezpieczeniach na życie, Przykładami mogą być pandemie lub wybuchy nuklearne.

SCR.7.76. Ryzyko katastroficzne wiąże się głównie z produktami (takimi jak terminowe ubezpieczenia na życie, polisami od ciężkich chorób lub ubezpieczeń na życie i dożycie) w przypadku których firma gwarantuje pojedynczą lub stałą okresową serię wypłat w razie śmierci osoby ubezpieczonej.

Dane wejściowe

SCR.7.77. Moduł nie wymaga żadnych szczególnych danych wejściowych.

Dane wynikowe

SCR.7.78. Moduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

- $Life_{CAT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach na życie
- $nLife_{CAT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie

SCR.7.79. Wymóg kapitałowy dla komponentu ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach na życie jest określany następująco:

$$Life_{CAT} = \Delta BOF | life\ CAT\ shock$$

gdzie

- ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych (bez uwzględniania zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
- $CAT\ lifeshock$ = Nagły wzrost o 0,15 punktu procentowego współczynników śmiertelności (wyrażonych w procentach) wykorzystywanych do obliczania rezerw

techniczno-ubezpieczeniowych w celu odzwierciedlenia śmiertelności w ciągu następnych 12 miesięcy (szok nagły, ale nie trwały).

Nagły wzrost współczynników umieralności ma zastosowanie jedynie wobec tych polis ubezpieczeniowych, dla których wzrost współczynników umieralności wykorzystywanych do odzwierciedlania faktycznej śmiertelności w ciągu kolejnych 12 miesięcy prowadzi do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Identyfikacja polis ubezpieczeniowych, dla których wzrost współczynników umieralności prowadzi do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka może opierać się na następujących założeniach:

1. wiele polis ubezpieczeniowych dotyczących tej samej osoby ubezpieczonej może być traktowanych tak, jakby stanowiły jedną polisę;
2. jeżeli wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bazują na grupach polis, zidentyfikowanie polis, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, może także opierać się na takich grupach polis, zamiast na pojedynczych polisach, o ile prowadzi to do uzyskania istotnie odmiennego wyniku.

SCR.7.80. Scenariusz katastroficzny w ubezpieczeniach na życie ma być obliczany przy założeniu, że scenariusz nie zmienia wartości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.7.81. Dodatkowo scenariusza należy przeprowadzić przy założeniu, że wartość przyszłych świadczeń uznaniowych może się zmieniać i że zakład ubezpieczeń/reasekuracji może zmieniać swoje założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych w odpowiedzi na testowany szok, W wyniku tego scenariusza otrzymuje się wielkość wymogu $nLife_{CAT}$.

Uproszczenie

SCR.7.82. Uproszczenia mają być używane jedynie gdy spełnione są następujące warunki:

- Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyk, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
- Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka katastroficznego stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

SCR.7.83. Można korzystać z następującego wzoru jako uproszczenia dla podmodułu ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach na życie:

$$Life_{CAT} = 0.0015 \cdot \sum_i CAR_i$$

gdzie

- a) suma obejmuje wszystkie polisy o dodatniej sumie na ryzyku; i
- b) CAR_i oznacza sumę na ryzyku polisy i, czyli wartość wyższą z zera i różnicy między następującymi kwotami:
 - i) sumą:

- kwoty, jaką zakład ubezpieczeń/reasekuracji wypłaciłby obecnie w razie śmierci osoby ubezpieczonej zgodnie z umową po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych,
- oczekiwanej obecnej wartości kwot nie uwzględnionych w poprzednim tirecie, które zakład ubezpieczeń/reasekuracji wypłaciłby w przyszłości w razie natychmiastowej śmierci osób ubezpieczonych zgodnie z umową po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych;
- ii) najlepszym oszacowaniem odpowiednich zobowiązań po odjęciu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych,

SCR.8. Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach zdrowotnych

SCR.8.1. Struktura modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych

Opis

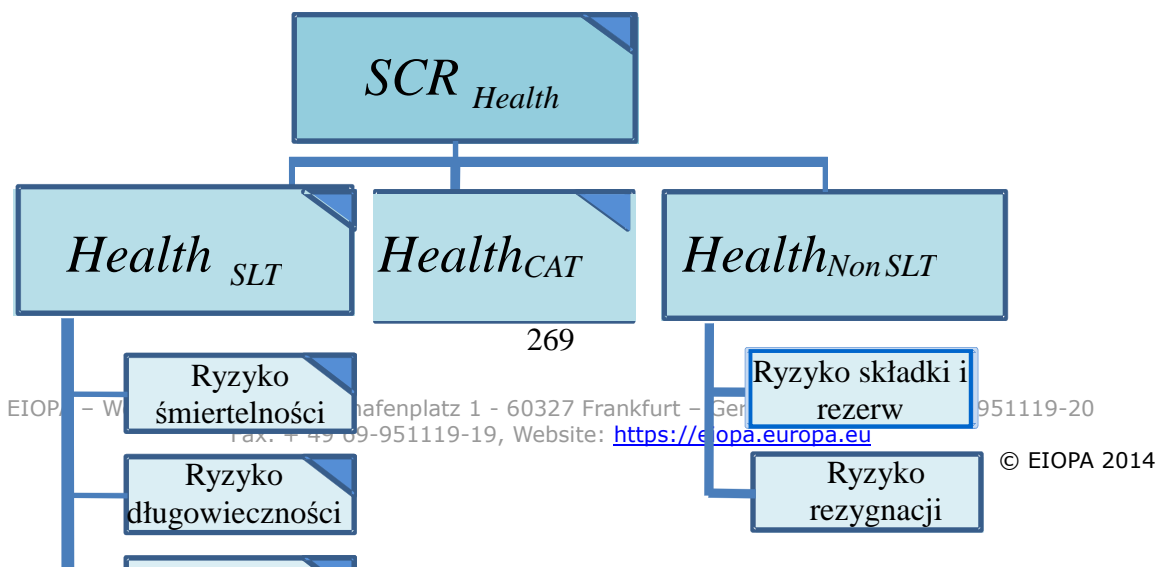
SCR.8.1. Moduł ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych odzwierciedla ryzyko wynikające ze zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych, w odniesieniu do objętych nimi zagrożeń i procesów odbywających się przy prowadzeniu działalności

SCR.8.2. Definicja zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych jest określona w podrozdziale V.2.1 dotyczącej segmentacji. Zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w ubezpieczeniach zdrowotnych można podzielić zgodnie z ich charakterem technicznym na

- zobowiązania w ubezpieczeniach zdrowotnych prowadzonych w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie (zdrowotne o charakterze ubezpieczeń na życie); oraz
- zobowiązania w ubezpieczeniach zdrowotnych nie prowadzonych w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie (zdrowotne o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych).

SCR.8.3. Moduł ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych składa się z następujących podmodułów:

- podmoduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie;
- podmoduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych;
- podmoduł ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych

Dane wejściowe

SCR.8.4. Wymagane są następujące dane wejściowe

$Health_{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$Health_{Non\ SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych
$nHealth_{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
$Health_{CAT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych
$nHealth_{CAT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Dane wynikowe:

SCR.8.5. Ten moduł ryzyka dostarcza następujących informacji wynikowych:

SCR_{Health}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych
----------------	---	---

$nSCR_{Health}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie:

SCR.8.6. Wymóg kapitałowy dla ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych jest wyprowadzany poprzez połączenie wymogów kapitałowych dla indywidualnych podmodułów ubezpieczeń zdrowotnych przy zastosowaniu macierzy zależności w następujący sposób:

$$SCR_{Health} = \sqrt{\sum_{rxc} CorrHealth_{rxc} \cdot Health_r \cdot Health_c}$$

gdzie

$CorrHealth_{rxc}$ = Elementy macierzy $CorrHealth$
 $Health_r, Health_c$ = Wymogi kapitałowe dla poszczególnych podmodułów ubezpieczeń zdrowotnych zgodnie z wierszami i kolumnami macierzy zależności

i gdzie macierz zależności $CorrHealth$ jest zdefiniowana jako:

$CorrHealth$	$Health_{SLT}$	$Health_{Non\ SLT}$	$Health_{CAT}$
$Health_{SLT}$	1		
$Health_{Non\ SLT}$	0,5	1	
$Health_{CAT}$	0,25	0,25	1

SCR.8.7. Wymóg kapitałowy dla $nSCR_{Health}$ jest wyznaczany następująco:

$$nSCR_{Health} = \sqrt{\sum_{rxc} CorrHealth_{rxc} \cdot nHealth_r \cdot nHealth_c}$$

SCR.8.2. Podmoduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

Opis

SCR.8.8. Moduł ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie wynika ze zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych, prowadzonych w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie i związanych zarówno z objętymi zagrożeniami jak i procesami odbywającymi się przy prowadzeniu działalności.

SCR.8.9. Podmoduł ten obejmuje świadczenia rentowe wynikające z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych takich jak ubezpieczenia kosztów świadczeń medycznych, utraty dochodów i umów

ubezpieczeń pracowniczych lub umów reasekuracji ubezpieczeń zdrowotnych dotyczących pierwszych dwóch typów umów.

SCR.8.10. Obliczenia wymogów kapitałowych w module ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie opierają się na określonych scenariuszach. Ogólne wytyczne dotyczące interpretacji scenariuszy można znaleźć w podrozdziale SCR.1.1.

Dane wejściowe:

SCR.8.11. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

$Health_{mortality}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$Health_{longevity}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$Health_{disability / morbidity}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności i zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$Health_{expense}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$Health_{revision}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent z ubezpieczeń zdrowotnych w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$Health_{lapse}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$nHealth_{mortality}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
$nHealth_{longevity}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
$nHealth_{disability / morbidity}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności i zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
$nHealth_{expense}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
$nHealth_{revision}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń

$nHealth_{lapse}^{SLT}$ = na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
 = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Dane wynikowe:

SCR.8.12. Podmoduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Health_{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych prowadzonych w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie
 $nHealth_{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych prowadzonych w oparciu o podstawę techniczną podobną do podstawy technicznej ubezpieczeń na życie z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Obliczenie:

SCR.8.13. Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie jest uzyskiwany poprzez połączenie wymogów kapitałowych dla podmodułów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie przy zastosowaniu macierzy zależności w następujący sposób:

$$Health_{SLT} = \sqrt{\sum_{rxc} CorrHealth_{rxc}^{SLT} \bullet Health_r^{SLT} \bullet Health_c^{SLT}} \text{ gdzie}$$

$CorrHealth_{rxc}^{SLT}$ = Elementy macierzy $CorrHealth^{SLT}$
 $Health_r^{SLT}$, = Wymogi kapitałowe dla poszczególnych podmodułów ubezpieczeń zdrowotnych zgodnie z wierszami i kolumnami macierzy zależności

i gdzie macierz zależności $CorrHealth^{SLT}$ jest zdefiniowana jako:

	Śmiertelności	Długowieczności	Niepełnosprawności/zachorowalności	Rezygnacji	Kosztów	Rewizji
Śmiertelności	1					
Długowieczności	-0,25	1				
Niepełnosprawności/zachorowalności	0,25	0	1			
Rezygnacji	0	0,25	0	1		
Kosztów	0,25	0,25	0,50	0,5	1	
Rewizji	0	0,25	0	0	0,50	1

SCR.8.14. Wymóg kapitałowy $nHealth_{SLT}$ jest wyznaczany następująco:

$$nHealth_{SLT} = \sqrt{\sum_{rxc} CorrHealth_{rxc}^{SLT} \bullet nHealth_r^{SLT} \bullet nHealth_c^{SLT}}$$

Ryzyko śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

Opis:

SCR.8.15. Ryzyko śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmuje ryzyko strat lub niekorzystnych zmian wartości zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności współczynników umieralności, gdzie wzrost współczynnika umieralności prowadzi do wzrostu wartości zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych bez marginesu ryzyka z uwzględnieniem, że:

1. wiele polis ubezpieczeniowych dotyczących tej samej osoby ubezpieczonej może być traktowanych tak, jakby stanowiły jedną polisę;
2. jeżeli wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bazują na grupach polis, o których mowa w podrozdziale TP.2.53, zidentyfikowanie umów, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, może opierać się na tych grupach polis, zamiast na pojedynczych polisach, o ile prowadzi to do uzyskania w przybliżeniu takich samych wyników.

W odniesieniu do zobowiązań reasekuracyjnych zidentyfikowanie polis, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze wzrostem współczynników umieralności, ma zastosowanie wyłącznie do bazowych polis ubezpieczeniowych i odbywa się zgodnie z punktem SCR.8.15.

SCR.8.16. Podmoduł śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie ma na celu uchwycenie wzrostu ogólnej śmiertelności mającej negatywny wpływ na zobowiązania zakładu ubezpieczeń/reasekuracji. W przypadku produktów zdrowotnych, których dotyczy to ryzyko, ryzyko śmiertelności dotyczy ogólnych wartości prawdopodobieństwa śmiertelności wykorzystywanych przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Nawet jeśli produkt zdrowotny nie zapewnia ubezpieczenia ryzyka śmierci, może występować istotne ryzyko śmiertelności z uwagi na to, że wycena obejmuje zysk w momencie zawarcia umowy: jeśli osoba ubezpieczona umrze wcześniej, nie zapłaci przyszłych składek i zysk ubezpieczyciela będzie niższy, niż uwzględniony w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych. W przypadku ubezpieczeń/reasekuracji zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie może to mieć istotne znaczenie.

SCR.8.17. Ten moduł ryzyka dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Health_{mortality}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
$nHealth_{mortality}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

SCR.8.18. Obliczenie $Health_{mortality}^{SLT}$ i $nHealth_{mortality}^{SLT}$ jest prowadzone w ten sam sposób, co w podmodule ryzyka śmiertelności modułu ryzyka w ubezpieczeniach na życie, łącznie z proponowanym uproszczeniem.

Ryzyko długowieczności śmiertelności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

Opis:

SCR.8.19. Ryzyko długowieczności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmuje ryzyko strat lub niekorzystnych zmian wartości zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności współczynników umieralności, gdzie spadek współczynnika umieralności prowadzi do wzrostu wartości zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych bez marginesu ryzyka z uwzględnieniem, że:

1. wiele polis ubezpieczeniowych dotyczących tej samej osoby ubezpieczonej może być traktowanych tak, jakby stanowiły jedną polisę;
2. jeżeli wyliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bazują na grupach polis, o których mowa w podrozdziale TP.2.53, zidentyfikowanie umów, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze spadkiem współczynników umieralności, może opierać się na tych grupach polis, zamiast na pojedynczych polisach, o ile prowadzi to do uzyskania w przybliżeniu takich samych wyników.

W odniesieniu do zobowiązań reasekuracyjnych zidentyfikowanie polis, dla których następuje wzrost rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w związku ze spadkiem współczynników umieralności, ma zastosowanie wyłącznie do bazowych polis ubezpieczeniowych i odbywa się zgodnie z punktem SCR.8.19.

SCR.8.20. Ten moduł ryzyka dostarcza następujących informacji wynikowych:

- = Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie
- = Wymóg kapitałowy dla ryzyka długowieczności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

SCR.8.21. Obliczenie $Health_{longevity}^{SLT}$ i $nHealth_{longevity}^{SLT}$ jest prowadzone w ten sam sposób, co w podmodule ryzyka długowieczności modułu ryzyka w ubezpieczeniach na życie, łącznie z proponowanym uproszczeniem.

Ryzyko niepełnosprawności /zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

Opis:

SCR.8.22. Ryzyko niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmuje ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności częstotliwości lub początkowej dotkliwości szkód, z powodu zmian:

- Współczynników niepełnosprawności, choroby i zachorowalności
- Inflacji w świadczeniach medycznych

SCR.8.23. Podmoduł ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności opiera się na rozróżnieniu pomiędzy ubezpieczeniem pokrycia kosztów świadczeń medycznych a ubezpieczeniem na wypadek utraty dochodów:

- **Zobowiązania z tytułu ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych** to zobowiązania pokrywające zapewnienie prewencyjnego lub leczniczego świadczenia medycznego lub świadczenia opieki, w tym świadczenia medyczne lub świadczenia opieki w wyniku choroby, wypadku, niepełnosprawności i zniedołężnienia, lub rekompensatę finansową za takie świadczenia bądź opiekę.
- **Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń od utraty dochodów** to zobowiązania obejmujące rekompensatę finansową w następstwie choroby, wypadku, niepełnosprawności lub zniedołężnienia, , inne niż zobowiązania z tytułu ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych.

SCR.8.24. Warunki te są zdefiniowane w podobny sposób, co w przypadku ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych, z tą różnicą, że nie jest tworzony osobny segment dla ubezpieczeń pracowniczych, Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmujące ubezpieczenia pracownicze należy przypisać zgodnie z ich charakterem albo do ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych, albo do ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów.

SCR.8.25. Reasekuracja pokrycia kosztów świadczeń medycznych i reasekuracja na wypadek utraty dochodów są definiowane odpowiednio jako reasekuracja dotycząca ubezpieczeń pokrycia kosztów świadczeń medycznych i ubezpieczeń na wypadek utraty dochodów.

SCR.8.26. Wymagane są następujące informacje wejściowe:

$Health_{medical}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji kosztów świadczeń medycznych
$Health_{income}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji utraty dochodów
$nHealth_{medical}^{SLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji kosztów świadczeń

$nHealth_{income}^{SLT}$ = medycznych, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe
 = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji utraty dochodów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

SCR.8.27. Ten moduł ryzyka dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Health_{disability/morbidity}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności i zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

$nHealth_{disability/morbidity}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności i zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

SCR.8.28. Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie jest określany następująco:

$Health_{disability/morbidity}^{SLT} = Health_{medical}^{SLT} + Health_{income}^{SLT}$

$nHealth_{disability/morbidity}^{SLT} = nHealth_{medical}^{SLT} + nHealth_{income}^{SLT}$

Ryzyko niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji kosztów świadczeń medycznych

SCR.8.29. W przypadku ubezpieczeń/reasekuracji kosztów świadczeń medycznych określenie wymogu kapitałowego dla niepełnosprawności/zachorowalności nie może opierać się na prawdopodobieństwach niepełnosprawności czy zachorowalności. Duża część ryzyka w ubezpieczeniach/reasekuracji kosztów świadczeń medycznych jest niezależna od faktycznego stanu zdrowia osoby ubezpieczonej. Na przykład stwierdzenie faktu czy osoba ubezpieczona jest chora lub zapobiegnięcie chorobie osoby ubezpieczonej może być bardzo drogie – koszty te są zwykle pokrywane przez polisę ubezpieczenia zdrowotnego. Jeśli osoba ubezpieczona jest chora, wynikające z tego koszty są istotnie zależne od indywidualnych przypadków, Może się też zdarzyć, że osoba ubezpieczona jest chora, ale nie generuje istotnych kosztów świadczeń medycznych.

SCR.8.30. Ponadto z punktu widzenia technicznego działalność ta nie opiera się na prawdopodobieństwach niepełnosprawności/zachorowalności, ale na oczekiwanych rocznych kosztach świadczeń medycznych.

Dane wejściowe

SCR.8.31. Obliczenia są oparte na scenariuszu. Informacje wejściowe wynikają z dwu określonych scenariuszy dotyczących strat w podstawowych środkach własnych zakładów ubezpieczeń/reasekuracji.

Dane wynikowe

SCR.8.32. Podmoduł ten dostarcza następujących informacji wynikowych:

$$\begin{aligned} Health_{medical}^{SLT} &= \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka} \\ &\text{niepełnosprawności/zachorowalności w} \\ &\text{ubezpieczeniach/reasekuracji kosztów świadczeń medycznych} \\ nHealth_{medical}^{SLT} &= \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka} \\ &\text{niepełnosprawności/zachorowalności w} \\ &\text{ubezpieczeniach/reasekuracji kosztów świadczeń medycznych, z} \\ &\text{uwzględnieniem pokrycia strat przez rezerwy techniczno-} \\ &\text{ubezpieczeniowe} \end{aligned}$$

Obliczenie

SCR.8.33. Wymóg kapitałowy oblicza się poprzez analizę scenariuszy *szok wzrostu* i *szoku spadku* zdefiniowanych jako:

Scenariusz	Trwała zmiana stopy inflacji płatności za świadczenia medyczne	Trwała zmiana kwoty kosztów świadczeń medycznych
<i>szok wzrostu</i>	+1%	+5%
<i>szok spadku</i>	-1%	-5%

SCR.8.34. Scenariusz *szok spadku* wymaga jedynie analizy dla polis obejmujących mechanizm korekty składek przewidujący wzrost składek, jeśli odszkodowania są wyższe niż oczekiwano i spadek składek, jeśli odszkodowania są niższe, niż oczekiwano. W przeciwnym razie zakłady ubezpieczeń/reasekuracji powinny założyć, że wynik scenariusza *szok spadku* wynosi zero.

SCR.8.35. W pierwszym kroku obliczany jest wymóg kapitałowy dla wzrostu i spadku odszkodowań:

$$\begin{aligned} Health_{medical,up}^{SLT} &= \Delta BOF / \text{szok wzrostu} \\ Health_{medical,down}^{SLT} &= \Delta BOF / \text{szok spadku} \\ nHealth_{medical,up}^{SLT} &= \Delta BOF / \text{szok wzrostu} \\ nHealth_{medical,down}^{SLT} &= \Delta BOF / \text{szok spadku} \end{aligned}$$

SCR.8.36. ΔBOF to strata podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń/reasekuracji w danym scenariuszu. Zakłada się, że scenariusz wystąpi natychmiast po dacie wyceny. W pierwszych dwóch scenariuszach obliczenie jest dokonywane przy założeniu, że założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych pozostaną niezmiennie przed i po szokach. Dwa ostatnie obliczenia są dokonywane przy założeniu, że założenia dotyczące przyszłych premii dla ubezpieczonych mogą ulec zmianie w odpowiedzi na szok. Ponadto ponowna wycena powinna uwzględnić wszelkie niekorzystne zmiany zachowań osób ubezpieczonych (wykorzystanie opcji) w tym scenariuszu.

SCR.8.37. Stosowny scenariusz (wzrostu i spadku) to najbardziej niekorzystny scenariusz uwzględniający zdolność do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe:

$$nHealth_{medical}^{SLT} = \max(nHealth_{medical,up}^{SLT}; nHealth_{medical,down}^{SLT})$$

$$Health_{medical}^{SLT} = \begin{cases} Health_{medical,up}^{SLT} & \text{if } nHealth_{medical,up}^{SLT} > nHealth_{medical,down}^{SLT} \\ Health_{medical,down}^{SLT} & \text{if } nHealth_{medical,up}^{SLT} < nHealth_{medical,down}^{SLT} \\ \max(Health_{medical,up}^{SLT}; Health_{medical,down}^{SLT}) & \text{if } nHealth_{medical,up}^{SLT} = nHealth_{medical,down}^{SLT} \end{cases}$$

Ryzyko niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie dla ubezpieczeń/reasekuracji utraty dochodów

W przypadku ubezpieczenia/reasekuracji od utraty dochodów wyznaczenie wymogu kapitałowego dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności opiera się na prawdopodobieństwach niepełnosprawności/zachorowalności. Biorąc pod uwagę, że ryzyko w ubezpieczeniach/reasekuracji od utraty dochodów zależy od stanu zdrowia osoby ubezpieczonej, ryzyko niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie dla ubezpieczeń/reasekuracji od utraty dochodów powinno być traktowane w podobny sposób, co ryzyko niepełnosprawności/zachorowalności w module ryzyka w ubezpieczeniach na życie. Jednak natychmiastowy spadek wskaźników wyzdrowień dla niepełnosprawności/zachorowalności z punktu SCR.7.35 należy zastąpić następującymi dwoma trwałymi szokami:

- spadkiem o 20% wskaźników wyzdrowień dla zachorowalności/niepełnosprawności, jeśli te wskaźniki wyzdrowień wykorzystane przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są niższe niż 50%.
- spadkiem o 20% wskaźników zachorowalności/niepełnosprawności, jeśli te wskaźniki wykorzystane przy obliczaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych wynoszą 50% lub są niższe.

SCR.8.38. Ten moduł ryzyka dostarcza następujących informacji wynikowych:

$$Health_{income}^{SLT} = \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji utraty dochodów}$$

$$nHealth_{income}^{SLT} = \text{Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności/zachorowalności w ubezpieczeniach/reasekuracji utraty dochodów, z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe}$$

SCR.8.39. Obliczenie $Health_{income}^{SLT}$ i $nHealth_{income}^{SLT}$ jest prowadzone w ten sam sposób, jak ten, określony w podmodule ryzyka niepełnosprawności-zachorowalności modułu ryzyka w ubezpieczeniach na życie, łącznie z proponowanym uproszczeniem.

Ryzyko związane z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

SCR.8.40. Ryzyko związane z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmuje ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych/reasekuracyjnych w wyniku zmian w poziomie, trendzie lub zmienności kosztów zaistniałych w związku z obsługą umów ubezpieczenia lub reasekuracji. Ryzyko związane z wysokością ponoszonych kosztów powstaje, jeśli koszty przewidywane przy wycenie świadczeń nie są wystarczające do pokrycia faktycznych kosztów narosłych w kolejnym roku. Wszystkie zaistniałe koszty muszą być uwzględnione.

SCR.8.41. Ten moduł ryzyka dostarcza następujących informacji wynikowych:

$Health_{expense}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

$nHealth_{expense}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie z uwzględnieniem zdolności do pokrycia strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

SCR.8.42. Obliczenie $Health_{expense}^{SLT}$ i $nHealth_{expense}^{SLT}$ należy przeprowadzić w ten sam sposób, co w podmodule ryzyka związanego z wysokością kosztów modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie, łącznie z proponowanymi uproszczeniami.

SCR.8.43. Uproszczenie

Można zastosować takie samo uproszczenie, jak w podmodule ryzyka związanego z wysokością ponoszonych kosztów w ubezpieczeniach na życie (SCR.7.65), o ile spełnione są takie same warunki:

- Uproszczenie jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka, na które narażony jest zakład ubezpieczeń/reasekuracji.
- Standardowe obliczenie podmodułu ryzyka katastroficznego stanowi nadmierne obciążenie dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji.

Wymóg kapitałowy dla ryzyka niepełnosprawności-zachorowalności związanego z wysokością ponoszonych kosztów świadczeń medycznych obliczony przy pomocy uproszczonego obliczenia wynosi:

$$SCR_{medicalexpense} = \left(0.1 \cdot n + \frac{(1+i+0.01)^n - 1}{i+0.01} - \frac{(1+i)^n - 1}{i} \right) \cdot MP$$

gdzie:

- a) MP oznacza kwotę kosztów związanych ze świadczeniami medycznymi poniesionych przy obsłudze zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych w ubezpieczeniach na życie innych niż zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w ubezpieczeniach zdrowotnych poniesione podczas ostatniego roku;
- b) n oznacza zmodyfikowany czas trwania przepływów pieniężnych uwzględnionych w najlepszym oszacowaniu tych zobowiązań wyrażony w latach;
- c) i oznacza ważoną średnią stopę inflacji płatności za świadczenia medyczne uwzględnioną przy obliczaniu najlepszego oszacowania tych zobowiązań, ważoną aktualną wartością płatności za świadczenia medyczne, uwzględnione przy obliczeniu najlepszego oszacowania obsługi tych zobowiązań.

Ryzyko rewizji wysokości rent z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

SCR.8.44. Ryzyko rewizji wysokości rent z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmuje ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań z tytułu ubezpieczeń rentowych i reasekuracji wynikające ze zmian poziomu, trendu lub wskaźników rewizji wysokości rent stosowanych do świadczeń w związku ze zmianami w:

- inflacji
- otoczeniu prawnym (lub postanowieniu sądu); wyłącznie przyszłe zmiany zatwierdzone lub wyraźnie przewidywalne w dniu obliczenia zgodnie z zasadą stałego otoczenia prawnego lub
- stanie zdrowia ubezpieczonego (chory do cięższej chory, częściowo niepełnosprawny do całkowicie niepełnosprawny, tymczasowo niepełnosprawny do trwale niepełnosprawny).

SCR.8.45. Podmoduł ryzyka rewizji wysokości rent z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie dotyczy w szczególności rent wynikających z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych.

SCR.8.46. Moduł ryzyka daje następujący wynik:

$Health_{revision}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

$\dot{n}Health_{revision}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka rewizji wysokości rent z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

SCR.8.47. Obliczenie $Health_{revision}^{SLT}$ oraz $nHealth_{revision}^{SLT}$ odbywa się w ten sam sposób jak w przypadku podmodułu ryzyka modułu ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie, ale z szokiem w wysokości 4% zamiast 3%.

Ryzyko związane z rezygnacjami z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

Opis:

SCR.8.48. Ryzyko związane z rezygnacjami z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie obejmuje ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji wynikające ze zmian w poziomie lub zmienności współczynnika umów nieodnowionych po upływie pierwszego okresu polisowego, wygasania polis, wykupów oraz odnowień.

SCR.8.49. Podmoduł ten daje następujące dane wyjściowe /

$Health_{lapse}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

$nHealth_{lapse}^{SLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, z uwzględnieniem zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

Obliczenie $Health_{lapse}^{SLT}$ oraz $nHealth_{lapse}^{SLT}$ odbywa się w ten sam sposób jak w przypadku podmodułu ryzyka rezygnacji z umów ubezpieczeń na życie, w szczególności stosuje się analogiczne uproszczenie a także należy przyjąć te same zasady dotyczące opcji ubezpieczających, ale z następującymi zmianami uwzględniającymi podmoduł masowej rezygnacji z umów:

$Lapseshock_{mass}$ = Kombinacja następujących gwałtownych zmian:

- brak kontynuacji 40% polis ubezpieczeniowych, dla których skutkowałoby to wzrostem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka;
- jeśli umowa reasekuracji obejmuje przyszłe umowy ubezpieczenia lub reasekuracji, spadek o 40% liczby tych przyszłych umów ubezpieczenia lub reasekuracji uwzględnionych w obliczeniach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.8.3.Podmoduł ryzyka dla umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym (nie mających charakteru ubezpieczeń na życie)

Opis:

SCR.8.50. Ryzyko związane z umowami ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym nie wykonywanych na tej samej podstawie technicznej jak ubezpieczenia na życie wynika zarówno z zagrożeń objętych umowami ubezpieczenia jak i procesów odbywających się w trakcie prowadzenia działalności. Ryzyko związane z umowami ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym obejmuje również ryzyko wynikające z niepewności związanej z założeniami dotyczącymi skorzystania z opcji przez ubezpieczających, takimi jak możliwości odnowienia lub rozwiązania umowy.

SCR.8.51. Podmoduł ryzyka związanego z umowami ubezpieczeń zdrowotnych i charakterze majątkowo-osobowym uwzględnia niepewność wyników działalności związanej z istniejącymi zobowiązaniami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi oraz z nową działalnością, w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

SCR.8.52. Podmoduł ryzyka związanego z umowami ubezpieczeń zdrowotnych i charakterze majątkowo-osobowym nie obejmuje ryzyka związanego z ekstremalnymi lub rzadkimi zdarzeniami. Takie ryzyko zostało ujęte w podmodule ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych

Dane wejściowe

SCR.8.53. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$Health_{pr}^{NonSLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym

$Health_{lapse}^{NonSLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym

Wynik

SCR.8.54. Podmoduł ten daje następujące dane wyjściowe:

$Health_{NonSLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka zobowiązań z tytułu umów ubezpieczenia i reasekuracji w ubezpieczeniach zdrowotnych, nie wykonywanych na tej samej podstawie technicznej jak ubezpieczenia na życie
-------------------	---	---

Obliczenie

SCR.8.55. Wymóg kapitałowy dla ryzyka umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym oblicza się poprzez połączenie wymogów kapitałowych dla podmodułów ryzyka z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowym przy użyciu macierzy zależności w następujący sposób:

$$Health^{NonSLT} = \sqrt{(Health_{pr}^{NonSLT})^2 + (Health_{lapse}^{NonSLT})^2}$$

Ryzyko składki i rezerw z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym

SCR.8.56. Moduł ten łączy w sobie dwa główne źródła ryzyka ubezpieczeniowego, ryzyko składki i ryzyko rezerw.

SCR.8.57. Ryzyko składki wynika ze zmienności w czasie występowania, częstotliwości i dotkliwości ubezpieczanych zdarzeń. Ryzyko składki dotyczy przyszłych polis (w tym odnowień) w tym okresie oraz niewygasłego ryzyka istniejących umów. Ryzyko składki obejmuje ryzyko że rezerwa składki będzie niewystarczająca aby wypłacić odszkodowania i świadczenia lub konieczne jest jej zwiększenie.

SCR.8.58. Ryzyko składki obejmuje również ryzyko wynikające ze zmian w ponoszonych kosztach. Ryzyko kosztów może być bardzo istotne dla niektórych linii biznesowych i dlatego powinno zostać w pełni uwzględnione w obliczeniach w tym module. Ryzyko kosztów jest domyślną częścią ryzyka składki.

SCR.8.59. Ryzyko rezerw wynika ze zmienności w czasie i wysokości wypłat odszkodowań i świadczeń.

1) Dane wejściowe

SCR.8.60. W celu obliczenia ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym, zakłady winny wyznaczyć następujące wielkości:

PCO_s	=	Najlepsze oszacowanie dla odszkodowań i świadczeń niewypłaconych dla każdego segmentu. Kwota ta powinna być pomniejszona o kwoty należne z tytułu reasekuracji oraz od spótek celowych
P_s	=	Oszacowanie składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdego segmentu w okresie kolejnych 12 miesięcy
$P_{(last,s)}$	=	Składki, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdego segmentu w okresie ostatnich 12 miesięcy
$FP_{(existing,s)}$	=	Oczekiwana obecna wartość składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdego segmentu po okresie kolejnych 12 miesięcy z tytułu obecnych umów
$FP_{(future,s)}$	=	Oczekiwana obecna wartość składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdego segmentu w okresie kolejnych 12 miesięcy z tytułu umów, dla których początkowa data rozpoznawania zobowiązania przypada na kolejne 12 miesięcy, z wyłączeniem składek zarobionych w okresie 12 miesięcy

po początkowej dacie rozpoznawania zobowiązania .

- SCR.8.61. Zakłady mogą nie obliczać $P_{(last,s)}$, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- (a) organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy zakładu postanowił, że składki otrzymane w danym segmencie w ciągu kolejnych 12 miesięcy nie przekroczą P_s ;
 - (b) zakład posiada skuteczne mechanizmy kontroli w celu zapewnienia, że limity dotyczące otrzymanych składek, o których mowa w pkt (a) zostaną spełnione;
 - (c) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji poinformował jego organ nadzorczy o decyzji, o której mowa w pkt (a) i jej przyczynach.
- SCR.8.62. Wartość składek winna być wyrażona w kwocie netto, po odliczeniu składek z tytułu umów reasekuracji. Jednakże nie odlicza się następujących składek z tytułu umów reasekuracji:
- (a) Składek, których nie można uwzględnić przy obliczaniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
 - (b) Składek z tytułu umów reasekuracji, które nie spełniają wymogów technik ograniczania ryzyka
- SCR.8.63. Najlepsze oszacowanie rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia w danym segmencie odlicza się od kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, pod warunkiem, że umowy reasekuracji lub spółki celowe spełniają wymogi technik ograniczania ryzyka, a miara wielkości nie może być ujemna.
- SCR.8.64. Podmoduł ten daje następujące dane wyjściowe:

$Health_{pr}^{NonSLT}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym

Obliczenie

- SCR.8.65. Wymóg kapitałowy dla połączonego ryzyka składki i rezerw wyznacza się w następujący sposób:

$$Health_{Premium \& Reserve}^{NonSLT} = 3 \cdot \sigma_{NonSLT Health} \cdot V_{NonSLT Health}$$

gdzie

- $V_{NonSLT Health}$ = Miara wielkości (dla zobowiązań z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym)
- $\sigma_{NonSLT Health}$ = Łączne odchylenie standardowe (zobowiązań z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym) dla standardowego odchylenia ryzyka składki i rezerw

SCR.8.66. Miarę wielkości $V_{NonSLT\ Health}$ i odchylenie standardowe $\sigma_{NonSLT\ Health}$ zobowiązań z tytułu ubezpieczeń i reasekuracji w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym wyznacza się w dwóch etapach w następujący sposób:

- w pierwszym etapie, wyznacza się odchylenia standardowe oraz miary wielkości zarówno dla ryzyka składki jak i ryzyka rezerw dla każdego segmentu;
- w drugim etapie, odchylenia standardowe oraz miary wielkości dla ryzyka składki i ryzyka rezerw łączy się w celu uzyskania ogólnej miary wielkości $V_{NonSLT\ Health}$ i ogólnego odchylenia standardowego $\sigma_{NonSLT\ Health}$.

Etap 1: Miary wielkości i odchylenie standardowe po segmencie

SCR.8.67. Podmoduł ryzyka składki i rezerw opiera się na podobnym podziale na segmenty jak to wykorzystywane do obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Jednakże ubezpieczeniowa linia biznesowa i odpowiadająca jej linia biznesowa dla proporcjonalnej reasekuracji są połączone w segmenty, w oparciu o założenie, że profil ryzyka w obu liniach jest podobny.

SCR.8.68. Dla każdego segmentu miary wielkości i odchylenia standardowe dla ryzyka składki i rezerw oznaczono w następujący sposób:

$V_{(prem,s)}$	=	miara wielkości ryzyka składki
$V_{(res,s)}$	=	miara wielkości ryzyka rezerw
$\sigma_{(prem,s)}$	=	odchylenie standardowe dla ryzyka składki
$\sigma_{(res,s)}$	=	odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw

SCR.8.69. Miarę wielkości ryzyka składki w danym segmencie wyznacza się w następujący sposób:

$$V_{(prem,s)} = \max(P_s; P_{(last,s)}) + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

Jeśli zakład spełnił następujące warunki,

- (a) organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji postanowił, że składki otrzymane w danym segmencie w ciągu kolejnych 12 miesięcy nie przekroczą P_s ;
- (b) zakład posiada skuteczne mechanizmy kontroli w celu zapewnienia, że limity dotyczące otrzymanych składek, o których mowa w pkt. (a) zostaną spełnione;
- (c) zakład ubezpieczeń lub reasekuracji poinformował jego organ nadzorczy o decyzji, o której mowa w pkt. (a) i jej przyczynach,

zakład może obliczyć miarę wielkości ryzyka składki dla każdego segmentu zgodnie z następującym wzorem:

$$V_{(prem,s)} = P_s + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

SCR.8.70. Odchylenie standardowe dla ryzyka składki brutto (bez uwzględnienia reasekuracji) dla każdego segmentu wynosi

Segment	Odchylenie standardowe dla ryzyka składki (brutto bez uwzględnienia reasekuracji)
Ubezpieczenie pokrycia kosztów świadczeń medycznych i reasekuracja proporcjonalna	5%
Ubezpieczenie na wypadek utraty dochodów i reasekuracja proporcjonalna	8,5%
Ubezpieczenie pracownicze i reasekuracja proporcjonalna	8%
reasekuracja nieproporcjonalna dla ubezpieczeń zdrowotnych	17%

SCR.8.71. Odchylenie standardowe dla segmentu powinno być równe iloczynowi odchylenia standardowego brutto dla każdego segmentu określonego w tabeli powyżej i współczynnika korygującego dla nieproporcjonalnej reasekuracji, NP_s co pozwala zakładom na uwzględnienie efektu ograniczania ryzyka szczególnie związanej z reasekuracją nadwyżki szkody na ryzyko. Niemniej jednak, dla wszystkich segmentów określonych w powyższej tabeli współczynnik korygujący dla nieproporcjonalnej reasekuracji jest równy 1.

SCR.8.72. Miarę wielkości ryzyka rezerw dla każdego segmentu wyznacza się w następujący sposób:

$$V_{(res,s)} = PCO_s$$

SCR.8.73. Odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw netto z uwzględnieniem reasekuracji dla każdego segmentu wynosi:

Linia biznesowa (LoB)	Odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw (reasekuracja netto)
Ubezpieczenie pokrycia kosztów świadczeń medycznych	5%
Ubezpieczenie na wypadek utraty dochodów	14%

Ubezpieczenie pracownicze	11%
Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń zdrowotnych	20%

SCR.8.74. Odchylenie standardowe dla ryzyka składki i rezerw dla poszczególnych segmentów określa się przez połączenie odchyżeń standardowych obu podmodułów za pomocą następującego wzoru:

$$\sigma_s = \frac{\sqrt{(\sigma_{(prem,s)} V_{(prem,s)})^2 + \sigma_{(prem,s)} \sigma_{(res,s)} V_{(prem,s)} V_{(res,s)} + (\sigma_{(res,s)} V_{(res,s)})^2}}{V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}}$$

Etap 2: Ogólne miary wielkości i odchylenia standardowe

SCR.8.75. Miarę wielkości $V_{NonSLTHealth}$ wyznacza się w następujący sposób:

$$V_{NonSLTHealth} = \sum_s V_s$$

gdzie

$$2) \quad V_s = (V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}) \cdot (0.75 + 0.25 \cdot DIV_s)$$

oraz,

$$DIV_s = \frac{\sum_j (V_{(prem,j,s)} + V_{(res,j,s)})^2}{\sum_j (V_{(prem,s)} + V_{(res,s)})^2}$$

gdzie indeks j oznacza segmenty geograficzne określone w załączniku L, a $V_{(prem,j,s)}$ i $V_{(res,j,s)}$ oznaczają miary wielkości zdefiniowane powyżej, ale biorąc pod uwagę tylko zobowiązania z tytułu ubezpieczenia i reasekuracji, dla których ryzyko znajduje się w segmencie geograficznym j.

DIV powinno się przyjąć równe 1 dla segmentu reasekuracji nieproporcjonalnej w ubezpieczeniach zdrowotnych.

SCR.8.76. W celu uproszczenia obliczeń, zakłady mogą alokować wszystkie rodzaje działalności w danej linii biznesowej w głównym segmencie geograficznym. Dlatego jako wartość wyjściową DIV należy ustalić na poziomie 1.

SCR.8.77. Ogólną miarę wielkości $\sigma_{NonSLTHealth}$ wyznacza się w następujący sposób:

$$\sigma_{NonSLTHealth} = \frac{\sqrt{\sum_{rxc} CorrLob_{NonSLT}^{rxc} \cdot \sigma_r \cdot \sigma_c \cdot V_r \cdot V_c}}{\sum_r V_r}$$

gdzie

- r, c = Indeksy odpowiadające wszystkim liniom biznesowym (LoB)
- $CorrLob_{Non\ SLT}^{rxc}$ = Elementy macierzy zależności $CorrLob_{Non\ SLT}$
- σ_r, σ_c = Odchylenie standardowe dla poszczególnych segmentów określone w etapie 1
- V_r, V_c = Miary wielkości dla poszczególnych segmentów określone w etapie 1

SCR.8.78. Macierz zależności $CorrLob_{NonSLT}$ między segmentami jest zdefiniowana w następujący sposób:

$CorrLob_{Non\ SLT}$	Ubezpieczenie pokrycia kosztów świadczeń medycznych	Ubezpieczenie na wypadek utraty dochodów	Ubezpieczenie pracownicze	Ubezpieczenia zdrowotne Reasekuracja nieproporcjonalna
Ubezpieczenie pokrycia kosztów świadczeń medycznych	1			
Ubezpieczenie na wypadek utraty dochodów	0,5	1		
Ubezpieczenie pracownicze	0,5	0,5	1	
Ubezpieczenia zdrowotne Reasekuracja nieproporcjonalna	0,5	0,5	0,5	1

Wynik

Ryzyko związane z rezygnacjami z umów ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych

SCR.8.79. Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów powinien być równy stracie podstawowych środków własnych zakładów, która mogłaby wynikać z połączenia dwóch szoków:

SCR.8.80.

$$Health_{lapse}^{NonSLT} = \Delta BOF | (lapseshock_1, lapseshock_2),$$

gdzie

$Health_{lapse}^{NonSLT}$	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów
ΔBOF	=	Zmiana wartości podstawowych środków własnych (nie uwzględniając zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
$lapseshock_1$	=	Brak kontynuacji 40% polis ubezpieczeniowych, dla których skutkowałoby to wzrostem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka.
$lapseshock_2$	=	Spadek o 40% liczby przyszłych bazowych umów ubezpieczenia lub reasekuracji objętych umowami reasekuracji czynnej i uwzględnianych w obliczeniach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.8.81. $lapseshock_1$ i $lapseshock_2$ stosuje się jednakowo do wszystkich odpowiednich umów ubezpieczenia i reasekuracji. W odniesieniu do umów reasekuracji, $lapseshock_1$ stosuje się do bazowych umów ubezpieczeniowych.

SCR.8.82. Dla celów określenia straty podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji w ramach $lapseshock_1$, zakład stosuje do każdej umowy taki rodzaj braku kontynuacji w pojedynczych polisach, który skutkuje najbardziej niekorzystnym wpływem na podstawowe środki własne zakładu .

SCR.8.4.Systemy kompensacji ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych

[*przypis KNF: Z uwagi na brak takich systemów w Polsce pominięto ten fragment w tłumaczeniu zostawiając punkty*]

SCR.8.83. [...]

SCR.8.84. [...]

SCR.8.85. [...]

SCR.8.86. [...]

SCR.8.87. [...]

SCR.8.88. [...]

SCR.8.5.Podmoduł ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych

Opis:

SCR.8.89. Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych obejmuje ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych, wynikające ze znacznej niepewności założeń wyceny i tworzenia rezerw, związanych z wybuchami dużych epidemii oraz wyjątkową akumulacją ryzyka w takich ekstremalnych warunkach.

SCR.8.90. Moduł ten opiera się na wytycznych Grupy zadaniowej EIOPA ds. ryzyka katastroficznego. Opis jej prac został opublikowany na stronie internetowej EIOPA pod "Ostateczne wytyczne dotyczące kalibracji i stosowania standardowych scenariuszy katastroficznego dla formuły standardowej SCR" (*ang. "Final guidance on the calibration and application of catastrophe standardised scenarios for the standard formula SCR".*)

SCR.8.91. Podmoduł ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych, zgodnie ze standardową formułą, należy obliczać przy użyciu standardowych scenariuszy.

SCR.8.92. Standardowe scenariusze podmodułu ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych uwzględnione w ocenie ilościowej to:

- Wypadki masowe
- Scenariusze koncentracji
- Scenariusze pandemii

SCR.8.93. Należy podkreślić, że

- Scenariusze koncentracji wypadków i scenariusze pandemii stosuje się do ekspozycji na całym świecie, a scenariusz Wypadków masowych stosuje się do ekspozycji w krajach wymienionych w Załączniku M.
- W razie potrzeby uwzględnia się granice geograficzne.
- Scenariusze są scenariuszami bez uwzględnienia reasekuracji (w ujęciu brutto) i jakichkolwiek technik ograniczania ryzyka (np. krajowych porozumień dotyczących podziału ryzyka). Aby oszacować stratę netto, zakłady powinny uwzględniać bierną reasekurację i inne instrumenty ograniczające, zgodnie ze wskazówkami poniżej.
- Scenariusze nie zostały przygotowane dla poszczególnych linii biznesowych ani skategoryzowane na dotyczące ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze majątkowo-osobowym. Scenariusze dotyczą ubezpieczeń zdrowotnych ogółem, co pozwala na oddziaływanie poszczególnych rodzajów ryzyka na ubezpieczenia zdrowotne o charakterze ubezpieczeń na życie i ubezpieczenia zdrowotne o charakterze majątkowo-osobowym.
- Scenariusze odnoszą się również do proporcjonalnej reasekuracji.

SCR.8.94. Powyższy wybór został oparty na prawdopodobieństwie występowania takich skrajnych lub wyjątkowych zdarzeń, co powoduje powstanie straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

SCR.8.95. Podmoduł ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych obecnie nie obejmuje ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych dla wszystkich ekspozycji. Okoliczności, w których standardowe scenariusze mogą nie być odpowiednie to:

- W przypadku gdy zakład przyjmuje reasekurację nie proporcjonalną niektórych lub wszystkich produktów zawartych w scenariuszach katastroficznym z ubezpieczeń zdrowotnych.
- W przypadku, gdy zakłady posiadają ekspozycje, które nie zostały ujęte w scenariuszach katastroficznym z ubezpieczeń zdrowotnych.

Wymagane są następujące dane wejściowe:

SCR_{ma}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka wypadków masowych
SCR_{ac}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka koncentracji wypadków
SCR_p	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka pandemii

SCR.8.96. Zakłady powinny stosować:

- (a) Podmoduł ryzyka wypadków masowych do zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach zdrowotnych innych niż zobowiązania z ubezpieczeń pracowniczych i reasekuracji;

- (b) Podmoduł ryzyka koncentracji wypadków do zobowiązań z ubezpieczeń pracowniczych i reasekuracji tych zobowiązań oraz do zobowiązań z ubezpieczeń i reasekuracji z umów grupowych na wypadek utraty dochodów;
- (c) Podmoduł ryzyka pandemii do zobowiązań z ubezpieczeń zdrowotnych i reasekuracji tych zobowiązań innych niż zobowiązania z ubezpieczeń pracowniczych i reasekuracji tych zobowiązań.

Wynik

SCR.8.97. Podmoduł ten daje następujące dane wyjściowe:

$SCR_{healthCAT}$	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń zdrowotnych
-------------------	---	--

Obliczenie

SCR.8.98. Wynikiem jest pierwiastek kwadratowy sumy kwadratów wymogów kapitałowych dla trzech powyższych scenariuszy. Zakłada się, że wszystkie trzy scenariusze są niezależne:

$$SCR_{healthCAT} = \sqrt{SCR_{ma}^2 + SCR_{ac}^2 + SCR_p^2}$$

Ryzyko wypadków masowych z ubezpieczeń zdrowotnych

SCR.8.99. Ryzyko wypadków masowych z ubezpieczeń zdrowotnych ma na celu uchwycić ryzyko przebywania wielu ludzi w jednym miejscu i czasie oraz katastroficznego zdarzenia mającego wpływ na to miejsce i ludzi.

SCR.8.100. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$$E_{(e,s)} = \text{Łączna wartość świadczeń wypłacanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, dla zdarzeń typu } e \text{ w kraju } s.$$

SCR.8.101. Podmoduł ryzyka daje następujący wynik:

Wynik

SCR.8.102. Moduł ryzyka daje następujący wynik:

SCR_{ma}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka wypadków masowych
------------	---	---

Obliczenie

SCR.8.103. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka wypadków masowych jest równy:

$$SCR_{ma} = \sqrt{\sum_s SCR_{(ma,s)}^2}$$

Gdzie suma obejmuje wszystkie kraje określone w załączniku M i $SCR_{(ma,s)}$ oznacza wymóg kapitałowy dla ryzyka wypadków masowych w krajach s .

SCR.8.104. Dla wszystkich krajów określonych w załączniku M, wymóg kapitałowy dla ryzyka wypadków masowych w danym kraju s równa się stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wynikającej z nagłej straty kwoty, która, bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych, jest obliczana w następujący sposób:

$$L_{(ma,s)} = r_s \cdot \sum_e x_e \cdot E_{(e,s)}$$

gdzie

r_s = współczynnik osób, które uległy wypadkowi masowemu w kraju s ,

x_e = współczynnik osób, które ulegną zdarzeniu typu e w wyniku wypadku masowego,

sumowanie odbywa się po zdarzeniach typu e zdefiniowanych poniżej a x_e jako wartość procentowa określona w tabeli poniżej:

Zdarzenie typu e	x_e
Śmierć w wypadku	10 %
Trwała niepełnosprawność spowodowana przez wypadek	1,5 %
Niepełnosprawność, trwająca co najmniej 10 lat, spowodowana przez wypadek	5 %
Niepełnosprawność, która trwa co najmniej 12 lat, spowodowana przez wypadek	13,5 %
Leczenie w związku z wypadkiem	30 %

Wykaz krajów s oraz odpowiadające im r_s zostały zawarte w Załączniku M.

SCR.8.105. Dla wszystkich typów zdarzeń e i wszystkich krajów określonych w Załączniku M, sumy ubezpieczenia zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dla konkretnego typu zdarzeń e w konkretnym kraju s są równe:

$$E_{(e,s)} = \sum_i SI_{(e,i)}$$

gdzie sumowanie odbywa się po wszystkich ubezpieczonych i zakładu od typu zdarzenia e będących mieszkańcami kraju s oraz $SI_{(e,i)}$ oznacza wartość należnych świadczeń wypłacanych przez zakład dla ubezpieczonego i w przypadku zdarzenia typu e .

SCR.8.106. Wartość świadczeń jest to suma ubezpieczenia lub, jeśli umowa ubezpieczenia przewiduje powtarzające się płatności świadczeń, jest to najlepsze oszacowanie płatności świadczeń w przypadku zdarzenia e . W przypadku, gdy świadczenia z umowy ubezpieczenia zależą od charakteru i zakresu szkody wynikającej ze zdarzenia e , obliczanie wartości świadczeń opiera się na maksymalnych świadczeniach uzyskiwanych w ramach umowy, które są zgodne z tym zdarzeniem. W przypadku ubezpieczenia i reasekuracji pokrycia kosztów świadczeń medycznych, wartość świadczeń opiera się na szacowanych przeciętnych kwotach wypłaconych w przypadku zdarzenia e , zakładając, że ubezpieczony jest dotknięty niepełnosprawnością w określonym okresie oraz biorąc pod uwagę szczególne gwarancje, zawarte w zobowiązaniach.

Ryzyko koncentracji wypadków

SCR.8.107. Ryzyko koncentracji wypadków ma na celu uchwycić ryzyko skoncentrowanych ekspozycji, z których największe jest dotknięte przez katastrofę. Na przykład: katastrofa w gęsto zaludnionych biurach w centrum finansowym.

SCR.8.108. Wymagane są następujące dane wejściowe:

- C_c = Największe ryzyko koncentracji wypadków w zakładach ubezpieczeń i reasekuracji w kraju c ;
- x_e = Współczynnik osób, którym zostaną wypłacone świadczenia w związku ze zdarzeniem e w wyniku wypadku;
- N_e = Liczba osób ubezpieczonych w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, które są ubezpieczone od zdarzenia e i które należą do największej koncentracji ryzyka wypadku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w kraju c ;
- $SI_{(e,i)}$ = Wartość świadczeń wypłacanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ubezpieczonemu i w przypadku zdarzenia e .

Wynik

SCR.8.109. Podmoduł ryzyka daje następujący wynik:

SCR_{ac}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka koncentracji wypadków
------------	---	---

Obliczenie

SCR.8.110. Wymóg kapitałowy dla podmoduły ryzyka koncentracji wypadków jest równy:

$$SCR_{ac} = \sqrt{\sum_c SCR_{(ac,c)}^2}$$

Gdzie suma obejmuje wszystkie kraje c .

SCR.8.111. Dla wszystkich krajów wymóg kapitałowy dla ryzyka koncentracji wypadków w kraju c jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów

ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającej z nagłej straty kwoty, która, bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych, jest obliczana w następujący sposób:

$$L_{(ac,c)} = C_c \cdot \sum_e x_e \cdot CE_{(e,c)}$$

gdzie sumowanie odbywa się po zdarzeniach e zdefiniowanych w SCR.8.104;

SCR.8.112. Dla wszystkich krajów, największe ryzyko koncentracji wypadków zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w kraju c jest równe największej liczbie osób, dla których spełnione są następujące warunki:

- (a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma zobowiązania z ubezpieczeń pracowniczych lub ich reasekuracji lub grupowe ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów lub zobowiązania reasekuracyjne w odniesieniu do każdej z osób;
- (b) zobowiązania w stosunku do każdej z osób obejmują co najmniej jedno ze zdarzeń określonych w SCR.8.104;
- (c) osoby pracują w tym samym budynku lub w siedzibie firmy, które znajdują się w kraju c .

SCR.8.113. Dla wszystkich typów zdarzeń i wszystkich krajów średnie sumy ubezpieczenia zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dla zdarzeń typu e dla największego ryzyka koncentracji wypadków w kraju c $CE_{(e,c)}$ są równe:

$$CE_{(e,c)} = \frac{1}{N_e} \sum_{i=1}^{N_e} SI_{(e,i)}$$

gdzie sumowanie odbywa się po liczbie ubezpieczonych w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji, którzy są ubezpieczeni od zdarzenia e i którzy należą do największego ryzyka koncentracji wypadków zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w kraju c .

SCR.8.114. Wartość świadczeń jest to suma ubezpieczenia lub jeśli umowa ubezpieczenia przewiduje powtarzające się płatności świadczeń, jest to najlepsze oszacowanie płatności świadczeń w przypadku zdarzenia e . W przypadku, gdy świadczenia z umowy ubezpieczenia zależą od charakteru i zakresu szkody wynikającej z jakiegokolwiek zdarzenia e , obliczanie wartości świadczeń opiera się na maksymalnych świadczeniach uzyskiwanych w ramach umowy, które są zgodne z tym zdarzeniem. W przypadku zobowiązań z ubezpieczeń i reasekuracji pokrycia kosztów świadczeń medycznych, wartość świadczeń opiera się na szacowanych przeciętnych kwotach wypłaconych w przypadku zdarzenia e , zakładając, że ubezpieczony jest dotknięty niepełnosprawnością w określonym okresie oraz biorąc pod uwagę szczególne gwarancje, zawarte w zobowiązaniach.

Ryzyko pandemii

SCR.8.115. Ryzyko pandemii ma na celu uchwycić ryzyko wybuchu pandemii skutkującej wypłatą odszkodowań i świadczeń zarażonym ofiarom nie mającym szans na wyzdrowienie ale nie zagrożonych śmiercią i mogącej prowadzić do wypłaty znacznych odszkodowań i świadczeń z tytułu niepełnosprawności

SCR.8.116. Będzie miało to wpływ na następujące produkty:

- Świadczenie z tytułu niepełnosprawności (długotrwałej i krótkotrwałej)
- produkty obejmujące trwałą i całkowitą niepełnosprawność jako samodzielne świadczenie lub jako część innego produktu, np. samodzielnego produktu dotyczącego ciężkiej choroby.
- Ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych

SCR.8.117. Wymagane są następujące dane wejściowe:

E	=	Ekspozycja zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na ryzyko utraty dochodów w przypadku pandemii;
N_c	=	Liczba ubezpieczonych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji będących mieszkańcami kraju c objętych zobowiązaniami z ubezpieczenia lub reasekuracji pokrycia kosztów opieki medycznej innymi niż zobowiązania z ubezpieczeń pracowniczych lub ich reasekuracji, pokrywającymi koszty opieki medycznej wynikające z choroby zakaźnej;
$CH_{(h,c)}$	=	Najlepsze oszacowanie kwot wypłacanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji dla ubezpieczonego w kraju c w stosunku do zobowiązań z ubezpieczenia lub reasekuracji pokrycia kosztów opieki medycznej innych niż zobowiązania z ubezpieczeń pracowniczych lub ich reasekuracji, przeznaczonych na wykorzystanie opieki zdrowotnej h , w przypadku pandemii.

Wynik

SCR.8.118. Podmoduł ryzyka daje następujący wynik:

SCR_p	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka pandemii
---------	---	--

Obliczenie

SCR.8.119. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka pandemii jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającej z nagłej straty kwoty, która, bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych, jest obliczana w następujący sposób:

$$L_p = 0.000075 E + 0.4 \cdot \sum_c N_c \cdot M_c$$

gdzie sumowanie odbywa się po wszystkich krajach c .

SCR.8.120. Ekspozycja zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji na ryzyko utraty dochodów w przypadku pandemii jest równa:

$$E = \sum_i E_i$$

gdzie sumowanie odbywa się po wszystkich ubezpieczonych i objętych zobowiązaniami z ubezpieczenia lub reasekuracji utraty dochodów innych niż zobowiązania z ubezpieczeń pracowniczych lub ich reasekuracji, a E_i oznacza wartość świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji dla ubezpieczonego i w przypadku stałej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zakaźną. Wartość świadczeń jest to suma ubezpieczenia lub, jeśli umowa ubezpieczenia przewiduje powtarzające się płatności świadczeń, jest to najlepsze oszacowanie płatności świadczeń zakładając że ubezpieczony jest trwale niepełnosprawny i nie ma szans na wyzdrowienie.

SCR.8.121. Dla wszystkich krajów przewidywana średnia kwota należna od zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji na ubezpieczonego z danego kraju c w przypadku pandemii jest równa:

$$M_c = \sum_h H_h \cdot CH_{(h,c)}$$

gdzie

H_h = Współczynnik osób, u których wystąpiły objawy kliniczne, a które korzystać będą z opieki medycznej typu h

a sumowanie odbywa się po następujących typach korzystania z opieki medycznej h :

Sposób korzystania z opieki medycznej h	H_h
Hospitalizacja	1 %
Konsultacja lekarska	20 %
Brak korzystania z formalnej opieki medycznej	79%

SCR.9. Ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych

SCR.9.1. SCR_{nl} moduł ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych

Opis:

SCR.9.1. Ryzyko w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych jest to ryzyko wynikające ze zobowiązań majątkowo-osobowych, w odniesieniu do rodzajów zagrożeń objętych umowami ubezpieczenia jak i procesów odbywających się w trakcie prowadzeniu działalności.

SCR.9.2. Ryzyko w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych obejmuje również ryzyko wynikające z niepewności związanej z założeniami dotyczącymi skorzystania z opcji przez ubezpieczających, takimi jak możliwości odnowienia lub rozwiązania umowy.

SCR.9.3. Moduł ryzyka w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych uwzględnia niepewność wyników zakładów związanych z istniejącymi zobowiązaniami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi oraz z nową działalnością, w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

SCR.9.4. Moduł ryzyka w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych składa się z następujących podmodułów:

- podmoduł ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych
- podmoduł ryzyka rezygnacji z umów z ubezpieczeń majątkowo-osobowych
- podmoduł ryzyka katastroficznego z z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

Dane wejściowe

SCR.9.5. Wymagane są następujące dane wejściowe:

NL_{pr} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

NL_{lapse} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

NL_{CAT} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego z umów z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

Wynik

SCR.9.6. Moduł ryzyka daje następujący wynik:

SCR_{nl} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych

Obliczenie

SCR.9.7. Wymóg kapitałowy dla ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych oblicza się poprzez połączenie wymogów kapitałowych dla podmodułów ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych przy użyciu macierzy zależności w następujący sposób:

$$SCR_{nl} = \sqrt{\sum CorrNL_{r,c} \cdot NL_r \cdot NL_c}$$

gdzie

- $CorrNL_{r,c}$ = Elementy macierzy zależności $CorrNL$
- NL_r, NL_c = Wymogi kapitałowe dla poszczególnych podmodułów ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych według wierszy i kolumn macierzy zależności $CorrNL$

a macierz zależności $CorrNL$ jest zdefiniowana w następujący sposób:

$CorrNL$	NL_{pr}	NL_{lapse}	NL_{CAT}
NL_{pr}	1		
NL_{lapse}	0	1	
NL_{CAT}	0,25	0	1

SCR.9.2. NL_{pr} Ryzyko składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

Opis:

SCR.9.8. Moduł ten łączy w sobie dwa główne źródła ryzyka ubezpieczeniowego, ryzyko składki i ryzyko rezerw.

Dane wejściowe

SCR.9.9. W celu obliczenia ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych, zakłady powinny wyznaczyć następujące wielkości:

- PCO_s = Najlepsze oszacowanie dla odszkodowań i świadczeń niewypłaconych dla każdego segmentu. Kwota ta powinna być pomniejszona o kwoty należne z tytułu reasekuracji oraz od spółek celowych.
- P_s = Oszacowanie składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji otrzyma w odniesieniu do każdego segmentu w okresie kolejnych 12 miesięcy
- $P_{(last,s)}$ = Składki, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdego segmentu w okresie ostatnich 12 miesięcy
- $FP_{(existing)}$ = Oczekiwana obecna wartość składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdego segmentu po okresie kolejnych 12 miesięcy z tytułu obecnych umów

$FP_{(futures)}$ = Oczekiwana obecna wartość składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji otrzyma w odniesieniu do każdego segmentu z tytułu umów, dla których początkowa data rozpoznawania zobowiązania przypada na kolejne 12 miesięcy, z wyłączeniem składek zarobionych w okresie 12 miesięcy po początkowej dacie rozpoznawania zobowiązania.

Zakłady mogą nie obliczać $P_{(last,s)}$, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy zakładu postanowił, że składki otrzymane w danym segmencie w ciągu kolejnych 12 miesięcy nie przekroczą P_s ;
- Zakład posiada skuteczne mechanizmy kontroli w celu zapewnienia, że limity dotyczące otrzymanych składek, o których mowa w pkt (a) zostaną spełnione;
- zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji poinformował jego organ nadzorczy o decyzji, o której mowa w pkt (a) i jej przyczynach.

Wartość składek winna być wyrażona w kwocie netto, po odliczeniu składek z tytułu umów reasekuracji. Jednakże nie odlicza się następujących składek z tytułu umów reasekuracji:

- Składek, których nie można uwzględnić przy obliczaniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych.
- Składek z tytułu umów reasekuracji, które nie spełniają wymogów technik ograniczania ryzyka

Najlepsze oszacowanie rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia w danym segmencie odlicza się od kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, pod warunkiem, że umowy reasekuracji lub spółki celowe spełniają wymogi technik ograniczania ryzyka opisane w SCR.12., a miara wielkości nie może być ujemna.

SCR.9.10.

Obliczenie

SCR.9.11. Podmoduł ryzyka składki i rezerw daje następujące dane wyjściowe:

NL_{pr} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka składki i rezerw

SCR.9.12. Wymóg kapitałowy dla połączonego ryzyka składki i rezerw wyznacza się w następujący sposób:

$$NL_{pr} = 3 \cdot \sigma \cdot V$$

gdzie

V	=	Miara wielkości
σ	=	Łączne odchylenie standardowe dla ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

SCR.9.13. Miarę wielkości V i złożone odchylenie standardowe σ dla ogólnego portfela ubezpieczeń majątkowo-osobowym wyznacza się w dwóch etapach w następujący sposób:

- Dla każdego segmentu wyznacza się odchylenia standardowe oraz miary wielkości zarówno dla ryzyka składki jak i ryzyka rezerw;
- Odchylenia standardowe oraz miary wielkości dla ryzyka składki i ryzyka rezerw w poszczególnych segmentach łączy się w celu uzyskania ogólnej miary wielkości V i złożonego odchylenia standardowego σ .

Obliczenia potrzebne do wykonania tych dwóch etapów zostały przedstawione poniżej.

Etap 1: Miary wielkości i odchylenia standardowe na segment

SCR.9.14. Podmoduł ryzyka składki i rezerw opiera się na podobnym podziale na linie biznesowe jak te wykorzystywane do obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Jednak ubezpieczeniowa linia biznesowa i odpowiadająca jej linia biznesowa dla reasekuracji proporcjonalnej są połączone w oparciu o założenie, że profil ryzyka w obu liniach biznesowych jest podobny. Linie biznesowe dla ubezpieczenia zdrowotnego i reasekuracji ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych należy ująć w module ryzyka w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń majątkowo-osobowych.

SCR.9.15. Do obliczeń stosuje się następującą numerację segmentów:

	Segment
1	Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych i reasekuracja proporcjonalna
2	Inne ubezpieczenie pojazdów i reasekuracja proporcjonalna
3	Ubezpieczenie morskie, lotnicze i transportowe oraz reasekuracja proporcjonalna
4	Ubezpieczenie ogniowe i pozostałych szkód rzeczowych oraz reasekuracja proporcjonalna
5	Ubezpieczenie OC ogólnej i reasekuracja proporcjonalna
6	Ubezpieczenie kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej oraz reasekuracja proporcjonalna
7	Ubezpieczenie ochrony prawnej i reasekuracja proporcjonalna

8	Ubezpieczenie świadczenia pomocy (Assistance) i jego reasekuracja proporcjonalna
9	Ubezpieczenie różnych ryzyk finansowych i reasekuracja proporcjonalna
10	Reasekuracja nieproporcjonalna pozostałych ubezpieczeń osobowych
11	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych
12	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń mienia

SCR.9.16. Dla każdego segmentu miary wielkości i odchylenia standardowe dla ryzyka składki i rezerw oznaczono w następujący sposób:

$V_{(prem,s)}$	=	miara wielkości ryzyka składki
$V_{(res,s)}$	=	miara wielkości ryzyka rezerw
$\sigma_{(prem,s)}$	=	odchylenie standardowe dla ryzyka składki
$\sigma_{(res,s)}$	=	odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw

SCR.9.17. Miarę wielkości ryzyka składki w danym segmencie wyznacza się w następujący sposób:

$$V_{(prem,s)} = \max(P_s; P_{(last,s)}) + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

SCR.9.18. Jeśli zakład spełnił następujące warunki,

- organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji postanowił, że składki otrzymane w danym segmencie w ciągu kolejnych 12 miesięcy nie przekroczą P_s ;
- zakład posiada skuteczne mechanizmy kontroli w celu zapewnienia, że limity dotyczące otrzymanych składek, o których mowa w pkt. (a) zostaną spełnione;
- zakład ubezpieczeń lub reasekuracji poinformował jego organ nadzorczy o decyzji, o której mowa w pkt. (a) i jej przyczynach,
zakład może obliczyć miarę wielkości ryzyka składki dla każdego segmentu zgodnie z następującym wzorem:

$$V_{(prem,s)} = P_s + FP_{(existing,s)} + FP_{(future,s)}$$

SCR.9.19. Odchylenie standardowe dla ryzyka składki brutto (bez uwzględnienia reasekuracji) dla każdego segmentu wynosi:

Segment	Odchylenie standardowe dla ryzyka składki (reasekuracja brutto)
<i>1. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych i reasekuracja proporcjonalna</i>	$10\% \cdot NP_{lob}$
<i>2. Inne ubezpieczenie pojazdów i reasekuracja proporcjonalna</i>	$8\% \cdot NP_{lob}$
<i>3. Ubezpieczenie morskie, lotnicze i transportowe oraz reasekuracja proporcjonalna</i>	$15\% \cdot NP_{lob}$
<i>4. Ubezpieczenie ogniowe i pozostałych szkód rzeczowych oraz reasekuracja proporcjonalna</i>	$8\% \cdot NP_{lob}$
<i>5. Ubezpieczenie OC ogólnej i reasekuracja proporcjonalna</i>	$14\% \cdot NP_{lob}$
<i>6. Ubezpieczenie kredytu i gwarancji oraz reasekuracja proporcjonalna</i>	$12\% \cdot NP_{lob}$
<i>7. Ubezpieczenie ochrony prawnej i reasekuracja proporcjonalna</i>	$7\% \cdot NP_{lob}$
<i>8. Ubezpieczenie świadczenia pomocy (Assistance) i reasekuracja proporcjonalna</i>	$9\% \cdot NP_{lob}$
<i>9. Ubezpieczenie różnych ryzyk finansowych i reasekuracja proporcjonalna</i>	$13\% \cdot NP_{lob}$
<i>10. Reasekuracja nieproporcjonalna pozostałych ubezpieczeń osobowych</i>	17%
<i>11. Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych</i>	17%
<i>12. Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń mienia</i>	17%

SCR.9.20. Odchylenie standardowe segmentu powinno być równe iloczynowi odchylenia standardowego brutto dla każdego segmentu określonego w tabeli powyżej i współczynnika korygującego dla reasekuracji nieproporcjonalnej NP_{lob} , co pozwala zakładom na uwzględnienie efektu ograniczania ryzyka szczególnie związanej z reasekuracją nadwyżki szkody na ryzyko. Niemniej jednak, dla wszystkich segmentów 10-12 zawartych w powyższej tabeli współczynnik korygujący dla reasekuracji nieproporcjonalnej jest równy 1.

SCR.9.21. Dla segmentów 1,4 i 5 zawartych w powyższej tabeli w SCR.9.19 współczynnik korygujący dla reasekuracji nieproporcjonalnej jest równy 80%. Dla wszystkich pozostałych segmentów zawartych w powyższej tabeli współczynnik korygujący dla reasekuracji nieproporcjonalnej jest równy 100%.

SCR.9.22. Miarę wielkości ryzyka rezerw dla każdego segmentu wyznacza się w następujący sposób:

$$V_{(res,s)} = PCO_s$$

SCR.9.23. Odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw netto z uwzględnieniem reasekuracji dla każdego segmentu wynosi:

<i>LoB_t</i>	<i>Odchylenie standardowe dla ryzyka rezerw (netto)</i>
<i>Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych i reasekuracja proporcjonalna</i>	9%
<i>Inne ubezpieczenie pojazdów i reasekuracja proporcjonalna</i>	8%
<i>Ubezpieczenie morskie, lotnicze i transportowe oraz reasekuracja proporcjonalna</i>	11%
<i>Ubezpieczenie ogniowe i pozostałych szkód rzeczowych oraz reasekuracja proporcjonalna</i>	10%
<i>Ubezpieczenie OC ogólnej i reasekuracja proporcjonalna</i>	11%
<i>Ubezpieczenie kredytu i gwarancji oraz reasekuracja proporcjonalna</i>	19%
<i>Ubezpieczenie ochrony prawnej i reasekuracja proporcjonalna</i>	12%
<i>Ubezpieczenie świadczenia pomocy (Assistance) i reasekuracja proporcjonalna</i>	20%
<i>Ubezpieczenie różnych ryzyk finansowych i reasekuracja proporcjonalna</i>	20%
<i>Reasekuracja nieproporcjonalna pozostałych ubezpieczeń osobowych</i>	20%
<i>Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych</i>	20%
<i>Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń mienia</i>	20%

SCR.9.24. Żadne dalsze korekty nie są konieczne. Do uzyskania wyników nie jest wymagane dalsze dostosowanie.

SCR.9.25. Odchylenie standardowe dla ryzyka składki i rezerw dla poszczególnych segmentów określa się przez połączenie odchyłeń standardowych obu podmodułów za pomocą następującego wzoru:

$$SCR.9.26. \quad \sigma_s = \frac{\sqrt{(\sigma_{(prem,s)} V_{(prem,s)})^2 + \sigma_{(prem,s)} \sigma_{(res,s)} V_{(prem,s)} V_{(res,s)} + (\sigma_{(res,s)} V_{(res,s)})^2}}{V_{(prem,s)} + V_{(res,s)}}$$

Etap 2: Ogólne miary wielkości i odchylenia standardowe

SCR.9.27. Ogólne odchylenie standardowe σ wyznacza się w następujący sposób:

$$\sigma_{nl} = \frac{1}{V_{nl}} \cdot \sqrt{\sum_{s,t} CorrS_{(s,t)} \cdot \sigma_s \cdot V_s \cdot \sigma_t \cdot V_t}$$

gdzie

s,t	=	Wszystkie indeksy (segment)
$CorrS_{s,t}$	=	Elementy macierzy zależności $CorrS$
V_s, V_t	=	Miary wielkości odpowiednio dla ryzyka składki i rezerw w segmentach s oraz t
σ_s, σ_t	=	odchylenia standardowe dla ryzyka składki i rezerw z ubezpieczeń majątkowo-osobowych w segmentach s oraz t

SCR.9.28. Ogólną miarę wielkości dla każdego segmentu, V_s otrzymuje się następująco:

SCR.9.29.

$$V_s = (V_{(prems)} + V_{(res,s)}) \cdot (0.75 + 0.25 \cdot DIV_s)$$

gdzie

$$DIV_s = \frac{\sum_j (V_{(prem,j,s)} + V_{(res,j,s)})^2}{\sum_j (V_{(prem,s)} + V_{(res,s)})^2}$$

gdzie indeks j oznacza segmenty geograficzne określone w załączniku L, a $V_{(prem,j,s)}$ i $V_{(res,j,s)}$ oznacza miary wielkości zdefiniowane powyżej, ale biorąc pod uwagę tylko zobowiązania z tytułu ubezpieczenia i reasekuracji, dla których ryzyko znajduje się w segmencie geograficznym j .

SCR.9.30. Ponadto DIV_s powinno się przyjąć równe 1 dla segmentów 6, 10, 11 i 12 określonych w SCR 9.15.

W celu uproszczenia obliczeń, zakłady mogą alokować wszystkie rodzaje działalności w danym segmencie w główny segment geograficzny. Dlatego domyślną wartość DIV_s należy ustalić na poziomie 1.

SCR.9.31. Macierz zależności $CorrS$ jest zdefiniowana w następujący sposób:

<i>CorrS</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1: <i>Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych</i>	1											
2: <i>Inne ubezpieczenia pojazdów</i>	0,5	1										
3: <i>Ubezpieczenie morskie, lotnicze i transportowe (MAT)</i>	0,5	0,25	1									
4: <i>Ubezpieczenie ogniowe i pozostałych szkód rzeczowych</i>	0,25	0,25	0,25	1								
5: <i>Ubezpieczenie OC ogólnej</i>	0,5	0,25	0,25	0,25	1							
6: <i>Ubezpieczenie kredytu i gwarancji</i>	0,25	0,25	0,25	0,25	0,5	1						
7: <i>Ubezpieczenie ochrony prawnej</i>	0,5	0,5	0,25	0,25	0,5	0,5	1					
8: <i>Ubezpieczenie świadczenia pomocy</i>	0,25	0,5	0,5	0,5	0,25	0,25	0,25	1				
9: <i>Ubezpieczenie różnych ryzyk finansowych</i>	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1			
<i>Reasekuracja nieproporcjonalna pozostałych ubezpieczeń osobowych</i>	0,25	0,25	0,25	0,25	0,5	0,5	0,5	0,25	0,25	1		
<i>Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych</i>	0,25	0,25	0,5	0,5	0,25	0,25	0,25	0,25	0,5	0,25	1	
12: <i>Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń mienia</i>	0,25	0,25	0,25	0,5	0,25	0,25	0,25	0,5	0,25	0,25	0,25	1

Wynik

SCR.9.32. Podmoduł ten daje następujące dane wyjściowe:

NL_{pr} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka składki i rezerw

SCR.9.3.NL_{Lapse} Lapse risk

SCR.9.33. Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów powinien być równy stracie podstawowych środków własnych zakładów, która mogłaby wynikać z połączenia dwóch szoków:

$$NL_{lapse} = \Delta BOF (lapseshock_1, lapseshock_2),$$

gdzie

NL_{lapse}	=	Wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z rezygnacjami z umów
ΔBOF	=	Zmiana wartości podstawowych środków własnych (nie uwzględniając zmian w marginesie ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych)
$lapseshock_1$	=	Brak kontynuacji 40% polis ubezpieczeniowych, dla których skutkowałoby to wzrostem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka.
$lapseshock_2$	=	Spadek o 40% liczby przyszłych bazowych umów ubezpieczenia lub reasekuracji objętych umowami reasekuracji czynnej i uwzględnianych w obliczeniach rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

SCR.9.34. $lapseshock_1$ oraz $lapseshock_2$ stosuje się jednakowo do wszystkich odpowiednich umów ubezpieczenia i reasekuracji. W odniesieniu do umów reasekuracji, $lapseshock_1$ stosuje się do bazowych umów ubezpieczeniowych.

SCR.9.35. Dla celów określenia straty podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji w ramach $lapseshock_1$, zakład stosuje do każdej umowy taki rodzaj braku kontynuacji poszczególnych polis, który skutkuje najbardziej niekorzystnym wpływem na podstawowe środki własne zakładu.

SCR.9.4.Podmoduł ryzyka katastroficznego z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

Opis:

SCR.9.36. W zakresie modułu ubezpieczeń majątkowo-osobowych, ryzyko katastroficzne zdefiniowane zostało w Dyrektywie Ramowej Wypłacalność II (2009/138/WE), jako: „ryzyko straty lub niekorzystnej zmiany wartości zobowiązań ubezpieczeniowych, wynikające ze znacznej niepewności założeń dotyczących wyceny i tworzenia rezerw, związanych z ekstremalnymi lub wyjątkowymi zdarzeniami”

SCR.9.37. Jeśli techniki ograniczania ryzyka spełniają wymagania określone w podrozdziałach SCR.11, SCR.12 i SCR.13, ich efekt ograniczania ryzyka należy wziąć pod uwagę w analizie scenariusza.

SCR.9.38. Ryzyko katastroficzne wynika z ekstremalnych lub nieregularnych zdarzeń, które nie są ujęte w sposób wystarczający w wymogach kapitałowych dla ryzyka składki i rezerw. Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego powinien zostać skalibrowany na poziomie 99,5% wartości zagrożonej ryzykiem (perspektywa roczna).

SCR.9.39. Podmoduł ryzyka katastroficznego składa się z następujących podmodułów:

- (a) podmoduł ryzyka katastrof naturalnych;
- (b) podmoduł ryzyka katastrof dla reasekuracji nieproporcjonalnej ubezpieczenia mienia;
- (c) podmoduł ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka;
- (d) podmoduł innych rodzajów ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych.

Dane wejściowe

SCR.9.40. Wymagane są następujące dane wejściowe:

SCR_{natCAT} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastrof naturalnych

$SCR_{npproperty}$ = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastrof dla reasekuracji nieproporcjonalnej ubezpieczenia mienia;

SCR_{mmCAT} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka

$SCR_{CATother}$ = podmoduł innych rodzajów ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych

Wynik

SCR_{nlCAT} = Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego z umów z ubezpieczeń majątkowo-osobowych

Obliczenie

$$SCR_{nlCAT} = \sqrt{(SCR_{natCAT} + SCR_{npproperty})^2 + SCR_{mmCAT}^2 + SCR_{CATother}^2}$$

Ryzyko katastrof naturalnych

Opis:

SCR.9.41. Podmoduł ryzyka katastrof naturalnych składa się z następujących podmodułów:

- (a) podmoduł ryzyka huraganu;
- (b) podmoduł ryzyka trzęsienia ziemi;
- (c) podmoduł ryzyka powodzi;
- (d) podmoduł ryzyka gradobicia;
- (e) podmoduł ryzyka osunięcia się ziemi;

SCR.9.42. Wymóg kapitałowy dla podmoduły ryzyka katastrof naturalnych jest równy:

$$SCR_{natCAT} = \sqrt{\sum_i SCR_i^2}$$

gdzie suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje podmodułów zawartych w punkcie SCR 9.41, a SCR_i oznacza wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka i .

Ryzyko huraganu;

Dane wejściowe

SCR.9.43. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$SI_{(property,r,i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń), dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko huraganu, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie i regionu r :

$SI_{(onshore-property,r,i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń), dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących szkody rzeczowe na lądzie z powodu huraganu, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie i regionu r :

$WSI_{(windstorm,r,i)}$ = Łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka huraganu w strefie i regionu r

$P_{windstorm}$ = Oszacowanie składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdej umowy obejmującej zobowiązanie, o którym mowa w SCR 9.56 w okresie kolejnych 12 miesięcy; dla tego celu składki wyrażone będą w wartości brutto bez odliczenia składek z tytułu umów reasekuracji.

Obliczenie

SCR.9.44. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka huraganu jest równy:

$$SCR_{windstorm} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrWS_{(r,s)} \cdot SCR_{(windstorm,r)} \cdot SCR_{(windstorm,s)} \right) + SCR_{(windstorm,other)}^2}$$

gdzie:

- (a) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje (r,s) regionów zawarte w Załączniku N;
- (b) $CorrWS_{(r,s)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka huraganu, regionu r i regionu s zawartego w Załączniku N;
- (c) $SCR_{(windstorm,r)}$ oraz $SCR_{(windstorm,s)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu odpowiednio w regionie r i s ;
- (c) $SCR_{(windstorm,r)}$ oznacza wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu w regionach innych niż wymienione w załączniku O.

SCR.9.45. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku N wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu w danym regionie r powinien być większym z dwóch następujących wymogów kapitałowych dla ryzyka huraganu w regionie r : według scenariusza A i według scenariusza B:

$$SCR_{(windstorm,r)} = \max\left(SCR_{(windstorm,r,A)}; SCR_{(windstorm,r,B)}\right)$$

SCR.9.46. Dla wszystkich regionów wymienionych w załączniku N wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu w danym regionie r według scenariusza A jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającej z nagłej straty kwoty, która bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, spowodowana jest sekwencją następujących zdarzeń:

$$SCR_{(windstorm,A,r)} = \Delta BOF | wind_{(A,r)}$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych

$wind_{A,r}$ = Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 100% określonej straty spowodowanej huraganem w regionie r , a następnie stracie kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od

spółek celowych, jest równa 20% określonej straty spowodowanej huraganem w regionie r .

SCR.9.47. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku N wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu w danym regionie r według scenariusza B jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które wynika z sekwencji zdarzeń:

$$SCR_{(windstorm,B,r)} = \Delta BOF | wind_{(B,r)}$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych

$wind_{B,r}$ = Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 80% określonej straty spowodowanej huraganem w regionie r , a następnie stracie kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 40% wartości określonej straty spowodowanej huraganem w regionie r .

SCR.9.48. Zakłady przyjmują w obliczeniu wymogu kapitałowego następujące założenia:

- (a) dwa kolejne zdarzenia, o których mowa w SCR.9.46 i SCR.9.47 są niezależne;
- (b) zakłady nie stosują nowych technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego pomiędzy tymi dwoma zdarzeniami.

SCR.9.49. Jeśli obecne umowy reasekuracji umożliwiają odnowienie, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają przyszłe działania w zakresie zarządzania w odniesieniu do odnowienia pomiędzy pierwszym i drugim zdarzeniem. Założenia dotyczące przyszłych działań w zakresie zarządzania powinny być realistyczne, obiektywne i możliwe do zweryfikowania.

SCR.9.50. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku N, określona strata spowodowana huraganem w danym regionie r jest równa następującej kwocie:

$$L_{(windstorm,r)} = Q_{(windstorm,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(windstorm,r,i,j)} \cdot WSI_{(windstorm,r,i)} \cdot WSI_{(windstorm,r,j)}}$$

gdzie:

- (a) $Q_{(windstorm,r)}$ oznacza czynnik ryzyka huraganu dla regionu r zgodnie z Załącznikiem N;

- (b) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje stref huraganu (i, j);
- (c) $Corr_{(windstorm, r, i, j)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka huraganu w strefach huraganu i oraz j regionu r ;
- (d) $WSI_{(windstorm, r, i)}$ oraz $WSI_{(windstorm, r, j)}$ oznaczają łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka huraganu w strefach huraganu i oraz j regionu r .

SCR.9.51. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku N i wszystkich stref huraganu, łączna ważona suma ubezpieczenia ryzyka huraganu w danej strefie huraganu i w danym regionie r jest równa:

$$WSI_{(windstorm, r, i)} = W_{(windstorm, r, i)} \cdot SI_{(windstorm, r, i)}$$

gdzie:

- (a) $W_{(windstorm, r, i)}$ oznacza wagę ryzyka huraganu w strefie huraganu i regionu r ;
- (b) $SI_{(windstorm, r, i)}$ oznacza łączną sumę ubezpieczenia ryzyka huraganu w strefach huraganu i regionu r .

SCR.9.52. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku N i wszystkich stref huraganu, łączna suma ubezpieczenia ryzyka huraganu w danej strefie huraganu i w danym regionie r jest równa:

$$SI_{(windstorm, r, i)} = SI_{(property, r, i)} + SI_{(onshore-property, r, i)}$$

SCR.9.53. Dla wszystkich regionów wymienionych w załączniku N, strefy huraganu określonego regionu, o których mowa w punkcie (b) punktu SCR 9.50. obejmują części regionu, które są wystarczająco jednorodne w odniesieniu do ryzyka huraganu, na jakie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są narażone w odniesieniu do tego regionu. Razem strefy te składają się na cały region. Strefy wykluczają się nawzajem. Jeśli sam region jest wystarczająco jednorodny w odniesieniu do ryzyka huraganu, region ten jest strefą huraganu.

SCR.9.54. Dla wszystkich regionów określonych w załączniku N i wszystkich stref huraganu tych regionów, wagę ryzyka dla ryzyka huraganu $W_{(windstorm, r, i)}$ w danej strefie huraganu i danego regionu r , o której mowa w pkt SCR 9.51. określa się w taki sposób, że iloczyn $W_{(windstorm, r, i)}$ oraz czynnik ryzyka huraganu $Q_{(windstorm, r)}$ dla regionu r odpowiada rocznej stracie spowodowanej przez huragan w strefie i regionu r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko huraganu i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.55. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku N i wszystkich kombinacji (i, j) dwóch stref huraganu jednego z tych regionów, współczynnik zależności $Corr_{(windstorm, r, i, j)}$ dla ryzyka huraganu w danych strefach i oraz j danego regionu r , wybiera się spośród następujących liczb: 0, 0,25, 0,5, 0,75 lub 1. Współczynnik zależności wybiera się w taki sposób, że:

- (a) Współczynnik zależności odzwierciedla zależność pomiędzy ryzykiem huraganu w strefie i oraz j , z uwzględnieniem wszelkich nieliniowych zależności;
- (b) Prowadzi to do powstania określonej straty $L_{(windstorm, r)}$ która odpowiada rocznej stracie spowodowanej huraganem w regionie r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko huraganu i kalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.56. Wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu w regionach innych niż te określone w Załączniku O jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z nagłej straty w odniesieniu do każdej umowy ubezpieczenia i reasekuracji, obejmującej jedno lub oba z następujących zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych:

- (a) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K, które obejmują ryzyko huraganu, gdzie ryzyko nie umiejscowione jest w jednym z regionów określonych w Załączniku O;
- (b) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K które obejmują straty rzeczowe na lądzie spowodowane huraganem, gdzie ryzyko nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O.

SCR.9.57. Kwota nagłej straty bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych, o której mowa w SCR.9.56 jest równa następującej kwocie:

$$L_{(windstorm, other)} = 1.75 \cdot (0.5 \cdot DIV_{windstorm} + 0.5) \cdot P_{windstorm}$$

gdzie $DIV_{windstorm}$ oblicza się zgodnie z SCR.9.29, ale na podstawie składek w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w SCR.9.56 i jest ograniczone do regionów 5 do 18 określonych w Załączniku L. Podział składki w celu obliczania $DIV_{windstorm}$ dla polis z ekspozycją w różnych strefach geograficznych powinien opierać się na podziale ekspozycji.

Ryzyko trzęsienia ziemi

Dane wejściowe

SCR.9.58. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$$SI_{(property, r, i)} = \text{Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń) w zakładzie ubezpieczeń lub reasekuracji, dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko trzęsienia ziemi i gdzie ryzyko to umiejscowione jest w strefie } i \text{ regionu } r$$

$$SI_{(onshore-property, r, i)} = \text{Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń) w}$$

zakładzie ubezpieczeń lub reasekuracji, dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących straty rzeczowe na lądzie spowodowane trzęsieniem ziemi i gdzie ryzyko to umiejscowione jest w strefie i regionu r

$WSI_{(earthquake,r,i)}$ = Łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka trzęsienia ziemi w strefie i regionu r

$P_{earthquake}$ = Oszacowanie składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do każdej umowy obejmującej zobowiązanie, o którym mowa w SCR. 9.65 w okresie kolejnych 12 miesięcy; dla tego celu składki wyrażone będą w wartości brutto bez odliczenia składek z tytułu umów reasekuracji.

SCR.9.59. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka trzęsienia ziemi jest równy:

$$SCR_{earthquake} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrEQ_{(r,s)} \cdot SCR_{(earthquake,r)} \cdot SCR_{(earthquake,s)} \right) + SCR_{(earthquake,other)}^2}$$

gdzie:

(a) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje (r,s) regionów określonych w Załączniku P;

(b) $CorrEQ_{(r,s)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka trzęsienia ziemi, regionu r i regionu s określonego w Załączniku P;

(c) $SCR_{(earthquake,r)}$ oraz $SCR_{(earthquake,s)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka trzęsienia ziemi odpowiednio w regionie r i s ;

(d) $SCR_{(earthquake,other)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka trzęsienia ziemi w regionach innych niż wymienione w Załączniku O.

SCR.9.60. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku P wymóg kapitałowy dla ryzyka trzęsienia ziemi w danym regionie r jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z nagłej straty kwoty, która bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa:

$$SCR_{(earthquake,r)} = \Delta BOF | L_{(earthquake,r)},$$

$$L_{(earthquake,r)} = Q_{(earthquake,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(earthquake,i,j)} \cdot WSI_{(earthquake,i)} \cdot WSI_{(earthquake,j)}}$$

gdzie:

(a) $Q_{(earthquake,r)}$ oznacza czynnik ryzyka trzęsienia ziemi dla regionu r zgodnie z Załącznikiem P;

- (b) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje stref trzęsienia ziemi (i, j);
- (c) $Corr_{(earthquake, r, i, j)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka trzęsienia ziemi w strefach trzęsienia ziemi i oraz j regionu r ;
- (d) $WSI_{(earthquake, r, i)}$ oraz $WSI_{(earthquake, r, j)}$ oznaczają łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka trzęsienia ziemi w strefie trzęsienia ziemi i regionu r .

SCR.9.61. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku P i wszystkich stref trzęsienia ziemi, ważona kwota ubezpieczenia ryzyka trzęsienia ziemi w danej strefie trzęsienia ziemi i w danym regionie r jest równa:

$$WSI_{(earthquake, r, i)} = W_{(earthquake, r, i)} \cdot SI_{(earthquake, r, i)}$$

gdzie:

- (a) $W_{(earthquake, r, i)}$ oznacza wagę ryzyka dla ryzyka trzęsienia ziemi w strefie trzęsienia ziemi i regionu r ;
- (b) $SI_{(earthquake, r, i)}$ oznacza łączną sumę ubezpieczenia dla ryzyka trzęsienia ziemi w strefie trzęsienia ziemi i regionu r .

1. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku P i wszystkich stref trzęsienia ziemi, łączna suma ubezpieczenia ryzyka trzęsienia ziemi w danej strefie trzęsienia ziemi i w danym regionie r jest równa:

$$SI_{(earthquake, r, i)} = SI_{(property, r, i)} + SI_{(onshore-property, r, i)}$$

SCR.9.62. Dla wszystkich regionów wymienionych w załączniku P, strefy trzęsienia ziemi określonego regionu, o którym mowa w punkcie (b) punktu SCR 9.60 obejmują części regionu, które są wystarczająco jednorodne w odniesieniu do ryzyka trzęsienia ziemi na jakie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są narażone w odniesieniu do tego regionu. Razem strefy te składają się na cały region. Strefy wykluczają się nawzajem. Jeśli sam region jest wystarczająco jednorodny w odniesieniu do ryzyka trzęsienia ziemi, region ten jest strefą trzęsienia ziemi.

SCR.9.63. Dla wszystkich regionów określonych w załączniku P i wszystkich stref trzęsienia ziemi tych regionów, waga ryzyka dla ryzyka trzęsienia ziemi $W_{(earthquake, r, i)}$ w danej strefie trzęsienia ziemi i danego regionu r ; o której mowa w pkt SCR 9.61 określa się w taki sposób, że iloczyn $W_{(earthquake, r, i)}$ oraz wynik ryzyka trzęsienia ziemi $Q_{(earthquake, r)}$ dla regionu r odpowiada rocznej stracie spowodowanej przez trzęsienie ziemi w strefie i regionu r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko trzęsienia ziemi i skalibrowanej przy pomocy miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.64. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku P i wszystkich kombinacji (i, j) dwóch stref trzęsienia ziemi jednego z tych regionów, współczynnik zależności $Corr_{(earthquake, r, i, j)}$ dla ryzyka trzęsienia ziemi w danych strefach i

oraz j danego regionu r , wybiera się spośród następujących liczb: 0, 0,25, 0,5, 0,75 lub 1. Współczynnik zależności wybiera się w taki sposób, że:

- (a) Współczynnik zależności odzwierciedla zależność pomiędzy ryzykiem trzęsienia ziemi w strefie i oraz j , z uwzględnieniem wszelkich nieliniowych zależności;
- (b) Prowadzi to do powstania określonej straty $L_{(earthquake, r)}$ która odpowiada rocznej stracie spowodowanej trzęsieniem ziemi w regionie r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko trzęsienia ziemi i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.65. Wymóg kapitałowy dla ryzyka trzęsienia ziemi w regionach innych niż te określone w Załączniku O jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z nagłej straty w odniesieniu do każdej umowy ubezpieczenia i reasekuracji, obejmującej jedno lub oba z następujących zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych:

- (a) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K, które obejmują ryzyko trzęsienia ziemi, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O;
- (b) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K, które obejmują straty rzeczowe na lądzie spowodowane trzęsieniem ziemi, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O.

SCR.9.66. Kwota nagłej straty bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, o której mowa w SCR.9.65 jest równa następującej kwocie:

$$L_{(earthquake, other)} = 1.2 \cdot (0.5 \cdot DIV_{earthquake} + 0.5) \cdot P_{earthquake}$$

gdzie $DIV_{earthquake}$ oblicza się zgodnie z SCR.9.29, ale na podstawie składek w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w SCR.9.65 i jest ograniczone do regionów 5 do 18 określonych w Załączniku L.

Ryzyko powodzi

Dane wejściowe

SCR.9.67. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$SI_{(property, r, i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń) przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko powodzi, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie i regionu r .

$SI_{(onshore-property, r, i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń) przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, dla

linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących szkody rzeczowe na lądzie z powodu powodzi, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie i regionu r .

- $SI_{(motor,r,i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń) dla linii biznesowych 5 i 17, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko powodzi, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie i regionu r .
- $WSI_{(flood,r,i)}$ = Łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka powodzi w strefie i regionu r .
- P_{flood} = Oszacowanie składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji otrzyma w odniesieniu do każdej umowy obejmującej zobowiązanie, o którym mowa w SCR. 9.80 w okresie kolejnych 12 miesięcy; dla tego celu składki wyrażone będą w wartości brutto bez odliczenia składek z tytułu umów reasekuracji.

Obliczenie

SCR.9.68. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka powodzi jest równy:

$$SCR_{flood} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrFL_{(r,s)} \cdot SCR_{(flood,r)} \cdot SCR_{(flood,s)} \right) + SCR_{(flood,other)}^2}$$

gdzie:

- (a) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje (r,s) regionów określonych w Załączniku Q;
- (b) $CorrFL_{(r,s)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka powodzi dla regionu r i regionu s określonego w Załączniku Q;
- (c) $SCR_{(flood,r)}$ oraz $SCR_{(flood,s)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka powodzi odpowiednio w regionie r i s ;
- (d) $SCR_{(flood,other)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka powodzi w regionach innych niż te określone w Załączniku O.

SCR.9.69. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q wymóg kapitałowy dla ryzyka powodzi w danym regionie r powinien być większym z dwóch następujących wymogów kapitałowych dla ryzyka powodzi w regionie r : według scenariusza A i według scenariusza B:

$$SCR_{(flood,r)} = \max\left(SCR_{(flood,r,A)}; SCR_{(flood,r,B)}\right)$$

SCR.9.70. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q wymóg kapitałowy dla ryzyka huraganu w danym regionie r według scenariusza A jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z sekwencji zdarzeń:

$$SCR_{(flood,r,A)} = \Delta BOF | flood_{(A,r)}$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych

$flood_{(A,r)}$ = Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 65% określonej straty spowodowanej powodzią w regionie r , a następnie stracie kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 45% określonej straty spowodowanej powodzią w regionie r .

SCR.9.71. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q wymóg kapitałowy dla ryzyka powodzi w danym regionie r według scenariusza B jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z sekwencji zdarzeń:

$$SCR_{(flood,r,B)} = \Delta BOF | flood_{(B,r)}$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych

$flood_{(B,r)}$ = Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 100% określonej straty spowodowanej powodzią w regionie r , a następnie stracie kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 10% określonej straty spowodowanej powodzią w regionie r .

SCR.9.72. Zakłady przyjmują w obliczeniu wymogu kapitałowego następujące założenia:

- (a) dwa kolejne zdarzenia, o których mowa w SCR.9.70 i SCR.9.71 są niezależne;

(b) zakłady nie stosują nowych technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego pomiędzy tymi dwoma zdarzeniami.

SCR.9.73. Jeśli obecne umowy reasekuracji umożliwiają odnowienie, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają przyszłe działania w zakresie zarządzania w odniesieniu do odnowienia pomiędzy pierwszym i drugim zdarzeniem. Założenia dotyczące przyszłych działań w zakresie zarządzania powinny być realistyczne, obiektywne i możliwe do zweryfikowania.

SCR.9.74. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q, określona strata spowodowana powodzią w danym regionie r jest równa następującej kwocie:

$$L_{(flood,r)} = Q_{(flood,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(flood,r,i,j)} \cdot WSI_{(flood,r,i)} \cdot WSI_{(flood,r,j)}}$$

gdzie:

- (a) $Q_{(flood,r)}$ oznacza czynnik ryzyka powodzi dla regionu r zgodnie z Załącznikiem Q;
- (b) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje stref powodzi (i,j) ;
- (c) $Corr_{(flood,r,i,j)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka powodzi w strefach powodzi i oraz j regionu r ;
- (d) $WSI_{(flood,r,i)}$ oraz $WSI_{(flood,r,j)}$ oznaczają łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka powodzi w strefach powodzi i oraz j regionu r .

SCR.9.75. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q i wszystkich stref powodzi, łączna ważona suma ubezpieczenia ryzyka powodzi w danej strefie powodzi i w danym regionie r jest równa:

$$WSI_{(flood,r,i)} = W_{(flood,r,i)} \cdot SI_{(flood,r,i)}$$

gdzie:

- (a) $W_{(flood,r,i)}$ oznacza wagę ryzyka dla ryzyka powodzi w strefach powodzi i regionu r ;
- (b) $SI_{(flood,r,i)}$ oznacza łączną sumę ubezpieczenia ryzyka powodzi w strefach powodzi i regionu r .

SCR.9.76. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q i wszystkich stref powodzi, łączna suma ubezpieczenia w danej strefie powodzi i w danym regionie r jest równa:

$$SI_{(flood,r,i)} = SI_{(property,r,i)} + SI_{(onshore-property,r,i)} + 1.5 \cdot SI_{(motor,r,i)}$$

SCR.9.77. Dla wszystkich regionów wymienionych w załączniku Q, strefy powodzi określonego regionu, o których mowa w punkcie (b) punktu SCR 9.74 obejmują części regionu, które są wystarczająco jednorodne w odniesieniu do ryzyka powodzi

na jakie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są narażone w odniesieniu do tego regionu. Razem strefy te składają się na cały region. Strefy wykluczają się nawzajem. Jeśli sam region jest wystarczająco jednorodny w odniesieniu do ryzyka powodzi, region ten jest strefą powodzi.

SCR.9.78. Dla wszystkich regionów określonych w załączniku Q i wszystkich stref powodzi tych regionów, wagę ryzyka dla ryzyka powodzi $W(flood, r, i)$ w danej strefie powodzi i danego regionu r , o której mowa w pkt SCR 9.75 określa się w taki sposób, że iloczyn $W(flood, r, i)$ oraz czynnik ryzyka powodzi $Q(flood, r)$ dla regionu r odpowiada rocznej stracie spowodowanej przez powódź w strefie i regionu r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko powodzi i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.79. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku Q i wszystkich kombinacji (i,j) dwóch stref powodzi jednego z tych regionów, współczynnik zależności $Corr(flood,r,i,j)$ dla ryzyka powodzi w danych strefach i oraz j danego regionu r , wybiera się spośród następujących liczb: 0, 0,25, 0,5, 0,75 lub 1. Współczynnik zależności wybiera się w taki sposób, że:

- (a) odzwierciedla zależność pomiędzy ryzykiem powodzi w strefie i oraz j , z uwzględnieniem wszelkich nieliniowych zależności;
- (b) Prowadzi to do powstania określonej straty $L_{(flood, r)}$ która odpowiada rocznej stracie spowodowanej powodzią w regionie r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko powodzi i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.80. Wymóg kapitałowy dla ryzyka powodzi w regionach innych niż te określone w Załączniku O jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z nagłej straty w odniesieniu do każdej umowy ubezpieczenia i reasekuracji, obejmującej jedno lub więcej z następujących zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych:

- (a) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K, które obejmują ryzyko powodzi, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O;
- (b) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K, które obejmują straty rzeczowe na lądzie spowodowane powodzią, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O;
- (c) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 5 i 17, jak określono w Załączniku K, które obejmują ryzyko powodzi, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O.

SCR.9.81. Kwota nagłej straty bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, o której mowa w SCR.9.80 jest równa następującej kwocie:

$$L_{(flood,other)} = 1.1 \cdot (0.5 \cdot DIV_{flood} + 0.5) \cdot P_{flood}$$

gdzie DIV_{flood} oblicza się zgodnie z SCR.9.29, ale na podstawie składek w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w SCR.9.80 i jest ograniczone do regionów 5 do 18 określonych w Załączniku L.

Ryzyko gradobicia

Dane wejściowe

SCR.9.82. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$SI_{(property,r,i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń), dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko gradobicia, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie gradobicia i regionu r :

$SI_{(onshore-property,r,i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczeń), dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko gradobicia, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie gradobicia i regionu r :

$SI_{(motor,r,i)}$ = Suma ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, dla linii biznesowych 5 i 17, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko gradobicia, jeśli ryzyko umiejscowione jest w strefie gradobicia i regionu r :

$WSI_{(hail,r,i)}$ = Łączne ważone kwoty ubezpieczenia dla ryzyka gradobicia w strefie gradobicia i regionu r .

P_{hail} = Oszacowanie składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji otrzyma w odniesieniu do każdej umowy obejmującej zobowiązanie, o którym mowa w SCR. 9.95 w okresie kolejnych 12 miesięcy; dla tego celu składki wyrażone będą w wartości brutto bez odliczenia składek z tytułu umów reasekuracji.

Obliczenie

SCR.9.83. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka gradobicia jest równy:

$$SCR_{hail} = \sqrt{\left(\sum_{(r,s)} CorrHL_{(r,s)} \cdot SCR_{(hail,r)} \cdot SCR_{(hail,s)} \right) + SCR_{(hail,other)}^2}$$

gdzie:

- (a) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje (r,s) regionów określonych w Załączniku R;
- (b) $CorrHL_{(r,s)}$ oznacza współczynnik zależności ryzyka gradobicia dla regionu r i regionu s określonego w Załączniku R;
- (c) $SCR_{(hail,r)}$ oraz $SCR_{(hail,s)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka gradobicia odpowiednio w regionie r i s ;
- (d) $SCR_{(hail,other)}$ oznaczają wymóg kapitałowy dla ryzyka gradobicia w regionach innych niż wymienione w Załączniku O.

SCR.9.84. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R wymóg kapitałowy dla ryzyka gradobicia w danym regionie r powinien być większym z dwóch następujących wymogów kapitałowych dla ryzyka gradobicia w regionie r : według scenariusza A i według scenariusza B:

$$SCR_{(hail,r)} = \max(SCR_{(hail,r,A)}; SCR_{(hail,r,B)})$$

SCR.9.85. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R wymóg kapitałowy dla ryzyka gradobicia w danym regionie r według scenariusza A jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, które wynika z sekwencji zdarzeń:

$$SCR_{(hail,A,r)} = \Delta BOF | hail_{(A,r)}$$

gdzie

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych

$hail_{(A,r)}$ = Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 70% określonej straty spowodowanej gradobiciem w regionie r , a następnie stracie kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 50% określonej straty spowodowanej gradobiciem w regionie r .

SCR.9.86. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R wymóg kapitałowy dla ryzyka gradobicia w danym regionie r według scenariusza B jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z sekwencji zdarzeń:

$$SCR_{(hail,A,r)} = \Delta BOF | hail_{(B,r)}$$

gdzie		
ΔBOF	=	Zmiana wartości podstawowych środków własnych
$hail_{(B,r)}$	=	Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 100% określonej straty spowodowanej gradobiciem w regionie r , a następnie stracie kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 20% określonej straty spowodowanej gradobiciem w regionie r .

SCR.9.87. Zakłady przyjmują w obliczeniu wymogu kapitałowego następujące założenia:

- (a) dwa kolejne zdarzenia, o których mowa w SCR.9.85 i SCR.9.86 są niezależne;
- (b) zakłady nie stosują nowych technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego pomiędzy tymi dwoma zdarzeniami.

SCR.9.88. Jeśli obecne umowy reasekuracji umożliwiają odnowienie, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają przyszłe działania w zakresie zarządzania w odniesieniu do odnowienia pomiędzy pierwszym i drugim zdarzeniem. Założenia dotyczące przyszłych działań w zakresie zarządzania powinny być realistyczne, obiektywne i możliwe do zweryfikowania.

SCR.9.89. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R, określona strata spowodowana gradobiciem w danym regionie r jest równa następującej kwocie:

$$L_{(hail,r)} = Q_{(hail,r)} \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(hail,r,i,j)} \cdot WSI_{(hail,r,i)} \cdot WSI_{(hail,r,j)}}$$

gdzie:

- (a) $Q_{(hail,r)}$ oznacza czynnik ryzyka gradobicia dla regionu r zgodnie z Załącznikiem R;
- (b) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje stref gradobicia (i,j) ;
- (c) $Corr_{(hail,r,i,j)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka gradobicia w strefach gradobicia i oraz j regionu r ;
- (d) $WSI_{(hail,r,i)}$ oraz $WSI_{(hail,r,j)}$ oznaczają łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka gradobicia w strefach gradobicia i oraz j regionu r .

SCR.9.90. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R i wszystkich stref gradobicia, łączna ważona suma ubezpieczenia ryzyka gradobicia w danej strefie gradobicia i w danym regionie r jest równa:

$$WSI_{(hail,r,i)} = W_{(hail,r,i)} \cdot SI_{(hail,r,i)}$$

gdzie:

- (a) $W_{(hail,r,i)}$ oznacza wagę ryzyka dla ryzyka gradobicia w strefach gradobicia i regionu r ;
- (b) $SI_{(hail,r,i)}$ oznacza łączną sumę ubezpieczenia ryzyka gradobicia w strefach gradobicia i regionu r .

SCR.9.91. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R i wszystkich stref gradobicia, łączna suma ubezpieczenia ryzyka gradobicia w danej strefie gradobicia i w danym regionie r jest równa:

$$SI_{(hail,r,i)} = SI_{(property,r,i)} + SI_{(onshore-property,r,i)} + 5 \cdot SI_{(motor,r,i)}$$

SCR.9.92. Dla wszystkich regionów wymienionych w załączniku R, strefy gradobicia określonego regionu, o których mowa w punkcie (b) punktu SCR.9.89 obejmują części regionu, które są wystarczająco jednorodne w odniesieniu do ryzyka gradobicia, na jakie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są narażone w odniesieniu do tego regionu. Razem strefy te składają się na cały region. Strefy wykluczają się nawzajem. Jeśli sam region jest wystarczająco jednorodny w odniesieniu do ryzyka gradobicia, region ten jest strefą gradobicia.

SCR.9.93. Dla wszystkich regionów określonych w załączniku R i wszystkich stref gradobicia tych regionów, waga ryzyka dla ryzyka gradobicia $W(hail, r, i)$ w danej strefie gradobicia i danego regionu r , o której mowa w pkt SCR 9.90 określa się w taki sposób, że iloczyn $W(hail, r, i)$ oraz czynnik ryzyka gradobicia $Q(hail, r)$ dla regionu r odpowiada rocznej stracie spowodowanej przez gradobicie w strefie i regionu r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko gradobicia i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.94. Dla wszystkich regionów określonych w Załączniku R i wszystkich kombinacji (i,j) dwóch gradobicia jednego z tych regionów, współczynnik zależności $Corr(hail,r,i,j)$ dla ryzyka gradobicia w danych strefach gradobicia i oraz j danego regionu r , wybiera się spośród następujących liczb: 0, 0,25, 0,5, 0,75 lub 1. Współczynnik zależności wybiera się w taki sposób, że:

- (a) odzwierciedla zależność pomiędzy ryzykiem powodzi w strefie i oraz j , z uwzględnieniem wszelkich nieliniowych zależności;
- (b) Prowadzi to do powstania określonej straty $L_{(hail, r)}$ która odpowiada rocznej stracie spowodowanej gradobicie w regionie r w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 w odniesieniu do umów, które obejmują

ryzyko gradobicia i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.95. Wymóg kapitałowy dla ryzyka gradobicia w regionach innych niż te określone w Załączniku O jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynika z nagłej straty w odniesieniu do każdej umowy ubezpieczenia i reasekuracji, obejmującej jedno lub więcej z następujących zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych:

- (a) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K, które obejmują ryzyko gradobicia, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O;
- (b) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 6 i 18, jak określono w Załączniku K, które obejmują straty rzeczowe na lądzie spowodowane gradobiciem, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O;
- (c) zobowiązania ubezpieczeniowe dla linii biznesowych 5 i 17, jak określono w Załączniku K, które obejmują ryzyko gradobicia, jeśli ryzyko to nie jest umiejscowione w jednym z regionów określonych w Załączniku O.

SCR.9.96. Kwota nagłej straty bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, o których mowa w SCR.9.95 jest równa następującej kwocie:

$$L_{(hail, other)} = 0.3 \cdot (0.5 \cdot DIV_{hail} + 0.5) \cdot P_{hail}$$

gdzie DIV_{hail} oblicza się zgodnie z SCR.9.29, ale na podstawie składek w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w SCR.9.95 i jest ograniczone do regionów 5 do 18 określonych w Załączniku L.

Ryzyko osunięcia się ziemi

Dane wejściowe

SCR.9.97. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$SI_{(subsidence,i)}$ = Łączna suma ubezpieczenia (suma sum ubezpieczenia), dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku L w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko osunięcia się ziemi, gdzie ryzyko umiejscowione jest w strefie osunięcia się ziemi i regionu r :

$WSI_{(subsidence,i)}$ = Łączna ważona kwota ubezpieczenia dla ryzyka osunięcia się ziemi w strefie i

Obliczenie

SCR.9.98. Wymóg kapitałowy dla ryzyka osunięcia się ziemi jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającej z nagłej straty kwoty, która, bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych, jest obliczana w następujący sposób:

$$L_{\text{subsidence}} = 0.0005 \cdot \sqrt{\sum_{(i,j)} \text{Corr}_{(\text{subsidence},i,j)} \cdot \text{WSI}_{(\text{subsidence},i)} \cdot \text{WSI}_{(\text{subsidence},j)}}$$

gdzie:

- (a) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje stref osunięcia się ziemi (i,j) ;
- (b) $\text{Corr}_{(\text{subsidence},i,j)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka osunięcia się ziemi w strefach i oraz j ;
- (c) $\text{WSI}_{(\text{subsidence},i)}$ oraz $\text{WSI}_{(\text{subsidence},j)}$ oznaczają łączne ważone sumy ubezpieczenia dla ryzyka osunięcia się ziemi w strefach osunięcia się ziemi i oraz j .

SCR.9.99. Dla wszystkich stref osunięcia się ziemi ważona kwota ubezpieczenia ryzyka osunięcia się ziemi w danej strefie powodzi i jest równa:

$$\text{WSI}_{(\text{subsidence},i)} = W_{(\text{subsidence},i)} \cdot \text{SI}_{(\text{subsidence},i)}$$

gdzie:

- (a) $W_{(\text{subsidence},i)}$ oznacza wagę ryzyka dla ryzyka osunięcia się ziemi w strefie osunięcia się ziemi i ;

SCR.9.100. $\text{SI}_{(\text{subsidence},i)}$ oznacza łączną sumę ubezpieczenia dla linii biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K w odniesieniu do umów obejmujących ryzyko osunięcia się ziemi dla budynków mieszkalnych w strefie i .

SCR.9.101. Strefy osunięcia się ziemi, o których mowa w punkcie (a) SCR.9.98 obejmują części terytorium Republiki Francji, które są wystarczająco jednorodne w odniesieniu do ryzyka osunięcia się ziemi, na jakie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są narażone w odniesieniu do tego terytorium. Razem strefy te składają się na całe terytorium. Strefy wykluczają się nawzajem. Jeśli samo terytorium Republiki Francuskiej jest wystarczająco jednorodne w odniesieniu do ryzyka osunięcia się ziemi, region ten jest strefą osunięcia się ziemi.

SCR.9.102. Dla wszystkich stref osunięcia się ziemi waga ryzyka dla ryzyka osunięcia się ziemi $W_{(\text{subsidence},i)}$ w danej strefie osunięcia się ziemi i , o której mowa w SCR.9.99 określa się w taki sposób, że iloczyn $W_{(\text{subsidence},i)}$ oraz czynnik ryzyka osunięcia się ziemi 0.0005 odpowiada rocznej stracie spowodowanej przez osunięcie się ziemi w strefie i w odniesieniu do linii biznesowej 7 określonej w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 i 19 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko osunięcia się ziemi i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

SCR.9.103. Dla wszystkich kombinacji (i,j) dwóch stref osunięcia się ziemi, współczynnik zależności $\text{Corr}_{(\text{subsidence},i,j)}$ dla ryzyka osunięcia się ziemi w danych

strefach i oraz j , wybiera się spośród następujących liczb: 0, 0,25, 0,5, 0,75 lub 1. Współczynnik zależności wybiera się w taki sposób, że:

- (a) Współczynnik zależności odzwierciedla zależność pomiędzy ryzykiem osunięcia się ziemi w strefie i oraz j , z uwzględnieniem wszelkich nieliniowych zależności;
- (b) Prowadzi to do powstania określonej straty $L_{\text{subsidence}}$ która odpowiada rocznej stracie spowodowanej osunięciem się ziemi w odniesieniu do linii biznesowych 7 i 19 określonych w Załączniku K, wyrażonej jako część sumy sum ubezpieczenia linii biznesowej 7 i 19 w odniesieniu do umów, które obejmują ryzyko osunięcia się ziemi i skalibrowanej za pomocą miary wartości narażonej na ryzyko przy poziomie ufności 99,5%.

Podmoduł ryzyka katastroficznego dla reasekuracji nieproporcjonalnej ubezpieczenia mienia

Dane wejściowe

SCR.9.104. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$P_{NP\text{property}}$ = Oszacowanie składek zarobionych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w okresie kolejnych 12 miesięcy dla każdej umowy, która obejmuje zobowiązania reasekuracji linii biznesowej 28, jak określono w Załączniku K, inne niż zobowiązania reasekuracji nieproporcjonalnej dotyczące zobowiązań ubezpieczeniowych zawartych w liniach biznesowych 9 i 21, jak określono w Załączniku K; w tym celu składki wyraża się w wartości brutto bez odliczenia składek z umów reasekuracji.

SCR.9.105. Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego dla reasekuracji nieproporcjonalnej ubezpieczenia mienia jest równy [przyp. KNF: stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, która wynika z nagłej straty] w odniesieniu do każdej umowy reasekuracji czynnej i obejmuje zobowiązania reasekuracyjne w linii biznesowej 28 określone w Załączniku K inne niż zobowiązania reasekuracji nieproporcjonalnej dotyczące zobowiązań ubezpieczeniowych zawartych w linii biznesowej 9, jak określono w załączniku K:

$$SCR_{(NP\text{property})} = \Delta BOF | L_{npproperty}$$

SCR.9.106. Kwota nagłej straty brutto bez odliczania kwot należnych z tytułu umów reasekuracji i od spółek celowych o której mowa w punkcie 9.104 wynosi:

$$L_{npproperty} = 2.5 \cdot (0.5 \cdot DIV_{npproperty} + 0.5) \cdot P_{npproperty}$$

gdzie $DIV_{npproperty}$ oblicza się zgodnie z SCR.9.29, ale na podstawie składek zarobionych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w linii biznesowej 28, jak określono w Załączniku K, z wyłączeniem składek zarobionych z umów reasekuracji nieproporcjonalnej dotyczących zobowiązań ubezpieczeniowych zawartych w linii biznesowej 9, jak określono w załączniku K i jest ograniczone do regionów pozaeuropejskich 5 do 18 określonych w Załączniku L.

Ryzyko katastrof spowodowanych przez człowieka

Opis:

SCR.9.107. Katastrofy spowodowane przez człowieka: ekstremalne lub nadzwyczajne zdarzenia związane z:

- Pojazdami
- Pożarem
- Morzem
- Lotnictwem
- Odpowiedzialnością cywilną
- Kredytem i gwarancją

Dane wejściowe

SCR.9.108. Wymagane są następujące dane wejściowe:

CAT_{Motor}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu katastrof odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych
CAT_{Marine}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego morskiego
$CAT_{Aviation}$		Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego lotniczego
CAT_{Fire}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego pożaru
$CAT_{Liability}$	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego odpowiedzialności cywilnej
CAT_{Credit}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego związanego z kredytów i gwarancji

Wynik

SCR_{mmCAT}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka
---------------	---	---

Obliczenie

SCR.9.109. Wymóg kapitałowy dla podmoduły ryzyka katastrof naturalnych jest równy:

$$SCR_{mmCAT} = \sqrt{\sum_i SCR_i^2}$$

gdzie suma obejmuje wszystkie podmoduły określone w punkcie 1, a SCR_i oznacza wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka i .

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów silnikowych

Dane wejściowe

SCR.9.110. Wymagane są następujące dane wejściowe:

N_a = Liczba pojazdów ubezpieczonych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w liniach biznesowych 4 i 16, jak określono w załączniku K, dla których suma gwarancyjna przekracza 24 000 000 EUR

N_b = Liczba pojazdów ubezpieczonych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w liniach biznesowych 4 i 16, jak określono w załączniku K, dla których suma gwarancyjna nie przekracza 24 000 000 EUR

Wynik

$SCR_{motorCAT}$	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów silnikowych
------------------	---	---

Obliczenie

SCR.9.111. Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającej z nagłej straty określonej kwoty.

$$SCR_{motorCAT} = \Delta BOF | L_{motor}$$

Kwota ta, bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych, jest obliczana w następujący sposób:

$$L_{motor} = 50000 \max\left(120, (N_a + 0.95 \cdot \min(20000, N_b)) + 0.05 \cdot N_b\right)^{\frac{1}{2}}$$

SCR.9.112. Liczba pojazdów mechanicznych objętych zobowiązaniami czynnej reasekuracji proporcjonalnej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest ważona udziałem zobowiązań zakładu w odniesieniu do sum ubezpieczenia pojazdów mechanicznych objętych czynną reasekuracją proporcjonalną.

SCR.9.113. Suma gwarancyjna, o której mowa w punkcie 1, to ogólna suma gwarancyjna dla polisy od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów silnikowych lub, jeżeli taka nie została określona w ogólnych warunkach ubezpieczenia, sumę limitów za szkody w mieniu i na osobie. Jeżeli limit polisy został określony jako kwota maksymalna na poszkodowanego, limit polisy opiera się na założeniu o dziesięciu poszkodowanych.

Ryzyko morskie

Dane wejściowe

SCR.9.114. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$SI_{(hull,t)}$ = Suma ubezpieczenia dla ubezpieczenia i reasekuracji statków morskich w odniesieniu do tankowca t

$SI_{(liab,t)}$ = Suma ubezpieczenia dla ubezpieczenia odpowiedzialności statków morskich w odniesieniu do tankowców t

$SI_{(pollution,t)}$ = Suma ubezpieczenia dla ubezpieczenia zanieczyszczenia ropą naftową w odniesieniu do tankowców t

SI_p = Skumulowana suma ubezpieczenia dla następujących zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w odniesieniu do platformy p :

zobowiązania rekompensaty za szkody rzeczowe;

zobowiązania rekompensaty kosztów usunięcia wraku;

zobowiązania rekompensaty utraty dochodu z produkcji;

zobowiązania rekompensaty kosztów przykrycia szybu wiertniczego lub zabezpieczenia szybu;

zobowiązania ubezpieczenia i reasekuracji OC

Wynik

SCR_{marine}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego morskiego
----------------	---	--

Obliczenie

SCR.9.115. Wymóg kapitałowy dla ryzyka morskiego jest równy:

$$SCR_{marine} = \sqrt{SCR_{tanker}^2 + SCR_{platform}^2}$$

gdzie SCR_{tanker} to wymóg kapitałowy dla ryzyka zderzenia tankowców, a $SCR_{platform}$ to wymóg kapitałowy dla ryzyka eksplozji platformy.

SCR.9.116. Wymóg kapitałowy dla ryzyka zderzenia tankowców jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji wynikającej z chwilowej utraty określonej kwoty

$$SCR_{tanker} = \Delta BOF | L_{tanker}.$$

„Kwota ta, bez odliczenia kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa:

$$L_{tanker} = \max_t (SI_{(hull\&t)} + SI_{(liabt)} + SI_{(pollution)}),$$

gdzie funkcja maksimum odnosi się do wszystkich tankowców ropy i gazu ubezpieczonych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w odniesieniu do zderzenia tankowców w liniach biznesowych 6, 18 i 27, jak określono w załączniku K.

SCR.9.117. Wymóg kapitałowy dla ryzyka eksplozji platformy jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wynikającej z nagłej straty kwoty, która bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych jest równa:

$$L_{platform} = \max_p (SI_p),$$

gdzie funkcja maksimum dotyczy wszystkich platform wiertniczych ropy i gazu ubezpieczonych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w odniesieniu do wybuchu platformy w liniach biznesowych 6, 18 i 27, jak określono w Załączniku K.

Ryzyko lotnicze

Dane wejściowe

SCR.9.118. Wymagane są następujące dane wejściowe:

SI_a = Suma ubezpieczenia „dla ubezpieczenia i reasekuracji statku powietrznego oraz ubezpieczenia i reasekuracji odpowiedzialności cywilnej użytkownika statku powietrznego w odniesieniu do statku powietrznego a

SCR.9.119. Wynik

$SCR_{aviation}$	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka lotniczego
------------------	---	--

Obliczenie

SCR.9.120. Wymóg kapitałowy dla ryzyka lotniczego jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wynikającej z nagłej straty określonej kwoty:

$$SCR_{aviation} = \Delta BOF | L_{aviation},$$

Kwota ta bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych jest równa:

$$L_{aviation} = \max_a(SI_a),$$

gdzie funkcja maksimum dotyczy wszystkich statków powietrznych ubezpieczonych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w liniach biznesowych 6, 18 i 27, jak określono w Załączniku K.

Ryzyko pożaru

Dane wejściowe

SCR.9.121. Wymagane są następujące dane wejściowe:

SI_a = Największa koncentracja ryzyka ogniowego dla zakładu (zespół budynków o największej sumie ubezpieczenia, który spełnia następujące warunki:

zakład posiada zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w liniach biznesowych 7 i 19, jak określono w Załączniku K, w odniesieniu do każdego budynku, który doznał szkód spowodowanych pożarem lub wybuchem, w tym w wyniku ataków terrorystycznych.

wszystkie budynki są częściowo lub w całości usytuowane od siebie w promieniu 200 metrów).

SCR.9.122. Wynik

SCR_{fire}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka pożaru
--------------	---	--

Obliczenie

SCR.9.123. Wymóg kapitałowy dla ryzyka ogniowego jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wynikającej z nagłej straty określonej kwoty: ,

$$SCR_{fire} = \Delta BOF | L_{fire}$$

Kwota ta, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych jest równa:

$$L_{fire} = SI_a$$

SCR.9.124. Zespół budynków może być objęty jednym lub kilkoma ubezpieczeniami lub umowami reasekuracji.

Ryzyko odpowiedzialności cywilnej

Dane wejściowe

SCR.9.125. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$P_{(liability,i)}$ = Składki, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w okresie kolejnych 12 miesięcy, w odniesieniu do zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w grupie ryzyka odpowiedzialności cywilnej i ; w tym celu składki wyrażone są w wartości brutto bez odliczenia składek z umów reasekuracji.

$Lim_{(i,1)}$ = Najwyższy limit odpowiedzialności cywilnej dla odszkodowań wypłacanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w grupie ryzyka i

SCR.9.126. Wynik

$SCR_{liability}$	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka odpowiedzialności cywilnej
-------------------	---	--

Obliczenie

SCR.9.127. Wymóg kapitałowy dla ryzyka odpowiedzialności cywilnej jest równy:

$$SCR_{liability} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(liability,i,j)} \cdot SCR_{(liability,i)} \cdot SCR_{(liability,j)}}$$

gdzie:

- (a) suma obejmuje wszystkie możliwe kombinacje grup ryzyka odpowiedzialności cywilnej (i,j)
- (b) $Corr_{(liability,i,j)}$ oznacza współczynnik zależności dla ryzyka odpowiedzialności cywilnej grup i oraz j ;
- (c) $SCR_{(liability,i)}$ oznacza wymóg kapitałowy dla ryzyka odpowiedzialności cywilnej grupy ryzyka odpowiedzialności cywilnej i .

SCR.9.128. Grupy ryzyka odpowiedzialności cywilnej definiuje się następująco:

- (1) **Zobowiązania ubezpieczeniowe w zakresie odpowiedzialności cywilnej w przypadku postępowania niezgodnego z etyką zawodową;** zobowiązania ubezpieczeniowe zawarte w linii biznesowej 8 zgodnie z Załącznikiem K, które obejmują zobowiązania w związku z praktyką zawodową w stosunku do klientów i pacjentów;
- (2) **Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pracodawcy:** zobowiązania ubezpieczeniowe zawarte w linii biznesowej 8 zgodnie z Załącznikiem K, które obejmują zobowiązania pracodawcy w związku ze śmiercią, chorobą, wypadkiem, niepełnosprawnością lub zniedołężnieniem pracownika podczas zatrudnienia;
- (3) **Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dyrektorów i członków zarządu:** zobowiązania ubezpieczeniowe zawarte w linii biznesowej 8 zgodnie z Załącznikiem K, które obejmują zobowiązania dyrektorów i członków zarządu spółki, związane z zarządzaniem spółką, lub ze strat dla spółki w stopniu w jakim gwarantuje to ubezpieczenie dyrektorów i członków zarządu od takiej odpowiedzialności.
- (4) **Indywidualne zobowiązania ubezpieczeniowe w zakresie odpowiedzialności cywilnej:** zobowiązania zawarte w linii biznesowej 8 zgodnie z Załącznikiem K, które obejmują zobowiązania osób fizycznych jako prywatnych właścicieli nieruchomości [przyp. KNF: zgodnie z oryginałem, ale należy kierować się podziałem z tabeli z punktu SCR.9.129.].

SCR.9.129. Współczynniki zależności ryzyka odpowiedzialności cywilnej przedstawione zostały w macierzy poniżej, gdzie nagłówki wierszy i kolumn oznaczają numery grupy ryzyka odpowiedzialności cywilnej, zgodnie z SCR.9.126:

$j \backslash i$	1	2	3	4	5
1	1	0	0.5	0.25	0.5
2	0	1	0	0.25	0.5

3	0.5	0	1	0.25	0.5
4	0.25	0.25	0.25	1	0.5
5	0.5	0.5	0.5	0.5	1

Dla wszystkich grup ryzyka odpowiedzialności cywilnej przedstawionych w SCR.9.124, wymóg kapitałowy dla ryzyka odpowiedzialności cywilnej danej grupy ryzyka odpowiedzialności cywilnej jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wynikającej z nagłej straty określonej kwoty:

$$SCR_{(liability,i)} = \Delta BOF | L_{(liability,i)}$$

Kwota ta, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych jest równa:

$$L_{(liability,i)} = f_{(liability,i)} \cdot P_{(liability,i)}$$

gdzie $f_{(liability,i)}$ oznacza czynnik ryzyka dla grupy ryzyka odpowiedzialności cywilnej, zgodnie z poniższym:

<i>I</i>	Grupa ryzyka odpowiedzialności cywilnej	$f_{(liability,i)}$
1	Ubezpieczenie i reasekuracja proporcjonalna odpowiedzialności cywilnej w przypadku postępowania niezgodnego z etyką zawodową inne niż ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w przypadku postępowania niezgodnego z etyką zawodową dla rzemieślników i twórców prowadzących działalność na własny rachunek.	100 %
2	Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej pracodawcy i zobowiązania reasekuracji proporcjonalnej.	160 %
3	Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dyrektorów i członków zarządu oraz zobowiązania reasekuracji proporcjonalnej.	160 %
4	Zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne w zakresie odpowiedzialności cywilnej zawarte w liniach biznesowych 8 i 20 określonych w Załączniku K, inne niż zobowiązania zaliczone do grup ryzyka odpowiedzialności cywilnej od 1 do 3 i inne niż ubezpieczenia i reasekuracja proporcjonalna odpowiedzialności cywilnej indywidualnej i	100 %

	odpowiedzialności cywilnej w przypadku postępowania niezgodnego z etyką zawodową dla rzemieślników i twórców prowadzących działalność na własny rachunek.	
5	Zobowiązania reasekuracji nieproporcjonalnej, które odnoszą się do zobowiązań ubezpieczeniowych zawartych w linii biznesowej 8, zgodnie z Załącznikiem K.	210 %

SCR.9.130. Obliczenie straty podstawowych środków własnych opiera się na następujących założeniach:

- (a) Strata grupy ryzyka odpowiedzialności cywilnej i jest spowodowana wypłatą n_i odszkodowań, gdzie n_i jest równe najmniejszej liczbie całkowitej, która przekracza następującą wartość:

$$\frac{f(liability,i) \cdot P(liability,i)}{1,15 \cdot Lim_{(i,1)}}$$

- (b) gdy przedsiębiorstwo zapewnia nieograniczoną ochronę ubezpieczeniową w grupie ryzyka odpowiedzialności cywilnej i , liczba roszczeń n_i wynosi 1;

Ryzyko kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej

Dane wejściowe

SCR.9.131. Wymagane są następujące dane wejściowe:

$SI_{default}$ = Dwie największe ekspozycje ubezpieczenia kredytu

$P_{recession}$ = Składki zarobione przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w ciągu ostatnich 12 miesięcy w liniach biznesowych 9 i 21

Wynik

SCR_{credit}	=	Wymogi kapitałowe dla podmodułu ryzyka kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej
----------------	---	---

Obliczenie

SCR.9.132. Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej jest równy:

$$SCR_{credit} = \sqrt{SCR_{default}^2 + SCR_{recession}^2}$$

gdzie $SCR_{default}$ oznacza wymóg kapitałowy dla ryzyka niewywiązania się ze spłaty dużego kredytu, a $SCR_{recession}$ oznacza wymóg kapitałowy dla ryzyka recesji.

SCR.9.133. Wymóg kapitałowy dla ryzyka niewywiązania się ze spłaty dużego kredytu jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, wynikającej z nagłego niewywiązania się ze spłaty dla dwóch największych ekspozycji dotyczących zobowiązań zawartych w liniach biznesowych 9 i 21 zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji:

$$SCR_{default} = \Delta BOF | L_{default}$$

gdzie:

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków własnych

$L_{default}$ = Strata z tytułu niewywiązania się ze spłaty, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, każdej ekspozycji ubezpieczenia kredytu wynosi 10% sumy ubezpieczenia w odniesieniu do ekspozycji

SCR.9.134. Określenie dwóch największych ekspozycji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji odbywa się na podstawie porównania strat netto z tytułu niewykonania zobowiązania spłaty ekspozycji ubezpieczenia kredytów będącego stratą z tytułu niewykonania zobowiązania po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i spółek celowych.

SCR.9.135. Wymóg kapitałowy dla ryzyka recesji jest równy:

$$SCR_{recession} = \Delta BOF | L_{recession}$$

gdzie:

ΔBOF = Zmiana wartości podstawowych środków

własnych

$L_{recession}$ = Nagła strata kwoty, która, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, jest równa 100% składek zarobionych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, w ciągu kolejnych 12 miesięcy w liniach biznesowych 9 i 21

Ryzyko katastroficzne z innych ubezpieczeń majątkowo-osobowych

Dane wejściowe

SCR.9.136. Wymagane są następujące dane wejściowe:

P_i = Oszacowanie składki brutto, bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji spodziewa się zarobić w ciągu kolejnych 12 miesięcy w odniesieniu do odpowiednich grup zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych

SCR.9.137. Wynik

SCR_{other}	=	Wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego z pozostałych ubezpieczeń majątkowo-osobowych
---------------	---	--

Obliczenie

SCR.9.138. Wymóg kapitałowy dla ryzyka katastroficznego z pozostałych ubezpieczeń majątkowo-osobowych jest równy:

$$SCR_{other} = \Delta BOF | L_{other},$$

gdzie

$$L_{other} = \sqrt{(c_1 \cdot P_1 + c_2 \cdot P_2)^2 + (c_3 \cdot P_3)^2 + (c_4 \cdot P_4)^2 + (c_5 \cdot P_5)^2},$$

a c_1, c_2, c_3, c_4 oraz c_5 oznaczają czynniki ryzyka dla grup zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych od 1 do 5 jak wyszczególnione w tabeli poniżej:

<i>i</i>	Grupy zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych <i>i</i>	Czynnik ryzyka <i>c_i</i>
1	Zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne zawarte w liniach biznesowych 6 i 18 określonych w Załączniku K, inne niż morskie i lotnicze ubezpieczenie i reasekuracja	100 %
2	Zobowiązania i reasekuracyjne zawarte w linii biznesowej 27 określonej w Załączniku K, inne niż morska i lotnicza reasekuracja	250 %
3	Zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne zawarte w liniach biznesowych 12 i 24 określonych w Załączniku K inne niż rozszerzone gwarancje dla zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, o ile portfel takich zobowiązań jest w wysokim stopniu zdywersyfikowany i takie zobowiązania nie obejmują kosztów wycofania produktu.	40 %
4	Zobowiązania reasekuracji zawarte w linii biznesowej 26 określonej w Załącznik K, inne niż reasekuracja ogólnej odpowiedzialności cywilnej.	250 %
5	Nieproporcjonalne zobowiązania reasekuracyjne, które odnoszą się do zobowiązań ubezpieczeniowych zawartych w linii biznesowej 9, zgodnie z Załącznikiem K.	250 %

SCR.9.139. Do celów grupy 3 „rozszerzona gwarancja obowiązku ubezpieczeniowego” oznacza zobowiązania ubezpieczeniowe, które pokrywają koszty naprawy lub wymiany w razie uszkodzenia towaru konsumpcyjnego wykorzystywanego przez osobę do celów prywatnych i które może dodatkowo obejmować ubezpieczenie od zdarzeń, takich jak przypadkowe uszkodzenie, utrata lub kradzież oraz pomoc w zainstalowaniu, utrzymaniu w dobrym stanie i obsłudze towaru.

SCR.10. Fundusze wyodrębnione

SCR.10.1. Wstęp

SCR.10.1. Niniejszy rozdział dotyczy funduszy wyodrębnionych dla celów oceny ilościowej. Określa on okoliczności, w których należy dokonać dostosowania środków własnych z tytułu istnienia w funduszu wyodrębnionego i jakiegokolwiek dalszego wpływu na obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności. Określa on również metodę tego dostosowania.

SCR.10.2. W celu dostosowania środków własnych z tytułu funduszy wyodrębnionych, zakład powinien wykonać następujące kroki:

- a) Zakład ocenia, czy jakiegokolwiek środki własne cechują się obniżoną zdolnością do pełnego pokrycia strat na zasadzie kontynuacji działalności z uwagi na brak możliwości ich przenoszenia w ramach zakładu, zgodnie z SCR.10.3.
- b) Zakład identyfikuje wszystkie aktywa i zobowiązania oraz środki własne objęte porozumieniem powodującym powstanie funduszu wyodrębnionego zgodnie z SCR.10.4.
- c) Zakład oblicza nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności funduszu wyodrębnionego zgodnie z podrozdziałem SCR.10.5. i podrozdziałem SCR.10.6. dotyczącymi formuły standardowej oraz podrozdziałem SCR.10.5. i podrozdziałem SCR.10.7. dotyczącymi obliczeń za pomocą modelu wewnętrznego. Aby uniknąć cyklicznych odwołań w obliczeniach, zakład dokonuje tych obliczeń przed dokonaniem dostosowania środków własnych zgodnie z podrozdziałem SCR.10.8.
- d) Zakład porównuje kwotę wydzielonych pozycji środków własnych w ramach funduszu wyodrębnionego z nominalnym kapitałowym wymogiem wypłacalności funduszu wyodrębnionego, zgodnie z podrozdziałem SCR.10.8.
- e) Zakład oblicza kapitałowy wymóg wypłacalności zakładu jako całości, zgodnie z podrozdziałem SCR.10.9. dotyczącym formuły standardowej i podrozdziałem SCR.10.10. dotyczącym obliczeń za pomocą modelu wewnętrznego. Aby uniknąć cyklicznych odwołań w obliczeniach, zakład dokonuje tych obliczeń przed dokonaniem dostosowania środków własnych zgodnie z podrozdziałem SCR.10.8.

SCR.10.2. Istotność finansowa

SCR.10.3. W przypadku, gdy fundusz wyodrębniony zakładu nie jest istotny, zamiast zastosować metodę określoną w podrozdziale SCR.10.8., zakład może

wykluczyć całkowitą kwotę wydzielonych pozycji środków własnych z kwoty dopuszczonej na pokrycie SCR i minimalnego wymogu kapitałowego (MCR). W tym przypadku nie jest wymagane obliczenie nominalnego SCR dla funduszu wyodrębnionego. Jednakże zakład powinien ująć aktywa i zobowiązania nieistotnego funduszu wyodrębnionego w pozostałej części zakładu. Te aktywa i zobowiązania stanowią część obliczeń ogólnego SCR zakładu.

Zakład powinien wziąć pod uwagę istotność funduszu wyodrębnionego w drodze oceny:

- a) charakteru ryzyka, wynikających z lub ujętych w funduszu wyodrębnionym;
- b) charakteru aktywów i zobowiązań w funduszu wyodrębnionym;
- c) kwoty wydzielonych środków własnych w ramach funduszu wyodrębnionego, zmienności tych kwot w czasie i proporcji wydzielonych środków własnych we wszystkich środkach własnych;
- d) proporcji sumy aktywów i wymogów kapitałowych zakładu, które reprezentuje fundusz wyodrębniony, indywidualnie lub łącznie z innymi funduszami wyodrębnionymi;
- e) prawdopodobnego wpływu wyodrębnionego funduszu na obliczania SCR z powodu ograniczonego zakresu dywersyfikacji ryzyka.

SCR.10.3. Identyfikacja funduszu wyodrębnionego

- SCR.10.5 Fundusz wyodrębniony powstaje w wyniku wydzielenia pozycji środków własnych na zasadzie kontynuacji działalności, tak aby mogły zostać użyte jedynie na pokrycie strat: (i) z określonej części umów ubezpieczeniowych zakładu, (ii) w odniesieniu do niektórych ubezpieczonych lub beneficjentów, lub (iii) z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka.
- SCR.10.6. Zakład określa charakter tego wydzielenia dotyczącego aktywów i środków własnych w ramach swojej działalności oraz zobowiązania w zakresie umów, ubezpieczonych lub ryzyk, w stosunku do których takie aktywa i środki własne mogą zostać wykorzystane. Aktywa i zobowiązania oraz środki własne określone w tym procesie stanowią fundusz wyodrębniony. Istnienie wydzielenia aktywów w stosunku do zobowiązań, które mogłyby prowadzić do wydzielenia środków własnych, jest cechą charakterystyczną funduszu wyodrębnionego.
- SCR.10.7. Udział w zysku nie jest cechą definiującą fundusz wyodrębniony, ale może występować w ramach porozumień. Fundusze wyodrębnione mogą powstać wówczas, gdy udziały w zyskach stanowią część porozumienia, a także w przypadku braku udziału w zyskach.
- SCR.10.8. Podczas gdy wyodrębnione aktywa i zobowiązania powinny stanowić możliwą do zidentyfikowania całość w taki sam sposób, jak gdyby fundusz wyodrębniony był osobnym zakładem, nie jest konieczne, aby elementy te były zarządzane wspólnie jako oddzielna jednostka lub stanowić osobny subfundusz dający początek funduszowi wyodrębnionemu.

- SCR.10.9. Jeśli przychody lub zyski z aktywów w funduszu wyodrębnionym również podlegają porozumieniu w sprawie funduszu wyodrębnionego, powinny one być możliwe do ustalenia w dowolnym momencie, czyli muszą być one możliwe do zidentyfikowania jako objęte lub podlegające porozumieniu tworzącemu fundusz wyodrębniony.
- SCR.10.10. Ograniczenia dotyczące aktywów będących podstawą dla funduszu wyodrębnionego mogą wymagać ustalenia odrębnego zarządu jednak nie jest to cechą definiującą.
- SCR.10.11. W Załączniku S wymienia się porozumienia i produkty, które na ogół znajdują się poza zakresem funduszy wyodrębnionych.
- SCR.10.12. Ograniczenia będące podstawą powstania funduszu wyodrębnionego mogą zostać zawarte na wiele różnych sposobów, w tym w drodze:
- 1) postanowień umownych zawartych w polisie lub mających zastosowanie do wielu polis.
 - 2) osobnego porozumienia prawnego, które ma zastosowanie w uzupełnieniu do warunków polisy
 - 3) postanowienia zawartego w akcie założycielskim lub w statucie zakładu
 - 4) krajowego ustawodawstwa lub przepisów wykonawczych w zakresie produktu lub relacji pomiędzy zakładami a ubezpieczającymi lub ubezpieczonymi: fundusze wyodrębnione powstaną wówczas, gdy w wyniku przepisów prawa chroniących dobro ogólne w państwie członkowskim, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wykorzystuje określone aktywa tylko do celów określonej części jego działalności
 - 5) przepisów prawa UE, transponowanego lub bezpośrednio obowiązującego
 - 6) porozumień określonych przez orzeczenia sądu lub innego kompetentnego organu, które wymagają rozdzielienia lub wydzielenia aktywów i środków własnych w celu ochrony jednej lub kilku grup ubezpieczających lub ubezpieczonych.
- SCR.10.13. Wymogiem minimalnym jest, aby zakład porównał porozumienia w ramach swojej działalności z następującymi rodzajami funduszy wyodrębnionych, w ramach identyfikacji cech i wydzieleni będących podstawą dla funduszy wyodrębnionych:
- (i) **Udział w zyskach:** Udział w zyskach należy do porozumień przedstawionych w SCR.10.12. (i) oraz (iv). Fundusz aktywów i zobowiązań w zakresie ubezpieczeń z udziałem w zyskach, który jest w stanie pokryć straty tylko w odniesieniu do poszczególnych ubezpieczających lub ubezpieczonych lub w odniesieniu do poszczególnych rodzajów ryzyka oraz, gdy istnieją następujące kluczowe cechy:
 - a. Ubezpieczający i ubezpieczeni w ramach funduszu wyodrębnionego mają odmienne prawa w stosunku do innej działalności prowadzonej przez ubezpieczyciela.

- b. Istnieją ograniczenia dotyczące wykorzystania aktywów i zwrotu z tych aktywów w tym funduszu w celu regulowania zobowiązań i strat powstałych poza funduszem.
 - c. Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami zwykle utrzymuje się w ramach funduszu, a nadwyżka ta stanowi wydzielone środki własne, ponieważ jej wykorzystanie podlega ograniczeniom, o których mowa powyżej.
 - d. W ramach funduszu wyodrębnionego istnieje ogólny udział w zyskach, w ramach którego ubezpieczający lub ubezpieczeni otrzymują minimalną część zysków generowanych przez fundusz. Zyski te są dystrybuowane poprzez dodatkowe świadczenia lub niższe składki, a w razie potrzeby, akcjonariusze mogą następnie otrzymać pozostałą część tych zysków.
- (i) **Prawnie wiążące porozumienie lub powiernictwo utworzone na rzecz ubezpieczających lub ubezpieczonych.** Powyższe znajduje się w podrozdziale w SCR.10.12. (i) lub (ii), gdzie, w ramach lub dokumentacji polisy lub niezależnie od niej, umowa wymaga umieszczenia pewnych dochodów lub aktywów w funduszu powierniczym lub objęcia ich prawnie wiążącą umową lub opłatą na rzecz określonych ubezpieczających lub ubezpieczonych.
 - (ii) **Postanowienia zawarte w akcie założycielskim lub w statucie zakładu:** Fundusz wyodrębniony uwzględnia wydzielenie aktywów lub środków własnych zgodnie z aktem założycielskim lub statutem zakładu.
 - (iii) **Prawo krajowe:** Dotyczy to sytuacji, w której fundusz wyodrębniony został utworzony w celu uwzględnienia wpływu wydzielenia lub porozumień określonych w prawie krajowym.
 - (iv) **Prawo UE: Obejmuje to porozumienia wchodzące w zakres ram dyrektywy Wypłacalność II:**
W następujących przypadkach wpływ różnych warunków, które muszą zostać spełnione w odniesieniu do konkretnego podejścia oznacza, że fundusz wyodrębniony powstaje:
 - a. Na podstawie art. 304 dyrektywy 2009/138/WE: w odniesieniu do świadczeń pracowniczych programów emerytalnych i świadczeń emerytalnych wypłacanych osobie przechodzącej na emeryturę²⁷, ale uwzględniając fakt, że Artykuł 304 pozwala na uznanie dywersyfikacji efektów, pod warunkiem, że zabezpieczone są interesy ubezpieczających i beneficjentów w innych państwach członkowskich. We wszystkich innych przypadkach funduszy wyodrębnionych należy przyjąć, że nie występują efekty dywersyfikacji pomiędzy wyodrębnionym funduszem a resztą zakładu;

²⁷ Świadczenia emerytalne wypłacane w związku z przejściem lub przewidywanym przejściem na emeryturę, w przypadku gdy składki płacone na te świadczenia podlegały odliczeniu od podatku, do którego upoważnieni są ubezpieczający, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie zakładowi: na podstawie Dyrektywy 2009/138/WE Art. 304 (1) (b).

SCR.10.14 Przykłady rodzajów porozumień powodujących powstawanie funduszy wyodrębnionych zgodnie z prawem krajowym i unijnym zostały zawarte w Załączniku T.

SCR.10.4. Identyfikacja aktywów i zobowiązań w funduszu wyodrębnionym

SCR.10.15. Aktywa w funduszu wyodrębnionym to te, które wynikają z inwestowania składek otrzymanych przez zakład w związku z polisami składającymi się na fundusz wyodrębniony wraz z innymi płatnościami do funduszu i / lub aktywami przekazywanymi do funduszu. W ramach różnych porozumień, aktywa mogą obejmować konkretne aktywa lub pulę aktywów określonych w porozumieniach umownych, będących podstawą wyodrębnienia funduszu.

SCR.10.16. Zobowiązania w wyodrębnionym funduszu zawierają zobowiązania związane z objętymi funduszem wyodrębnionym polisami lub ryzykiem. Zawierają także rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, w tym na przyszłe świadczenia uznaniowe, których wypłatę przewiduje zakład. Zakład przypisuje zobowiązania funduszowi wyodrębnionemu tylko w przypadku, gdy honorowanie takich zobowiązań spowoduje odpowiednie i dopuszczalne wykorzystanie wydzielonych aktywów lub środków własnych.

SCR.10.17. Metodyka i założenia stosowane w wynikających z ustalaniem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w tym na przyszłe świadczenia uznaniowe, do celów obliczeń funduszu wyodrębnionego, winny być takie same jak te, które stosuje się w odniesieniu do tych samych zobowiązań w kalkulacji rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ogółem.

SCR.10.5. Obliczanie nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności

SCR.10.18. Jeżeli istnieją fundusze wyodrębnione, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji obliczają nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności dla każdego funduszu wyodrębnionego, jak również dla pozostałej części zakładu, w taki sposób, jak gdyby każdy fundusz wyodrębniony i pozostała część zakładu stanowiły oddzielne podmioty

SCR.10.19. Jeżeli większa liczba funduszy wyodrębnionych w ramach zakładu wykazuje podobne cechy, metodykę obliczeń stosowaną do jednego wyodrębnionego funduszu można zastosować do podobnego funduszu wyodrębnionego, pod warunkiem, że metodyka ta daje wystarczająco dokładne wyniki dla wszystkich podobnych funduszy wyodrębnionych.

SCR.10.6. Obliczanie nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności przy zastosowaniu formuły standardowej

SCR.10.20. Nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności dla funduszu wyodrębnionego oblicza się poprzez zastosowanie formuły standardowej służącej do obliczania

kapitałowego wymogu wypłacalności dla aktywów i zobowiązań funduszu wyodrębnionego, tak jakby był on oddzielnym zakładem.

- SCR.10.21. Jeżeli obliczenia wymogu kapitałowego dla modułu lub podmodułu ryzyka podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności dokonuje się na podstawie wpływu scenariusza na podstawowe środki własne zakładu, należy obliczyć wpływ scenariusza na podstawowe środki własne na poziomie funduszu wyodrębnionego i na pozostałą część zakładu. Podstawowe środki własne na poziomie funduszu wyodrębnionego są to te wydzielone pozycje środków własnych, które spełniają definicję podstawowych środków własnych określoną w artykule 88 dyrektywy 2009/138/WE dla tego funduszu wyodrębnionego.
- SCR.10.22. W przypadku, gdy w ramach funduszu wyodrębnionego istnieją porozumienia dotyczące udziału ubezpieczonych w zysku, stosuje się następujące wymogi dodatkowe:
- a. Niezależnie od podrozdziału SCR.1.7., jeżeli obliczenia scenariuszowe o których mowa w podrozdziale SCR.10.21. spowodowałyby wzrost podstawowych środków własnych na poziomie funduszu wyodrębnionego, szacowana zmiana w tych podstawowych środkach własnych zostaje dostosowana w celu uwzględnienia porozumień dotyczących udziału w zyskach w funduszu wyodrębnionym. W tym przypadku, dostosowaniem do zmian podstawowych środków własnych funduszu wyodrębnionego jest kwota, o którą wzrosłyby rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe z powodu przewidywanego przyszłego podziału zysków pomiędzy ubezpieczających, ubezpieczonych lub beneficjentów w ramach tego funduszu wyodrębnionego.
 - b. Jeżeli obliczenia scenariuszowe, o których mowa w podrozdziale SCR.10.21. spowodowałyby zmniejszenie podstawowych środków własnych na poziomie funduszu wyodrębnionego, szacowaną zmianę w tych podstawowych środkach własnych do celów obliczenia netto podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności, zgodnie z podrozdziałem SCR.2.14, dostosowuje się w celu uwzględnienia redukcji przyszłych świadczeń uznaniowych wypłacanych ubezpieczającym, ubezpieczonym lub beneficjentom tego funduszu wyodrębnionego pod warunkiem spełnienia wymogów zawartych w podrozdziałach TP.2.128.-TP.2.135., TP.2.103.-TP.2.104. oraz TP.2.108.-TP.2.109. Dostosowanie to jest ograniczone kwotą przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach funduszu wyodrębnionego.
- SCR.10.23. Niezależnie od podrozdziału SCR.10.18., nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności dla każdego funduszu wyodrębnionego oblicza się za pomocą obliczeń scenariuszowych, które mają najbardziej negatywny wpływ na podstawowe środki własne zakładu jako całości.
- SCR.10.24. Dla celów określenia scenariusza, który ma najbardziej negatywny wpływ na podstawowe środki własne zakładu jako całości, zakład oblicza najpierw sumę wyników wpływu scenariuszy na podstawowe środki własne na poziomie każdego funduszu wyodrębnionego, zgodnie z podrozdziałami SCR.10.21. i SCR.10.22. Sumy na poziomie poszczególnych funduszy wyodrębnionych

następnie dodaje się do siebie i do wyników wpływu scenariuszy na podstawowe środki własne w pozostałej części zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

- SCR.10.25. W przypadku scenariuszy dwukierunkowych, jeśli najgorszy scenariusz daje wynik negatywny dla określonego wymogu kapitałowego, po uwzględnieniu potencjalnego wzrostu zobowiązań z tytułu udziału w zyskach, spowoduje on wzrost podstawowych środków własnych w funduszu, a następnie wymóg ten jest ustalany na poziomie zero.
- SCR.10.26. Wymóg kapitałowy na poziomie poszczególnych funduszy wyodrębnionych jest wyliczony w wartości netto tj, bez uwzględniania efektu ograniczającego przyszłych świadczeń uznaniowych. Jeżeli istnieje udział w zyskach, założenia dotyczące zmienności przyszłych stóp premii muszą być realistyczne i muszą mieć na względzie wpływ scenariusza na poziomie funduszu wyodrębnionego na wszelkie wymogi umowne, prawne lub statutowe dotyczące udziału w zyskach. Odpowiednie dostosowanie w dół nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności z tytułu zdolności pokrywania strat z rezerw techniczno-ubezpieczeniowych nie może przekroczyć, w odniesieniu do danego funduszu wyodrębnionego, wysokości przyszłych świadczeń uznaniowych w ramach tego funduszu.
- SCR.10.27. Nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności zawiera wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka operacyjnego, jak również odpowiednie dostosowania w zakresie zdolności pokrywania strat z rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i z podatków odroczonech.
- SCR.10.28. Nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności dla każdego funduszu wyodrębnionego określa się przez zsumowanie wymogów kapitałowych objętych scenariuszem, o którym mowa w podrozdziale SCR.10.23., dla każdego modułu i podmodułu ryzyka podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności stosując procedurę sumowania formuły standardowej określoną w art. 104 dyrektywy 2009/138/WE. Dywersyfikacja ryzyka w ramach funduszu wyodrębnionego jest zatem dopuszczalna.

SCR.10.7. Obliczanie nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności przy użyciu modelu wewnętrznego

- SCR.10.29. Obliczenie nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności funduszu wyodrębnionego przy użyciu modelu wewnętrznego winno być zgodne z obliczeniem kapitałowego wymogu wypłacalności dla zakładu jako całości. W szczególności,
- (i) techniki ograniczania ryzyka i przyszłe działania zarządcze uwzględnione w obliczeniu nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności funduszu wyodrębnionego muszą być zgodne z technikami ograniczania ryzyka oraz

przyszłymi działaniami zarządczymi uwzględnionymi w obliczeniu kapitałowego wymogu wypłacalności dla zakładu jako całości, oraz z SCR.10.26.

- (ii) metodyka i założenia stosowane do obliczania nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności dla celów funduszu wyodrębnionego muszą być takie same jak te, które stosuje się w odniesieniu do tych samych aktywów, zobowiązań i ryzyka w obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności zakładu jako całości.

SCR.10.8. Dostosowanie z tytułu funduszy wyodrębnionych

- SCR.10.30 W tej części rozdziału przedstawiono dostosowanie środków własnych z tytułu funduszy wyodrębnionych. Przykład takich dostosowań, gdy stosowana jest formuła standardowa znajduje się w Załączniku U.
- SCR.10.31. Dostosowanie rezerwy uzgodnieniowej zgodnie z OF.7.(iv) jest wymagane dla wydzielonych pozycji środków własnych w funduszu wyodrębnionym.
- SCR.10.32. Bez uszczerbku dla wymogu określonego w OF.7., według którego przewidywane dywidendy i wypłaty są wyłączone z rezerwy uzgodnieniowej, wydzielone pozycje środków własnych w wyodrębnionym funduszu nie obejmują wartości przyszłych transferów przypadających na akcjonariuszy.
- SCR.10.33. Zakład winien dostosować rezerwy uzgodnieniowe zgodnie z OF.7.(iv) w celu uwzględnienia istnienia funduszy wyodrębnionych przez porównanie ilości wydzielonych pozycji środków własnych w ramach funduszu wyodrębnionego zgodnie z:
- a. nominalnym kapitałowym wymogiem wypłacalności dla tego funduszu wyodrębnionego obliczonego przy zastosowaniu formuły standardowej
 - b. jeśli kapitałowy wymóg wypłacalności zakładu oblicza się przy zastosowaniu modelu wewnętrznego, nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności przy użyciu tego modelu oblicza się tak, jakby zakład wykonywał tylko działalność w ramach funduszu wyodrębnionego.
- SCR.10.34. Dla każdego funduszu wyodrębnionego, jeżeli wydzielone pozycje środków własnych przekraczają nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności dla tego funduszu wyodrębnionego, kwota wydzielonych pozycji środków własnych powyżej wartości nominalnej kapitałowego wymogu wypłacalności zostaje wyłączona z kwoty pozycji środków własnych przeznaczonych na pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności oraz kwoty pozycji podstawowych środków własnych przeznaczonych na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego.
- SCR.10.35. Jeżeli kwota środków własnych w funduszu wyodrębnionym jest równa lub mniejsza od nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności funduszu wyodrębnionego, nie dokonuje się dostosowania środków własnych. W tym przypadku, wszystkie środki własne w ramach funduszu wyodrębnionego są

dostępne na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności i minimalnego wymogu kapitałowego.

SCR.10.9. Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności dla zakładu jako całości z zastosowaniem formuły standardowej

- SCR.10.36. Obliczenie nominalnego kapitałowego wymogu wypłacalności dla zakładu jako całości stanowi sumę nominalnych kapitałowych wymogów wypłacalności dla każdego funduszu wyodrębnionego oraz kapitałowego wymogu wypłacalności dla reszty zakładu.
- SCR.10.37. Brak korzyści z dywersyfikacji pomiędzy funduszami wyodrębnionymi i / lub pomiędzy funduszami wyodrębnionymi i resztą zakładu uwzględnia się w kalkulacji innej niż dotycząca środków wyodrębnionych na podstawie art. 304 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli warunki określone w tym artykule zostały spełnione.
- SCR.10.38. Ujemny nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności ustala się na poziomie zero, po czym łączy się je z dodatnimi nominalnymi kapitałowymi wymogami wypłacalności funduszy wyodrębnionych i resztą zakładu.

SCR.10.10. Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności w podziale na moduły ryzyka przy użyciu formuły standardowej

- SCR.10.39. Aby obliczyć SCR dla poszczególnych modułów ryzyka na poziomie podmiotu, gdy zakład posiada jeden lub kilka funduszy wyodrębnionych, proponuje się następującą zasadę. Zasada ta obejmuje następujące 2-stopniowe obliczenie, w celu określenia skutków braku dywersyfikacji ze względu na obecność funduszy wyodrębnionych:
- 1. etap : obliczenie SCR zakładu tak, „jak gdyby nie było ograniczenia RFF” (pełne uznanie efektów dywersyfikacji)
 - 2. etap: obliczenie różnicy pomiędzy wynikiem uzyskanym w 1 etapie a sumą nominalnych SCR, oraz przyporządkowanie różnicy pomiędzy modułami ryzyka

Ponieważ podejście to wymaga ewentualnego dokonania złożonych obliczeń, efekty braku dywersyfikacji można wyznaczyć ilościowo za pomocą jednego z następujących uproszczeń:

- Uproszczenie 1: określić skutki braku dywersyfikacji pomiędzy funduszami wyodrębnionymi na poziomie każdego z modułów ryzyka i przyporządkować te skutki pomiędzy modułami ryzyka.

- Uproszczenie 2: określić skutki braku dywersyfikacji pomiędzy funduszami wyodrębnionymi na poziomie każdego podmodułu ryzyka i przyporządkować te skutki pomiędzy modułami ryzyka.

SCR.10.11. Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności dla zakładu jako całości przy użyciu modelu wewnętrznego

- SCR.10.39 System stosowany do pomiaru efektów dywersyfikacji winien uwzględniać wszelkie istotne ograniczenia dywersyfikacji, które powstają w związku z istnieniem funduszy wyodrębnionych.

SCR.11. Ograniczenie ryzyka finansowego

SCR.11.1. Zakres

SCR.11.1. Niniejszy podrozdział dotyczy technik ograniczania ryzyka finansowego. Dla celów oceny ilościowej, techniki ograniczania ryzyka finansowego to m.in. zakup lub emisja instrumentów finansowych (takich jak pochodne instrumenty finansowe), w wyniku czego następuje transfer ryzyka na rynki finansowe.

SCR.11.2. Korzystanie ze spółek SPV i reasekuracji w celu ograniczenia ryzyka ubezpieczeniowego, ujęte w podrozdziale SCR.12, nie są uważane za techniki ograniczania ryzyka finansowego.

SCR.11.3. Oto przykłady technik ograniczania ryzyka finansowego opisanych w niniejszym podrozdziale:

- Opcje put na pokrycie ryzyka spadków wartości aktywów,
- Ubezpieczenie wniesione w drodze kredytowych instrumentów pochodnych lub zabezpieczenia na pokrycie ryzyka bankructwa lub obniżenia się jakości kredytowej niektórych ekspozycji,
- Swapy walutowe oraz kontrakty forward na pokrycie ryzyka walutowego w odniesieniu do aktywów lub zobowiązań,
- Opcje swapowe nabyte na pokrycie zmiennych / stałych rodzajów ryzyka.

SCR.11.4. Odpis na powyższe techniki ograniczania ryzyka finansowego podlega wymogom niniejszego podrozdziału oraz zasadom zawartym w Załączniku I.

SCR.11.5. Techniki ograniczania ryzyka finansowego nie uwzględniają efektu ograniczenia ryzyka spowodowanego przez uznaniowy udział w zyskach. Procesy i mechanizmy kontroli, które zakład wdrożył w celu zarządzania ryzykiem inwestycyjnym, również nie są uwzględnione. Nie wyklucza to odpisów na przyszłe działania w zakresie zarządzania w zakresie obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, które podlegają wymogom w podrozdziału V.2.

SCR.11.2. Warunki korzystania z technik ograniczania ryzyka finansowego

SCR.11.6. Porozumienia umowne i transfer ryzyka związanego z technikami ograniczania ryzyka są prawnie skuteczne i wykonalne we wszystkich istotnych porządkach prawnych

SCR.11.7. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji podjął wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia skuteczności porozumienia umownego oraz aby wdrożyć działania w zakresie ryzyka związanego z umową.

- SCR.11.8. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma możliwość bieżącego monitorowania skuteczności porozumienia i związanych z nim rodzajów ryzyka.
- SCR.11.9. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada, w przypadku niewywiązania się ze spłaty, niewypłacalności lub upadłości kontrahenta lub innego zdarzenia kredytowego określonego w dokumentach dotyczących transakcji w ramach porozumienia, bezpośrednie roszczenie w stosunku do kontrahenta.
- SCR.11.10. Obliczenie SCR za pomocą formuły standardowej powinno uwzględniać wpływ technik ograniczania ryzyka poprzez zmniejszenie wymagań proporcjonalnie do stopnia ograniczenia ryzyka i odpowiednie potraktowanie wszelkich rodzajów ryzyka związanych w zastosowaniem technik ograniczania ryzyka finansowego. Te dwa efekty powinny zostać rozdzielone.
- SCR.11.11. Nie należy liczyć podwójnie efektów ograniczających w obu przypadkach środków własnych oraz w obliczaniu SCR lub w ramach obliczania SCR.
- SCR.11.12. Zakłady nie powinny przewidywać szoków uwzględnianych w obliczaniu SCR w technikach ograniczania ryzyka. Celem SCR jest uwzględnianie nieoczekiwanego ryzyka.
- SCR.11.13. Obliczenia powinny być wykonane na podstawie wartości aktywów i zobowiązań istniejących w dniu referencji oceny wypłacalności, a techniki ograniczania ryzyka obowiązują przez co najmniej kolejnych 12 miesięcy, a w przypadku, gdy obowiązują przez okres krótszy niż 12 miesięcy, należy brać ją pod uwagę proporcjonalnie w okresie krótszym z całego okresu uwzględnionej ekspozycji lub okres w którym obowiązuje technika ograniczania ryzyka.
- SCR.11.14. W przypadku, gdy postanowienia umowne dotyczące techniki ograniczania ryzyka obowiązują przez okres krótszy niż kolejne 12 miesięcy, a zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zamierza zastąpić tę technikę ograniczania ryzyka w chwili jej wygaśnięcia podobnym porozumieniem, technikę ograniczania ryzyka uwzględnia się w pełni w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności, pod warunkiem, że spełnione są następujące kryteria jakościowe:
- (a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada pisemną politykę zastąpienia tej techniki ograniczania ryzyka;
 - (b) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka nie może nastąpić częściej niż raz na trzy miesiące;
 - (c) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka nie jest uzależnione od jakiegokolwiek przyszłego zdarzenia, które jest poza kontrolą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Jeśli zastąpienie techniki ograniczania ryzyka jest uzależnione od jakiegokolwiek przyszłego zdarzenia, które zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji może kontrolować, wówczas warunki powinny być jasno udokumentowane w formie pisemnej polityki, o której mowa w punkcie (a);

(d) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka jest realistyczne, oparte na zmianach opracowanych wcześniej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oraz zgodne z jego obecną praktyką biznesową i strategią biznesową zakładu;

(e) ryzyko, że technika ograniczenia ryzyka nie może zostać zastąpiona z powodu braku płynności na rynku, nie jest istotne;

(f) ryzyko, że koszt zastąpienia techniki ograniczania ryzyka wzrośnie w ciągu kolejnych 12 miesięcy jest ujęte w kapitałowym wymogu wypłacalności (SCR);

(g) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka nie jest sprzeczne z wymogami, które mają zastosowanie do przyszłych działań zarządczych określonych w podrozdziale V.1.

SCR.11.15. Z wyjątkiem programów dynamicznego hedgingu opisanych w podrozdziale SCR.11.5., do redukcji obliczenia SCR przy użyciu formuły standardowej nie należy stosować technik ograniczających ryzyko (np. procesy finansowe stop-loss), które nie zostały wdrożone do dnia oceny wypłacalności.

SCR.11.16. Porozumienia umowne dotyczące techniki ograniczania ryzyka zapewniają, że zakres ochrony zapewnianej przez techniki ograniczania ryzyka i transferu ryzyka jest jasno określony i bezsporny.

SCR.11.17. Porozumienia umowne nie mogą skutkować istotnym ryzykiem bazowym lub powstaniem innych rodzajów ryzyka.

SCR.11.18. Ryzyko bazowe jest istotne, jeśli prowadzi do nieprawidłowego efektu ograniczania ryzyka bazowego kapitałowego wymogu wypłacalności (SCR) zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, który może mieć wpływ na decyzje lub opinie docelowego użytkownika tych informacji, w tym organów nadzoru.

SCR.11.19. Ustalenie, że porozumienia umowne i transfer ryzyka są prawnie skuteczne i wykonalne we wszystkich istotnych porządkach prawnych, opiera się na następujących kwestiach:

(a) czy porozumienie umowne jest uzależnione od warunków, które mogłyby podważać skuteczny transfer ryzyka, a spełnienie których jest poza bezpośrednią kontrolą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;

(b) czy istnieją jakiegokolwiek powiązane transakcje, które mogłyby podważyć skuteczny transfer ryzyka.

SCR.11.3. Ryzyko bazowe

SCR.11.20. W przypadku, gdy aktywa bazowe lub referencje instrumentu ograniczania ryzyka finansowego nie pasują całkowicie do ekspozycji przedsiębiorstwa, stosowanie

technik ograniczania ryzyka finansowego winno być dozwolone wyłącznie w kalkulacji SCR dokonanej przy użyciu formuły standardowej, jeżeli zakład może wykazać, że ryzyko bazowe jest nieistotne w porównaniu do skutków ograniczenia. Zakłady uznają, że technika ograniczenia ryzyka nie ma istotnego ryzyka bazowego, jeśli spełnione są jednocześnie następujące warunki:

- (a) charakter ekspozycji objętej technikami ograniczania ryzyka ma wystarczająco podobny do ekspozycji na ryzyko faktycznie posiadanych przez zakład, a
- (b) zmiany wartości ekspozycji objętej technikami ograniczania ryzyka uwzględniają zmiany w wartości ekspozycji na ryzyko zakładów ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w ramach wszystkich scenariuszy zawartych w odpowiednich modułach i podmodułach ryzyka kapitałowego wymogu wypłacalności.

Przed dopuszczeniem techniki ograniczania ryzyka finansowego przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności z zastosowaniem formuły standardowej, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny upewnić się, że są one w stanie dostarczyć wystarczających dowodów na spełnienie wymagań zgodnie z następującymi zasadami:

- (a) istotności ryzyka bazowego ocenia się w odniesieniu do ekspozycji objętych techniką ograniczania ryzyka i ekspozycji na ryzyko zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, nie uwzględniając innych elementów bilansu, o ile jakikolwiek inny element ma stały i konieczny związek z ekspozycją na ryzyko zakładu,
- (b) podobieństwo charakteru ekspozycji ocenia się biorąc pod uwagę przynajmniej rodzaj instrumentów lub porozumień z nią związanych, ich warunki, zasady dotyczące rynków których pochodzą ich ceny oraz porównanie z innymi technikami ograniczania ryzyka mającymi ten sam charakter, jak ekspozycja na ryzyko zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji,
- (c) Ocena ta powinna odnosić się do zachowania obu ekspozycji w scenariuszu zawartym w odpowiednich modułach lub podmodułach ryzyka kapitałowego wymogu wypłacalności, mając na uwadze, że takie scenariusze stanowią wydarzenie, którego celem jest osiągnięcie poziomu ufności określonego w art. 101(3) dyrektywy 2009/138/WE. Ponadto ocena powinna pozwolić co najmniej na:
 - i. Stopień symetrii pomiędzy obiema ekspozycjami;
 - ii. Wszelkie zależności nieliniowe objęte odpowiednim scenariuszem;
 - iii. Wszelkie istotne asymetrie zachowań w przypadku scenariuszy dwukierunkowych;

- iv Poziomy dywersyfikacji każdej ekspozycji;
- v Wszelkie istotne ryzyka nieujęte wyraźnie w formule standardowej;
- vi Całą dystrybucję wypłat odnoszących się do techniki ograniczania ryzyka.

SCR.11.21. Jeżeli wynikiem oceny, o której mowa w podrozdziale SCR.11.20. jest brak wystarczającego dowodu, że zmiany wartości ekspozycji objętej technikami ograniczania ryzyka uwzględniają wszelkie istotne zmiany w wartości ekspozycji na ryzyko zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uznają, że technika ograniczania ryzyka ma istotne ryzyko bazowe.

SCR.11.4. Jakość kredytowa kontrahenta

SCR.11.22. Do celów oceny ilościowej, w ocenie SCR powinno być dozwolone wyłącznie zabezpieczenie finansowe dostarczone przez kontrahentów ze stopniem jakości kredytowej równym lub równoważnym co najmniej 3. Dla kontrahentów nie objętych ratingiem, zakłady winny móc wykazać, że kontrahent spełnia przynajmniej standard firmy ze stopniem jakości kredytowej 3.

SCR.11.23. W przypadku niewywiązania się ze spłaty, niewypłacalności lub upadłości dostawcy instrumentu ograniczania ryzyka finansowego - lub innych zdarzeń kredytowych określonych w dokumencie transakcji - instrument ograniczania ryzyka finansowego powinien być w stanie w odpowiednim czasie dokonać likwidacji lub zatrzymania.

SCR.11.24. Jeżeli technika ograniczenia ryzyka finansowego jest zabezpieczona, ocena jakości kredytowej zabezpieczenia powinna uwzględniać zabezpieczenie, jeżeli wymagania określone w podrozdziale SCR.11.8 są spełnione, a ryzyko wynikające z zabezpieczenia odpowiednio ujęte w SCR (tj. module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta dla użytkowników formuł standardowych).

SCR.11.5. Kredytowe instrumenty pochodne

SCR.11.25. Redukcja SCR w oparciu o ograniczenia ekspozycji kredytowych za pomocą kredytowych instrumentów pochodnych winna być dozwolona wyłącznie wówczas, gdy przedsiębiorstwa posiadają wdrożone, mające ogólne zastosowanie procedury do tego celu i biorą pod uwagę ogólnie dopuszczone kryteria. Za powszechnie stosowane procedury i przyjęte kryteria mogą zostać uznane wymagania określone w innych sektorach finansowych dla tych samych technik ograniczania ryzyka.

SCR.11.26. W celu uwzględnienia umowy kredytowego instrumentu pochodnego, zdarzenia kredytowe określone przez umawiające się strony muszą obejmować co najmniej:

- Niezapłacenie kwot należnych zgodnie z warunkami zobowiązania bazowego, które są należne w momencie niezapłacenia (przy uwzględnieniu okresu karencji zbliżonego do okresu karencji zobowiązania bazowego);
- Upadłość, niewypłacalność lub niezdolność dłużnika do spłaty długów, albo jego niewywiązanie się ze spłaty lub pisemne oświadczenie o ogólnej niezdolności do spłaty swoich długów w terminie ich wymagalności, oraz analogiczne zdarzenia; oraz
- Restrukturyzacja zobowiązania bazowego, obejmująca umorzenie lub odroczenie spłaty kwoty głównej, odsetek lub prowizji prowadzących do zdarzenia straty kredytowej.

SCR.11.27. Niedopasowanie pomiędzy zobowiązaniem bazowym a zobowiązaniem referencyjnym kredytowego instrumentu pochodnego lub pomiędzy zobowiązaniem bazowym a zobowiązaniem wykorzystywanym do ustalenia, czy zaistniało zdarzenie kredytowe, jest dopuszczalne wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- zobowiązanie referencyjne lub zobowiązanie wykorzystywane do ustalenia, czy zaistniało zdarzenie kredytowe, posiada stopień uprzywilejowania równy lub niższy od zobowiązania bazowego; oraz
- zobowiązanie bazowe oraz zobowiązanie referencyjne lub zobowiązanie wykorzystywane do ustalenia, czy zaistniało zdarzenie kredytowe, mają tego samego dłużnika (tj. ten sam podmiot prawny) oraz istnieją prawnie wykonalne obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań lub przyspieszenia takiego stwierdzenia.

SCR.11.6. Zabezpieczenie

SCR.11.28. "porozumienia dotyczące zabezpieczeń" oznaczają porozumienia, w ramach których:

(a) dający zabezpieczenie przenosi pełne prawo własności zabezpieczenia na przyjmującego zabezpieczenie w celu zagwarantowania lub zabezpieczenia w inny sposób wykonania odnośnego zobowiązania; lub

(b) dający zabezpieczenie ustanawia zabezpieczenie w drodze gwarancji na rzecz lub na przyjmującego, a własność prawną zabezpieczenia spoczywa na dostawcy zabezpieczenia lub powierniku, gdy ustalone zostaną prawa z zabezpieczeń;

SCR.11.29. W celu obliczenia podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności, porozumienia w sprawie zabezpieczenia winny zostać uznane tylko wtedy, gdy, oprócz wymogów określonych w podrozdziałach SCR.11.6.-SCR.11.12 , spełnione zostały następujące kryteria:

(a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przenoszący ryzyko ma prawo do upłynnienia lub zatrzymania, w odpowiednim czasie, zabezpieczenia w przypadku niewykonania zobowiązania, niewypłacalności lub upadłości lub innego zdarzenia kredytowego kontrahenta;

(b) istnieje wystarczająca pewność co do ochrony osiągniętej w drodze zabezpieczenia, ponieważ:

(i) posiada ono wystarczającą jakość kredytową, posiada wystarczającą płynność, a jego wartość jest wystarczająco stabilna, albo

(ii) jest ono zagwarantowane przez kontrahenta, inne niż kontrahent, o którym mowa w podrozdziale SCR.5.133, któremu został przypisany czynnik ryzyka dla ryzyka koncentracji w wysokości 0%;

(c) nie istnieje istotna dodatnia korelacja pomiędzy jakością kredytową kontrahenta oraz wartością zabezpieczenia;

(d) zabezpieczenia nie stanowią papiery wartościowe emitowane przez kontrahenta lub zakład powiązany tego kontrahenta;

SCR.11.7. Podział aktywów

SCR.11.30. W przypadku, gdy zobowiązania kontrahenta pokrywane są przez ściśle wydzielone aktywa w ramach porozumień, które zapewniają ten sam poziom ochrony co porozumienia w sprawie zabezpieczenia, wydzielone aktywa powinny być traktowane tak, jakby stanowiły zabezpieczenie dostarczone przez niezależnego powiernika.

SCR.11.31. Wydzielone aktywa winny być przechowywane w instytucji depozytowej ze stopniem jakości kredytowej równym lub równoważnym co najmniej 3.

SCR.11.32. Wydzielone aktywa powinny być indywidualnie identyfikowalne i podlegać zmianie wyłącznie za zgodą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

SCR.11.33. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji winien mieć prawo do bezpośredniego uzyskiwania własności aktywów, bez żadnych ograniczeń, opóźnień lub zakłócenia w przypadku niewywiązania się ze zobowiązania, niewypłacalności lub upadłości kontrahenta lub innego zdarzenia kredytowego określonego w dokumentacji transakcji.

SCR.12. Ograniczanie ryzyka ubezpieczeniowego

SCR.12.1. Zakres

SCR.12.1. Niniejszy rozdział dotyczy technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego. Dla celów oceny ilościowej, techniki ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego obejmują stosowanie umów reasekuracji, sekurytyzacji ubezpieczeniowej dla celu transferu ryzyka ubezpieczeniowego.

SCR.12.2. Warunki korzystania z technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego

SCR.12.2. Rozwiązania zawarte w umowie i transfer ryzyka związanego z technikami ograniczania ryzyka mają skutki prawne i są wykonalne we wszystkich odnośnych jurysdykcjach.

SCR.12.3. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji podjął wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia skuteczności przyjętych rozwiązań i zidentyfikowania ryzyk związanych z tymi rozwiązaniami. Sam fakt, że prawdopodobieństwo znacznych wahań zarówno kwot, jak i terminów płatności przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub spółkę celową jest odległe, nie oznacza, że zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub spółka celowa nie ponosi ryzyka

SCR.12.4. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ma możliwość monitorowania w sposób ciągły skuteczność przyjętych rozwiązań i związanych z nim rodzajów ryzyka.

SCR.12.5. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada, w przypadku niewywiązania się ze zobowiązania, niewypłacalności lub upadłości kontrahenta lub innego zdarzenia kredytowego określonego w dokumentacji dotyczącej transakcji w ramach przyjętych rozwiązań, bezpośrednie roszczenia w stosunku do kontrahenta.

SCR.12.6. Obliczanie SCR za pomocą formuły standardowej powinno uwzględniać wpływ technik ograniczania ryzyka poprzez zmniejszenie wymogu proporcjonalnie do zakresu ograniczania ryzyka i odpowiednie ujęcie w wymogu kapitałowym wszelkich rodzajów ryzyka związanych z zastosowaniem technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego. Te dwa efekty powinny być rozdzielone.

SCR.12.7. Skutki zastosowania technik ograniczania ryzyka nie mogą zostać podwójnie uwzględniane zarówno w wyznaczaniu środków własnych, jak i przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności lub uwzględniane podwójnie w ramach obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności.

SCR.12.8. Zakłady przy stosowaniu technik ograniczania ryzyka nie powinny zakładać realizacji szoków uwzględnianych w obliczaniu SCR. Celem SCR jest uwzględnianie nieoczekiwane ryzyka.

SCR.12.9. Obliczenia powinny być wykonane na podstawie wartości aktywów i zobowiązań (obowiązujących na dzień, na który wyznaczany jest wymóg SCR), a techniki ograniczania ryzyka powinny obowiązywać przez okres co najmniej

kolejnych 12 miesięcy, a w przypadku, gdy obowiązują przez okres krótszy niż 12 miesięcy, należy brać ją pod uwagę pro rata temporis na krótszy z pełnych okresów: ekspozycji na ryzyko lub okresu obowiązywania techniki ograniczania ryzyka.

SCR.12.10. W przypadku, gdy rozwiązania wynikające z umowy dotyczące technik ograniczania ryzyka obowiązują przez okres krótszy niż 12 miesięcy, a zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zamierza zastąpić tę technikę ograniczania ryzyka w chwili jej wygaśnięcia podobną umową, wówczas technikę ograniczania ryzyka uwzględnia się w pełni w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności, pod warunkiem, że spełnione zostały następujące kryteria jakościowe:

(a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada spisana zasadę zastąpienia techniki ograniczania ryzyka;

(b) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka nie może nastąpić częściej niż raz na trzy miesiące;

(c) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka nie jest uzależnione od jakiegokolwiek przyszłego zdarzenia, które jest poza kontrolą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Jeśli zastąpienie techniki ograniczania ryzyka jest uwarunkowane od jakiegokolwiek przyszłego zdarzenia, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może kontrolować, wówczas ww. warunki powinny być jasno udokumentowane w formie spisanych zasad, o których mowa w punkcie (a);

(d) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka powinno być realistyczne, oparte na zastąpieniach wcześniej dokonywanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oraz zgodne z jego obecną praktyką i strategią działalności;

(e) ryzyko, że technika ograniczenia ryzyka może nie zostać zastąpiona z powodu braku płynności rynku, nie jest istotne;

(f) ryzyko, że koszt zastąpienia techniki ograniczania ryzyka wzrośnie w ciągu kolejnych 12 miesięcy jest uwzględnione w kapitałowym wymogu wypłacalności;

(g) zastąpienie techniki ograniczania ryzyka nie jest sprzeczne z wymogami, które mają zastosowanie do przyszłych działań zarządu określonych w podrozdziale V.1.

SCR.12.11. Techniki ograniczania ryzyka nieobowiązujące w dniu, na który wyznaczony jest wymóg SCR nie powinny być brane pod uwagę w celu obniżenia wymogu SCR wyznaczanego formułą standardową.

SCR.12.12. Rozwiązania wynikające z umowy dotyczące zarządzania technikami ograniczania ryzyka zapewniają, że zakres ochrony zapewnianej przez techniki ograniczania ryzyka i transferu ryzyka jest jasno określony i niepodważalny.

SCR.12.13. Rozwiązania wynikające z umowy nie mogą skutkować powstaniem istotnego ryzyka bazowego lub innych rodzajów ryzyka, chyba, że zostały one odpowiednio uwzględnione w podstawowym wymogu kapitałowym wypłacalności.

Ryzyko bazowe jest istotne, jeśli prowadzi do nieprawidłowego oszacowania efektu ograniczania ryzyka uwzględnianego w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, które może mieć wpływ na decyzje lub ocenę osób trzecich wykorzystujących ww. informacje, w tym organów nadzoru.

SCR.12.14. Stwierdzenie, że rozwiązania wynikające z umowy i transfer ryzyka mają skutki prawne są wykonalne we wszystkich odnośnych jurysdykcjach uwzględnia:

a) czy rozwiązania wynikające z umowy są uzależnione od jakichkolwiek warunków, które mogłyby osłabić skuteczny transfer ryzyka, których spełnienie jest poza bezpośrednią kontrolą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;

(b) czy istnieją jakiegokolwiek transakcje powiązane, które mogłyby osłabić skuteczny transfer ryzyka.

SCR.12.15. Ponadto, aby zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogły uwzględnić technikę ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności, muszą zostać spełnione następujące warunki:

SCR.12.16. W przypadku umów reasekuracji kontrahentem jest:

- i. Zakład ubezpieczeń lub reasekuracji, który spełnia kapitałowy wymóg wypłacalności SCR;
- ii. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego, zlokalizowany w państwie, którego system wypłacalności został uznany za równoważny lub przejściowo równoważny z systemem utworzonym w dyrektywie 2009/138/WE, zgodnie z art. 172 dyrektywy 2009/138/WE i który spełnia wymogi wypłacalności tego państwa trzeciego; lub
- iii. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji państwa trzeciego, który nie jest zlokalizowany w państwie, którego system wypłacalności został uznany za równoważny lub przejściowo równoważny z systemem utworzonym w dyrektywie 2009/138/WE, zgodnie z art. 172 dyrektywy 2009/138/WE, i któremu przyporządkowano stopień jakości kredytowej 3 zgodnie z wymogami dot. RECAI i UECAI.

SCR.12.17. Reasekuracja finansowa, spełniająca definicję zawartą w art 210(3) dyrektywy 2009/138/WE, lub podobne umowy, w których brak skutecznego transferu ryzyka jest porównywalny do tego z reasekuracji finansowej, a które spełniają wymogi określone w niniejszym rozdziale, uwzględnia się w obliczeniach podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności jedynie w zakresie, w jakim ryzyko ubezpieczeniowe zostaje przeniesione na kontrahenta umowy.

SCR.12.3. Ryzyko bazowe

SCR.12.18. Gdy technika ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego uwzględnia ryzyko bazowe (np. w przypadku gdy płatności dokonywane są według wskaźników zewnętrznych, a nie są bezpośrednio związane ze stratami), wówczas instrumenty ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego są dopuszczalne przy obliczaniu SCR z wykorzystaniem formuły standardowej, jedynie jeżeli zakład może wykazać, że ryzyko bazowe nie jest istotne w porównaniu do skutków ograniczania ryzyka.

SCR.12.19. Ryzyko bazowe jest istotne, jeśli prowadzi do nieprawidłowego oszacowania efektu ograniczania ryzyka uwzględnianego w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, które może mieć wpływ na decyzje lub ocenę osób trzecich wykorzystujących ww. tych informacje, w tym organów nadzoru.

SCR.12.20. Podmioty uznają, że technika ograniczania ryzyka posiada istotne ryzyko bazowe jeżeli:

- a) Różnice wynikające z zastosowania lub nie technik ograniczania ryzyka mają lub mogą mieć rzeczywisty lub potencjalny istotny wpływ na wynik ryzyka zakładu objętego taką umową, lub
- b) Ekspozycja objęta technikami ograniczania ryzyka finansowego jest wyrażona w walucie innej niż waluta ekspozycji na ryzyko faktycznie ponoszone przez zakład, chyba że waluty te są powiązane ze sobą w granicach wąskiego korytarza walutowego (pegged).

Istotne ryzyko bazowe wynikające z ryzyka walutowego dotyczące technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego

SCR.12.21. W przypadkach, w których zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przenoszą ryzyko ubezpieczeniowe za pomocą umowy reasekuracji lub spółek celowych, które to umowy powodują powstanie dodatkowego ryzyka walutowego, wówczas zakłady ubezpieczeń lub reasekuracji mogą uwzględnić efekt ograniczania ryzyka wynikającego z tych technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego w obliczeniach kapitałowego wymogu wypłacalności z zastosowaniem formuły standardowej, pod warunkiem, że takie obliczenia przeprowadza się zgodnie z podrozdziałami SCR.12.23 i SCR.12.24.

SCR.12.22. Jeżeli istnieje istotne ryzyko walutowe wynikające z efektów zastosowanych technik ograniczania ryzyka związanych z modułami i podmodułami ryzyka ubezpieczeniowego obliczanych metodą scenariuszową, a to ryzyko walutowe nie zostało wcześniej uwzględnione w podmodule ryzyka walutowego kapitałowego wymogu wypłacalności, wówczas należy je uwzględnić, dla każdej waluty obcej, w odpowiednim module lub podmodule (przy zachowaniu odpowiedniego poziomu

granularności) SCR przez dodanie do wymogu kapitałowego obliczonego zgodnie z rozdziałem 2, 25% różnicy pomiędzy:

- a) hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla modułu i podmodułu ryzyka ubezpieczeniowego (przy zachowaniu odpowiedniego poziomu granularności), który miałby zastosowanie, jeżeli ryzyko wynikające z podmodułu ryzyka walutowego zmaterializuje się pod wpływem zajścia odpowiedniego standardowego szoku;
- b) wymogiem kapitałowym z tytułu ryzyka ubezpieczeniowego (przy zachowaniu odpowiedniego poziomu granularności).

SCR.12.23. Jeżeli wykorzystuje się tę samą technikę ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego z ryzykiem bazowym w wielu modułach i podmodułach ryzyka ubezpieczeniowego, wówczas całościowy wymóg dla ryzyka bazowego wynikającego z umowy reasekuracji lub spółki celowej (jako różnica pomiędzy hipotetycznym kapitałowym wymogiem wypłacalności, który miałby zastosowanie, jeżeli ryzyko wynikające z podmodułu ryzyka walutowego zmaterializuje pod wpływem zajścia odpowiedniego standardowego szoku, a ogólnym kapitałowym wymogiem wypłacalności), nie przekracza 25% pojemności umowy reasekuracji nieproporcjonalnej lub umowy spółki celowej. Dla celów niniejszej oceny ilościowej, pojemność umowy reasekuracji nieproporcjonalnej lub umowy spółki celowej powinna być zgodna z maksymalną pojemnością, która została uwzględniona w modułach i podmodułach opartych na wpływie zrealizowania się scenariusza na wysokość podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji dla tych technik ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego.

SCR.12.4. Jakość kredytowa kontrahenta

SCR.12.24. Do celów oceny ilościowej, „dostawcy” ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego powinni spełniać następujące warunki:

- Reasekuratorzy powinni spełniać obecne wymogi kapitałowe lub posiadać stopień jakości kredytowej równy lub równoważny co najmniej 3.
- Spółki celowe z Europejskiego Obszaru Gospodarczego posiadające obecnie licencje na prowadzenie działalności, powinny spełniać wymogi określone w prawie krajowym państw członkowskich, w których posiadają licencje na prowadzenie działalności.
- Spółki celowe spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego powinny w pełni finansować ekspozycję na ryzyko przyjmowane od zakładu, z wpływów emisji długu lub innych mechanizmów finansowania, a wykup zobowiązań z takiego długu lub mechanizmu finansowania powinno być podporządkowane zobowiązaniom wynikającym z umowy reasekuracji zakładu

SCR.12.25. Ocena powyższego powinna być oparta na najaktualniejszych dostępnych informacjach, z okresu nie później niż 12 miesięcy.

SCR.12.26. Niezależnie od powyższego, , techniki ograniczania ryzyka należy ujmować do wysokości zabezpieczenia, jeżeli umowy zabezpieczenia, spełniają wymogi określone w podrozdziale SCR.11.8, .

SCR.12.27. Ograniczanie ryzyka można stosować w celu zmniejszenia ryzyka kredytowego kontrahentów będących reasekuratorami, z zastrzeżeniem wymogów określonych w podrozdziale SCR.12.

SCR.13. Uproszczenia dla cedentów w związku z reasekuracją bierną u wewnętrznych zakładów reasekuracji (captive reinsurers)

SCR ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta / kwoty należne od wewnętrznych zakładów reasekuracji

SCR.13.1 Jeżeli istnieje wyraźna, prawnie skuteczna i możliwa do wyegzekwowania gwarancja wniesiona przez właściciela wewnętrznego reasekuratora dotycząca zobowiązań wewnętrznego reasekuratora, to można zastosować stopień jakości kredytowej gwaranta zamiast wewnętrznego reasekuratora

- do obliczania przez cedenta modułu SCR dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, i
- do obliczania korekty z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w odniesieniu do kwot należnych od wewnętrznego reasekuratora.

Klauzule cut-through

SCR.13.2. Cedent wewnętrznego reasekuratora może użyć prawdopodobieństwa niewypłacalności retrocesjonariuszy wewnętrznego reasekuratora, jeżeli istnieje prawnie skuteczna i możliwa do wyegzekwowania „klauzula cut-through” lub podobna wiążąca umowa w odniesieniu do kwot związanych z transakcjami z wewnętrznym reasekuratorem. Kwoty te można odpowiednio dostosować w obliczeniu przez cedenta modułu SCR dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.

SCR.14. Traktowanie udziałów kapitałowych (w sprawozdaniu jednostkowym zakładu)

SCR.14.1. Wstęp

SCR.14.1 Celem tego rozdziału jest przedstawienie przeglądu traktowania udziałów kapitałowych w każdej dziedzinie niniejszej specyfikacji technicznej.

SCR.14.2. Po identyfikacji udziału kapitałowego zgodnie z podrozdziałem SCR.14.2., sposób traktowania inwestycji kapitałowych w powiązonym podmiocie wycenionych zgodnie z podrozdziałem SCR.14.3., oraz wszelkich innych pozycji środków własnych, ulokowanych w powiązonym podmiocie przez zakład posiadający udziały kapitałowe, został opisany w Załączniku V. Podrozdziały SCR.14.4. do SCR.14.6. zawierają dodatkowe wskazówki.

SCR.14.2. Cechy udziału kapitałowego

SCR.14.3. Udział kapitałowy wynika z własności akcji lub wywierania dominującego lub znaczącego wpływu na inny zakład. Poniżej opisano jak można rozpoznać z oba typy udziałów kapitałowych.

SCR.14.4. Identyfikacja oparta jest na ocenie wykonywanej z perspektywy indywidualnego zakładu.

SCR.14.2.1 Udział kapitałowy w drodze własności akcji

SCR.14.5. Po identyfikacji udziału kapitałowego w oparciu o własność akcji, bezpośrednio lub w drodze kontroli, zakład posiadający udziały kapitałowe winien zidentyfikować:

- (i) procent udziału uprawnień do głosowania i czy stanowi on co najmniej 20% udziałów uprawnionych do głosowania w potencjalnie powiązonym podmiocie zakładzie
- (ii) procent udziału wszystkich klas udziałów w kapitale zakładowym wyemitowanym przez podmiot powiązany oraz czy stanowi on co najmniej 20% wyemitowanych udziałów w kapitale zakładowym potencjalnie powiązanego podmiotu.

Jeżeli udziały zakładu posiadającego udziały kapitałowe reprezentują co najmniej 20% przynajmniej w jednym przypadku, jego inwestycje należy traktować jako udział kapitałowy.

SCR.14.6. W przypadku gdy udział kapitałowy jest w zakładzie ubezpieczeń lub zakładzie reasekuracji objętym dyrektywą Wypłacalność II, oceny zawarte w SCR.14.5.(i) odnoszą się do opłaconego kapitału zakładowego w określonego w OF.4.(1) oraz w SCR.14.5.(ii), do opłaconego kapitału zakładowego, o którym mowa w OF.4.(1) oraz opłaconych akcji uprzywilejowanych.

SCR.14.2.2 Udziały w drodze wywierania dominującego lub znaczącego wpływu

SCR.14.7. Identyfikując podmiot powiązany zgodnie z art. 212 (2) dyrektywy 2009/138/WE, na podstawie możliwości wywierania dominującego lub znacznego wpływu przez zakład posiadający udziały kapitałowe na inny zakład, organy nadzoru winny rozważyć następujące kwestie:

- a. obecne udziały i potencjalne ich zwiększenie spowodowane posiadaniem opcji, gwarancji lub podobnych instrumentów;
- b. prawa przynależności do zakładu ubezpieczeń wzajemnych lub zakładu tego typu i potencjalnego zwiększenia takich praw;
- c. reprezentacja w organach administracyjnych, zarządzie lub radzie nadzorczej potencjalnego podmiotu powiązanego;
- d. zaangażowanie w procesy tworzenia zasad, w tym podejmowania decyzji na temat dywidend i innych wypłat;
- e. istotne transakcje pomiędzy zakładem posiadającym udziały kapitałowe i potencjalnym podmiotem powiązany;
- f. wzajemna wymiana personelu kierowniczego;

- g. dostarczanie niezbędnych informacji technicznych;
- h. zarządzanie w sposób jednolity.

Organy nadzoru winny rozważyć każdą wstępną ocenę dokonaną przez zakład posiadający udziały kapitałowe, zgodnie z punktami a. do h. niniejszego punktu.

SCR.14.2.3. Udziały kapitałowe w instytucjach finansowych i kredytowych

SCR.14.8. Zakłady winny traktować podmiot powiązany jako instytucję finansową i kredytową, jeżeli jest to instytucja wymieniona lub opisana zgodnie z art. 4 (1) i (5) dyrektywy 2013/36/EU lub 4 (1) dyrektywy 2004/39/WE. Instytucja, która wykonuje funkcje lub prowadzi działalność opisaną zgodnie z tymi artykułami winna być traktowana jako instytucja finansowa i kredytowa, pomimo faktu, że instytucja ta może nie podlegać tym dyrektywom. Instytucja nie może podlegać dyrektywie 2013/36/UE lub dyrektywie 2004/39/WE, ponieważ jest to instytucja kraju trzeciego, a tym samym znajduje się poza zakresem tych dyrektyw.

SCR.14.9. Jakikolwiek pośrednie udziały kapitałowe w instytucji finansowej i kredytowej traktuje się w taki sam sposób jak bezpośrednie udziały kapitałowe w instytucji finansowej i kredytowej.

SCR.14.2.4. Strategiczne udziały kapitałowe

SCR.14.10.

1. Zakłady posiadające udziały kapitałowe winny identyfikować strategiczne udziały kapitałowe zgodnie z podrozdziałem SCR.14.2.4. w sposób następujący:
 - a. Zakłady posiadające udziały kapitałowe i wyznaczające kapitałowy wymóg wypłacalności przy użyciu formuły standardowej winny identyfikować strategiczne udziały kapitałowe, niezależnie od posiadania udziałów kapitałowych w innym zakładzie ubezpieczeń lub reasekuracji, w instytucji finansowej i kredytowej lub w jakimkolwiek innym podmiocie powiązonym,
 - b. Zakłady posiadające udziały kapitałowe korzystające z modelu wewnętrznego do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności winny identyfikować strategiczne udziały kapitałowe w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych w celu dokonania oceny, czy podlegają postanowieniom podrozdziału SCR.14.4. Nie istnieją żadne inne przepisy, które wymagają od zakładów posiadających udziały kapitałowe korzystających z modelu wewnętrznego zastosowania treści podrozdziału SCR.14.2.4. w jakimkolwiek innym celu.
2. Zakład winien spełniać wymagania dotyczące demonstracji zawarte w podrozdziale SCR.14.2.4. w odniesieniu do podmiotu powiązanego jako całości. Zakłady posiadające udziały kapitałowe nie powinny dzielić udziału na części, traktując niektóre jako strategiczne, a inne nie. Jeśli udział został zakwalifikowany jako strategiczny:
 - a. W przypadku udziałów w instytucji finansowej i kredytowej, wszystkie inwestycje w ich środki własne uznaje się za strategiczne;
 - b. W przypadku każdego innego podmiotu powiązanego, wszystkie inwestycje kapitałowe w udziały uznaje się za strategiczne.

3. Wykazując, że wartość inwestycji kapitałowych może cechować się istotnie mniejszą zmiennością, zgodnie z SCR.14.2.4(i) zakład posiadający udziały kapitałowe winien zapewnić, że:
 - a. stosuje się spójne i prawidłowe wyceny, zgodnie z art. 75 (1) dyrektywy 2009/138/WE, zarówno do udziałów kapitałowych i do pozostałych akcji, wybranych jako podstawa porównania, uznając, że na podstawie zasady wyceny zawartej w dyrektywie Wypłacalność II, może być wymagane zastosowanie różnych podejść, zależnie od rodzaju inwestycji;
 - b. wybór metod w odniesieniu do wyceny innych akcji, wybranych jako podstawa porównania, jest właściwy i spójny w czasie;
 - c. ocenia on swój wpływ:
 - i. jeżeli udziały kapitałowe wycenia się według skorygowanej metody praw własności zgodnie z podrozdziałem V.8, na podstawie czynników wpływających na nadwyżkę aktywów nad zobowiązaniami przyczyniające się do wyceny jej udziału kapitałowego; lub w przeciwnym razie
 - ii. na podstawie ceny rynkowej udziałów kapitałowych w tym podmiocie powiązanych i / lub innych czynników wpływających na tę cenę.
4. Wykazując, że charakter tej inwestycji jest strategiczny, zgodnie z SCR.14.2.4. (ii) (a) do (c)], zakład posiadający udziały kapitałowe winien:
 - a. przedstawić dowody na przyjęcie strategii posiadania udziału, w tym wskazania okresu na jaki strategia ta ma zastosowanie. Dowody takie powinny składać się z dokumentacji wewnętrznej zakładu, która powinna być zgodna z informacjami przekazywanymi na zewnątrz lub informacjami dostępnymi publicznie;
 - b. wyjaśnić, dlaczego strategia ta jest zgodna z głównymi zasadami prowadzenia lub ograniczenia działalności zakładu posiadającego udziały kapitałowe oraz wpływem warunków rynkowych. Wyjaśnienie może opierać się na różnych źródłach, w tym planach biznesowych, istniejących modelach biznesowych, planach awaryjnych, działaniach zarządczych, w tym tych zidentyfikowanych do celów dyrektywy Wypłacalność II, oraz innych istotnych materiałach; oraz
 - c. identyfikacji istotnych czynników lub ograniczeń zdolności zakładu posiadającego udziały kapitałowe do utrzymania swojej strategii oraz sposobu ich łagodzenia.
5. Wykazując fakt istnienia trwałego związku, zgodnie z podrozdziałem SCR.14.2.4. (ii), (d)],zakład posiadający udziały kapitałowe winien rozważyć:
 - a. czy istnieje stały związek pomiędzy dwoma podmiotami;
 - b. czy stały związek skutkuje ścisłym powiązaniem gospodarczym lub podziałem ryzyka i korzyści między podmiotami;
 - c. czy charakter tego związku pomiędzy dwoma podmiotami jest taki, że w celu zrozumienia ryzyka związanego z tymi dwoma podmiotami, związek ten należy wziąć pod uwagę; oraz
 - d. forma związku, która może obejmować własność, wspólne produkty lub kanały dystrybucji, sprzedaż wiążaną, tworzenie wspólnych przedsięwzięć lub innych długoterminowych związków operacyjnych lub finansowych.

Rozważając te kryteria, w celu dokonania oceny ich znaczenia dla wykazania trwałego związku, zakład posiadający udziały kapitałowe winien dokonać ich indywidualnej i wspólnej analizy.
6. Zgodnie z SCR.14.2.4. (ii) (e), zakład posiadający udziały kapitałowe, będący częścią grupy, winien przedstawić dowody, że jego strategia utrzymywania udziałów przez długi okres jest zgodna z główną polityką regulującą lub ograniczającą działalność

grupy ustanowioną przez jednostkę dominującą lub, jeżeli jest to inny podmiot, przez podmiot, który ustanawia podstawowe zasady dotyczące grupy jako całości. Dowody mogą pochodzić z różnych źródeł, w tym planów biznesowych, istniejących modeli biznesowych, planów awaryjnych, działań zarządczych, w tym tych zidentyfikowanych na potrzeby dyrektywy Wypłacalność II oraz z innych istotnych materiałów.

Zakład posiadający udziały kapitałowe winien udokumentować kwestie określone w podrozdziale SCR.14.2.4. i pkt. 2 do 6 zawartych w niniejszych wytycznych, w tym innych istotnych czynników, wraz z odpowiednimi pomocniczymi materiałami oraz dowodami.

SCR.14.3. Wycena

SCR.14.11. Wycena udziałów kapitałowych do celów oceny ilościowej została określona w podrozdziale V.8.

SCR.14.4. Traktowanie udziałów kapitałowych, innych niż te w instytucjach finansowych i kredytowych do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności przy zastosowaniu formuły standardowej

SCR.14.12. Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności zgodnie z formułą standardową dla udziałów kapitałowych w podmiotach innych niż instytucje finansowe i kredytowe, nie wymaga agregacji inwestycji w pozycje środków własnych w odniesieniu do każdego udziału kapitałowego. Wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji dotyczący inwestycji w zwykły lub uprzywilejowany kapitał zakładowy podmiotu powiązanego określa się niezależnie od stosowania odpowiednich wymogów kapitałowych (np. dla ryzyka stopy procentowej, spreadu, koncentracji, walutowego) w stosunku do każdej inwestycji w zobowiązania podporządkowane podmiotu powiązanego, które traktuje się jako instrumenty finansowe.

SCR.14.13. Stosując formułę standardową do komponentów akcji i zobowiązań podporządkowanych udziałów kapitałowych zakład winien:

- (i) zastosować podmoduły ryzyka stopy procentowej i ryzyka spreadu określone w podrozdziałach SCR.5.5. i SCR.5.9. właściwe z perspektywy instrumentów finansowych (udziałów kapitałowych) w postaci zobowiązań podporządkowanych
- (ii) zastosować odpowiedni wymóg kapitałowy dla ryzyka cen akcji dla udziałów kapitałowych w postaci akcji/udziałów określony w podrozdziale SCR.5.6.
- (iii) w stosownych przypadkach zastosować dodatkowe podmoduły ryzyka rynkowego takich jak ryzyka walutowego.

SCR.14.5. Traktowanie udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych w obliczeniach środków własnych

SCR.14.14. Przy obliczaniu wartości udziałów kapitałowych, w celu dokonania oceny, czy odliczenia określone w SCR.14.16. lub SCR.14.17. mają zastosowanie, zakład winien rozważyć posiadanie zarówno akcji, jak i innych pozycji środków własnych posiadanych w podmiocie powiązanim przez zakład posiadający udziały kapitałowe.

SCR.14.15. Odliczenia i inne zabiegi w odniesieniu do instytucji finansowych i kredytowych, określone zostały w Załączniku V.

SCR.14.16. Podstawowe środki własne należy pomniejszyć o pełną wartości każdego udziału kapitałowego w instytucji finansowej i kredytowej, która przekracza 10% wartości pozycji wymienionych w OF.4.

SCR.14.17. Podstawowe środki własne należy zmniejszyć o część łącznej wartości wszystkich udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i kredytowych, innych niż udziały kapitałowe opisane w SCR.14.16., która przekracza 10% wartości pozycji wymienionych w OF.4.

SCR.14.18. Przy obliczaniu 10% pozycji wymienionych w OF.4., stosuje się kwotę pozycji środków własnych przed jakimkolwiek odliczeniem określonym w SCR.14.16. lub SCR.14.17.

SCR.14.19. Niezależnie od SCR.14.16. i SCR.14.17., nie dokonuje się odliczenia dla strategicznych udziałów kapitałowych, które zostały uwzględnione w obliczaniu wypłacalności grupy na podstawie metody 1 określonej w podrozdziale G.1.1.

SCR.14.20. Odliczenia według SCR.14.17. stosuje się na proporcjonalnie do wszystkich udziałów kapitałowych, o których mowa w tym punkcie.

SCR.14.21. Odliczeń zawartych w podrozdziałach SCR.14.16. i SCR.14.17. dokonuje się z odpowiedniej kategorii, w której udziały zwiększyły środki własne podmiotu powiązanego, w następujący sposób:

- (i) udziały w kapitale podstawowym kategorii 1 pozycji środków własnych instytucji finansowych i kredytowych należy odjąć od pozycji wyszczególnionych w OF.4.
- (ii) udziały w dodatkowych instrumentach kategorii 1 pozycji środków własnych instytucji finansowych i kredytowych, należy odjąć od pozycji wyszczególnionych w OF.39.
- (iii) udziały w kategorii 2 pozycji środków własnych instytucji finansowych i kredytowych należy odjąć od pozycji wyszczególnionych w OF.40.

SCR.14.22. W przypadku gdy pozycje podlegające odliczeniu, nie są sklasyfikowane do poszczególnych kategorii środków własnych, wszystkich odliczeń dokonuje się od kwoty pozycji wymienionych w OF.4.

SCR.14.23. W przypadku, gdy kwota odliczenia przekracza kwotę, od której winna być odliczona zgodnie z podrozdziałem SCR.14.21., nadwyżkę odlicza się od pozycji o wyższej jakości, do czasu aż dokonano odliczenia w pełnej wysokości.

SCR.14.24. W obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności nie odliczone kwoty powinny się traktować zgodnie z podrozdziałem 14.6. gdy stosowany jest model wewnętrzny i podrozdziałem SCR.5. gdy stosowana jest formuła standardowa.

SCR.14.6. Traktowanie udziałów kapitałowych w obliczeniach kapitałowego wymogu wypłacalności przy użyciu modelu wewnętrznego

SCR.14.25. Wymagania określone w podrozdziale SCR.14.5. mają zastosowanie do zakładów stosujących model wewnętrzny, o ile zmniejszenia środków własnych określonych w podrozdziale SCR.14.5. dla udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych winny zostać spełnione. Traktowanie udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i kredytowych nie odliczone w całości lub w części musi zapewnić spełnienie wymogów określonych w art. 103 (3) dyrektywy 2009/138/WE.

ROZDZIAŁ 3 – Minimalny wymóg kapitałowy

MCR.1. Wstęp

MCR.1 Niniejszy rozdział zawiera instrukcje dotyczące obliczania minimalnego wymogu kapitałowego (MCR) zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, Obliczenie MCR łączy formułę liniową o dolnej granicy 25% i górnej granicy 45% SCR (obliczoną przy zastosowaniu formuły standardowej albo modelu wewnętrznego). MCR podlega nieprzekraczalnemu dolnemu progowi wyrażonemu w EUR, w zależności od rodzaju zakładu.

MCR.2 Dla zakładów prowadzących działalność w różnych działach ubezpieczeń, oblicza się również hipotetyczny MCR w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach majątkowo-osobowych.

MCR.2. Ogólne obliczenie MCR

Dane wejściowe

MCR.3 Wymagane są następujące dane wejściowe:

MCR_{NL} = komponent formuły liniowej zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub z reasekuracji

MCR_L = komponent formuły liniowej zobowiązań z ubezpieczeń na życie lub z reasekuracji

SCR = SCR zakładu ubezpieczeń/reasekuracji

$AMCR$ = nieprzekraczalny dolny próg MCR, zgodnie z projektem dyrektywy Omnibus II, i objaśniony w MCR.6.

MCR.4 Podejście oparte na segmentacji dla celów określenia liniowych elementów formuły w zobowiązaniach z ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń majątkowo-osobowych oraz reasekuracji winno być zgodne ze tym samym podejściem określonym w podrozdziale V.2.1 (Segmentacja), W związku z powyższym zobowiązania ubezpieczeniowe zdrowotne należy podzielić na zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych lub zobowiązania z reasekuracji, które są realizowane na podobnej podstawie technicznej jak zobowiązania z ubezpieczeń na życie i na zobowiązania z ubezpieczeń zdrowotnych lub zobowiązania z reasekuracji, które nie są realizowane na podobnej podstawie technicznej jak ubezpieczenia na życie.

MCR.5 Dla celów Badania Ilościowego narzut kapitałowy, którego uwzględnienie jest wymagane (jeśli dotyczy), przy obliczaniu korytarza MCR, jest uważany za zerowy dla wszystkich zakładów.

MCR.6 Wartości nieprzekraczalnego progu AMCR wynoszą:

- (i) 2 500 000 EUR dla zakładów ubezpieczeń majątkowo-osobowych, w tym wewnętrznych zakładów ubezpieczeń, z wyjątkiem przypadku, gdy wszystkie lub niektóre z rodzajów ryzyka zawarte w jednej z grup ubezpieczeń 10 do 15 wymienionych w części A Załącznika K²⁸, w takim przypadku nieprzekraczalny próg powinien wynosić nie mniej niż 3 700 000 EUR,
- (ii) 3 700 000 EUR dla zakładów ubezpieczeń na życie, w tym wewnętrznych zakładów ubezpieczeń,
- (iii) 3 600 000 EUR dla zakładów reasekuracji, z wyjątkiem wewnętrznych zakładów reasekuracji, w przypadku których minimalny wymóg kapitałowy winien wynosić nie mniej niż 1 200 000 EUR,
- (iv) suma kwot określonych w pkt (i) i (ii) dla zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 73(5) dyrektywy ramowej Wyłatalność II (dyrektywa 2009/138/WE znanych również jako „dawne zakłady prowadzące działalność w różnych działach ubezpieczeń”),
- (v) suma kwot określonych w pkt (i) i (ii) dla zakładów ubezpieczeń, o których mowa w art. 73(2) dyrektywy ramowej Wyłatalność II (dyrektywa 2009/138/WE znanych również jako „nowe zakłady prowadzące działalność w różnych działach ubezpieczeń”).

Wynik

MCR.7 Obliczenie to daje następujący wynik:

MCR Minimalny wymóg kapitałowy dla zakładu ubezpieczeń/reasekuracji

MCR.8 Oblicza się również następujące pośrednie wyniki:

MCR_{linear} = Formuła liniowa, której szczegółowe obliczenie znajduje się poniżej.

MCR_{combined} = łączny MCR zakładu ubezpieczeń/reasekuracji, tj. wynik formuły liniowej z zastrzeżeniem dolnego progu 25% i górnego pułapu 45% SCR (bez uwzględnienia nieprzekraczalnego dolnego progu)

Kalkulacja

MCR.9 Liniowy minimalny wymóg kapitałowy jest równy:

²⁸ Odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych; Odpowiedzialności statku powietrznego; Odpowiedzialności cywilnej statku (na morzu, jeziorze i rzece oraz na kanałach); Odpowiedzialności ogólnej; ubezpieczenie kredytu; gwarancje ubezpieczeniowe

$$MCR_{linear} = MCR_{(linear,nl)} + MCR_{(linear,l)}$$

Gdzie:

- (a) $MCR_{(Linear,nl)}$ oznacza komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych i z reasekuracji;
- (b) $MCR_{(Linear,l)}$ oznacza komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczeń na życie i z reasekuracji.

MCR.10 Łączny MCR zakładu oblicza się następujący sposób:

$$MCR_{combined} = \min(\max(0.25 \cdot SCR, MCR_{linear}), 0.45 \cdot SCR)$$

MCR.11 MCR zakładu oblicza się następujący sposób:

$$MCR = \max\{MCR_{combined}; AMCR\}$$

MCR.3. Komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub z reasekuracji

Dane wejściowe

MCR.12 Komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych i z reasekuracji jest równy:

$$MCR_{(linear,nl)} = \sum_s (\alpha_s \cdot TP_{(nl,s)} + \beta_s \cdot P_s)$$

Gdzie:

- (a) suma obejmuje wszystkie segmenty określone w poniższej tabeli;
- (b) $TP_{(nl,s)}$ oznacza rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe bez marginesu ryzyka dla ubezpieczeń majątkowo-osobowych i zobowiązań z reasekuracji w segmencie s po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, z dolnym progiem równym zero;
- (c) P_s oznacza składki przypisane do zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w segmencie s w ostatnich 12 miesiącach, po odliczeniu składek z umów reasekuracji biernej, z dolnym progiem równym zero; jeśli przypisane składki są należne zakładowi w tym okresie²⁹.

²⁹ Stosowanie tej definicji, będzie więc oznaczać, że przypisane składki np. w 2014 r. są składkami rzeczywiście należnymi w 2014 r., bez względu na okres ubezpieczenia.

Segmentacja linii biznesowych dla powyższej formuły i kalibracja czynników α_j and β_j jest następująca:

j	Linia biznesowa	α_j	β_j
A,1	Ubezpieczenie pokrycia kosztów świadczeń medycznych i reasekuracja proporcjonalna	[4,7] %	[4,7] %
A,2	Ubezpieczenie na wypadek utraty dochodów i reasekuracja proporcjonalna	[13,1] %	[8,5] %
A,3	Ubezpieczenie pracownicze i reasekuracja proporcjonalna	[10,7] %	[7,5] %
A,4	Ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i reasekuracja proporcjonalna	[8,5] %	[9,4] %
A,5	Inne ubezpieczenie pojazdów i reasekuracja proporcjonalna	[7,5] %	[7,5] %
A,6	Ubezpieczenie morskie, lotnicze i transportowe i reasekuracja proporcjonalna	[10,3] %	[14] %
A,7	Ubezpieczenie ogniowe i pozostałych szkód rzeczowych i reasekuracja proporcjonalna	[9,4] %	[7,5] %
A,8	Ubezpieczenie OC ogólnej i reasekuracja proporcjonalna	[10,3] %	[13,1] %
A,9	Ubezpieczenie kredytu i gwarancje ubezpieczeniowe i reasekuracja proporcjonalna	[17,7] %	[11,3] %
A,10	Ubezpieczenie ochrony prawnej i reasekuracja proporcjonalna	[11,3] %	[6,6] %

A,11	Ubezpieczenie świadczenia pomocy i reasekuracja proporcjonalna	[18,6] %	[8,5] %
A,12	Ubezpieczenie różnych ryzyk i reasekuracja proporcjonalna	[18,6] %	[12,2] %
A,13	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń pozostałych osobowych	[18,6] %	[15,9] %
A,14	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń morskich, lotniczych i transportowych	[18,6] %	[15,9] %
A,15	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń mienia	[18,6] %	[15,9] %
A,16	Reasekuracja nieproporcjonalna ubezpieczeń zdrowotnych	[18,6] %	[15,9] %

MCR.4. Komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczenia na życie lub z reasekuracji

Dane wejściowe

$TP_{(life,1)}$ rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, bez marginesu ryzyka, w odniesieniu do gwarantowanych świadczeń z tytułu zobowiązań ubezpieczeniowych na życie z udziałem w zyskach, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, z dolnym progiem równym zero oraz rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe bez marginesu ryzyka dla zobowiązań reasekuracji gdzie zobowiązania z tytułu ubezpieczeń na życie obejmują udział w zyskach, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, z dolnym progiem równym zero;

$TP_{(life,2)}$ rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, bez marginesu ryzyka, w odniesieniu do przyszłych świadczeń uznaniowych z tytułu zobowiązań ubezpieczeń na życie z udziałem w zyskach, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, z dolnym progiem równym zero;

$TP_{(life,3)}$ rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, bez marginesu ryzyka w odniesieniu do zobowiązań ubezpieczeń na życie powiązanych z indeksami i z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi i reasekuracji takich zobowiązań ubezpieczeniowych, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, z dolnym progiem równym zero;

$TP_{(life,4)}$ rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, bez marginesu ryzyka dla wszystkich innych zobowiązań ubezpieczeń na życie i reasekuracji, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, z dolnym progiem równym zero;

CAR całkowita suma na ryzyku będąca sumą, w odniesieniu do każdej umowy, która powoduje powstanie zobowiązania ubezpieczenia na życie lub reasekuracji, sum na ryzyku umów.

Wynik

MCR.13 Obliczenie to daje następujący wynik:

MCR_L = komponent formuły liniowej dla zobowiązań z ubezpieczenia na życie lub z reasekuracji

Kalkulacja

Liniowy komponent formuły MCR_L dla zobowiązań ubezpieczeń na życie lub zobowiązań reasekuracji oblicza się według następującego wzoru:

$$MCR_{linear,l} = [0,037], TP_{(life,1)} - [0,052], TP_{(life,2)} + [0,007], TP_{(life,3)} + [0,021], TP_{(life,4)} + [0,0007], CAR$$

MCR.14 Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych, o których mowa w punktach (a) do (d) MCR.12, uwzględnia się m.in. następujące kwoty:

(a) należne z umów reasekuracji i od spółek celowych, których nie można brać pod uwagę, zgodnie z pkt 4 i 6 pkt TP22;

(b) należne z umów reasekuracji i od spółek celowych, które nie spełniają wymogów określonych w art. SCRRM1 do SCRRM7 lub TSIM14.

MCR.5. Komponent formuły liniowej dla zakładów ubezpieczeń prowadzących działalność w różnych działach ubezpieczeń

MCR.15 Hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach na życie i hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych, o którym mowa w artykule 74(2) dyrektywy 2009/138/WE, oblicza się zgodnie z metodami określonymi w podrozdziałach MCR.20 do MCR.35.

MCR.16 Hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych jest równy: $NMCR_{nl} = \max(NMCR_{(combined, nl)}; AMCR_{nl})$

gdzie:

- (a) $NMCR_{(combined, nl)}$ oznacza łączny hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych;
- (b) $AMCR_{nl}$ oznacza nieprzekraczalny dolny próg przewidziany w art. 129(1)(d)(i) dyrektywy 2009/138/WE oraz w MCR.7.

MCR.17 Hipotetyczny łączny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych jest równy:

$$NMCR_{(combined, nl)} = \min(\max(NMCR_{(linear, nl)}; 0.25 \cdot (NSCR_{nl} + Addon_{nl})); 0.45 \cdot (NSCR_{nl} + Addon_{nl}))$$

gdzie:

- (a) $NMCR_{(linear, nl)}$ oznacza hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy w działalności związanej ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi i reasekuracją;
- (b) $NSCR_{nl}$ oznacza hipotetyczny wymóg wypłacalności dla działalności związanej z ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi i reasekuracją;
- (c) $Addon_{nl}$ oznacza część narzutów kapitałowych ustalonych przez organ nadzoru zgodnie z art. 37 dyrektywy 2009/138/WE, który został rozdzielony przez ten organ nadzoru do działalności w zakresie ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub reasekuracji, zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji;

MCR.18 Hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy dla działalności związanej z ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi i reasekuracją jest równy:

$$NMCR_{(linear, nl)} = MCR_{(nl, nl)} + MCR_{(l, nl)}$$

gdzie:

- (a) $MCR_{(nl, nl)}$ oznacza komponent formuły liniowej zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub reasekuracji odnoszący się do działalności w zakresie ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub reasekuracji;

- (b) $MCR_{(l,nl)}$ oznacza komponent formuły liniowej zobowiązań z ubezpieczeń na życie lub reasekuracji odnoszący się do działalności w zakresie ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub reasekuracji.

MCR.19 $MCR_{(nl,nl)}$ i $MCR_{(l,nl)}$ oblicza się w ten sam sposób, jak $MCR_{(linear,nl)}$ i $MCR_{(linear,l)}$, o których mowa w art. MCR2, odpowiednio, z tym, że rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe lub składka przypisana wykorzystywane do obliczeń odnoszą się tylko do zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych lub reasekuracji, zgodnie z załącznikiem H do dyrektywy 2009/138/WE.

MCR.20 Hipotetyczny kapitałowy wymóg wypłacalności dla działalności związanej z ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi i reasekuracją jest równy:

$$NSCR_{nl} = \frac{NMCR_{(linear,nl)}}{NMCR_{(linear,nl)} + NMCR_{(linear,l)}} \cdot SCR$$

gdzie:

- (a) SCR oznacza kapitałowy wymóg wypłacalności obliczany zgodnie z przepisami rozdziału VI sekcja 4 podsekcje 2 lub 3 dyrektywy 2009/138/WE, który dla celów niniejszego artykułu wyklucza jakikolwiek narzut kapitałowy nałożony zgodnie z art. 37 dyrektywy 2009/138/WE;
- (b) $NMCR_{(linear,nl)}$ oznacza hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy w działalności związanej ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi i reasekuracją;
- (c) $NMCR_{(linear,l)}$ oznacza hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy w działalności związanej ubezpieczeniami na życie i reasekuracją.

MCR.21 Hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach na życie jest równy:

$$NMCR_l = \max(NMCR_{(combined,l)}; AMCR_l)$$

gdzie:

- (a) $NMCR_{(combined,l)}$ oznacza łączny hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach na życie;
- (b) $AMCR_l$ oznacza nieprzekraczalny dolny próg przewidziany w art. 129(1)(d)(ii) dyrektywy 2009/138/WE.

MCR.22 Hipotetyczny łączny minimalny wymóg kapitałowy w ubezpieczeniach na życie jest równy:

$$NMCR_{(combined,l)} = \min(\max(NMCR_{(linear,l)}; 0.25 \cdot (NSCR_l + Addon_l)); 0.45 \cdot (NSCR_l + Addon_l))$$

gdzie:

- (a) $NMCR_{(linear,l)}$ oznacza łączny liniowy minimalny wymóg kapitałowy w działalności związanej z ubezpieczeniami na życie i reasekuracją
- (b) $NSCR_t$ oznacza hipotetyczny kapitałowy wymóg wypłacalności w działalności związanej z ubezpieczeniami na życie i reasekuracją
- (c) $Addon_t$ oznacza część narzutów kapitałowych ustalonych przez organ nadzoru zgodnie z art, 37 dyrektywy 2009/138/WE, który został rozdzielony przez ten organ nadzoru do działalności w zakresie ubezpieczeń na życie lub reasekuracji zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji,

MCR.23 Hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy dla działalności związanej z ubezpieczeniami na życie i reasekuracją jest równy:

$$NMCR_{(linear,l)} = MCR_{(nl,l)} + MCR_{(l,l)}$$

gdzie:

- (a) $MCR_{(nl,l)}$ oznacza komponent formuły liniowej zobowiązań z ubezpieczeń majątkowo-osobowych lub reasekuracji odnoszący się do działalności w zakresie ubezpieczeń na życie lub reasekuracji;
- (b) $MCR_{(l,l)}$ oznacza komponent formuły liniowej zobowiązań z ubezpieczeń na życie lub reasekuracji odnoszący się do działalności w zakresie ubezpieczeń na życie lub reasekuracji,

MCR.24 $MCR_{(nl,l)}$ i $MCR_{(l,l)}$ oblicza się w ten sam sposób, jak $MCR_{(linear,nl)}$ i $MCR_{(linear,l)}$, o których mowa w art, MCR2, odpowiednio, z tym, że rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe lub składka przypisana wykorzystywane do obliczeń odnoszą się tylko do zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w ubezpieczeniach na życie lub reasekuracji, zgodnie z załącznikiem HI do dyrektywy 2009/138/WE,

MCR.25 Hipotetyczny kapitałowy wymóg wypłacalności dla działalności związanej z ubezpieczeniami na życie i reasekuracją jest równy:

$$NSCR_t = \frac{NMCR_{(linear,l)}}{NMCR_{(linear,nl)} + NMCR_{(linear,l)}} \cdot SCR$$

gdzie:

- (a) SCR oznacza kapitałowy wymóg wypłacalności obliczany zgodnie z przepisami rozdziału VI sekcja 4 podsekcje 2 lub 3 dyrektywy 2009/138/WE, który dla celów niniejszego artykułu wyklucza jakikolwiek narzut kapitałowy nałożony zgodnie z art, 37 dyrektywy 2009/138/WE;
- (b) $NMCR_{(linear,nl)}$ oznacza hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy w działalności związanej ubezpieczeniami majątkowo-osobowymi i reasekuracją;

- (c) $NMCR_{(linear,t)}$ oznacza hipotetyczny liniowy minimalny wymóg kapitałowy w działalności związanej ubezpieczeniami na życie i reasekuracją,

ROZDZIAŁ 4 - ŚRODKI WŁASNE

OF.1. Wstęp

OF.1. Niniejszy rozdział zawiera specyfikację dotyczącą klasyfikacji i dopuszczalności środków własnych.

Ocena ilościowa będzie działać w oparciu o zastosowanie dyrektywy Wyłącalność II do wszystkich istniejących pozycji środków własnych. Pełne kryteria są określone dla wszystkich trzech kategorii. Oprócz tego na końcu tego rozdziału zamieszczono przepisy przejściowe. Zgodnie z tymi przepisami pozycje środków własnych, które są obecnie dopuszczalne jako środki własne, mogłyby być traktowane jako środki własne na podstawie dyrektywy Wyłącalność II dla celów niniejszej oceny. Jeśli jednak istniejące pozycje środków własnych spełniają już kryteria pozycji kategorii 1 lub kategorii 2, zgodnie z informacjami przedstawionymi na kolejnych stronach, nie będą się one kwalifikować do oceny zgodnie z przepisami przejściowymi, ale powinny zostać bezpośrednio zaklasyfikowane do kategorii 1 lub 2. Będzie to dotyczyło głównie pozycji nieograniczonych kategorii 1 wymienionych w OF.3, ale może występować również kapitał hybrydowy, który już spełnia np. kryteria kategorii 2 i przez to nie wymaga stosowania żadnych przepisów przejściowych.

Definicje:

„Alternatywny mechanizm realizowania kuponów (ACSM)” oznacza warunek w warunkach umowy dotyczących pozycji środków własnych, który zastępuje obowiązek dokonania wypłaty w gotówce emisją kapitału zakładowego na rzecz posiadacza pozycji środków własnych.

„Instrument” oznacza papier wartościowy odnoszący się do pozycji środków własnych.

„Podstawowe rozliczenie w akcjach” oznacza warunek w warunkach umowy dotyczących pozycji środków własnych, który nakłada obowiązek otrzymania przez posiadacza pozycji środków własnych akcji zwykłych w przypadku niewykonania wezwania.

„Spłata lub wykup” oznacza odkupienie dowolnej pozycji środków własnych lub inne uzgodnienie o takim samym skutku ekonomicznym. Obejmuje to odkupienie akcji, transakcje ofertowe, plany odkupu oraz spłatę kwoty głównej w terminie wykupu w przypadku pozycji terminowych, jak również spłatę lub wykup po zrealizowaniu opcji kupna emitenta.

„Zyski zatrzymane” oznaczają część dochodu netto, która zostaje zatrzymana przez zakład i która nie zostaje bezpośrednio wypłacona akcjonariuszom w formie dywidendy.

„Kapitał z premii emisyjnej” oznacza oddzielne konto lub element kapitału, do którego przenoszona jest premia emisyjna zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

„Premia emisyjna” oznacza nadwyżkę ceny uzyskanej z emisji powyżej wartości nominalnej emitowanych akcji (agio).

„Wzrost marży (step-up)” oznacza warunek w warunkach umownych dotyczących pozycji środków własnych, który prowadzi do zwiększenia wypłat z tytułu danej pozycji po określonej dacie lub wydarzeniu.

OF.2. Klasyfikacja podstawowych środków własnych do poszczególnych kategorii oraz lista pozycji kapitałowych

Poniższe punkty określają potencjalne pozycje środków własnych rozważanych dla celów oceny ilościowej oraz kryteria klasyfikacji.

OF.2.1. Środki własne kategorii 1

OF.2. Pozycje podstawowych środków własnych klasyfikuje się do kategorii 1, jeżeli są one wykazane w OF.3 i posiadają cechy jakościowe określone w OF.9.

Wykaz pozycji środków własnych

OF.3. Następujące pozycje podstawowych środków własnych klasyfikuje się do kategorii 1, jeżeli posiadają one cechy jakościowe określone w OF.9:

- 1) część nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami wycenionymi zgodnie z art. 75 i sekcją 2 Rozdziału VI dyrektywy 2009/138/WE, obejmująca następujące pozycje:
 - a) opłacony kapitał zakładowy i powiązany z nim kapitał z premii emisyjnej (nadwyżka ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej udziałów/akcji - agio)
 - b) opłacony kapitał zakładowy, wkłady/składki członkowskie lub inne równoważne pozycje podstawowych środków własnych w towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych oraz towarzystwach reasekuracji wzajemnej lub zakładu tego typu;
 - c) opłacony podporządkowany fundusz udziałowy w towarzystwie ubezpieczeń wzajemnych;
 - d) nadwyżki środków, które nie są uważane za zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne zgodnie z art. 91 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
 - e) opłacone akcje uprzywilejowane oraz powiązany z nimi kapitał z premii emisyjnej (nadwyżka ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej akcji - agio);
 - f) rezerwa uzgodnieniowa;

- 2) opłacone zobowiązania podporządkowane wycenione zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.

Opłacony kapitał zakładowy

OF.4.

(1) Do celów OF.3 ust. 1 lit. a), opłacony kapitał zakładowy identyfikuje się za pomocą następujących właściwości:

(a) Akcje są emitowane bezpośrednio przez zakład, za uprzednią zgodą jego akcjonariuszy lub - gdy zezwala na to prawo krajowe - jego organu zarządzającego, oraz

(b) Akcje uprawniają właściciela do należności z tytułu rezydualnych aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w przypadku jego likwidacji. Należność taka jest proporcjonalna do kwoty takich wyemitowanych pozycji, nie ma stałego poziomu i nie jest ograniczona górnym pułapem.

(2) W przypadku, gdy zakład opisuje więcej niż jedną kategorię akcji jako kapitał zakładowy:

(a) Kryteria klasyfikacji w pozycji kapitał zakładowy stosuje się osobno w stosunku do każdej kategorii.

(b) Kategoria akcji zwykłych jest klasyfikowana jako kapitał zakładowy pod warunkiem, że spełnia ona wszystkie odpowiednie kryteria, w szczególności kryteria wymienione w OF.9.

(c) Należy ustalić różnice między kategoriami, które przewidują umieszczenie jednej kategorii przed inną lub które stwarzają uprzywilejowanie w zakresie wypłat, i wyłącznie kategoria, która występuje w kolejności po wszystkich innych należnościach i nie ma żadnych praw preferencyjnych jest klasyfikowana jako kapitał zakładowy.

(d) Kategorie występujące przed najbardziej podporządkowaną kategorią lub takie, które mają inne cechy uprzywilejowania niespełniające kryteriów kapitału zakładowego są klasyfikowane jako akcje uprzywilejowane, pod warunkiem, że spełniają wszystkie istotne kryteria dla tej pozycji.

Rezerwa uzgodnieniowa

OF.5.

Rezerwa uzgodnieniowa, o której mowa w art. OF.3.(1) (f) jest równa nadwyżce aktywów nad zobowiązaniami ogółem, pomniejszonej o kwotę:

- a) wartości akcji własnych posiadanych przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji;
- b) przewidywanych dywidend, wypłat i obciążeń;

- c) pozycji podstawowych środków własnych objętych od lit. (a) do (e) punktów OF.3 (1), OF.18.(1) i OF.25.(1);
- d) wydzielonych pozycji środków własnych, które
 - (i) wykraczają poza nominalny kapitałowy wymóg wypłacalności w przypadku portfeli korekty dopasowującej oraz w przypadku funduszy wyodrębnionych określonych zgodnie z art. RFFOF2(1);
 - (ii) są wyłączone zgodnie z RFFOF2(2);
- e) kwoty udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych i instytucjach kredytowych, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE odjętej zgodnie z SCR.14.5 w stopniu, w jakim nie jest ona już uwzględniona w punktach (a)-(d).

OF.6. Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami, o której mowa w art. OF.5 obejmuje kwotę, która odpowiada oczekiwanym zyskom z przyszłych składek.

OF.7. Stwierdzenie, czy i w jakim stopniu rezerwa uzgodnieniowa spełnia kryteria określone w OF.9 nie obejmuje oceny cech aktywów i zobowiązań uwzględnionych w obliczeniach nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami lub pozycji bazowych w sprawozdaniu finansowym zakładu.

Akcje własne i przewidywane dywidendy

OF.8.

- (1) Dla celów OF.5 (1) (a), akcje własne posiadane przez zakład obejmują bezpośrednie i pośrednie posiadanie akcji.
- (2) Dla celów OF.5 (1) (b) przewidywane dywidendy i wypłaty winny spełniać następujące kryteria:
 - (a) Dywidenda lub wypłata staje się przewidywana najpóźniej z chwilą jej ogłoszenia lub zatwierdzenia przez organ administracyjny, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz przez inne osoby, które faktycznie zarządzają zakładem, niezależnie od jakiegokolwiek wymogu formalnego zatwierdzenia na dorocznym walnym zgromadzeniu;
 - (b) W przypadku, gdy zakład posiadający udziały kapitałowe posiada udziały w innym zakładzie, który ma przewidywaną dywidendę, zakład posiadający udziały kapitałowe nie dokonuje z tytułu takiej przewidywanej dywidendy żadnego ograniczenia swojej rezerwy uzgodnieniowej.

Cechy decydujące o klasyfikacji

OF.9.

Pozycje podstawowych środków własnych wymienione w OF.3 powinny posiadać następujące cechy, aby mogły zostać zaklasyfikowane do kategorii 1.

Pozycje środków własnych wymienione w OF.3 (1) (a), (b), (d) są oceniane w kontekście następujących czynników. Pozostałe pozycje wymienione w OF.3 mogą podlegać przepisom przejściowym określonym w rozdziale 4 (OF.40 i OF.41).

Podporządkowanie

- (a) pozycja podstawowych środków własnych:
- i) w przypadku pozycji, o których mowa w lit. (a) i (b) punktu OF.3(1), jest klasyfikowana po wszystkich pozostałych roszczeniach w przypadku postępowania likwidacyjnego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
 - ii) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3, jest klasyfikowana na tym samym poziomie lub przed pozycjami, o których mowa w (a) i (b) punktu OF.3(1), ale po pozycjach wymienionych w OF.18 i OF.25 które posiadają cechy określone odpowiednio w OF.20 i OF.26 i po roszczeniach wszystkich ubezpieczających, ubezpieczonych i beneficjentów oraz wierzycieli niepodporządkowanych;

Brak cech powodujących lub przyspieszających niewypłacalność

(b) pozycja podstawowych środków własnych nie obejmuje cech, które mogą spowodować niewypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub które mogą przyspieszyć stanie się niewypłacalnym przez zakład;

W przypadku pozycji, o której mowa w OF.3(1) (a), (b) i (d) cechy, które mogą spowodować niewypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub które mogą przyspieszyć stanie się niewypłacalnym przez zakład obejmują:

- Posiadacz papieru wartościowego odnoszącego się do pozycji środków własnych może złożyć wniosek o upadłość emitenta, w przypadku niedokonania wypłat;
- Pozycja jest traktowana jako zobowiązanie w przypadku, gdy ustalenie, czy wartość zobowiązań zakładu przekracza wartość jego aktywów, stanowi test niewypłacalności zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;
- Posiadacz papieru wartościowego odnoszącego się do pozycji środków własnych może, w wyniku anulowania wypłaty, otrzymać możliwość doprowadzenia do całkowitej lub częściowej wypłaty zainwestowanej kwoty lub żądania kary lub dowolnego innego odszkodowania, które mogłyby spowodować obniżenie środków własnych.

W przypadku pozycji, o której mowa w OF.3(1) (c), (1) (e) i (2) cechy, które mogą spowodować niewypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub które mogą przyspieszyć stanie się niewypłacalnym przez zakład obejmują:

- Posiadacz papieru wartościowego odnoszącego się do pozycji środków własnych może złożyć wniosek o upadłość emitenta, w przypadku niedokonania wypłat;
- Pozycja jest traktowana jako zobowiązanie w przypadku, gdy ustalenie tego, czy wartość zobowiązań zakładu przekracza wartość jego aktywów, stanowi test niewypłacalności zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;
- Warunki ustaleń umownych dotyczących pozycji środków własnych mogą uniemożliwić zakładowi dalsze kontynuowanie działalności gospodarczej w najlepszym interesie ubezpieczających i ubezpieczonych, innych beneficjentów oraz wierzycieli uprzywilejowanych przed interesami posiadaczy papieru wartościowego, poprzez określenie okoliczności i warunków, których wystąpienie lub spełnienie wymagałoby wszczęcia postępowania upadłościowego lub innego postępowania, które uniemożliwiłoby istnienie zakładu lub kontynuowanie przez niego działalności;
- Posiadacz papieru wartościowego odnoszącego się do pozycji środków własnych może, w wyniku anulowania wypłaty, otrzymać możliwość doprowadzenia do całkowitej lub częściowej wypłaty zainwestowanej kwoty lub żądania kary lub dowolnego innego odszkodowania, które mogłoby spowodować obniżenie środków własnych.

Natychmiastowa dostępność na pokrycie strat

- (c) pozycja podstawowych środków własnych jest natychmiast dostępna na pokrycie strat;
- (d) pozycja podstawowych środków własnych pokrywa straty co najmniej po wystąpieniu niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności i nie utrudnia dokapitalizowania zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;

Pozycja podstawowych środków własnych jest natychmiast dostępna na pokrycie strat, jeśli

- (i) Warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych nie zawierają żadnych warunków uniemożliwiających pozyskanie nowych środków własnych lub działających jak czynnik zniechęcający do pozyskania nowych środków własnych.
- (ii) Warunki umowy nie zawierają wymogu, aby wszelkie środki własne pochodzące z nowej lub podwyższonej pozycji środków własnych służyły poprawie lub utrzymaniu pozycji dotychczasowych posiadaczy pierwotnej pozycji;
- (iii) Warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych nie zawierają warunków uniemożliwiających wypłaty z innych pozycji środków własnych.
- (iv) Warunki tej pozycji ani dowolnego powiązanego ustalenia nie przewidują, że:

- o wszelkie nowe pozycje środków własnych pozyskane przez zakład mają niższy stopień uprzywilejowania niż ta pozycja w warunkach skrajnych lub innych okolicznościach, w których potrzebne mogą być dodatkowe środki własne lub
- o pozycja ta podlega automatycznej konwersji na pozycję o wyższym stopniu uprzywilejowania w warunkach skrajnych, innych okolicznościach, w których środki własne mogą być potrzebne lub w przypadku zmian strukturalnych, w tym połączeń lub przejęć.

Podstawowe pokrycie strat

(d)bis pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (c), (e) i 2 punktu. OF.3, posiada jeden z następujących podstawowych mechanizmów pokrycia strat, który jest inicjowany w przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego, o którym mowa w art. OF.12:

- (i) kwota nominalna lub kwota główna pozycji podstawowych środków własnych zostaje obniżona, zgodnie z poniższymi postanowieniami;
- (ii) pozycja podstawowych środków własnych zostaje automatycznie zamieniona na pozycję podstawowych środków własnych wymienioną w lit. (a) lub (b) punktu. OF.3(1), zgodnie z poniższymi postanowieniami; lub
- (iii) podstawowy mechanizm pokrycia strat, który prowadzi do wyniku równoważnego z głównymi mechanizmami pokrycia strat określonymi w ppkt (i) lub (ii);

Dla celów ppkt (i) kwota nominalna lub kwota główna pozycji podstawowych środków własnych zostaje obniżona w taki sposób, że pomniejszone zostają wszystkie następujące pozycje:

- należność posiadacza tej pozycji w przypadku postępowania likwidacyjnego;
- kwota wymagana do zapłaty w dniu spłaty lub wykupu tej pozycji;
- wypłaty dokonane z tej pozycji.

Dla celów ppkt (ii) postanowienia regulujące zamianę pozycji podstawowych środków własnych wymienionej w lit. (a) lub (b) punktu. OF.3(1) powinny określać jedną z następujących pozycji:

- współczynnik zamiany oraz limit dozwolonej kwoty zamiany;
- zakres, w jakim instrumenty będą podlegały zamianie na pozycje podstawowych środków własnych wymienione w lit. (a) lub (b) punktu OF.3(1).

Czas trwania

- (e) pozycja podstawowych środków własnych:

- (i) w przypadku pozycji, o których mowa w lit. (a) i (b) punktu OF.3 (1), nie ma określonego terminu wykupu lub, w przypadku gdy zakład ubezpieczeń lub reasekuracji ma ustalony termin prowadzenia działalności, ma taki sam termin wykupu, co zakład;
- ii) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3, nie ma terminu wykupu; pierwsza umowna możliwość spłaty lub wykupu pozycji podstawowych środków własnych nie występuje przed upływem 5 lat od daty emisji;

Na potrzeby ppkt (ii): Pozycja nie obejmuje warunku umownego przewidującego opcję kupna przed upływem 5 lat od daty emisji, w tym opcję kupna opartą na nieprzewidzianych zmianach, pozostających poza kontrolą zakładu, związanych ze sposobem traktowania pozycji środków własnych. Z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich odpowiednich kryteriów oraz z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez organ nadzoru, dopuszczalne są ustalenia opierające się na nieprzewidzianych zmianach pozostających poza kontrolą zakładu, które dałyby podstawę do transakcji lub uzgodnień, które nie są uznawane za spłatę lub wykup.

Spłata lub wykup lub brak zachęt do wykupu

(e)bis pozycja podstawowych środków własnych, o której mowa w ust. 1 lit. (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3 może jedynie zezwolić na spłatę lub wykup tej pozycji w okresie od 5 do 10 lat po dacie emisji, w przypadku, gdy kapitałowy wymóg wypłacalności zakładu zostanie przekroczony o stosowny margines biorąc pod uwagę wypłacalność zakładu, w tym średniookresowy plan zarządzania kapitałem zakładu.

(f) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b), (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3, podlega spłacie lub wykupowi wyłącznie stosownie do decyzji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, zaś spłata lub wykup pozycji podstawowych środków własnych są uzależnione od uprzedniego zatwierdzenia przez organ nadzoru;

W tym celu:

- (i) Warunki danej pozycji lub dowolnego powiązanego uzgodnienia nie przewidują żadnej zachęty do wykupu określonej w punkcie OF.31.
- (ii) Wykup jest dopuszczalny wedle uznania zakładu, ale zakład nie robi niczego, aby stworzyć przy emisji oczekiwanie, że pozycja zostanie wykupiona lub anulowana ani też warunki umowne dotyczące pozycji środków własnych nie zawierają żadnego warunku, który mógłby być podstawą takiego oczekiwania, poza włączeniem umownego terminu wymagalności, w przypadku terminowego instrumentu, który sam jest uzależniony od niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności.
- (iii) Pozycja jest traktowana jako spłacona lub wykupiona ze skutkiem od dnia powiadomienia posiadaczy pozycji lub dnia zatwierdzenia przez organ nadzoru, jeśli nie jest wymagane powiadomienie, i z tą datą zostaje wyłączona ze środków własnych.

(f)bis pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b), (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3, nie zawiera żadnych zachęt do spłaty lub wykupu tej pozycji, które zwiększają prawdopodobieństwo, że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dokona spłaty lub wykupu tej pozycji podstawowych środków własnych w przypadku, gdy będzie miał taką możliwość;

Zawieszenie spłaty lub wykupu w przypadku niezgodności z SCR

(g) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b), (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3 przewiduje zawieszenie spłaty lub wykupu tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy spłata lub wykup doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a spłata lub wykup nie będą prowadzić do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;

(g)bis niezależnie od lit. (g) pozycja podstawowych środków własnych może tylko zezwalać na spłatę lub wykup tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy spłata lub wykup doprowadziłyby do takiej niezgodności, jedynie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- (i) organ nadzoru wyjątkowo uchylił zawieszenie spłaty lub wykupu tej pozycji;
- (ii) pozycja jest wymieniana lub zamieniana na inną pozycję środków własnych z kategorii 1, która jest co najmniej tej samej jakości;
- (iii) minimalny wymóg kapitałowy jest spełniony po spłacie lub wykupie.

Anulowanie wypłat w przypadku niezgodności z SCR

(h) pozycja podstawowych środków własnych:

- (i) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a) i (b) punktu OF.3 prawne lub umowne ustalenia dotyczące danej pozycji lub przepisy krajowe zezwalają na anulowanie wypłat w odniesieniu do tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy wypłata doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a wypłata nie będzie prowadziła do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
- (ii) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (c), lit. (e) i ust. 2 punktu OF.3 warunki umownego ustalenia dotyczącego danej pozycji środków własnych przewidują anulowanie wypłat w odniesieniu do tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy wypłata doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a wypłata nie będzie prowadziła do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;

(h)bis niezależnie od lit. (h), pozycja podstawowych środków własnych może zezwolić na wypłatę w przypadku występowania niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub na wypłatę z pozycji podstawowych środków własnych, która

doprowadziłaby do takiej niezgodności, jedynie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- (i) organ nadzoru wyjątkowo uchylił anulowanie wypłat;
- (ii) wypłata nie powoduje dalszego osłabienia wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- (iii) po dokonaniu wypłaty minimalny wymóg kapitałowy jest spełniony.

W tym celu:

- alternatywny mechanizm realizowania kuponów może zostać zawarty w warunkach umowy dotyczących pozycji środków własnych jedynie wówczas, gdy mechanizm ten przewiduje rozliczenie wypłat poprzez emisję kapitału zakładowego;
- alternatywny mechanizm realizowania kuponów może zostać zawarty jedynie wówczas, gdy prowadzi do takiego samego skutku ekonomicznego, co anulowanie wypłaty i nie występuje obniżenie środków własnych.
- wszelkie wypłaty na podstawie alternatywnego mechanizmu realizowania kuponów muszą wystąpić tak szybko, jak jest to dozwolone przy pomocy niewyemitowanego kapitału zakładowego, który został już zatwierdzony lub dopuszczony zgodnie z prawem krajowym lub zgodnie ze statutem zakładu;
- alternatywny mechanizm realizowania kuponów nie może wykorzystywać akcji własnych posiadanych w wyniku odkupu oraz
- warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych:
 - o przewidują, że funkcjonowanie dowolnego alternatywnego mechanizmu realizowania kuponów jest uzależnione od wyjątkowego odstąpienia przez organ nadzoru na podstawie lit. (h)bis ppkt (i) niniejszego punktu, w każdym przypadku, gdy wymagane jest anulowanie kuponu;
 - o stwierdzają, że w zamierzeniu odstąpienie ma być stosowane w drodze wyjątku, oraz
 - o nie zobowiązują zakładu do korzystania z alternatywnego mechanizmu realizowania kuponów.

Pełna swoboda w zakresie wypłat

- (i) niezależnie od lit. h), pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b), (c), (e) i ust. 2 punktu OF.3, zapewnia

zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji pełną elastyczność w zakresie wypłat z pozycji podstawowych środków własnych;

Pełna elastyczność w zakresie wypłat w przypadku pozycji podstawowych środków własnych, o których mowa w ust. 1 (a) i (b) punktu OF.3 oznacza, że:

- (i) nie dochodzi do preferencyjnego traktowania przy wypłacie w zakresie kolejności wypłaty, a warunki umowy dotyczące danej pozycji środków własnych nie przyznają preferencyjnych praw w zakresie wypłat zysków;
- (ii) wypłaty są dokonywane z pozycji podlegających wypłacie ;
- (iii) poziom wypłat nie jest określany na podstawie kwoty, za którą pozycja środków własnych została zakupiona w momencie emisji oraz nie występuje górny pułap ani inne ograniczenie maksymalnego poziomu wypłat;
- (iv) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie ma obowiązku dokonywania wypłat;
- (v) niedokonanie płatności nie stanowi przypadku niewykonania zobowiązania przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;
- vi) anulowanie wypłaty nie nakłada żadnych ograniczeń na zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

Pełna elastyczność w zakresie wypłat w przypadku pozycji podstawowych środków własnych, o których mowa w ust. 1 lit. (c), (e) oraz ust. 2 punktu OF.3 oznacza, że:

- i) wypłaty są dokonywane z pozycji podlegających wypłacie ;
- (ii) zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mają pełną swobodę uznania w każdym momencie, jeżeli chodzi o anulowanie wypłaty w odniesieniu do pozycji środków własnych na czas nieokreślony i na zasadzie nieskumulowanej oraz instytucja może wykorzystywać takie anulowane płatności w sposób nieograniczony w celu wypełnienia swoich zobowiązań w terminach ich wymagalności;
- (iii) nie ma obowiązku zastąpienia wypłaty zapłatą w innej formie;
- (iv) nie ma obowiązku dokonywania wypłaty w przypadku dokonania wypłaty z tytułu innej pozycji środków własnych;
- (v) niedokonanie płatności nie stanowi przypadku niewykonania zobowiązania przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;
- vi) anulowanie wypłaty nie nakłada żadnych ograniczeń na zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji.

Warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych:

- nie wymagają dokonania wypłaty z tytułu pozycji, w przypadku dokonania wypłaty z tytułu innego papieru wartościowego dotyczącego pozycji środków własnych wyemitowanego przez zakład;
- nie wymagają anulowania ani nie zapobiegają wypłaty z tytułu dowolnej innej pozycji zakładu w przypadku niedokonania żadnej wypłaty zysków w odniesieniu do tej pozycji; oraz
- nie przewidują powiązania wypłaty z innym zdarzeniem lub transakcją, która ma ten sam skutek ekonomiczny, jak podano w pierwszym lub drugim podpunkcie powyżej.

Brak obciążeń

- (j) pozycja podstawowych środków własnych jest wolna od obciążeń i nie jest połączona z żadną inną transakcją, która wzięta pod uwagę łącznie z daną pozycją podstawowych środków własnych, mogłaby spowodować, że pozycja podstawowych środków własnych nie będzie spełniać wymogów określonych w OF.9.

OF.10. (Wymiana lub zamiana i spłata)

Dla celów niniejszego rozdziału wymiana lub zamiana pozycji podstawowych środków własnych na inną pozycję podstawowych środków własnych kategorii 1 lub spłata lub wykup pozycji środków własnych kategorii 1 z wpływów z tytułu nowej pozycji podstawowych środków własnych, która jest co najmniej tej samej jakości, nie jest uznawana za spłatę lub wykup, pod warunkiem, że wymiana, zamiana, spłata lub wykup podlega zatwierdzeniu przez organ nadzoru.

OF.11. Kwota nominalna lub kwota główna pozycji podstawowych środków własnych pokrywa straty z chwilą wystąpienia zdarzenia inicjującego. Pokrycie strat wynikające z anulowania lub ograniczenia wypłat zysków nie uznaje się za wystarczające do spełnienia warunku zawartego w OF.9 lit. d)bis w odniesieniu do podstawowego mechanizmu pokrycia strat.

OF.12. Zdarzenie inicjujące, o którym mowa w OF.9.(d)bis stanowi znaczącą niezgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności. Niezgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności jest znacząca w przypadku spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:

- a) kwota pozycji środków własnych dopuszczonych na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności jest nie większa niż 75% kapitałowego wymogu wypłacalności;
- b) kwota pozycji środków własnych dopuszczonych na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego jest nie większa niż minimalny wymóg kapitałowy;

- c) zgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności nie zostanie przywrócona w terminie trzech miesięcy od daty stwierdzenia takiej niezgodności.

W warunkach dotyczących danego instrumentu zakłady mogą określić co najmniej jedno zdarzenie inicjujące oprócz zdarzeń, o których mowa w lit. a)-c).

OF.13. Dla celów lit. (d), (g) oraz (h) punktu OF.9, odniesienia do kapitałowego wymogu wypłacalności należy odczytywać jako odniesienia do minimalnego wymogu kapitałowego w przypadku, gdy niezgodność z minimalnym wymogiem kapitałowym wystąpi przed niezgodnością z kapitałowym wymogiem wypłacalności.

OF.14. Dla celów punktu OF.9 (i) oraz w przypadku pozycji, o której mowa w OF.3 (1) (a) i (b),

- (a) Poziom wypłaty nie może być w żaden sposób powiązany z kwotą wpłaconą w chwili emisji i nie podlega umownemu górnemu pułapowi (z wyjątkiem sytuacji, gdy zakład nie jest w stanie dokonać wypłat przekraczających poziom pozycji podlegających wypłacie);
- (b) Nie dochodzi do preferencyjnych wypłat przychodów ani kapitału, w tym także w odniesieniu do innych pozycji wymienionych w ust. 1 lit. (a) i (b) punktu OF.3 OF.16, a warunki dotyczące danego instrumentu nie przyznają preferencyjnych praw w zakresie wypłat;
- (c) Pozycje podlegające wypłacie obejmują zyski zatrzymane, w tym zysk roku zakończony przed rokiem wypłaty, oraz podlegające wypłacie kapitały rezerwowe zgodnie z przepisami prawa krajowego lub postanowieniami statutu zakładu, pomniejszone o odjęcie śródrocznej straty netto za bieżący rok obrotowy od zysków zatrzymanych;
- (d) Kwotę pozycji podlegających wypłacie ustala się na podstawie jednostkowego sprawozdania finansowego zakładu, a nie na podstawie skonsolidowanego sprawozdania finansowego;
- (e) W przypadku, gdy prawo krajowe nakłada ograniczenie na podlegające wypłacie pozycje zakładu poprzez odniesienie do skonsolidowanego sprawozdania finansowego, ograniczenie to zostaje odzwierciedlone w ustaleniu pozycji zakładu podlegających wypłacie;
- (f) Warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych oraz wszelkie warunki w jakiegokolwiek innej pozycji środków własnych nie mogą określać z góry poziomu lub kwoty wypłaty, która ma być dokonana z tytułu pozycji, o której mowa w ust. 1 lit. (a) oraz (b) punktu OF.3, łącznie z ustaleniem wypłaty z góry na poziomie zero;
- (g) Warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych nie nakładają wymogu dokonania wypłaty w przypadku dokonywania wypłaty z tytułu jakiegokolwiek innej pozycji wyemitowanej przez zakład.

Mechanizmy podstawowego pokrycie strat

OF.15.

Dla potrzeb OF.9 (d)bis

- (a) Mechanizm pokrycia strat, który ma być wykorzystany, łącznie z momentem inicjującym, jest wyraźnie określony w warunkach umowy dotyczących pozycji środków własnych i jest pewny pod względem prawnym;
- (b) Mechanizm pokrycia strat osiąga faktyczną zdolność do pokrycia strat w momencie inicjującym, bez opóźnień i niezależnie od jakiegokolwiek wymogu powiadamiania posiadaczy pozycji;
- (c) Każdy mechanizm odpisu obniżającego wartość, który nie zezwala na przyszłe odpisy zwiększające wartość przewiduje, że wartość odpisów obniżających wartość zgodnie z OF.9 (d)bis nie może zostać przywrócona;
- (d) Każdy mechanizm odpisu obniżającego wartość, który zezwala na przyszłe odpisy zwiększające wartość kwoty nominalnej lub kwoty głównej przewiduje, że:
 - (i) Odpis zwiększający wartość jest dozwolony wyłącznie po osiągnięciu przez zakład zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
 - (ii) Odpis zwiększający wartość nie jest aktywowany poprzez odniesienie do pozycji środków własnych wyemitowanych lub podwyższonych w celu przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
 - (iii) Odpis zwiększający wartość występuje wyłącznie na podstawie zysków, które zapewniają wkład do pozycji podlegających wypłacie dokonanych po przywróceniu zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności w sposób, który nie narusza zdolności do pokrycia strat przewidzianej w OF.9 (d)bis;
- (e) Każdy mechanizm zamiany zapewnia, że:
 - (i) podstawa, na której papier wartościowy odnoszący się do pozycji środków własnych zostaje zamieniony na kapitał zakładowy w przypadku istotnej niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności jest wyraźnie określony w warunkach umowy dotyczących papieru wartościowego;
 - (ii) warunki zamiany nie kompensują w pełni kwoty nominalnej udziału kapitałowego pozwalając na nieograniczony współczynnik zamiany w przypadku spadków cen akcji;
 - (iii) maksymalna liczba akcji, którą posiadacz papieru wartościowego może otrzymać, jest pewna w momencie emisji papieru wartościowego;
 - (iv) zamiana doprowadzi do sytuacji, w której straty są pokrywane, przy założeniu kontynuowania działalności, a pozycje podstawowych środków własnych, które powstały w wyniku zamiany, nie utrudniają dokapitalizowania;

- (v) wybór współczynnika zamiany uwzględnia wpływ na zakres i harmonogram ewentualnego przyszłego dokapitalizowania; oraz
- (vi) akcje są dostępne do emisji, a zatem wystarczające akcje zostały już zatwierdzone zgodnie z prawem krajowym lub statutem zakładu.

OF.16. Dla celów OF.9 (c) oraz w przypadku pozycji, o której mowa w OF.3 (1) lit. (a), (b), (c), (e) i (2), pozycja jest bezpośrednio dostępna do pokrycia strat wyłącznie wtedy, gdy została opłacona oraz nie występują żadne warunki ani zdarzenia warunkowe w zakresie jej zdolności do pokrycia strat.

OF.2.2. Podstawowe środki własne kategorii 2

OF.17. Pozycje podstawowych środków własnych klasyfikuje się do kategorii 2, jeżeli są one wykazane w OF.18 i posiadają cechy jakościowe określone w OF.20.

OF.18. Następujące pozycje podstawowych środków własnych klasyfikuje się do kategorii 2, jeżeli posiadają one cechy jakościowe określone w OF.20.

- 1) część nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami wycenionymi zgodnie z art. 75 i sekcją 2 Rozdziału VI dyrektywy 2009/138/WE, obejmująca następujące pozycje:
 - a) kapitał zakładowy i powiązany z nim kapitał z premii emisyjnej (nadwyżka ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej udziałów/akcji - agio)
 - b) kapitał zakładowy, wkłady/składki członkowskie lub inne równoważne pozycje podstawowych środków własnych w towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych oraz towarzystwach reasekuracji wzajemnej lub zakładu tego typu;
 - c) podporządkowany fundusz udziałowy w towarzystwie ubezpieczeń wzajemnych;
 - d) akcje uprzywilejowane oraz powiązany z nimi kapitał z premii emisyjnej (nadwyżka ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej akcji - agio);
- 2) zobowiązania podporządkowane wycenione zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.

Okres między wezwaniem a płatnością za nieopłacony kapitał zakładowy lub wkłady/składki członkowskie

OF.19.

Dla celów OF.18 (1) (a), (b) oraz (d),

- (a) o ile nie jest to określone na podstawie prawa krajowego, okres między wezwaniem akcjonariuszy lub członków do zapłaty a opłaceniem pozycji nie może być dłuższy niż 3 miesiące. W tym czasie uznaje się, że dane środki własne zostały objęte wezwaniem do opłacenia, ale nie zostały opłacone i są klasyfikowane jako podstawowe środki

własne kategorii 2, pod warunkiem że spełnione są wszystkie pozostałe odpowiednie kryteria.

- (b) w przypadku pozycji, które są objęte wezwaniem do opłacenia, ale nie zostały opłacone, akcjonariusz lub członek nadal jest zobowiązany do zapłaty pozostałej kwoty należnej w przypadku, gdy zakład stanie się niewypłacalny lub gdy zostanie rozpoczęta procedura likwidacyjna przed otrzymaniem płatności z tytułu pozycji objętych wezwaniem do opłacenia, zaś kwota będzie dostępna do pokrycia strat.

OF.20. Pozycje podstawowych środków własnych wymienione w OF.18 powinny posiadać następujące cechy, aby mogły zostać zaklasyfikowane do kategorii 2.

Pozycje środków własnych można zaklasyfikować na podstawie przepisów przejściowych określonych w rozdziale 4 (OF. 40 oraz OF.41).

Podporządkowanie

- (a) pozycja podstawowych środków własnych jest klasyfikowana po roszczeniach wszystkich ubezpieczających, ubezpieczonych i beneficjentów oraz wierzycieli niepodporządkowanych;

Brak cech powodujących lub przyspieszających niewypłacalność

- (b) pozycja podstawowych środków własnych nie obejmuje cech, które mogą spowodować niewypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub które mogą przyspieszyć stanie się niewypłacalnym przez zakład;

Czas trwania

- (c) pozycja podstawowych środków własnych nie ma określonego terminu wykupu lub pierwotny termin wykupu wynosi co najmniej 10 lat; pierwsza umowna możliwość spłaty lub wykupu pozycji podstawowych środków własnych nie występuje przed upływem 5 lat od daty emisji;

W tym celu: Pozycja nie obejmuje warunku umownego przewidującego opcję kupna przed upływem 5 lat od daty emisji, w tym opcję kupna opartą na nieprzewidzianych zmianach, pozostających poza kontrolą zakładu, związanych ze sposobem traktowania pozycji środków własnych. Z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich odpowiednich kryteriów oraz z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez organ nadzoru, dopuszczalne są ustalenia opierające się na nieprzewidzianych zmianach pozostających poza kontrolą zakładu, które dałyby podstawę do transakcji lub uzgodnień, które nie są uznawane za spłatę lub wykup.

Swoboda uznania w zakresie spłaty lub wykupu i zachęty do wykupu

- (d) pozycja podstawowych środków własnych podlega spłacie lub wykupowi wyłącznie stosownie do decyzji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, zaś spłata lub wykup pozycji podstawowych środków własnych są uzależnione od uprzedniego zatwierdzenia przez organ nadzoru;

W tym celu: Warunki danej pozycji lub dowolnego powiązanego uzgodnienia mogą obejmować ograniczone zachęty do wykupu określone w OF.31. Pozycja jest traktowana jako spłacona lub wykupiona ze skutkiem od dnia powiadomienia posiadaczy pozycji lub dnia zatwierdzenia przez organ nadzoru, jeśli nie jest wymagane powiadomienie, i z tą datą zostaje wyłączona ze środków własnych.

- (d)bis pozycja podstawowych środków własnych może zawierać ograniczone zachęty do spłaty lub wykupu danej pozycji podstawowych środków własnych, pod warunkiem że nie wystąpią one przed upływem 10 lat od daty emisji;

Zawieszenie spłaty lub wykupu w przypadku niezgodności z SCR

- (e) pozycja podstawowych środków własnych przewiduje zawieszenie spłaty lub wykupu tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy spłata lub wykup doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a spłata lub wykup nie będą prowadzić do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
- (e)bis niezależnie od lit. (e) pozycja podstawowych środków własnych może tylko zezwalać na spłatę lub wykup tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy spłata lub wykup doprowadziłyby do takiej niezgodności, jedynie w przypadku spełnienia następujących warunków:
- (i) organ nadzoru wyjątkowo uchylił zawieszenie spłaty lub wykupu tej pozycji;
 - (ii) pozycja jest wymieniana lub zamieniana na inną pozycję środków własnych z kategorii 1 lub kategorii 2, która jest co najmniej tej samej jakości;
 - (iii) minimalny wymóg kapitałowy jest spełniony po spłacie lub wykupie.

Odroczenie wypłat w przypadku niezgodności z SCR

- (f) pozycja podstawowych środków własnych,
- (i) w przypadku pozycji, o których mowa w lit. (a) i (b) punktu OF.18 prawne lub umowne ustalenia dotyczące danej pozycji lub przepisy krajowe zezwalają na odroczenie wypłat w odniesieniu do tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy wypłata doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a wypłata nie będzie prowadziła do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
 - (ii) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (c), (d) i ust. 2 punktu OF.18, warunki umowy dotyczące danej pozycji środków własnych przewidują odroczenie wypłat w odniesieniu do tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy wypłata doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a wypłata nie będzie prowadziła do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;

(f)bis niezależnie od lit. (f), pozycja podstawowych środków własnych może tylko zezwolić na wypłatę zysku w przypadku występowania niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub na wypłatę zysku z tytułu pozycji podstawowych środków własnych, która doprowadziłaby do takiej niezgodności, jedynie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- (i) organ nadzoru wyjątkowo uchylił odroczenie wypłat;
- (ii) płatność nie powoduje dalszego osłabienia wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- (iii) po dokonaniu wypłaty minimalny wymóg kapitałowy jest spełniony.

Brak obciążeń

g) pozycja podstawowych środków własnych jest wolna od obciążeń i nie jest połączona z żadną inną transakcją, która wzięta pod uwagę łącznie z daną pozycją podstawowych środków własnych, mogłaby spowodować, że pozycja podstawowych środków własnych nie będzie spełniać wymogów określonych w OF.20.

Obniżenie klasyfikacji

h) pozycja podstawowych środków własnych wykazuje cechy określone w OF.9, które mają znaczenie dla pozycji podstawowych środków własnych, o których mowa w ust. 1 lit. (c), lit. (e) i ust. 2 punktu OF.3, ale przekracza limity określone w punkcie OF.44.

OF.21. (Wymiana lub zamiana i spłata)

Dla celów niniejszego rozdziału wymiana lub zamiana pozycji podstawowych środków własnych na inną pozycję podstawowych środków własnych kategorii 1 lub kategorii 2 lub spłata lub wykup pozycji środków własnych kategorii 2 z wpływów z tytułu nowej pozycji podstawowych środków własnych, która jest co najmniej tej samej jakości, nie jest uznawana za spłatę lub wykup, pod warunkiem, że wymiana, zamiana, spłata lub wykup podlega zatwierdzeniu przez organ nadzoru.

OF.22. Dla celów lit. (e) oraz (f) punktu OF.20, odniesienia do kapitałowego wymogu wypłacalności należy odczytywać jako odniesienia do minimalnego wymogu kapitałowego w przypadku, gdy niezgodność z minimalnym wymogiem kapitałowym wystąpi przed niezgodnością z kapitałowym wymogiem wypłacalności.

Dla celów OF.20 (b), punkt OF.9 (b) stosuje się do pozycji podstawowych środków własnych kategorii 2 w taki sam sposób jak do pozycji, o których mowa w OF.3 (1) (c), (e) i (2).

OF.23. Dla celów OF.20 (f) warunki umowy dotyczące danej pozycji środków własnych są takie, że działanie odroczenia uchyla wymóg wykupu z chwilą umownego terminu wykupu.

OF.2.3. Podstawowe środki własne kategorii 3

Wykaz środków własnych

OF.24. Wszelkie pozycje podstawowych środków własnych, które nie wchodzą w zakres OF.3 lub OF.18 klasyfikuje się do kategorii 3.

OF.25. Następujące pozycje podstawowych środków własnych klasyfikuje się do kategorii 3, jeżeli posiadają one cechy jakościowe określone w OF.26:

- 1) część nadwyżki aktywów nad zobowiązaniami wycenionymi zgodnie z art. 75 i sekcją 2 Rozdziału VI dyrektywy 2009/138/WE, obejmująca następujące pozycje:
 - a) podporządkowany fundusz udziałowy w towarzystwie ubezpieczeń wzajemnych;
 - b) akcje uprzywilejowane oraz powiązany z nimi kapitał z premii emisyjnej (nadwyżka ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej akcji - agio);
 - c) kwota wartości aktywów netto z tytułu odroczonego podatku dochodowego;
- 2) zobowiązania podporządkowane wycenione zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE.

Cechy decydujące o klasyfikacji

OF.26.

Pozycje podstawowych środków własnych wymienione w OF.25 powinny posiadać następujące cechy, aby mogły zostać zaklasyfikowane do kategorii 3.

Pozycje środków własnych można zaklasyfikować na podstawie przepisów przejściowych określonych w podrozdziale OF.4, w którym to przypadku ocena na podstawie następujących kryteriów nie jest potrzebna.

Podporządkowanie

- (a) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b) i ust. 2 punktu OF.25, jest klasyfikowana po roszczeniach wszystkich ubezpieczających, ubezpieczonych i beneficjentów oraz wierzycieli niepodporządkowanych;

Brak cech powodujących lub przyspieszających niewypłacalność

- (b) pozycja podstawowych środków własnych nie obejmuje cech, które mogą spowodować niewypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji lub które mogą przyspieszyć stanie się niewypłacalnym przez zakład;

Czas trwania

- (c) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b) i ust. 2 punktu OF.25, nie ma określonego terminu wykupu lub

pierwotny termin wykupu wynosi co najmniej 5 lat, w przypadku gdy data wykupu jest pierwszą umowną możliwością spłaty lub wykupu pozycji podstawowych środków własnych;

W tym celu: Pozycja nie obejmuje warunku umownego przewidującego opcję kupna przed upływem 5 lat od daty emisji, w tym opcję kupna opartą na nieprzewidzianych zmianach, pozostających poza kontrolą zakładu, związanych ze sposobem traktowania pozycji środków własnych. Z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich odpowiednich kryteriów oraz z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez organ nadzoru, dopuszczalne są ustalenia opierające się na nieprzewidzianych zmianach pozostających poza kontrolą zakładu, które dałyby podstawę do transakcji lub uzgodnień, które nie są uznawane za spłatę lub wykup.

Spłata lub wykup lub ograniczone zachęty do wykupu

- (d) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b), i ust. 2 punktu OF.25, podlega spłacie lub wykupowi wyłącznie stosownie do decyzji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, zaś spłata lub wykup pozycji podstawowych środków własnych są uzależnione od uprzedniego zatwierdzenia przez organ nadzoru;

W tym celu: Warunki danej pozycji lub dowolnego powiązanego uzgodnienia mogą obejmować ograniczone zachęty do wykupu określone w podrozdziale OF.2.4 (OF.31.). Pozycja jest traktowana jako spłacona lub wykupiona ze skutkiem od dnia powiadomienia posiadaczy pozycji lub dnia zatwierdzenia przez organ nadzoru, jeśli nie jest wymagane powiadomienie, i z tą datą zostaje wyłączona ze środków własnych.

- (d)bis pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b) i ust. 2 punktu OF.25, może obejmować ograniczone zachęty do spłaty lub wykupu tej pozycji podstawowych środków własnych;

Zawieszenie spłaty lub wykupu w przypadku niezgodności z SCR

- (e) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b) i ust. 2 punktu OF.25 przewiduje zawieszenie spłaty lub wykupu w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy spłata lub wykup doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał kapitałowy wymóg wypłacalności a spłata lub wykup nie będą prowadzić do niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;

W tym celu: Warunki umowy dotyczące danej pozycji środków własnych obejmują postanowienie o zawieszeniu spłaty lub wykupu danej pozycji w dowolnym momencie, aż do dnia spłaty lub wykupu w przypadku niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub jeżeli spłata lub wykup doprowadziłyby do takiej niezgodności.

- (e)bis niezależnie od lit. (e) ust. 1 pozycja podstawowych środków własnych może tylko zezwalać na spłatę lub wykup tej pozycji w przypadku wystąpienia niezgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności lub w przypadku, gdy spłata lub wykup

doprowadziłyby do takiej niezgodności, jedynie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- (i) organ nadzoru wyjątkowo uchylił zawieszenie spłaty lub wykupu tej pozycji;
- (ii) pozycja jest wymieniana lub zamieniana na inną pozycję środków własnych z kategorii 1, kategorii 2 lub kategorii 3, która jest co najmniej tej samej jakości;
- (iii) minimalny wymóg kapitałowy jest spełniony po spłacie lub wykupie.

Odroczenie wypłat w przypadku niezgodności z SCR

- (f) pozycja podstawowych środków własnych, w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (a), (b) i ust. 2 punktu OF.25, przewiduje odroczenie wypłat w przypadku występowania niezgodności z minimalnym wymogiem kapitałowym lub w przypadku, gdy wypłata zysku doprowadziłyby do takiej niezgodności, do czasu, gdy zakład będzie spełniał minimalny wymóg kapitałowy, a wypłata zysku nie będzie prowadziła do niezgodności z minimalnym wymogiem kapitałowym;

Dla celów OF.26 (f) warunki umowy dotyczące pozycji środków własnych są takie, że działanie odroczenia uchyla wymóg wykupu z chwilą umownego terminu wykupu.

Brak obciążeń

- (g) pozycja podstawowych środków własnych jest wolna od obciążeń i nie jest połączona z żadną inną transakcją, która wzięta pod uwagę łącznie ze zobowiązaniem podporządkowanym, mogłoby podważyć cechy, które pozycja musi posiadać zgodnie z OF.26.

OF.27. (Wymiana lub zamiana i spłata)

Dla celów niniejszego rozdziału wymiana lub zamiana pozycji podstawowych środków własnych na inną pozycję podstawowych środków własnych kategorii 1, kategorii 2 lub pozycję podstawowych środków własnych kategorii 3 lub spłata lub wykup pozycji środków własnych kategorii 3 z wpływów z tytułu nowej pozycji podstawowych środków własnych, która jest co najmniej tej samej jakości, nie jest uznawana za spłatę lub wykup, pod warunkiem, że wymiana, zamiana, spłata lub wykup podlega zatwierdzeniu przez organ nadzoru.

OF.28. Dla celów lit. (e) punktu OF.26, odniesienia do kapitałowego wymogu wypłacalności należy odczytywać jako odniesienia do minimalnego wymogu kapitałowego w przypadku, gdy niezgodność z minimalnym wymogiem kapitałowym wystąpi przed niezgodnością z kapitałowym wymogiem wypłacalności.

OF.29. Dla celów OF.26 (b), punkt OF.9 (b) stosuje się do pozycji podstawowych środków własnych kategorii 3 w taki sam sposób jak do pozycji, o których mowa w OF.3 (1) (c), (e) i (2).

OF.2.4. Obciążenia i zachęty do wykupu

Obciążenia

OF.30.

Dla celów OF.9 (j), OF.20 (g) oraz OF.26 (g):

- (a) Ocena, czy pozycja środków własnych jest obciążona, jest dokonywana na podstawie skutku ekonomicznego obciążenia i rodzaju pozycji, stosując zasadę przewagi treści nad formą.
- (b) Obciążenia obejmują m.in.:
 - (i) tytuły prawne do przeprowadzania kompensat,
 - (ii) ograniczenia,
 - (iii) opłaty lub gwarancje,
 - (iv) posiadanie pozycji środków własnych zakładu;
 - (v) skutek transakcji lub grupy powiązanych transakcji, które mają taki sam skutek jak jeden spośród ppkt (i)-(iv) powyżej,
 - (vi) skutek transakcji lub grupy powiązanych transakcji, który w inny sposób podważyłby możliwość spełnienia przez pozycję kryteriów dotyczących klasyfikacji jako pozycja środków własnych.
- (c) Obciążenie wynikające z transakcji lub grupy transakcji, które jest równoważne z posiadaniem akcji własnych obejmuje przypadek, w którym zakład posiada własne pozycje kategorii 1, kategorii 2 lub kategorii 3.
- (d) W przypadku, gdy obciążenie jest równoznaczne z posiadaniem akcji własnych, zakład pomniejszy rezerwę uzgodnieniową o kwotę obciążonej pozycji.
- (e) Jeśli pozycja jest obciążona w takim stopniu, że nie spełnia już kryteriów klasyfikacji, pozycji takiej nie należy klasyfikować jako środki własne.
- (f) Jeśli pozycja jest obciążona, ale po uwzględnieniu obciążenia spełnia ona kryteria dla niższej kategorii środków własnych, daną pozycję klasyfikuje się na podstawie łącznych cech danej pozycji i obciążenia.

Zachęty do wykupu

OF.31.

- (1) Dla celów OF.9 (f), OF.20 (d) oraz OF.26 (d), zakład powinien uznać zachęty do wykupu, które nie są ograniczone, jako niedozwolone w żadnej kategorii.
- (2) Zachęty do wykupu, które nie są ograniczone obejmują:

- (a) podstawowe rozliczenie w akcjach w połączeniu z opcją kupna;
 - (b) obowiązkową zamianę w połączeniu z opcją kupna;
 - (c) zmianę struktury wypłat ze stopy stałej na zmienną w połączeniu z opcją kupna;
 - (d) podwyższenie kwoty głównej, które ma zastosowanie po dacie wezwania, w połączeniu z opcją kupna;
 - (e) jakiegokolwiek inne postanowienie lub uzgodnienie, które mogłoby zasadnie zostać uznane za stanowiące podstawę ekonomiczną dla prawdopodobnego wykupu pozycji.
- (3) W przypadku pozycji, o których mowa w OF.18, zakłady mogą włączać ograniczone zachęty do wykupu, o ile nie wystąpią one przed upływem 10 lat od daty emisji danej pozycji. W przypadku pozycji, o których mowa w OF.25, zakłady mogą włączać ograniczone zachęty, o ile nie wystąpią one przed upływem 5 lat od daty emisji danej pozycji.
- (4) Zachęty do wykupu w formie wzrostu marży dla danego instrumentu (step-up) związanego z opcją kupna są ograniczone, jeśli taki wzrost marży ma postać pojedynczego podwyższenia nominalnej stopy procentowej i powoduje podwyższenie ponad początkową stopę, które nie przekracza wyższej z następujących dwóch kwot:
- (a) 100 punktów bazowych minus spread swapu pomiędzy początkowym indeksem bazowym a bazowym indeksem z podwyższoną marżą; lub
 - (b) 50% pierwotnego spreadu kredytowego minus spread swapu pomiędzy początkowym indeksem bazowym a bazowym indeksem z podwyższoną marżą.

OF.2.5. Uzupełniające środki własne kategorii 2

OF32. Uzupełniające środki własne to pozycje inne niż podstawowe środki własne, które mogą zostać wykorzystane do pokrycia strat. Obejmują one następujące pozycje w stopniu, w jakim nie stanowią one pozycji podstawowych środków własnych:

- 1) nieopłacony kapitał zakładowy lub kapitał założycielski, do którego opłacenia nie wezwano;
- 2) akredytywy lub gwarancje;
- 3) wszelkie inne prawnie wiążące zobowiązania wobec zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji.

OF.33. Uzupełniające środki własne podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez organ nadzoru. Włączenia pozycji do uzupełniających środków własnych dla celów testów stresu nie należy uznawać za wstępne zatwierdzenie pozycji.

OF.34. Dla potrzeb testów stresu następujące pozycje uzupełniających środków własnych, które obecnie są wykorzystywane w celu spełnienia wymogów wypłacalności w ramach dyrektywy Wypłacalność I, mogą być klasyfikowane jako uzupełniające środki własne kategorii 2 w kwotach, w których są one obecnie uznane lub zatwierdzone:

(1) akredytywy i gwarancje zarządzane powierniczo na zlecenie wierzycieli ubezpieczeniowych przez niezależnego powiernika i wystawione przez instytucje kredytowe upoważnione zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE.

(2) wszelkie przyszłe należności, jakie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych lub towarzystwa ubezpieczeń armatorów o zmiennej wysokości wkładów/składek ubezpieczające jedynie ryzyka jednostek pływających (na morzach, jeziorach, rzekach i kanałach) , odpowiedzialność cywilną z tytułu użytkowania jednostek pływających (na morzach, jeziorach, rzekach i kanałach) oraz wydatki na pokrycie kosztów ochrony prawnej i postępowania sądowego, mogą otrzymać od swoich członków w formie dodatkowego wkładu/składek w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

(3) wszelkie przyszłe należności, jakie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych lub inne towarzystwa ubezpieczeń o zmiennej wysokości wkładów/składek mogą otrzymać od swoich członków w ciągu kolejnych 12 miesięcy, niewchodzące w zakres ust. 2 powyżej oraz obecnie dopuszczone do spełnienia wymogów wypłacalności na podstawie systemu Wypłacalność I.

OF.35. Jeśli jakakolwiek inna pozycja jest obecnie dopuszczona do spełnienia wymogów wypłacalności i może stanowić uzupełniające środki własne na podstawie dyrektywy Wypłacalność II, wówczas może ona dla potrzeb przeprowadzenia testów stresu również zostać zaklasyfikowana jako uzupełniające środki własne kategorii 2, pod warunkiem że stanowi ona pozycje środków własnych, które - w przypadku objęcia ich wezwaniem do opłacenia i ich opłacenia - zostałyby zaklasyfikowane do kategorii 1. W przeciwnym razie pozycja może być sklasyfikowana jako uzupełniające środki własne kategorii 3.

OF.36. Należy przedstawić szczegółowe informacje odnośnie umów, o których mowa w OF.35., wraz z wyjaśnieniem, dlaczego pozycja ta powinna być traktowana jako uzupełniające środki własne, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez organ nadzoru, po wejściu w życie dyrektywy Wypłacalność II.

OF.37. Pozycje lub umowy, które obecnie istnieją, ale które nie są brane pod uwagę przy obliczaniu środków własnych wg systemu Wypłacalność I, mogą w przyszłości zostać zatwierdzone jako uzupełniające środki własne kategorii 2. Nie są one uwzględniane w środkach własnych na potrzeby testów stresu, ale szczegóły dotyczące tych umów, w tym kwota wraz z wyjaśnieniem, dlaczego dana pozycja powinna być traktowana jako uzupełniające środki własne kategorii 2, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez organ nadzoru, po wejściu w życie dyrektywy Wypłacalność II, mogą zostać przedstawione.

OF.2.6. Uzupełniające środki własne kategorii 3

OF.38. Dla celów testu stresu istniejące obecnie umowy dopuszczone do spełnienia wymogów wypłacalności, które stanowiłyby uzupełniające środki własne na podstawie dyrektywy Wypłacalność II, ale które nie byłyby dopuszczone jako uzupełniające środki

własne kategorii 2 ze względu na to, że dana pozycja nie została zaklasyfikowana do kategorii 1 w przypadku objęcia jej wezwaniem do opłacenia i w przypadku jej opłacenia, mogą zostać sklasyfikowane jako uzupełniające środki własne kategorii 3.

OF.39. Pozycje lub umowy, które obecnie istnieją, ale które nie są brane pod uwagę przy obliczaniu środków własnych wg systemu Wyłatalność I, mogą w przyszłości zostać zatwierdzone jako uzupełniające środki własne kategorii 3. Nie są one uwzględniane w środkach własnych na potrzeby testów stresu, ale szczegóły dotyczące tych umów, w tym kwota wraz z wyjaśnieniem, dlaczego dana pozycja powinna być traktowana jako uzupełniające środki własne kategorii 3, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez organ nadzoru, po wejściu w życie dyrektywy Wyłatalność II, mogą zostać przedstawione.

OF.3. Pozycje niezawarte w wykazie

W przypadku, gdy pozycja środków własnych nie jest objęta wykazami zawartymi w OF.3, OF.18, OF.25, ale (a) może być użyta jako środki własne, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, oraz (b) wykazuje cechy określone w OF.9, OF.20 lub OF.26, może być uznana za podstawowe środki własne dla celów niniejszej specyfikacji technicznej. Zakłady nie powinny jednak zakładać zatwierdzenia.

OF.4. Środki przejściowe

Zakłady powinny przeprowadzić ocenę wszystkich pozycji podstawowych środków własnych w celu ustalenia, czy spełniają one warunki klasyfikacji na podstawie OF.9 i OF.20. W przypadku spełnienia warunków zaklasyfikowania do danej kategorii, pozycja powinna zostać zaklasyfikowana do tej kategorii i nie powinna podlegać środkom przejściowym.

Pozycje środków własnych zawarte w kategorii 1 na mocy środków przejściowych, po ich dodaniu do innych pozycji wymienionych w OF.44, są ograniczone do 20% całkowitej kategorii 1. Pozycje podstawowych środków własnych zawarte w kategorii 2 na mocy środków przejściowych, są dodawane do innych pozycji środków własnych kategorii 2 dla celów stosowania limitów określonych w rozdziale OF.5

4.1 Środki przejściowe – klasyfikacja pozycji do kategorii 1

OF.40. Pozycje podstawowych środków własnych, które:

(1) mogą stanowić środki własne do wysokości 50% marginesu wyłatalności zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 73/239/EWG, art. 1 dyrektywy 2002/13/WE, art. 27 ust. 3 dyrektywy 2002/83/WE oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy 2005/68/WE;

2) w inny sposób nie zostałyby zaklasyfikowane do kategorii 1 lub kategorii 2 zgodnie z OF.9 lub OF.20, zostają włączone do podstawowych środków własnych kategorii 1.

4.2 Środki przejściowe – klasyfikacja pozycji do kategorii 2

OF.41. Podstawowe środki własne, które mogą stanowić środki własne do wysokości 25% marginesu wypłacalności zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, przyjętymi na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 73/239/EWG, art. 1 dyrektywy 2002/13/WE, art. 27 ust. 3 dyrektywy 2002/83/WE oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy 2005/68/WE, są włączane do podstawowych środków własnych kategorii 2;

OF.5. Dopuszczalność środków własnych

OF.42. W odniesieniu do zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności:

(a) dopuszczona kwota pozycji kategorii 1 powinna być w wysokości co najmniej połowy kapitałowego wymogu wypłacalności;

(b) dopuszczona kwota pozycji kategorii 3 powinna być mniejsza niż 15% kapitałowego wymogu wypłacalności;

(c) suma dopuszczonych kwot pozycji kategorii 2 i 3 nie powinna przekraczać 50% kapitałowego wymogu wypłacalności.

OF.43. W odniesieniu do zgodności z minimalnym wymogiem kapitałowym dopuszczona kwota pozycji kategorii 1 powinna być w wysokości co najmniej 80% kapitałowego wymogu wypłacalności.

OF.44. W ramach limitu, o którym mowa w OF.42 (a) i OF.43, suma następujących pozycji podstawowych środków własnych (ograniczonych pozycji kategorii 1) stanowi mniej niż 20% całkowitej kwoty pozycji kategorii 1:

(a) pozycji, o których mowa w ust 1 lit. (c) punktu OF.3;

(b) pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. (e) punktu OF.3;

(c) pozycji, o których mowa w ust. 2 punktu OF.3;

(d) pozycji, które są zawarte w podstawowych środkach własnych kategorii 1 na podstawie środków przejściowych określonych w OF.40 i OF.41.

ROZDZIAŁ 5 – GRUPY

G.1. Wstęp

G.1.1. Obliczanie wypłacalności grupy: opis metod

G.1. Grupy powinny obliczać kapitałowy wymóg wypłacalności grupy oraz środki własne grupy zgodnie z metodą opartą na sprawozdaniach skonsolidowanych (Metoda 1: metoda podstawowa).

Do celów przeprowadzenia testów stresu, grupy znajdujące się w fazie procesu przedaplikacyjnego modelu wewnętrznego powinny sprawozdawać kapitałowy wymóg wypłacalności na podstawie standardowej formuły, przy czym są one zachęcane do wysłania również wyników modeli wewnętrznych na zasadzie dobrowolności.

G.2. Metodę odliczeń i agregacji (Metoda 2) lub połączenie metod można zastosować, gdy:

- (a) ilość i jakość informacji dostępnych w odniesieniu do zakładu powiązanego nie byłaby dla niego wystarczająca, aby zastosować metodę 1;
- (b) zakład powiązany nie jest objęty modelem wewnętrznym grupy, w przypadkach, w których model wewnętrzny grupy, zatwierdzony zgodnie z art. 231 dyrektywy 2009/138/WE, stosuje się do obliczania skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy;
- (c) dla celów lit. b), ryzyka, które nie są ujęte w modelu wewnętrznym grupy, są nieistotne w stosunku do ogólnego profilu ryzyka grupy;
- (d) zastosowanie metody 1 w odniesieniu do zakładu powiązanego – lub kilku zakładów powiązanych – byłoby nadmiernie uciążliwe, zaś charakter, skala i złożoność ryzyk grupy sprawiają, że stosowanie metody 2 w odniesieniu do zakładu powiązanego – lub kilku zakładów powiązanych – nie ma istotnego wpływu na wyniki obliczania wypłacalności grupy;
- (e) transakcje wewnątrz grupy nie są znaczące, zarówno pod względem wielkości, jak i wartości transakcji;
- (f) grupa obejmuje powiązane zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji państwa trzeciego, jeśli przyjęte zostały akty delegowane na podstawie ust. 4 lub 5 artykułu 227 dyrektywy 2009/138/WE określające, że systemy wypłacalności tych państw trzecich są równoważne lub tymczasowo równoważne.

G.3. Na potrzeby przeprowadzenia testów stresu, grupy, które chcą zastosować metodę odliczeń i agregacji lub połączenie metod, powinny omówić to z właściwym organami sprawującymi nadzór nad grupą. Każda decyzja podjęta w tym zakresie przez organ sprawujący nadzór nad grupą dotyczy wyłącznie testu stresu i nie może być traktowana jako ostateczna decyzja w sprawie wyboru metody obliczeń dla celów dyrektywy Wypłacalność II.

G.1.2. Zakres

G.4. Obliczenia powinny zostać przeprowadzone na poziomie najwyższego występującego w EOG zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej (tj. podmiotu EOG, który standardowo sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe) i powinny one obejmować „grupę” w rozumieniu art. 212 dyrektywy 2009/138/WE. Ogólnie dla celów oceny wypłacalności udziały kapitałowe w jednostkach, które są wyłączone z zakresu nadzoru nad grupą zgodnie z art 3.3 IGD (art. 214 dyrektywy 2009/138/WE), należy odjąć od środków własnych na pokrycie wypłacalności grupy.

G.5. Wszystkie części grupy niezbędne do zapewnienia właściwego zrozumienia grupy oraz potencjalnych źródeł ryzyk w obrębie grupy muszą zostać uwzględnione w ramach grupy dla celów prawidłowej oceny wypłacalności grupy.

G.1.3. Założenia dotyczące traktowania powiązanych zakładów ubezpieczeń państw trzecich i grup państw trzecich

G.6. Dyrektywa 2009/138/WE zawiera przepisy szczególne dotyczące traktowania działalności ubezpieczeniowej w państwach trzecich, w następujących przypadkach:

- i. grupy z EOG, które obejmują powiązany zakład ubezpieczeń (reasekuracji) państwa trzeciego;
- ii. grupy państwa trzeciego, które obejmują powiązany zakład ubezpieczeń (reasekuracji) w EOG;
- iii. działalność reasekuracyjna zakładów państw trzecich, które zapewniają reasekurację zakładów lub grup z EOG.

G.7. Te trzy sytuacje są przedmiotem oceny równoważności określonej w dyrektywie 2009/138/WE. Jednak oceny równoważności i wszelkie powiązane decyzje nie będą dostępne dla celów przeprowadzania testów stresu. Poniższe akapity przedstawiają wskazówki w zakresie wymaganego podejścia.

a. Grupy z EOG, które obejmują powiązany zakład ubezpieczeń (reasekuracji) państwa trzeciego

G.8. Podczas stosowania metody odliczeń i agregacji w odniesieniu do włączenia zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) państwa trzeciego, grupy mogą stosować kapitałowe wymogi wypłacalności i dopuszczalne środki własne powiązanych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) państwa trzeciego obliczone zgodnie z ich lokalnymi przepisami, nie naruszając ewentualnych przyszłych ustaleń Komisji Europejskiej dotyczących równoważności oraz przyszłych decyzji organów sprawujących nadzór nad grupą.

b. Grupy państwa trzeciego, które obejmują podgrupę z EOG;

- G.9. Jeśli grupa, która ma swoją siedzibę w państwie trzecim, ma podgrupę w EOG, powinna ona obliczać swoją wypłacalność grupy stosując zasady dyrektywy Wypłacalność II na poziomie podgrupy z EOG.
- G.10. Obliczenia dla grupy powinny zostać wykonane na poziomie najwyższego dominującego podmiotu w Unii. W przypadku, gdy w ramach Unii występuje więcej niż jedna podgrupa, grupy powinny przeprowadzić obliczenia grupowe dla każdej podgrupy.
- G.11. Grupy ze Szwajcarii, uczestniczące w przeprowadzaniu testu stresu ze mogą postępować zgodnie z pełnymi szwajcarskimi wymogami regulacyjnymi (tj. Swiss Solvency Test) i z tego powodu są zwolnione z G.9. i G.10., jeśli uczestniczą w testach stresu na najwyższym poziomie grupy w Szwajcarii.

c. Działalność reasekuracyjna zakładów państw trzecich, które zapewniają reasekurację zakładów lub grup z EOG

- G.12. Ograniczanie ryzyka zapewniane przez reasekuratorów państw trzecich, w przypadku przeprowadzania obliczeń z użyciem standardowej formuły i, w stosownych przypadkach, modelu wewnętrznego należy traktować jak ograniczanie ryzyka zapewniane przez reasekuratorów z EOG.

G.1.4. Dostępność środków własnych grupy

- G.13. W celu dokonania oceny wypłacalności grupy konieczne jest ustalenie kwoty środków własnych grupy dopuszczalnych na pokrycie SCR grupy. Ocena ta musi zostać przeprowadzona po wyeliminowaniu podwójnego stosowania dopuszczalnych środków własnych w ramach grupy, niezależnie od metody obliczeń (metoda 1, metoda odliczeń i agregacji lub połączenie metod).
- G.14. Ocena musi uwzględniać dostępność środków własnych każdego powiązanego zakładu ubezpieczeń (reasekuracji), przedsiębiorstwa usług pomocniczych, spółki celowej, ubezpieczeniowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w zakresie wypłacalności grupy. Oznacza to, że środki własne, które nie mogą stać się zamienne albo zbywalne dla grupy w terminie maksymalnie 9 miesięcy nie mogą zostać uznane za efektywnie dostępne na poziomie grupy. Środki własne zamienne to takie, dla których brak jest wskazania, że mogą pokrywać tylko niektóre straty a środki własne zbywalne to takie, dla których brak jest istotnych przeszkód dla przeniesienia ich z jednego podmiotu w grupie do drugiego)

G.2. Metoda oparta na sprawozdaniach skonsolidowanych

G.2.1. Ustalanie danych skonsolidowanych do obliczenia wypłacalności grupy zgodnie z metodą 1

- G.15. Niniejszy podrozdział opisuje sposób, w jaki grupy powinny sporządzać skonsolidowane dane do obliczania wypłacalności grupy zgodnie z metodą opartą na sprawozdaniu skonsolidowanym.

- G.16. Grupy powinny przygotować dane skonsolidowane w następujący sposób:
- a) dokonać pełnej konsolidacji danych wszystkich zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji, zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji państwa trzeciego, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych, które są spółkami zależnymi zakładu dominującego;
 - b) dokonać pełnej konsolidacji danych spółek celowych, na które zakład posiadający udziały kapitałowe lub jedna z jego spółek zależnych przeniósł ryzyko, z wyjątkiem:
 - i) spółek celowych, które albo są określone w art. 13 ust. 26 dyrektywy 2009/138/WE i przestrzegają wymogów określonych w art. 211 tej dyrektywy albo – w stosownych przypadkach – wymogów prawa państwa członkowskiego, zgodnie z art. 211 ust. 3 tej dyrektywy oraz
 - ii) spółek celowych podlegających nadzorowi organu nadzoru państwa członkowskiego i przestrzegających wymogów równoważnych z wymogami określonymi w art. 211 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE;
 - c) dokonać proporcjonalnej konsolidacji danych zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji, zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji państwa trzeciego, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz przedsiębiorstw usług pomocniczych zarządzanych przez zakład objęty lit. a) powyżej wraz z jednym lub więcej niż jednym zakładem niewłączonym do lit. a) powyżej, w przypadku, gdy odpowiedzialność tych zakładów jest ograniczona do udziału posiadanego przez nich kapitału;
 - d) na podstawie skorygowanej metody praw własności, włączyć dane wszystkich udziałów kapitałowych w powiązanych zakładach ubezpieczeń lub reasekuracji, zakładach ubezpieczeń lub reasekuracji państwa trzeciego, ubezpieczeniowych spółkach holdingowych i finansowych spółkach holdingowych o działalności mieszanej, które nie są jednostkami zależnymi zakładu dominującego i które nie są uwzględniane na podstawie lit. a) i c) powyżej;
 - e) uwzględnić proporcjonalny udział środków własnych podmiotów obliczonych zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi, o których mowa w art. 2 ust. 7 dyrektywy 2002/87/WE, w odniesieniu do udziałów kapitałowych w powiązanych podmiotach, które są instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i instytucjami finansowymi, zarządzającymi alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółkami zarządzania aktywami, instytucjami pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE, nieregulowanymi podmiotami prowadzącymi działalność finansową;
 - f) udziały we wszystkich powiązanych podmiotach spoza sektora finansowego, innych niż te, o których mowa w lit. a) do e) (zarówno dominujące, jak i o znaczącym wpływie) powinny być konsolidowane zgodnie z rozdziałem V.9., pkt 2, oznacza to, że odpowiednie wymogi kapitałowe (m.in. wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka cen akcji i

wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka koncentracji) powinny być obliczane w oparciu o wartość tego udziału, na podstawie przepisów określonych w sekcjach SCR.5.5 i SCR.5.7-SCR.5.9.

W przypadku powiązanych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w ramach grupy, przedsiębiorstwa podlegałyby lit. f) i byłyby konsolidowane zgodnie z V.9 ust. 2.

G.17. Skonsolidowane środki własne grupy nie powinny obejmować transakcji wewnątrzgrupowych.

G.18. Dla celów przeprowadzenia testów stresu udziały w powiązanych podmiotach, które są instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i instytucjami finansowymi, zarządzającymi alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółkami zarządzania aktywami, instytucjami pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE oraz nieregulowanymi podmiotami prowadzącymi działalność finansową, zgodnie z opisem zawartym w G.16(e), powinny zostać odjęte od danych skonsolidowanych wykorzystywanych do obliczania wypłacalności grupy. Jeśli działalność bankowa jest nieistotna dla grupy, dla uproszczenia może ona zostać włączona.

G.2.2. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe grupy

G.19. Najlepsze oszacowanie grupy zobowiązań ubezpieczeniowych powinno stanowić sumę:

- a) najlepszego oszacowania zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe, obliczonego zgodnie z art. 75-86 dyrektywy 2009/138/WE;
- b) proporcjonalnego udziału najlepszego oszacowania, obliczonego zgodnie z art. 75-86 dyrektywy 2009/138/WE, powiązanych zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji, zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji państwa trzeciego, o których mowa w lit. a) i c) pkt G.16.

Powyższe obliczenia powinny uwzględniać wszelkie regulacje przeznaczone dla długoterminowych produktów z gwarancjami stosowane na poziomie pojedynczego zakładu.

Powyższe obliczenia powinny uwzględniać proporcjonalny udział zakładu powiązanego włączonego w skonsolidowane sprawozdanie finansowe. W przypadku, gdy proporcjonalny udział stosowany w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wynosi 100% w odniesieniu do zakładu powiązanego, proporcjonalny udział powinien wynosić 100%.

G.20. Opisane powyżej najlepsze oszacowanie nie powinno zawierać żadnych transakcji wewnątrzgrupowych. W przypadku umów reasekuracji należy dokonać następujących korekt:

- a) najlepsze oszacowanie zakładu przyjmującego ryzyko nie powinno obejmować przepływów pieniężnych wynikających ze zobowiązań z tytułu wewnątrzgrupowych umów reasekuracji;
- b) zakład, który ceduje ryzyko, nie powinien ujmować kwot należnych z wewnątrzgrupowych umów reasekuracji.

G.21. W odniesieniu do zakładów państw trzecich, o których mowa w lit. a) i c) pkt G16, grupy powinny obliczać rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe zgodnie z art. 75-86 dyrektywy 2009/138/WE, stosując regulacje przewidziane dla długoterminowych produktów z gwarancjami. W przypadku stosowania środków przejściowych należy zastosować przejście z obecnego systemu państwa trzeciego do dyrektywy Wyłagalność II.

G.22. Margines ryzyka rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla grupy powinien być równy sumie następujących pozycji:

- (a) marginesu ryzyka zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe;
- (b) proporcjonalnego udziału zakładu posiadającego udziały kapitałowe w marginesie ryzyka powiązanych zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji oraz zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji państwa trzeciego, o których mowa w lit. a) i c) pkt G.16.

G.2.3. Skonsolidowany wymóg kapitałowy SCR grupy

G.23. Grupy powinny obliczać skonsolidowany kapitałowy wymóg wyłagalności grupy jako sumę następujących pozycji:

- a) kapitałowego wymogu wyłagalności, obliczonego na podstawie (w pełni lub proporcjonalnie) skonsolidowanych danych, o których mowa w lit. a)-c) pkt G.16 zgodnie z zasadami określonymi w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE (SCR^{diversified}³⁰);
- b) proporcjonalnego udziału kapitałowych wymogów wyłagalności każdego powiązanego zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które nie są zakładami zależnymi, a o których mowa w lit. d) pkt G.16. W szczególności również w przypadku powiązanych ubezpieczeniowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej z EOG i państw trzecich oraz zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) państw trzecich, które nie są jednostkami zależnymi, indywidualny kapitałowy wymóg wyłagalności, wyłącznie dla potrzeb

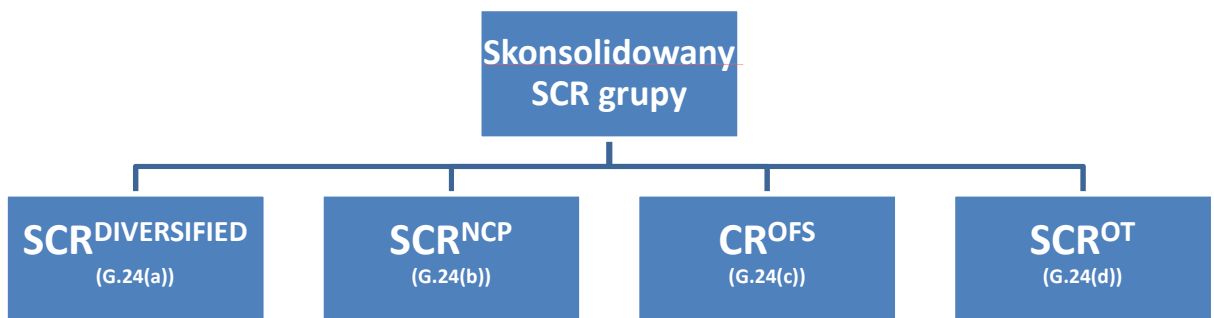
³⁰ SCR^{diversified}, w przypadku stosowania standardowej formuły, stanowi następującą sumę:

$$SCR^{diversified} = BSCR^{diversified} + SCR_{operation}^{diversified} + Adj_{TP}^{group} + Adj_{DT}^{group}$$

obliczania wypłacalność grupy, należy obliczać zgodnie z art. 100-127 dyrektywy 2009/138/WE, tak jakby były one zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji w Unii (SCR^{NCP}).

c) proporcjonalnego udziału wymogów kapitałowych instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółek zarządzania aktywami oraz instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE, obliczonych zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi oraz proporcjonalnego udziału referencyjnych wymogów kapitałowych nieregulowanych przedsiębiorstw prowadzących działalność finansową, o których mowa w lit. e) pkt G.16;

d) kapitałowych wymogów wypłacalności pozostałych podmiotów powiązanych, o których mowa w lit. f) pkt G.16 (SCR^{OT}).

G.24. Dla celów przeprowadzenia testu stresu, od skonsolidowanego wymogu kapitałowego SCR grupy należy odjąć proporcjonalny udział odpowiednich sektorowych wymogów kapitałowych instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółek zarządzania aktywami oraz instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE oraz proporcjonalny udział nominalnych wymogów kapitałowych nieregulowanych podmiotów prowadzących działalność finansową, zgodnie z opisem zawartym w pkt G.23 c). Jeśli te wymogi kapitałowe są nieistotne dla grupy, dla uproszczenia można je uwzględnić.

G.2.4. Dodatkowe wskazówki dotyczące obliczania skonsolidowanego wymogu kapitałowego SCR grupy :

a. Korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat

G.25. Przy zastosowaniu metody 1 lub połączenia metod (przy czym nie wówczas, gdy stosowana jest wyłącznie metoda odliczeń i agregacji), do (w pełni i proporcjonalnie) skonsolidowanych danych ustalonych zgodnie z literą a) – c) pkt G.16 należy zastosować korektę z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat.

G.26. Wyliczenia na bazie netto (*net*) grupy powinny być ustalone na poziomie podmodułów (*sub-module*) w oparciu o następujący wzór:

$$netSCR_{sub-module}^{group} = grossSCR_{sub-module}^{group} +$$
$$- \sum_{solo} \alpha^{solo} \left(grossSCR_{sub-module}^{solo} - netSCR_{sub-module}^{solo} \right) \bullet \min \left(1; \frac{FDB^{solo}}{grossSCR^{solo} - netSCR^{solo}} \right)$$

gdzie:

- α^{solo} oznacza udział procentowy stosowany do sporządzenia danych skonsolidowanych,

- FDB^{solo} oznacza całkowitą kwotę FDB (przyszłych świadczeń uznaniowych) na poziomie indywidualnego zakładu, skorygowaną w razie potrzeby o transakcje wewnątrzgrupowe,

- $netSCR_{sub-module}^{solo}$ i $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ należy wyznaczyć biorąc pod uwagę odpowiedni scenariusz na poziomie grupy, zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w następnym punkcie,

- $grossSCR^{solo}$ i $netSCR^{solo}$ oznaczają zagregowane $grossSCR_{sub-module}^{solo}$ i $netSCR_{sub-module}^{solo}$ przy zastosowaniu odpowiednich macierzy zależności, dla każdego indywidualnego zakładu ubezpieczeń (reasekuracji), który jest w pełni lub częściowo konsolidowany.

G.27. Przy ustalaniu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat na poziomie podmodułu, grupa powinna uwzględnić rzeczywistą zdolność do pokrywania strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe każdego indywidualnego zakładu ubezpieczeń (reasekuracji), który jest w pełni lub częściowo konsolidowany.

G.28. W szczególności w przypadku, gdy standardowa formuła wymaga dokonania wyboru spośród alternatywnych scenariuszy, w celu ustalenia zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat w podmodułach w obliczeniach grupowych, w przypadku każdego indywidualnego zakładu ubezpieczeń (reasekuracji), który jest w pełni lub częściowo konsolidowany należy wziąć pod uwagę scenariusz odpowiedni dla

grupy. Zatem możliwe powinno być ponowne obliczenie $netSCR_{sub-mod\ ule}^{solo}$ i $grossSCR_{sub-mod\ ule}^{solo}$.

G.29. Ograniczenie efektu pokrywania strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe do wysokości przyszłych świadczeń uznaniowych (FDB) dotyczy zarówno efektu pokrywania strat na poziomie grupy, jak i na poziomie indywidualnym. Wartość FDB na poziomie grupy powinna odpowiadać części FDB odnoszącej się do w pełni lub proporcjonalnie skonsolidowanych danych sprawozdania grupowego.

G.30. Korekta z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat na poziomie grupy nie powinna przekraczać sumy indywidualnych korekt z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat, w pełni lub proporcjonalnie skonsolidowanych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji).

G.31. Jako alternatywa dla metody obliczeń proponowanej w G.26, jeśli występuje odpowiedni poziom jednorodności wśród przyszłych świadczeń uznaniowych zakładów posiadających udziały kapitałowe oraz zakładów ubezpieczeń (reasekuracji), które są konsolidowane w ramach grupy, grupa powinna obliczyć zdolność rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat na poziomie grupy zgodnie z następującym wzorem:

$$Adj_{TP}^{group} = \frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}} \cdot \sum_{solo} \alpha^{solo} \cdot Adj_{TP}^{solo}$$

gdzie:

- Adj_{TP}^{solo} oznacza korektę z tytułu zdolności do pokrywania strat przez rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na poziomie indywidualnym każdego zakładu ubezpieczeń (reasekuracji) włączonego w dane skonsolidowane, o których mowa w pkt G.23 lit. a);
- α^{solo} oznacza udział procentowy stosowany do sporządzenia danych skonsolidowanych;

- współczynnik $\frac{SCR^{diversified*}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo*}}$ oznacza korektę wynikającą z efektu dywersyfikacji

na poziomie grupy oraz, w szczególności, $SCR^{diversified*}$ ³¹ to SCR obliczany na podstawie danych skonsolidowanych, zgodnie z pkt G.23 lit. a) przed korektą z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i podatków odroczonech do pokrywania strat, a SCR^{solo*} to kapitałowy wymóg wypłacalności każdego zakładu

³¹ $SCR^{diversified*}$, w przypadku stosowania standardowej formuły, jest równy następującej sumie:
 $SCR^{diversified*} = BSCR^{diversified} + SCR_{operationd}^{diversified}$

ubezpieczeń (reasekuracji) uwzględnionego w skonsolidowanych danych przed zastosowaniem korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i podatków odroczonych do pokrywania strat.

G.32. Odpowiedni poziom jednorodności wśród przyszłych świadczeń uznaniowych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) posiadających udziały kapitałowe i zakładów kontrolowanych w ramach grupy może być oceniony w stosunku do rodzaju mechanizmu podziału zysków portfeli (tzn. biorąc pod uwagę rodzaj gwarancji finansowych) oraz w stosunku do bazowych rodzajów aktywów będących w posiadaniu zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) posiadających udziały kapitałowe i kontrolowanych. Dla celów oceny poziomu jednorodności istotną informacją może być lokalizacja geograficzna grupy (np. grupy krajowe lub transgraniczne).

b. Dostosowanie z tytułu zdolności do pokrywania strat przez rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

G.33. Przy zastosowaniu metody 1 lub połączenia metod (przy czym nie wówczas, gdy stosowana jest wyłącznie metoda odliczeń i agregacji) do (w pełni i proporcjonalnie) skonsolidowanych danych ustalonych zgodnie z lit. a) – c) pkt G.16 należy zastosować korektę z tytułu zdolności podatków odroczonych do pokrywania strat.

G.34. Grupa powinna obliczyć korektę z tytułu zdolności podatków odroczonych do pokrywania strat zgodnie z następującym wzorem:

$$Adj_{DT}^{group} = \frac{SCR^{diversifie\ d^{**}}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo^{**}}} \cdot \sum_{solo} \alpha^{solo} \cdot Adj_{DT}^{solo}$$

gdzie

α^{solo} oznacza udział procentowy stosowany do sporządzenia danych skonsolidowanych,

Adj_{DT}^{solo} oznacza korektę z tytułu efektu pokrywania strat przez podatki odroczone każdego indywidualnego zakładu ubezpieczeń (reasekuracji) uwzględnionego w danych skonsolidowanych, o których mowa w pkt G.23 lit. a);

$SCR^{solo^{**}}$ oznacza SCR po zastosowaniu korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat oraz przed zastosowaniem korekty z tytułu podatków odroczonych każdego indywidualnego zakładu ubezpieczeń

(reasekuracji) włączonego w dane skonsolidowane, o których mowa w pkt G.23 lit. a), oraz

$SCR^{diversifid^{**}}$ ³² oznacza SCR obliczony na podstawie danych skonsolidowanych zgodnie z pkt G.23 lit. a) po zastosowaniu korekty z tytułu zdolności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych do pokrywania strat oraz przed zastosowaniem korekty z tytułu podatków odroczonej.

c. Określenie waluty do celów obliczania ryzyka walutowego

G.35. W przypadku, gdy skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy jest obliczany, w całości lub w części, na podstawie standardowej formuły, walutę lokalną, o której mowa w podmodule ryzyka walutowego, należy rozumieć jako walutę wykorzystywaną do sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy.

G.36. Wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka walutowego powinien uwzględniać wszelkie odpowiednie instrumenty ograniczania ryzyka, które spełniają wymagania określone w (SCR.11.1-SCR.11.34 i SCR.12.1-SCR.12.28).

G.37. Jeśli skonsolidowany SCR jest obliczany w całości lub w części na podstawie standardowej formuły, wszystkie inwestycje denominowane w walucie powiązanej w granicach korytarza walutowego (pegged) z walutą skonsolidowanych sprawozdań finansowych należy wziąć pod uwagę zgodnie z SCR.5.75.

G.38. Dla potrzeb testu stresu, w przypadku, gdy grupy również zdecydowały się na dostarczenie skonsolidowanego SCR grupy przy użyciu modelu wewnętrznego, powyższe kwestie należy wziąć pod uwagę w modelu wewnętrznym grupy.

d. Podejście do funduszy wyodrębnionych i portfeli korekty dopasowującej na poziomie grupy zgodnie z metodą 1

G.39. Grupy muszą ustalić wszystkie istotne porozumienia dotyczące funduszy wyodrębnionych w ramach danych skonsolidowanych (pkt G.16, lit. a)-c)), niezależnie od tego, czy fundusz wyodrębniony występuje w ramach zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji z EOG czy z państwa trzeciego.

G.40. Tylko dla celów obliczenia nominalnego SCR i wydzielonych środków własnych (tj. środków własnych funduszu wyodrębnionego lub portfela korekty dopasowującej przekraczających nominalny SCR funduszu wyodrębnionego lub portfela korekty dopasowującej) dla każdego istotnego funduszu wyodrębnionego i każdego portfela korekty dopasowującej nie należy

³² $SCR^{diversifid^{**}}$, w przypadku stosowania standardowej formuły, jest równy następującej sumie:
$$SCR^{diversifid^{**}} = BSCR^{diversifid} + SCR_{operationib}^{diversifid} + Adj_{TP}^{group}$$

eliminować żadnych transakcji wewnątrzgrupowych między aktywami i zobowiązaniami związanymi z każdym istotnym funduszem wyodrębnionym lub każdym portfelem korekty dopasowującej a pozostałą częścią danych skonsolidowanych.

- G.41. Dlatego referencyjny SCR i wydzielone środki własne dla wszystkich istotnych funduszy wyodrębnionych lub dla portfela korekty dopasowującej, które pochodzą z działalności ubezpieczeniowej w EOG w danych skonsolidowanych będą takie same jak referencyjny SCR i ograniczone środki własne obliczone na poziomie indywidualnym. Ponadto nie należy ujmować dywersyfikacji między RFF lub portfelem korekty dopasowującej a pozostałą częścią skonsolidowanych danych lub innymi istotnymi funduszami wyodrębnionymi i portfelami korekty dopasowującej, w przypadku, gdy standardowa formuła jest wykorzystywana do obliczenia SCR grupy. W przypadku wykorzystywania modelu wewnętrznego systemu wykorzystywane do mierzenia efektów dywersyfikacji muszą uwzględniać ograniczenia dywersyfikacji wynikające z identyfikacji istotnych funduszy wyodrębnionych oraz ze stosowania korekty dopasowującej.
- G.42. Łączne wydzielone środki własne funduszu wyodrębnionego i portfela korekty dopasowującej na poziomie grupy, które mają zostać odliczone od rezerwy uzgodnieniowej grupy, powinny być sumą wszystkich wydzielonych środków własnych zidentyfikowanych w zakładach ubezpieczeń lub reasekuracji z EOG oraz ograniczonych środków własnych zidentyfikowanych we włączonym do danych skonsolidowanych zakładzie ubezpieczeń i reasekuracji państwa trzeciego (G.16 lit. a)-c)).
- G.43. Grupy muszą wyeliminować transakcje wewnątrzgrupowe w ramach pozostałej części danych skonsolidowanych (z wyłączeniem aktywów i zobowiązań wszystkich istotnych funduszy wyodrębnionych, ale z uwzględnieniem aktywów i zobowiązań wszystkich nieistotnych funduszy wyodrębnionych) przy obliczaniu SCR dla pozostałej części danych skonsolidowanych.
- G.44. Niezależnie od pkt G.40 obliczenia środków własnych grupy powinny być oparte na danych skonsolidowanych, które nie zawierają żadnych transakcji wewnątrzgrupowych i po wyeliminowaniu podwójnego wykorzystania kapitału (pkt G.13 i G.17)

G.2.5. Minimalny skonsolidowany SCR grupy

a. Uwagi ogólne

- G.45. Stosując metodę 1 lub połączenie metod dla części konsolidowanej (przy czym nie wówczas, gdy stosowana jest wyłącznie metoda odliczeń i agregacji), oblicza się minimalny skonsolidowany SCR grupy, który jest równy sumie następujących pozycji:
- a) MCR zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie lub nominalny MCR ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej,

b) proporcjonalny udział MCR powiązanych zakładów ubezpieczeń i reasekuracji i proporcjonalny udział nominalnego MCR pośredniej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub pośredniej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

G.46. Indywidualny MCR zakładu ubezpieczeń i reasekuracji wykorzystywany do obliczania minimalnego skonsolidowanego SCR grupy powinien być wymogiem MCR ustalonym po zastosowaniu korytarza, o którym mowa w art 129 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE lub po zastosowaniu nieprzekraczalnego dolnego progu minimalnego, o którym mowa w art. 129 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2009/138/WE (zob. rozdział niniejszych specyfikacji technicznych dotyczący MCR).

G.47. Powyższe obliczenia powinny uwzględniać proporcjonalny udział zakładu powiązanego włączonego w skonsolidowane sprawozdanie finansowe. W przypadku, gdy proporcjonalny udział stosowany w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wynosi 100% w odniesieniu do zakładu powiązanego, proporcjonalny udział powinien wynosić 100%.

G.48. Skonsolidowany SCR grupy powinien być nie mniejszy niż minimalny skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy obliczony zgodnie z pkt G.2.5 lit. a).

b. Wskazówki w zakresie obliczania równowartości MCR dla ubezpieczeniowych spółek holdingowych oraz dla zakładów ubezpieczeń i reasekuracji państw trzecich

G.49. Nominalny MCR dla ubezpieczeniowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej powinien być na poziomie 35% ich nominalnego SCR, gdzie 35% to środek korytarza określonego w art. 129 ust. 3 dyrektywy 2009/138/EC, chyba że można uzasadnić inne podejście.

G.50. Indywidualny MCR dla zakładów ubezpieczeń i reasekuracji państw trzecich powinien być równy lokalnemu wymogowi kapitałowemu, poniżej którego spadek środków własnych spowoduje, że lokalny nadzorca w państwie trzecim wycofa zezwolenie.

G.2.6. Skonsolidowane środki własne grupy

G.51. Przy zastosowaniu metody domyślnej (konsolidacji), dopuszczalne środki własne na poziomie grupy należy wyznaczyć w następujący sposób:

1. środki własne grupy oblicza się na podstawie danych skonsolidowanych określonych w pkt G.16-G.18, po wyłączeniu wszelkich transakcji wewnątrzgrupowych;
2. środki własne grupy są klasyfikowane w ramach kategorii (tiers);

3. dostępne środki własne grupy oblicza się po zastosowaniu korekt mających znaczenie na poziomie grupy (tj. niedostępne środki własne obliczone zgodnie z G.13 i G.14 powinny zostać odjęte od środków własnych grupy);
4. dopuszczalne środki własne podlegają takim samym zasadom dotyczącym klasyfikacji do kategorii jakie mają zastosowanie na poziomie indywidualnym, w celu kwalifikowania się do pokrywania kapitałowego wymogu wypłacalności grupy oraz minimalnego skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy.

G.52. Grupy powinny odliczyć tę część środków własnych powiązanych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji), ubezpieczeniowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, która nie jest dostępna do celów pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy od odpowiedniej pozycji środków własnych występujących w skonsolidowanych środkach własnych grupy i odpowiedniego poziomu.

a. Wkład niedostępnych środków własnych powiązanych zakładów w środki własne grupy

G.53. Fundusze nadwyżkowe i wszelki nieopłacony kapitał podstawowy, uzupełniające środki własne, akcje uprzywilejowane, podporządkowane podporządkowany fundusz udziałowy (wpłaty członkowskie) towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, zobowiązania podporządkowane, aktywa netto z tytułu podatku odroczonego, wszelkie inne pozycje środków własnych, które nie są dostępne, powinny być traktowane jako efektywnie niedostępne na pokrycie SCR zakładu ubezpieczeń posiadającego udziały kapitałowe, dla którego obliczana jest wypłacalność grupy. Takie niedostępne środki własne mogą pokrywać SCR grupy jedynie w takim zakresie, w jakim są one dopuszczalne na pokrycie SCR zakładu powiązanego.

G.54. W przypadku każdego zakładu powiązanego, sumę indywidualnych niedostępnych środków własnych należy uznać za dostępną na pokrycie SCR grupy do wysokości wkładu indywidualnego SCR w SCR grupy.

G.55. W celu oszacowania wkładu w SCR grupy indywidualnego SCR podmiotu j ($Contr_j$) uwzględnionego w obliczenia $SCR^{diversified}$ (w przypadku jednostek, dla których dywersyfikacja jest rozpoznawana zob. pkt G.23 lit. a)), należy zastosować następujące przybliżenie:

$$Contr_j = SCR_j \times \frac{SCR^{diversified}}{\sum_i SCR_i^{solo}}$$

gdzie:

- SCR_j oznacza indywidualny SCR zakładu j ;
- $SCR^{diversified}$ oznacza SCR obliczony zgodnie z pkt G.23 lit. a);

- SCR_i^{solo} oznacza indywidualny SCR zakładu posiadającego udziały kapitałowe i każdego zakładu ubezpieczeń i reasekuracji oraz pośredniej ubezpieczeniowej spółki holdingowej i pośredniej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które są uwzględnione w obliczeniach $SCR^{diversified}$;

- współczynnik $\frac{SCR^{diversified}}{\sum_i SCR_i^{solo}}$ stanowi korektę z tytułu uwzględnienia efektów dywersyfikacji na poziomie grupy.

W przypadku zakładów włączonych do danych skonsolidowanych na zasadzie proporcjonalnej, zgodnie z lit. c) pkt G.16, tylko proporcjonalny udział jednostkowego SCR jest uwzględniany w powyższych obliczeniach.

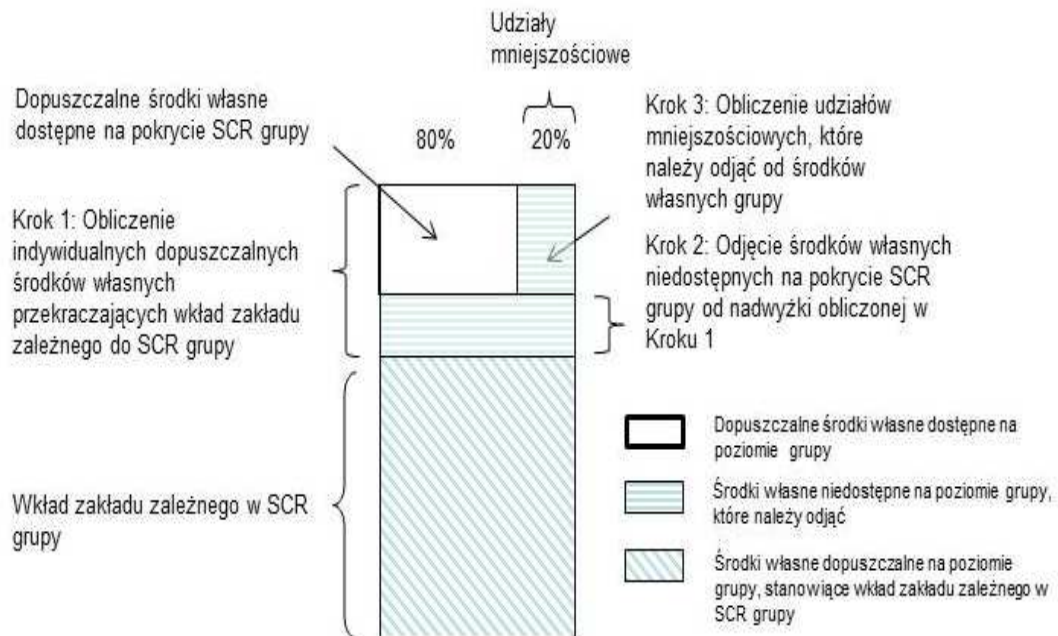
G.56. W przypadku, gdy zakłady dostarczają wyniki na podstawie modelu wewnętrznego, oprócz wyników standardowej formuły, przypisanie dywersyfikacji może być przeprowadzone za pomocą modelu wewnętrznego.

i. Udziały mniejszościowe

G.57. Przy stosowaniu metody opartej na sprawozdaniach skonsolidowanych i w przypadku konsolidowanej części przy stosowaniu połączenia metod, zakład ubezpieczeń lub reasekuracji posiadający udziały kapitałowe, ubezpieczeniowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej powinny uznać kwotę udziałów mniejszościowych w dopuszczalnych środkach własnych przekraczających wkład zaleźnego zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej do kapitałowego wymogu wypłacalności grupy jako niedostępną do pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy.

G.58. Obliczenie kwoty, którą należy odjąć od dopuszczalnych środków własnych z tytułu udziałów mniejszościowych powinno odbywać się w następującej kolejności:

1. Obliczenie dopuszczalnych środków własnych przekraczających wkład jednostki zależnej do kapitałowego wymogu wypłacalności grupy,
2. Odjęcie niedostępnych środków własnych od dopuszczalnych funduszy własnych obliczonych w pkt 1,
3. Obliczenie części udziałów mniejszościowych na podstawie wyniku z pkt 2.

G.2.7. Metoda odliczeń i agregacji

- G.59. Ten rozdział opisuje szczegółowo stosowanie metody odliczeń i agregacji do obliczenia wypłacalności grupy. Zgodnie z tą metodą, zamiast stosowania standardowej formuły do danych skonsolidowanych, wypłacalność grupy jest obliczana na podstawie sumy indywidualnych kapitałowych wymogów wypłacalności i środków własnych zakładów posiadających udziały kapitałowe oraz proporcjonalnego udziału jego zakładów powiązanych.
- G.60. Obliczenia obejmują zakłady ubezpieczeń państw trzecich oraz ubezpieczeniowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej.
- G.61. Podczas stosowania metody odliczeń i agregacji, w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) państwa trzeciego, grupy mogą stosować lokalne zasady, jak określono w pkt G.8. Udziały kapitałowe we wszystkich innych jednostkach powiązanych spoza sektora finansowego (zarówno dominujące, jak i o znaczącym wpływie) powinny zostać uwzględnione zgodnie z rozdziałem V.9, pkt 2, należy też zastosować odpowiedni narzut z tytułu ryzyka, zgodnie z opisem w pkt G.16 lit. f) w indywidualnym SCR jednostki mającej udziały kapitałowe w celu zapewnienia spójnego podejścia z metodą opartą na sprawozdaniach skonsolidowanych.

G.2.8. Zagregowany SCR grupy

G.62. Zagregowany SCR grupy stanowi sumę następujących pozycji:

- SCR zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe lub nominalnego SCR ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- proporcjonalnego udziału SCR powiązanych zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji lub proporcjonalnego udziału nominalnego SCR pośredniej ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub pośredniej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- proporcjonalnego udziału wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółek zarządzania aktywami oraz instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE, obliczonych zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi oraz proporcjonalnego udziału nominalnego wymogu kapitałowego nieregulowanych podmiotów prowadzących działalność finansową; w przypadku powiązanych zakładów państw trzecich kapitałowy wymóg należy obliczyć zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi Unii.

G.63. Dla celów przeprowadzenia testu stresu, od zagregowanego SCR grupy należy odjąć proporcjonalny udział odpowiednich sektorowych wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółek zarządzania aktywami oraz instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE oraz proporcjonalny udział nominalnych wymogów kapitałowych nieregulowanych podmiotów prowadzących działalność finansową. Jeśli te wymogi kapitałowe są nieistotne dla grupy, dla uproszczenia można je uwzględnić.

G.2.9. Zagregowane środki własne grupy

G.64. Zagregowane dopuszczalne środki własne grupy są sumą:

- środków własnych dopuszczalnych dla pokrycia SCR zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe, ubezpieczeniowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- proporcjonalnego udziału zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe w środkach własnych dopuszczalnych na pokrycie SCR powiązanych zakładów ubezpieczeń (reasekuracji) i pośrednich ubezpieczeniowych spółek holdingowych lub pośrednich finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej;

- proporcjonalnego udziału środków własnych dla instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółek zarządzania aktywami oraz instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE, obliczonych zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi oraz proporcjonalnego udziału środków własnych nieregulowanych podmiotów prowadzących działalność finansową; w przypadku powiązanych zakładów państw trzecich środki własne należy obliczyć zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi Unii.

G.65. Dla celów przeprowadzenia testu stresu, od zagregowanych środków własnych grupy należy odjąć proporcjonalny udział środków własnych instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, instytucji finansowych, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółek zarządzania aktywami oraz instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE oraz nieregulowanych podmiotów prowadzących działalność finansową. Jeśli te wymogi kapitałowe są nieistotne dla grupy, dla uproszczenia można je uwzględnić.

G.66. Środki własne należy obliczyć po wyłączeniu jakiegokolwiek podwójnego stosowania dopuszczalnych środków własnych oraz po dokonaniu korekt związanych z niedostępnymi środkami własnymi.